

သံယုတ္တနိကာယ်

သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဆဂဝဓတာ အရဟတော သမ္ပာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-သဠာယတနသံယုတ်

၁-အနိစ္စဝဂ်

၁-အဇ္ဈတ္တာနိစ္စသုတ်

၁။ မေ၊ တပည့်တော်အာနန္ဒာသည်။ (ဣဒံ၊ ဤအဇ္ဈတ္တာနိစ္စသုတ်ကို။) ဝေံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဝါ၊ နာခံမှတ်သားဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်အနီး၌။ အနာထပိတ္တိကဿ၊ အနာထပိတ်သုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရာမပြစ်သော။ ဇေတဝန၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ “ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရား”ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စယောသု၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောစက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ “တေ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာသည်)။ န၊ မဟုတ်။ သော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ အယံ၊ ငါသည်။ န အသို့၊ မပြစ်။ သော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မေငါ၏၊ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ နာတိ၊ မဟုတ်”ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ တံ တေံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုမှတ်အပ်၏။ သောတံ၊ သောတပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ပ၊ မနော၊ လောကီစိတ်သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောစိတ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ “တေံ၊ ဤ

၁။ ဝေံ မေ သုတံ စသော ပုဒ်အနက်များ၏ မှတ်သားဖွယ်ရာများကို သံ-နိ ၂-မျက်နှာ ၁-၌ ပြန်၍ ရှုပါလော့ ရေးခဲ့ပြီ။
၂။ မနောတိ တေဘူပကသမ္ပသနစာရစိတ္တံ။ ဌ။ သမ္ပသနစာရစိတ္တန္တိ ဝိပဿနာယ ပဝတ္တိဋ္ဌာနဘူတံ ဝိပဿိယဗ္ဗံ စိတ္တံရီ။

စိတ်သည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာသည်)။ န၊ မဟုတ်။ သော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ န အသို့၊ မပြစ်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ခါ။ အတ္တာ၊ သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ တံ တေ၊ ထိုစိတ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဗ္ဗဗျံ၊ ခါ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပဿံ ပဿန္တော၊ ရှုပြင်သော။ သုထဝါ၊ အာဂမ၊ အဓိဂမသုတ ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ စက္ခုသိဗ္ဗိ၊ စက္ခုပသာဒဉ္စလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ သောတသိဗ္ဗိ၊ ခွဲလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ခါ။ ယာနသိဗ္ဗိ၊ ခွဲလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ခါ။ ငိဝါယပိ၊ ခွဲလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ခါ။ ကာယသိဗ္ဗိ၊ ခွဲလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ခါ။ မနသိဗ္ဗိ၊ ခွဲလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ခါ။ နိဗ္ဗိန္ဒ (နိဗ္ဗိန္ဒန္တော)၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းကြောင့်။ ဝိမုတ္တတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော်။ (မေ၊ ငါ၏။ ဝိတ္ထံ၊ စိတ်သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ “ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ထည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရုဏိယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤထသယံ ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအလိုငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဖွယ်သည်။ နာတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိတိ၊ သိ၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုထံ၊ ပြီ။

(နောက်နောက်သုတ်အားလုံး ဝေ မေ သုထံ ပြန်၍ စပ်လေ။)

ပဌမံ ရွှေဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အဗျတ္တရက္ခသုတ်

၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ ဝုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ (အကြွင်းကို အဗျတ္တာနိစ္စသုတ်မှီး၍ ပေးလေ ဝုက္ခံပုဒ်သာ ထူး၏။)

ဓုတိယံ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အဗျတ္တာနတ္ထသုတ်

၃။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ (အကြွင်းကို အဗျတ္တာနိစ္စသုတ် မှီး၍ ပေးလေ အနတ္တပုဒ်မျှသာထူး၏။)

တတိယံ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ နိဗ္ဗိဒါ ဝိရဇတိ ဟု မ ၁-၂၄၅-စာပိုဒ်ရှိ၏။ ဤသို့ရှိရာ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်ဟု အနက်ပြန်ရာ ဝယ် ပြောဖွယ်မရှိပေ။ ဤ၌ နိဗ္ဗိန္ဒ ဝိရဇတိ-ဟု ရှိ၏။ ဤသို့ နိဗ္ဗိန္ဒီရာ၌ ဂစ္ဆန္တသံ ဂိဏ်ကြ၍ နိဗ္ဗိန္ဒ နိဗ္ဗိန္ဒန္တောဟု အန္တပဒုယန္တ ကြံပြီးလျှင် ယေတုတ္ထသော်၎င်း၊ လက္ခဏတ္ထသော်၎င်း ပေးနိုင်၏။ ဤ၌ ယေတုတ္ထပေလိုက်၏။ ဤသို့ ဂစ္ဆန္တသံကြံရာ၌ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော ဝိရဇန္တော-ဟူသော ဝိ-ဋ္ဌ ၂၊ ၃၂-နာကို၎င်း၊
အပိ စ အဟံ သဗ္ဗေသမ္ပိ နိဂ္ဂဟိတန္တပုလ္လိကိနံ ပကတိ။ ပ။ အညတရလိကိဝိဘတ္ထိဝဇနဝသေန ပရိဝတ္ထနိ- သဒ္ဓနိတိ ပဒမာလာ-၂၄၂-နာကို၎င်း သာကေပြု၍ ပေးလိုက်၏။

၄-ဗာဟိရာနိစ္စသုတ်

၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝှပါ၊ ဝှပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မပြုကုန်။ ယံ၊ အကြင်ဝှပါရုံသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ တံ၊ ထိုမပြုသောဝှပါရုံသည်။ ဒုက္ခံ၊ ခါ။ ယံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ခါ။ တံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အပ္ပမဟုတ်။ ယံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ “တေ၊ ဤဝှပါရုံသည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာသည်)။ န၊ မဟုတ်။ သော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ န အသို့၊ မဖြစ်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ခါ။ အတ္တာ၊ သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ တံ၊ တေ၊ ထိုဝှပါရုံကို။ ယဏာဘူဝံ၊ တိုင်း။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ပြင့်။ ဒဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (အကြင်း၊ အဗ္ဗတ္တဇုက္ခာတိတာနာဂတသုတ် မိုး၍ပေးလေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဗာဟိရာဇုက္ခသုတ်

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝှပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ (အကြင်းကို ဗာဟိရာနိစ္စသုတ် အတိုင်းပေးလေ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဗာဟိရာနတ္ထသုတ်

၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝှပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်ကုန်။ (အကြင်းကို ဗာဟိရာနိစ္စသုတ် အတိုင်း ပေးလေ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အဗ္ဗတ္တဇုက္ခာတိတာနာဂတသုတ်

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတိတာနာဂတံ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ၏ (မပြုသည်၏အဖြစ်၌)။ ကော ပန ဝါဓေါ၊ အသယ်မှာထိုကွယ်ရာ၌ပါအံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤ။ ပဿံ၊ လောကံ။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အတိတာသို့။ အတိတ်ဖြစ်သော။ စက္ခုသို့။ စက္ခုပသာဒ၌။ အနုပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်မှုမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ စက္ခုဿ၊ ကို။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ပြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ ပ။ အနာဂတံ၊ သော။ မနံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ သော။ မနဿ၊ ကို။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပဇ္ဇော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ ဣတိ၊ ခါ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အဗ္ဗတ္တဇုက္ခာတိတာနာဂတသုတ်

၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတိတာနာဂတံ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ခါ။ (အကြင်းကို အဗ္ဗတ္တဇုက္ခာတိတာနာဂတသုတ်ကို မိုး၍ပေးလေ။)

အဋ္ဌမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အဇ္ဈတ္တနိစ္စာတိတာနာဂတသုတ်

၉။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အတိတာနာဂတံ၊ သော။ ဧက္ခံ၊ သု။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ (အကြွင်းကို အဇ္ဈတ္တနိစ္စာတိတာနာဂတသုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ။)

နဝံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဗာဟိရာနိစ္စာတိတာနာဂတသုတ်

၁၀။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အတိတာနာဂတာ၊ ကုန်သော။ ဂ္ဂပါ၊ ဂ္ဂပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ ပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ကုန်သော ဂ္ဂပါရုံတို့၏ (မမြဲသည်၏အဖြစ်၌)။ ဧကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာ ဆိုဘူးလဲဆိုရာရှိအံ့နည်း။ (အကြွင်းကို အဇ္ဈတ္တနိစ္စာတိတာနာဂတသုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ။) ၉

၈သမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ဗာဟိရဒုက္ခာတိတာနာဂတသုတ်

၁၁။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အတိတာနာဂတာ၊ ကုန်သော။ ဂ္ဂပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်းကို အဇ္ဈတ္တနိစ္စာတိတာနာဂတသုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ။)

ဧကောသမံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ဗာဟိရာနတ္ထာတိတာနာဂတသုတ်

၁၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အတိတာနာဂတာ၊ ကုန်သော။ ဂ္ဂပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ ပ။ အတိတာနာဂတာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဘာသာရုံတို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ ပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မာရုံတို့၏ (အတ္တမဟုတ်သည်၏အဖြစ်၌)။ ဧကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာ ဆိုဘူးလဲဆိုရာရှိအံ့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ ပဿံ၊ သော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသဘာဝဧကော၊ သည်။ အတိတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အနပေက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အနာဂတေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာံ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပရိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒွါသမံ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ အနိစ္စဝဂ္ဂေါ၊ အနိစ္စဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုအနိစ္စဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

အဇ္ဈတ္တဗာဟိရာ၊ အဇ္ဈတ္တဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော။ ယဒနိစ္စေန၊ 'ယဒနိစ္စသဒ္ဓါပြင်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ၊ အနတ္တာ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခံ၊ အနတ္တ ဟူကုန်သော။ တယော တယော စ၊ သုံးသုတ် သုံးသုတ်တို့၎င်း။ အဇ္ဈတ္တဗာဟိရာ၊ အဇ္ဈတ္တနိစ္စာတိတာနာဂတ ဗာဟိရာနိစ္စာတိတာနာဂတ စသည်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ တေ စ၊ ထိုထိုသုံးသုတ် သုံးသုတ်တို့၎င်းတည်း။ ဣတံ၊ ဤတို့ ပြီးပြီ။

၂-ယမကဝဂ်

၁-ပဌမပုဗ္ဗေသမ္မောဓသုတ်

၁၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မောဓော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌ပင်လျှင်။ အနဘိသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တုဿော၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သဒေတာ၊ ပြစ်သော။ မော၊ ငါ၏။ ဝါ၊ အား။ “စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်။ ဝါ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ သောတဿ၊ တပသာဒ၏။ ပ၊ မနဿ၊ လောကီစိတ်၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ အာဒိနဝေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ကိံ တိ၊ အဘယ်နည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ ဝါ၊ အား။ “စက္ခု၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင် ချမ်းသာခြင်းသည်။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤ ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ တည်း။ စက္ခု၊ သည်။ ယံ အနိစ္စံ၊ သည်။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ယံ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ အကြင်ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤမမြဲခြင်း ဆင်းရဲခြင်း ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ အာဒိနဝေါ၊ တည်း။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၎င်း။ ယော ဆန္ဒထုဂဂိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒထုဂကို ဖျောက်ခြင်းသည်။ ယံ ဆန္ဒထုဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင် ဆန္ဒထုဂကို ပယ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤ ဆန္ဒထုဂကို ဖျောက်ခြင်း ပယ်ခြင်းသည်။ စက္ခုဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ တည်း။ သောတံ၊ ကို။ ပ၊ မနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၎်။ ယံ သုခံ၊ အကြင်ချမ်းသာ ခြင်းသည်။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ မနဿ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ တည်း။ မနော၊ သည်။ ယံ အနိစ္စော၊ သည်။ ယံ ဒုက္ခေ၊ သည်။ ယံ ဝိပရိကာမဓမ္မော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤမမြဲခြင်း ဆင်းရဲခြင်း ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောသည်။ မနဿ၊ ၏။ အာဒိနဝေါ၊ တည်း။ မနသ္မိံ၊ ၎်။ ယော ဆန္ဒထုဂဂိနယော၊ သည်။ ယံ ဆန္ဒထုဂပ္ပဟာနံ၊ သည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ သည်။ မနဿ၊ ၏။ နိဿရဏန္တိ၊ ကည်း” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလော့ဟသော ကာဝ၊ ကံလံ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာယတနာနံ၊ ဤအာယတနတို့၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်း။ အဿာဒတော၊ သာယာဖွယ်အားဖြင့်။ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နာဗ္ဗညာသိံ၊ ထိုးထွင်း၍မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝ၊ လုံး။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဒေဝကေ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္ထိ မာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာပြည် ၂၀-နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ ဩကာသ လောက၌၎င်း။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ်၊ ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌၎င်း။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မောဓံ၊ အရဟတ္တမဂ်ညက်၊ သဗ္ဗညုတညက်ကို။ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီဟူ၍။ နေပေစ္စညာသိံ၊ ဝန်မခံ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဆန္ဒံ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ၊ ကုန်သော။ ပ၊ အဗ္ဗညာသိံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

အထ၊ ထိုသို့သိသောအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ပ။ ပစ္စညာသိံ၊ ဝန်ခံပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝါ၊ နိ။
 ဒဿနံ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုပြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏဉ္စ၊ သဗ္ဗညုတဂုဏ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊
 တင်ရှားပြစ်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကပ္ပံ၊ မျက်စိခြင်းသဘောမရှိ။
 အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သန္ဓေသည်။ အန္တိမာ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်း။ ဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌။ ပုနုပ္ပဝေါ၊ နောင်တဖန်ဘဝသစ်၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်ဟောမူ၏။

ပဌမံ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ရုတ်ယပုဗ္ဗေသမ္ပောသေုတ်

၁၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ပောဓော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌သာလျှင်။ အနဘိ-
 သမ္ပုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ မသိဘေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ ဘုရားလောင်း
 သည်သာလျှင်။ သတော၊ ပြစ်သော။ မေ၊ အား။ “ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာ
 ဖွယ်သည်။ ကောနု ခေါ၊ နည်း။ပ။ ဗဟိဓုနံ၊ အပဉ္စမြစ်ကုန်သော။ (ဤမျှသာတူး၏ အကြွင်းကို
 ပဌမပုဗ္ဗေသမ္ပောသေုတ်ကို မိုး၍ ပေးလေ။)

ဒုတိယံ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပဌမအာသာပရိယေသနသုတ်

၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓက္ခုဿ၊ ဓက္ခုပသာဒ၏။ အဿာပရိ-
 ယေသနံ၊ သာယာဖွယ်ကို ရှာမှီးခြင်းအကျိုး၌။ အစရိံ၊ ကျင့်ပြီ။ ဓက္ခုဿ၊ နိ။ ယော အဿာ-
 ဒေါ၊ အကြင်သာယာဖွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသာယာဖွယ်ကို။ အဇ္ဈကမံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ။
 ဓက္ခုဿ၊ နိ။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ (အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။) သော။ ထိုသာယာဖွယ်ကို။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသော
 မဂ်ပညာဖြင့်။ သုဒ္ဓိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာပြု-အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဓက္ခုဿ၊ နိ။
 အာဒိနပရိယေသနံ၊ အပြစ်ကိုရှာမှီးခြင်းအကျိုးငှါ။ အစရိံ၊ ကျင့်ပြီ။ ဓက္ခုဿ၊ နိ။ ယော
 အာဒိနဝေါ၊ အကြင်အပြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ အဇ္ဈကမံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ။
 ဓက္ခုဿ၊ ဓက္ခုပသာဒ၏။ ယာဝတာ၊ သော။ အာဒိနဝေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ နိ။) သော၊ ကို။ မေ။

၁။ ယခုပေးသော အနက်ကား ဉာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနံ ဥဒပါဒိ-အရ သဗ္ဗညုတဂုဏ်အကျဉ်းပါ မေ ဝိမုတ္တိံ ပ။
 ပုနုပ္ပဝေါ ကရ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ကို ဖွင့်ဆိုသော မ-ဋ္ဌ ၂၂၀-စာပိုဒ် အပွင့်အရတည်း။ ‘မေ၊ နိ။ ဝိမုတ္တိံသည်။ပ။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။’ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ နိ။ ဉာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီး-ဟူ၍ သော်လည်း
 ဉာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနန္တိ ဦးဟိ ပဗေဟိ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ဂုတ္တံ၊ အံ-ဋ္ဌ ၂၂၃၀-နာအပွင့် အရ ပေးလေ။

၂။ အဿာပရိယေသနံ ပုဂ်ကား ဝိဝါဝိဟာရံ အလကဗုပရိယေသနံ ပုဂ်တို့ကဲ့သို့ အာယစတုတ္ထေက စေ
 နယတု-သုတ်၌ တက္ကဟဏေန အတ္ထု ဟောတိဝယ် အတ္ထု၌ပါသော စသဒ္ဓါဖြင့် သ-၏-သံ-အပြုကို ဆည်းလေ-
 သောကြောင့် ဤ၌လည်း သ-၏-သံ-အပြုတည်း။ ထို့ကြောင့် အဿာပရိယေသနတ္ထာယ-ဟု-အံ-ဋ္ဌ ၂-တတိယ
 ပတ္တာသက ပဌမအာသာပရိယေသနသုတ်၌ ဖွင့်သတည်း။

၃။ ပညာယာတိ သဟ ဝိပဿနာယ မဂ္ဂပညာယ။ အံ-ဋ္ဌ ၂၂၃၁-နာ။

သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒ္ဓိဋ္ဌော၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝက္ခယ၊ ခါ။ နိဿရဏ
 ပရိယေသနံ၊ ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးခြင်းအကျိုးငှါ။ အစရိံ၊ ပြီ။ ဝက္ခယ၊ ခါ။
 ယံ နိဿရဏံ၊ အကြင်ထွက်မြောက်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ခါ။ တံ၊ ကို။ အဇ္ဈကံ၊
 ပြီ။ ဝက္ခယ၊ ခါ။ ယာဝတာ၊ သော။ နိဿရဏံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တံ၊ ကို။ မေ၊ သည်။
 ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒ္ဓိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ သောတဏှ၊ သော
 တပသာဒေါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဓာနဏ၊ ခါ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဇိဂါယ၊
 ခါ။ အာာပရိယေသနံ၊ ငှါ။ အစရိံ၊ ပြီ။ ဇိဂါယ၊ ခါ။ ယော အာာဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ခါ။
 တံ၊ ကို။ အဇ္ဈကံ၊ ပြီ။ ဇိဂါယ၊ ခါ။ ယာဝတာ၊ သော။ အာာဂေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။)
 သော၊ ကို။ မေ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒ္ဓိဋ္ဌော၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ပ။ ယာဝတာ၊ သော။
 မနဏ၊ ခါ။ နိဿရဏံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တံ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒ္ဓိဋ္ဌော၊ ပြီ။
 (ယာဝကံဝဉ္စ သည်ပေးပြီ။)

တတိယံ သုံးခုမြောက်အာသာသုတ်တည်း။

၄-ဇုတိယအာသာပရိယေသနသုတ်

၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ အာာပရိယေသနံ၊ သာယာဖွယ်
 ကို ရှာမှီးရန်အလို့ငှါ။ အစရိံ၊ ပြီ။ (အကြွင်းကို အထက်သုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ၊ ဗာဟိရာနံ၊ အပ
 ဖြစ်ကုန်သော-ဤမျှသာထူး၏။)

တတိယံ လေးခုမြောက်အာသာသုတ်တည်း။

၅-ပဌမနောစေအာသာသုတ်

၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝက္ခယ၊ ခါ။ အာာဂေါ၊ သည်။ နော စေ အဘာဝိဏှ၊ အကယ်ကို မရှိ
 သည်ဖြစ်အံ့။ (နောစေခံ၌ ဣဒံကား အနက်မရှိ။) ဣဒံ(ဣမေ)သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။
 ဝက္ခယံ၊ ဝက္ခယသာဒံ။ န သာရဇ္ဇေယျ၊ ပြင်းစွာတပ်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ။
 အကြင်ကြောင့်လျှင်။ ဝက္ခယ၊ ခါ။ အာာဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ခါ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊
 တို့သည်။ ဝက္ခယံ၊ ဤ။ သာရဇ္ဇံ၊ ပြင်းစွာတပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝက္ခယ၊ ခါ။
 အာဒိနဝေါ၊ သည်။ နော စေ အဘာဝိဏှ၊ အံ့။ ဣဒံ(ဣမေ)သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝက္ခယံ၊ ဤ။
 န နိဗ္ဗိန္ဒေယျ၊ မြီးငွေ့ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ လျှင်။ ဝက္ခယ၊ ခါ။ အာဒိ-
 နဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ခါ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝက္ခယံ၊ ဤ။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊
 ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝက္ခယ၊ ခါ။ နိဿရဏံ၊ သည်။ နော စေ အဘာဝိဏှ၊ အံ့။ ဣဒံ (ဣမေ)
 သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝက္ခယံ၊ မှ။ န နိဿရေယျ၊ မထွက်မြောက်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ယသ္မာ စ ခေါ၊ လျှင်။ ဝက္ခယ၊ ခါ။ နိဿရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ခါ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝက္ခယံ၊ မှ။ နိဿရန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော-
 တဏှ၊ ခါ။ အာာဂေါ၊ သည်။ နော စေ အဘာဝိဏှ၊ အံ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊
 တို့သည်။ မနသ္မာ၊ စိတ်မှ။ နိဿရန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကံဝဉ္စ

အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံးမျှသာလျှင်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဆန့်၊ ခြောက်ပါး
 ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ လဿာဓဉ္စ၊ သာယာ
 ဇွယ်ကိုလည်း။ အဿာဒတော၊ သာယာဇွယ်အားဖြင့်။ အာဒိနဝဂ္ဂ၊ ကိုလူ့ ၊ အာဒိနဝတော၊
 အားဖြင့်။ နိဿရဏဂ္ဂ၊ ကိုလည်း။ နိဿရဏတော၊ အားဖြင့်။ ယထာဘူဟံ၊ စွာ။ နာဗ္ဗညံသု၊
 မသိကြကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝ၊ လုံး။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သဒေဝကာ၊ သော။
 သမာရကာ၊ သော။ သဗြက္ခကာ၊ သော။ လောကာ၊ ဩကာသလောကမှ၎င်း။ သဿမဏ-
 ဩဟုဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကမှ၎င်း။ နိဿဇ္ဇာ၊
 ယွမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသညတ္တာ၊ ယယုဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိပုဗ္ဗက္ခာ၊ လွတ်မြောက်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိမရိယာဒိကတေန၊ အံ၊ အခြားကင်းသည်ကို ပြုတယ်သော။ စေတသ၊
 မိမ်းဖြင့်။ နေဝ ဝိဟရိံ သု၊ မနေကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ သတ္တာ၊ တို့သည်။
 ဘာ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ ပ။ အဗ္ဗညံသု၊
 လုံးလွင်း၍ သိကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ၊ ယုံသို့ သိသောအခါ၌။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ခုတ်ယနောစောဿာဒသုတ်

၁၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣပါနံ၊ ဣပါရုံတို့၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ နောစေ အဘဝိဿ၊ အံ။
 (ဤနောစေပံ၌လည်း ဣဒံကား အနက်မရှိ။) ဣဒံ(ဣမေ)သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဣပေသု၊
 ဣပါရုံတို့၌။ န သာရဇ္ဇေယျံ၊ ပြင်းစွာမတပ်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ လျှင်။ ဣပါနံ၊
 တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဣပေသု၊ တို့၌။
 သာရဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမာသိနန္ဒသုတ်

၁၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။
 သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သည်မည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ။ အပရိ-
 ပုတ္တော၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယော၊
 အကြင်သူသည်။ သောတံ၊ သောတပသာဒကို။ ပ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဓာနံ၊ ဓာန
 ပသာဒကို။ ပ။ ယော၊ သည်။ ဇိဝံ၊ ဇိဝါပသာဒကို။ ပ။ ယော၊ သည်။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ပ။ ဝဒါမိ၊
 ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော စ ခေါ၊ သည်ကား။ စက္ခု၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ သည်။
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်သည်မည်၏။ ယော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊
 မနှစ်သက်။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ။ ပရိပုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊
 ငါဘုရားသည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယော၊ သည်။ သောတံ၊ ကို။ ပ။ ယော၊ သည်။ မနံ၊
 စိတ်ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ယော၊

သည်။ စုက္ခံ၊ ကိံ။ အဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ ပရိမုတ္တော၊ လွတ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သတ္တမံ ဝုန်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-စုတိယအဘိနန္ဒသုတ်

၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ သည်။ ဝုပေ၊ ဝုပါရုံတို့ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊
သည်။ စုက္ခံ၊ ကိံ။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သည်မည်၏။ ယော၊ သည်။ စုက္ခံ၊ ကိံ။ အဘိနန္ဒတိ၊
နှစ်သက်၏။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။)
ဝဒါမိ၊ ၏။ ယော၊ သည်။ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို။ ပ။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ ပရိမုတ္တော၊
လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အဋ္ဌမံ ဝုန်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဌမစုကျမ်းပွားသုတ်

၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ၏။ ယော ဥပ္ပါဒေါ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်း
သည်။ ယာ ဌိတိ၊ အကြင်တည်ခြင်းသည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။
ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင်ထင်စွာဖြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော၊ ဤရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်း
တည်ခြင်းအစရှိသော သဘောသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းမည်၏။ ဧရာဂါနံ၊
အနာဧရာဂါတို့၏။ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းမည်၏။ ဧရာမရဏဿ၊ အိုခြင်းသေခြင်း၏။ ပါတုဘာဝေါ၊
ထင်စွာဖြစ်ခြင်းမည်၏။ သောတဿ၊ သောတပသာဒ၏။ ယော ဥပ္ပါဒေါ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ
ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပ။ ဧရာမရဏဿ၊ ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ယော နိရောဓော၊ အကြင်ချုပ်ခြင်းသည်။ ယော ဂုပသမော၊
အကြင်ငြိမ်းခြင်းသည်။ ယော အတ္တဂံမော၊ အကြင်ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ သော၊ ဤချုပ်ခြင်းအစရှိသည်သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းမည်၏။ ဧရာဂါနံ၊
တို့၏။ ဂုပသမော၊ ငြိမ်းခြင်းမည်၏။ ဧရာမရဏဿ၊ ၏။ အတ္တဂံမော၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့
ရောက်သည်မည်၏။ သောတဿ၊ ၏။ ယော နိရောဓော၊ သည်။ ပ။ ဧရာမရဏဿ၊ ၏။ အတ္တဂံမော၊
မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

နဝမံ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-စုတိယစုကျမ်းပွားသုတ်

၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝုပါနံ၊ ဝုပါရုံတို့၏။ ယော ဥပ္ပါဒေါ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။
ယာ ဌိတိ၊ သည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊
သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ မည်၏။ ဧရာဂါနံ၊ တို့၏။ ဌိတိ၊ မည်၏။ ဧရာမရဏဿ၊ ၏။

၁။ အဘိဗျတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ ပါကော နိဗ္ဗတ္တိတိ အတ္ထော။ မဒိ ၁၂၃၇-၅။

ပါကဘာဝေါ မည်၏။ အဘိဝိသိယောနိကိတ်။ ဝေဝါ သ္မာဒါဝေါ သည်းပ။ အတ္တိကံမော မည်၏။ ကုသိုလ်၏။

၈၁၁။ အပိန္နဲပုဂံလ်း ပြတ်တည်း။

ရုတ်တော။ ပိန္နဲပုဂံလ်းလော။ အပိန္နဲပုဂံလ်း ယမကဝိသည်း။
နိဋ္ဌိတော။ ခြံ ပြီး။

တဿ၊ ထိယပကဝိသိ၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိကား—

သဗ္ဗေဝေ သဗ္ဗမ္ဘာသဒ္ဓါပြင်။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်၏။ အာယတန၊ အာယတနသဒ္ဓါပြင်။ အပကော၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့
ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဝေဝါသိယောနိကိတ်ကုန်၏။ နေပေသယန၊ နေပေသဒ္ဓါပြင်။ ဒုဝေ၊ တို့ကို။
ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အပကော၊ အပကောသဒ္ဓါပြင်။ အပကော၊ ကုန်သော။ ဒုဝေ၊ တို့ကို။
ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိကားသဒ္ဓါပြင်။ ဒုဝေ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။
ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ္ဂဟူ၍။ ပိန္နဲပုဂံလ်း၊ ပိန္နဲပုဂံလ်းအပ်၏။ ထုသိ၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၃-သဗ္ဗဝဂ်
၁-သဗ္ဗသုတ်

၂၃။ သာဝတ္ထိနိဝါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
(အာယတန) တရားကို (အဟံ၊ သည်း) ဒေသောကာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊
ထိုအလုံးစုံသော (အာယတန) တရားကို။ သုဇာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော (အာယတန) တရားဟူသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ စက္ခု၊ စေတ၊ စက္ခု
ပသာဒရင်း။ ဂ္ဂပါ စ၊ ဂ္ဂပါရီရင်း။ ဝေသာတဉ္စ၊ ဝေသာတပသာဒရင်း။ သဒ္ဓါ စ၊ သဒ္ဓါဝံတိုရင်း။
ကာနဉ္စ၊ ကာနပသာဒရင်္ဂံ။ ဣဉ္စ၊ ဣဉ္စရင်း။ ဝိဝါ စ၊ ဝိဝါပသာဒရင်း။ ဝုသာ စ၊ ဝုသာ
ဝံတိုရင်း။ ကာယော စ၊ ကာယပသာဒရင်း။ ဖောဠ္ဗဉ္စ၊ ဖောဠ္ဗဉ္စရင်း။ မနော စ၊ မိတ်
ရင်း။ ဗျော စ၊ ဗျောရိုရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသည်တို့သည်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤစက္ခု
ပသာဒစသည်ကို။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော (အာယတန) တရားဟူ၍။ ဝုက္ခတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ “အဟံ၊ ဝါသည်။ တေ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော (အာယ
တန) တရားကို။ ပစ္စုပ္ပန်ယော၊ အလုံးစုံ၍။ ယည်း၊ တပါးလော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို။
ပညပေသောမိတိ၊ သိလေသော အလုံးစုံဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဘိဝုဒ်။ တဿ၊ ထိုသို့။

၁။ ဤသို့ ခဉ္စံ၊ အလုံးစုံသော အာယတနသဒ္ဓါ၊ သက္ကာယသဗ္ဗံ၊ ပဒေသသဗ္ဗံ ဟု အဋ္ဌကထာ၌ လေးမျိုး
ခွဲခြားဖွဲ့စည်းလေသည်။ ဤသို့ ခဉ္စံ၊ အလုံးစုံသော အာယတနသဒ္ဓါ၊ ကောကိတ်-လျှင်၊ အလုံးစုံသော (အာယတန) တရားကိုဟု
ပေလေ၏။

၂။ ဖောဠ္ဗဉ္စ-မရှိ ခဉ္စံ၊ ဖောဠ္ဗဉ္စ၊ ဖောဠ္ဗဉ္စကဿော၊ ပဏ္ဍနုညအရ အဝင်မိတ် ၁၉-ခုကောက်။
ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဝေဝါသိယောနိကိတ်ကုန်၏။ နေပေသယန၊ နေပေသဒ္ဓါပြင်။ ဒုဝေ၊ တို့ကို။
ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိကားသဒ္ဓါပြင်။ ဒုဝေ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။

၃။ ပစ္စုပ္ပန်ယော-မရှိ ခဉ္စံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ယော၊ ပစ္စုပ္ပန်ယော၊ ပစ္စုပ္ပန်ယော၊ ပစ္စုပ္ပန်ယော၊ ပစ္စုပ္ပန်ယော။

ဝါစာဝတ္ထုကပေဝ၊ ကေားပြစ်ကြောင်းမျှသည်သာလျှင်။ အာထ၊ ပြစ်ရာ၏။ ပုဋ္ဌော စ၊ မေးအပ်
 သော်လည်း။ နုသမ္ပာယေယျ၊ ပြည့်စုံစွာ မပြေဆိုနိုင်ရာ။ ဥတ္တရိ စ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း။
 ဝိစာတံ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသို့
 ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ယထာ(ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ အဝိသယသို့၊ အရာမဟုတ်သည်။ (ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်၏။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ဤ။

ပဌမံ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပဟာနသုတ်

၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သဗ္ဗပ္ပဟာနာယ၊ အလုံးစုံသော ဆန္ဒရာဂကို
 ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ (အဟံ၊ ငါတုရားသည်။) ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။
 တံ၊ ထိုတရားကို။ (တုမေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗပ္ပဟာ-
 နာယ၊ အလုံးစုံသော ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မော၊ (ဟောတော်မူအပ်သော) တရား
 ဟူသည်။ ကထမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ မဟာတဗ္ဗံ၊
 ပယ်အပ်၏။ ဝှပါ၊ ဝှပါရုံတို့ကို။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကို။
 ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ စက္ခုသမ္ပယော၊ စက္ခုသမ္ပယာကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ စက္ခုသမ္ပယ-
 ပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ပယာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-
 ဣဒံ) သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ) ဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်
 ဒုက္ခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ) အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာ
 သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို
 လည်း။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သဗ္ဗပ္ပဟာနာယ၊
 ငှါ။ ဓမ္မော၊ (ဟောတော်မူအပ်သော) တရားမည်၏။ ဣတိ၊ ဤ။

ဒုတိယံ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အဘိညာပရိညာပဟာနသုတ်

၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိညာ(အဘိညာယ)၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်
 သိ၍။ ပရိညာ(ပရိညာယ)၊ ပိုင်ခြားသိ၍။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။
 (အဟံ၊ ငါတုရားသည်။) ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။
 (တုမေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို။
 အဘိညာ၊ ၍။ ပရိညာ၊ ၍။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မော၊ (ဟောတော်မူအပ်သော) တရားဟူသည်။
 ကထမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ အဘိညာ၊ ၍။ ပရိညာ၊ ၍။
 ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ဝှပါ၊ ဝှပါရုံတို့ကို။ (အဘိညာ ပရိညာ ပေးမြို့။) ပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။
 စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကို။ ပ။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ပယော၊ စက္ခုသမ္ပယာကို။ ပ။
 ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသို့အပ်ပြီးသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အဘိညာ၊ ၍။
 ပရိညာ၊ ၍။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မော၊ (ဟောတော်မူအပ်သော) တရားမည်၏။ ဣတိ၊ ဤ။

တတိယံ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ပဌမအပရိဇာနနသုတ်

၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို။ အနဘိဇာနံ (အနဘိဇာနန္တော)၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မသိသော သူသည်။ အပရိဇာနံ (အပရိဇာနန္တော)၊ ပိုင်းခြား၍ မသိသော သူသည်။ အဝိရာဇယံ (အဝိရာဇယန္တော)၊ တပ်ခြင်းမကင်းသော သူသည်။ အပ္ပဇဟံ (အပ္ပဇဟန္တော)၊ မစွန့်သောသူသည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားကိုလျှင်။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ အပရိဇာနံ၊ သည်။ အဝိရာဇယံ၊ သည်။ အပ္ပဇဟံ၊ သည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဝူပေ၊ ဝူပါရုံတို့ကို။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ စက္ခုသမ္မု၊ စက္ခုယာ၊ စက္ခုသမ္မုသ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစား အပ်သော။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိတ္တံ) သုဝံ ဝါ၊ အကြင်သုဝေဒနာသည်၎င်း။ ပ။ ဥပ္ပဗ္ဗတိ၊ ဖြစ်၏။ တပ္ပိ၊ ထိုသုဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပ္ပေက္ခာဝေဒနာ ကိုလည်း။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ အပရိဇာနံ၊ သည်။ အဝိရာဇယံ၊ သည်။ အပ္ပဇဟံ၊ သည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိဇာနံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိသောသူသည်။ ပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍သိသောသူသည်။ ဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောသူသည်။ ပဇဟံ၊ စွန့်သော သူသည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ကုန်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့ သဘောတရား။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အဘိဇာနံ၊ သည်။ ပ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အဘိဇာနံ၊ သည်။ ပရိဇာနံ၊ သည်။ ဝိရာဇယံ၊ သည်။ ပဇဟံ၊ သည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ၎င်း။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဒုတိယအပရိဇာနနသုတ်

၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ သော။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဉ္စ၊ စက္ခု၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်၎င်း။ ယေ စ ဝူပါ၊ အကြင် ဝူပါရုံတို့သည်၎င်း။ ယဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်၎င်း။ စက္ခုပသာဒံ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ စ ဓမ္မော၊ အကြင် ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ ဟူသော ဓမ္မာရုံ တို့သည်၎င်း။ ပ။ ယာ စ ဇိဝှိ၊ အကြင်ဇိဝှိပသာဒသည်၎င်း။ ယေ စ ရသော၊ အကြင် ရသာရုံတို့သည်၎င်း။ ယဉ္စ၊ ဇိဝှိပသာဒံ၊ အကြင် ဇိဝှိပသာဒသည်၎င်း။ ဇိဝှိပသာဒံ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ စ ဓမ္မော၊ အကြင် ဓမ္မာရုံတို့သည်၎င်း။ ယော စ ကာယော၊ အကြင် ကာယပသာဒသည်၎င်း။ ယေ စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗော၊ အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်၎င်း။ ယဉ္စ၊ ကာယပသာဒံ၊ အကြင် ကာယပသာဒသည်၎င်း။ ကာယပသာဒံ၊ ကာယပသာဒဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ စ ဓမ္မော၊ အကြင် ဓမ္မာရုံတို့သည်၎င်း။ ယော စ မနော၊ အကြင် ဘဝင်ဝိတံ သည်၎င်း။ ယေ စ ဓပ္ပော၊ အကြင် ဓမ္မာရုံတို့သည်၎င်း။ ယဉ္စ၊ မနောပသာဒံ၊ အကြင် မနော-ဒွါရာဝဇ္ဇန်းနှင့်တကွသော ဖောပိညာဏ်သည်၎င်း။ ပနောပိညာဏံ၊ ပနောပိညာဏ်ဖြင့်

၁။ ဣတ္ထံ ပန မနောဟံ ဘဝင်ဝိတံ၊ ပဉ္စာတိ အာရမ္မာဏံ၊ ပနောပိညာဏန္တိ သဟာဝဇ္ဇနကဝေနံ။ ပဟာနသုတ် သံ-၄ ၃-၅-၃၁။

သိအပ်ကုန်သော။ ယေ စ ဓမ္မော၊ အကြင် ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဟူသောဓမ္မာရုံတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ဖိုကုန်၏။) သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောတရားကို။ အနဘိဇာနံ၊ သည်။ အပရိဇာနံ၊ သည်။ အဝိရာဇယံ၊ သည်။ အပ္ပဗဟံ၊ သည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။

☞ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ အဘိဇာနံ၊ သည်။ ပရိဇာနံ၊ သည်။ ဝိရာဇယံ၊ သည်။ ပဗဟံ၊ သည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ သော။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိဇာနံ၊ သည်။ ပ။ ဘဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အာဒိတ္တသုတ်

၂၈။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂယာယံ၊ ဂယာ မည်သော ရွာ၌။ ဂယာသီသေ၊ ဆင်ဦးခေါင်းနှင့်တူသော ကျောက်ရုံသောကြောင့် ဂယာသီသ မည်သော အရပ်၌။ သိက္ခသဟဿေန၊ ရဟန်းအထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ တက္ခ။ ဝိဟရတိ၊ နေတော် မူ၏။ တတြ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိက္ခ။ ရဟန်းတို့ကို။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ အာဒိတ္တံ၊ ဘုရားသော မီးတို့ဖြင့် တောက်လောင် ထတ်၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားသည်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်ထတ်ပါသနည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက် လောင်ထတ်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ တောက်လောင်ထတ်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ပယော၊ သည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ စက္ခုသမ္ပယာပစ္စ ယာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ) သုခံ ဝါ၊ ၊ ဤသုခ ဝေဒနာသည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခဝေဒနာသည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဧကေန၊ အဘယ်တရားဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက် လောင်ထတ်ပါသနည်း။ ဘဂ္ဂိနာ၊ ဘုရားတည်းဟူသောမီးဖြင့်။ ဒေါသဂ္ဂိနာ၊ ဒေါသတည်းဟူသော မီးဖြင့်။ မောဟဂ္ဂိနာ၊ မောဟတည်းဟူသောမီးဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်ထတ်၏။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဖြင့်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းဖြင့်။ မရဏေန၊ သေခြင်းဖြင့်။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း တို့ဖြင့်။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးမြည်တန်းခြင်းတို့ဖြင့်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့်။ ဒေါမနဿဟိ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းတို့ဖြင့်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်ထတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပ။ ဇိဝှိ၊ ဇိဝှိပသာဒ သည်။ အာဒိတ္တာ၊ တောက်လောင်ထတ်၏။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဇိဝှိ- ဝိညာဏံ၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဇိဝှိသမ္ပယော၊ သည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ ဇိဝှိ- သမ္ပယာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ္ပိဒံ (ယမ္ပိ-ဣဒံ) သုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ပ။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဧကေန၊ ပြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ နည်း။ ဘဂ္ဂိနာ၊ ပြင့်။ ပ။ အာဒိတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ပ။ မနော၊ စိတ်သည်။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။

၁။ အာဒိတ္တန္တိ ပဒိတ္တံ သမ္ပဇ္ဇလိတံ။ ၂။ ပဒိတ္တန္တိ ပဒိပိတံ ဧကောသဟိ အပ္ပိဟိ ဧကောလိဘူတံ၊ တေနာဟ "သမ္ပဇ္ဇလိတံ" န္တိ။ ရှိ။

အာဒိတ္တံ၊ ကုန်၏။ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဏ်သည်။ အာဒိတ္တံ၊ ၎င်း။ မနောသမ္ပယောဂါ
 သည်။ အာဒိတ္တော၊ ၎င်း။ မနောသမ္ပယာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ပ။
 အာဒိတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟေ၊ ဘိက္ခု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပဿ
 (ပဿန္တော)၊ ပြင်သော။ သုတဝါ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊
 အရိယသာဝကသည်။ စက္ခုသိဗ္ဗိ၊ စက္ခုပသာဒဉ္စလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝှပေသုပိ၊ ဝှပါရုံတို့၌
 လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏေပိ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၎င်း။ စက္ခုသမ္ပယောပိ၊
 ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၎င်း။ စက္ခုသမ္ပယာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယမိဒံ(ယမိ-ဣဒံ)
 သုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ပ။ တသိဗ္ဗိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၎င်း။ နိဗ္ဗိန္ဒံ(နိဗ္ဗိန္ဒန္တော)၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။
 ဝိရုဇတိ၊ တပ်ကြဲ ကင်း၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတံ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ (ပြန်စပ်။)

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ(ဝစနံ)၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 အတ္ထမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရား
 ဝေဒနာကို။ အဘိနန္ဒု၊ နှစ်သက်ကြကုန်ပြီ။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါထာမဘက်
 သက်သက်သော စုဗ္ဗိယစကားကို။ ဘညမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တဿ ဘိက္ခု-
 သဟဿဿ၊ ထိုရဟန်းတထောင်၏။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို။ အာသဝေယိ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်။
 အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုစ္စိံ သု၊ လွတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ၎င်း။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အဗ္ဗဘူတသုတ်

၂၉။ (ဧဝံ ဧ ဝုတံ ပေးမြဲ)ကော၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ကလန္ဒကနိပါယေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠု
 ဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ တဩ ခေါ၊ ထိုသို့နေထိုင်ပူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့။
 အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားကို။
 အဗ္ဗဘူတံ၊ (ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ တရားတို့သည်)
 နိပိစက်၊ ညည်းပန်း၊ လွမ်းမိုး၊ ဘိစီးအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားကို။ အဗ္ဗဘူတံ၊
 (ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ တရားတို့သည်) နိပိစက်၊
 ညည်းပန်း၊ လွမ်းမိုး၊ ဘိစီး အပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ အဗ္ဗဘူတံ၊ ၎င်း။
 ဝှပိ၊ ဝှပါရုံတို့ကို။ အဗ္ဗဘူတာ၊ ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကို။ အဗ္ဗဘူတံ၊ ၎င်း။ စက္ခုသမ္ပယော၊ ကို။

၁။ သာရတ္ထရီ ၁၄၄၇-နှာအရ အနက်ပြန်လိုက်၏။
 အဗ္ဗဘူတံ၊ အဗ္ဗဘူတံ အဗ္ဗဘူတံ၊ ဥပဗ္ဗတန္တိ အဗ္ဗဘူတံ။ အဗ္ဗဘူတံ သမာနတ္ထော အဗ္ဗ-
 သဗ္ဗတံ အာဟ "အဗ္ဗဘူတန္တိ အဗ္ဗဘူတံ"န္တိ အာဒါရီ။
 အဗ္ဗဘူတံ မယေ ပရေ။ အဗ္ဗဘူတံ သာ ဇာတု မယေ ပရေ ကုစိ အဗ္ဗါဒေသော ယောတိ။ အဗ္ဗဘူတော၊
 အဗ္ဗဘူတံ၊ စက္ခု ဘိက္ခဝေ အဗ္ဗဘူတံ။ (အဗ္ဗဘူတံ သုတ္တမာလာ သုဒ္ဓါသုတ် ၃၃-နှာ။)

အဗ္ဗဘူတော၊ ဇိ။ စက္ခုသမ္ပဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ အပ်သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ ဗုက္ခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ အဗုက္ခမသုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဗုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ အဗ္ဗဘူတံ၊ ဇိ။ ကေန။ အဘယ် တရားသည်။ အဗ္ဗဘူတံ၊ သနည်း။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတရားသည်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်း တရားသည်။ မရုဏေန၊ သေခြင်းတရားသည်။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းတို့သည်။ ဗုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ ဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်နှလုံး မသာယာခြင်းတို့သည်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ အဗ္ဗဘူတံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပ။ ဇိဝါ၊ ကိ။ အဗ္ဗဘူတာ၊ ဇိ။ ရသာ၊ တို့ကို။ အဗ္ဗဘူတာ၊ ကုန်၏။ ဇိဝါဝိညာဏံ၊ ကိ။ အဗ္ဗဘူတံ၊ ဇိ။ ဇိဝါသမ္ပဿော၊ ကိ။ အဗ္ဗဘူတော၊ ဇိ။ ဇိဝါသမ္ပဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ (ငါဘုရား) ဟောတော်မူ၏။ ကာယော၊ ကိ။ အဗ္ဗဘူတော၊ ဇိ။ ပ။ မနော၊ ကိ။ အဗ္ဗဘူတော၊ ဇိ။ မော၊ တို့ကို။ အဗ္ဗဘူတာ၊ ကုန်၏။ မနောဝိညာဏံ၊ ကိ။ အဗ္ဗဘူတံ၊ ဇိ။ မနောသမ္ပဿော၊ ကိ။ အဗ္ဗဘူတော၊ ဇိ။ မနောသမ္ပဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပဿံ(ပဿန္တော)၊ ရှုမြင်သည်ရှိသော်၊ စက္ခုသ္မိမ္ပိ၊ စက္ခုပသာဒဉ္စိလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ရူပေသုပိ၊ ရူပါရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဇိ။ ပ။ တသ္မိမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဗုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဇိ။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရုဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ဇိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာပန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဇိ။

သတ္တမံ၊ ရုနစ်ရုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-သမ္ပုဂ္ဂါတသာရပ္ပသုတ်

၃၀။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) သဗ္ဗမညိတသမ္ပုဂ္ဂါတသာရပ္ပံ။ အလုံးစုံသော တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မညနတရားတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ် သော။ ပဋိပဓံ၊ အကျင့်ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ (တုမေ၊ သင်တို့ သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရေထ၊ နှလုံးသွင်းကြ ကုန်လော့။ သာသိဿာမိတိ၊ ဟောပေအံ့ဟူ၍။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗမညိတသမ္ပုဂ္ဂါတသာရပ္ပံ၊ သော။ သာ ပဋိပဓါ၊ ထိုအကျင့်သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သိက္ခ၊ သည်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ န မညတိ၊ မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ စက္ခုသ္မိ၊ ၌။ န မညတိ၊ ထင်။ စက္ခုတော၊ မှ။ န မညတိ၊ (ငါ၊ ငါ၏ ကြောင့်ကြစသည်သည် ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ စက္ခု၊ သည်။ မေတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍။ န မညတိ၊ ထင်။ ရူပေ၊ တို့ကို။ န မညတိ၊ ထင်။ ရူပေသု၊ တို့၌။ န မညတိ၊ ထင်။ ရူပတော၊ မှ။ န မညတိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ ရူပါ၊ တို့သည်။ မေတိ၊

၁။ မညိတံ နာမ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟိ ဂဟေတဗ္ဗံ မညိတံ။ သဗ္ဗသ္မိံ မညိတန္တိ သဗ္ဗမညိတံ၊ တဿ သမ္ပုဂ္ဂါတော သေတုသာတော၊ တဒါဝဟံ သဗ္ဗမညိတသမ္ပုဂ္ဂါတသာရပ္ပံ၊ ငါ။ ဤသို့ကာလံ သဗ္ဗမညိတသမ္ပုဂ္ဂါတသာရပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော စက္ခုပသာဒစသောတရား၌ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြောင်း တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့ကို ပယ်ဖျောက် ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သော-ဟူ၍ ပေးလေ။

၍။ န မညတိ၊ ထင်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကို။ န မညတိ၊ ထင်။ စက္ခုဝိညာဏသ္မိံ၊ နှံ။ န မညတိ၊ ထင်။
 စက္ခုဝိညာဏတော၊ မှ။ န မညတိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊
 သည်။ မေတိ၊ ၍။ န မညတိ၊ ထင်။ စက္ခုသမ္ပဿံ၊ ကို။ န မညတိ၊ ထင်။ စက္ခုသမ္ပဿသ္မိံ၊
 န မညတိ၊ ထင်။ စက္ခုသမ္ပဿတော၊ မှ။ န မညတိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။
 စက္ခုသမ္ပဿော၊ သည်။ မေတိ၊ ၍။ န မညတိ၊ ထင်။ စက္ခုသမ္ပဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ စေဒယိတံ၊
 ခံစားအပ်သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခ
 ဝေဒနာသည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၍။
 တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ န မညတိ၊ ထင်။ တသ္မိမ္ပိ၊ နှံလည်း။
 န မညတိ၊ ထင်။ တတောပိ၊ မှလည်း။ န မညတိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့မမှတ်ထင်။
 တံ၊ သည်။ မေတိ၊ ၍။ န မညတိ၊ ထင်။ ပ။ ဇိဝ္ဗံ၊ ကို။ န မညတိ၊ ထင်။ ဇိဝ္ဗါယ၊ နှံ။ န မညတိ၊
 ထင်။ ဇိဝ္ဗါတော၊ မှ။ န မညတိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ ဇိဝ္ဗါ၊ သည်။
 မေတိ၊ ၍။ န မညတိ၊ ထင်။ ရသေ၊ တို့ကို။ န မညတိ၊ ထင်။ ရသေသု၊ တို့နှံ။ န မညတိ၊
 ထင်။ ရသတော၊ မှ။ န မညတိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ ရသော၊
 တို့သည်။ မေတိ။ ငါ၏ဥစ္စာတည်းဟူ၍။ န မညတိ၊ ထင်။ ဇိဝ္ဗါဝိညာဏံ၊ ကို။ န မညတိ၊ ထင်။
 ဇိဝ္ဗါဝိညာဏသ္မိံ၊ နှံ။ န မညတိ၊ ထင်။ ဇိဝ္ဗါဝိညာဏတော၊ မှ။ န မညတိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍)
 မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ ဇိဝ္ဗါဝိညာဏံ၊ သည်။ မေတိ၊ ၍။ န မညတိ၊ ထင်။ ဇိဝ္ဗါသမ္ပဿံ၊ ကို။ န
 မညတိ၊ ထင်။ ပ။ မနံ၊ စိတ်ကို။ န မညတိ၊ ထင်။ ပ။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို။ န မညတိ၊ ထင်။ ပ။ မနော-
 ဝိညာဏံ၊ ကို။ န မညတိ၊ ထင်။ ပ။ သမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော တရားကို။ န မညတိ၊ ထင်။ သဗ္ဗသ္မိံ၊ နှံ။
 န မညတိ၊ ထင်။ သဗ္ဗတော၊ မှ။ န မညတိ၊ (ထွက်မြောက်၏ဟူ၍) မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ သမ္ပိ၊
 သည်။ မေတိ၊ ၍။ န မညတိ၊ ထင်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေံ၊ သို့၊ အမညမာနေသာ၊ မအောက်မေ့
 မမှတ်ထင်သည်ရှိသော်။ လောကေ၊ နှံ။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောတရား။ န စ ဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း
 အပ်။ အနုပါဒိယံ-(အနုပါဒိယန္တော)၊ သော်။ န ပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်။ အပရိတဿံ (အပရိတ-
 ဿန္တော)၊ သော်။ ပစ္စတ္တညော၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။
 ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 အယံ (ပဋိပဒါ)၊ ဤအကျင့်သည်။ သဗ္ဗမညိတသမုဂ္ဂါတသပ္ပါယာ၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်
 ထိုအကျင့်သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ၍။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဌမသမုဂ္ဂါတသပ္ပါယသုတ်

၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ (အဟံ၊ သည်။) သဗ္ဗမညိတသမုဂ္ဂါတသပ္ပါယံ၊ အလုံးစုံ
 သော တက္ခာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော မညနတရားတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ သင့်လျော်လျှောက်
 ပတ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ဖေသေသာမိ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ (တုမော၊ ထိုသည်။) သုကာထ၊
 နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗမညိတသမုဂ္ဂါတသပ္ပါယာ၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်
 သည်။ ဘကမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣ၊ ဤသာသနာတော်နှံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။
 စက္ခု၊ ကို။ န မညတိ၊ မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်။ စက္ခုသ္မိံ၊ နှံ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင် စက္ခု
 ပသာဒစသောတရားကို။ မညတိ၊ ၍။ ယသ္မိံ၊ နှံ။ မညတိ၊ ၍။ ယတော၊ မှ။ မညတိ။ ငါ

ငါ၏ကြောင့်ကြမှုစသည်သည် (ထွက်ပြောက်၏ဟူ၍) အောက်မေ့မှတ်ထင်၏။ ယံ၊ သည်။ မေထိ၊ ချွံ။ မညတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအောက်မေ့မှတ်ထင်အပ်သော စက္ခုပသာဒစသော တရားသည်။ တတော၊ ထိုသို့အောက်မေ့မှတ်ထင်အပ်သော အခြင်းအရာမှ။ အညတော၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညတောဘာဝီ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက်။ သဝသတ္တော၊ သဝတို့၌ ကပ်ငြိတတ်သော။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည် (သတ္တလောကသည်)။ သဝမေဝ၊ သဝကိုသာလျှင်။ အဘိန္နတိ၊ တပ်နှစ်သက်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ဓမ္မဓာတုအာယတနံ၊ ဓန္ဒာ၊ ဓာတ်၊ အာယတနသည်။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏။) တမ္ပိ၊ ထိုဓန္ဒာ၊ ဓာတ်၊ အာယတနကိုလည်း။ န မညတိ၊ ထင်။ တသ္မိမ္ပိ၊ ၌လည်း။ ပ။ န မညတိ၊ ထင်။ သော။ သည်။ ဝေ၊ သို့။ အမညမာနော၊ သော်။ လောကော၊ ၌။ ပ။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်မည်၏။ ဣဘိ၊ ၏။

နဝမံ ကိုးခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယသမုဂ္ဂါတသပ္ပိယသုတ်

၃၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) သဗ္ဗမညိတသမုဂ္ဂါတသပ္ပိယံ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ဒေသေဏာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ (တုမေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗမညိတသမုဂ္ဂါတသပ္ပိယာ၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ သိုဆိုအပ်လတ္တံ့ သောစကားကို။ ကိံ မညံထ၊ အသို့အောက် မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြပါဘုရား။ ပန၊ နောက်တခုကို မေးဦးအံ့။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြ။ တံ၊ ထိုမမြသောစက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါ၏ဘုရား။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိကာမခမ္ပံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြ၊ ဆင်းရဲဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော စက္ခုပသာဒကို။ “တေ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာတည်း)။” သော၊ ဤစက္ခုပသာဒ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တံ၊ အတ္တ” ဟူ၍။ သမနုပဿိတံ၊ ကောင်းစွာ အစနိစနိ ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ န၊ သင့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ဤသို့ ရှုမှတ်ခြင်းသည်။ နောဟိ (ယုတ္တံ)၊ မသင့်ပါ ဘုရား။ ဝုပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြကုန်။ ပ။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြ။ စက္ခုသမ္ပယော၊ သည်။ နိစ္စော ဝါ၊ မြသလော။ အနိစ္စော ဝါ၊ မမြသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စော၊ မမြပါဘုရား။ ပ။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပပက္ခာဝေဒနာ သည်လည်း။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြပါဘုရား။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပဿံ(ပဿန္တော)၊ ရှုသော။ သုတဝါ၊ အကြား အမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ စက္ခုသ္မိမ္ပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒဘိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ရူပေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ပ။ ဣတိ၊ ၏။

ဒသမံ ဆယ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သုံးခုပြောက်သော။ သဗ္ဗဝဂ္ဂေါ၊ သဗ္ဗဝင်သည်။
 တော၊ ပြီးပြီ။

တထာ၊ ထိုသဗ္ဗဝင်၏၊ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

သဗ္ဗံ စ၊ သဗ္ဗသုတ်၎င်း၊ ဓဒ္ဓ၊ ကုန်သော။ ပဟာနာပိ၊ ပဟာနသုတ်၊ အသိညာပရိညာ ပဟာနသုတ်တို့၎င်း။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အပရိဇာနာ စ၊ ပဌမအပရိဇာနသုတ်၊ ဒုတိယအပရိဇာနသုတ်တို့၎င်း။ အာဒိတ္ထဉ္စ၊ အာဒိတ္ထသုတ်၎င်း။ အဒ္ဓဘူတဉ္စ၊ အဒ္ဓဘူတသုတ်၎င်း။ သာပေပိ စ၊ သမုဂ္ဂါတသာပုပ္ဖသုတ်၎င်း။ ဓေ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော။ သပ္ပါယာ စ၊ ပဌမသမုဂ္ဂါတသပ္ပါယသုတ်၊ ဒုတိယသမုဂ္ဂါတသပ္ပါယသုတ် တို့၎င်းတည်း။ တေန၊ သို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဏ္ဍတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။

၄-ဇာတိဓမ္မဝဂ်

၁-၁၀-ဇာတိဓမ္မာဒိသုတ် ၁၀-သုတ်

၃၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခု- ပသာဒသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ (ဇာတိဓမ္မာ၊ ရှိကုန်၏။) ကျေဝိညာဏံ၊ ကျေဝိညာဏ်သည်။ (ဇာတိဓမ္မံ၊ ရှိ၏။) စက္ခုသမ္ပယောဂ၊ သည်။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ရှိ၏။ ပ။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဝုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ရှိ၏။ ပ။ မနော၊ သည်။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ရှိ၏။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ရှိကုန်၏။ မနောဝိညာဏံ၊ သည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ရှိ၏။ မနောသမ္ပယောဂ၊ သည်။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ရှိ၏။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော် မူ၏။

ပဌမံ ဓမ္မဦးစွာသောသုတ်တည်း။

- ၃၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ ဇရာဓမ္မံ၊ ရင့်ရော်ခြင်း... သောရှိ၏။ (သံဒိတ္ထံ၊ အကျဉ်းချုံးအပ်၏။)
- ၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဗျာဒိဓမ္မံ၊ နာခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံဒိတ္ထံ၊ ၏။)
- ၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ မရဏဓမ္မံ၊ သေခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံဒိတ္ထံ၊ ၏။)
- ၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ သောကဓမ္မံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ (သံဒိတ္ထံ၊ ၏။)
- ၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ သံကိလေသိကဓမ္မံ၊ ပူပန်စေတတ်နိုင်စက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ (တဏှာစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းသဘောရှိ၏၊ သော်လည်းပေး။) (သံဒိတ္ထံ၊ ၏။)
- ၃၉။ ကိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဓယဓမ္မံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံဒိတ္ထံ၊ ၏။)

၁။ သံကိလေသိကသဘာဝန္တံ တဏှာဒိဝေဒန သံကိလိဏနဘာဝံ။

၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဝယဓမ္မံ၊ ဖျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံဝိတ္ထံ၊ ၏။)

၄၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံဝိတ္ထံ၊ ၏။)

၄၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ (သံဝိတ္ထံ၊ ၏။)

။သမံ၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ နိရောဓာသောသုတ်တည်း။

ဧတုတ္ထော၊ ဝေ၊ နိရောဓာသော၊ ဇာတိဓမ္မဝဂ္ဂေါ၊ ဇာတိဓမ္မဝန်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဇာတိဓမ္မဝန်၏။ ဥစ္စါနံ၊ ဥစ္စါနိကား—

ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏဉ္စ၊ ဇာတိဓမ္မသုတ်၊ ဇရာဓမ္မသုတ်၊ ဗျာဓိဓမ္မသုတ်၊ မရဏဓမ္မသုတ်
၎င်း။ သောကော စ၊ သောကဓမ္မသုတ်၎င်း။ သံကိလေသိကဉ္စ၊ သံကိလေသိကဓမ္မသုတ်၎င်း။
ခယဝယသမုဒယဉ္စ၊ ခယဓမ္မသုတ်၊ ဝယဓမ္မသုတ်၊ သမုဒယဓမ္မသုတ်၎င်း။ နိရောဓဓမ္မန၊
နိရောဓဓမ္မသုတ်နှင့်တကွ။ ဝေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဧသ၊ ဧဝံ၊ နိရောဓာသောသုတ်တည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။

၅-သဗ္ဗအနိစ္စဝန်

၁-၉-အနိစ္စာဓိသုတ် ၉-သုတ်

၄၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တဩ ခေါ၊ ဌံ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
တရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သည်းသာ။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊
မမြဲသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။
အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ (အကြွင်းကို နည်းဖို့၌ ပေးလေ လှည်းပြီ။) ☸

ပဌမံ၊ ဧဝံ၊ နိရောဓာသောသုတ်တည်း။

၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ပ။

ဧတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၄၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်။ အနုတ္တော၊ အတ္ထမဟုတ်။ပ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို။ အဘိညေယျံ၊ တူးသောဉာဏ်ဖြင့်
သိအပ်၏။ပ။

ဧတုတ္ထံ၊ ဝေ၊ နိရောဓာသောသုတ်တည်း။

၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကိ၊ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်၏။ပ။

ပဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၄၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။
ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ သစ္စိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏။
သတ္တံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ အဘိညာ(အဘိညာယ)၊ ထူးဆေးညစ်ဖြင့်။ ပရိညေယျံ၊
ပိုင်းခြား၍ သိအပ်၏။
ဆဋ္ဌံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ ဥပဗ္ဗုတံ၊ တဏှာစသော ကိလေသာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်၏။
နာမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၈-ဥပသဋ္ဌသုတ်

၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံသော တဏှာကို။ ဥပသဋ္ဌံ၊ တဏှာအစရှိသော ကိလေ
သာတို့သည် ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ ဥပသဋ္ဌံ၊
အပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓက္ခေ၊ ဓက္ခုပသာဒကို။ ဥပသဋ္ဌံ၊ အပ်၏။ ဝုပ္ပါ၊ ဝုပ္ပါရုံတို့ကို။
ဥပသဋ္ဌာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဓက္ခုပညာတံ၊ ဓက္ခုပညာတံကို။ ဥပသဋ္ဌံ၊ အပ်၏။ ဓက္ခုသမ္ပုဒဿာ၊ ကိ။
ဥပသဋ္ဌာ၊ အပ်၏။ ဓက္ခုသမ္ပုဒဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ အပ်သော။ ယမ္ပိဓံ (ယမ္ပိ ဘဒ္ဒိ)
သုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို
လည်း။ ဥပသဋ္ဌံ၊ အပ်၏။ (အကြောင်းကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ လွယ်ပြီ။)။

ဆဋ္ဌံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ သဗ္ဗအနိစ္စဝဂ္ဂေါ၊ သဗ္ဗအနိစ္စဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသဗ္ဗအနိစ္စဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

အနိစ္စံ၊ အနိစ္စသုတ်၎င်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသုတ်၎င်း။ အနတ္တံ၊ အနတ္တသုတ်၎င်း။
အဘိညေပျံ၊ အဘိညေယျသုတ်၎င်း။ ပရိညေယျံ၊ ပရိညေယျသုတ်၎င်း။ ပဟာတဗ္ဗံ၊
ပဟာဘဗ္ဗသုတ်၎င်း။ သစ္စိကာတဗ္ဗံ၊ သစ္စိကာတဗ္ဗသုတ်၎င်း။ အဘိညေယျပရိညေယျံ၊
အဘိညာပရိညေယျသုတ်၎င်း။ ဥပဗ္ဗုတံ၊ ဥပဗ္ဗုတသုတ်၎င်း။ ဥပသဋ္ဌံ၊ ဥပသဋ္ဌသုတ်၎င်း။
(ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။) တေန၊ ထို့
ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဉ္စုတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂေါ၊ သဋ္ဌာယတနဝဂ်၌။ ပဌမပဏ္ဏာသကော၊ ရှေးဦးစွာသော
ပဏ္ဏာသကသည်။ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

တထာ၊ ထိုပဌာပတ္တာသကဏ်၊ ဝဂ္ဂုဒ္ဓါနံ၊ ဝဂ်ဥဒ္ဓါနံကား—

အနိစ္စဝဂ္ဂံ၊ အနိစ္စဝဂ်၎င်း။ ယမကံ၊ ယမကဝဂ်၎င်း။ သဗ္ဗံ ဝဂ္ဂံ၊ သဗ္ဗဝဂ်၎င်း။ ဇာတိဗျေ၊ ဇာတိဗျေဝဂ်၎င်း။ အနိစ္စဝဂ္ဂေန၊ သဗ္ဗအနိစ္စဝဂ်၎င်း။ ဇေန၊ ထိုကြောင့်။ ပညာသံ၊ သုတ်အရေအသွက်အားဖြင့် ငါးဆယ်ကို။ ပဉ္စမော၊ ဝဂ်အားဖြင့် ငါးဂေဟု၎င်း။ ပဉ္စတိတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင်အပြီးသတ်သတည်း။

(၆) ၁-အဝိဇ္ဇာဝဂ်

၁-အဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်

၅၃။ သာဝတ္ထိနိဂါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ အညတဇော၊ တပါးသော။ (မထင်ရှားသော-သော်လည်း ပေး။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ မှီ၏။) တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာ အရပ်၌။ ဥပသ ဝိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါ၊ အတွင်း။ ဝိသေသုရိရံ၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ နှံ့ နိသိန္ဒော ခေါ်၊ ထိုင်နေပြီးသော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သ ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဏတော၊ မြင်သောသူအား။ အဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌ မသိခြင်းအဝိဇ္ဇာကို။ ပဟိယတိ န ခေါ်၊ ပယ်အပ်သနည်း။ (အဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌ မသိခြင်း အဝိဇ္ဇာသည်။ ပဟိယတိ န ခေါ်၊ ကင်းပျောက်နိုင်ပါသနည်း-သော်လည်းပေး။) ဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ န ခေါ် ထို ဖြစ်ပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤကောင်းကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ထား၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟူ၍။ ဇာနတော၊ သိသော သူအား။ ပဏတော၊ မြင်သောသူအား။ အဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌ မသိခြင်း အဝိဇ္ဇာကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ရူပေ၊ ရူပါဒ္ဓါတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟူ၍။ ဇာနတော၊ အား။ ပဏတော၊ အား။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ အပ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ သည် ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်းပ။ ဧဝံ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဏတော၊ မြင်သောသူအား။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ အပ်၏။ (အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။) ဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ၎င်း။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-သံယောဇနပဟာနသုတ်

၅၄။ ဘန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဏတော၊ မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊ ဆယ်ပါးသော သံယောဇန တို့ကို။ ပဟိယန္တိ န ခေါ်၊ ပယ်အပ်ကုန်သနည်း။ (သံယောဇနာ၊ တို့သည်။ ပဟိယန္တိ န ခေါ်၊

၁။ ပညာသံ ဟုပင် ဆိုသော်လည်း သုတ်အရေအသွက်အားဖြင့်ကား ငါးဝဂ်နှင့်သုတ်၅၅၏ သို့သော်လည်း ဂါထာဖြစ်သောကြောင့် ဆန်းစိုက်ရာ၌ ပညာသံဟုပင် ဆိုထားသန်တူသည်။

ကင်းပျောက်ကုန်သနည်း-သော်လည်းပေး။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါ၊ လျှောက်ထား၏။)ပ။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊
မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊ တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ (သံယောဇနာ၊ တို့သည်။
ပဟိယန္တိ၊ ကင်းပျောက်ကုန်သော်လည်းပေး။) ဣတိ၊ ဤ။

ဣတိယံ နှစ်ခုပြောသော သုတ်တည်း။

၃-သံယောဇနသမုဂ္ဂါတသုတ်

၅၅။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ဣတိ၊
အဘယ်သို့လျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊ ဧယ်ပါးသောသံယောဇနာတို့သည်။
သမုဂ္ဂါတံ၊ ကင်းပျောက်ခြင်းသို့။ (ပယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ဟု၍ သော်လည်းပေး။) ဂစ္ဆန္တိ န ခေါ၊ ရောက်
ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြီး။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧက္ခု၊ ဧက္ခုပသာဒကို။
အနတ္တတော၊ အနတ္တဟူ၍။ ဝါ၊ အနတ္တအားဖြင့်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ပဿတော၊
မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊ တို့သည်။ သမုဂ္ဂါတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဝုပေ၊ ဝုပါ
ရုံတို့ကို။ အနတ္တတော၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ အားဖြင့်။ ဟ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေံ ခေါ၊ ဤသို့။
ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ သံယောဇနာ၊ တို့သည်။
သမုဂ္ဂါတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ။

ဣတိယံ သုံးခုပြောသော သုတ်တည်း။

၄-အာသံပေဟာနသုတ်

၅၆။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊ လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ဣတိ၊ လျှင်။ ပဿ-
တော၊ မြင်သောသူသည်။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားငေးပါးတို့ကို။ ပဟိယန္တိ န ခေါ၊ ပယ်အပ်
ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြီး။)ပ။

ဧတုတ္ထံ၊ ထေးခုပြောသော သုတ်တည်း။

၅-အာသဝေသမုဂ္ဂါတသုတ်

၅၇။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊ လျှင်။ ဇာနတော၊ အား။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတော၊
အား။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ သမုဂ္ဂါတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ န ခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤ။ ပ။

ပဿံ၊ ငါးခုပြောသော သုတ်တည်း။

၆-အနုသယပဟာနသုတ်

၅၈။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကထံ၊ လျှင်။ ပ။ အနုသယာ၊ ခုနစ်ပါးသော အနုသယတို့ကို။ ပဟိယန္တိ
န ခေါ၊ ပယ်အပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤ။ ပ။

ဧဝံ၊ ခြောက်ခုပြောသော သုတ်တည်း။

၇-အနုသယသမ္ပုဂ္ဂါဟသုတ်

၅၉။ ဘန္ဓေ၊ ဘုရား၊ ကထံ၊ လျှင်၊ ပ။ အနုသယာ၊ တို့သည်။ သမ္ပုဂ္ဂါတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ န ခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။) သိက္ခ၊ ရဟန်း။ စက္ခု၊ ကို။ အနတ္တတော၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ အားဖြင့်။ ဇာနတော၊ သိသောသူအား။ ပဿဘော၊ အား။ အနုသယာ၊ တို့သည်။ သမ္ပုဂ္ဂါတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ။

သတ္တံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-သဗ္ဗပါဒါနပရိညာသုတ်

၆၀။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) သဗ္ဗပါဒါနပရိညာယ၊ အလုံးစုံကုန်သော လေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မေ၊ တရားကို။ ဇေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ (တုဓမ္မေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညာယ၊ ငှါ။ (ဒေသံတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။) ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ကျေဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒကို၎င်း။ ဝုပေ စ၊ ဝုပံရုံတို့ကို၎င်း။ ပရိစ္စ၊ စုံ၍။ စက္ခုပရိညာဏံ၊ စက္ခုပရိညာဏံသည်။ ဥပ္ပုဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့။ သုံးပါးကုန်သော စက္ခုပသာဒ၊ ဝုပါရုံ၊ စက္ခုပရိညာဏံတို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿမည်၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿပစ္စယာ အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပုဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ပဿံ (ပဿန္တော)၊ မြင်သော။ ဝါ၊ ဝုသော။ (တနည်းပဿံ (ပဿန္တော) မြင်သည် ရှိသော်။ ဝါ၊ ဝုသည်ရှိသော်။) သုတဝါ၊ သော။ အနိယသာဝကော၊ သည်။ စက္ခုသိပ္ပံ၊ စက္ခုပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝုပေသုပိ၊ ဝုပါရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဤ။ စက္ခုပရိညာဏေပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဤ။ စက္ခုသမ္ပယောပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဤ။ ဝေဒနာပပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဤ။ နိဗ္ဗိန္ဒံ (နိဗ္ဗိန္ဒန္တော)၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုဇ္ဇတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမောက္ခာ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းကြောင့်။ “မေ၊ ငါသည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်လေးပါးကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သောတဉ္စ၊ သောတပသာဒကို၎င်း။ သေဓု စ၊ သဗ္ဗရုံတို့ကို၎င်း။ ပရိစ္စ၊ စုံ၍။ (သောဝ၊ ဝိညာဏံ၊ သောဝ၊ ဝိညာဏံသည်။) ဥပ္ပုဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ ဣတိ၊ ဤ။

အတ္တံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဌမသဗ္ဗပါဒါနပရိယာဒါနသုတ်

၆၁။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) သဗ္ဗပါဒါနပရိယာဒါနာယ၊ အလုံးစုံကုန်သော လေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့ကို ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူခြင်းအကျိုးငှါ။ (ပရိယာဒါနာကို ပရိယာဒိယိတော၊ ကဏ္ဍိတောဟူ၍ ဖွင့်သော အံ-ဋ္ဌ ဝ၊ စာပိုဒ် ဝ၊ စာမျက်နှာ ၁၅ အလိုပေးသည်။)

၁- ထိုစဉ်အထိ ဖဿောဇယံ အံ-တိ၌ ကာရဏတ္ထပဉ္စမံ သွာ ဝိသတ်မကြေကြံ၍၊ ထိုစဉ် အလုံးစုံကုန်သော စက္ခုပသာဒ၊ ဝုပါရုံ၊ စက္ခုပရိညာဏံတို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပုဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟူ၍လည်းပေးနိုင်သည်။ အပေါ်ပိုင်းကောင်းသည်။

ဝါ၊ အလုံးစုံသော လေးပါးသောဥပါဒါန်တို့ကို ကုန်ခန်းစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ (ပရိယာဒါနာယာတိ ဝေပနတ္တာယ။၄။) ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ (တုမေ၊ တို့သည်။) သုကာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗပါဒါနပရိယာဒါနာယာငှါ၊ (ဒေသိတော၊ သော။) ဓမ္မော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ပ။ ဝိရာဂံ၊ ကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ခ်။ ဝိမောက္ခာ၊ ကြောင့်။ “မေ၊ ငါသည်။ ဥပါဒါနံ၊ လေးပါးသောဥပါဒါန်ကို။ ပရိယာဒိန္နံ၊ ထက်ခန်းကျင့်မှယူအပ်ပြီ။ ဝါ၊ ကုန်စေအပ်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ခ်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသို့အပ်ပြီးသည်ကား။ သဗ္ဗပါဒါနပရိယာဒါနာယာ ငှါ၊ ဓမ္မော၊ တရားတည်း။ ဝါ၊ တရားမည်၏။ ဣတိ၊ ခ်။

နဝမံ၊ ကျိရုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ခုထိယသဗ္ဗပါဒါနပရိယာဒါနသုတ်

၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ (အဟံ၊ သည်။) သဗ္ဗပါဒါနပရိယာဒါနာယာ ငှါ၊ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ (တုမေ၊ တို့သည်။ ကိ မညထ၊ အသို့အောက်မေ့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ စက္ခု၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြှောက်ဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤ သို့လျှောက်ထားပြီ။) ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြှ။ တံ၊ ထိုမမြှသောစက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲ လေလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာလေလော။ (ဣတိ၊ ခ်။) ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဒုက္ခံ ဆင်းရဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ပြီ။) ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြှ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိကာမမ္မေ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ “တေ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမေ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာတည်း)။ ဒေသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသို့၊ မြစ်၏။ ဒေသော၊ သည်။ မေ၊ ခ်။ အတ္တတိ၊ အတ္တတည်း။” ဟူ၍။ သမနုပဿိတံ၊ ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ န၊ သင့်ပါသလော။ (ဣတိ၊ ခ်။) ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေ၊ ဤသို့ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ (ယုတ္တံ)၊ မသင့်ပါဘုရား။ (အကြွင်းကို ရှေးနည်းမှီး၍ ပေးလေ လွယ်၏။)

စသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ဓမ္မာဠိစွာသော။ အဝိဇ္ဇာဝဂ္ဂေါ၊ အဝိဇ္ဇာဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တထ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်၎င်း။ ဓမ္မာ နှစ်ပါးကုန်သော။ သံယောဇနာ၊ သံယောဇန- ပဟာနသုတ်၊ သံယောဇနသမုဂ္ဂါတသုတ်တို့၎င်း။ အာသဝေန၊ အာသဝသမုဂ္ဂါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒုဝေ၊ အာသဝပဟာနသုတ်၊ အာသဝသမုဂ္ဂါတသုတ် နှစ်သုတ် တို့၎င်း။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အနုသံ၊ ဘာ၊ အနုသယပဟာ- နသုတ်၊ အနုသယသမုဂ္ဂါဘသုတ်တို့၎င်း။ ပဒိညာ၊ သဗ္ဗပါဒါနပရိယာဒါနသုတ်၎င်း။ ဓမ္မာ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပရိယာဒိန္နံ (ပရိယာဒိန္နာ)၊ ပဌမသဗ္ဗပါဒါနပရိယာဒါနသုတ်၊ ဒုတိယ သဗ္ဗပါဒါနပရိယာဒါနသုတ်တို့၎င်းတည်း။ တေန၊ သို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဒုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

(၇) ၂-မိဂဇာလဝဂ်

၁-ပဌမမိဂဇာလသုတ်

၆၃။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်းပေးပြီ။) အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ အရှင်မိဂဇာလ သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သဂဝါ၊ သည်။ ပ။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသော။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဗုဒ္ဓံ။ ဧကဝိဟာရီ၊ ဧကဝိဟာရီတိ၊ တယောကံအထိတည်း၊ နေလေ့ရှိ၏၊ တယောကံအထိတည်း၊ နေလေ့ရှိ၏ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဗုဒ္ဓံ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဧကဝိဟာရီ၊ တယောကံအထိတည်းနေလေ့ရှိသည်။ ယောတိ န ခေါ်၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သဒ္ဓတိယဝိဟာရီ၊ အဖော်နှင့်တကွ နေလေ့ ရှိသည်။ ယောတိ န ခေါ်တိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း” ဟူသော။ ဝေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ လျှောက် ထားပြီ။

မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်မြင်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ စက္ခုဝိညာဏ် ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဣဒ္ဓာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပျားစေတတ်ကုန်သော။ ပိယဂ္ဂပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံ ဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ရုဇနိယာ၊ ထပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝ္ဗပါ၊ ဝ္ဗပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုဝ္ဗပါရုံကို။ ဧ အဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်ငြားအံ့။ ဧ အဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ချမ်းသာစွာ ချမ်းသာစွာ ပြောဆိုငြားအံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျှီမထတ်စွဲလမ်း၍။ ဧ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ တည်ငြားအံ့။ တံ၊ ထိုဝ္ဗပါရုံကို။ အဘိနန္ဒတော၊ နှစ်သက်သော။ အဘိဝဒတော၊ ချမ်းသာစွာ ချမ်းသာစွာ ပြောဆိုသော။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျှီမထတ်စွဲလမ်း၍။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နန္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတကွာ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နန္တိယာ၊ သည်။ သတိ၊ မှီသော်။ သာရာဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်။ ယောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာရာဂေါ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သံယောဂေါ၊ ယှဉ်စပ်ခြင်းသည်။ ယောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ နန္တိသံယောဇနသံယုတ္တော၊ နှစ်သက်ခြင်းယှဉ်စပ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော။ သိက္ခာ၊ ရဟန်းကို။ “သဒ္ဓတိယဝိဟာရီတိ၊ အဖော်နှင့်တကွ နေလေ့ရှိသောသူ” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပ။ မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ ဇိဝှိဝိညေယျာ၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ ဧဝံ ဝိဟာရီ၊ ဤသို့နေလေ့ရှိသော။ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တောင်လကွဏာသို့ရောက်ကုန်သော တော၌တည်သောကျောင်းဟု ဆိုအပ် ကုန်သော။ (မ-၁-နိဿယ ၃၄ ပိုဒ်၌ အမှာကိုဝ္ဗ။) ပန္နာနိ၊ အစွန်အနားဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဆွမ်းခံရွာမှဝေးကုန်သော။ အပ္ပသဒ္ဓါနိ၊ အသံကင်း၍ သိတ်ငြိမ်ကုန်သော။ အပ္ပနိဇ္ဈိသာနိ၊ ကြွေးကြော်သံလည်း ကင်းကုန်သော။ ဝိဇနဝါတာနိ၊ လူထိုက်လှည့်လည် သွားလာခြင်းကြောင့်

၁။ အဘိဝဒတိတိ ဘာယ အဘိနန္ဒနာယ “အဟော ပိယံ ဣဒ္ဓံ ကန္တံ မနာပ” န္တိ ဝဒတိ၊ သံ-ဋ္ဌ ၂-၅ စာပိုဒ်၊ ၂၄၁ နာ။
 အဘိဝဒတိတိ တဏှာစိဋ္ဌိဝသေန အဘိနိဝေသံ ဝဒတိ၊ သံ-ဋ္ဌိ ၂-၅ စာပိုဒ်၊ ၂၁၁-နာ။
 တဏှာဝသေနဝ အယောသုခန္တိအာဒိနိ ဝဒန္တော အဘိဝဒတိ၊ မ-ဋ္ဌ ၂-၄၀၉ စာပိုဒ်၊ ၂၁၁-နာ။

ဖြစ်သော လေမှလည်းကင်းကုန်သော။ မနုဿဗုဟသောယုကာနိ၊ လူတို့၏လျှို့ဝှက်မှုအား
 လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ပဋိသလ္လာနသာဓုပ္ပါနိ၊ တယောက်ထီးတည်း ကိန်းအောင်းခြင်းငှါ
 လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို။ ကိဉ္ဇာပိ ပဋိသဝတိ၊ အကယ်၍ မှီဝဲ
 ဆည်းကပ်ပေ၏။ ဝါ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်သည်လည်းရှိနိုင်လေ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ မှီဝဲ ဆည်းကပ်
 သော်လည်း။ “သဒ္ဓတိယဝိဟာရီတိ၊ အဖော်နှင့်တကွနေလေ့ရှိသူ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊
 ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိ(ယသ္မာ)၊
 အကြင်ကြောင့်။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဒုတိယာ၊ အဖော်သည်။ (ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။) အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သာ၊ ထိုတဏှာကို။ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ် ျ။ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။
 “သဒ္ဓတိယဝိဟာရီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။
 မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယဂ္ဂပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဘိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာ၊ ကုန်သော။
 ဂ္ဂပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုဂ္ဂပါ၌ကို။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍
 မနှစ်သက်ငြားအံ့။ စေ နာဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ချမ်းသာစွ ချမ်းသာ စွဟု မပြောဆိုငြားအံ့။
 အဇ္ဈောသာယ၊ မျှီမထတ်စွဲလမ်း၍။ စေ န တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍မတည်ငြားအံ့။ တံ၊ ထိုဂ္ဂပါ၌ကို။
 အနဘိနန္ဒဟော၊ သော။ အနဘိဝဒတော၊ သော။ အနဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတော၊ သော။
 တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နန္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာသည်။ နိဂဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ နန္တိယာ၊ သည်။
 အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ သာရာဂေါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သာရာဂေ၊ သည်။ အသတိ၊
 သော်။ သံယောဂေါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မိဂဇာလ၊ မိဂဇာလ။ နန္တိသံယောဇနဝိ-
 သံယုတ္ထော၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ ယှဉ်စပ်ခြင်းနှင့် မယှဉ်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ “ကေဝိဟာရီတိ၊
 တယောက်အထီးတည်းနေလေ့ရှိသောသူ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပ။ ဇာလ၊ မိဂဇာလ။
 ဝေဝိဟာရီ၊ ဤသို့အယောက်အထီးတည်းနေလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဟိ စ၊
 ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့်၎င်း။ ဘိက္ခုနိဟိ စ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်၎င်း။ ဥပါသကေဟိ စ၊ ဥပါသကာ
 တို့နှင့်၎င်း။ ဥပါသိကာဟိ စ၊ ဥပါသိကာမတို့နှင့်၎င်း။ ဖုဇ္ဈဟိ စ၊ မင်းတို့နှင့်၎င်း။ ဖုဇ္ဈမဟာမတ္ထေ-
 ဟိ စ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့နှင့်၎င်း။ တိတ္ထိယေဟိ စ၊ တိတ္ထိတို့နှင့်၎င်း။ ဘိက္ခုယသာဝဂ္ဂံ စ၊
 ဘိက္ခုတို့၏တပည့်တို့နှင့်၎င်း။ အာကိဏ္ဏော၊ ရောပြုမီးသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရောနှောသည်ဖြစ်၍။ မေန္တေ၊
 ဌာအနီး၌။ ကိဉ္ဇာပိ ဝိဟရတိ၊ အကယ်၍ကား နေပေ၏။ ဝါ၊ နေသည်လည်းရှိနိုင်ပေ၏။ အထ
 ခေါ၊ ထိုသို့နေသော်လည်း။ “ကေဝိဟာရီတိ၊ တယောက်အထီးတည်း နေလေ့ ရှိ၏”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
 အပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။
 အဿ၊ အား။ ဒုတိယာ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၍။) အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သာ၊ ထို တဏှာကို။
 ယဂီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကေဝိဟာရီတိ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၍။

ပဌမံ ဓမ္မေညီစွာသောသုတ်တည်း။

၁၁ ဂါပန္တကိုဂါမ + အန္တေ-ဟူ၍ ဖွဲ့ပြတ်၊ ဤ၌ အန္တသဒ္ဓါသည် အန္တောနိတ္တိ သမိဓေ ဓာ-ဝသာနေ ပဒ-
 ဌာနာဒေဟာဝယဝေ ကောဋ္ဌာလေ၊ နာသသိမာသ လာမကေ-ဟူသော အဘိဓာန်ဂေါပိတိ ဥဇာ-ဗြဟ္မာဝေသာ
 အနုပိဋကိယ ဝိသိက္ခာ ဝါပန္တန္တိ ဂါမသဒ္ဓိ-ဟူသော အင်္ဂုတ္တရဂီတ ဂုဏ်နိပါတ် စသည့် ပါဠိ-ဗျူဟာကို၎င်း၊ မူလ-
 မဉ္ဇူသဘာဝသေဝာဒေဝာဒိတိ စသည့် သံပဒနက်ကိုးပါးသည်။ ဂါမနှင့်အန္တကို ဂါမ ယ အန္တော ဝါပန္တန္တ-
 ဟူ၍ ရာဇဝတ်ပုဂံသိပ္ပံလေ။

၂ခုတ်ယမိဂဇာလသုတ်

၆၄။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသ.ဂ်မိ၊ ပြီ။ ပ။ ကေမန္တံ၊ နိသိန္ဒော၊ ဘော။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဗျား။ သာဓု (အာယာစာပိ)။ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်တရားတော်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ ဇေကာ၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ရွှေရံပရိသတ်ဘည်းဟူသော အပေါင်းအဖော်၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပေါင်းအဖော်တို့မှ ကင်းဝေးသည်ဖြစ်၍။ (ဝူပကဋ္ဌောတိ ကာယေန ဂဏတော၊ စိတ္တေန ကိလေသေဟိ ဝူပကဋ္ဌော ဝိဝေကဋ္ဌော ခုရိဘူတော။ အံ-ဋ္ဌ-သတ္တက-စာပိဓိ-ဂဗ၊ ၁၉၀-နာ) အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့(သောသတိ၌) သည်ဖြစ်၍။ (အပ္ပမတ္တောတိ သတိအဝိပွဝါသေ ဌိတော၊ အံ-ဋ္ဌ-သတ္တက-စာပိဓိ-ဂဗ၊ ၁၉၀-နာ) အာတာပိ၊ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ဖျက်တတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ပဟိတတ္တောတိ ပေသိတတ္တော။ အံ-ဋ္ဌ-သတ္တက-စာပိဓိ-ဂဗ၊ ၁၉၀-နာ။ ပေသိတတ္တောတိ ကာယေ စ ဇီဝိတေ စ အနပေက္ခတာယ နိဗ္ဗာန် ပေသိတစိတ္တော တန္တိန္ဒော တပေါဏော တပ္ပဗ္ဗာဓော။ အံ-ဋ္ဌ-သတ္တက-စာပိဓိ-ဂဗ၊ ၁၉၉-နာ။) ဝိဟရေယံ၊ နေရာ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ခေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါလော့”ဟူသော။ တေ ဝစနံ၊ ဤစကားထော်ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (သန္တိ ခေါမှ ဥပ္ပဋ္ဌတိ နန္ဒိအထိ ပဌမမိဂဇာလသုတ် အတိုင်း ပေးပြီ။) မိဂဇာလ၊ လ။ နန္ဒိသမုဗယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခသမုဗယော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဇိ။) ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ (ငါဘုရား)ဟောကြားတော်မူ၏။ (သန္တိ စ ခေါမှ နန္ဒိ နိဗ္ဌတိ အထိ ပဌမသုတ်အတိုင်း ပေးပြီ။) မိဂဇာလ၊ လ။ နန္ဒိနိဗ္ဗော၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခနိဗ္ဗော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ (ငါဘုရား) ဟောကြားတော်မူ၏။ (အကြောင်းပေးပြီ။)

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ ဘာသိထံ၊ စကားထော်ကို။ အဘိနန္ဒိတော၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတော၊ ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျောရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဒဲသွားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ ဧကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ၍။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပိ၊ ၍။ ပဟိတတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရေန္တော၊ သော် ။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတည်ထောင် လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသနံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ ဓံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ သို့။ ဝိဋ္ဌေ

၁။ ဤဝါကျသည် မ-၁ စာပိုဒ် ဂဝ-၌ရှိသော ဤဝါကျနှင့် အလားတူလင်ဖြစ်၍ ထိုနှင့်အညီ သျှာ၊ ဣ-မှထို ဌိသော ဝိဟရေန္တောကို အမှန်ဟူ၍ အနက်ပေး ဆိုက်သည်။ ဤ၌ရှိသော ဝိဟရေတောကား ပါဠိပျက်နေဟန်ရှိသည်။

ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော အတ္တဘောဋ္ဌိသာလျှင်။ ဝါ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌
 သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝါ၊ မိမိအလိုလို။ အသိညာ(အသိညာယ)၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့် သိ၍။
 သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသီ၊ နေပြီ။ “ဇာတိ၊
 သည်။ ခိဏာ၊ ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ငါ။
 အပသံ၊ သည်။ န အတ္တိတံ၊ မရှိ”ဟူ၍။ အဗ္ဘညာသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မိဂဇာလော၊ သည်။ အရဟတံ
 (အရဟန္တာနံ)၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတဓော၊ တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
 ဣတိ၊ ဤ။

ဇထိယံ သံရုဗြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပဌမသမိဒ္ဓိမာရပဉ္စာသုတ်

၆၅။ ကော၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓုဇဂယော၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ သော။
 ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရတိ၊ ဤ။ပ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာဏသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်။ ယေန၊
 ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ “မာဓော မာဓေတိ၊ သေ၏
 သေ၏”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော
 အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ မာဓော ဝါ၊ သေခြင်းသည်၎င်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သေခြင်းဟူသော အမည်
 ပညတ်သည်၎င်း။ အထ န ခေါတိ၊ ဖြစ်ရာသနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊
 လျှောက်ထားပြီ။

သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ဧ ဝိ၊ ရှိ၏။ ရူပါ၊ ရူပါ
 ရုံတို့သည်။ အတ္တိ၊ ရှိကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဏ-
 ဝိညာတဗ္ဗာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတ္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်၌။ မာဓော ဝါ၊ သေခြင်းသည်၎င်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သေခြင်းဟူသော အမည်ပညတ်သည်
 ၎င်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ (ယတ္ထ၊ ၌။) သောတံ၊ သောတပသာဒသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ။ သဒ္ဓါ၊ ငါသည်။
 အတ္တိ၊ ကုန်၏။ သောဘဝိညာဏံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဤ။ သောဘဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။
 ဓမ္မာ တို့သည်။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ၌။ မာဓော ဝါ၊ သည်၎င်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သည်၎င်း။
 အတ္တိ၊ ဤ။ စာနံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဤ။ ဂန္ဓာ၊ တို့သည်။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ စာနဝိညာဏံ၊ သည်။
 အတ္တိ၊ ဤ။ စာနဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ၌။
 မာဓော ဝါ၊ သည်၎င်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ဤ။ ဇိဝှါ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဤ။ ရသာ၊
 တို့သည်။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ ဇိဝှိဝိညာဏံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဤ။ပ။ တတ္ထ၊ ၌။ မာဓော ဝါ၊ သည်၎င်း။
 မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ဤ။

သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ စက္ခု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရူပါ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိကုန်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
 တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ၌။ မာဓော ဝါ၊ သည်၎င်း။ မာရပညတ္တိ ဝါ၊ သည်၎င်း။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ (အကြောင်းလွယ်၏ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ဇထိယံ သံရုဗြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-သမိဒ္ဓိသတ္တပဉ္စာသုတ်

၆၆။ သန္တေ၊ ဗြဟ္မစွာဘုရား။ “သတ္ထော သတ္ထောတိ၊ ကပ္ပိဋ္ဌိတတ်သု သတ္ထဝါ သတ္ထဝါ” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ သန္တေ၊ ဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သတ္ထော ဝါ၊ သတ္ထဝါသည်၎င်း။ သတ္ထပညတ္တိ ဝါ၊ သတ္ထဝါဟူသော အမည်ပညတ်သည်၎င်း။ အဿ န ခေါတိ၊ ဖြစ်ရာသနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပ။

ဧတုတ္ထံ၊ ထေးရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သမိဒ္ဓိဗုက္ခပဉ္စာသုတ်

၆၇။ သန္တေ၊ ဗြဟ္မစွာဘုရား။ “ဗုက္ခံ ဗုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ ဆင်းရဲ၏” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ သန္တေ၊ ဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဗုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၎င်း။ ဗုက္ခပညတ္တိ ဝါ၊ ဆင်းရဲဟူသော အမည်ပညတ်သည်၎င်း။ အဿ န ခေါတိ၊ ဖြစ်ရာသနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သမိဒ္ဓိသောကပဉ္စာသုတ်

၆၈။ သန္တေ၊ ဗြဟ္မစွာဘုရား။ “လောကော လောကောတိ၊ လောက လောက” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ သန္တေ၊ ဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ လောကော ဝါ၊ လောကသည်၎င်း။ လောကပညတ္တိ ဝါ၊ လောကဟူသော အမည်ပညတ်သည်၎င်း။ အဿ န ခေါတိ၊ ဖြစ်ရာသနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ထရပ်၌။ စက္ခု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ ပေးပြီ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဥပသေနအာသီဝိသသုတ်

၆၉။ ဧကံ၊ ထပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ ဥပသေနော၊ အရှင်ဥပသေနသည်၎င်း။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သီတဝနေ၊ သီတအမည်ရှိသော သုသာန်ထော၌။ သပ္ပသောတ္တိကပဗ္ဗာရေ၊ မြေဖောက်ပါးပျဉ်းနှင့် တူသောကြောင့် သပ္ပသောတ္တိကအမည်ရှိသော လိုက်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာတော ဥပသေနာ၊ အရှင်ဥပသေန၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ အာသီဝိသော၊ လျင်သော အဆိပ်ရှိသော မြေသည်။ ပတိတော၊ ကျသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဥပသေနော၊ အရှင်ဥပသေနသည်။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ “အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဟိ။ ဧတံ၊ လာကြကုန်။ မေ၊ ငါ၏။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ မဇ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်းငယ်သို့။ အာရောပေတော၊ တင်၍။ ဘုသမ္ပုဋ္ဌိ၊ ခွဲဆုပ်သည်။ ဝိကိရတိ သေယျထာပိ၊ ဖရိုဖရဲကျသကဲ့သို့လည်း။ အယံ ကာယော၊ ဤငါ၏ကိုယ်သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ ပုရေ ဝိကိရတိ၊ ဖရိုဖရဲမကျမိ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။ ဝါ၊ အပ၌။ နိဟရထာတိ၊ ထုတ်ဆောင်ကြကုန်လော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆိုပြီ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥပသေနံ၊ ကို။ “မယံ ငါတို့သည်။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ ဇီ။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ အညလတ္တံ ဝါ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို၎င်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့၏။ ဝိပရိကာမံ ဝါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို၎င်း။ န ခေါ် ပဿာမ၊ မမြင်ကုန်။ အထ ဝ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ အာယသ္မာ ဥပသေနော၊ သည်။ ‘ထေ မေ အာဝုသော ဣမံ ကာယံ မဉ္ဇကံ အာရောပေတော ဗဟိဒ္ဓါ နိဟရထ၊ ပုရာယံ ကာယော ဣဝေ ဝိကိရတိ သေယျတာပိ ဘုသမ္ပဋိတံ၊ ထေ မေ။ပ။ ဘုသမ္ပဋိ’ ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာယာတိ၊ ပြောဆို၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူပြီ။ (အာကာရဝိကျပေးပြီးဖြစ်သည်။) အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ယဿ၊ သကြင်သူအား။ “စက္ခု၊ စက္ခုပဿာစသည်။ အဟံ၊ ငါတည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပဿာစသည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာတည်း)။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ပ။ ဇိဝါ၊ သည်။ အဟံ၊ ငါတည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ဇိဝါ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာတည်း)။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ မနော၊ စိတ်သည်။ အဟံ၊ ငါတည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ မနော၊ သည်။ မမ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း”။ ဝေံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ အဿ နန္တံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (နန္တသဒ္ဓါ နိစ္စယတ္ထ။) အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တဿ၊ ထိုသူအား။ (သိယာဉ္စိပေ။) ဝါ၊ ဇီ။ (ကာယဿဉ္စိပေ။) ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ အညလတ္တံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ဝိပရိကာမော ဝါ၊ သည်၎င်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မယုဉ္ဇာ၊ ငါ့အားလည်း။ “ဣန္ဒြိယာနံ၊ သည်။ အဟံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ စက္ခု၊ သည်။ မမ၊ တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ ပ။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း”။ ဝေံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တဿ မယုဉ္ဇာ၊ ထိုငါ့အားလည်း။ (ဘဝိဿတိ ဉ္စိပေ။) ဝါ၊ ဇီလည်း။ (ကာယဿဉ္စိပေ။) ကာယဿ၊ ဇီ။ အညလတ္တံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ဝိပရိကာမော ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ ကံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဘိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ လထာ (တံ ဝစနံ)၊ ထိုစကားသည်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ အရှင် ဥပသေနသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အဟကာရမမကာရမာနာနသယော၊ ငါဟူသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော တဏှာ၊ မာနာနသယကို။ သုသမ္မဟတော၊ အကြွင်းမဲ့ပျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ဝါ၊ အကြွင်း မဲ့ပယ်နှုတ်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ အား။ ဝါ၊ ဇီ။ “စက္ခု၊ သည်။ အဟံ၊ တည်း။ ပ။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ထေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ ဇီ။ ကာယံ၊ ကို။ မဉ္ဇကံ၊ သို့။ အာရောပေတော၊ ရှိ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သို့။ ဝါ၊ ဉ္စိ။ နိဟရိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဉ္စိ။ အာယသ္မတော ဥပသေနဿ၊ ဇီ။ ကာယော၊ သည်။ ဘုသမ္ပဋိ၊ သည်။ ဝိကိရတိ သေယျတာပိ၊ ကဲ့သို့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ဝိကိရိ၊ ဖရိဖရဲကျပြီ။ ဣတိ၊ ဇီ။

သတ္တမံ၊ ရန်စေမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၈-ဥပဝါဏသန္နိဋ္ဌိကသုတ်

၇၀။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဥပဝါဏော၊ အရှင်ဥပဝါဏသည်။ ယေန၊ ဉ္စိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထံ၊ ဇီ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ဉ္စိ။ နိသိန္ဒော၊ သော။ အာယသ္မာ ဥပဝါဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ “ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သန္နိဋ္ဌိ-

ကော၊ ကိုယ်တိုင်ရှုအပ်၏။ ဓမ္မော၊ ကို။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ပေးတတ်သည်။ ဟေပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟူသော အစီအရင်ကိုခံထိုက်သည်။ ဩပနေယျိကော၊ မိမိစိတ်၌ ကပ်၍ ဆောင်ခြင်းကို ထိုက်သည်။ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်သည်။ ဟောတိန ခေါတိ၊ နည်း ဟူသော။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဥပဝါဏ၊ ဥပဝါဏ။ ဣဓ၊ ဤငါတုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခု ဝိညာထံဖြင့်။ ဝါ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်။ ဝှပ်၊ ဝှပ်ရုံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝှပ်ပုဗ္ဗိသံဝေဒိ စ၊ ဝှပ်ရုံကို ထင်စွာသိလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဝှပ်ပုဗ္ဗိသံဝေဒိ စ၊ ဝှပ်ရုံ၌ တပ်ခြင်းရာကို ထင်စွာ သိလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တု၊ ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ် သော။ ဝှပ်ပေသု၊ တို့၌။ ရာဂံ၊ တပ်ခြင်းကို။ “မေ၊ ဤ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဝှပ်ပေသု၊ တို့၌။ ရာဂေါ၊ သည်။ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏” ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဥပဝါဏ၊ ဥပဝါဏ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ မြင့်။ ယံ ထံ ဝှပ်၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝှပ်ပုဗ္ဗိသံဝေဒိ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဝှပ်ပုဗ္ဗိသံဝေဒိ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သန္တု၊ သော။ ဝှပ်ပေသု၊ တို့၌။ ရာဂံ၊ ကို။ ပ။ ပဇာနာတိ၊ ဤ။ ဥပဝါဏ၊ ဥပဝါဏ။ ဝေပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဓမ္မော၊ ကို။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ သည်။ အကာလိကော၊ သည်။ ဟေပဿိကော၊ သည်။ ဩပနေယျိကော၊ သည်။ ဝိညဟိ၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ ၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပ။

ဥပဝါဏ၊ ဤ။ ပုန စ ပရံ၊ တပါးတုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇိဝါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အနုသာကို။ ဝါ၊ ရသာရုံကို။ သာယိတာ၊ လျက်၍။ ရသပုဗ္ဗိသံဝေဒိ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပ။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပ။ ဥပဝါဏ၊ ဤ။ ပုန စ ပရံ၊ တပါးတုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝှပ်၊ ဝှပ်ရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ ဝှပ်ပုဗ္ဗိသံဝေဒိ စ၊ ဝှပ်ရုံကို ထင်စွာသိလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဝှပ်ပုဗ္ဗိသံဝေဒိ စ၊ ဝှပ်ရုံ၌တပ်ခြင်း ရာကို ထင်စွာ သိလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ (သန္တုပု ဝိညဟိအထိပေးပြီ။)

ဥပဝါဏ၊ ဤ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ မြင့်။ ဝှပ်၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝှပ်ပုဗ္ဗိသံဝေဒိဟိ ခေါ၊ ဝှပ်ရုံကိုထင်စွာသိလေ့ရှိသည်ကား။ ဟောတိ၊ ဤ။ စ၊ သို့သော်လည်း။ ဝှပ်ပုဗ္ဗိသံဝေဒိ စ၊ သည်ကား။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အသန္တု၊ ထင်ရှားမရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝှပ်ပေသု၊ တို့၌။ ရာဂံ၊ ကို။ “မေ၊ ဤ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဝှပ်ပေသု၊ တို့၌။ ရာဂေါ၊ သည်။ နတ္တိတိ၊ မရှိ” ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဤ။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤ။

အတ္တံ၊ ရှစ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဤ သုတ္တပက္ခံ ယံ ထံသော ဝါကျဝယ် ဝှပ်ပုဗ္ဗိသံဝေဒိဟိ ခေါ-ဟူ၍သည်နှင့်၎င်း၊ ဇိဝါယနှင့် မနသာ စာပိုဒ်တို့၌ ရသပုဗ္ဗိသံဝေဒိဟိ ခေါ၊ ဝှပ်ပုဗ္ဗိသံဝေဒိဟိ ခေါ-ဟု ရှိသည်နှင့်၎င်းအညီ ဤစက္ခုနာ စာပိုဒ် ပဌမ ဝါကျ၌ ထည်း ဝှပ်ပုဗ္ဗိသံဝေဒိ စ အရာတွင် ဝှပ်ပုဗ္ဗိသံဝေဒိဟိ ခေါ-ဟူသောပါဌ်ကိုသာ ပါဌ်မှန်ဟုယူအပ်၏။

ဗု-ပဌပဓာနောယတနသုတ်

၇၁။ ဘိက္ခုဝေ၊ ထို့။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ခေါ်၊
 ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဏ္ဍာယတနာနံ၊ ဖဏ္ဍာယတနာတည်းရာ စက္ခုစသောအာယတနတို့၏။ သမုဒယ ဥ
 မြစ်ခြင်းကို၎င်း။ အတ္တဂံမဉ္ဇ၊ ချုပ်ခြင်းကို၎င်း။ အဏ္ဍာဒဉ္ဇ၊ သာယာအပ်သော သဘောကို၎င်း။
 အာဒိနဝဉ္ဇ၊ အပြစ်ကို၎င်း။ နိဿရဏဉ္ဇ၊ ထွက်ပြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း
 မှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ပြတ်သောအကျင့်ကို။ အဝုသိတံ၊
 မကျင့်သုံးအပ်သေး။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣမသ္မာ ဓမ္မဝိနယာ၊ ဤသုတ် အသိဓမ္မာ ဝိနည်းဟု
 ဆိုအပ်သော သာသနာတော်မှ။ အာရဏာ၊ တေး၏။ ဣထိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ ပြီ။) ဝေ၊
 ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ အညတဓော၊ ထပါသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။
 သဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣတ္ထ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အနဿသံ၊ ထောက်တည်
 ရာမရပါဘုရား။ ဝါ၊ သက်သာရာမရပါဘုရား။ (ကတ္တာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အနဿသံ၊ နည်း။)
 ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ အနံ၊ ကုန်သော။ ဖဏ္ဍာယတနာနံ၊ တို့၏။
 သမုဒယဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ အတ္တဂံမဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ အဏ္ဍာဒဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ အာဒိနဝဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ နိဿရဏဉ္ဇ၊
 ကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပ္ပဇာနာမိ၊ မသိပါဘုရား။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဣတ္ထ၊
 ၌။ အနဿသန္တိ၊ ထောက်တည်ရာမရပါဘုရား။ ဝါ၊ သက်သာရာမရပါ”ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။
 အဝေါစ၊ ပြီ။ (ပြန်စပ်။)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ (တံ၊ သည်။) တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့
 အောက်မေ့မှတ်ထင်သနည်း။ စက္ခု၊ ကို။ “ဝေ၊ သည်။ မမ၊ တည်း။ သော၊ သည်။ အဟံ၊
 သည်။ အသ္မိံ၊ ၏။ သော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း”ဟူ၍။ သမနုပဿသိတိ၊
 ကောင်းစွာရှုသလောဟူ၍။ (အဝေါစ၊ ပြီ။) ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေ၊ ၌။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓု၊ ကောင်းပေစွ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေ၊ သင်သည်။ ဣတ္ထ စ၊ ဤခြောက်ပါး
 သော ဖဏ္ဍာယတနတို့တွင်သာလျှင်။ စက္ခု၊ ကို။ “ဝေ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ န မဟုတ်။
 သော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ န အသ္မိံ၊ မပြစ်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ န အတ္တာတိ၊ မဟုတ်”ဟူ၍။
 ဝေ၊ ဤသို့။ ဝေ၊ ဤစက္ခုပသာဒကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဝါ၊ အစိုးရ်။ သမ္ပုညာ၊ ပ။ မြင့်။ သုဒိဋ္ဌ၊
 ကောင်းစွာမြင်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ဤသို့ကောင်းစွာမြင်ခြင်းသည်
 သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တော၊ အဆုံးမည်၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ နည်းပျိုး၍ပေးလေ။)

နဗေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဝုထိယဓပဏ္ဍာယတနသုတ်

၇၂။ (ယော ဟိ ကောစိမှ တေဒဝေါစအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣတ္ထ၊ ၌။
 အနဿသံ၊ ထောက်တည်ရာမရပါ။ ဝါ၊ သက်သာရာမရပါ။ ပနဿသံ၊ ပျက်စီးပါပြီ။ (အဟံဟိ
 စသည်ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေ၊ ဤသို့ရှုသည် မှန်ပါ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓု၊ စွ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
 တေ၊ သင်သည်။ ဣတ္ထ စ၊ ဤခြောက်ပါးသော ဖဏ္ဍာယတနတို့တွင်သာလျှင်။ စက္ခု၊ ကို။ ပ။
 ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ မြင်အပ်သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်သည်။ ပဌမံ၊ သော။ ဝေ၊
 ဖဏ္ဍာယတနံ၊ ဤဖဏ္ဍာယတနာတို့ကို။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အပ္ပနဗ္ဗဝါယ၊ တဖန်ဘဝသစ်၌
 မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပ။ ဝေ၊ ဤသို့မြင်အပ်သည်ရှိသော်။

ထေ၊ သင်သည်။ ဆဋ္ဌံ၊ သော။ တေ ဖဿာယတနံ၊ ကိ။ အာယတိ၊ ဌံ။ အပုနပ္ပဝါယ၊ ငှါ။ ပယိနံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္ထံ။ ဣတိ၊ ဇိ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-တတိယဆဿာယတနသုတ်

၇၃။ (ယော ဟိ ကောစိမ္မ နပ္ပဇာနာမိတိ အထိ ဒုတိယဆဿာယတနသုတ်အတိုင်းပေး။ တံ ကိ မညသိ ဘိက္ခု ပေးမြဲ။) စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။) ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ သည်။ ဗုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲ သလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ဇိ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဗုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ပြီ။) ယံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဗုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ တံ၊ ကိ။ “တေ၊ သည်။ မမ၊ ဇိ။ သန္တကံ၊ တည်း။ ပ။ အတ္တာတိ၊ အတ္တ”ဟူ၍။ သမနုပသိတုံ၊ ငှါ။ ကလ္လံ န၊ သင့်သလော။ (အကြောင်းပေးမြဲ။)

ဧကောဒသမံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဗုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ မိဂဇာလဝဂ္ဂေါ၊ မိဂဇာလဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

☞ တဿ၊ ထိုမိဂဇာလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

မိဂဇာလေန၊ မိဂဇာလသဒ္ဓါဖြင့်။ ဒေ၊ စ၊ ပဌမမိဂဇာလသုတ်၊ ဒုတိယမိဂဇာလသုတ် နှစ်သုတ်တို့ကို၎င်း။ သမိဒ္ဓိနာ၊ သမိဒ္ဓိသဒ္ဓါဖြင့်။ စတ္တာဓော၊ စ၊ ပဌမသမိဒ္ဓိမာရပဉ္စာသုတ်၊ သမိဒ္ဓိသတ္တပဉ္စာသုတ်၊ သမိဒ္ဓိဒုက္ခပဉ္စာသုတ်၊ သမိဒ္ဓိလောကပဉ္စာသုတ်တို့ကို၎င်း။ ဝုတ္တာ၊ ယောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဥပသေနော၊ စ၊ ဥပသေနအာသိဝိသသုတ်၎င်း။ ဥပဝါဏော၊ စ၊ ဥပဝါဏသန္နိဋ္ဌိကသုတ်၎င်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဆဿာယတနိကာ၊ ပဌမ ဆဿာယတနသုတ်၊ ဒုတိယ ဆဿာယတနသုတ်၊ တတိယ ဆဿာယတနသုတ်တို့၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ဧကောဒသ၊ တဆယ်တသုတ်တို့တည်း။)

(ဂ) ၃-ဂိလာနဝဂ်

၁-ပဌမဂိလာနသုတ်

၇၄။ သာဝတ္ထိ နိဝါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတဓော၊ အမှတ်မထား တပါးသော။ ဝါ၊ မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ် ပြီ။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ ရား။ အမှ ကသိ” ဤမည်သော။ ဝိဟာဓော၊ ကျောင်း၌။ အညတဓော၊ သော။ နဝေါ၊ ပဉ္စင်းငယ်ဖြစ်သော။

အပ္ပညာတော၊ မထင်ရှားသော။ အာဗာဓိကော၊ အနာမြင့်နှိပ်စက်သော။ ဝါ၊ ကျင်နာခြင်း ရှိသော။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိသော။ ဗာဠုဂီလာ-
 နော၊ ပြင်းစွာနာသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ဇာတိ၊ ဘန္ဓေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယေန၊
 ဤ။ သော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇာ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ထေန၊ သို့။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။
 ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသကံမတူတိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါလော့” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကား
 ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အထ ခေါ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နဝဝါဒဉ္စ၊ ပဉ္စင်းငယ်ဟူသော စကားကို၎င်း။ ဂီလာနဝါဒဉ္စ၊
 နာဇ်ဟူသော စကားကို၎င်း။ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍။ “အပ္ပညာတော၊ မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု-
 တိ၊ ရဟန်း” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ယေန၊ ဤ။ သေ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္ထိ၊
 ဇာ၊ ထေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီ။ သော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒုရတော၊
 အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်ပြီ။ (ဒိသဓာတ်သည် ကံနှစ်ချက်ယူ
 သည်။) ဝိသ္ဗာန၊ မြင်၍။ မဉ္ဇကေ၊ ညောင်စောင်းငယ်၌။ သမဓောသိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လှုပ်ရှား၏။

အထ ခေါ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုနာသော ရဟန်းကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အလံ၊
 မသင့်။ တံ၊ သည်။ မဉ္ဇကေ၊ ဤ။ မာ သမဓောသိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မဘုန်လှုပ်လင့်။ ပညတ္တာနိ၊
 ခင်းထားအပ်ကုန်သော။ ဣမာနိ အာသနာနိ၊ ဤနေရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခင်း
 ထားအပ်သော နေရာ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နိသိဒိဿာမိတိ၊ ယိုင်နေတော်မူအံ့” ဟူသော။
 ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္ထေ၊ သော။ အာသနေ၊ ဤ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။
 နိသဇ္ဇ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ သင့်အား။
 ဓမနိယံ၊ ခန့်ကျန်း၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနိယံ၊ မျှတ၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊
 ဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏လော။ နော အဘိက္ကမန္တိ၊ မတိုးပွားကုန်၏
 လော။ သာနံ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာတို့၏။ ပဋိက္ကမော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏
 လော။ နော အဘိက္ကမော၊ မတိုးပွားခြင်းသည်။ ပညာယတိတိ၊ ထင်ရှား၏လော” ဟူသော။
 ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္ဓေ၊ ရား။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ န ဓမနိယံ၊ မခန့်ကျန်းပါဘုရား။
 န ယာပနိယံ၊ မမျှတပါဘုရား။ မေ အား။ ဗာဠု၊ ပြင်းစွာကုန်သော။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။
 အဘိက္ကမန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ နော ပဋိက္ကမန္တိ၊ မဆုတ်ယုတ်ကုန်။ သာနံ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာတို့၏။
 အဘိက္ကမော၊ တိုးပွားခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားပါ၏။ ပဋိက္ကမော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။
 နော ပညာယတိ၊ မထင်ရှားပါ။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသို့
 နည်း။ တေ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကုက္ကုစ္စံ၊ ကုက္ကုစ္စသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိသလော။
 ကောစိ၊ သော။ ဝိပ္ပဋိသာဓော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္ဓေ၊ ရား။ တဂ္ဂ၊ စင်စစ်။ မေအား၊ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ အနုပ္ပကံ၊
 အလွန်များ၏။ ဝိပ္ပဋိသာဓော၊ သည်။ အနုပ္ပကော၊ အလွန်များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်

၁။ သမဓောသိတိ ဥဋ္ဌာနာကာရံ ဒေဿသိ။ အက္ကဂ္ဂိတ္တရ-ဋ္ဌ၊ ပဂ္ဂုနသုတ် စာပိုဒ် ၅၆၊ ၁၂၆-၅။

သမဓောသိတိ သမန္တတော အဝောသိ။ သဗ္ဗဘာဏေန ပရိပန္နနစလနာကာရေန အပစိတိ ဒေဿထိ။
 ဝတ္ထံ ကိရေတံ ဗာဠုဂီလာနေနပိ ဝုဇုတရံ ဒိသ္ဗာ ဥဋ္ဌိတာကာရေန အပစိတိ ဒေဿတဗ္ဗာ၊ ထေန ပန “မာ
 စလံ မာ စလံ” တိ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ တံ ပန စလနံ ဥဋ္ဌာနာကာရဒဿနံ ဖောတိတိ အာဟ “ဥဋ္ဌာနာကာရံ
 ဒေဿသိ” တိ။ ၁၂၂-၅။ (၎င်းတို့က)။

ထားပြီ။ သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ ကစို၊ အသို့နည်း။ တံ၊ သင့်ကို။ အတ္တော၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ သီလ-
 ထော၊ သီလအားဖြင့်။ ဥပဝဒတိ၊ စွပ်စွဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပေးပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ မံ၊ ကို။
 အတ္တော၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ သီလထော၊ အားဖြင့်။ န ခေါ် ဥပဝဒတိ၊ မစွပ်စွဲပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ထားပြီ။ သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ တေ၊ သင့်အား။ ဝါ၊ သင်သည်။ အတ္တော၊ မိမိကိုယ်တိုင်။
 သီလထော၊ သီလအားဖြင့်။ နော စေ ဥပဝဒတိ၊ အကယ်၍ မစွပ်စွဲသည်ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့
 မစွပ်စွဲပါဘဲလျက်။ တေ၊ သင့်အား။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့သော။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိသနည်း။
 ကော စ၊ အဘယ်သို့သော။ ဝိပ္ပုဋိသာရော၊ သည်။ အတ္တိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပေးပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။
 အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ သီလဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ သီလစင်ကြယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
 ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ န ခေါ် အာဇာနာမိ၊ မသိပါဘုရား။ ဣတိ၊ ပြီ။ သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ တံ၊
 သည်။ သီလဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ ငှါ။ မဟာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နော စေ အာဇာနာသိ၊ အံ။
 အထ စရဟိ၊ ထိုသို့ မသိသည်ရှိသော်။ သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်
 အကျိုးငှါ။ မဟာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာဇာနာသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရှား။ အဟံ၊ သည်။ ဖုဂဝိဖုဂတ္တံ၊ ဖုဂ၏ ကင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
 ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ သာရ သာရ၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ဖုဂဝိဖု-
 ဂတ္တံ၊ ငှါ။ မဟာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သာရ ခေါ်၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အာဇာ-
 နာသိ၊ သိပေ၏။ ဟိ၊ မှန်ပေ၏။ သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ မဟာ၊ သည်။ ဒေသိတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။
 ဖုဂဝိဖုဂတ္တော၊ ဖုဂ၏ကင်းခြင်းအကျိုးရှိ၏။

(တံ ကိ မညသိမှ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါအထိ ရှေးနည်းကိုမှီး၍ပေး။) သော သိက္ခာ၊ သည်။ အတ္တမ-
 နော၊ ရှင်လန်းနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မိမိစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာသိ-
 တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာ-
 ကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါလာမဖက် စုတ္တိယသက်သက်ဖြစ်သောတရားတော်ကို။ ဘညမာနေ၊ ဟောတော်
 မူအပ်သည်ရှိသော်။ တဏှာ သိက္ခာနေ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဝိရုဓံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူကင်း
 သော။ ဝိတမလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးမရှိသော။ ဓမ္မစက္ခု၊ အောက်မင်
 အောက်ပိုလ်သုံးပါး ဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်သနည်း။ “ဟံ ကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘော
 ရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော တေဘူမက တရားသည်။ နိရောဓဓမ္မန္တံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏”
 ဟူ၍။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ရုတိယဂိလာနသုတ်

၇၅။ (အထ ခေါ် အညတရော သိက္ခာမှ အာဇာနာမိတိအထိ ပဌမဂိလာနသုတ် အတိုင်းပေး
 လေ။) သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ သာရ သာရ၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ အနုပါဒါ-

၁။ ဓမ္မစက္ခုအရ အကျယ်ကိုသာရတ္ထဒီကာ ၃-၁၀၁ နှာကို ရှု။ ဤ၌ အထက်သုတ်ကိုထောက်၍ အောက်
 မင်သုံးပါး စိုလ်သုံးပါးကို ဟူ၍ပေးသည်။

ပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ။ တဖန်မပြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ မယာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊
 သော။ မွေ၊ ကို။ သာဓု ခေါ၊ သာလျှင်။ အာဇာနည်၊ သိပေ၏။ပ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထော၊
 တဖန် မပြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးရှိ၏။ပ။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ကို။
 ဘညမာနေ၊ သော်။ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ အနုပါဒါယ၊ တဖန်မပြစ်ခြင်းငှါ။ အာသဝေဟံ၊
 အာသဝေါတရားလေးပါးတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။
 ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ရာဇောနိစ္စသုတ်

၇၆။ အထ ခေါ၊ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ၊ရှည်သောသက်တော်ရှိသော။ ရာဇော၊ ရာဇသည်။ပ။
 ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော၊ သော။ အာယသ္မာ၊ သော။ ရာဇော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊
 ရား၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။အဟံ၊ သည်။ဘဂဝတော၊ ၏။ယံ မွေ၊ ကို။သုတွာ၊၍။ဧကော၊တည်း။
 ဝူပကဋ္ဌော၊၍။ အပ္ပမတ္တော၊ ၍။ အာတာပိ၊၍။ ပဟိတတ္ထော၊၍။ ဝိဟရေယျ၊ ရု၏။ တံ မွေ၊ကို။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ သံဝိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဒေသေတူတိ၊ လော့” ဟူသော၊ တေ၊ကို။အဝေါစ၊
 ပြီ။ (ဤဝါကျများကို စာပိုဒ် ၆၄-ဒုတိယမိဂဇာလသုတ်အတိုင်းအကျယ်ပေးပါလေ။) ရာဇ၊ ရာဇ။
 ယံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြဲ။ တတြ၊ ထိုမပြဲသော တရားသဘော၌။ တေ၊ သင်
 သည်။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒရာဂကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ရာဇ၊ရာဇ။ အနိစ္စံ၊ သော။ ယံ၊ အကြင်
 တရားသဘောသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ တတြ၊ ၌။ တေ၊သည်။ ဆန္ဒော၊ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊
 အပ်၏။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြဲ။ပ။ တပ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊
 ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ မပြဲ။ တတြ၊ ထိုအမြဲမရှိသော သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊
 ဥပေက္ခာဝေဒနာ ၌လည်း။ တေ၊သည်။ ဆန္ဒော။ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော။ အင်္ဂါပ။ရာဇ၊ ရာဇ။ ယံ၊
 သည်။ အနိစ္စံ၊ မပြဲ။ တတြ၊၌။ တေ၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဝေါစ၊ပြီ။

ထတိယံ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ရာဇဒုက္ခသုတ်

၇၇။ ရာဇ၊ရာဇ။ ယံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တတြ၊၌။ တေ၊ သည်။
 ဆန္ဒော၊ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ရာဇ၊ရာဇ။ ဒုက္ခံ၊သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ ရာဇ၊ရာဇ။ စက္ခုသည်။
 ဒုက္ခံ၏။ တတြ၊ ထိုဆင်းရဲသော စက္ခုပသာဒ၌။ တေ၊သည်။ ဆန္ဒော၊ကို။ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။
 (အကြင်လွယ်၏ပေးလေ။)

တတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ရာဇောနတ္ထသုတ်

၇၈။ ရာဇ၊ ရာဇ။ ယော၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ၌။
 တေ၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ရာဇ၊ ရာဇ။ အနတ္တာ၊ သည်။ ကော စ၊

၁။ ဤအနက်ကား ပေးရိုးပေးစဉ်အနက်တည်း။ ထာရတ္ထဒီကာအလို ငါတို့ရွေးကရေးခဲ့ပြီ။

အဘယ်ပါနည်း။ ဝုဓ၊ ဝုဓ၊ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တ၊ အတ္တမဟုတ်။ တဏှ၊ ဌ။ တေ၊ သည်။
ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်းလွယ်၏ ပေးလေ။)

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆. ပဌမအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်

၇၉။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အညတဇော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ ဆဂဝါ၊ သည်။
(အတ္တိ၏။) ထေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိန္ဒော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။
ဆဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဆန္ဒော ဝုဓ။ ယထာ အကြွင်တရားသဘောကို။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။
ဘိက္ခုနော၊ အား။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ တနည်းကား—
ဘိက္ခုနော၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ (ဘိက္ခုနော၊ အား။) ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြစ်၏။ ဧကော၊ တခုသော။ သော ဓမ္မော၊ ထိုတရားသဘောသည်။ အတ္တိ န ခေါတိ၊
ရှိပါသလော” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
ယထာ၊ ကို။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ပဟိယတိ၊ ၏။
တနည်းကား— ဘိက္ခုနော၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ အပ်၏။ (ဘိက္ခုနော၊ အား။)
ဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧကော၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အတ္တိ ခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဆန္ဒော ဝုဓ။ ယထာ၊ ကို။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပ။
ကတမော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယထာ၊ ကို။
ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပ။ ဧကော၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာခေါ၊ အဝိဇ္ဇာသည်သာတည်း။
ဝါ၊ မသိခြင်းမောဟသည်သာတည်း။ ဆန္ဒော ဝုဓ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသော။
ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဝါ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။
ဝါ၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်သနည်း။ ဝါ၊ ပယ်အပ်သနည်း။ ဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြစ်သနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနိစ္စတော၊ မပြုသော
အားဖြင့်။ ဝါ၊ မပြုဟူ၍။ ဇာနတော၊ သိသော။ ပဿတော၊ မြင်သော။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြစ်၏။
ဓူပေ၊ ဓူပါရုံတို့ကို။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကို။ စက္ခုသမ္ပဿံ၊ စက္ခုသမ္ပဿကို။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
၏။ ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သော။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ပဿတော၊
သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဝါ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ ဝါ၊
ပယ်အပ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဘုရင်ဟိရအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်

၈၀။ (အထ ခေါမှဝိဇ္ဇာ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိအထိ ပဌမအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခု၊
ရဟန်း။ ဣဝ၊ ဤငါ့ကုသောသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ “ဆဗ္ဗေ ဓမ္မော၊ အလုံးစုံ
သော တေဘူမကတရားတို့ကို။ အဘိနိဝေသာယ၊ မှားသောအားဖြင့် နှလုံးထွင်းခြင်းငှါ။ နာလံ၊
မထိုက်” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေဉ္စ၊ ဤသို့လျှင်။
ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ “ဆဗ္ဗေ ဓမ္မော နာလံ အဘိနိဝေသာယာတိ၊ ဆဗ္ဗေ။ ပ။ ယ” ဟူသော။
(အာကာရဝါကျပေးပြီး။) တေ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊

ထိုရဟန်းသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဓမ္မံ၊ ထောဘူမကထရာကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသောညာတ်
 ပြင်သိ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိဘောဂံ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။
 ပရိညာယ၊ ၍။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရနိမိတ်တို့ကို။ အညတော၊ အတ္တမှတပါးသော
 အနတ္တအားဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ အညတော၊ အတ္တမှ တပါးသော
 အနတ္တအားဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ရူပေ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကို။ စက္ခုသမ္ပယံ၊
 စက္ခုသမ္ပယာကို။ (အညတော၊ အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၎င်း။ လိုက်။) စက္ခုသမ္ပယာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။
 ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ
 ဝါ၊ သည်၎င်း။ (အတ္တိ၊ ၎င်း။) တမ္ပိ၊ ထိုသုဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။
 အညတော၊ အတ္တမှတပါးသော အနတ္တအားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၎င်း။ ပ။ မနံ၊ စိတ်ကို။ အညတော၊
 အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၎င်း။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို။ (အညတော၊ အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၎င်း။)
 မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဏ်ကို။ မနောသမ္ပယံ၊ မနောသမ္ပယာကို။ အညတော၊ အားဖြင့်။
 ပဿတိ၊ ၎င်း။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

သတ္တမံ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-သမ္ပဟုတသိက္ခာသုတ်

၈။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ပဟုလော၊ များစွာကုန်သော။ သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ပ။ ကေမန္တံ၊
 တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သော။ တေ သိက္ခာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
 “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှတပါးသောအယူရှိကုန်သော။
 ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ အမေ၊ တပည့်တော်တို့ကို။ ‘အဝုသော၊ ငါ့ရှင်ငဲ့ ကိမတ္တိယံ၊ အဘယ်
 အကျိုးငှါ။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုဿတိတိ၊
 ကျင့်သုံးအပ်သနည်း’ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊
 မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ
 ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့အား။ ‘အဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။ ပပုညတ္တံ၊ ပိုင်းခြား၍
 သိခြင်းငှါ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုဿတိတိ၊
 ကျင့်သုံးအပ်၏’ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဗျာကဓရာမာတိ၊ ပြေဆိုပါကုန်အံ့”ဟူသော။ တေံ၊
 ဤသို့သောစကားကို။ (ဣတိ-တလံ၊ အကြေကြံ။) အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
 ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ (ဟောမဉ္ဇ်စပ်။) ဝေံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊
 မေးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဗျာကဓရာမာနာ၊ ပြေဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊
 ၎င်းဝါသည်။ (ဝုတ္တဝါဒိနောဝယ် ဝုတ္တဟူသောပုဒ်တစ်ဝှပ်။) ဝုတ္တဝါဒိနောစေဝ၊ ဟောအပ်သော
 စကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောမ၊ ဖြစ်ပါကုန်အံ့လော။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ န စ အပ္ပာဝိက္ခာမ၊ မစွပ်စွဲပါကုန်အံ့လော။ ဓမ္မဿ၊ တရား
 တော်၏။ အနုဓမ္မံ၊ အတုဖြစ်သောတရားကို။ ဗျာကဓရာမ၊ ပြောကြားပါကုန်အံ့လော။ သဟဓမ္မိ-
 ကော၊ အကြောင်းနှင့်စပ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတခုအနည်းငယ်မျှသော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ အရှင်
 ဘုရားသည် ဆိုအပ်သောစကားနှင့် အတုလိုက်၍ဆိုသော စကားသည်။ ဂါရယံ ဌာနံ၊ ကံ၌
 ထိုက်သောအရာသို့။ န စ အာဂစ္ဆတိ၊ မရောက်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တက္က၊ စင်စစ်။ တုပေ၊ တို့သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ ဤ။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရမာနာ၊
 သော်။ မေ၊ ငါတုရား၏။ ဝါ၊ သည်။ (ဝုတ္တဟူသောပုဒ်တစ်စုံစပ်။) ဝုတ္တဝါပိနော ဝေဝါသည်လည်း။
 ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မံ၊ ငါတုရားကို။ အဘုတေန၊ ဖြင့်။ န စ အဗ္ဗာစိက္ခထ၊ မစွပ်စွဲကြပါကုန်။
 ဓမ္မဿ၊ အနုဓမ္မံ၊ ကို။ ဗျာကရေထ၊ ပြောကြားကြကုန်၏။ သဟဓမ္မိကော၊ သော။ ကောစိ၊
 သော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ သည်။ ဂါရယံ ဌာနံ၊ သို့။ န စ အာဂစ္ဆတိ၊ မဆောက်။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုပေ၊ တို့သည်။) ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။ ပရိညတ္ထံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ။
 မယံ၊ ငါတုရားအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့ကို။
 အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိပ္ပာဇကော၊ တို့သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယဿ၊ အကြင်
 ဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။
 ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ တံ ဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်။ ကတမံ ပနာတိ၊ အဘယ်ပါနည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။
 သစေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာ၊ သော်။ တုပေ၊
 တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ ထေသံ ပရိပ္ပာဇကောနံ၊ ထိုအား။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိ
 ဗိုဇ်တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ သဂဝတိ၊
 အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ဝူပါ၊ ဝူပါရုံတို့သည်။ (ဒုက္ခာ၊ တို့တည်း။) ပ။ တမ္ပိ၊
 ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲကို။
 ပရိညာယ၊ ငှါ။ သဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ပ။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဒုက္ခော၊
 တည်း။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ သဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။
 ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ တံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာထ၊
 ဖြေကြားကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာ၊ သော်။ တုပေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊
 ကုန်သော။ ထေသံ ပရိပ္ပာဇကောနံ၊ ထိုအား။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ဖြေကြားကုန်ရာ၏။
 ဣတိ၊ ၎င်း။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဥ-လောကပဉ္စာသုတ်

၇၂။ (အထ ခေါမ္ပ တေဒဝေါစ အထိပေးပြီ။) ဘန္တေ၊ ရား။ “လောကော လောကောတိ၊
 လောက လောက”ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်း
 အရှည်ဖြင့်။ “လောကောတိ၊ လောက”ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ န ခေါ၊ ဆိုအပ်ပါသည်။ ဣတိ ဧတံ၊ ကို။
 အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ တိက္ခု၊ ရဟန်း။ လုဇ္ဈတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။
 “လောကောတိ၊ လောက”ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားသည်။ လုဇ္ဈတိ၊ ပျက်စီး
 တတ်ပါသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ လုဇ္ဈတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏။ ဝူပါ၊ ဝူပါရုံ
 တို့သည်။ လုဇ္ဈန္တိ၊ ပျက်စီးတတ်ကုန်၏။ ဓမ္မာပိညာဏံ၊ သည်။ လုဇ္ဈတိ၊ ၎င်း။ စက္ခုထပ္ပသော၊
 သည်။ လုဇ္ဈတိ၊ ၎င်း။ ပ။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ သည်လည်း။ လုဇ္ဈတိ၊
 ၎င်း။ ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ လုဇ္ဈတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “လောကောတိ၊ လောက”ဟူ၍။
 ဝုစ္ဆတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၎င်း။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဇဂ္ဂုနပဉ္စာသုတ်

၇၃။ (အထခေါမ္ပ တေဒဂေါစအထိပေးမြို့။) “သန္တေ၊ ဘုရား၊ ယေန ဇဂ္ဂုနာ၊ အကြင်ဇဂ္ဂုပသာဒ
 ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးကုန်သော။ ဆိန္ဒုပပဉ္စေ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောတကာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ တည်းဟူ
 သော ပပဉ္စထဘုရားသုံးပါး (ကိလေသာဝင်္ဂ) ရှိကုန်သော။ ဆိန္ဒုဝဋ္ဋုမေ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော (ကုသလာ-
 ကုသလ) ကမ္မဝင်္ဂရှိကုန်သော။ ပရိယာဒိန္ဒဝဋ္ဋေ၊ ကုန်ခမ်းစေအပ်ပြီးသော ဝင်္ဂရှိကုန်သော။ သဗ္ဗဒုက္ခ-
 ဝိတိဝတ္ထေ၊ အလုံးစုံသော (ဝိပါကဝင်္ဂ) ဆင်းရဲကို လွန်မြောက်ကုန်ပြီးသော။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီး
 ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို။ ပညာပယမာနော၊ ထင်စေသည်ရှိသော်။ ပညာပေယျ၊
 ထင်စေရာ၏။ တံ ဇဂ္ဂု၊ ထိုဇဂ္ဂုပသာဒသည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိပါသလော။ ပ။ ယာယ ဇိဝှိယ၊ ဖြင့်။ ပ။
 ပညာပေယျ၊ ရာ၏။ သာ ဇိဝှိ၊ သည်း အတ္ထိ နုခေါ၊ လော။ ပ။ သန္တေ၊ ဘုရား၊ ဇေ မနေန၊ အကြင်
 စိတ်ဖြင့်။ ပ။ သော မနော၊ ထိုစိတ်သည်။ အတ္ထိ နုခေါတိ၊ လော” ဟူသော။ တေ၊ ကိုး အဂေါစ၊ မြို့။
 ဇဂ္ဂုန၊ ဇဂ္ဂုန။ ယေန ဇဂ္ဂုနာ၊ ဖြင့်။ ပ။ တံ ဇဂ္ဂု၊ သည်း နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ကြွင်းသောဝါကျများ
 လွယ်ပြီ။) ဣတိ၊ ဤ။ ။

အထံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဂီလာနဝဂ္ဂေါ၊ ဂီလာနဝဂ်သည်။
 နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တထ၊ ထိုဂီလာနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ဂီလာနေန၊ ဂီလာနသဒ္ဓါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ၇၀၀ စ၊ ပဌမ
 ဂီလာနသုတ်၊ ဒုတိယဂီလာနသုတ် နှစ်သုတ်တို့၎င်း။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါဖြင့်။ (ဝုတ္တာ၊
 ကုန်သော။) အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ တံယော စ၊ ဗုဒ္ဓအနိစ္စသုတ်၊ ဗုဒ္ဓဒုက္ခသုတ်၊
 ဗုဒ္ဓအနတ္တသုတ် သုံးသုတ်တို့၎င်း။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာသဒ္ဓါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။
 ၇၀၀ စ၊ ပဌမအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်၊ ဒုတိယအဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ် နှစ်သုတ်တို့၎င်း။ သိက္ခူ စ၊
 သမ္မဟုလသိက္ခာသုတ်၎င်း။ လောကော စ၊ လောကပဉ္စာသုတ်၎င်း။ ဇဂ္ဂုနော စ၊ ဇဂ္ဂုနပဉ္စာ
 သုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ အထံ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။)

(၉) ၄-ဆန္ဒဝဂ်
 ၁-ပလောကဓမ္မသုတ်

၇၄။ (သာဝတ္ထိ နိဒါနံမှ တေဒဂေါစအထိ ပေးမြို့။) သန္တေ၊ ဘုရား။ “လောကော လောကောတိ၊
 လောက လောက” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သန္တေ၊ ဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အထယ်မျှသောအတိုင်း
 အရှည်ဖြင့်။ “လောကောတိ၊ လောက” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ နု ခေါတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း ဟူသော။
 တေ၊ ဤစကားကို။ အဂေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာနန္တ၊ နှာ။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရား
 သည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ပျက်စီးတတ်သော သဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤပျက်စီးတတ်သော သဘော

ရှိသောတရားကို။ အရိယဿ၊ ငါတုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ လောကော၊ လောကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သောတရားသည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ပျက်စီးထတ်သောသဘောရှိသည်။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ခါ။ ဝူပါ၊ ဝူပါဝံ့ထိုသည်။ ပလောကဓမ္မော၊ ကုန်၏။ စက္ခုပိညာဏံ၊ သည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ခါ။ စက္ခုသမ္ပယောဂ၊ သည်။ ပလောကဓမ္မော၊ ခါ။ ပ။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ပလောကဓမ္မံ၊ ခါ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသော တရားသည်။ ပလောကဓမ္မံ၊ ခါ။ အယံ၊ ဤပျက်စီးထတ်သောသဘောရှိသောစက္ခုပသာဒစသောတရားကို။ အရိယဿ၊ ငါတုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ လောကောတိ၊ လောကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ခါ။

ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာသော သုတ်တည်း။

၂-သုညတထောကသုတ်

၈၅။ (အထ ခေါ်မှ တေဒဝေါစအထိ ပေးမြဲ) ဘန္တေ၊ ရား။ “လောကော၊ လောကသည်။ သုညော၊ ဆိတ်၏။ ဝါ၊ အချည်းနှီးဖြစ်၏။ လောကော၊ သည်။ သုညော၊ ခါ။ ဝါ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ မြင့်။ “လောကော၊ သည်။ သုညော၊ ခါ။ ဝါ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ န ခေါတိ၊ ဆိုအပ်ပါသည်ဟူသော။ တေ၊ ကံ။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။) အတ္တေန ဝါ၊ (ငါ့ သူထမ်း၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ-ဟု ဆိုအပ်သော) အတ္တမှိုင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ (အစိတ်အပိုင်း အင်္ဂါ၊ သင်္ကန်း၊ သပိတ်စသော) အတ္တ၏ ဥစ္စာမှိုင်း။ သညံ၊ ဆိတ်၏။ ဝါ၊ အချည်းနှီးဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (အယံ၊ ဤသဘောတရားကို။) “သုညော၊ အတ္တ၊ အတ္တနိယမှ ကင်းဆိတ်သော။ လောကောတိ၊ လောက”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော တရားသည်။ အတ္တေန ဝါ၊ မှိုင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ မှိုင်း။ သညံ၊ ဆိတ်သည်။ ဝါ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သည်။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ စက္ခု၊ သည်။ အတ္တေန ဝါ၊ မှိုင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ မှိုင်း။ သညံ၊ ခါ။ ဝါ၊ ဖြစ်၏။ ဝူပါ၊ ထိုသည်။ အတ္တေန ဝါ၊ မှိုင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ မှိုင်း။ သညော၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသော သဘောတရားသည်။) အတ္တေန ဝါ၊ မှိုင်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ မှိုင်း။ သညံ၊ ဆိတ်၏။ ဝါ၊ အချည်းနှီးဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (အယံ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသော တရားကို။) “သုညော၊ သော။ လောကောတိ၊ လောက”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ခါ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-ဆံခိတ္တဓမ္မသုတ်

၈၆။ ဧကမန္တံ၊ ထင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအံ့ဝပ်၌။ နိသိန္ဒော၊ နေသော။ အာယသ္မာ၊ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု (အာယာစာမိ)၊ ထောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ခါ။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဧကော၊

တည်း။ ဝုပကဋ္ဌော၊ ဋ္ဌိ။ အပ္ပမတ္တော၊ ဋ္ဌိ။ အာတသိ၊ ဋ္ဌိ။ ပဟိတတ္တော၊ ဋ္ဌိ။ ဝိဟရေယံ၊ နေရာဏိ။ တံ ဓမ္မံ၊ ကိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ သံခိတ္တေန၊ အားပြင်။ ဒေသေတူတိ၊ လောဟူသော။ ထေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (စာပိုဒ် ၆၄-ဒုတိယမိဂဇ... သုတ်၌ အကျယ်ပေးခဲ့ပြီ။) အာနန္ဒ၊ နှာ။ (မဟာ၊ ငါသည်။ ဝုဗ္ဗမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့သောစကားကို။ တံ၊ သင်သည်။ ကိ၊ အဘယ်သို့။ မညသိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်သနည်း။ စက္ခု၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ သန္တေ၊ ဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။) (ကြွမ်းသောပါဠိများ ရှေးနည်းကို မှီး၍ပေးလေ။)။

ထတံယံ သုံးရပြောက်သောသူ သည်။

၄-ဆန္ဒသုတ်

၇၇။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓုဂေဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရွှံ့နက်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာစုန္ဒော၊ အရှင်မဟာစုန္ဒသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ ဆန္ဒော၊ အရှင်ဆန္ဒသည်၎င်း။ ဂိဇ္ဈကုဋေ၊ ငွင်းတနုတ်သီးနှင့်တူသော တောင်ထွန်ရှိသောကြောင့် ဂိဇ္ဈကုဋ်အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဆန္ဒော၊ အရှင်ဆန္ဒသည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာပြင်နှိပ်စက်သည်။ ဝါ၊ ကြင်နာခြင်းရှိသည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိသည်။ ဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဗာဠုဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်။ ဟောဝ်၊ ပြစ်၏။ အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ သာယနသမယံ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ သတ္တသင်္ခါရမှတ်၍ တယောက်အထီးတည်းကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်မှ။ (ပဋိသလ္လာနာတိ ဖလသမာပတ္တိတော-ဋ္ဌ။) ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာစုန္ဒံ၊ ကိ။ “အာဝုသော စန္ဒံ၊ ငါ့ရှင်စန္ဒံ။ အာယာမ၊ လာသွားကြကုန်အံ့။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ ဆန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဂိလာနပုစ္ဆကာ (ဂိလာနပုစ္ဆကာယ)၊ သူ့နာကိုပေးရန်အလို့ငှါ။ ဝါ၊ သူ့နာကိုလုပ်ကျွေးရန်အလို့ငှါ။ ဥပသကံမိဿာမာတိ၊ ချဉ်းကပ်ကြပါကုန်အံ့”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ” ဣတိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မာတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ (ဝစနံ၊ မကားကို။) ပစ္စသောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာစုန္ဒော၊ သည်၎င်း။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဆန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိသု ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ပြီး၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဝိံ သု၊ နေကုန်ပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ်၊ နေပြီး၍။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္ဒံ၊ ကိ။ “အာဝုသော ဆန္ဒံ၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒံ၊ ကိစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ သင့်အား ခမနိယံ၊ ခန့်ကျန်းပါ၏လော။ ကိစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနိယံ၊ မျှတပါ၏လော။ ကိစ္စိ၊ နည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ ဝေဒနာ၊

ဝေဒနာတို့သည်။ ပဋိက္ခမန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပါကုန်၏လော။ နော အဘိက္ခမန္တိ၊ မတိုးပွါးပါကုန်၏လော။ သာနံ၊ ထိုကုဝေဒနာတို့၏။ ပဋိက္ခမော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားပါ၏လော။ အဘိက္ခမော၊ တိုးပွါးခြင်းသည်။ နော ပညာယတိတိ၊ မထင်ရှားပါ၏လော” ဟူသော။ တေံကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ မေ၊ ငါ့အား။ န ခမနိယံ၊ မခန့်ကျန်းပါ။ န ယာ-
ပနိယံ၊ မယုတပါ။ မေ၊ အား။ ဗာဠာ၊ ပြင်းစွာကုန်သော။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ အဘိက္ခမန္တိ၊
ကုန်၏။ နော ပဋိက္ခမန္တိ၊ ကုန်။ သာနံ၊ တို့၏။ အဘိက္ခမော၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။
ပဋိက္ခမော၊ သည်။ နော ပညာယတိ၊ မထင်ရှား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဗလဝါ၊ သော။
ပုရိသော၊ သည်။ တိဏှေန၊ ထက်သော။ သိဝေနေ၊ သံစူးဖြင့်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ အဘိမက္ခေယျ၊ သေယျ-
တာပိ၊ ထိုးပွေ့ရာသကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။
အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကဲကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ ဦဟနန္တိ၊ ထိခိုက်ကုန်၏။
(တိုးဝေ့ ကုန်၏လည်းဟူ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ မေ၊ အား။ န ခမနိယံ၊ မခန့်ကျန်းပါ။ ပ။
ပဋိက္ခမော၊ သည်။ နော ပညာယတိ၊ မထင်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဗလဝါ၊ သော။
ပုရိသော၊ သည်။ ဓဋ္ဌေန၊ မြဲမြံသော။ (ဝါ၊ ခိုင်ခံ့သော။) ဝရတ္တက္ခန္ဓေန၊ သားရေပတ်ကြိုးဖြင့်။
သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ သိသဝေဌံ၊ ဦးခေါင်း၌ရပ်ပတ်ခြင်းကို။ ဓဒေယျ၊ သေယျတာပိ၊ ပေးရာသကဲ့သို့။
အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ သိသေ၊ ၌။ အဓိမတ္တာ၊ သော။ သိသဝေဒနာ၊
ဦးခေါင်း၌ ဝေဒနာသည်။ (န မေ အာဝုသော စသည်ပေးမြဲ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။
ဓက္ခော၊ လိမ္မာသော။ ဂေါဗာထကော ဝါ၊ နှားသတ်ယောက်ျားသည်၎င်း။ ဂေါဗာထကန္တေ-
ဝါသိ ဝါ၊ နှားသတ်ယောက်ျား၏ တပည့်သည်၎င်း။ တိဏှေန၊ ထက်စွာသော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊
သားလီးဓားဦးဖြင့်။ ကုစ္ဆိံ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တေယျ၊ သေယျတာပိ၊ ထိုးဖြတ်ရာသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ
ခေါ၊ သာလျှင်။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ကုစ္ဆိံ၊ ကို။ ပရိကန္တန္တိ၊ ထိုးဖြတ်ကုန်
၏။ (န မေ အာဝုသော စသည်ပေးမြဲ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်
သော။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားတို့သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်း
သော။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ နာနာဗာဟာသု၊ အထူးထူးသောလက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတွာ၊
ကိုင်၌။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ မီးကျိုးတိုင်း၌။ သန္တာပေယျ၊ သေယျတာပိ၊ ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့။
သပ္ပရိတာပေယျ၊ သေယျတာပိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်
သာရိပုတ္တရာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ (မေ၊ ၏။) ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်၌။ ညာယော၊ ပူလောင်ခြင်း
သည်။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကဲသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (န မေ အာဝုသောမှ နော ပဋိက္ခမောအထိ
ပေးမြဲ။) အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သတ္တံ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်သော ဓားလက်နက်ကို။
အာဟရိသာမိ၊ ဆောင်ပါအံ့။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို။ နာကေဝါမိ၊ အလိုမရှိပါ။ ဣတံ၊
ဤသို့ လျှောက်၏။

အာဟတ္တာ ဆန္ဒော၊ သည်။ သတ္တံကို။ မာ အာဟရေသိ၊ မဆောင်ပါလင့်။ အာဟတ္တာ ဆန္ဒော၊
သည်။ ယာပေတု၊ မျှတပေပါလော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာဟတ္တန္တံ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ယာပေန္တံ၊ မျှတ
စေသည်ကို။ ဣစ္စာမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။ အာဟတ္တတော ဆန္ဒဿ၊ အား။ သပ္ပိယာနိ၊ လျှောက်ပတ်
ကုန်သော။ သောဇနာနိ၊ သောဇဉ်တို့သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိကုန်ငြားအံ့။ (ဓံ သတိ၊
သော်။) အဟံ၊ ငါသည်။ အာဟတ္တတော ဆန္ဒဿ၊ အား။ သပ္ပိယာနိ၊ ကုန်သော။ သောဇနာနိ၊

တို့ကို။ ပရိယေသိဿာမိ၊ ရွာမှီးပါအံ့။ အာယသ္မတော ဆန္ဒဿ၊ အား။ သပ္ပိယာနိ၊ ကုန်သော။
 ဘောသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့မရှိသည်
 ရှိသော်။) အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မတော ဆန္ဒဿ၊ အား။ သပ္ပိယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောသဇ္ဇာနိ၊
 ဆေးတို့ကို။ ပရိယေသိဿာမိ၊ အံ့။ အာယသ္မတော ဆန္ဒဿ၊ အား။ ပတိဂ္ဂပါ၊ သင့်
 တင့်လျောက်ပတ်ကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊
 သော်။) အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့။ အာယသ္မာ
 ဆန္ဒော၊ သည်။ သတ္ထံ၊ ကို။ မာ အာဟရေသိ၊ မဆောင်ပါလင့်။ အာယသ္မာ ဆန္ဒော၊ သည်။
 ယာပေတု၊ မျှတစေပါလော့။ မယံ တို့သည်။ အာ(ကန္တန္တံ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ယာပေန္တံ၊ ကို။ ဣစ္စာမ၊
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဘု။ မေ၊ အား။ သပ္ပိယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ မေ၊ အား။ သပ္ပိယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ မေ၊ အား။ သပ္ပိယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောသဇ္ဇာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ
 ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ပေ။ မေ၊ အား။ သပ္ပိယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောသဇ္ဇာနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊
 ကုန်၏။ မေ၊ အား။ ပတိဂ္ဂပါ၊ ကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကာပိ၊ တို့သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်သည်။ န၊
 မဟုတ်ပေ။ မေ၊ အား။ ပတိဂ္ဂပါ၊ ကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော
 သာရိပုတ္တ၊ ဘု။ အပိ စ၊ ထိုသို့ပင်ရှိပါသော်လည်း။ မေ၊ သည်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝိဇာ
 ရတ္ထံ၊ ရည်မြင်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ မနာပေနေဝ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော ကာယကံ
 စသည်ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိစိတ္တော၊ လုပ်ကျွေးအပ်ပြီ။ အမနာပေန၊ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်သော
 ကာယကံစသည်ဖြင့်။ နော ပရိစိတ္တော၊ လုပ်ကျွေးအပ်သည်မဟုတ်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်
 သာရိပုတ္တ၊ သတ္တာရံ၊ ကို။ မနာပေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိစရေယျ၊ အကြင်လုပ်ကျွေးရာ၏။
 အမနာပေန၊ ဖြင့်။ ယံ နော ပရိစရေယျ၊ အကြင်မလုပ်ကျွေးရာ။ ဧတံ ယိ၊ ဤစိတ်နှလုံးကို ပွားစေ
 တတ်သော ကာယကံစသည်ဖြင့်သာ လုပ်ကျွေးခြင်း၊ စိတ်နှလုံးကို မတိုးပွားစေတတ်သော ကာယကံ
 စသည်ဖြင့် မလုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ သာဝကဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်အား။ ပတိဂ္ဂပံ၊ လျောက်
 ပတ်၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဘု။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒအမည်။ သာ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပဝဇ္ဇံ၊ ထမန်
 ဖြစ်ခြင်းမရှိသော။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဟရိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ ဣတိ ဧဝံ ဤသို့။ ဧတံ၊ ကို။
 ဓာရေဟိ၊ မှတ်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။

အာယသ္မာ ဆန္ဒော၊ သည်။ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာကို။ ဝါ၊ အမေးကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေဆို
 ခြင်းငှါ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သစေ ကရေတိ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့
 ခွင့်ပြုသည်ရှိသော်။) မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ကိစ္ဆိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်
 သော။ ဒေသံ၊ ရည်ညွှန်းချက်ကို။ ပုစ္ဆေယျာမ၊ မေးလိုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော သာရိ
 ပုတ္တ၊ ဘု။ ပုစ္ဆ၊ မေးပါလော့။ သုတု၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဝေဒိဿာမ၊ သိရပါကုန်အံ့။
 ဣတိ၊ ၎င်း။

အာဝုသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကို၎င်း။
 စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ရူပါရုံတို့ကို၎င်း။ “ဧတံ၊
 ဤစက္ခုပသာဒ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ ရူပါရုံ တရားသုံးပါးအပေါင်းသည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာ ထည်း)။

သော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ သည်။ မေ၊ ခါ။ အတ္တ၊ အတ္တ
တည်း။ ဟံ၊ သမနုပဿသိ၊ ရှုသလော။ ပ။ အာရုသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ။ မနံ၊ ဘဝင်စိတ်ကို၎င်း။
မနောဝိညာဏံ၊ အာဝဇ္ဇန်းနှင့်တကွသော မနောဝိညာဏ်ဘေကို၎င်း။ မနောဝိညာတဗ္ဗေ၊ မနော
ဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို၎င်း။ ပ။ သမနုပဿသိ၊ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မေးတော်မူ၏။

အာရုသော သာရိပုတ္တ၊ ဖာ။ စက္ခု၊ ကို၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စို၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊
ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို၎င်း။ “တေ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာသည်)။ န၊ မဟုတ်။ သော၊ သည်။
အဟံ၊ သည်။ န အသိ၊ မဖြစ်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ခါ။ အတ္တ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်”။ ဣတိ၊
ဤသို့။ သမနုပဿသိ၊ ရှုပါ၏။ (အကြွင်း နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

အာရုသော ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒ။ စက္ခုသို့ ၊ ခွဲ၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ ခွဲ၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊
ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ခွဲ၎င်း။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အဘိ-
ညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍။ စက္ခု၊ ကို၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကို၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊
ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို၎င်း။ ပ။ သမနုပဿသိ၊ ရှုသနည်း။ ဣတိ၊ ခါ။

အာရုသော သာရိပုတ္တ၊ ဖာ။ စက္ခုသို့ ၊ ခွဲ၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ ခွဲ၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏဝိညာ-
တဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ခွဲ၎င်း။ နိရောဓံ၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ နိရောဓံ၊ ကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍။ စက္ခု၊ ကို၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကို၎င်း။
စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို၎င်း။ ပ။ သမနုပဿသိ၊ ရှုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်ထား၏။

တေ၊ ဤသို့။ (အာယသ္မတာ ဆန္ဒန၊ အရှင်ဆန္ဒသည်။ ဝုတ္တေ၏ကတ္တာ၊ ထည့်၏။) ဝုတ္တေ၊
ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဆန္ဒ၊ ကို။ “အာရုသော
ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ နိဿိတဿ၊ တဏှာ၊ မာန၊
ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မှီသောသူအား။ စလိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အနိဿိတဿ၊ တဏှာ၊ မာန၊
ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မမှီသောသူအား။ စလိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စလိတေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။
အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ပဿဒ္ဓိ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဿဒ္ဓိယာ၊
ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ နတိ၊ တဏှာတည်းဟူသော ညွတ်
ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နတိယာ၊ တဏှာတည်းဟူသောညွတ်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ သော်။
အာဂတိကတိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်လာခြင်း၊ စုတိအားဖြင့်သွားခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
အာဂတိကတိယာ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ စုတုပပါတော၊ စုတေခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စုတုပပါတော၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဣ၊ ဤမျက်မှောက်လောက၌။
နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟုရံ၊ တပါးသောလောက၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥဘယန္တရေန၊ နှစ်ပါး
စုံသောလောက၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒေသဝ(သောဝေ)၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၊ တမလွန်
လောက၌ မဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ ကိလေသာဆင်းရဲ၏။ အန္တော၊ အဆုံး
မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိ သာသနံ၊ ဤအဆုံးအမ
ထော်ကိုလည်း။ နိစ္စကပ္ပံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ ကာတဗ္ဗန္တိ၊ နှလုံးသွင်း

အပ်၏”ဟူသော။ (ဣတိတလုံးအကြေကြံ။) တေံ၊ ဣစကောကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာဝုဇ္ဈော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ သန္တိ၊ ကို။ ဣမိနာ ဩဝါဒေန၊ ဤအဆုံးအမပြင်။ ဩဝဇိတော၊ ရှိ။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဣယံ၊ ထ၍။ ပက္ခမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဆန္ဒော၊ သည်။ တေသု အာယသ္မန္တေသု၊ ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာဝုဇ္ဈတို့သည်။ အစိရပက္ခန္တေသု၊ ဖဲသွားကုန်၍ မကြာမြင့်ကုန်မီ။ သတ္တံ၊ အသက်ကို ဆောင်တတ်သော ဝေးလက်နက်ကို။ အာဟရေသိ၊ ဆောင်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ တာဆန္တေန၊ အရှင်ဆန္ဒသည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဟာ၊ အာဟာရ။ အပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုအရှင်ဆန္ဒ၏။ ဂတိ၊ လားရာဂတိသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိသမ္ပရာယော၊ တပါးသောဘဝသည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဆန္ဒေန၊ ဆန္ဒအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ သမ္ပုခါယေဝ၊ မျက်မှောက်၌သာလျှင်။ အနုပဝဇ္ဇတာ၊ တဖန် ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဗျာကတာ နန၊ ပြေဆိုအပ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပုပ္ဖဝိဇ္ဇနံနာမ၊ ပုပ္ဖဝိဇ္ဇနမည်သော။ ဝဇ္ဇိဂါမော၊ ဝဇ္ဇိတိုင်း၌ဖြစ်သောရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။) တတ္ထ၊ ထိုပုပ္ဖဝိဇ္ဇနမည်သောရွာ၌။ အာယသ္မတော ဆန္ဒဿ၊ ဤ။ မိတ္တကုလာနိ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်သော အမျိုးတို့သည်။ သုဟဇ္ဇကုလာနိ၊ ချစ်ကျမ်းဝင်သော အမျိုးတို့သည်။ ဥပဝဇ္ဇကုလာနိ၊ ချဉ်းကပ် အပ်ကုန်သော အမျိုးတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဆန္ဒဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဤ။ ဧတေ(တောနိ ပိတ္တကုလာနိ)၊ ဤမိတ်ဆွေဖြစ်သော အမျိုး တို့သည်။ ဧတေ(တောနိ သုဟဇ္ဇကုလာနိ)၊ ဤချစ်ကျမ်းဝင်သော အမျိုးတို့သည်။ ဧတေ(တောနိ ဥပဝဇ္ဇကုလာနိ)၊ ဤချဉ်းကပ်သော အမျိုးတို့သည်။ ဟောန္တိ ဟိ(ဟောန္တိဝေ)၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧတ္ထ၊ တော၊ ဤအမျိုးရှိကာမျှပြင်။ “သဥပဝဇ္ဇောတိ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းရှိသ”ဟူ၍။ န ခေါပန ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယော ခေါ၊ အကြင်သူသည်။ တဉ္စ ကာယံ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။ နိက္ခပတိ၊ ပစ်ချ၏။ အညဉ္စ ကာယံ၊ တပါးသော ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်း၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသူ ကို။ “သဥပဝဇ္ဇောတိ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းရှိသ”ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဆန္ဒဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တံ၊ ထိုစွဲလမ်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (သာရိပုတ္တ၊ ရာ။) ဆန္ဒေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ အနုပဝဇ္ဇံ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဟရိတံ၊ ဆောင်အပ်ပြီ။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ တေံ၊ ကို။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤ။

ဧတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပုဏ္ဏသုတ်

၈၈။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ အရှင်ပုဏ္ဏသည်။ ယေန၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ရှိ။ ပ။ ဧကမန္တံ၊ ဤ။ နိသိန္ဒော၊ သော။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဤ။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတော၊ ရှိ။ ဧကော၊ တည်း။ ဝုပကဋ္ဌော၊ ရှိ။ အပ္ပမတ္တော၊ ရှိ။ အာတာပိ၊ ရှိ။ ပဟိတတ္တော၊ ရှိ။ ဝိဟရေယျ၊ ရ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။

သံခိုက္ကော၊ အားဖြင့်။ ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါလော့ဟူသော။ ထံ၊ ကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (ဇာပိန် ၆၄-ခုတ်ယ ဝိဂဇာလသုတ်၌ အကျယ်ပေးခဲ့ပြီ။)

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ် နှလုံးကို ပျားစေတတ်ကုန်သော။ ပိယဂ္ဂပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိ- တာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ရဇနိယာ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဂ္ဂပါ၊ ဂ္ဂပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ၊ ဂ္ဂပါရုံနှစ်ပါးစုံကို။ ဧ အဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်ငြားအံ့။ ဧ အဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ချမ်းသာစွာ၊ ချမ်းသာစွာဟု ပြောဆိုငြားအံ့။ အဇ္ဈော- သာယ၊ သက်ဝင်စွဲလမ်း၍။ ဧ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ တည်ငြားအံ့။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ၊ ဂ္ဂပါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ အဘိနန္ဒတော၊ နှစ်သက်သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နန္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်း တဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၍။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ နန္တသမုဒယာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၍။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ မူ၏။ ဝိဝါဝိညေယျာ၊ ဝိဝါဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ် ကုန်သော။ ရသာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန် သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယဂ္ဂပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာ၊ ကုန်သော။ မနောဝိညေယျာ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ထိုမနောဝိညာဏ်၊ ဓမ္မာရုံနှစ်ပါးစုံကို။ ဧ အဘိနန္ဒတိ၊ အံ့။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝဒါမိ၊ ၍။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယဂ္ဂပါ၊ ကုန် သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဂ္ဂပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ဧ နာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ငြား အံ့။ ဧ နာဘိဝဒတိ၊ အံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ ဧ န တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ တံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတော၊ သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။ အနဇ္ဈောသာယ၊ မသက်ဝင် မစွဲလမ်းပူ၍။ ဘိဋ္ဌတော၊ တည် သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နန္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်း တဏှာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ နန္တိနိရောဓော၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၍။) ဣတိ၊ သို့။ (အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။) (အကြွင်း နည်းမိုး၍ ပေးလေ။)

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ မဟာ၊ ငါသည်။ သံခိုက္ကော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော။ ဣမိနာ ဩဝါဒေန၊ ဤအဆုံး အမပြု၍။ ဩဝဓိတော၊ ဆုံးမအပ်သော။ တံ၊ သင်သည်။ ကတမသ္မိံ၊ အဘယ်မည်သော။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်၌။ ဝိယရိယာသိ၊ နေလတ္တံ့ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ သုနာပရန္တော နာမ၊ သုနာပရန္တမည်သော။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသုနာပရန္တဇနပုဒ်၌။ ဝိယရိယာသိ၊ နေပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ သုနာပရန္တဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ စက္ကာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဖရုသာ၊ ကြမ်း ကြတ်ကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ သစေ အက္ကောသိယန္တိ၊ အကယ်၍ ဆယ်ပါးသော ဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့် ဆဲရေးကုန်လတ္တံ့ ။ သစေ

ပရိသာသိဿန္တိ၊ အကယ်၍ ခြိမ်းချောက်ကုန်လတ္တံ့ ။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ တတြ၊ ထိုသို့ ဆဲရေးခြိမ်းချောက်
 ရာ၌။ တေ၊ အား။ ဝါ၊ သင်၏ (စိတ်၌) ။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ မှီ ှည်။ မံ၊
 တပည့်တော်ကို။ သစေ ဒဿန္တိ၊ အကယ်၍ လတ္တံ့ ။ သစေ ပရိသာသိဿန္တိ၊ လတ္တံ့ ။ တတြ၊ ရာ၌။
 မေ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်၌) ။ “ယံ (ယသ္မာ)၊ အကြံကြောင့်။ ဣမေ ဤသုနာပရန္တနေပုဂ္ဂံ၌
 နေကုန်သော လူတို့သည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။
 န ဒေန္တိ၊ မပေးကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။
 ဘဒ္ဒကာ ဝတ၊ ကောင်းကုန်စွတကား။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။
 သုဘဒ္ဒကာ ဝတတိ၊ အလွန်ကောင်းကုန်စွတကား” ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့ ။
 ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဣ၊ ဤဆဲရေးခြိမ်း
 ချောက်ရာ၌။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဝါ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်၌) ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်ပါလတ္တံ့ ။ သုဂတ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ ဣ၊
 ဤဆဲရေးခြိမ်းချောက်ရာ၌။ မေ၊ အား။ ဝါ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်၌) ။ ဝေ၊ သို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါ
 လတ္တံ့ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တေ၊ သင့်အား။ ပါဏိနာ၊
 လက်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ သစေ ဒဿန္တိ၊ အကယ်၍ ပေးကုန်လတ္တံ့ ။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။
 တတြ၊ ထိုသို့လက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းကို ပေးရာ၌။ တေ၊ သင့်အား။ ဝါ၊ သင်၏ (စိတ်၌) ။ ကိန္တိ၊
 အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သုနာ-
 ပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မေ၊ အား။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ကို။ သစေ ဒဿန္တိ၊
 လတ္တံ့ ။ တတြ၊ ရာ၌။ မေ၊ အား။ ဝါ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်၌) ။ “ယံ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ဣမေ
 တို့သည်။ မေ၊ အား။ လေဇ္ဈနာ၊ ခဲဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ကို။ န ဒေန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုနာ-
 ပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘဒ္ဒကာ ဝတ၊ တကား။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်
 သော။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သုဘဒ္ဒကာ ဝတတိ၊ တကား” ဟူ၍ ။ ဝေ၊ သို့။ ဘဝိဿတိ၊
 လတ္တံ့ ။ (ဝေမေတ္တ စသည်ပေးမြဲ။)

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊
 ကို။ သစေ ဒဿန္တိ၊ လတ္တံ့ ။ ပ။ သတ္တေန၊ ဓားဖြင့်။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တေ၊ အား။ သတ္တေန၊ ဓားဖြင့်။
 ပဟာရံ၊ ကို။ သစေ ဒဿန္တိ၊ လတ္တံ့ ။ ပ။ ယံ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ဣမေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ တိဏ္ဍေန၊
 ထက်စွာလော။ သတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ။ န ဝေါဓောပေန္တိ၊ မချကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

☞ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ တိဏ္ဍေန၊ သော။
 သတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဇိဝိတာ၊ မှ။ သစေ ဝေါဓောပေဿန္တိ၊ အကယ်၍ချကုန်လတ္တံ့ ။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ တတြ၊
 ထိုသို့ချရာ၌။ တေ၊ အား။ ဝါ၊ သင်၏ (စိတ်၌) ။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ ဣယံ၊ ၎်။
 ဘန္တေ၊ ရား။ သုနာပရန္တကာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ တိဏ္ဍေန၊ သော။
 သတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဇိဝိတာ၊ မှ။ သစေ ဝေါဓောပေဿန္တိ၊ လတ္တံ့ ။ တတြ၊ ထိုသို့ချရာ၌။ မေ၊ အား။ ဝါ၊

ထပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ “ယဿ ဘဂဝတော၊ ဘဂဝကော၊ ထပည့်တော်သည်။ သန္တိ၊ ဝိကုန်၏။
 ထဿ ဘဂဝတော၊ ဘဂဝကော၊ ထိုသည်။ ကာယေန စ၊ ကိယ်ဖြင့်၎င်း။ ဇီဝိတေန စ၊ အသက်
 ဖြင့်၎င်း။ အနိယမာနာ၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိပ်စက်အပ်ကုန်သကဲ့သို့ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဟရာယမာနာ၊
 ဝှက်စနိုး ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇိဂုစ္ဆမာနာ၊ စက်ဆုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တဟာရကံ၊ အသက်ကို
 ဆောင်ထုတ်သော ဓားလက်နက်ကို။ ပရိယေသန္တိ၊ ရွာပိုးကုန်၏။ မေ၊ သည်။ အပရိယံဠုဉ္ဇေဝ၊
 မရွာပိုးအပ်ပါသောလျှင်။ တံ ဣဒံ သတ္တဟာရကံ၊ ကိုး လဒ္ဓန္တိ၊ ရအပ်ပြီ” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့လုံး
 သွင်းခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ဇီဝိတံ၊ နေမယျဉ္ဇေ။ မေ၊
 အား။ ဝါ၊ ထပည့်တော်၏စိတ်၌။ ဝေ၊ သို့။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သုဂတော၊ ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝါ၊ ။ ဝေ၊ သို့။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤ။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣမိနာ ဝပပသမေန၊ ဤ(သည်းခံ
 ခြင်းတရားဟူသော) ယဉ်ကျေးငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ တံ၊ သင်သည်။
 သုနာပရန္တသ္မိံ၊ သုနာပရန္တမည်သော။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌။ ဝတ္ထု၊ နေခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ၊
 စွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ ယဿ (ဂမနဿ)၊ အကြင်သွားခြင်း၏။
 ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိ၊ သိ၏။ တံ (ဂမနံ)၊ ထိုသွားပြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ်၍။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိ-
 တော၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ တင်၍။

၁။ ဤအနက်ကား -

အနိယမာနာလိ တေ အနုပိဝ အတ္တာနမာစရတိ အနိယတိတိ အနိယသဗ္ဗဿ အန္တောဂဉ္ဇေယမာနာ
 ကမ္မတ္တာ ဥပမေယျဘူတေန သက္ကနာဝ သကမ္မကတ္တံ၊ န သိက္ခာဘာဝေနာတိ အာဟာ” ဘိက္ခုတာဝန္တိ သမ္ပ
 ဘာဝေနာ တိ။ ပ။ ကစ္ဆေ အာသတ္တေန အနိယေယျာတိ ခန္တေ ပန ကရထတ္ထေယေဝ ကရထဝစနန္တိ အာဟာ
 “ယထာလက္ခဏံ ကရထဝစနေနေဝ ဝတ္ထန္တိ နန္တိ ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုသော သာရတ္ထဒီကာ ၂၆၅-မှာ အရ ကာယေန ဇီဝိတေန
 ထိုကို ကရထတ္ထ ပေးသည်။

ကာယေ စ ဇီဝိတေ စ အနိယမာနာ။ မ ဝေ၊ စာပိဒ် ၃၉၆၊ ၃၁၃၊ ၃၁၃၊ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်၌ ကာယေ ဇီဝိတေ-ဟူ၍ရာ
 ကမ္မကရကနိမိတ္တတ္ထေသု သတ္တပိယုတ်ဖြင့် ကရထတ္တံ သတ္တပိဝိဘတ် ဟူ၍ ကာယေ စ၊ ကိယ်ဖြင့်၎င်း။ ဇီဝိတေ စ၊
 အသက်ဖြင့်၎င်းဟု ပေးလေ။

၂။ မ ၃-၃၁၃၊ ၃၁၃၊ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်၌ ဤ ဝတ္ထုအရာတွင် ဝိကရိတုံ-ဟု ရှိ၏။ ၎င်းသုတ်တွင် ရှေး၌ ဝိဟရိဿ-
 တိတိ-ဟူ၍၎င်း။ ဝိဟရိဿာမိတိ-ဟူ၍၎င်း ပေးခဲ့ ဖြေခဲ့သော စကားထို့နှင့် ညီညွတ်၍ ယတ္ထထရ ဖြစ်ပေါ်၏။
 သို့သော် ဤဝတ္ထုပုဒ်သည်လည်း လိုဝိဟရိတုံ-ဟူ၍ အနက်တုပရိယာယ်ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ သဒ္ဓယတ္ထိ-ဟူ၍
 ကြောင့်၎င်း သင့်သည်သာတည်း။ ထိုဟူ၍ သဒ္ဓယတ္ထိရှိပုံကား အထဓာယ်၊ ဝသဓာတ်နောင် ပစ္စည်းဝိဘတ်ဖြစ်
 သော ထ-အက္ခရာရှိလျှင် သ္မ-ပုတ္တ ဖြစ်ပြီပေတည်း။ ပုံစံကား အတ္ထိ၊ အတ္ထု-ဟူသော (သက္ကတ) ပုဒ်ပု ဘတ္ထိ၊
 အတ္ထု ဖြစ်၏။ ဝတ္ထ၊ ဝတ္ထိ၊ ဝတ္ထ၊ ဝတ္ထု-တို့မှ ဝတ္ထ၊ ဝတ္ထိ၊ ဝတ္ထ၊ ဝတ္ထု-ဟု ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအတူပင် ဝတ္ထိ-မှ
 ဝတ္ထု-ဟု ဖြစ်လာပေသည်။ အက္ခရာကွဲဖြင့် ပြုလုပ်စွာပြုသော ပါဠိအဘိဓာန်တစောင်၌ ဤဝတ္ထုပုဒ်ကို သက္ကတ
 စတ္ထုပုဒ်နှင့် ဟုတ်တူလျက် ပြုသားသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ဤကြောင့် သဒ္ဓနိတိဓာတုပာလာ ၃၁-၁၁-၀
 ဓာတ်၏ ရုပ်ကို ပြုရာ၌ ဝတ္ထု-ဟူသောပုဒ်နှင့် ရှိသောပါဠိကို ပါဠိပျက်ဟု မှတ်အပ်၏။ အကြောင်းအား
 ထိုသို့သောပုဒ်သည် မည်သည့်ပါဠိအဋ္ဌကထာ၌မျှ မရှိသည့်ပြင်၊ ထိုသို့သောပုဒ်ကို ပြီးစေရန် ရုပ်အစီအရင်သည်
 လည်း မည်သည့် သဒ္ဓါကျမ်း၌မျှ မရှိသောကြောင့်ပေတည်း။

ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ အသိဝါဒေတွာ၊ အလူနိရိသေတွာရိရိဦး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျိာရစ်လျှင်လည်သည်ကို။ ကထာ၊ ပြု၍။ သေနာသနံ၊ ကျောင်း၊ အိပ်ရာ နေရာကို။ သံသာမေတွာ၊ သိပ္ပံသိမ်းဆည်း၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကိ။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ ဌ။ သုနာပရန္တော၊ သော။ ဇနပဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ။) တေန၊ သို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိအကျိုးငှါ။ ပက္ကာမံ၊ ပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားပြင်။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ဌ။ သုနာပရန္တော၊ သော။ ဇနပဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ။) တံ၊ ထိုဇနပုဒ်သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ သုနာပရန္တော၊ သော။ တတြ ဇနပဒေါ ထိုဇနပုဒ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ။ အထ ခေါ်၍။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ တေနောန္တရဝသေန၊ ထိုဝါတွင်း၌ပင်လျှင်။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဥပါသကသတာနိ၊ ငါးရာသောဒါယကာ တို့ကို။ ပဋိဝေဒေသိ၊ ကြားသိစေပြီ။ တေနောန္တရဝသေန၊ ပင်လျှင်။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဥပါသိကာ သတာနိ၊ ငါးရာသောဒါယကာမတို့ကို။ ပဋိဝေဒေသိ။ (ဥပါသကာဥပါသကံအပြစ်ကံ) ကြားသိစေ ပြီ။ တေနောန္တရဝသေန၊ ပင်လျှင်။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို။ သစ္စာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီ။ တေနောန္တရဝသေန၊ ပင်လျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။

အထ ခေါ်၊ ။ သမ္ပဟုလော၊ များစွာကုန်သော။ သိက္ခူ၊ ထိုသည်။ ပ။ နိသိန္ဒာ၊ နေကုန်သော။ တေ သိက္ခူ၊ ထိုသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “အန္တေရာ၊ ပုဏ္ဏော နာမ၊ သော။ ယော သော ကုလပုဏ္ဏော၊ အကြင် အမျိုးကောင်းသားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ သော။ သြဝါဒေန၊ ပြင်။ သြဝဒိတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီ။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ကာလကံတော၊ သေခြင်းကို ပြုအပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏။ ဂတိ၊ လားရာဂတိသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိသမ္ပရာယော၊ တမလွန်ဘဝသည်။ ဂောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါဝံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ သိက္ခဝေ၊ ထို့။ ပုဏ္ဏော၊ သော။ ကုလပုဏ္ဏော၊ သည်။ ပတ္တိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဓမ္မဿ၊ (နိဗ္ဗာန်) တရားအား။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော (အရိယမဂ် ဝိလ်) တရားကို။ ပစ္စပါဒိ၊ ရပြီ။ မံ၊ ကိ။ ဓမ္မာဓိကရကံ၊ တရားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ၃ စ ဝိဟေသေသိ၊ မညှဉ်းထံပြီ။ သိက္ခဝေ၊ ထို့။ ပုဏ္ဏော၊ သော။ ကုလပုဏ္ဏော၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ။

ပဉ္စမံ ငါးရာမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၆-ဗာဟိယသုတ်

၇၉။ အထ ခေါ်၊ ။ အာယသ္မာ ဗာဟိယော၊ အရှင်ဗာဟိယသည်။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ရုဉ်းကပ်ပြီ။ ပ။ ဒေသေတွာတိ၊ ဟောတော်မူပါလော့” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ။ တံ (ဝစနံ)၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို။ တံ၊ သည်။ ကိ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်ပေ့မှတ်ထင်သနည်း။ (ကျေ နိဗ္ဗံဝါ အနိဗ္ဗံဝါတိမှ ပဇာနာထိတိအထိ ရှေးနည်း အတိုင်းပေးပြီ။)

အထ ခေါ်၊ ။ အာယသ္မာ ဗာဟိယော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ် သောတရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ ။ အနုမောဒိတွာ၊ ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ။ ဘဂဝန္တံ၊

၁။ အထ ဝါ ဓမ္မဿာတိ နိဗ္ဗာနဓမ္မဿ။ အနုဓမ္မန္တိ အရိယမဂ္ဂပလဓမ္မံ၊ ဥဒါန-ဋ္ဌ-ဂ-၇-နှင့်အညီ ဖော်၍ အနက် ပြန်သည်။

ကို။ အဘိဝါဒေတော၊ ချိ။ ပဒက္ခိတံ၊ ကို။ ကတော၊ ချိ။ ပက္ခာမိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ချိ။ အာယသ္မာ ဗာဟိယော၊ သည်။ ဧကော၊ တည်း။ ဝုပကဋ္ဌော၊ ချိ။ အပ္ပမတ္တော၊ ချိ။ အာတာပိ၊ ချိ။ ပဟိတတ္တော၊ ချိ။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရသော၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ယသ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္တယ၊ ငါ။ ကုလပတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သပ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတည်ထောင် လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မက်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ လိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ သို့။ ခိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအတ္တသော၌သာလျှင်။ ဝါ၊ မျက်စိကံ သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝါ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာ (အဘိညာ၊)၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္စိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ “(မေ၊ ငါ့အား။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ သည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏိယံ၊ ပြုအပ်သော ၁၆-ပါးသော မက်ကိစ္စကို။ ကထံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓတ္တယ၊ ဤ ၁၆-ပါးသောမက်ကိစ္စအကျိုးငှါ၊ အပရံ၊ တပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အပ္ပညာသိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိပြီ။ အာယသ္မာဗာဟိယော၊ သည်။ အရဟတံ (အရဟန္တာနံ)၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက်အပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမဇောသုတ်

၉၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇော၊ တဏှာသည်။ ဧဝေါ၊ နာကျင်တတ်သည်ဖြစ်၍ ဧဝေါမည်၏။ ဇော၊ တဏှာသည်။ ဂဏ္ဍော၊ ယိုစီးတတ်သည်ဖြစ်၍ အိုင်းအနာမည်၏။ ဇော၊ တဏှာသည်။ သလ္လံ၊ စူးဝင်တတ်သည်ဖြစ်၍ ငြောင့်တံသင်းမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အနေဇော၊ တဏှာမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ဝိတသလ္လော၊ ကင်းသောငြောင့်တံသင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “အနေဇော၊ ချိ။ ဝိတသလ္လော၊ ချိ။ ဝိဟရေယျံ၊ နေလို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧပိ အာကခေယျ၊ အကယ်၍အလိုရှိငြားအံ့။ (ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသော်။) စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ န မညေယျ၊ မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်ရာ။ စက္ခုသ္မိံ၊ ၌။ န မညေယျ၊ ရာ။ စက္ခုတော၊ မှ။ န မညေယျ၊ ရာ။ စက္ခု၊ သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သ္မိံ။ န မညေယျ၊ ရာ။ ဝုပေ၊ ဝုပရိရံထိုကို။ န မညေယျ၊ ရာ။ ဝုပေသု၊ တို့၌။ န မညေယျ၊ ရာ။ ဝုပတော၊ မှ။ န မညေယျ၊ ရာ။ ဝုပ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သ္မိံ။ န မညေယျ၊ ရာ။ ပ၊ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ န မညေယျ၊ ရာ။ တသ္မိမ္ပိ၊ ၌လည်း။ န မညေယျ၊ ရာ။ တတောပိ၊ မှလည်း။ န မညေယျ၊ ရာ။ တံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သ္မိံ။ န မညေယျ၊ ရာ။ (အကြွင်းပေးလေ၊ စာပိုဒ် ၃၀-၃၁-၌အကျယ် ပေးခဲ့ပြီ။) သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အမညမာနော၊ မအောက်မေ့ မမှတ်ထင်သည်ရှိသော်။ လောကေ၊ ၌။ ကိဉ္စိပိ၊ တစ်ခုခုသောတရားကိုလည်း။ န ဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ ဝါ၊ ပယျ၊ အနုပါဒိယံ (အနုပါဒိယန္တော)၊ သော်။ န ပရိတဿတိ၊ မတောင့်တ။ အပရိတဿံ (အပ-

ရိုတထန္တော)။ သော်။ ပစ္စတ္တညော၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။
 “(မေ၊ ငါ့အား။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဝိတာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ သည်။) ဗြဟ္မစရိတံ၊
 မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်ဆုံးအပ်ပြီ။ ကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်သော ၁၆-ပါးသော မင်္ဂလိစွက်-
 ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤ ၁၆-ပါးသော မင်္ဂလိစွာအကျိုးငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဘွယ်
 ကိစ္စသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်
 တော်မူ၏။

သတ္တမံ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ခုထိယဇောသုတ်

၉၁။ (ဇော ဘိက္ခဝေ ဧရာဂေါမှ တံ မေတိ န မညေယျအထိ ပဌမဇောသုတ်အတိုင်း ပေး
 လေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသောတရားကို။
 မညတိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်၏။ ယသ္မိံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသောတရား၌။ မညတိ၊ ၎င်း။
 ယတော၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသောတရားမှ။ မညတိ၊ ၎င်း။ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသော
 တရားသည်။ မေ၊ ၎င်း။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ မညတိ၊ ၎င်း။ တတော၊ ထိုသို့အောက်မေ့
 မှတ်ထင်ခြင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒစသောတရားသည်။ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်း
 အရာအားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညထာဘာဝိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်လေ့
 ရှိသော။ ဘဝသတ္တော၊ ဘဝတို့၌ကပ်ပြီတတ်သော။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဝါ၊
 သတ္တလောကသည်။ ဘဝမေဝ၊ ဘဝကိုသာလျှင်။ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်တပ်နှစ်ထက်၏။ပ။

ဇိဝံ၊ ဇိဝါပသာဒကို။ န မညေယျ၊ မအောက်မေ့မှတ်ထင်ရာ။ ဝိဂါယ၊ ၌။ န မညေယျ၊ ရာ။
 ဇိဝါတော၊ မှ။ န မညေယျ၊ ရာ။ ဇိဝါ၊ သည်။ မေ၊ ၎င်း။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။
 န မညေယျ၊ ရာ။ ရသေ၊ ရသာရုံတို့ကို။ န မညေယျ၊ ရာ။ ဇိဝါဝိညာဏံ၊ ကို။ ဇိဝါသမ္မာပံ၊ ကို။
 ဇိဝါသမ္မာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ပ။ တံ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ မေ၊
 ၎င်း။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ န မညေယျ၊ ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယံ၊
 အကြင်ဇိဝါပသာဒစသည်ကို။ မညတိ၊ ၎င်း။ ယသ္မိံ၊ ၌။ မညတိ၊ ၎င်း။ ယတော၊ မှ။ မညတိ၊ ၎င်း။
 ယံ၊ သည်။ မေ၊ ၎င်း။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ မညတိ၊ ၎င်း။ တတော၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို
 ဇိဝါပသာဒစသောတရားသည်။ အညထာ၊ အားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အညထာဘာဝိ၊ သော။
 ဘဝသတ္တော၊ သော။ လောကော၊ သည်။ ဘဝမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၎င်း။ပ။

မနံ၊ စိတ်ကို။ န မညေယျ၊ ရာ။ပ။ တံ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။
 မေ၊ ၎င်း။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ န မညေယျ၊ ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ယံ၊
 အကြင်စိတ်အစရှိသောတရားကို။ မညတိ၊ ၎င်း။ ယသ္မိံ၊ ၌။ မညတိ၊ ၎င်း။ ယတော၊ မှ။ မညတိ၊ ၎င်း။
 ယံ၊ သည်။ မေ၊ ၎င်း။ (သန္တကံ၊ တည်း။) ဣတိ၊ သို့။ မညတိ၊ ၎င်း။ တတော၊ ကြောင့်။ တံ၊ သည်။
 အညထာ၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အညထာဘာဝိ၊ သော။ ဘဝသတ္တော၊ သော။ လောကော၊ သည်။
 ဘဝမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၎င်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ခန္ဓာတုတာယတနာ၊ ခန္ဓာ၊ ဇာတ်၊
 အာယတနတို့သည်။ (သန္တိ၊ ဝိကုန်၏။) တမ္ပိ၊ ထိုခန္ဓာ၊ ဇာတ်၊ အာယတနတို့လည်း။ န မညေယျ၊

ရာ။ တာယိဗ္ဗိ။ န္ဗိလည်း။ န မညေယျ။ ရာ။ တတောပိ။ မှလည်း။ န မညေယျ။ ရာ။ တံ။ သည်း။
 မေ။ ဇိ။ (သန္တကံ။ တည်း။) ဣတိ။ သိ။ န မညေယျ။ ရာ။ သော။ သည်း။ ဝေ။ ဣသိ။ အမည-
 မာနော။ သော်။ လောကေ။ န္ဗိ။ ကိဉ္ဇိ။ တရံတရသောတရားကို။ န ဥပါဒိယတိ။ မစွဲလမ်းအပ်။
 ဝါ။ မယူအပ်။ အနုပါဒိယံ(အနုပါဒိယန္တော)။ သော်။ န ပရိတဿတိ။ မတောင့်တ။ အပရိတဿံ
 (အပရိတဿန္တော)။ သော်။ ပစ္စတ္တညေဝ။ မိမိကိယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ။ ကိလေသာ
 ငြိမ်း၏။ “(မေ။ ငါအား။) ဇာတိ။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ခိတာ။ ကုန်ပြီ။ (မေ။ သည်း။) ဗြဟ္မ-
 စရိယံ။ ကိ။ ဝုသိတံ။ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရုဏိယံ။ ကိ။ ကတံ။ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္တတ္တာယ။ ငှါ။ အပရိ-
 သည်း။ န။ မရိ။ ဣတိ။ သိ။ ပဇာနာတိ။ ဇိ။ ဣတိ။ ဇိ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဌမဗ္ဗယသုတ်

၉၂။ ဘိက္ခဝေ တိ။ ဝေါ။ သင်တို့အား။ (အဟံ။ ငါဘုရားသည်။) ဇ္ဇယံ။ နှစ်ပါးစုံသောတရား
 ကို။ ဧဿောဏာမိ။ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ။ ထိုနှစ်ပါးစုံသောတရားကို။ (တုမေ။ သင်တို့သည်။)
 သုဏာထာ။ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ တိ။ ဇ္ဇယံ။ နှစ်ပါးစုံသောတရားသည်။ ကိဉ္ဇိ။ အာဘယ်
 ပါနည်း။ စက္ခုဥစ္စေ။ စက္ခုပသာဒဂင်။ ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့ဂင်။ သောတဥစ္စေ။ သောတပသာဒ
 ဂင်။ သဒ္ဓါစ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ဂင်။ ဘာနဥစ္စေ။ ဘာနပသာဒဂင်။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ဂင်။ ဇိဝှါစေဝ၊
 ဇိဝှါပသာဒဂင်။ ရသာ စ၊ ရသာရုံတို့ဂင်။ ကာယော စေဝ၊ ကာယပသာဒဂင်။ ဖောဠဗ္ဗာ စ၊
 ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့ဂင်။ မနော စေဝ၊ စိတ်ဂင်။ ဓမ္မာ စ၊ ဓမ္မာရုံတို့ဂင်။ (ဣတိ ဣမေ။ ဤသည်
 တို့တည်း။) ဘိက္ခဝေ တိ။ ဣဒံ။ ဤ စက္ခုပသာဒ၊ ရူပါရုံစသောတရားကို။ ဇ္ဇယံ။ နှစ်ပါး
 စုံသောတရားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ တိ။ ယော။ အကြင်သူသည်။ “အဟံ။ ငါသည်။ ဧတံ ဇ္ဇယံ။ ဤစက္ခုပသာဒ၊
 ရူပါရုံ စသောတရားနှစ်ပါးစုံကို။ ပစ္စက္ခာယ။ ပယ်၍။ အညံ။ တပါးသော။ ဇ္ဇယံ။ နှစ်ပါး
 စုံသောတရားကို။ ပညပေဏာမိတိ။ သိစေအံ့”ဟူ၍။ ဝေ။ ဣသိ။ ဝဒေယျ။ ဆိုရာ၏။ တဏှာ။
 ထိုသူ၏။ (ဝါစာ။ စကားသည်။) ဝါစာဝတ္ထုကမေဝ၊ စကားဖြစ်ကြောင်းမျှသည်သာလျှင်။ အဏှာ။
 ဖြစ်ရာ၏။ ပုဋ္ဌော စ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်လည်း။ န သမ္ပာယေယျ။ ပြည့်စုံစွာ မပြေဆိုနိုင်ရာ။
 ဥတ္တရံ စ၊ ပြည့်စုံစွာမပြေဆိုနိုင်ခြင်းထက် အလွန်လည်း။ ဝိဃာတံ။ ပင်ပန်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ။
 ရောက်ရာ၏။ တံ။ ထိုသို့ပြည့်စုံစွာမပြေဆိုနိုင်ခြင်း၊ အလွန်ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။
 ကိဿ ဟေတု။ အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ တိ။ ယထာ (ယေန
 ကာရဏေန)။ အကြင့်ကြောင့်။ အဝိသယသိ။ အရာမဟုတ်သည်၌။ (ပဉ္စံ။ ပြဿနာကို။
 ပုဋ္ဌော။ မေးအပ်သည်။ ဟောတိ။ ပြစ်၏။ တတော။ ထို့ကြောင့်ပေတည်း။) ဣတိ။ ဇိ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယဗ္ဗယသုတ်

၉၃။ ဘိက္ခဝေ တိ။ ဇ္ဇယံ။ နှစ်ပါးစုံသော တရားကို။ ပဋိစ္စံ။ စွဲ၍။ ဝိညာဏံ။ ဝိညာဏ်
 သည်။ သမ္မောတိ။ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ တိ။ ကတဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇ္ဇယံ။

ကို။ ပဋိစ္စ၊ ချိ။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ သမ္မောတိ၊ နည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒါဒိ၎င်း။ ရူပေ
 စ၊ ရူပါရုံတို့ကို၎င်း။ ပဋိစ္စ၊ ချိ။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ စက္ခု၊ သည်။
 အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝိပရိကာမိ၊ ဖောက်ပြန်လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ တပါးသော အခြင်း အရာ
 အားဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိ၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဝိပရိကာမိနော၊ ဖောက်
 ပြန်လေ့ရှိကုန်၏။ အညထာဘာဝိနော၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိကုန်၏။
 ဣတ္ထံ၊ ဤသို့ အနိစ္စ အစရှိသော သဘောအားဖြင့်။ တေ ခုယံ၊ ဤစက္ခုပသာဒ၊ ရူပါရုံ
 နှစ်ပါးစုံသော တရားသည်။ စလဉ္စေ၊ (အမြဲမတည်သောအားဖြင့်) တုန်လှုပ်လည်း တုန်လှုပ်၏။
 ဗျထာ၊ (အိုခြင်း သေခြင်းဖြင့်) နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲလည်း နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၏။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝိပရိ-
 ကာမိ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ လေ့ရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏံသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။
 ဝိပရိကာမိ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ လေ့ရှိ၏။ စက္ခုဝိညာဏာယ၊ စက္ခုဝိညာဏံ၏။ ဥပ္ပါ-
 ဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ယောပိ ဟေတု၊ အကြင်အကြောင်းသည်၎င်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ အကြင်
 အထောက်အပံ့သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သောပိ ဟေတု၊ သည်၎င်း။ သောပိ ပစ္စယော၊ သည်
 ၎င်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဝိပရိကာမိ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ လေ့ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 အနိစ္စံ၊ သော။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စုံချိ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ စက္ခုဝိညာဏံ၊
 သည်။ ကုတော၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိစ္စံ၊ မြဲသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ (အနိစ္စမေဝ၊
 မမြဲသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိတ္ထံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ။
 ဤစက္ခုပသာဒ၊ ရူပါရုံစက္ခုဝိညာဏံတို့၏။ ယာ သင်္ဂတိ၊ အကြင်ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်။ ယော
 သန္နိပတော၊ အကြင်စုဝေးခြင်းသည်။ ယော သမဝါယော၊ အကြင်အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်း
 သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ အယံ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့၏ ပေါင်းဆုံမိခြင်း၊ စုဝေးခြင်း၊ အကြောင်း၏
 ညီညွတ်ခြင်းကို။ စက္ခုသမ္ပယော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ပယောပိ၊ သည်လည်း။
 အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဝိပရိကာမိ၊ လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ လေ့ရှိ၏။ စက္ခုသမ္ပယာယ၊ ၎င်း။
 ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ ယောပိ ဟေတု၊ သည်၎င်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။)
 သောပိ ဟေတု၊ သည်၎င်း။ သောပိ ပစ္စယော၊ သည်၎င်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဝိပရိကာမိ၊
 လေ့ရှိ၏။ အညထာဘာဝိ၊ လေ့ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိစ္စံ၊ သော။ ပစ္စယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ချိ။
 ဥပ္ပဇ္ဇော၊ သော။ စက္ခုသမ္ပယော၊ သည်။ ကုတော၊ ကြောင့်။ နိစ္စော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့နည်း။ (အနိစ္စော ဝေ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဖုဋ္ဌော၊ (ဖဿသည်) တွေထိ
 အပ်သော အာရုံကို။ (ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။) ဝေဒတိ၊ ခံစား၏။ ဖုဋ္ဌော၊ (ဖဿသည်)
 တွေထိအပ်သော အာရုံကို။ (စေတနာ၊ စေတနာသည်။) စေတတိ၊ စေ့ဆော်၏။ ဖုဋ္ဌော၊
 (ဖဿသည်) တွေထိအပ်သော အာရုံကို။ (သညာ၊ သည်။) သညာနာတိ၊ ကောင်းစွာသိ၏။
 ဣတ္ထံ၊ ဤသို့ အနိစ္စသောသဘောအားဖြင့်။ ဧတေပိ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်လည်း။ လော ဝေဝ၊
 တုန်လှုပ်လည်း တုန်လှုပ်ကုန်၏။ ဗျထာ စ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲလည်း နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကုန်၏။ အနိစ္စာ၊
 ကုန်။ ဝိပရိကာမိနော၊ လေ့ရှိကုန်၏။ အညထာဘာဝိနော၊ လေ့ရှိကုန်၏။ ပ။

၁။ ဣတ္ထေတံ ခုယန္တိ ဝေမေတံ ခုယံ (၄)၊ ဝေမေတန္တိ ဝေ အနိစ္စာပိဘာဝေန တေ စက္ခုဗ္ဗဟူာတိဒုယံ(၆)။
 ၂။ ဖုဋ္ဌောတိ ဥပယောဂဓဏ္ဍ ပစ္စုတ္တံ၊ ပဿေန ဖုဋ္ဌမေဝ ဂေါဓရံ ဝေဒနာ ဝေဒတိ၊ စေတနာ စေတတိ၊
 သညာ သညာနာတိတိ အတ္ထော။ (၄)

ဇိဝုဗ္ဗ၊ ဇိဝုပါသာဓကိ၎င်း။ ရသေ စ၊ ရသာရုံတို့ကို၎င်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဇိဝုပါညာထံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ န။ (ကြွင်းသော ဇိဝု မနဝါကျတို့ကို ဤနည်းကို မိုး၍ ပေးလေ။) ၉

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒွယံ၊ စက္ခုပသာဒ၊ ရူပါရုံစသော တရားနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ဤ။ ဝိညာထံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်စသောတရားသည်။ သမ္မောတံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤ။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဇေယျတ္ထာ၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဆန္ဒဝံဂေါ၊ ဆန္ဒဝင်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဆန္ဒဝင်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ပလောကသုညာ စ၊ ပလောကဓမ္မသုတ်၊ သုညတလောကသုတ်တို့၎င်း။ သံခိတ္တဉ္စ၊ သံခိတ္တဓမ္မသုတ်၎င်း။ ဆန္ဒော စ၊ ဆန္ဒသုတ်၎င်း။ ပုတ္တော စ၊ ပုတ္တသုတ်၎င်း။ ဗာဟိယော စ၊ ဗာဟိယသုတ်၎င်း။ ဇေနေ၊ ဇောသဒ္ဓါပြင်။ ဒုဝေ၊ ပဌမဇောသုတ်၊ ဒုတိယဇောသုတ် နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဒွယေဟိ၊ ဒွယထဒ္ဓါတို့ပြင်။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ ပဌမဒွယသုတ်၊ ဒုတိယဒွယသုတ် နှစ်သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။)

(၁၀) ၅-သဋ္ဌဝင် ၁-အဒန္တအဂုတ္တသုတ်

ဣဒှ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမေ ဖဿာယတနာ၊ ဤဖဿ၏တည်ရာတို့သည်။ အဒန္တာ၊ မဆုံးမအပ်ကုန်သည်။ အဂုတ္တာ၊ မလျှို့ဝှံစေအပ်ကုန်သည်။ အရက္ခိတာ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်။ အသံဝုတာ၊ မပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။) ဒုက္ခာဓိဝါဟာ၊ လွန်ကဲသော ဆင်းရဲသို့ ရွက်ဆောင်တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးသော ဖဿ၏တည်ရာတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒဟုဆိုအပ်သော။ ဖဿာယတနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာသည်။ ဝါ၊ (တနည်းကား။) ဖဿာယတနံ၊ ဖဿ၏ တည်ရာဖြစ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အဒန္တံ၊ အပ်သည်။ အဂုတ္တံ၊ စေအပ်သည်။ အရက္ခိတံ၊ အပ်သည်။ အသံဝုတံ၊ အပ်သည်။ (ဟောန္တံ၊ ဖြစ်လတ်သော်။) ဒုက္ခာဓိဝါဟံ၊ လွန်ကဲသောဆင်းရဲကို ရွက်ဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ ဖဿာယတနံ၊ သော။ ဇိဝု၊ ဇိဝုပါသာဒသည်။ ဖဿာယတနံ၊ သော။ မနော၊ သည်။ (ဤမျှသာ ထူးသည် အကြွင်းလွယ်၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဖဿာယတနာ၊ တို့သည်။ အဒန္တာ၊ အပ်ကုန်သည်။ အဂုတ္တာ၊ စေအပ်ကုန်သည်။ အရက္ခိတာ၊ အပ်ကုန်သည်။ အသံဝုတာ၊ အပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တာ၊ လတ်သော်။) ဒုက္ခာဓိဝါဟာ၊ တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဖဿာယတနာ၊ ဤဖဿ၏တည်ရာတို့သည်။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်။ သုဂုတ္တာ၊ ကောင်းစွာလျှို့ဝှံစေအပ်ကုန်သည်။ သုရက္ခိတာ၊

ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်။ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တော၊ လတ်သော်။) သုခါဝေါဟာ၊ လွန်ကဲသော ချမ်းသာသို့ ရွက်ဆောင်တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဖဿာယတနံ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ သုဒန္တံ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်သည်။ သုဂုတ္တံ၊ စေအပ်သည်။ သုဂုက္ခိတံ၊ အပ်သည်။ သုသံဝုတံ၊ အပ်သည်။ (ဟောန္တံ၊ လတ်သော်။) သုခါဝေါဟံ၊ လွန်ကဲသောချမ်းသာကို ရွက်ဆောင် တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ သုခါဝေါဟာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “သဋ္ဌေဝ ဖဿာယတနာနိ ဘိက္ခဝေါ။ ပ။ ဘဝတ္ထ ဇာတိမရဏဿ ပါရဂါတိ၊ သဋ္ဌေဝ။ ပ။ ပါရဂါ” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။—

ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဖဿာယတနာနိ၊ ဖဿ၏တည်ရာတို့သည်။ သဋ္ဌေဝ၊ ခြောက် ပါးတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်ခြောက်ပါးသော ဖဿ၏တည်ရာတို့၌။ အသံဝုတော၊ စောင့်စည်းခြင်းမှကင်းသောသူသည်။ ဇုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿ၏တည်ရာတို့ကို။ သံဝရဏံ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို။ အဝေဒိသုံ၊ ရကုန်ပြီ။ သဒ္ဓါဒုတိယာ၊ သဒ္ဓါတရားတည်း ဟူသော အဖော်ရှိကုန်သော။ (တေ၊ ထိုသူတို့သည်။) အနဝဿုတာ၊ ရာဂဖြင့် မစိစုတ်ကုန် သည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏။

မနောရမာနိ၊ စိတ်နှလုံး၏မေ့လျော့ရာဖြစ်ကုန်သော။ ဂ္ဃပါနိ၊ ဂ္ဃပါရုံတို့ကို။ ဝါ၊ အဆင်း တို့ကို။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၎င်း။ ဝါ၊ မြင်သောကြောင့်၎င်း။ အထောပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ အမနောရမာနိ၊ စိတ်နှလုံး၏မေ့လျော့ရာမဟုတ်ကုန်သော။ ဂ္ဃပါနိ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍ ၎င်း။ ဝါ၊ မြင်သောကြောင့်၎င်း။ မနောရမေ၊ စိတ်နှလုံး၏မေ့လျော့ရာဖြစ်သော။ (ဂ္ဃပေ၊ ဂ္ဃပါရုံ၌။) ရာဂပထံ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းတည်းဟူသော ခရီးလမ်းကြောင်းကို။ ဝိနောဒယေ၊ ပယ်ဖျောက်ရာ၏။ (အမနောရမေ၊ သော။ ဂ္ဃပေ၊ ၌။) မေ၊ ငါသည်။ အပ္ပိယံ၊ မနှစ်သက် အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနံ၊ စိတ်ကို။ န စ ပဒေါသယေ၊ မဖျက်ဆီးရာ။

ပိယာပ္ပိယံ၊ နှစ်သက်အပ်၊ မနှစ်သက်အပ်သော။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော။ သဒ္ဓဉ္စ၊ အသံကိုလည်း။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပိယမ္ပိ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ဝါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော။ သဒ္ဓေ၊ ၌။ သမုစ္ဆိတော၊ အလွန်တွေဝေမိန်းမောသည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ အပ္ပိယေ၊ မနှစ်သက်အပ်သော။ ဝါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော။ (သဒ္ဓေ၊ ၌။) ဒေါသဂတံ၊ အဖျက်ထွက်ခြင်းကို။ ဝိနောဒယေ၊ ပယ်ဖျောက်ရာ၏။ (အပ္ပိယေ၊ ၌။) မေ၊ သည်။ အပ္ပိယံ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနံ၊ ကို။ န စ ပဒေါသယေ၊ ရာ။

☞ သုရတိ၊ ကောင်းသော။ မနောရမံ၊ စိတ်နှလုံး၏မေ့လျော့ရာဖြစ်သော။ ဂန္ဓဉ္စ၊ ဂန္ဓာရုံကိုလည်း။ ဝါ၊ အနံကိုလည်း။ ဣတွာ၊ နမ်း၍။ အထောပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သော။ အကန္တိယံ၊ မနှစ်သက်အပ်သော။ ဝါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော။ (ဂန္ဓဉ္စ၊ ကိုလည်း။) ဣတွာ၊ နမ်း၍။ အကန္တိယသ္မိ၊ သော။ ဂန္ဓေ၊ ၌။ ပဋိယံ၊ အဖျက် ဝေါသကို။ ဝိနောဒယေ၊ ပယ်ဖျောက်ရာ၏။ ကန္တိယေ၊ သော။ ဂန္ဓေ၊ ၌။ အန္ဓာနုနိတော၊ (ဂန္ဓာရုံ၌) တပ်ခြင်းတော့သို့ အစဉ်လိုက်သည်။ န စ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

အသာဓိဏ္ဍ(အသာဒေန္တ)၊ သာယာဘူယံရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သာရုံစ(မရု-
 သဉ္ဇ)၊ ချိုမြိန်ကောင်းမွန်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ရသဉ္ဇ၊ အရသာကိုလည်း။ ဘောတွာန၊
 စား၍။ အထောပိ၊ ထိုမှထပါးလည်း။ ကေဒါ၊ တစုံတခါ၌။ အသာဒံ၊ မချိုမြိန်မကောင်း
 မှန်သော။ (ရသံ၊ ကို။) ဘောတွာန၊ စား၍။ သာဒံ၊ ချိုမြိန်ကောင်းမွန်သော။ ရသံ၊ ကို။
 အဇ္ဈောသာယ၊ လွန်ကဲသောထာရှာမြင့်။ န ဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ အသာဒုသု၊ မချိုမြိန်
 မကောင်းမွန်ကုန်သော။ (ရသေသု၊ တို့၌။) ဝိရောဓံ၊ ဒေါသကို။ နော ပဒံသယေ၊ မပြုရာ။

ထုခေန၊ ချမ်းသာသော။ ဖဿေန၊ အတွေ့မြင့်။ ပုဋ္ဌောပိ၊ တွေ့ထိအပ်သော်လည်း။
 န မဇ္ဈေ၊ မပေ့လျော့ရာ။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသော။ (ဖဿေန၊ မြင့်။) ပုဋ္ဌောပိ၊ တွေ့ထိအပ်
 သော်လည်း။ န သမ္ပဝေဓေ၊ မတုန်လှုပ်ရာ။ သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲဖြစ်သော။
 ဝေဿဗူယံ၊ အတွေ့နှစ်ပါးအပေါင်းကို။ ဥပေက္ခေ၊ လျစ်လျူရှုရာ၏။ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော
 ချမ်းသာဆင်းရဲဖြစ်သော အတွေ့နှင့်။ အနာနုရုဇ္ဈေ၊ မနှစ်သက်သည်။ အဝိရုဇ္ဈ(အဝိရုဇ္ဈေ)၊
 မဆန့်ကျင်သည်။ (ဘဝေယျ၊ မြစ်ရာ၏။)

သညိနော၊ ဂေဟသိတသညာမြင့် သညာရှိကုန်သော။ ဣတရိတရာ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်
 သော။ နရာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပပဉ္စသညာ၊ ပပဉ္စသညာရှိကုန်သည်။ (ဟုတွာ၊ မြစ်ကုန်
 ၌။) ပပဉ္စယန္တာ၊ သံသရာကို ချဲ့ထွင်ကုန်လျက်။ ဝါ၊ သံသရာ၌ ကြာမြင့်ခြင်းကို ပြုကုန်
 လျက်။ (နောက်အနက်ကား ပပဉ္စယန္တာတိ သံသရာေ ပပဉ္စ စိရာယနံ ကထေန္တာ-
 ဟူသော ဋီကာအရ ပေးသောအနက်တည်း။) (ဝဋံ၊ ဝဋံဆင်းရဲသို့။) ဥပယန္တိ၊ ကပ်ရ
 ကုန်၏။ သဗ္ဗဉ္ဇ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂေဟသိတံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တည်း
 ဟူသော အိမ်၌ရှိသော။ မနောမယံ၊ အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့်ပြီးသော။ (ဝိတက္ကံ၊ မှားသော
 အကြံအစည်ကို။) ပနဇ္ဇေ၊ ပယ်နှုတ်၍။ (သဗ္ဗဉ္ဇ၊ သော။) နေက္ခမ္မသိတံ၊ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်
 မြောက်ခြင်း၌ရှိသော။ (ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို။) ဣရိယတံ၊ ကျင့်၏။

ဧဝံ ဤသို့။ မနော၊ စိတ်ကို။ ဆဿု၊ မြောက်ပါးသော အာရုံတို့၌။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ
 ၌။ သုဘာဝိတော၊ ကောင်းစွာ ပါးစေအပ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဇဋ္ဌဿ၊ ချမ်းသာသော
 အတွေ့၊ ဆင်းရဲသော အတွေ့ဖြင့် တွေ့ထိသောသူ၏။ ဝါ၊ ချမ်းသာသော အတွေ့၊ ဆင်းရဲ
 သောအတွေ့သည် တွေ့ထိအပ်သောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကူစိ၊ တစုံတခုသော ဣဋ္ဌာ
 ရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌။ န ဝိကမ္မတေ၊ မတုန်လှုပ်။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ တေ ဖုဂဒေါသေ၊ ထိုဖုဂ
 ဒေါသတို့ကို။ အဘိဘုယျ၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက်၍။ ဇာတိမရဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ သေခြင်း
 ၏။ ပါရဂါ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ သွားတတ်ကုန်သည်။ ဘဝတ္ထံ၊ မြစ်ကြ
 ကုန်လော့။ ဣတံ၊ ၏။ (ဣတိတလံ၊ အကြေကြံ။)

ပဌမံ ချေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-မာလုကျပုတ္တသုတ်

၉၅။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိသော။ မာလုကျပုတ္တော၊
 မာလုကျပုတ္တသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီပ။
 (ကေမန္တံ-မှ ဝိဟရေယျန္တိ အထိ စာပိုစ် ၆၄-ဒုတိယမိဂဇာလသုတ်အတိုင်း ပေးပြီ။)

၁။ မာလုကျပြာဟူ၏သာ ပုတ္တောငှ။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေ၊ ဤသင်၏အဆုံးအမကို တောင်းရာ၌။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) “ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသော။ ဝုဒ္ဓေါ၊ ကြီးရင့်သော။ မဟလ္လကော၊ အမျိုးစည်းစိမ်အားဖြင့် ကြီးမြတ်သော။ အဗ္ဗဂတော၊ ရှည်ပြင့်စူး သာကာလသို့ ရောက်သော။ ဝါ၊ မင်းနှစ်ဆက် သုံးဆက်ကို လွန်သော။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္စိမအရွယ်သို့ ရောက်သော။ ယတြ ဟိ (ယော ဟိ) တံ၊ အကြင်သင်သည်။ သံခိဏ္ဏေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ယာစသိ နာမာတိ၊ တောင်းဘိ”၏ဟူ၍။ ဒဟရေ၊ ငယ်ကုန်စသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ကိံ ဝက္ခာမ၊ အသို့ ဟောရပါကုန်အံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဇိဏ္ဏော၊ သည်။ ဝုဒ္ဓေါ၊ သည်။ မဟလ္လကော၊ သည်။ အဗ္ဗဂတော၊ သည်။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောမိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ပါလော့။ (ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါသော်လည်း။) ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ သံခိဏ္ဏေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ သဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ (မေ၊ အား။) သံခိဏ္ဏေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ လော့။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ဤ။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အပ္ပေဝနာမ အာဇာနေယျံ၊ သိဋ္ဌားအံ့လည်း မသိ။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဤ။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏။ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်။ အပ္ပေဝ နာမ အဿံ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။

မာလုကျပုတ္တ၊ မာလုကျပုတ္တ။ တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ မညသိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ဘိသနည်း။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ ဝုပါ၊ အကြင်ဝုပါရုံတို့ကို။ အံ၊ ဤဘဝ၌ မမြင်အပ်ဘူးကုန်။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မမြင်အပ်ဘူးကုန်။ န စ ပဿသ၊ ယခုလည်း မြင်ဆဲမဟုတ်။ တေ၊ သင်အား။ ပဿေယုန္တိ၊ မြင်လို၏ဟူ၍။ န စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုဝုပါရုံတို့၌။ တေ၊ သင်အား။ ဆန္တော ဝါ၊ လိုချင်ခြင်းသည်၎င်း။ ဓဂေါ ဝါ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်၎င်း။ ပေမံ ဝါ၊ ချစ်ခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထံ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤလိုချင်ခြင်းစသည်ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။)

သောတဝိညေယျာ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ သဒ္ဓါ၊ အကြင်သဒ္ဓါရုံတို့ကို။ အသုတာ၊ ဤဘဝ၌ မကြားအပ်ဘူးကုန်။ အသုတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မကြားအပ်ဘူးကုန်။ န စ သုကာသိ၊ ယခုလည်း ကြားဆဲမဟုတ်။ တေ၊ အား။ သုဏေယုန္တိ၊ ကြားလို၏ဟူ၍။ န စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံတို့၌။ တေ၊ သင်အား။ ဆန္တော ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဓဂေါ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ပေမံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထံ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။)

ဇာနဝိညေယျာ၊ ဇာနဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ ဂန္ဓာ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံတို့ကို။ အဇာယိတာ၊ ဤဘဝ၌ မနမ်းအပ်ဘူးကုန်။ အဇာယိတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မနမ်းအပ်ဘူးကုန်။

၁။ အဒိဋ္ဌာ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာတိ ဣမသို့ အတ္ထဘာဝေ အဒိဋ္ဌာ အတိတေပိ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ။ န စ ပဿသိတိ တေရဟိပိ န ပဿသိ။ဌ။

န စ ဇာယသိ၊ ယခုလည်းနမ်းဆဲမဟုတ်။ တေ၊ အား။ သာယေယျန္တိ၊ နမ်းလို့၏ဟူ၍။ န စ ဟောတိ၊
ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓာရုံတို့၌။ တေ၊ အား။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

ဇိဝှိဝိညေယျာ၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ ရသာ၊ အကြင်ရသာရုံတို့ကို။
အသာယိဏာ၊ ဤဘဝ၌မလျက်အပ်ဘူးကုန်။ အသာယိတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မလျက်အပ်ဘူး
ကုန်။ န စ သာယသိ၊ ယခုလည်း လျက်ဆဲမဟုတ်။ တေ၊ အား။ သာယေယျန္တိ၊ လျက်လို့၏ဟူ၍။
န စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုရသာရုံတို့၌။ တေ၊ အား။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

ကာယဝိညေယျာ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ ဗောဠဗ္ဗာ၊ အကြင်ဗောဠဗ္ဗာရုံ
တို့ကို။ အသံပုဋ္ဌာ၊ ဤဘဝ၌ မတွေ့ထိအပ်ဘူးကုန်။ အသံပုဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မတွေ့ထိအပ်
ဘူးကုန်။ န စ ဖုသသိ၊ ယခုလည်းတွေ့ထိဆဲမဟုတ်။ တေ၊ အား။ ဖုသေယျန္တိ၊ တွေ့ထိလို့၏ဟူ၍။
န စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုဗောဠဗ္ဗာရုံတို့၌။ တေ၊ အား။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

မနောဝိညေယျာ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မာရုံတို့ကို။
အဝိညာဏာ၊ ဤဘဝ၌ မသိအပ်ဘူးကုန်။ အဝိညာတပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း မသိအပ်ဘူးကုန်။
န စ ဝိဇာနာသိ၊ ယခုလည်း သိဆဲမဟုတ်။ တေ၊ အား။ ဝိဇာနေယျန္တိ၊ သိလို့၏ဟူ၍။ န စ ဟောတိ၊
ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မာရုံတို့၌။ တေ၊ အား။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေ၊ သင်သည်။ ဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာတဗ္ဗေသု၊ မြင်အပ်၊ ကြားအပ်၊
တွေ့ထိအပ် သိအပ်ကုန်သော။ ဧတ္ထ (ဧတေသု) ဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့တွင်။ ဒိဋ္ဌေ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်
ရှုပါရုံကို မြင်အပ်သည်ရှိသော်။ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ မြင်အပ်ကာမျှသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သုတေ။
သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သဒ္ဓါရုံကို ကြားအပ်သည်ရှိသော်။ သုတမတ္တံ၊ ကြားအပ်ကာမျှသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မုတေ၊ ဇာနဝိညာဏ်၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊
ဗောဠဗ္ဗာရုံတို့ကို တွေ့ထိအပ်သည်ရှိသော်။ မုတမတ္တံ၊ တွေ့ထိအပ်ကာမျှသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
ဝိညာတေ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့် ဓမ္မာရုံကို သိအပ်သည်ရှိသော်။ ဝိညာတမတ္တံ၊ သိအပ်ကာမျှသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ တေ၊ သင်သည်။
ဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာတဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ဒိဋ္ဌေ၊ သော်။ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ သည်။
ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သုတေ၊ သော်။ သုတမတ္တံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မုတေ၊ သော်။
မုတမတ္တံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝိညာတေ၊ သော်။ ဝိညာတမတ္တံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။
မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ တေန၊ ထိုရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟဖြင့်
(တပ်မက်၊ ပြစ်မှား၊ တွေဝေသည်)။ န ဘဝိဿသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။^၁

တနည်းကား— တေန၊ ထိုမြင်ခြင်း စသည်နှင့်စပ်သော ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟနှင့် တကူ။
န ဘဝိဿသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ယတော၊ ၌။ တံ၊ သည်။ တေန၊ ထိုရာဂ၊ ဒေါသ၊

၁။ ဤကား န တေနာထိ တေန ရာဂေန ဝါ ရက္ခော၊ ဒေါသေန ဝါ ဒုဋ္ဌော၊ မောဟေန ဝါ ပုဋ္ဌော န ဘဝိဿထိ
ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာအစဉ်အလိုတည်း။ ဘဝိဿတိ-ဟု ခြုံသော်လည်း ပါဠိတော်ပါတွဲ-ကိုင့်၍ ဘဝိဿသိ
ဖြစ်သင့်၏။

၂။ ဤအနက်ကား-တေနာထိ တေန ဒိဋ္ဌာဒိနာ ဒိဋ္ဌာဒိပဋိပဋ္ဌေန ရာဂါဒိနာ ဝါ။ ဣစံ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ပ။
တသ္မိံ ကာလေ တေန ဝါ ကာရတေန ဒိဋ္ဌာဒိပဋိပဋ္ဌေန ရာဂါဒိနာ သဟ န ဘဝိဿသိ-ဟူသော ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ
စာမျက်နှာ ၈၂-အလိုပေးသော အနက်တည်း။

မောဟဖြင့်(တပ်မက် ပြစ်မှား၊ တောဝေသည်)။ န ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့ ။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာတကာရံ၌။ (ပဋိဗဒ္ဓေါ၊ စာ၊ ၁၁။ ပတိဋ္ဌိ-တောနာမ၊ တည်ခြင်းမည်သည်။) န ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့ ။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ယတော၊ ၌။ တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၌။ (ပဋိဗဒ္ဓေါ၊ သော။ ပတိဋ္ဌိတောနာမ၊ သည်။) န ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့ ။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တတော၊ ၌။ တံ၊ သည်။ ဣ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌။ နေဝ ဘဝိဿသိ၊ မပြစ်လတ္တံ့ ။ ဟုရံ၊ တမလွန်လောက၌။ န ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့ ။ ဥဘယန္တရေန၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ တမလွန် နှစ်ပါးစုံသောလောက၌။ န ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့ ။ ယေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၊ တမလွန် နှစ်ပါးစုံသော လောက၌ မပြစ် ။ သည်သာလျှင်။ ဝုက္ခဏ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တော၊ အဆုံးမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမဿ၊ ဤစကား၏။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာဇာနာမိ၊ သိပါသနည်း။)

ဣဟံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝါ၊ မြင်သောကြောင့်။ ပိယံ၊ ချစ်နှစ်သက်ဖွယ်သော။ နိဇိတ္တံ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမစသော အမှတ်နိမိတ်ကို။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောသူအား။ သတိ၊ သတိသည်။ မုဋ္ဌာ၊ ကင်းပျောက်၏။ သာရတ္ထစိတ္တာ၊ ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ တဉ္စ၊ ထိုဣပါရုံကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ မျှီမတတ်စွဲလမ်း၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

တဿ၊ ထိုသူအား။ အနေကာ၊ တပါး ။ များစွာကုန်သော။ ဣယမ္မဝါ၊ ဣပါရုံကြောင့် ပြစ်ကုန်စသော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ သူတပါး၏ စည်းစိမ်ကို ရှေးရှုကြံစည်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဝိဟေသာ စ၊ ညည်းဆဲလိုခြင်းဖြင့်၎င်း။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပဟညတိ၊ ကပ်၍ညည်းဆဲအပ်၏ ။ (တနည်းကား) တဿ၊ ထိုသူအား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ဣယမ္မဝါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာတို့သည်၎င်း။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝိဟေသာ စ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။

၁။ ဤအနက်ကား မ-၄၅ ၄-စာပိုဒ် ၃၉၃၊ ၂၂၂-နာ၊ ဆန္ဒောဝါဒသုတ်အဖွဲ့နှင့် ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာစာပိုဒ် ၁၀-ဗာဟိယသုတ်အဖွဲ့ စာမျက်နှာ ၈၃-ပဌမနည်းအရ ပေးသောအနက်တည်း။ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာလာ အပရေဆရာတို့အလို ဣ၊ ဤကာပဘဝ၌။ နေဝ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့ ။ ဟုရံ၊ အရူပဘဝ၌။ န ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့ ။ ဥဘယပန္တရေန၊ ကာမဘဝ အရူပဘဝ နှစ်ပါးစုံတို့၏ အကြား ရူပဘဝ၌။ န ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့-ဟူ၍ပေး။

အညေဆရာတို့အလို- ဣ၊ ဤအဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါး၌။ နေဝ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့ ။ ဟုရံ၊ ဗာဟိယတနခြောက်ပါး၌။ န ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့ ။ ဥဘယပန္တရေန၊ စိတ် စေတသိက်၌။ န ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့-ဟူ၍၎င်း။ ဣ၊ ဤအကြောင်းတရား၌။ နေဝ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့ ။ ဟုရံ၊ အကျိုးတရား၌။ န ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့ ။ ဥဘယပန္တရေန၊ ပညတ်တရား၌။ န ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့-ဟူ၍၎င်း ပေးလေ။ သို့သော် တံ သမ္ပံ အဋ္ဌကထာသု နတ္ထိ ဟု အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်၏။

၂။ ဤအနက်ကား အဘိဇ္ဈာ စ ဝိဟေသာ စာတိ အဘိဇ္ဈာယ စ ဝိဟိံသာယ စ - ဟူသောအဋ္ဌကထာပဌမနည်း။ အဘိဇ္ဈာ စ ဝိဟေသာ စာတိ ၈၇၄ကတ္ထေ ပစ္စုပ္ပန်နန္တိ အာဟာ "အဘိဇ္ဈာယ စ ဝိဟေသာယ စာ" တိ ဟူသော ဋီကာကို ဝှံ့၍ပေးသော အနက်တည်း။

(အဘိဇ္ဈာဝိဟေသာဟိ၊ တို့သည်။) အဿ၊ ထိုသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပဟညတိ၊ ကပ်၍ ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အာစိနတော၊ ဆည်းပူးသောသူမှ။ ဝါ၊ တိုးပွားစေသောသူမှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝါ၊ကို-၊ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝါ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ကြားသောကြောင့်။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိကဓောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ၎င်း။ သာရတ္ထစိတ္တော၊ ၎်။ ဝေဇေတိ၊ ၎်။ တဉ္စ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၎်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၎်။

တဿ၊ ထိုသူအား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓသမ္ပဝါ၊ သဒ္ဓါရုံကြောင့်ဖြစ်ကုန် သော။ ဝါ၊ အသံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွား ကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဝိဟေသာ စ၊ ဖြင့်၎င်း။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပဟညတိ၊ ကပ်၍ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အာစိနတော၊ ဆည်း ပူးသောသူမှ။ ဝါ၊ တိုးပွားစေသောသူမှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဂန္ဓံ၊ အနံကို။ ဇတုာ၊ နမ်း၍။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိကဓောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ၎င်း။ သာရတ္ထစိတ္တော၊ ၎်။ ဝေဇေတိ၊ ခံစားရ၏။ တဉ္စ၊ ထိုဂန္ဓာရုံကို လည်း။ ဝါ၊ ထိုအနံကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၎်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၎်။

တဿ၊ အား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓသမ္ပဝါ၊ ဂန္ဓာရုံလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန် သော။ ဝေဒနာ စ၊ ထိုသည်၎င်း။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ ထိုသည်၎င်း။ ဝိဟေသာ စ၊ ထိုသည် ၎င်း။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ အဿ၊ ၎်။ စိတ္တံ၊ ကို။ (အဘိဇ္ဈာဝိဟေသာဟိ၊ တို့သည်။) ဥပဟညတိ၊ ကပ်၍ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အာစိနတော၊ ဆည်းပူးသော သူမှ။ ဝါ၊ ပွားစေသောသူမှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ရသံ၊ အရသာကို။ ဘောတွာ၊ သုံးဆောင်၍။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိ ကဓောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ၎င်း။ သာရတ္ထစိတ္တော၊ ၎်။ ဝေဇေတိ၊ ခံစား ရ၏။ တဉ္စ၊ ထိုရသာရုံကိုလည်း။ ဝါ၊ ထိုအနံကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၎်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၎်။

တဿ၊ အား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ရသသမ္ပဝါ၊ ရသာရုံလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန် သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဝိဟေသာ စ၊ ဖြင့်၎င်း။ အဿ၊ ၎်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပဟညတိ၊ အပ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အာစိနတော၊ မှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁။ ဤအနက်ကား အထ ဝါ "တဿ ဝဇ္ဇန္တိ" ထိ ပဒေနာပိ သဒ္ဓိံ" ဟောတောဉ္စ။ အဘိဇ္ဈာ စ ဝိဟေသာ စာတိ ဣပပိ ဓေ မ္မော တဿ ဝဇ္ဇန္တိထိ အတ္ထော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ ဒုတိယနည်းဘေ ပေးသော အနက်တည်း။

၂။ အာရာ နိဗ္ဗာနံ ဝုစ္စတိတိ ဝေဇူပဿ ပုဂ္ဂလဿ နိဗ္ဗာနံ နာမ ဓူရေ ပဝုစ္စတိ-ပွင့်သော ဤအဋ္ဌကထာအရ အာစိနတော-ပုဂ္ဂလံ ပဉ္စမဗျူဟိ သဒ္ဓိံသက်၍ ဒုရတ္ထ ယောဂတ္ထပေးသော အနက်တည်း။ အာရကာ မနုဇ္ဈိနံ သဒ္ဓိံသက်၍မာလာ၊ ၁၃၄-၅၅၊ ဝိသုဒ္ဓိံ ၆၊ ၂၂၇-၅၅။

☞ ယထံ၊ အတ္တေအထိကို၊ ဗုဿ၊ တွေထိ၍။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိကဓောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ခါ။ သာရတ္ထစိတ္တော၊ ၍။ ဝေဒေတိ၊ ခါ။ တဉ္စ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ကိုလည်း။ ဝါ၊ ထိုအတ္တေအထိကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ။ . .

တဿ၊ အား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ဗဿသပ္ပဝါ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သော။ ဝေဒနာ စ၊ တို့သည်၎င်း။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝိဟေသာ စ၊ တို့သည် ၎င်း။ ဝနန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ခါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ (အဘိဇ္ဈာဝိဟေသာဟိ၊ တို့သည်။) ဥပ ဟညတိ၊ အပ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အာစိနတော၊ မှ။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ အာရာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ ပိယံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိကဓောတော၊ အား။ သတိ၊ သည်။ မုဋ္ဌာ၊ ခါ။ သာရတ္ထစိတ္တော၊ ၍။ ဝေဒေတိ၊ ခါ။ တဉ္စ၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ခါ။

တဿ၊ အား။ အနေကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မသပ္ပဝါ၊ ဓမ္မာရုံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဓမ္မာရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝိသည်။ ဝနန္တိ၊ ကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာ စ၊ ပြင်၎င်း။ ဝိဟေသာ စ၊ ပြင်၎င်း။ အဿ၊ ခါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ (အဘိဇ္ဈာဝိဟေသာဟိ၊ တို့သည်။) ဥပဟညတိ၊ အပ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အာစိနတော၊ မှ။ နိဗ္ဗာနံ သည်။ အာရာ၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

(ယော ဗုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) ဂ္ဃံ၊ ဂ္ဃပါရုံကို။ (ဝါ၊ အဆင်းကို။) ဒိဿ၊ မြင်၍။ ပဋိဿတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ဂ္ဃပေသု၊ ဂ္ဃပါရုံတို့၌။ ဝါ၊ အဆင်းတို့၌။ န ဝုစ္စတိ၊ မတပ်မက်။ တဉ္စ၊ ထိုဂ္ဃပါရုံ ကိုလည်း။ ဝါ၊ ထိုအဆင်းကိုလည်း။ ဝံရတ္ထစိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းကင်းသော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တဉ္စ၊ ထိုဂ္ဃပါရုံကိုလည်း။ ဝါ၊ ထိုအဆင်းကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်း၍။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအမှုအားဖြင့်။ ဂ္ဃံ၊ ဂ္ဃပါရုံကို။ ဝါ၊ အဆင်းကို။ ပဿတော၊ မြင်သော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသော။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။

၁။ ဝနန္တိအပိုကို ချန်၍ပြန်သော အထက်ပါအနက်သည် “သေဝတော စာပီတိ တွေ စသဒ္ဓေါ စ နိပါတ မတ္တန္တိ သေဝန္တဿ ဣစ္စေပ အတ္ထော ဝုတ္ထော” ဟူသော ရှိကုန်သည့် ပြန်အပ်သော အနက်ဖြစ်သည်။ ပါဠိ တော်၌ ထင်ရှားစွာသော ထို စသဒ္ဓါနှင့် အပိသဒ္ဓါပါ အနက်ဖုစလိလျှင် ဤသို့ ပြန်အပ်၏။ “ယထာ၊ မြင်။ ဂ္ဃံ၊ ကို။ ပဿတော စာပိ၊ မြင်လည်း မြင်သော်လည်း။ ဝေဒနံ၊ (ကျွန်ုပ်တို့အကြားဖြစ်သော) ဝေဒနာ ကို။ (အဋ္ဌကထာ၌ စတုမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တဝေဒနာကို ဆိုသည်မှာ ဥက္ကဋ္ဌနည်းပေတည်း။ ဤ၌ကား ဂ္ဃံ ဒိဿာ ပဿတော ဂ္ဃံ-တို့ကို ထောက်၍ အဆင်းကို မြင်သည့်ဖြစ်သောဝေဒနာကိုသာ ဟုသင့်၏) သေဝတောစာပိ မှီဝဲလည်း မှီဝဲသော်လည်း” ဟု ဤသို့ပြန်အပ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ မြင်အပ်သော ဂ္ဃပါရုံ၌ မြင်ရုံမျှတည်အောင် ဝုသော ယောဂီရဟန်းသည်လည်း စက္ခုဒွါရ၌ ဂ္ဃပါရုံထင်သောအခါ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့ပင် ထိုအဆင်း ဂ္ဃပါရုံကို မြင်လည်း မြင်၏။ စက္ခုသဋ္ဌာယော ဝေဒနာဟု ခေါ်သော စက္ခုဒွါရကဝေဒနာကိုလည်း ခံစား၏။ ၎င်းဝေဒနာလည်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဂ္ဃပါရုံကို မြင်၍ ဝေဒနာကို ခံစားသော်လည်း ဝိပဿနာမဂ္ဂသော သာမန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာကဲ့သို့ အဘိဇ္ဈာတဏှာစသော ကိလေသာဆင်းရဲသည်၎င်း၊ ထိုကိလေသာမှ ဆက်၍ မြစ်နိုင်သော ကံနှင့် ဝါဂ်ဆင်းရဲသည်၎င်း မဖြစ်ပွားရ၊ ချုပ်သာချုပ်သည်ဟု ဆိုလို၏။ ထို့ကြောင့်ပင် “ဝိပဿတိ နော

ခီယတိ၊ (ဝဋ်ဆင်းရဲ ကိလေသာဆင်းရဲသည်) ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ နောပစိယတိ၊ ပျိုးစီးခြင်းသို့မရောက်။ ဝေံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အပစိနတော၊ ဖျက်ဆီးသောသူမှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝါ၊ ကို။ သန္တိကော၊ နိုး၏ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံကို။ ဝါ၊ အသံကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ပဋိသတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သော၊ သည်။ သဒ္ဓေသု၊ ထို၌။ န ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ သဒ္ဓါ၊ ကို။ သုဏတော၊ ကြားသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အထ၊ အား။ ခီယတိ၊ ၏။ နောပစိယတိ၊ မရောက်။ ဝေံ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ၏။ ဝေံ၊ သို့။ ဒုက္ခံကို။ အပစိနတော၊ မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သန္တိကော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။) ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံကို။ ဝါ၊ အနံကို။ သတော၊ နမ်း၍။ ပဋိသတော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ ဂန္ဓေသု၊ ထို၌။ န ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ကို။ သာယတော၊ နမ်းသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အထ၊ အား။ ခီယတိ၊ ၏။ နောပစိယတိ၊ မရောက်။ ဝေံ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ၏။ ဝေံ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပစိနတော၊ မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သန္တိကော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။) ရသံ၊ ကို။ ဘောတော၊ သုံးဆောင်၍။ ပဋိသတော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ ရသေသု၊ ထို၌။ န ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

☞ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ရသံ၊ ကို။ သာယတော၊ လျက်သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အထ၊ အား။ ခီယတိ၊ ၏။ နောပစိယတိ၊ မရောက်။ ဝေံ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ၏။ ဝေံ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပစိနတော၊ မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သန္တိကော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ပစိယတိ" ဟု ဟောတော်မူပေသည်။ ဤသို့ အနက်ပြန်ရာ၌ စ-သဒ္ဓါဖြင့် ပဿနနှင့် သေဝနတို့ကို အပြန်အလှန်သည်၏။ အပိ-သဒ္ဓါဖြင့် ထိုသို့ပင် ဖြစ်၍ စံစားငြားသော်လည်း ဟု သမ္ဘာဝနာပြု၏။ အလွန်ပင် သင့်လျော်ကောင်းမြတ်သော အနက်ဖြစ်ပေသည်။ အဋ္ဌကထာ၌ကား စနှင့် အပိတို့၏ ဤသို့မူရင်းသမ္ဘာဝနာအနက်တို့ကို ဥတ္တနုတ္တဖြစ်သောကြောင့် မဖွင့်ပဲ ချန်ထားခဲ့သည် ဖြစ်သည်။ နောက်ဂါထာတို့၌လည်း နည်းတူပင် မှတ်ယူအပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။) ဖဿံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို။ ဝါ၊ အက္ခေအထိကို။ ပုဿ၊ စေတထိ၌။ ပဋိဿတော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ခါ။) သော၊ သည်။ ဖဏေသု၊ တို့၌။ န ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဖဿံ၊ ကို။ ဗုသတော၊ တွေထိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အဿ၊ အား။ ဝိယတိ၊ ခါ။ နောပစိယတိ၊ မရောက်။ ဝေ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ခါ။ ဝေ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပစိနတော၊ မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သန္တိကော၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ အပ်၏။

(ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။) ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ပဋိဿတော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ခါ။) သော၊ သည်။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ န ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ခါ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဇ္ဈောသ၊ ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနတော၊ သိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သေဝတော၊ သော။ အဿ၊ အား။ ဝိယတိ၊ ခါ။ နောပစိယတိ၊ မရောက်။ ဝေ၊ အားဖြင့်။ သော၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ခါ။ ဝေ၊ သို့။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပစိနတော၊ မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ သန္တိကော၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။)

ဘန္ဓေ၊ ထူး။ ဘဂဝတော၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ အပ်သော။ ဣမဿ၊ ခါ။ အတ္တံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ သာဓု၊ သာဓု။ ကောင်းစွ၊ ကောင်းစွ။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကား၏။ အတ္တံ၊ ကို။ တံ၊ သင်သည်။ သာဓု၊ ခေါ။ ကော...စွာသာလျှင်။ ရူပံ ဒိသ္မာ သတိမုဋ္ဌာ။ ပ။ သန္တိကော နိဗ္ဗာန ဝုစ္စတိတိ၊ ရူပံ ဒိသ္မာ သတိမုဋ္ဌာ။ ပ။ သန္တိကော နိဗ္ဗာန ဝုစ္စတိ— ဟူ၍။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာသိ၊ သိ၏။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ အပ်သော။ ဣမဿ၊ ခါ။ အတ္တော၊ အနက်ကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန့်တော်မူ၏။

☞ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မာလုကျပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ခါ။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိ-နန္ဒိတု၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတု၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတု၊ အလွန်ရှိသေစွာရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိလံ၊ လကျာရစ်လှည့်လည်သည်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မာလုကျပုတ္တော၊ သည်။ ကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝုပကဋော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မပေမလျော့သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ အာကာပိ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟ-ရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ န စိရဏေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ယထာ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတည်ထောင် လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာ

မထောင်၊ ရဟန်းသောင်း၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။
 ဗြဟ္မစရိယပံရိယောသာနံ၊ မက်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ ထံ၊ ထို
 အရဟတ္တဝိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ (သစ္စိကတော၌စပ်။) ဝါ၊ ထိုအရဟတ္တဝိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ (ဥပသမ္ပုဇ္ဈာန်စပ်။)
 ဝိဇ္ဇေဝ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောဉ်သာလျှင်။ ဝါ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌
 သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝါ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာ (အဘိညာယ)၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။
 သစ္စိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပုဇ္ဈာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ “(မေ၊
 ငါ့အား။) ဇာတိ၊ သည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ ငါသည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ အပ်ပြီ။
 ကရထိယံ၊ ကို။ ကထံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ငှါ။ အပရံ၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။
 အပ္ပညာသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မာလုက္ခပုတ္တော၊ သည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အည-
 တဓော၊ တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ပြီ။ (ဣတိ၊ ၏။
 ဣထိ-တလုံး အကြေကြံ။)

ခုတ်ယံ၊ နှစ်ခုပြောကံသောသုတ်တည်း။

၃-ပရိဟာနဓမ္မသုတ်

၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါတုရားသည်။) ပရိဟာနဓမ္မော၊ ဆုတ်ယုတ်
 ခြင်းသဘောကို၎င်း။ အပရိဟာနဓမ္မော၊ မဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောကို၎င်း။ သ၊ ခြောက်ပါးကုန်
 သော။ အဘိဘာယတနာနိ၊ လွမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သော အာယတနတို့ကို၎င်း။ ဒေသေသာမိ၊
 ဟောပေအံ့။ ထံ၊ ထို (ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘော၊ မဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘော၊ ခြောက်ပါးသော
 လွမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သော အာယတန) တရားကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ကထော၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပရိဟာနဓမ္မော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣ၊ ဤငါတုရားသာသနာထော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒ
 ဖြင့်။ ဂ္ဂံ၊ ဂ္ဂပါရုံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သရသင်္ကပ္ပိ၊ ပြေးသွားတတ်၊ ကြံစည်တတ်ကုန်သော။
 သံယောဇနိယာ၊ နောင်ဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော။
 အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ၂။ ဥပ္ပဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ထံ၊ ထိုဖြစ်

၁။ ဤ၌ အဘိဘာယတနသည် အဘိဘာယတနဈာန် ဝှစ်ပါးနှင့် အနက်မတူပေ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဈာန်
 အဘိဘာယတနအရာ၌ “အဘိဘာယတနာနိတိ အဘိဘဝနကာရဏာနိကံ” အဘိဘဝန္တိ/ပစ္စုပ္ပန်ကဓမ္မေပိ အာရမ္မတာ
 နိပိ” ဆောင်ပြီး လွမ်းမိုးကြောင်းအနက်၊ လွမ်းမိုးတတ်သောအနက်တို့ကို အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်ပြသော်လည်း ဤအရာ၌
 ကား ထိုသို့အားပွင့်၍ “အဘိဘဝိတာနိ အာယတနာနိ” ဟူ၍၎င်း၊ “အဘိသဝိတံ အာယတန” ဟူ၍၎င်း လွမ်းမိုးအပ်
 သော အာယတနဟူ၍သာ ဖွင့်ထားပေသည်။ ထိုအဘိဘာယတနတို့မှာလည်း တရားကိုယ်အားဖြင့် သရသင်္ကပ္ပ ဟု
 ဆိုအပ်သော အကုသိုလ်ကိုလေသာတို့၏ မဖြစ်ရာ ဂ္ဂံ၊ သဒ္ဓစသော ဇာတိရာယတန ခြောက်ပါးတို့ပင်ဖြစ်သည်။ ထို
 ကြောင့် ငှိကော၌ “အဘိသဝိတံ အာယတနန္တိ ကထိတံ အနဝေါသနာဒိနာ” ဟု ကရိုဏ်း ထည့်စွက်လျက် ဖွင့်ပြတော်
 မူပေသည်။ ထိုအာရုံနှင့်ကိုလေသာအပေါင်းကို လက်မခံခြင်းစသည်ဖြင့် လွမ်းမိုးအပ်သော အာယတန ဟု ဆိုအပ်
 သည်ဟုဆိုတို၏။ ဤ၌လွမ်းမိုးဟူသည်မှာလည်း ထိုအာယတနနှင့်စပ်၍ ကိုလေသာမဖြစ်အောင် ဇောင့်စည်းအုပ်ရွပ်
 နိုင်ခြင်း နိုင်နင်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤ၌ လွမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သော အာယတန ဟု အနက်ပြန်သည်။

၂။ နာ ဥပ္ပ-ခုတ်ယုတ်နှင့်၎င်း၊ သိမှုနှင့်၎င်း အညီ မွှောပုန်မပါသော မှီရင်းမာ၌အတိုင်း အနက်ပေးလျှင်
 “အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သရသင်္ကပ္ပိ၊ ပြေးသွားတတ်သော အကြံအစည်တို့သည်” ဟူ၍ အနက်
 ပေးရာ၏။ အကြောင်းပုကား အကုသလာ-ပုန်သည် အပ္ပဓာနဝိသေသနမ္ပသာဖြစ်၍ သရသင်္ကပ္ပိ-ပုန်သည်သာလျှင်
 ပဓာနဝိသေသ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။

သော ကိလေသာအပေါင်းကို။ ဝါ၊ ထိုဂ္ဂပါရုံကို။ စေ အဓိဝါဒေတိ၊ အကယ်၍ လက်ခံငြားအံ့။ စေ နပုဗ္ဗဟေတိ၊ အကယ်၍ မစွန့်ငြားအံ့။ စေ ဝိနောဒေတိ၊ အကယ်၍ ပယ်ဖျောက်ငြားအံ့။ စေ နဗျန္တိကဓောတိ၊ အကယ်၍ ကင်းအောင်မပြုငြားအံ့။ အနဘာဝံ၊ နောင်တဖန် မပြစ်ခြင်းသို့။ စေ နဂမေတိ၊ အကယ်၍ မဆောက်စေငြားအံ့။ (ဝေ၊ ဤသို့မဆောက်စေသည်ရှိသော်။) ဘိက္ခုဝေ၊ ထို။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ ဧတံ၊ ဤဂ္ဂပါရုံကို လက်ခံခြင်း၊ မစွန့်ခြင်း၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်း၊ ကင်းအောင်မပြုခြင်း၊ နောင်တဖန်မပြစ်ခြင်းသို့မဆောက်စေခြင်းကို။ “(အဟံ၊ ငါသည်။) ကုသလေဟိ၊ ကုသိုလ်ပြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ပရိဟာယာမိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဟိ၊ မှန်ပေ၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤဂ္ဂပါရုံကိုလက်ခံခြင်းကို။ ပရိဟာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်” ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ထို။ ပုန စပရံ၊ တပါးတံ့။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဇိဝါယ၊ ဇိဝါပသာဒဖြင့်။ ရသံ၊ ရသာရုံကို။ သာယိတွာ၊ လျက်၍။ သရသကံပွါ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ထို။ ပုန စပရံ၊ တပါးတံ့။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ မနသာ၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ သရသကံပွါ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ထို။ ဝေ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပရိဟာနဓမ္မော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောသည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ထို။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အပရိဟာနဓမ္မော၊ မဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောသည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ထို။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝံ၊ သို့ဖြစ်သော ကိလေသာအပေါင်းကို။ ဝါ၊ ထိုဂ္ဂပါရုံကို။ စေ နာဓိဝါဒေတိ၊ အကယ်၍ လက်ခံငြားအံ့။ စေ ပဗ္ဗဟေတိ၊ အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့။ စေ ဝိနောဒေတိ၊ အကယ်၍ ပယ်ဖျောက်ငြားအံ့။ စေ ဗျန္တိကဓောတိ၊ အကယ်၍ ကင်းအောင်ပြုငြားအံ့။ အနဘာဝံ၊ နောင်တဖန်မပြစ်ခြင်းသို့။ စေ နဂမေတိ၊ အကယ်၍ ဆောက်စေငြားအံ့။ (ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) ဘိက္ခုဝေ၊ ထို။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤဂ္ဂပါရုံကို လက်ခံခြင်း၊ စွန့်ခြင်း၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်း၊ ကင်းအောင်ပြုခြင်း၊ နောင်တဖန်မပြစ်ခြင်းသို့ ဆောက်စေခြင်းကို။ “(အဟံ၊ သည်။) ကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုမှ။ နပရိဟာယာမိ၊ မဆုတ်ယုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤဂ္ဂပါရုံကိုလက်ခံခြင်းကို။ အပရိဟာနံ၊

ဝ။ ဆုတ်ယုတ်၏ ဟူသော ပုဂ္ဂလာ ဝိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဆုတ်ယုတ်ခြင်းတရားကိုပြုသည်ဟု မှတ်အပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗံမေတံနှင့် ပရိဟာယာမိတံ ဟု ဖော်၍ယူလျှင် ဓမ္မာဝိဋ္ဌာန်အားဖြင့် “ဤဂ္ဂပါရုံကို လက်ခံခြင်းသည်ကို ဆုတ်ယုတ်ခြင်းတရားဟု သိအပ်၏” ဟူသော အနက်ကိုရပေသည်။ ထိုကွင် မစွန့်ခြင်း စသည်မှာ လက်ခံခြင်း၏ပရိဟာယံ ချည်းသောတည်း။ ထို့ကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗံမေတံ၌ တေ-ပုဗ္ဗံကို အထိုမျှပင် အနက်ပေးလိုလျှင် “တေ၊ ဤဂ္ဂပါရုံကို လက်ခံခြင်းကို ဟူ၍သော်၎င်း၊ “ဂ္ဂပါရုံကို လက်ခံခြင်းသည်ကို” ဟူ၍သော်၎င်း အနက်ပေးရ၏။ ပရိဟာယာမိ ဟူသော ပုဂ္ဂလဝိဋ္ဌာန်ကို “ဆုတ်ယုတ်ခြင်း” ဟု ဓမ္မာဝိဋ္ဌာန်ဟူရာ၌ သာဓကကား “ဣဓ ဓမ္မံ ပုစ္ဆိတွာ ဝိဘဇန္တေန ပုဂ္ဂလေန ဓမ္မော ဒဿိတော” ဟူသောဤသုတ်၏ အဋ္ဌကထာနှင့် ကထဉ္စ ဘိက္ခုဝေ ပရိဟာနဓမ္မော ဟောတိတံ ဓမ္မံ ပုစ္ဆိတွာ တံ ဝိဘဇန္တေန ဘဂဝတာ တဉ္စ ဘိက္ခု အဓိဝါဒေတိ တိအာဒိနာ ပုဂ္ဂလေန ပုဂ္ဂလာဝိဋ္ဌာနေန ဓမ္မော ဒဿိတော” ဟူသော ၎င်းအပွင့်၌ကားတို့ပေတည်း။

မဆုတ်ယုတ်ခြင်းဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်”ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (ပုန စပရံ သိက္ခဝေ ဇိဝှိယ ရသံ။ပ။ အပရိဟာနဓမ္မော ဟောတိ- ပေးမြဲ။)

သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ အဘိဘာယတနာနိ၊ တို့သည်။ ကတမာနိ စ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ ဣံ။ သိက္ခုနော၊ အား။ စက္ခုနား ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ သရသကံပ္ပိ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ တို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ် ရာဇ္ဈပါရံကို။ “ဧတံ အာယတနံ၊ ဤဓမ္မာရုံဟူ သော အာယတနကို။ အဘိဘူတံ၊ လွမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်ပေ၏။ ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာ အာယတနကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဘိဘာယတနံ၊ လွမ်းမိုး နိုင်နင်းအပ်သော အာယတနဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်”ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ပ။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးတုံ။ သိက္ခုနော၊ အား။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ သရသကံပ္ပိ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သိက္ခုနာ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာ ဓမ္မာရုံကို။ “ဧတံ အာယတနံ၊ ဤဓမ္မာရုံဟူ သော အာယတနကို။ အဘိဘူတံ၊ လွမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်ပြီ။ ဟိ၊ ၎င်း။ ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာ အာယတနကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဘိဘာယတနံ၊ လွမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သော အာယတနဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်”ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာနိ၊ ဤ အကုသိုလ်မဖြစ်ရာ ဓမ္မပါယတနစသည်တို့ကို။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဘာယတနာနိတိ၊ လွမ်းမိုးနိုင်နင်းအပ်သော အာယတနတို့ဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တထိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဤစာပိုဒ်၌လည်း ရှိရင်းအတိုင်း “အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သရသကံပ္ပိ၊ တို့သည်” ဟု အနက်ပေးခဲ့လျှင် “ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွားတတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာဓမ္မာရုံကို” ဟု အနက်ပေးရ၏။ နောက်၌ လည်း “အကုသိုလ် မဖြစ်ရာအာယတနကို” ဟုသာ၌ “အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွားတတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာ အာယတနကို” ဟူ၍ နည်းတူပင်ပြင်၍ အနက်ပေးရ၏။

၂။ ဓမ္မဝါရုများနှင့်အညီ ဤအရာ၌ ဓမ္မာဟူသော ဤပုဒ်မရှိသင့်။ သရသကံပ္ပိ ဟူသော ပုဒ်သည်သာလျှင် ပဓာနဝိသေယျပုဒ် ဖြစ်သင့်၏။ ထိုကြောင့် ဤ၌လည်း “အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သရသကံပ္ပိ၊ ပြေးသွားတတ်သော အကြံစည်တို့သည်” ဟူ၍သာလျှင် အနက်ပေးသင့်၏။

၃။ သရသကံပ္ပိ-ပုဒ်ကို ပဓာနဝိသေယျပြု၍ အနက်ပေးခဲ့လျှင် ဤ၌ “ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွား တတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာဓမ္မာရုံကို” ဟု ပြင်၍ အနက်ပေးရ၏။

၄။ သရသကံပ္ပိ-ပုဒ်ကို ပဓာနဝိသေယျပြု၍ အနက်ပေးခဲ့လျှင် ဤ၌လည်း “ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွားတတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာအာယတနကို” ဟု ပြင်၍ အနက်ပေးရ၏။ ထိုအတူပင် နိဂုံး၌ “ဣမာနိ၊ ဤအကုသိုလ်မဖြစ်ရာ ဓမ္မပါယတနစသည်တို့ကို” ဟုလည်း “ဣမာနိ၊ ဤ အကုသိုလ်ဖြစ်သော ပြေးသွား တတ်သော ကြံစည်မှုတို့၏ မဖြစ်ရာ ဓမ္မပါယတနစသည်တို့ကို” ဟု ပြင်၍ အနက်ပေးရ၏။ ဤသတ်၌ ရှိလိုရင်း အတိုချုပ်မှာ ရှိရာခြောက်ပါး၌ ထင်ပေါ်လာသော အာရုံခြောက်ပါးကို ဝိညာဏ်ခြောက်ပါးဖြင့် သိပြီးလျှင် ကိလေသာ နှင့်တကွ ထိုအာရုံခြောက်ပါးကို ဖယ်ပဲလက်ခံလျှင် ဆုတ်ယုတ်၏။ လက်မခံပဲ ပယ်နိုင်လျှင် မဆုတ်ယုတ်။ ထိုအာရုံခြောက်ပါးကို လက်မခံပဲ ပယ်ခြင်းဖြင့် အကုသိုလ်ကိလေသာမဖြစ်လျှင် ထိုအာရုံခြောက်ပါးကို နိုင်နင်း အပ်သော အဘိဘာယတန- ဟု ဆိုအပ်သည် ဟူ၍ ဆိုလိုပေ၏။

၄-ပမာဒဝိဟာရီဆုတ်

ဣဒ္ဓံ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ ငါတုရားသည်။) ပမာဒဝိဟာရီ၊ မေုလျော့
 သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူကို၎င်း။ အပ္ပမာဒဝိဟာရီ၊ မမေုပလျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသော
 သူကို၎င်း။ ဒေသေသာမိ၊ ဟောတော်ပူပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ (တုမေု၊ သင်တို့သည်။)
 သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပမာဒဝိဟာရီ၊ မေုလျော့
 သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုန္တိယံ၊ စက္ခုန္တိ
 ကို။ အသံဝုတဿ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
 စက္ခုဝိညေယျေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဂ္ဂပေသု၊ ဂ္ဂပါရုံတို့၌။ ဗျာသိဉ္စတိ၊ ကိလေ
 သာဖြင့် စွတ်စို၏။ ဗျာသိတ္ထစိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့သည် သွန်းလောင်းအပ်သော စိတ်ရှိသော။
 တဿ၊ ထိုသူအား။ ပါမောဇ္ဇံ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ပါမောဇ္ဇေ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ မသိလတ်သော်။ ပီတိ၊ အားကြီး
 သော နှစ်သက်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပီတိယာ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းသည်။
 အသတိ၊ သော်။ ပဿန္တိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ ငြိမ်းခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဿန္တိယာ၊ သည်။
 အသတိ၊ သော်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခိနော၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော သူ၏။
 စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ န သမာဓိယတိ၊ မတည်ကြည်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ အသမာဟိတေ၊ မတည်ကြည်
 သည်ရှိသော်။ ဓမ္မာ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာတရားတို့သည်။ န ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်။ ဓမ္မာနံ၊
 သမထ၊ ဝိပဿနာတရားတို့၏။ အပါတုဘဝါ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ပမာဒဝိဟာရီတေ၊
 မေုလျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသော သူဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်
 ၏။ ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇိဝိန္တိယံ၊ ဇိဝိန္တိကို။ အသံဝုတဿ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊
 နေသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဇိဝိဝိညေယျေသု၊ ဇိဝိဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရသေသု၊
 ရသာရုံတို့၌။ ဗျာသိဉ္စတိ၊ ကိလေသာဖြင့် စွတ်စို၏။ ဗျာသိတ္ထစိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့သည် သွန်း
 လောင်းအပ်သော စိတ်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ပ။ ပမာဒဝိဟာရီတေ၊ သာလျှင်။ သင်္ခံ၊
 သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ဝေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပမာဒဝိဟာရီ၊ မေုလျော့သည်ဖြစ်၍
 နေလေ့ရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အပ္ပမာဒဝိဟာရီ၊ မမေုပလျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့
 ရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုန္တိယံ၊ စက္ခုန္တိကို။ သံဝုတဿ၊
 စောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ စက္ခု
 ဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဂ္ဂပေသု၊ ဂ္ဂပါရုံတို့၌။ န ဗျာသိဉ္စတိ၊ ကိလေသာဖြင့် မစွတ်စို။
 အဗျာသိတ္ထစိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့သည် မသွန်းလောင်းအပ်သော စိတ်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူ
 အား။ ပါမောဇ္ဇံ၊ အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပမုဒိတဿ၊
 အားနည်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသောသူအား။ ပီတိ၊ အားကြီးသော နှစ်သက်ခြင်းသည်။
 ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပီတိမနဿ၊ ပီတိနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသောသူအား။ ဝါ၊ ၏။ ကာယော၊
 နာမကာယ ဂ္ဂပကာယသည်။ ပဿန္တိ၊ ငြိမ်း၏။ ပဿန္တိကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသော နာမကာယ၊
 ဂ္ဂပကာယရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ
 သောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတေ၊
 တည်ကြည်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မာ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာတရားတို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။

ဓမ္မာနံ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာတရားတို့၏။ ပါတုသာဝါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အပ္ပမာဒ-
ဝိဟာရီတေဝ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသောသူ ဟူ၍သာလျှင်။ သစ်၊ ရေတွက်ခြင်း
သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ပ၊ သိက္ခာဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရီ၊ မမေ့မလျော့
သည်ဖြစ်၍နေလေ့ရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ၎င်း။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သံဝရသုတ်

ဣကံ သိက္ခာဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ (အဟံ၊ သည်။) သံဝရဉ္စ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို၎င်း။
အသံဝရဉ္စ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကို၎င်း။ ဒေသဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။
(တုဗ္ဗေ၊ တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သိက္ခာဝေ၊ တို့။ ဂထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။
အသံဝရော၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သိက္ခာဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်
ကုန်သော။ ဂန္တု၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပူးစေတတ်ကုန်သော။
ပိယဉ္စပါ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။
ရုနိယာ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်
သိအပ်ကုန်သော။ ဣပါ၊ ဣပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုဣပါရုံကို။
ဧ အသိန္နန္တိ၊ အကယ်၍ နှစ်သက်ငြားအံ့။ ဧ အသိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ချမ်းသာစွာ ချမ်းသာစွာဟု
ပြောဆိုငြားအံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျှီမတတ်စွဲလမ်း၍။ ဧ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ ထည်ငြားအံ့။ သိက္ခာဝေ၊
တို့။ သိက္ခာနာ၊ ရဟန်းသည်။ ဧတံ၊ ဤဣပါရုံကို နှစ်သက်ခြင်း၊ ချမ်းသာစွာ ချမ်းသာစွာဟု
ပြောဆိုခြင်း၊ မျှီမတတ် စွဲလမ်း၍ ထည်ခြင်းကို။ “(အဟံ၊ ငါသည်။) ကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။
ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ပရိဟာယာမိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဟိ၊ ၎င်း။ ဧတံ၊ ဤဣပါရုံကို နှစ်သက်ခြင်းကို။
ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေသည်” ဟူ၍။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (အကြွင်း နည်းမိုး၍ပေး။) သိက္ခာဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အသံဝရော၊
မစောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သိက္ခာဝေ၊ တို့။ ဂထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်သနည်း။ သိက္ခာဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ပ၊ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဣပါ၊ တို့သည်။
သန္တိ၊ ကုန်၏။ သိက္ခာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုဣပါရုံကို။ ဧ နာသိန္နန္တိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ငြားအံ့။
ဧ နာသိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ချမ်းသာစွာ ချမ်းသာစွာဟု မပြောဆိုငြားအံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။
ဧ န တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ မထည်ငြားအံ့။ သိက္ခာဝေ၊ တို့။ သိက္ခာနာ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤဣပါရုံကို မနှစ်
သက်ခြင်း၊ ချမ်းသာစွာ ချမ်းသာစွာဟု မပြောဆိုခြင်း၊ သက်ဝင်စွဲလမ်း၍ မထည်ခြင်းကို။ “အဟံ၊ သည်။
ကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ န ပရိဟာယာမိ၊ မဆုတ်ယုတ်။ ဟိ၊ ၎င်း။ ဧတံ၊ ဤဣပါရုံကို
မနှစ်သက်ခြင်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အပရိဟာနံ၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ အပ်
ပေသည်” ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (အကြွင်း နည်းမိုး၍ပေး။) သိက္ခာဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။
အသံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (မိန့်ကော်မူပြီ)။

(ဘုရား ငါ့ရှေ့ပြောက်သောသုတ်တည်း။)

၆-သမာဓိသုတ်

၉၉။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ (တုမေ၊ တို့သည်။) သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ (စိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းကို ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ဘာဝေထ၊ ပျားစေကြကုန်လော့။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သမာဟိတော၊ သမာဓိပြင်တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော။ ဝါ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ (ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း ဟူ၍သော်လည်း ပေး။) ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိသည်။ “ဓက္ခု၊ ဓက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြု”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ “ဓူပါ၊ ဓူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ” မပြုကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ “ဓက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မပြု”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ “ဓက္ခုသမ္ပယုတ္တံ၊ ဓက္ခုသမ္ပယုတ္တံသည်။ အနိစ္စော၊ မပြု”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဓက္ခုသမ္ပယုတ္တံ၊ ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ အကြင်ဒုက္ခ ဝေဒနာသည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ (အကြွင်း ပေးပြု။) ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ (တုမေ၊ တို့သည်။) သမာဓိံ၊ ကို။ ဘာဝေထ၊ ပျားစေကြကုန်လော့။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သမာဟိတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ သိ၏။

သတ္တမံ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဋိသတ္တိနသုတ်

၁၀၀။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ (တုမေ၊ တို့သည်။) ပဋိသတ္တိနော၊ တယောကံဒါယိကံတည်း ကိန်းအောင်းခြင်း၌။ ယောကံ၊ ယှဉ်ခြင်းသို့။ (အားထုတ်ခြင်းသို့ ဟူ၍သော်လည်းပေး။) အာပဇ္ဇထ၊ ရောက်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပဋိသတ္တိနော၊ တယောကံအထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိသည်။ (အကြွင်း ပေးပြုလွယ်၏။) ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပဋိသတ္တိနော၊ ဤ။ ယောကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပဋိသတ္တိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ သိ၏။

သတ္တမံ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ပဌမနထုပ္ပာကသုတ်

၁၀၁။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ တုပ္ပာကံ၊ သင်တို့၏။ န (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ (တုမေ၊ သင်တို့သည်။) ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ ပဟိနံ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပျိုးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ သုခမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိယတိ၊ ပြစ်လတ္တံ့။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကရားသည်။ တုပ္ပာကံ၊ သင်တို့၏။ န (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဓက္ခု၊ ဓက္ခု

ပသာဒသည်။ တုမာကံ၊ သင်တို့၏။ န (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ (တုမော၊ သင်တို့သည်။) ပဗောထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ ပဟိနံ၊ သည်။ ပ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝုပါ၊ ဝုပါရုံတို့သည်။ ပ။ စက္ခုသပ္ပယော၊ သည်။ ပ။ တမ္ပိ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ တုမာကံ၊ တို့၏။ န (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ (တုမော၊ တို့သည်။) ပဗောထ၊ လော့။ တံ၊ ထိုသုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ ပဟိနံ၊ သည်။ ပ။ ဘဝိဿကံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပ။

ဇိဝါ၊ ဇိဝါပသာဒသည်။ တုမာကံ၊ သင်တို့၏။ န (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုဇိဝါပသာဒကို။ (တုမော၊ သင်တို့သည်။) ပဗောထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ သာ၊ ထိုဇိဝါပသာဒကို။ ပဟိနာ၊ သည်။ ပ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်။ တုမာကံ၊ တို့၏။ န (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ ထေ၊ ထိုရသာရုံတို့ကို။ (တုမော၊ တို့သည်။) ပဗောထ၊ ကုန်လော့။ ထေ၊ ထိုရသာရုံတို့ကို။ ပဟိနာ၊ ကုန်သည်။ ပ။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇိဝါဝိညာဏံ၊ သည်။ ဇိဝါသပ္ပယော၊ သည်။ ပ။

မနော၊ စိတ်သည်။ တုမာကံ၊ တို့၏။ န (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ကိ။ (တုမော၊ တို့သည်။) ပဗောထ၊ ကုန်လော့။ သော၊ ထိုစိတ်ကို။ ပ။ မော၊ တို့သည်။ ပ။ မနောဝိညာဏံ၊ သည်။ ပ။ မနောသပ္ပယော၊ သည်။ ပ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဣမသ္မိံ ဇေတဝနေ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းထော်၌။ ယံ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ အကြင်မြက်၊ ထင်း၊ သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုမြက်၊ ထင်း၊ သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်ကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဟရေယျ ဝါ၊ ဆောင်ယူလည်းဆောင်ယူသွားရာ၏။ ဒုပေယျ ဝါ၊ မီးတိုက်မှုလည်းမီးတိုက်ရာ၏။ ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကရေယျ ဝါ၊ ပြုမှုလည်းပြုရာ၏။ (ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) တုမာကံ၊ သင်တို့အား “ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အမော၊ ငါတို့ကို။ ဟရထိတိ ဝါ၊ ဆောင်ယူ၏ဟူ၍၎င်း။ ဒုဟထိတိ ဝါ၊ မီးတိုက်၏ဟူ၍၎င်း။ ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကရေထိတိ ဝါ၊ ပြု၏ဟူ၍၎င်း။” ဝေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဿ အပိ န၊ ဖြစ်ရာသလော။ (ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။) ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။) တံ၊ ထိုသို့မဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ (ယသ္မာ)၊ အကြံကြောင့်။ ဝေံ၊ ဤမြက်၊ ထင်း၊ သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်သည်။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဒုက္ခာ ဝါ၊ အတ္တသည်၎င်း။ အတ္တနိယံ ဝါ၊ အတ္တနှင့်စပ်သော ဥစ္စာသည်၎င်း။ န၊ မဟုတ်ပါ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။) (ဣတိ-တလံ၊ အကြေကြံ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ တုမာကံ၊ သင်တို့၏။ န (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ (တုမော၊ သင်တို့သည်။) ပဗောထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ကိ။ ပဟိနံ၊ သည်။ ဝေ၊ ထိုအား။ ဟိတာဟ ဝါ၊ သခါယာ ငါ၊ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ (မိန့်တော်မူပြီ)။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ကဋ္ဌာန်။

၉-စုတိယနထုပ္ပာကသုတ်

၁၀၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ တုပ္ပာကံ၊ သင်တို့၏။ န (သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ (တုပ္ပေ၊ သင်တို့သည်။) ပဗဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြုကုန်လော့။ (အကြင်၊ တူ၏။ ပဌမနတုပ္ပာကသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

နဝမံ၊ ကိုးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဥဒကသုတ်

၁၀၃။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဓာမပုတ္တော၊ ဓာမ၏သားဖြစ်သော။ ဥဒကော၊ ဥဒက ။ “ဇာတု၊ စင်စစ်။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဝေဒဂ္ဂ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောတရားတို့သို့ ရောက်သောသူသည်။ (အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။) ဝါ၊ သိခြင်းသို့ရောက်သည်။ (အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။) ဇာတု၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗဗိ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲကို အောင်မြ်။ (ဋီကာ။) ဇာတု၊ စင်စစ်။ အပလိဓတံ၊ မတူးမြို့အပ်သေးသော။ ဂဏ္ဍမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဝါ၊ တဏှာကို။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ပလိဓတိန္နိ၊ တူးမြို့အပ်ပြီ”ဟူသော။ ဝေ ဝါစံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဓာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အဝေဒဂ္ဂယေဝ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော တရားတို့သို့ မရောက်သည်သာလျှင်။ ဝါ၊ သိခြင်းသို့ မရောက်သည်သာလျှင်။ (ပညာရုံ မဟုတ်သည်သာလျှင်-ပညာမရှိသည်သာလျှင်ဟူလို။) သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ “(အဟံ၊ ငါသည်။) ဝေဒဂ္ဂ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောတရားတို့သို့ ရောက်သည်။ အသ္မိတိ၊ ဖြစ်၏”ဟူသော။ တံ တေ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ (ခေါ ပန အနက်မဲ့။) ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ အသဗ္ဗဗိယေဝ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲကို မအောင်သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ “(အဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗဗိ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲကို အောင်မြ်သည်။ အသ္မိတိ၊ ဖြစ်၏”ဟူသော။ တံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဂဏ္ဍမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဝါ၊ တဏှာကို။ အပလိဓတံယေဝ၊ မတူးမြို့အပ်သေးသည်သာလျှင်။ (သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။) “မေ၊ ငါသည်။ ဂဏ္ဍမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဝါ၊ တဏှာကို။ ပလိဓတိန္နိ၊ တူးမြို့အပ်ပြီ”ဟူသော။ တံ တေ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣမံ၊ ဤ ငါတရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ “ဣဒံ ဇာတု ဝေဒဂ္ဂ၊ ဣဒံ ဇာတု သဗ္ဗဗိ၊ ဣဒံ ဇာတု အပလိဓတံ ဂဏ္ဍမူလံ ပလိဓတိန္နိ၊ ဣဒံ ဇာတု။ ပ။ ပလိဓတိ”ဟူသော။ (အာကာရဝါကျပေးခဲ့ပြီ။) တံ၊ ထိုစကားကို။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဗေယျ၊ ပြောဆိုသည် မည်ရာ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝေဒဂ္ဂ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာယ-တနာနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာ(အာယတန)တို့၏။ သမုယေဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၎င်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကို၎င်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဖွယ်ကို၎င်း။ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကို၎င်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်ပြောက်ရာ

၁။ အနက်- ၂-နည်းလုံး အဋ္ဌကထာအစွင့်ချည်းပင်ဖြစ်သည်။ ငါသည် စင်စစ်ပညာရှိတည်းဟုဆိုလို၏။
၂။ ဣဒံ-သဒ္ဓါသုံးခုတို့ကို အဋ္ဌကထာပဌမနည်းအရ အနက်မဲ့ကြဲလိုက်၏။ အဋ္ဌကထာဒုတိယနည်းအရ “ဣဒံ၊ ဤငါ၏စကားကို။ သုကာထ၊ နားထောင်ကြကုန်လော့” ဟူ၍ ဖေး ဝမည်။

ကိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ယုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ (တတော၊ ထိုသို့ သိသောအခါ၌။) ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သိက္ခ၊ သည်။ ဝေဒဂ္ဂ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ ကယဉ္ဇ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သိက္ခ၊ သည်။ သဗ္ဗဇီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ သိက္ခ၊ သည်။ သန္တံ၊ ကုန်သော။ ပ။ နိဿရကဉ္စ၊ ကိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဝိစိတော၊ သိ၍။ အနုပါဒါ၊ တဏှာ၊ ဝိဇ္ဇာအားဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံကို မစွဲလမ်းပျံ့၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ တတော၊ ထိုကိလေသာတို့မှ လွတ်သောအခါ၌။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ သိက္ခ၊ သည်။ သဗ္ဗဇီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ ကယဉ္ဇ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သိက္ခ၊ နော၊ ရဟန်းသည်။ အပလိခတံ၊ မထူးမြို့ အပ်သောသော။ ဂဏ္ဍမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်ကို။ ဝါ၊ တဏှာကို။ ပလိခတံ၊ တူးမြို့အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ “ဂဏ္ဍောတိ ဧတံ၊ ဂဏ္ဍောဟူသော” ဤအမည်သည်။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဏ၊ အမိအဘတို့မှဖြစ်သော သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော။ ဩဒနကမ္မာသုပဇယဏ၊ ထမင်း မုယောမှန်တို့ဖြင့် ကြီးပွားစေအပ်သော။ အနိစ္စ၊ စွာဒန ပရိမဒ္ဓနသေဒန-ဝိဒ္ဓိသနဓမ္မဏ၊ မပြုသောသဘော၊ မကောင်းသောအနံ့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ နံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သောသဘော၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ ညောင်းညာကျင်နာခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ ဆုပ်နယ်အပ်သောသဘော၊ ပျက်စီးခြင်း မရှိစေကြခြင်းသဘောရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကဏ၊ ၄-ပါးသော မဟာဘူတတို့ဖြင့်ပြုသော။ ဣမဏ ကာယဏ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။ အစိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ “ဂဏ္ဍမူလန္တိ ဧတံ၊ ဂဏ္ဍမူလံ” ဟူသော ဤအမည်သည်။ တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ အစိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ သိက္ခ၊ နော၊ ရဟန်းသည်။ တဏှာ၊ တဏှာကို။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥစ္စိန္တမူလာ၊ အပြစ်အရင်းကို ဖြတ်အပ်သည်။ ထာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း) ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနဘာဝကတာ၊ နောင်တဖန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သိက္ခ၊ နော၊ ရဟန်းသည်။ အပလိခတံ၊ သော။ ဂဏ္ဍမူလံ၊ ကို။ ပလိခတံ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ (ဥဒကော သုခံ သိက္ခဝေ၊ ပ။ ပလိခထိန္တိ-ပေးမြို့။) ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ၎င်း။

ဇာမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောအုတ်တည်း။

ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သော သဋ္ဌစေဂ္ဂါ၊ သဋ္ဌဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဏှာ၊ ထိုသဋ္ဌဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ဧဝံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သံဂယာ မ၊ ကောင်းစွာသိမ်းကျူး၍ ယူအပ်ကုန်သော အဒန္တ-အဂုတ္တသုတ်၊ မာလုကျပုတ္တသုတ်တို့ကို။ ပရိဟာနဉ္စ၊ ပရိဟာနဓမ္မသုတ်ကို။ ပမာဒဝိဟာရီ စ၊ ပမာဒဝိဟာရီသုတ်ကို။ သံဝရေ စ၊ သံဂရသုတ်ကို။ ဇမာဓိ စ၊ ဇမာဓိသုတ်ကို။ ပရိသလ္လာနဉ္စ၊ ပရိသလ္လာနသုတ်ကို။ နတုမာဂကန၊ နတုမာဂက-ဘဂ္ဂါဖြင့်။

(ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။) ခွေ၊ ပဌမနတုမှာကသုတ၊ ဒုတိယနတုမှာကသုတ်၊ နှစ်သုတ်တို့၎င်း။ ဥစ္စကော၊ ဥစ္စကသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ငါ၊ ခယ်သုတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။

သဋ္ဌာယတနဝဂ္ဂ၊ သဋ္ဌာယတနဝဂ်၌။ (ဝတ္ထုမာနော၊ ဖြစ်သော။)
ဒုတိယပဏ္ဍာသကော၊ နှစ်ခုပြောက်သော ပဏ္ဍာသကသည်။
သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဒုတိယပဏ္ဍာသက၏။ ဝဂ္ဂုစွါနံ၊ ဝဂ်ဥဒ္ဓါနံ။ —

အဝိဇ္ဇာ စ၊ အဝိဇ္ဇာဝဂ်၎င်း။ မိဂဇာလဉ္စ၊ မိဂဇာလဝဂ်ပုပ္ဖ။ ဂိလာနဉ္စ၊ ဂိလာနပဂ်၎င်း။ စတုတ္ထကံ၊ လေးခုပြောက်ဖြစ်သော။ ဆန္ဒဉ္စ၊ ဆန္ဒဝဂ်၎င်း။ သဋ္ဌဝဂ္ဂေန၊ သဋ္ဌဝဂ်ဖြင့်။ (ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်သော။) ပညာသံ၊ ငါ၊ ခယ်ပြောက်ဖြစ်သောသုတ်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဒုတိယော၊ သော။ ပဏ္ဍာသကော၊ ပဏ္ဍာသကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆိုရာစကားထရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

ပဌမသတကံ၊ ဈေးဦးစွာသော သုတ်တရာသည်။
သမတ္ထံ၊ ပြီးပြည့်စုံပြီ။

(၁၁) ၁-ယောဂက္ခေမိဝဂ်
၁-ယောဂက္ခေမိသုတ်

သာဝတ္ထံ၊ သာဝတ္ထံပြည်သည်။ နိဂါနံ၊ နိဂါန်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒဝါ၊ သင်တို့ကား။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ယောဂက္ခေမိပရိယာယံ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိသော သူ၏ ပြုသင့်သောအမှုပြီးစီးကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားဒေသနာကို။ ဗေသေဿာမိယောဒတင်္ဂမ္ပပေအံ၊ တံ၊ ထိုတရားဒေသနာကို။ (ထုပ္ပေ၊ တို့သည်။) သုမာထာ၊ နာကြ၊ နှစ်လော့၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဂက္ခေမိပရိယာယော၊ သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗုဒ္ဓော၊ ကုန်သော။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေ၊ ထိုဝဂ်ပါရ်တို့ကို။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္စန္ဒမ္ပလာ၊ အပြစ်အရင်းကို ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝာလာဇတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း) ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံကတာ၊ မနောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ တေသဉ္စ၊ ထိုဝဂ်ပါရ်တို့၏လည်း။ ငါ၊ ထိုကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝေ၊ အားထုတ်အပ်သော သမထုပိပဿနာ ဟုများကို။ ဝါ၊ အားယုတ်အပ်သော သစ္စာလေးပါးတရားကို။ အက္ခာသိ၊ ခဟာကြားတော်မူပြီ။ တဿှာ၊ ထိုသို့ ဟောကြားတော်မူသည်၏။

ဝဂ္ဂဝဂ္ဂန ပညာသံ ဟု ဆိုလေ့ရှိလည်း ဤဒုတိယ ပဏ္ဍာသက၌ ၅၁ သုတ်ရှိ၏။
ယောဂက္ခေမိ ဟု ဆိုလေ့ရှိကောင်း မုပ္ဖပဏ္ဍာသက ဒုတိယပဏ္ဍာသက နှစ်ပုပ္ဖပါရ် ဟု ဆိုလေ့ရှိ၏။

အပြစ်ကြောင့်။ “ထတာဂယော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ယောဂကျေမိဝက်၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့်
သောမဇ္ဈိမံသာ ပုဂ္ဂိုလ်”ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်
ကား။ ယောဂကျေမိပရိယာယော၊ သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ တရားဒေသနာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ပိဋိတော်မူ၏။

ပဌမံ၊ ခရုနိုးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဥပါဒါယသုတ်

၁၀၅။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိသ္ဗိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ သတိံ၊ ရှိလတ်သော်။ ကံ၊ အဘယ်
တရားကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌။ (ပဝတ္တံ၊ ပြစ်သော။)
သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်၎င်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ န ခေါ၊ ပြစ်ပါသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နော၊ ဟပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ သိအပ်
သော တရားတို့သည်။ ဘဂဝံပုလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိပါကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊
တို့။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိံ၊ ရှိလတ်သော်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဥပါဒါယ၊
စွဲ၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ (ပဝတ္တံ၊ သော။) သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်၎င်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်၎င်း။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြစ်၏။ ပ။ မနသ္မိံ၊ စိတ်သည်။ သတိံ၊ သော်။ မနံ၊ ကို။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။
တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ (တုမေ၊ သင်တို့သည်။) ကိံ မညက၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့
မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ ပ။ တံ၊ ထို အနိစ္စဒုက္ခဝိပရိတာပပြစ်သော စက္ခုပသာဒကို။ အနုပါဒါ-
ယ၊ မစွဲမူ၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ (ပဝတ္တံ၊ သော။) သုခံ၊ သည်၎င်း။ ဒုက္ခံ၊ သည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇယျ-
အပိ န၊ ပြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒတိ၊ ဤသို့ ပြစ်ခြင်း
သည်။ နော ဟံ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။ (အကြောင်း သုယ်၏ ယေးမြ။)

ဒတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဒုက္ခသမုဒယသုတ်

၁၀၆။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ပြစ်ခြင်းကို၎င်း။ အတ္တကံမဉ္စ၊
ချုပ်ခြင်းကို၎င်း။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝေသေဿာပိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုဝဋ်ဆင်း
ရဲ၏ ပြစ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းကို။ (တုမေ၊ သင်တို့သည်။) သုဏာယ၊ နာကြကုန်လော့။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ စက္ခုဉ္စ၊
စက္ခုပသာဒကို၎င်း။ ဓူပေ စ၊ ဓူပါရုံတို့ကို၎င်း။ ပဋိစ္စံ၊ စွဲ၍။ အတ္တကံညာယံ၊ အတ္တကံညာတ်သည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြစ်၏။ တိစ္ဆံ၊ သုံးပါးကုန်သော စက္ခုပသာဒဂ္ဂုပါရုံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ သင်္ဂတိ၊
ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖာယာစူဟာ၊ ဖာယဟူသော
အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ (သမ္မဝတိ၊ ၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာ
ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ (သမ္မဝတိ၊ ၏။) သယံ၊ ဤတဏှာသည်။
ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ သမုဒယော၊ ပြစ်ကြောင်းမည်၏။ (အကြောင်း ယေးမြ။)

သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အတ္တကံမော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်
ပါနည်း။ စက္ခုဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ဓူပေ စ၊ ကိုကို၎င်း။ ပဋိစ္စံ၊ စွဲ၍။ အတ္တကံညာယံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

သံပုတ်၊ ဟုံ၏။ သင်္ဂတံ၊ ကြောင့်။ ဖဿော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊
 သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) တဏှာယော
 ယဏှာယ၊ သိတဏှာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း၊
 ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဥပါဒါနနိရောဓော၊ ဥပါဒါန၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဥပါဒါန
 နိရောဓာ၊ ကြောင့်။ သဝနိရောဓော၊ ကမ္မဘဝ ဥပပတ္တိဘဝ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)
 ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဇာတိနိရောဓော
 နှင့်အတူ၊ ဇာတိချုပ်ခြင်းသည်။ (နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။) သေ၊ သရိယပပုပ္ဖေ၊ မနုဿ
 ပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ဝိကြေးပြည်တမ်းခြင်း၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ ပြင်းစွာ
 ဖင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဧဝံ (ဣဒံနာယထာ၊ န ပစ္စယပရမ္ပရူပိ၊ ဆုခေန)
 ဤသို့ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းအဆက်ဆက်တို့၏ ချုပ်ခြင်းဖြင့်။ ဧဝံ၊ ယော
 ချမ်းသာအစရှိသည်နှင့်မရောသော၊ တေဏ ဝုက္ခန္ဓန္တု၊ ဤသင်းရဲအစရှိ။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဝုက္ခန္ဓာ၊ သင်းရဲ၏။ အတ္တဂံမော၊ ချုပ်ခြင်း
 မည်၏။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။)

ဇာတိဟံ၊ သုံးခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၄-တောကသမုဒယသုတ်

၁၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (အဟံ၊ သည်။) လောကဏ၊ သင်္ခါရလောက၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ကို၎င်း။ အတ္တဂံမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကို၎င်း။ ဒေသေဏာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုသင်္ခါရလောက၏
 ဖြစ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းကို။ (တုမေ၊ တို့သည်။) သုကာထ၊ နာကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လောကဏ၊ ၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ကတမော ဗ နည်း။ ပ။ တဏှာပစ္စယာ၊
 ကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ လေးပါးသော ဥပါဒါနံသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။
 တဝေါ၊ ကမ္မဘဝ၊ ဥပပတ္တိဘဝသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) တဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။
 (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဇာတိပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဆိုခြင်း၊ သေခြင်း သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။)
 သေကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနုဿပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ဝိကြေးပြည်တမ်းခြင်း၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊
 စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ ပြင်းစွာဖင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊
 ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ လောကဏ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းမည်၏။ (အကြွင်းလှယ်၏
 ပေးမြဲ။)

မဏ္ဍု၊ လေးခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၅-သေဗျောဟာသို့သုတ်

၁၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိသိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ သထိ၊ ဝှံ့လတ်သော်။ ဂိံ၊ အဘယ်
 တရားကို။ ဥပါဒါယ၊ ဝှံ့၍။ ဂိံ၊ အဘယ်တရားကို။ အတိနိဝိဏ၊ မှားသောအားဖြင့်နှလုံးသွင်း၍။
 “အလံ၊ ငါသည်။ သေဗျော၊ မြက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏”။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဧကော န ခေါ၊
 ခြောက်နန်း။ “လလံ၊ ငါကုန်။ ယဝိဏော၊ ကုသော်။ ဂါ၊ ကုသောသုကုန်။ အသိ၊ ဖြစ်၏”။

ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ပြစ်သနည်း။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဟိနော၊ ယုတ်သည်။ ဝါ၊ ယုတ်သောသူသည်။ အသ္မိ၊ ပြစ်၏”။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ပြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မော၊ သိအပ်သောတရားတို့သည်။ သဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိပါကုန်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိလည်း အကြေကြံသည်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုသ္မိ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဥပါဒါယ၊ စုံ၍။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ အဘိနိဝိဿ၊ မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍။ “အဟံ၊ ငါသည်။” သေယျော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ “အဟံ၊ သည်။ သဒိသော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း”။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ “အဟံ၊ သည်။ ဟိနော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း”။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပါ၊ သိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကိ။ ကံ မညဿ၊ နည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ လော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ ၎င်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အနိစ္စံ၊ ပါ။ (ဣတိ၊ ကုန်၏။) ပန၊ နောက်ထပ် မေးဦးအံ့။ ယံ၊ အကြင် စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြုပ။ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ၊ ဝိဇ္ဇိတို့ဖြင့် မစုံလမ်းမူ၍။ “အဟံ၊ သည်။ သေယျော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း”။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ အဿ အပိ နု၊ ပြစ်ရာသေးသလော။ “အဟံ၊ သည်။ သဒိသော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း”။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ အဿ အပိ နု၊ လော။ “အဟံ၊ သည်။ ဟိနော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း”။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ အဿ အပိ နု၊ လော။ ဣတိ၊ ၎င်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ နေံ၊ ဤအပေးသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ၎င်း။ အကြောင်း လွယ်၏ ပေးမြ။)

ပဉ္စမံ ငါရေပြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သံယောဇနိယသုတ်

၁၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံယောဇနိယော၊ သံယောဇဉ်၏ အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ သံယောဇဉ်၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ စ၊ တရားတို့ကို၎င်း။ သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇဉ်တရားကို၎င်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုသံယောဇဉ်၏ အာရုံဖြစ်သောတရား၊ သံယောဇဉ်တရားကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ အတယ်သည်တို့နည်း။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သံယောဇနိယော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်လိုချင်တပ်စွန်းမှ အလိုရမ္မက်သည်။ (ဟောတိ၊ ၎င်း။) တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ၌။ တံ၊ ထိုလိုချင်တပ်စွန်းမှသည်။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်တရားမည်၏။ ပ။ မနော၊ လောကီစိတ်သည်။ သံယောဇနိယော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောကီစိတ်၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၎င်း။) တတ္ထ၊ ထိုလောကီစိတ်၌။ တံ၊ ထိုလိုချင်တပ်စွန်းမှသည်။ သံယောဇနံ၊ မည်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးတရားတို့ကို။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော လိုချင်တပ်စွန်းမှ ဆန္ဒရာဂကို။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်တရားဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။) ဣတိ၊ ၎င်း။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဥပါဒါနိယသုတ်

၁၁၀။ ဘိက္ခုဝေ၊ တိံ။ ဥပါဒါနိယော၊ ဥပါဒါနိတရားသို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မော စ၊ တရား
ကိုကိုရင်း။ ဥပါဒါနိဉ္စ၊ ဥပါဒါနိတရားကိုရင်း။ ဒေသေသာမိ၊ အံ။ တံ၊ ထိုဥပါဒါနိ၏ အာရုံဖြစ်
တရား၊ ဥပါဒါနိတရားကို။ သုတာထ၊ လော့။ ဘိက္ခုဝေ၊ တိံ။ ဥပါဒါနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊
ကိုသည်။ ကတမေ စ၊ ထိုနည်း။ ဥပါဒါနိ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တိံ။ စက္ခု၊ သည်။
ဥပါဒါနိယော၊ ဥပါဒါနိ၏ အာရုံဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒဉ္စ။ ယော
သန္တရာဂေါ၊ သည်။ (ယောတိ၊ ဤ။) တံ၊ ထိုသန္တရာဂသည်။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒဉ္စ။ ဥပါဒါနိ၊
ဥပါဒါနိတရားမည်၏။ ပ။ (ကြွင်း အထက်သုတ်မှီးလေ။)

သတ္တမံ၊ ရန်စံရမ္ဘာက်သောသုတ်စ

၈-အနာဘိဇာနိယသုတ်

၁၁၁။ ဘိက္ခုဝေ၊ တိံ။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနာဘိဇာနိ(အနာဘိဇာနိန္ဒော)၊ ထူးသော
သက်ဖြင့် မသိသောသူသည်။ အပရိဇာနိ(ဇန္တော)၊ ပိုင်းခြား၍ မသိသောသူသည်။ အဝိရာဇပေ
(ဇန္တော)၊ ပယ်စွန်းမှုမကင်းသောသူသည်။ အပူဇဟံ(ဇန္တော)၊ မစွန့်သောသူသည်။ ဗုက္ခကုယာယ၊
မင်းရဲကုန်ခြင်းငှါ။ ဗုက္ခကုယာ၊ မထိုက်။ (ကြွင်း လွယ်ပြီ။)

စတုတ္ထမံ၊ ရန်စံရမ္ဘာက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဗာဟိရာပတနပရိဇာနိသုတ်

၁၁၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ တိံ။ ဝူပေ၊ ဝူပါရုံတို့ကို။ ပ။ ပဇဟံ(ဇန္တော)၊ စွန့်သောသူသည်။ ဗုက္ခကု
ယာယ၊ ငှါ။ ဘဗော၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤ။

ဒုတိယမံ၊ ကိုရန်ရမ္ဘာက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဥပဆုတိသုတ်

၁၁၃။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ နှစ်။ သဂဝါ၊ သည်။ ဉာတိကေ၊ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးတို့ရွာ၌^၁၊
ကိုကာဂလထေ၊ အညွှတ်သွားရောက်သော။ ဝိဟရတိ၊ ဤ။ အထ ခေါ၊ နှစ်။ သဂဝါ၊ သည်။ ရဟော-
ဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသန္ဓိနော၊ သတ္တ၊ သင်္ခါရမှစ၍ (တပါးတည်း)
ကိုနိုးအောင်းတော်မူလျက်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤတရားထူးရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တရား
သဒ္ဓလနာတော်ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ စက္ခု စ၊ စက္ခုပသာဒကိုရင်း။ ဝူပေ စ၊ ဝူပါရုံတို့ကို
ရင်း။ ပဋိစု၊ စွဲ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပုဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ပ။ (အကြွင်း စာပိုဒ် ၆၀-နှင့် ၁၀၆-ကို
မှီးလေ။)

၁။ ဤဥပဆုတိသုတ်၌ နောက်က ဟု ပါရှိ၍ ဉာတိကေ (ဘိက္ခုဝေ) ဟု ပါရှိ၍ ပါရှိကိုယူ၍ အဓိက
အားလျက်၏။ နိဒါနဝဂ္ဂ စာပိုဒ် ၄၅-၌ ဉာတိကေဟုပင် ရှိ၏။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌လည်း ဖွင့်ဆို၏။

ထေရ် ခေါ် ပန သမယေန၊ ဤ အညတရော၊ သော၊ သိက္ခ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ ဥပသုတ်၊ ကပ်ရောက်၍ ကြားလောက်ရာအရပ်၌ ။ ဌိတော၊ ထည်သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥပသုတ်၊ ဌိ။ ဌိတံ၊ သော။ တံ သိက္ခ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဗ္ဗသော ခေါ်၊ သာတည်း။ ဝိသုဒ္ဓါ၊ ပြင်ပြီး၍။ တံ သိက္ခ၊ ကို။ သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ထံ၊ သည်။ ဣပံ ဓမ္မပရိယာယ်၊ ဤတရားထူးခြင်း၏အကြောင်း၊ ပြစ်သော တရား

၁။ ဤအနက်ကား-ဥပသုတ်၌ ဥပသုတ်ဌာန-ဟု သုတ်ဌာနကို အရကောက်၍ ဖွင့်ဆိုသော နိဒါနဝဂ္ဂ အဋ္ဌကထာစာပိုဒ် ၄၅-အရ “ဥပေစ္စ သုယုတိ ဧတ္ထာတိ ဥပသုတ်-ဟု ဥပပုစ္ဆ-ပုဂံဝတ် တိ ပဋ္ဌည်း အဓိကရဏသဘင် သတ္တမိဝိသင်ကြေလျက် ဝိဂ္ဂဟပြုသော နိဒါနသံသုတ်ဋီကာနည်းအရ ဝေးသောအနက်တည်း။ ။ ဝိ-ဋ္ဌ ၃-၄၇၁ စာပိုဒ် ဥပသုတ် သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်၌ ဥပသုတ်၌ သုတ်သမိပံ-ဟု ဖွင့်ဆိုသည်ကို ဝိမတိ ဋီ ၂-၄၇၁ စာပိုဒ် အဖွင့်၌ သုယုတိတိ သုတိ၊ ဝေနံ။ တသော သမိပံ ဥပသုတ် ဟု ဖွင့်ဆိုသည်ကို၎င်း။ သာရတ္ထ ဋီ ၃-၄၇၁-စာပိုဒ် အဖွင့်၌ သုတ်သမိပံ၌ သဗ္ဗသမိပံ။ သုယုတိတိ ဟိ သုတိ၊ သဗ္ဗသေတံ အဓိဝေနံ။ တသ သမိပံ ဥပသုတ်၊ သဗ္ဗသမိပံ၌ ဝတ္တိ ဟောတိ-ဟု ဖွင့်ဆိုသည်ကို၎င်း ထောက်၍ “သုတိယာ သမိပံ ဥပသုတ်” ဟု ဥပ ဟူသော ဥပသာရပုဒ်၏ သမိပတ္တကို ဟောရာ၌ အသမ္ပု-အဗျဟိတောသမာသံ ပြုလုပ်ရမည်ဆိုသော ဗျာကရုဏ်းဆရာတို့ အဆိုအရ အဗျဟိတော ပြုလုပ်လျက် အနက်ကိုလည်း ဥပသုတ်၊ အသံ၏အနီး၌။ ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ-ဟု ပေးလေ။

“ဥပေစ္စ သုယုတိ ဧတ္ထာတိ ဥပသုတ်” ဟု အဓိကရဏသဘင် ဖွင့်ဆိုသော နိဒါနဝဂ္ဂ သံသုတ်ဋီကာ၏ နည်းကို မှီ၍ “သုယုတိ ဧတ္ထာတိ သုတိတိ ဝေ ဟိ အတ္ထ ဂယုမာနေ သဝနဋ္ဌာနသမိပံ အညသ္မိ အသဝနဋ္ဌာနေ သိက္ခတိတိ အာပစ္စတိ” ဟု ဖွင့်ဆိုသော ဝိမတိ ဋီ ၂-၄၇၁-စာပိုဒ်၊

“ကေဓိ ပန ‘သုဏာတိ ဧတ္ထာတိ သုတိ’ ဟတ္ထ ဌိတော သုဏာတိ၊ တသ ဌာနသေတံ နာမံ။ တသ သမိပံ ဥပသုတ်” တိ ဝေန္တိ။ ဝေ ပန ဂယုမာနေ ယသ္မိ” ဌာနေ ဌိတော သုဏာတိ၊ တသ အာသမ္ပေ အညသ္မိ” ပဒေသေ တိဋ္ဌတိတိ အာပစ္စတိ-ဟု ဖွင့်ဆိုသော သာရတ္ထ ဋီ ၃-၄၇၁-စာပိုဒ်အဖွင့်ကို ထောက်၍ “သုယုတိ ဧတ္ထာတိ သုတိ-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဌာနကို အရကောက်ပြီးလျှင် “သုတိယာ သမိပံ ဥပသုတ်” ဟု အဗျဟိတော ပြုလုပ်၍ ဥပသုတ်၊ ကြားလောက်ရာ အရပ်၏အနီး၌။ ဌိတော ဟောတိ ဟု ပေး၊ သို့သော် သမိပတ္တကို မှုမရသဖြင့် နိဒါနဝဂ္ဂဋီကာ ဆရာ၏ နည်းအတိုင်း သာရတ္ထဆရာသည် အဓိကရဏသဘင်ပင် အထဝါ ဝါကျဖြင့် ပြုပြန်လေသည်။ သမိပတ္တကို ရသော ဥပသာရပုဒ် ဖွင့်ဆိုသော သမာသံကို ပြဆိုရာ ဗျာကရုဏ်းကျမ်းထဲ၌ “ဥပ ဟူသော ဥပသာရပုဒ်သည် သမိပတ္တကို မဟောသမိပံဖြစ်သောအရာ ဝတ္ထု ပြစ်ကိုဟောရာ၌ အသမ္ပု-အဗျဟိတော မဟုတ်။ သမ္ပု-ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံသာတည်း” ဟု ဗျာကရုဏ်းဆရာတို့ ဆိုသောကြောင့် ဤဥပသုတ် ဖွင့်၌ ဥပသည် သမိပတ္တကို မဟော၊ သမိပံဖြစ်သော ဌာနကို ဟောသဖြင့် “သုတိယာ သမိပေ ယံ ဌာနံ ပဝတ္ထတိ၊ တံ ဌာနံ ဥပသုတ်” ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံပြုလုပ်ပြီးလျှင် အနက်ကိုလည်း “ဥပသုတ်၊ အသံ၏ အနီးဖြစ်သော အရပ်၌။ ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ” ဟု ပေးလေ။

ဝိမတိဋီကာဆရာကား “ဥပသုတ်၊ ကြားလောက်ရာ အရပ်၏ အနီးဖြစ်သော ထပ်ပါသော မကြားလောက်ရာ အရပ်၌” ဟု အနက်ပြန်သည်။

သာရတ္ထဋီကာ ဆရာကား “ဥပသုတ်၊ ကြားလောက်ရာ အရပ်၏ အနီးဖြစ်သော ထပ်ပါသော အရပ်၌” ဟု အနက်ပြန်သည်။ ဝိဒီကာဆရာနှစ်ပါးသည် ဌာနကို အရကောက်သော ‘သုတိယာ သမိပံ ဥပသုတ်’ ဟူသော အသမ္ပု-အဗျဟိတော သမာသတ္တကို နှစ်သက်ကြဟန်မဟု၊ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာယဉ္ဇ ဓသောကောဖြင့် ဝိ-ဋ္ဌ ၃-၏ သုတိ သမိပံ အဖွင့်သည် သုတိ-သမ္ပု၏ အနက်မဟုတ်။ ဥပသုတ်-သမ္ပု၏ အနက်သာတည်းဟု ဆိုကြပြီးလျှင် သမ္ပုကို အရကောက်သော သုတိနှင့် သုတိယာသမိပံ ဥပသုတ် ပြုသော အသမ္ပု အဗျဟိတော သမာသတ္တကိုသာ “တသ္မာ ပုပ္ဖနဟောဝေတ္ထ ပသတ္တတရော” ဟု သာရတ္ထဋီ ၃-၌ ဖွင့်ဆိုလေသည်။ လိုရင်ကား နိဒါနဝဂ္ဂ ၄-၆-ကို အရ ဥပသုတ်ပုဒ်ကို အဓိကရဏသဘင် သို့မဟုတ် ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံကြံလေ။ ဝိ-ဋ္ဌ ၃၊ ဝိမတိ၊ သာရတ္ထပုဒ်အပု အဗျဟိ သာဝသမာသံ၊ သုတိ အရ ဌာနနှင့် သမ္ပု နှစ်မျိုးကြံလေ။ ဥပသုတ်ကား သတ္တမိကြေ၊ ဥပသုတ် ကား သတ္တမုတ္တံ သုတိယာတည်း။

ဒေသနာတော်ကို။ အထောသိ နောတိ၊ ကြား၏လော”ဟူသော။ လော၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီး။ သန္တေ၊ ရှား။ ဝေ၊ ကြားပါ၏။ (ဣတိ၊ ပြီး။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယ်၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှာဟိ၊ သင်ယူလော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယ်၊ ကို။ ပရိယာယုဏှာဟိ၊ လေ့လာလော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယ်၊ ကို။ ဓာရေဟံ၊ ဆောင်လော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ ဓမ္မပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထသံဟိတော၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်၏။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကော၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ အဦးအစတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဒဿံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ယောဂက္ခေမိဝဂ္ဂေါ၊ ယောဂက္ခေမိဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဏှ၊ ထိုယောဂက္ခေမိဝဂ်၏။ ဥစ္စါနံ၊ ဥစ္စါနိးကား—

ယောဂက္ခေမိ၊ ယောဂက္ခေမိသုတ်၎င်း။ ဥပါဒါယ၊ ဥပါဒါယသုတ်၎င်း။ ဓုက္ခံ၊ ဒုက္ခသုတ်၎င်း။ လောကော စ၊ လောကသမုဒယသုတ်၎င်း။ သေယျော စ၊ သေယျောယမသ္မိသုတ်၎င်း။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇနိယသုတ်၎င်း။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနိယသုတ်၎င်း။ ဒေပရိဇာနံ၊ ပရိဇာနနနစ်သုတ်၎င်း။ ဥပဿတိတိ၊ ဥပဿတိသုတ်၎င်းတည်း။

**(၁၂) ၂-လောကကာမဂုဏဝဂ်
၁-ပဌမမာရပါသသုတ်**

၁၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ပ။ ခေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍တည်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ မာရဏ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ အာဝါသဂတော၊ နေရာအရပ်သို့ သွားသောသူဟူ၍။ မာရဏ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ပပဉ္စသညာဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာမာရ်၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဝါ၊ နိုင်ငံသို့။ ဂတော၊ မလိုက်သောသူဟူ၍။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ (ဂိဝါယ၊ လည်၍။) မာရပါသော၊ မာရ်တည်းဟူသောကျော့ကွင်းကို။ ပဋိမုက္ခော၊ စွပ်အပ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မာရဗန္ဓုနေန၊ မာရ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ ဒဒေဝါ၊ မွဲအပ်၏။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသောမာရ်သည်။ လောကကာမဂုဏိယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်၏။ပ။ (အကြွင်း နည်းမှီး၍ ပေးလော။) ☸

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ပ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဝူပါ၊ ဝူပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုဝူပါရုံကို။ ခေ နာသိနန္တတိ၊ အံ့။ ခေ နာဘိဝဒတိ၊ အံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ရှိ။ ခေ န တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ မာရဏ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ နာဝါသဂတော၊ နေရာအရပ်သို့ မသွားသောသူဟူ၍။ မာရဏ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ပပဉ္စသညာဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာမာရ်၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဝါ၊ နိုင်ငံသို့။ န ဂတော၊ မလိုက်သောသူဟူ၍။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ (ဂိဝါယ၊ လည်၍။) မာရပါသော၊ မာရ်တည်းဟူသောကျော့ကွင်းကို။ ဥပ္ပုက္ခော၊ စွပ်အပ်။ မာရဗန္ဓုနေန၊ မာရ်

တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ မုတ္တော၊ လွတ်အပ်၏။ (တနည်းကား။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မာရဗန္ဓုနေန၊ မာရ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်၏။) ပါပိမတော၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသောမာရ်သည်။ (ဆဋ္ဌိကတ္တား။) န ယထာကာမကရဏိယော၊ အလိုရှိတိုင်းမပြုအပ်။ပ။ (အကြွင်းကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ပဌမံ ချေဠိစွာသောသုတ်တည်း။

၂-စူတိယမာရပါသသုတ်

၁၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ပ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဝူပါ၊ ဝူပါရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုဝူပါ-ကို။ စေ အသိနန္ဒတိ၊ အံ။ စေ အသိဝဒတိ၊ အံ။ အဇ္ဈောသာယ၊ ဤ။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဝူပေသု၊ ဝူပါရုံတို့မှ။ ဗဒ္ဒေါ၊ ပွဲအပ်သော။ မာရဏ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ အာဝါသဂတော၊ နေရာအရပ်သို့ သွားသောသူဟူ၍။ မာရဏ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ပယူသညာဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာ မာရ်၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဝါ၊ နိုင်ငံသို့။ ဂတော၊ လိုက်သောသူဟူ၍။ အဏ၊ ထိုရဟန်း၏။ (ဂီဝါယ၊ လည်၍။) မာရပါသော၊ မာရ်တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို။ ပဋိမုက္ကော၊ စွပ်အပ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မာရဗန္ဓုနေန၊ မာရ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ ဗဒ္ဒေါ၊ ပွဲအပ်၏။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော အလိုဆိုးရှိသောမာရ်သည်။ (ဆဋ္ဌိကတ္တား။) ယထာကာမကရဏိယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်၏။ပ။ (အကြွင်းကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ပ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဝူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဝူပေ၊ ဝူပါရုံတို့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သောသူဟူ၍။ မာရဏ၊ ။ နာဝါသဂတော၊ ဟူ၍။ မာရဏ၊ ။ ဝသံ၊ သို့။ န ဂတော၊ ဟူ၍။ အဏ၊ ။ (ဂီဝါယ၊ ဤ။) မာရပါသော၊ ကို။ ဥပ္ပမုက္ကော၊ အပ်။ မာရဗန္ဓုနေန၊ သည်။ သော၊ ကို။ မုတ္တော၊ အပ်၏။ (တနည်းကား။ သော၊ သည်။ မာရဗန္ဓုနေန၊ မှ။ မုတ္တော၊ ။) ပါပိမတော၊ သည်။ န ယထာကာမကရဏိယော၊ အပ်။ပ။ (အကြွင်း ပေးပြု

စုတိယံ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-လောကန္တဂမနသုတ်

၁၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ငါတုရားသည်။ ဂမနေန၊ ပြုကတော့သောခြေဖြင့် သွားခြင်းဖြင့်။ လောကဏ၊ ဩကာသလောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ ဉတေယျန္တိ၊ သိအပ်၏ဟူ၍။ ဒုဋ္ဌေယျန္တိ၊ မြင်အပ်၏ဟူ၍။ ပတ္တေယျန္တိ၊ ရောက်အပ်၏ဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ငါတုရားသည်။ လောကဏ၊ သင်္ခါရလောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ အပ္ပတော၊ မရောက်မူ၍။ ဒုက္ခဏ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယံ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းကို။ န စ ဝဒါမိ။ ဟောတော်မူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတော၊ ဟောတော် မူပြီ၍။ သဂဝါ၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဉ္ဇာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုဋီကျောင်း ထော်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ ခါ။ ဝါ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဝဲသား၌မကြာမြင့်မီ။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဝါ၊ ထို၏(စိတ်၌)။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ နာဟံ ဘိက္ခဝေ ဂမနေန လောကဿ အန္တံ ဉာတေယျံ ဗဒ္ဓေယျံ ပတ္တေယျံ ဝဒါမိ၊ န ဝ ပနာဟံ ဘိက္ခဝေ အပ္ပတုာ လောကဿ အန္တံ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိတိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိ” ဟူသော။ ဣဒံ ဉဒ္ဓေသံ၊ ဤအကျဉ်းအားဖြင့် ညွှန်ပြအပ်သော စကားကို။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဉဒ္ဓိသိတုာ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၍။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ် အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘဇိတုာ၊ မဝေဖန်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဉဋ္ဌာယ၊ တတော် မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူပြီ။

ဘဂဝတော၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဉဒ္ဓိဋ္ဌာယ၊ ပြအပ်သော။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ မဝေဖန်အပ်သော။ ဣမဿ ဉဒ္ဓေသဿ၊ ဤအကျဉ်းပြအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝိဘဇေယျ န ခေါတိ၊ ဝေဖန်ရာအံ့နည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

☸ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ “အသံ ခေါ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာကို။ သတ္တုစေတ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ သံဝတ္ထိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဝိညနံ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရိန္နု၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်လည်း။ သမ္မာဝိတော၊ ဂုဏ်ဖြင့်ဝင်စွာပြအပ်၏။ ဝါ၊ ချီးကျူးအပ်၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဉဒ္ဓိဋ္ဌာယ၊ ညွှန်ပြအပ်သော။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ မဝေဖန်အပ်သေးသော။ ဣမဿ ဉဒ္ဓေသဿ၊ ဤအကျဉ်းပြအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇိတု၊ ဝေဖန်ခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ ပြင်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထံ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံ-မေယျာမ၊ ချဉ်းကပ်ရကုန်အံ့။ ဥပသကံပိတုာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ပဋိပုစ္ဆေယျာမ၊ မေးမြန်းရကုန်မှုကား။ ယံနုနာထိ၊ ကောင်းလေစွ တကား” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထံ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံပိသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကံပိတုာ၊ ပြီး၍။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ဟက္ခ။ သမ္ပောဒိသု၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ သမ္ပောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏိယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတုာ၊ ပြီးသုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိံ သု၊ နေကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒ္ဓာ၊ နေကုန်သော။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို—

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိတိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိ” ဟူသော။ ဣဒံ ဉဒ္ဓေသံ၊ ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဉဒ္ဓိသိတုာ၊ မူ၍။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘဇိတုာ၊ မူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဉဋ္ဌာယ၊ တတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။

ဆဂဝတော၊ ဇိ၊ ဝါ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဏ၊ ဖဲသွားတော်မူ၍ မကြာမြင့်မီ။ တေသံ နော အမှာကံ၊ ထိုငါတို့အား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဆဂဝါ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ 'နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိတိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အန္တကိရိယံ ဝဒါမိ'ဟူသော။ ဣဒံ ဥဒ္ဓေသံ၊ ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဓိသိတော၊ မူ၍။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘင်္ဂိတော၊ မူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ မူ၍။ ဆဂဝတော၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌဏ၊ သော။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ 'အဝိဘတ္တဏ၊ သော။ ဣမဿ ဥဒ္ဓေသဏ၊ ဇိ။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ ကော၊ သည်။ ဝိဘဇေယျ န ခေါ တိ၊ ဝေဖန် ရာဆံနည်း'ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ တေသံ နော အမှာကံ၊ တို့အား။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အယံ ခေါ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ကို။ပ။ ပဋိပုစ္ဆေယျာမ၊ မေးမြန်းရကုန်မှုကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစွတကား"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝိဘဇေယျံ၊ ဝေဖန်တော်မူပါလော့ဟူသော။ တေ၊ ဤကော၊ကို။ အဝေါစံ၊ လျှောက်ကြား ကုန်ပြီ။ (တေဒဝေါစံပြန်သတ်။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာသော်ကား။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကို အလို ရှိသော။ သာရဂဝေသိ၊ အနှစ်ကို ရှာလေ့ရှိသော။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရ ဝတော၊ အနှစ်ရှိသော။ မဟတော၊ ကြီးသော။ ဝုက္ခဏ၊ သစ်ပင်၏။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။ အတိက္ကမ္ပေဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ နန္ဒ၊ ပင်စည်ကို။ အတိက္ကမ္ပ ဝေ၊ ၍သာလျှင်။ သာခါပလာသေ၊ အခက်အခက်၌။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ ပရိယေသံတဗ္ဗံ၊ ရှာမှီးအပ်၏ဟူ၍။ မညေယျ သေယျထာပိ၊ အောက်မေ့ရာ သက်သို့။ ဣဒံ၊ အရှင်တို့၏ ဤငါ့ကို တောင်းပန်ခြင်းသည်။ ဝေသမ္ပဒံ၊ ဤအနှစ်ကိုရှာမှီးသော ယောက်ျားဥပမာနှင့်အတူပင် ပြီးစီးပြည့်စုံခြင်းရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ပြစ်၏။) သတ္တရံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။ သမ္ပုဒိဘူတေ၊ မျက်မှောက်ရှိသည်ဖြစ်လျက်။ တံ ဆဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အတိသိတော၊ လွန်၍။ အပေ၊ ငါတို့ကို။ တေမတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မေးမြန်းအပ်၏ဟူ၍။ မညထ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကုန်ဘိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သော ဆဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာနံ (ဇာနိတဗ္ဗံ)၊ သိအပ်သော အလုံးစုံသော တရားအ ပေါင်းကို။ (သမ္ပညတညာဏေန၊ ဖြင့်။) ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ပဿံ (ပဿိတဗ္ဗံ)၊ ဖြင့်အပ်သော အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကို။ (ဉာဏစက္ခုဟိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ပညာစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ သမန္တစက္ခုဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ဉာဏစက္ခုတို့ဖြင့်။) ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ စက္ခုဘူ တော၊ လူတို့၏ မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဉာဏဘူတော၊ လူတို့၏ ဉာဏ်သဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဓမ္မဘူတော၊ လူတို့၏ ဗောဓိပက္ခိယတရားသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ မြဟူဘူတော၊ လူတို့၏ မဂ်ဉာဏ် သဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဝတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောကြားတော်မူတတ်၏။ ပဝတ္တာ၊ အခါ

၁-ဝေသမ္ပဒံဒိန္နိ ဝေသမ္ပတ္တိကံ၊ ဤဒိသန္တိ အတ္တော။ အဋ္ဌကထာ။ ဝေသမ္ပတ္တိကန္တိ ဝေသမ္ပဇ္ဇနကံ ဝေပဿိတဗ္ဗံ ဣဒံ မေ အဋ္ဌေသနံ။ ဝိကာ။ ဤဋ္ဌ-ဝိတ္တိန္တိ ဝေသမ္ပတ္တိကံ၊ ဝေသမ္ပဇ္ဇနကံ-ဟူသော အဋ္ဌ- တို့ဖြင့် ဝေသမ္ပဒံ-ဟူသောပုဒ်ကို ဗဟုဗျဟိသမာသံပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြ၏။ ဤဒိသံ၊ ဝေပဿိတဗ္ဗံ-ဟူသော အဋ္ဌ-တို့ဖြင့် ကျရောက်သော အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ပြ၏။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါအထိုင်း ပဒေစွဒပြု၍ အနက် ယောနောသည်။ ဝေ-နှင့် သမ္ပဒံကို ထပ်စီခွဲ၍ အနက်ပေးများတတ်သည်။

လေးမြင့် သစ္စာလေးပါး တရားကို ဟောကြားတော်မူတတ်၏။ အတ္တဿ၊ သစ္စာလေးပါးတည်း ဟူသော အနက်ကို။ နိဇ္ဈေတ၊ ထုတ်ဆောင်၍ ပြုတော်မူတတ်၏။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒါဏာ၊ ပေးတော်မူတတ်၏။ ဓမ္မဿာပီ၊ တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိတော်မူ၏။ (တုမေ၊ သင်တို့သည်။) ဘဂဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ တေမတ္တံ၊ ကို။ ယံ ပဋိပုဇ္ဈေယျာထ၊ အကြင်မေး လျှောက်ကြကုန်ရာ၏။ တေဿ၊ ထိုမေးခြင်း၏။ သော စေဝ ကာလော၊ ထိုအခါသည်သာလျှင်။ အယောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရေယျ၊ ထင်စွာ ဟောကြားတော်မူရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့ ာ အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ (နံ၊ ထိုအနက်ကို။) ဓာရေယျာထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာ နန္ဒာက ပြောဆို၏။

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ အဗ္ဗါ၊ မချွတ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနံ(ဇာနိတဗ္ဗံ)၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပဿံ (ပဿိတဗ္ဗံ)၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ပ။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ ဟထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ထို အနက်ကို။ (မယံ၊ တို့သည်။) ဓာရေယျာမ၊ ဆောင်ကြပါကုန်အံ့။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ကို။ သတ္တု စေဝ၊ သည်လည်း။ သံဝတ္တိတော၊ အပ်၏။ ပ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အဂရံကတွာ၊ ဝန်မလေးသည်ကိုပြု၍။ ဝိတဇတုတိ၊ ဝေဖန်တော်မူပါလော့ ဘုရ်။ အဝေါ၊ လျှောက်ကြားကုန်ပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ တောင်းပန်လျှောက်ဆိုတပြားကား။ (တုမေ၊ သင်တို့ သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ မ။ ကရောထ၊ နှလုံးသွင်း ကြကုန်လော့။ (အဟံ၊ ငါသည်။) သာသိဿာပီတိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာက ပြောဆို၏။

“အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ”။ ဣထိ ဝေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ (စကားကို)။ ပ။ သာသိ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်—

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ အန္တကိရိယံ ဝေါပီတိ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ အန္တကိရိယံ ဝေါပီ” ဟူသော။ ယံ ဥဇ္ဈေသံ၊ ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ရှိ။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္တံ၊ ကို။ အဝိတဇိတွာ၊ ပူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌဿ၊ သော။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္တံ၊ ကို။ အဝိတတ္တဿ၊ သော။ ဣမဿ ဥဇ္ဈေသဿ၊ ၏။ အတ္တံ၊ ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယေန၊ အကြင်သဘောတရားဖြင့်။ လောကသ္မိံ၊ သတ္တလောက၌။ (အပ္ပဟိနဒိဋ္ဌိ၊ မပယ်အပ်သေးသော မိစ္ဆာအယူရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။) လောကသညံ၊ လောကဟူ၍သိတတ်သည်။ လောက မာနိ၊ လောကဟူ၍ အောက်မေ့မှတ်ထင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသဘောတရားကို။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ လောကော၊ လောကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ကေန၊ အထယ် သဘောတရားဖြင့်။ လောကသ္မိံ၊

သတ္တလောကဋ္ဌံ။ လောကသညံ၊ တတ်သည်။ လောကမာနံ၊ တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်သည်။
 အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ လောကသ္မိံ၊ ဌံ။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်။ လောကသညံ၊ တတ်သည်။
 လောကမာနံ၊ တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ လောကသ္မိံ၊ ဌံ။ သောထေန၊
 သောတပသာဒဖြင့်။ လောကသညံ၊ တတ်သည်။ လောကမာနံ၊ တတ်သည်။ (ဟောတိ၊ ဤ။)
 (ဇာနေန ဇိဝါယ ကာယေန မနေန ပေးမြဲ။) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ လောကသ္မိံ၊ ဌံ။ ယေန၊
 အကြင်စက္ခုပသာဒ သေည်ဖြင့်။ လောကသညံ၊ တတ်သည်။ လောကမာနံ၊ တတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဤ။ အယံ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသည်ကို။ အရိယဿ၊ ဤ။ ဝိနယေ၊ ဌံ။ လောကော၊ ဟူ၍၊
 ဝုဏ္ဏတိ၊ အပ်၏။

“အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တဂဝါ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ပ။ အာဇာနာမိ၊ ထိပါ၏။ အာယသ္မန္တော၊
 အရှင်တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အာကင်္ခမာနာ စ၊ အလိုရှိကုန်သော်ကား။ ဘဂဝန္တံယော၊ ကိုသာ
 လျှင်။ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တေမတ္တံ၊ ကို။ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ မေးလျှောက်ကြကုန်လော့။
 ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဗျာကရေတိ၊
 ဟောကြားတော်မူ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ကို။ (တုမေ၊ တို့သည်။) ဇာရေယျာထာတိ၊
 မှတ်ကြကုန်လော့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ (တေဒဝေါစ ပြန်သတ်။)

“အာရုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ” ။ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခု။
 ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ဤ-(စကားကို)။ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ အာသနာ၊
 နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ သု၊
 ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အသိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသောစွာရှိ၍။ ကေမန္တံ၊
 ဌံ။ နိသိဝိ သု၊ နေကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

(ယံ ဝေါ နော ဘန္တေ ဘဂဝါ။ ပ။ တေမတ္တံ ပဋိပုစ္ဆေယျာမာတိ-ပေးမြဲ။) “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အထ ဝေါ၊
 ဌံ။ မယံ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။) တေန၊ သို့။
 ဥပသကံမိမှ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ တေမတ္တံ၊ ကို။
 ပဋိပုစ္ဆိမှ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေသံ နော၊ ထိုတပည့်တော်တို့အား။ အာယသ္မတော
 အာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ပဇ္ဇေဟိ၊
 ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ဗျူနေဟိ၊ ဤအသီးအခြားဖြစ်သော အက္ခရာတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ဤဝါကျတို့ဖြင့်။
 အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝိဘတ္တောတိ၊ ဝေပန်အပ်၏” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ လျှောက်
 ကြားကုန်ပြီ။ (ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစံ ပြန်သတ်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာနန္ဒော၊
 သည်။ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ဘုရားကို။
 တေမတ္တံ၊ ဤ နာယံ ဘိက္ခဝေ-စသော စကား၏အနက်ကို။ စေ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ အကယ်၍ မေးမြန်း
 ကုန်ငြားအံ့။ အဟမ္မိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ တံ၊ ထို နာယံ ဘိက္ခဝေ-စသော စကား၏အနက်ကို။
 အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒာသည်။ ဗျာကတံ ယထာ၊ ဖြေကြားအပ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။
 တံ၊ ထို နာယံ ဘိက္ခဝေ-စသော စကား၏ အနက်ကို။ ဗျာကရေယံ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ ဧသော ဝေဝံ၊
 ဤအာနန္ဒာဖြေကြားအပ်သော အနက်သည်သာလျှင်။ တေဿ၊ ဤ နာယံ ဘိက္ခဝေ-စသော

စကား၏။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ဝေဠု၊ ဤအနန္တသေဠုကြားအပ်သော အတိုင်းသာလျှင်။ နံ၊ ထိုနာဟံ ဘိက္ခဝေ-စသောစကား၏အနက်ကို။ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်ဆောင်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ကာမဂုဏ်သုတ်

၁၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မောဓော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ချေးမဆွကပင်လျှင်။ အနဘိသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တသေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ့အား။ “မေ၊ ငါ၏။ စေတသော၊ စိတ်ဖြင့်။ သမ္ပုဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ ရှေး၌တွေ့ထိအပ်ဘူးကုန်သော။ အတိတာ၊ လွန်လေပြီကုန်သော။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ပြီးကုန်သော။ ဝိပရိဏတာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ယေ ကာမဂုဏာ၊ အကြင် ကာမဂုဏ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တတြ၊ ထို ငါးပါးသော အတိတ်ကာမဂုဏ်တို့၌။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပစ္စုပ္ပန္နေသု ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ သော်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ အနာဂတေသု၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ သော်။ အပ္ပံ ဝါ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်။ ဂစ္ဆေယျာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မဟံ၊ ထိုငါ၏။ “မေ၊ ငါ၏။ စေတသော၊ ဖြင့်။ သမ္ပုဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အတိတာ၊ ကုန်သော။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ ဝိပရိဏတာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ယေ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တတြ၊ ထို အတိတ် ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌။ အတ္တဂ္ဂပေန၊ မိမိ၏အစီးအပွားကို လိုလားသော သဘောရှိသော (၄)။ ဝါ၊ မိမိကိုယ်ကို ချစ်အပ်သော သဘောရှိသော (၅)။ မေ၊ ငါသည်။ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို ၎င်း။ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းကို၎င်း။ စေတသော၊ စိတ်၏။ အာရေက္ခာ၊ စာစောင့်အရှောက်ကို။ ကရုဏိယောတိ၊ ပြုအပ်၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ တုမှာကမ္ပိ၊ သင်တို့ ၏လည်း။ စေတသော၊ ဖြင့်။ သမ္ပုဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အတိတာ၊ ကုန်သော။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ ဝိပရိဏတာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ယေ စေ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ၊ ထိုအတိတ် ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ သော်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ပစ္စုပ္ပန္နေသု ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ သော်။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ အနာဂတေသု၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌။ ဝေါ၊ တို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဂစ္ဆမာနံ၊ သော်။ အပ္ပံ ဝါ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤ။ ပ။ ယေ စေ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တတြ၊ ထို အတိတ်ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌။ အတ္တဂ္ဂပေဟိ၊ မိမိ၏ အစီး အပွားကို လိုလား သော သဘောရှိကုန်သော (၄)။ ဝါ၊ မိမိကိုယ်ကို ချစ်အပ်သော သဘော ရှိကုန်သော။ ဝေါ၊

၁။ အပ္ပံဝါ အနာဂတေ ပုတိ အနာဂတေ။ ပ။ ပရိတ္တကမေဝ အနာဂတေသု ကာမဂုဏေသု ဥပ္ပုဇ္ဈေယျာတိ စသေတိ။ ၄။ အပ္ပံ ဝါ-၌ ဝါ-သဒ္ဓါကို ဂစ္ဆေ ဖွင့်၏။ ၎င်းကို ရှု၍ အပ္ပံ ဝါ- အနည်းငယ် သာလျှင်-ဟု ပေးသည်။

သင်တို့သည်။ အပ္ပမာဒေါ၊ ကိုရင်း။ သတိ၊ ကိုရင်း။ စေတသော၊ ခါ။ အာရက္ခော၊ ကိုးကရထိ ယော၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤငါ့ဘုရား။ သာသနာတော်၌။ သေ အာယတနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကြောင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။

ယတ္ထ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကြောင်း၌။ စက္ခု၊ စ၊ စက္ခုပုဏ္ဏားသည်လည်း။ နိဂ္ဂဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ဝုပသညာ၊ ဝပ်၌ဖြစ်သော သညာသည်လည်း။ နိဂ္ဂဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သေ အာယတနေ၊ ထို နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကြောင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ ပ။ ယတ္ထ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကြောင်း၌။ မနော၊ စ၊ တေဘူမက စိတ်သည်လည်း။ နိဂ္ဂဇ္ဈတိ၊ ခါ။ ဓမ္မေသညာ၊ စ၊ ဓမ္မာရုံ၌ ဖြစ်သော အမှတ်သည်လည်း။ နိဂ္ဂဇ္ဈတိ၊ ခါ။ သေ အာယတနေ၊ ကိုး။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ ခါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူပြီး။ ဣဒံ၊ ဤကေားကို။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ တထော့မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုဋ် ကျောင်းတော်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော် မူပြီး။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝါ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ခဲသွား၍ မကြာမြင့်မီ။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏ (စိတ်၌)။ “အာဝုသော၊ တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ သေ အာယတနေ ဝေဒိတဗ္ဗေတိ၊ တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ သေ အာယတနေ ဝေဒိတဗ္ဗေ” ဟူသော။ (အာကာရဝါကျပေးခဲ့ပြီ။) ဣဒံ ဥဋ္ဌေသံ၊ ကိုး သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥပိသိတော၊ ၍။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကိုး။ အဝိသဇိတော၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ပြီ။

(ကော န ခေါ ဣမဿ သဂဝတာ။ ပ။ ဣမဿ ခွါဟံ အာဝုသော သဂဝတာ သံခိတ္တေန ဥဋ္ဌေ သဿ ဥဋ္ဌေသံ ဝိတ္တာရေန အတ္ထံ အဝိသဇိတဿ ဝိတ္တာရေန အတ္ထံ အာဇာနာမိ-ပါဌ်တို့ကို လောကန္တဂမနသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

အာဝုသော၊ တို့။ သဂဝတာ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ ‘တသ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗေတိ၊ တသ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗေ’ ဟူသော။ တေ၊ ဤကေားကို။ သဋ္ဌာယတနနိရောဓံ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနတို့၏ ချုပ်ထုနိဗ္ဗာန်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ တသ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ သေ အာယတနေ ဝေဒိတဗ္ဗေတိ။ တသ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ သေ အာယတနေ ဝေဒိတဗ္ဗေ’ ဟူသော။ တေ၊ ဤကေားကို။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ (အယံ ခေါ အာဝုသော ဘဂဝါ။ ပ။ ဝေဉ္စ နံ ဓာရေယျာတာတိ-အထိ လောကန္တဂမနသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

အထတ္ထံ၊ အပ၊ ရှေးမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သက္ကပဉ္စသုတ်

ဘဂ။ ကေံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓုဂေဂဟေ၊ ဓုဂေါဟ်ပြည်၌။ ဂိဇ္ဈကုဋေ၊ ဌင်းတနုတ်သီးနှင့်တူသော ကောင်ဟူ၍ရှိသောကြောင့် ဂိဇ္ဈကုဋ်အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။

။ သေ အာယတနေ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ တံ ကာရဏံ ဇာနိတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော-ဟု ဖွင့်ဆိုသော အဋ္ဌကထာကို မှတ်တမ်း၍။ သေ အာယတနေ-ပုဒ်သည်၎င်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ-ဟူသောပုဒ်သည်၎င်း၊ ဓမ္မာဂ္ဂုဏ္ဍာန် ၁၄၂-ခုစေတီ-သုတ် အရ ပဋ္ဌမာဏ်ကို ပြောဆိုထားသော ပဒ်များဖြစ်ကြသည်။ ဝနပုဂ္ဂဗ္ဗေ ယထာ ဟံ-သိတဂ္ဂေ-ပုဒ်ကဲ့သို့တည်း။

အထ ခေါ်၊ ဌ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတာ၊ ဌ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတာ၊ အလွန်ရှိသော စွဲလမ်းခြင်း။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ အဋ္ဌာသိ၊ ရုပ်တည်ပြီး။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ ဌိတော၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ဣဒါ၊ ဤလောက၌။ ကေစွေ၊ အချို့ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဝိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌သာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကိလေသာမငြိမ်းကုန်။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းရင်းသည်။ ကော န ခေါ်၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့အကြောင်းသည်။ ကော န ခေါ်၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ဌ။ ကေစွေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဝိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကိလေသာငြိမ်းကုန်၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသောသိကြားမင်း။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ပိယဇ္ဈပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရနိယာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဝှုပါ၊ ထိုသည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) သိက္ခ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊ အံ။ စေ အဘိဝဒတိ၊ အံ။ အဇ္ဈောသာယ၊ ဌ။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ။ တံ၊ ထိုဝှုပါရုံကို။ အဘိနန္ဒတော၊ သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။ အဇ္ဈောသာယ၊ ဌ။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တန္တိသိတံ၊ ထိုတဏှာကိုမို့သော။ တဒုပါဒါနံ၊ ထိုတဏှာကို ယူခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ ထိုတဏှာကို စွဲလမ်းသော။ ဝိညာဏံ၊ ကမ္မဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသောသိကြားမင်း။ သဉ္စပါဒါနော၊ စွဲလမ်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာမငြိမ်း။ ပ။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဒါ၊ ဌ။ ကေစွေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်။ အယံ၊ ဤသို့အပ်ပြီးသည်ကား။ ဟေတု၊ အကြောင်းရင်းမည်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့ဖြစ်သောအကြောင်းမည်၏။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ပ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သိက္ခ၊ သည်။ တံ၊ ထိုဝှုပါရုံကို။ စေ နာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ငြားအံ့။ စေ နာဘိဝဒတိ၊ အံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ ဌ။ စေ န တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုဝှုပါရုံကို။ အဘိနန္ဒတော၊ သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျှီမတတ် မစွဲလမ်းပူ၍။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တန္တိသိတံ၊ ထိုတဏှာကို မို့သော။ ဝိညာဏံ၊ ကမ္မဝိညာဏ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုပါဒါနံ၊ ထိုတဏှာကိုယူခြင်းရှိသော။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ အနုပါဒါနော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ သိက္ခ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။ ပ။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဒါ၊ ဌ။ ကေစွေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ဟေတု၊ မည်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ပစ္စယော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ပဉ္စသီလသုတ်

၁၁၉။ ဧဝံ၊ ထပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓုဒကယော၊ ဓုဒဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဂိဇ္ဈကုဋေ၊ သော။ ပဗ္ဗထေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ဇာ။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝ-ပုတ္တော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်၏သာပြစ်သော။ ပဉ္စသီလော၊ ငါးခုသော ဦးစွန်းရှိသောကြောင့် ပဉ္စသီလ အမည်ရှိသော နတ်သားသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇာ။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသောစွာ ရှိခဲ့ပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ငံထော၊ သော။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝပုတ္တော၊ သော။ ပဉ္စသီလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဓုဒ။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကဓ္ဓေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ ထိုသည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်။ သော ယေတု၊ သည်။ ဧကော န ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ဧကော န ခေါ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ဓုဒ။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကဓ္ဓေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ ထိုသည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သော ယေတု၊ သည်။ ဧကော ပန၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ဧကောတိ၊ နည်း ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပဉ္စသီလံ၊ ပဉ္စသီလနတ်သား။ ပ။ အယံ၊ သည်ကား။ ယေတု၊ မည်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ပစ္စယော၊ မည်၏။ (အကြွင်းကို သက္ကပဉ္စသုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

သဒ္ဓံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကသုတ်

၁၂၀။ ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိကသူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရာမပြစ် သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ဇာ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇာ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတာ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏိယံ၊ သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဓိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဇော ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ “အာဝုသော သာရိပုတ္တံ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အကုနေတပည့် ပြစ်သော။ ဝါ၊ အနီးနေတပည့်ပြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဟိနာယ၊ ယုတ်သောလူ၏အဖြစ်သို့။ အာဝတ္ထောတိ၊ လည်၏ ”ဟူသော။ (တနည်းကား— ဟိနာယာဝတ္ထောတိ၊ လူထွက်၏ ဟူသော။) ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

၆၀

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧတံ၊ ဤသင်လျှောက်ဆိုသောစကားသည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြိယတို့၌။ အဂုတ္တဒ္ဓါရဿ၊ မပိတ်ဆို့အပ်သော တံခါးရှိသော။ ဝါ၊ မလုံခြုံစေအပ်သော တံခါးရှိ သော။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ အမတ္တညနေော၊ (ခံခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင် ခြင်း၌) အဟိုင်းအရှည်ကိုမသိသော။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းတည်းဟူသော လုံ့လကို။ အနန္တ-ယုတ္တဿ၊ အဖန်ဖန်အားမထုတ်အပ်သော ရဟန်းအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်လျှောက်ဆိုသည့်အတိုင်း။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒွါရော၊ သော။ ဘောဇနေ၊
 ၌။ အမတ္တည၊ သော။ ဇာဂရိယံ၊ ကို။ အနုယုတ္တော၊ သော။ သော သိက္ခ၊ သည်။ ယ၊ ဒီဝံ၊
 အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံစွာ။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်စွာ။
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ သန္တာနေဿတိတိ၊ ကျိုးစားအားထုတ်နိုင်လတ္တံ့ဟူသော။ ဧတံ
 ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဣန္ဒြိယေသု၊
 တို့၌။ ဂုတ္တဒွါရော၊ သော။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တည၊ သော။ ဇာဂရိယံ၊ ကို။ အနုယုတ္တော၊
 သော။ သော သိက္ခ၊ သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ စွာ။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စွာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။
 သန္တာနေဿတိတိ၊ နိုင်လတ္တံ့ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒွါရော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣဓ၊ ဤဘုရားရှင် သာသနာတော်၌။ သိက္ခ၊ သည်။
 စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဝှံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗျူနဂ္ဂါဟိ၊
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယတွာဇီကရတံ၊ အကြင်ကျွေးမြေ့ကို မစောင့်စည်းခြင်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိယရန္တံ၊ နေသော။
 နေံ (သိက္ခ)၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အလိုကြီးခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းဟု ဆိုအပ်
 ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ မ္မော၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အန္တာ-
 သဝေယျ၊ အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်ညှဉ်းစဲကုန်ရ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုမြေ့ကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်
 စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။
 သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သောတေန၊ ဖြင့်။ သဒ္ဓံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၌။ ပ။
 မနိန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။
 ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြိယတို့၌။ ဂုတ္တဒွါရော၊ သည်။ ဧ၊ တိ၊ ၎င်း။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တည၊ အတိုင်းအရှည်ကို
 သိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣဓ၊ ၌။ သိက္ခ၊ သည်။ ပဋိသင်္ခါ
 (ပဋိသင်္ခါယ)၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ ယောနိသော၊ သော။ သာအကြောင်းဖြင့်။ အာဟာရံ၊
 ဆွမ်းစသော အာဟာရကို။ အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏။ ဒဝါယ၊ ရွာသူသားငယ်စသည်တို့ကဲ့သို့ မြူးထူး
 ပျော်ပါးကစားခြင်းငှါ။ နေဝ အာဟာရေတိ၊ မမျိုး မဒါယ၊ လက်ဝှေ့၊ လက်ပန်းသည်စသည်တို့
 ကဲ့သို့ ဗလမာန်၊ ပုရိသမာန်ဖြင့် ယစ်ခြင်းငှါ။ န အာဟာရေတိ၊ မမျိုး။ မတ္တနာယ၊ နန်းတွင်းသူ
 ပြည့်တန်းသာမစသည်တို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ န အာဟာရေတိ၊ မမျိုး။
 ပိဘူသနာယ၊ ဂျမ်းသမား၊ ကချေသည်စသည်တို့ကဲ့သို့ အရေအဆင်း တင့်တယ်ခြင်းငှါ။ န အာ-
 ဟာရေတိ၊ မမျိုး။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ယာဝ ဌိတိယာ ဝေ၊ ကံကုန်သဖြင့်
 အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် တည်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ (အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏။) ယာဝ
 ဟာပနာယ ဝေ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်သဖြင့် မျှတခြင်းအကျိုးငှါ
 သာလျှင်။ (အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏။) ယာဝ ဝိဟိံ သုဘရတိယာ ဝေ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို နှိပ်စက်တတ်
 သော မှတ်သိပ်သာလောင်ခြင်းမှ ကင်းစေခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ (အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏။)
 ယာဝ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ ဝေ၊ အလုံးစုံသော ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်၊ ပဋိဝေတည်းဟူသော
 သာသနာတော်ကို ခြီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ (အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့

ပိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ ဌာန-၃၀-နာ၊ ဝုဿန္တာသဒ္ဓိ ပ-၁၆၈-နာ၊

အာဟာရကို မျှီသဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ မှတ်သိပ်အာလောင့်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟာနိမိ၊ ငါဗျောက်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိမှီ၍ သုံးဆောင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ န ဥပ္ပါဒေသာမိ၊ ငါမဖြစ်စေအံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ယာတြာ စ၊ ဣရိယာပုထ မျှတသည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ အနဝဇ္ဇတာ စ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ဖာသုဝိယာရေ စ၊ ချမ်းသာစွာ နေချခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပြု၍။ (အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၎င်း။) ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဝေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘောဇနေ၊ ခွံ။ မတ္တညူ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

အာဝသော၊ ငါ့ရှင်။ ကထာ၊ လျှင်။ ဖာဂရိယံ၊ ကို။ အနုယုတ္တော၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣစ၊ ဤဘုရားရှင်သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိဝသံ၊ နေအဘို့၌။ စက်မေန၊ စကြံသွားခြင်းဖြင့်။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်နေခြင်းဖြင့်။ အာဝရဏိယေဟိ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို ပိတ်ပင် တားဆီးတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏ တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏ (သုခသင်၏လည်းဟူ)။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမံ ယာမံ၊ ပဌမ ယာမံ၌။ စက်မေန၊ ဖြင့်။ နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ အာဝရဏိယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၎င်း။ ရတ္တိယာ၊ ၎င်း။ မဇ္ဈိမံ ယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာမံ၌။ ဓက္ခိဏေန ပဿေန၊ လကျောနံပါးဖြင့်။ ပါဒေ၊ လကျောခြေ၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေကို။ အစွာဓာယ၊ စဉ်းငယ်လွန်သဖြင့် တင်ထားသည်ကိုပြု၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနေ၊ ပညာအဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအံ့ဟူသော အမှတ်ကို။ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သိဟသေယံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ရတ္တိယာ၊ ၎င်း။ ပဋ္ဌိမံ ယာမံ၊ ပဋ္ဌိမယာမံ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ စောစောထ၍။ စက်မေန၊ ဖြင့်။ နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ အာဝရဏိယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၎င်း။ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်။ ဝေဝေါ၊ သျှင်။ ဖာဂရိယံ၊ ကို။ အနုယုတ္တော၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤဘုရားရှင်သာသနာတော်၌။ “(မယံ၊ ငါတို့သည်။) ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဣတ္ထဒ္ဓါရာ၊ ပိတ်ဆို့အပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ လျှံစေအပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူနေ၊ (ခံခြင်း၊ သုံးဆောင်ခြင်း၊ ပစ္စဝေက္ခကာ ဆင်ခြင်ခြင်း၌) အတိုင်း အရှည်ကို သိလေ့ရှိကုန်၏။ ဖာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း ထည်းဟူသောလုံ့လကို။ အနုယုတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်အပ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဝေ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက မိန့်ကော်မူ၏။

ထည့်မံ၊ ရှုမံစုံပြောစံ ၁၃၀ မှတ်တည်း။

၈-ရာဟုလောဝါဒသုတ်

၁၂၁။ ကေ၊ ထပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘာဝါ၊ သည်။ ယာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိတ်သူဌေး၏။ အာရာပေ၊ အရာပ်ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းကော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ဝေါ၊ ဟိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘာဂဘော၊ ဘာ။ ဝါ၊ ၎င်း။ သဟောဘဿ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လိနဿ၊ တယောက်

အထီးတည်း ကံန်းအောင်းတော်မူစဉ်။ စေတသော၊ ခံတံ၏။ “ရာဟုလယ၊ ရာဟုလာအား။ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ၊ အရာဟတ္ထပိုလ်ကို ရင့်ကျက်စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဒ္ဓါအစရှိသော တရားတို့ ဦးပါးသော တရားတို့သည်။ ပရိပက္ခာ ခေါ်၊ ရင့်ကျက်ကုန်ပြီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဥဟုလံ၊ ရာဟုလာကို။ ဥတ္တရိံ၊ ထိုထက်အလွန်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝါတရားတို့၏။ ခယေ၊ ကုန်ထုပြစ်သော အရာဟတ္ထပိုလ်၌။ ဝိနေယံ၊ ဆုံးမရမှုကား။ ယံနုနာတံ၊ ယောင်းလေစွာကား” ဟူသော။ ဝိပရိဝိတက္ခော၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားပြစ်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗကုသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတော၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်း။ အာဒါယ၊ ဟူ၍။ သာဝတ္တိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆမ်းအလို့ငှါ။ စရိတုား၊ လှည့်လည်၍။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်ကာလ၌။ ပိဏ္ဍပါတပရိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခံပြီးသော်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ အရှင်ရာဟုလာကို။ “ရာဟုလ၊ ရာဟုလာ။ နိသီဒနံ၊ ထိုင်စရာသားရေပိုင်ကို။ ဂဏ္ဍာယံ၊ ဟူလော့။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ အန္ဓဝနံ၊ သူကန်းတောသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဝတန၊ ထိုသူကန်းတောသို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေသန့်နေရန်အလို့ငှါ။ ဥပသကံမိဿာမာတိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

“ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ” ဟူ၍ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပရိသုတုာ၊ ပန်ခံ၍။ နိသီဒနံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ တနည်း—ဘဂဝန္တံ (ဘဂဝတော)၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပိဋိတော၊ ပိဋိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုပန္နိ၊ အစဉ်လိုက်၏။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝတာသဟယာနိ၊ နတ်အထောင်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ ဥတ္တရိံ၊ ထိုထက်အလွန်။ အာသဝါနံ၊ ထို၏။ ခယေ၊ ၌။ ဝိနေယတိထိ၊ ဆုံးမလတ္တံ” ဟူ၍။ အနုပန္နာနိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အထ ခေါ် ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အန္ဓဝနံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါယေတုာ၊ သင်္ဘောင်၌။ အညတရသ္မိံ၊ မဆင်ရှားသော။ ဝါ၊ တပင်သော။ ဂုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ပညတ္ထေ၊ ခင်းကားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ အာယသ္မာပိ ခေါ် ရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတုာ၊ အလွန် ရှိသေစွာ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီန္တံ ခေါ်၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်—

“ရာဟုလ၊ ရာဟုလာ။ (မယာ၊ သည်။ ဂုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံသော။ ယံ ဝစနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။) ကံ၊ ထိုငါဘုရားဆိုအပ်လတ္တံ သော စကားကို။ (တံ၊ သင်သည်။) ကိံ၊ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်သနည်း။ စက္ခု၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြသလော” ဟူ၍။ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြပါဘုရား။ ပန၊ နောက်တပုမေးဦးအံ့။ ဝါ၊ အကြင် စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြ။ ကံ၊ ထိုမမြသော စက္ခုပသာဒသည်။ ဤ ဝါ

၇၂ နိသီဒနံ ဤ ခမ္မဓာတ် အဝိဓမ္မာတံ။ (အဋ္ဌကထာဝဂ္ဂ စာအုပ် ၇၀။)

ဆင်းရဲလေလော။ သုခံ ဝါ။ ရုမ်းသာလေလော။ ဣတိ။ ဘန္တေ။ ဝား။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲပါသူဝား။
 ပန။ နောက်ထပ်ထရမ်းဦးအံ့။ ယံ။ အကြင် စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ။ မပြု။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲ၏။
 ဝိပရိကာမဓမ္မံ။ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ။ ထိုမပြု ဆင်းရဲ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော
 စက္ခုပသာဒကို။ “ထေ၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ ဒေသာ၊ သည်။
 အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေသာ၊ သည်။ မေ၊ ခါ။ အတ္ထာတိ၊ အတ္ထတည်း”ဟူ၍။
 သမနုပဿိတံ။ ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲ ခွဲခြင်းငှါ။ ကလ္လံ န၊ သင့်ပါသလော။ (ဣတိ။ ခါ။)ဘန္တေ။
 ဝား။ ထေ၊ ဤသို့ ခွဲခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုဝား။ ပ။ စက္ခုသမ္ပာယပစ္စယာ၊ ကြောင့်။
 ဟမ္ပိဒံ ဝေဒနာကတံ။ အကြင်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောဝေဒနာသည်၎င်း။ ဟမ္ပိဒံ သညာကတံ။ အကြင်
 သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော သညာသည်၎င်း။ ဟမ္ပိဒံ သင်္ခါရကတံ။ အကြင်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော သင်္ခါရသည်
 ၎င်း။ ဟမ္ပိဒံ ဝိညာဏကတံ။ အကြင်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဝိညာဏသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တမ္ပိ၊
 ထိုဝေဒနာကန္တာ၊ သညာကန္တာ၊ သင်္ခါရကန္တာ၊ ဝိညာဏကန္တာသည်လည်း။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ
 ဝါ၊ မပြုသလော။ ဣတိ။ ခါ။ ဘန္တေ။ ဝား။ အနိစ္စံ၊ မပြုပါဘုဝား။ ပန။ အံ့။ ယံ။ အကြင်ဝေဒနာကန္တာ
 သညာကန္တာ သင်္ခါရကန္တာ ဝိညာဏကန္တာသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ တံ။ သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ လော။ သုခံ
 ဝါ၊ လော။ ဣတိ။ ခါ။ ဘန္တေ။ ဝား။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲပါသူဝား။ ပန။ အံ့။ ယံ။ အကြင်ဝေဒနာကန္တာ၊
 သညာကန္တာ၊ သင်္ခါရကန္တာ၊ ဝိညာဏကန္တာသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ ဒုက္ခံ။ ခါ။ ဝိပရိကာမဓမ္မံ။ ရှိ၏။
 တံ။ ကိ။ ပ။ သမနုပဿိတံ။ ငှါ။ ကလ္လံ န၊ သင့်ပါသလော။ ဘန္တေ။ ဝား။ ထေ။ သည်။ နော ဟိ၊
 မသင့်ပါဘုဝား။ (အကြောင်းလွယ်၏ ပေးပြီ။) ၉

သကဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤ ထံ ကိ မညသိရာဟုလ-စသောစကားကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။
 အာယသ္မာ ဝာဟုလော၊ သည်။ အတ္ထမနော၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မိမိ
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘကဝတော၊ ခါ။ သာသိတံ၊ ကိ။ အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ ဣမသ္မိံ ဝ
 ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ၊ ဤဂါထာမသက် စုတ္တိယသက်သက်ဖြစ်သော တရားတော်ကို။ ဘညမာနေ၊
 ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မတော ဝာဟုလဿ၊ ခါ။ စိတ္တံ၊ သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ၊
 ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မစွဲလမ်းပူ၍။ အာသဝေယိ၊ ထိုမှ။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်ပြီ ။ အနနကာနံ၊ များစွာကုန်သော။
 ဒေဝတာသဟဿာနဉ္စ၊ အထောင်သောနတ်တို့အားလည်း။ “ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမက
 တရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ သမ္ပံ၊ ထိုအလုံးစုံသော တေဘူမကတရား
 သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိရဓံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူမှု
 ကင်းသော။ ဝိတမလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးမရှိသော။ ဓမ္မစက္ခု၊ မဂ်ညာဏ
 လေးပါး၊ ဝိလ်ညာဏလေးပါးဟူသော ညာဏ်မျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ဣတိ။ ခါ။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါအာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။)

အဋ္ဌမံ၊ ရွှင်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဇု-သံယောဇနိယဓမ္မသုတ်

၁၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ သံယောဇနိယေ၊ နှောင့်ပွဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊
 သံယောဇဉ်၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ စ၊ တရားတို့ကို၎င်း။ သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇဉ်တရား

၁။ ဝိ မထိ-၁၉၄-နှာ အထ ဝါ နည်းအရ ပေးသည်။ (ရွှေကပေးခံပြီ။ ပြန်ရှု။)

ကိုရင်း။ (အဟံ၊ သည်။) ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုသံဃောဇဉ်၏အာရုံ
ဖြစ်သောတရား၊ သံယောဇဉ်တရားကို။ (တုပျေ၊ တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုလော့။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ အဘယ်သည်တို့
နည်း။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်တရားသည်။ ကထမံ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဣဒ္ဓာ၊ ကုန်
သော။ ပ။ ဝှပါ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဣမေ၊ ဤဝှပါရုံတို့ကို။ သံယောဇနိယာ၊
ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တတ္ထ၊ ထို
ဝှပါရုံတို့၌။ ဆန္ဒထဂေါ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းရှိ၏။ တံ၊ ထိုဝှပါရုံတို့၌။ တံ၊ ထိုသို့ပြင်းစွာတပ်ခြင်း
သည်။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်မည်၏။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဥပါဒါနိယဓမ္မသုတ်

၁၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဥပါဒါနိယေ၊ ပြင်းစွာစွဲလမ်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊
ဥပါဒါနိ၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ စ၊ တရားတို့ကိုရင်း။ ဥပါဒါနဉ္စ၊ ဥပါဒါနိတရားကိုရင်း။
(အဟံ၊ သည်။) ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုဥပါဒါနိ၏အာရုံဖြစ်သောတရား၊
ဥပါဒါနိတရားကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဥပါဒါနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ မ၊ နည်း။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။
ကထမံ စ၊ နည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဣမေ၊ ဤဝှပါရုံတို့ကို။ ဥပါဒါနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
တရားတို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ယော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဝှပါရုံတို့၌။ ဆန္ဒထဂေါ၊ ပြင်းစွာ
တပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထို၌။ တံ၊ သည်။ ဥပါဒါနံ၊ မည်၏။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဇုတိယောဒနံ ဓမ္မသုတ်သော။ လောကကောမဂုဏဝဂ္ဂေါ၊ လောက
ကောမဂုဏဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုလောကကောမဂုဏဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား။

မာရပါသေန၊ မာရပါသသဒ္ဓါပြင်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒေ၊ စ။ ပဌမမာရပါသသုတ်
ဇုတိယမာရပါသသုတ် နှစ်သုတ်တို့ရင်း။ လောကကောမဂုဏေန၊ လောကသဒ္ဓါ၊ ကောမဂုဏ
သဒ္ဓါပြင်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒေ၊ စ။ လောကန္တကမနသုတ်၊ ကောမဂုဏသုတ်တို့ရင်း။
သက္ကော စ၊ သက္ကပ္ပသုတ်ရင်း။ ပဉ္စသိခေါ စေ၊ ပဉ္စသိသုတ်ရင်း။ သာရိပုတ္တော စ၊
သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကသုတ်ရင်း။ ဓာဟုလော စ၊ ဓာဟုလောဝါဒသုတ်ရင်း။ သံယော-
ဇနဉ္စ၊ သံယောဇနိယဓမ္မသုတ်ရင်း။ ဥပါဒါနဉ္စ၊ ဥပါဒါနိယဓမ္မသုတ်ရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။
ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။) တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စကိ၊ ဆိုအပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆိုရာစကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။

(၁၃) ဂုဏ်ပထဝီ

၁-ဝေသာလီသုတ်

၁၂၄။ ဧကံ၊ ထပါ၊ သော၊ သမယံ၊ အခါ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလီယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ ကြီးစွာသော ထော၌။ (မဟာဝန်တော၌ ဟူ၍ သော်လည်းပေး။) ကုဋ္ဌာဂါရသလာယံ၊ စုလစ်ပွန်းချွန် အထွန်ထပ်သော နန္ဒကုဋ္ဌကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝေသာလီကော၊ ဝေသာလီပြည်၌ နေသော။ ဥဂ္ဂေါ၊ ဥက္ကမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီး။ ဥပသကံမိတွာ၊ ပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီး။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီနော ခေါ၊ ပြီးသော။ ဝေသာလီကော၊ သော။ ဥဂ္ဂေါ၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဝား။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ ထိုသည်။ ဝိဇ္ဇေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်။ သော ယေတု၊ သည်။ ဧကော န ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ဧကော န ခေါ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ဝား။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ ထိုသည်။ ဝိဇ္ဇေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သော ယေတု၊ သည်။ ဧကော ပန၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ဧကောတိ၊ နည်း”ဟူသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ပ။ တံ၊ ထိုဥပါရုံကို။ အဘိနန္ဒတော၊ သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။ အဗျောသာယ၊ ၌။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တနိဿိတံ၊ ထိုတဏှာကိုရှိသော။ တရုပါဒါနံ၊ ထိုတဏှာကို ယူခြင်းရှိသော။ ဝိညာထံ၊ ကမ္ပဝိညာထံသည်။ ဟောထိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သဉ္စပါဒါနော၊ စွဲလမ်းခြင်းနှင့်ထက်ပြစ်သော။ သိက္ခူ၊ သည်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယထိ၊ ကိလေသာမငြိမ်း။ (အကြောင်းကို စာပိုဒ် ၁၁၈-သက္ကပဉ္စသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)

ဝဋံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဝဇ္ဇီသုတ်

၁၂၅။ ဧကံ၊ ထပါ၊ သော၊ သမယံ၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ ဝဇ္ဇီသု၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းတို့၌။ ဟတ္ထိဂါမေ၊ ဟတ္ထိမည်သောရွာ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဟတ္ထိဂါမကော၊ ဟတ္ထိမည်သောရွာ၌နေသော။ ဥဂ္ဂေါ၊ ဥက္ကမည်သော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ယေန၊ ၌။ ပ။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ (အကြောင်းကို စာပိုဒ် ၁၁၈-သက္ကပဉ္စသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)

ရတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-နာဠန္ဒသုတ်

၁၂၆။ ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒမြို့၌။ ပါဝါရိကပ္ပဝနေ၊ ပါဝါရိကသုဋ္ဌေး၏ သရက်ဥယျာဉ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ (အကြောင်းကို စာပိုဒ် ၁၁၈-သက္ကပဉ္စသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)

သထိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဘာရဒွါဇသုတ်

၁၂၇။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇော၊ အဂ္ဂင်ပိဏ္ဍောလ-
 တာရဒွါဇသညံ။ ကောသမ္ပိယံ၊ ကောသမ္ပိပြည်ဌံ။ ယောသိတာရာမေ၊ ယော သိတာရုံကျောင်းဌံ။
 ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါဌံ။ ဥဒေနော၊ ဥဒေနအမည်ရှိသော။
 ရာဇော၊ မင်းသည်။ ယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇော၊ သညံ။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။
 ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ပြီး၍။ အာယသ္မာ ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇေန၊ နှင့်။ သမ္ပိ၊ ထကူ။
 သမ္ပောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောပြီ။ သမ္ပောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။
 သာရကိယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ ကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။
 ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ နေပြီးသော။ ဥဒေနော၊ သော။
 ရာဇော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇံ၊ ကို။ “ဘော ဘာရဒွါဇ၊ အိအဂ္ဂင်ပိဏ္ဍောလ
 ဘာရဒွါဇ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဒဟရာ၊ ငယ်ကုန်သော။ သုဿ၊ ပျိုမြစ်နုနယ်ကုန်
 သော။ ကာဠကေသာ၊ မည်းနက်သောသံရှိကုန်သော။ ဘရေဒန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊
 အရွယ်နှင့်။ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္တာဂတာ၊
 ပြည့်စုံကုန်သော။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနိကိဋ္ဌိတာဝိနော၊ ရွေး၌ မြူးထူးပျော်ပါးခြင်းမရှိ
 ကုန်သော။ (မမြူးထူးပျော်ပါးဘူးကုန်သော။ တနည်း-မသုံးဘောင် မခံစားအပ်ဘူးကုန်သော
 ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ဣမေ ဘိက္ခု။ ဤရဟန်းတို့သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊
 သက်ဝန်းကျင်ပျဉ်စုံစွာ။ ပရိသုဒ္ဓိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်စွာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်
 ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ အဒ္ဓါနဉ္စ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံးလည်း။ (ရှည်မြင့်စွာသော
 နေ့ညှပ်ပတ်လုံးလည်း။) အာပါဒေန္တိ၊ (အစဉ်အဆက်ကို) ပြည့်စုံစေကုန်၏။ သော ဟေတု၊ ထို
 အကြောင်းရင်းသည်။ ကော န ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့
 အကြောင်းသည်။ ကော န ခေါတိ၊ နည်းပု သာ။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်
 သားပြီ။

ဒဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဇာနတာ၊ သိအပ်သော တရားအပေါင်းကို သိတော်မူတတ်
 သော။ ပဿတာ၊ မြင်အပ်သော တရားအပေါင်းကို မြင်တော် မူတတ်သော။ အရဟတာ၊ လူနတ်
 တို့၏ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မဟေဿမပြန် မိမိအလိုလို ကိုယ်ထော်
 တိုင်သာလျှင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ၊ လာကြကုန်လော့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မာတုမတ္ထိသု၊ အမိအရွယ်
 ရှိကုန်သော မာတုဂါမတို့၌။ မာတုစိတ္တံ၊ အမိဟူသောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေထ၊ မြစ်စေကြကုန်လော့။
 ဘဂိနိမတ္ထိသု၊ နှမအရွယ်ရှိကုန်သော မာတုဂါမတို့၌။ ဘဂိနိစိတ္တံ၊ နှမဟူသောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေထ၊
 မြစ်စေကြကုန်လော့။ ဝိတုမတ္ထိသု၊ သမီးအရွယ်ရှိကုန်သော မာတုဂါမတို့၌။ ဝိတုစိတ္တံ၊ သမီးဟူသော
 စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေထာထိ၊ မြစ်စေကြကုန်လော့” ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။

ဒဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေန၊ ကြောင့်။ ပ။ အဒ္ဓါနဉ္စ၊ လည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ (အစဉ်အဆက်) ပြည့်စုံစေ
 ကုန်၏။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်လျှင်။ ဟေတု၊ မည်၏။ အယံ ခေါ၊ သည်ပင်လျှင်။ ပစ္စယော၊ မည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဘာရဒွါဇ၊ အရှင်ဘာရဒွါဇ၊ လောသံ၊ လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အပ္ပေကဒါ၊ တရံတခါ၌။ မာတုမတ္တိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ လောဘဓမ္မာ၊ လောဘသားလျှင် ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည်။ ဝါ၊ သောဘဒ္ဒံယှဉ်သောတရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဂိနိမတ္တိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ လောဘဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓိတုမတ္တိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ လောဘဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘော ဘာရဒွါဇ၊ အရှင်ဘာရဒွါဇ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဒဟရာ၊ ငယ်ကုန်သော။ပ။ အဒ္ဓါနဉ္စ၊ လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ (အစဉ်အဆက်ကို)ပြည့်စုံစေကုန်၏။ အညော၊ တပါးသော။ သော ဟေတု စ၊ သည်၎င်း။ အညော၊ သော။ သော ပစ္စယော စ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ န ခေါ၊ ရှိပါသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇေနတာ၊ သော။ ပဆတာ၊ သော။ အရဟတာ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သော။ တေန ဘဂဝဏှာ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ တိုး၊ ဝေ၊ ကုန်လော့။ တုပေ၊ တို့သည်။ ပါဒိတလာ၊ ခြေဘဝါးအပြင်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော ဆံဖျားဘိုင်အောင်။ ကေသမတ္တကာ၊ ဆံဖျားမှ။ အဓော၊ အောက်ဖြစ်သောခြေဘဝါးတိုင်အောင်။ တပပိယန္တံ၊ အရေပါးလျှင်အဆုံးရှိသော။ နာနုပ္ပကာရဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော။ အသုစိနော၊ မစင်မကြယ် ရှိရာဘယ်ပြင်။ ပုရံ၊ ပြည်သေး။ ဣမေဝ ကာသံ၊ ဤကိုယ်ကိုယ်လျှင်။ (ပစ္စဝေကုထာဝရံ) ‘ဣမသ္မိ’ ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌။ ကေသာ၊ ဆံဘို့သည်၎င်း။ လောမာ၊ အမွှေးတို့သည်၎င်း။ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့သည်၎င်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်၎င်း။ တစော၊ အရေထူ အရေပါးသည်၎င်း။ မံသံ၊ အသားသည်၎င်း။ နာရ၊ အကြောသည်၎င်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်၎င်း။ အဋ္ဌိမိဉ္စ၊ ရိုးတုင်းချင်ဆီသည်၎င်း။ ဝက္ကံ၊ အညို့သည်၎င်း။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၎င်း။ ယကနံ၊ အသည်းသည်၎င်း။ ကိလောမကံ၊ အမြှေးသည်၎င်း။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းသည်၎င်း။ ဖပ္ပိသံ၊ အဆုပ်သည်၎င်း။ အန္တံ၊ အမသည်၎င်း။ အန္တဂုဏံ၊ အသိမ်သည်၎င်း။ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်၎င်း။ ကာသံ၊ အစာဟောင်းသည်၎င်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်၎င်း။ သေမံ၊ သလိပ်သည်၎င်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ပြည်သည်၎င်း။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၎င်း။ သေဒေါ၊ ချွေးသည်၎င်း။ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်၎င်း။ အဿု၊ မျက်ရည်သည်၎င်း။ ဝဿ၊ ဆီကြည်သည်၎င်း။ ခေဋ္ဌော၊ တံခတူးသည်၎င်း။ သိဗာဏိကာ၊ နှပ်သည်၎င်း။ လသိကာ၊ အစေးသည်၎င်း။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်၎င်း။ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ပစ္စဝေကုထာတိ၊ ဆင်ခြင်ကြကုန်လော့” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေန၊ ကြောင့်။ပ။ အဒ္ဓါနဉ္စ၊ လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ စေကုန်၏။ အယမ္ပိ၊ ဤသည်လည်း။ ဟေတု၊ တည်း။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပစ္စယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဘာရဒွါဇ၊ အရှင်ဘာရဒွါဇ၊ ဘာဝိဘကာယာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော ကိုယ်ရှိကုန်သော။ (ပွားများအပ်ပြီးသောကိုယ်ရှိကုန်သော-ဟူ၍သော်လည်းပေး။ကြွင်းသောပုဒ်တို့ကို ၂-နက်ပေး။) ဘာဝိဘသိယာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော သိလှူကုန်သော။ ဘာဝိဘစိတ္တာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော စိတ်

၁။ ဤအနက်ကား လောဘဓမ္မာတိ လောဘဘာသော ဟူသော ဆက္ကနိပါတ် အံ-၄ ၄၄-စာပိုဒ်-၁၁၅-နာ။ လောဘဿ အပ နာပုပ္ဖတ္ထိယာ ဟေဝဒနဝဒသန “လောဘဓမ္မာ” တိ ဝုတ္တံဟူသော သံ-၃ တို့ကို ထောက်၍ ပေးအပ်သော ဆနက်သည်။

၂။ ဤအနက်ကား လောဘဓမ္မာတိ ဘာဝိဘိ တံသမ္ပုသန္တကာ ဓမ္မာဟူသော ဆက္ကနိပါတ် အံ-၄ ၅၁-စာပိုဒ် ၄၇-၄၈-စာပိုဒ် ၁၁၇-နာကို ထောက်၍ ပေးအပ်သော ဆနက်သည်။

ရှိကုန်သော၊ အာဝိတပညာ၊ ပျိုးစေအပ်ပြီးသော ပညာရှိကုန်သော၊ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
 (သန္တံ၊ ရှိကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဝါ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ (တးဝေတံ၊ တံပစ္စည်း၏
 အယုဉ် ဆဋ္ဌကတ္တာ၊ ကြံ၍ပေးသည်။) တံ၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ (ဘာဝေတံ၊ ပျိုးစေခြင်း
 ငှါ။) သုကရံ၊ ပြုလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ယေ တေ
 ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဘာဝိတကာယာ၊ မပျိုးစေအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်၏။ အဘာဝိတသီလာ၊
 မပျိုးစေအပ်သော သီလရှိကုန်၏။ အဘာဝိတစိတ္တာ၊ မပျိုးစေအပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ အဘာဝိတ-
 ပညာ၊ မပျိုးစေအပ်သော ပညာရှိကုန်၏။ (ဈေးနည်းအတိုင်း ဝိသေသနသင်္ခလည်းပေး။) တေသံ၊
 ထိုရဟန်းတို့အား။ ဝါ၊ တို့သည်။ တံ၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ (ဘာဝေတံ၊ ငှါ။) ခုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်
 ခဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ အပ္ပေကဒါ၊ တင်္ဂတခါ၌။ အသုဘ-
 တော၊ အသုဘဟူ၍။ (အသုဘအားဖြင့်သော်လည်းပေး။) မနသိ ကရိဿာမိတိ၊ နှလုံးသွင်းစဉ်
 ဟူ၍။ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်။ သုဘတောဝ၊ သုဘအားဖြင့်သာလျှင်။
 အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဒဟရာ၊ ငယ်
 ကုန်သော။ပ။ အဒ္ဓါနဉ္စ၊ လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ စေကုန်၏။ အညောဝ၊ ထမ်းလည်းဖြစ်သော။
 သောဟေတု၊ သည်။ အတ္ထိနု ခေါ၊ ရှိသေးသလော။ အညောဝ၊ သော။ သောပစ္စယော၊ သည်။
 အတ္ထိနု ခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ “ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧထ၊
 ကုန်လော့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြိယတို့၌။ ဂုတ္တဒါရာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်
 သော တံခါးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (လုံခြုံစေအပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ သော်လည်းပေး။)
 ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်လော့။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဝှပ်။ ကိ၊ ခံသော။ ဤ။ နိမိတ္တဂ္ဂဟိနော၊
 ကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အနုဗျူနဂ္ဂဟိနော၊ ကုန်သည်။ မာ
 အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ ယတွာဓိကရဏံ၊ ကြောင့်။ ကျွန္တိယံ၊ ကိ၊ အသံငုတ်၊ ဖြစ်၍။
 ဝိဟရန္တံ၊ သော။ ခနံ၊ ကိ၊ အသိဇ္ဈာဝေါမနဿာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။
 အကုသလာ မော၊ တို့သည်။ အနုာဿဝေယျ၊ ကုန်လော့။ ဝာသ၊ ကိ၊ သံဝရယ၊ ငှါ။ ပရိပဇ္ဇထ၊
 ကုန်လော့။ ကျွန္တိယံ၊ ကိ၊ ရက္ခထ၊ ကုန်လော့။ စက္ခုန္တိယေ၊ ဤ။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇထ၊
 ကုန်လော့။ပ။ မနိန္ဒြိယေ၊ ဤ။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇထာတိ၊ ကုန်လော့”ဟူသော။ ဧထံ၊ ဤကား
 ကိ၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေန၊ ကြောင့်။ပ။ အဒ္ဓါနဉ္စ၊ ပတ်လုံးလည်း။
 အာပါဒေန္တိ၊ စေကုန်၏။ အယမ္ပိ ခေါ၊ သည်လည်း။ ဟေတု၊ တည်း။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။
 ပစ္စယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ အစ္စရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွာကား။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်
 ဘာရဒ္ဒါဇ။ အတ္ထုတံ၊ မဖြစ်ဘူးပြုဖြစ်စေကာ။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ဇာနတာ၊
 သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ ယာဝံ၊ အလွန်လျှင်။ သုဘာသိတံ၊
 ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ယေန၊ ကြောင့်။
 ဒဟရာ၊ ကုန်သော။ပ။ အဒ္ဓါနဉ္စ၊ ပတ်လုံးလည်း။ အာပါဒေန္တိ၊ စေကုန်၏။ သောဝ၊ ဤသို့
 မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော သံဝရတရားသည်သာလျှင်။ ဟေတု၊ မည်၏။ သောဝ၊
 သည်သာလျှင်။ ပစ္စယော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။

ဘောဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ၊ အယုဂ္ဂိ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်
 အခါ၌။ အရက္ခိဒဏဒနဝ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။
 အရက္ခိတာယဒေ၊ သော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ အရက္ခိဘေနဒေ၊ သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။
 အနုပဋိတာယ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ မတည်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ အသံဝုတေဟိ၊ မစောင့်စည်း
 အပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့ဖြင့်။ အန္တေပုရံ၊ နန်းတော်တွင်းသို့။ ပဝိသာမိ၊
 ဝင်ပါ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ လောသမ္ပော၊ လောသသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့
 သည်။ ဝါ၊ လောသနှင့်ယှဉ်ကုန်သော တရားတို့သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။
 ပရိသဟန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်စွမ်းကုန်၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ၊ ယသ္မိံ စ ခေါ် သမယေ၊
 ၌ကား။ အဟံ၊ သည်။ ရက္ခိတေနဒေ၊ သော၊ ကာယေန၊ ပြုံး။ ရက္ခိတာယ ဒေ၊ သော၊ ဝါစာယ၊
 ဖြင့်။ ရက္ခိတေန ဒေ၊ သော၊ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဥပဋိတာယ၊ အာရုံသို့ ကပ်၍တည်သော။ သတိယာ၊
 ဖြင့်။ သံဝုဘဟိ၊ စောင့်စည်းအပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ ထို့ဖြင့်။ အန္တေပုရံ၊ သို့။ ပဝိသာမိ၊ ၏။
 တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ တထာ၊ ထိုရှေးနည်းအတူ။ လောသမ္ပော၊ ထိုသည်။ မံ၊ ကို။ န ပရိသဟန္တိ၊
 မလွှမ်းမိုးနိုင်စွမ်းကုန်။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်
 ရှိပေစွ။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ ပေစွ။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ။
 နိက္ခန္တိတံ၊ မှောက်၍ ထားအပ်သော ငတ္တုကို။ ဥက္ခယု ဘေယျထာပိ ဝါ၊ လုံရာသက်သို့၎င်း။
 ပဋိစ္စန္တံ၊ မြစ်၊ သစ်ရွက်စသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ငတ္တုကို။ ဝိဝရေယု ဘေယျထာပိ ဝါ၊
 ဖွင့်လှစ်ရာသက်သို့၎င်း။ မုဋ္ဌဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခေယု ဘေယျ-
 ထာပိ ဝါ၊ လက်ကိုကိုင်ဆွဲ ဤလမ်းဘဲဟု ပြောကြားရာသက်သို့၎င်း။ “စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်
 ရှိသော သူတို့သည်။ ဝူပါနိ၊ ဝူပါရုံတို့ကို။ ဒက္ခန္တိတိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့”ဟု နှလုံးသွင်းကုန်၍။
 အန္တကာရေ၊ အမှိုက်တိုက်၌။ ထေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆိမ်းတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယု ဘေယျထာပိ ဝါ၊
 ထွန်းညှိရာသက်သို့၎င်း။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘောတာ ဘာရဒ္ဒါနေ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ
 သည်။ အနနပဋိယာယေန၊ တပါးမက များသောအကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။
 ပကာသိတော၊ ထင်စွာပြတော်မူအပ်၏။ ဘော ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါ၊ သောဟံ၊ သည်။
 ထံ သဂဝန္တံ၊ ထိုပြတ်စွာတရားကို၎င်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကို၎င်း။ သိက္ခသံသဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်း
 ကို၎င်း။ သရထံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။ သဝံ ဘာရဒ္ဒါဓော၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါသည်။ ဝံ ဘပည့်တော်ကို။
 အဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အပြေ၍။ ပါတုပတံ၊ အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ သရထံ၊
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတံ၊ အသိအမှတ်ပြုသော။ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်
 မူပါသော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဇေဏ္ဍံ၊ လေးရံမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သောထသုတ်

၁၂၈။ ဧဝံ၊ သော။ သမဟံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓုဂေဟေ၊ ၌။ ကလန္တကနိဝါပေ၊ ရွှံ့နက်
 တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊
 ၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ သောဏော၊ သေဏအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိပုတ္တော၊ သူကြွယ်၏သားသည်။
 ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြုံး (အကြွင်းလွယ်၏။ ဓာပိဝံ
 သဂ-အတ္ထပဋ္ဌသုတ်အထိုင်း ပေးလေ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးရံမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-စောသိတသုတ်

၁၂၉။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ဣ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ကောဝိဗ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ပိ ပြည်၌။ ယောသိတာရာမေ၊ ယောသိတာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ အထ ခေါ၊ ဣ။ ယောသိ- တော၊ ယောသိဘအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ယေန၊ ဣ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ။ ဓာတုနာနတ္ထံ ဓာတုနာနတ္ထန္တိ၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏ အပြစ်၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏ အပြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက် သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဓာတုနာနတ္ထံ၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အပြစ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္ထံ နခေါ တိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပါသည်။” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါဇ၊ လျှောက် ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်သည်၎င်း။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပြီးစေ တတ်ကုန်သော။ ဝုပါ စ၊ ဝုပါခွံဘိသည်၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏဉ္စ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်၎င်း။ သင်္ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ သုဝေဒနိယံ၊ သုဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ဖဿကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သုဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ် သည်၎င်း။ အမနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပြီးစေတတ်ကုန်သော။ ဝုပါ စ၊ ဝုပါခွံဘိသည်၎င်း။ စက္ခု- ဝိညာဏဉ္စ၊ သည်၎င်း။ သင်္ဝိဇ္ဇတိ၊ ဇိ။ ဒုက္ခဝေဒနိယံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇိ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ စက္ခုဓာတု၊ သည်၎င်း။ ဥပေက္ခာဝေဒနိယာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝုပါဇ၊ ဘိ သည်၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏဉ္စ၊ သည်၎င်း။ သင်္ဝိဇ္ဇတိ၊ ဇိ။ အဒုက္ခမသုဝေဒနိယံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုဝေဒနာလည်း မဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ်၊ သုဝေဒနာလည်း မဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇိ။ (အကြွင်းလွယ်၏ နည်းမိုး၍ ပေးလေ။) ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှ လောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဓာတုနာနတ္ထံ၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏ အပြစ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္ထံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဇိ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက် သောသုတ်တော်။

၇-ဟာလိဒ္ဓိကာနိသုတ်

၁၃၀။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ဣ။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ အဝန္တိသု၊ အဝန္တိ တိုင်း၌။ ကုရုသရေ၊ ကုရုသရေမြို့၌။ ပပါတေ၊ ပပါတအမည်ရှိသော။ ဗဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဟာလိဒ္ဓိကာနိ၊ ဟာလိဒ္ဓိကာနိအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ယေန၊ ဣ။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။)ပ။ အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓာတုနာနတ္ထံ၊ ဓာတ်၏ ထူးသည်၏အပြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဖဿနာနတ္ထံ၊ ဖဿ၏ ထူးသည်၏အပြစ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇိ။ ဗဿနာနတ္ထံ၊ ဗဿ၏ ထူးသည်၏ အပြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝေဒနာနာနတ္ထံ၊ ဝေဒနာထူးသည်၏အပြစ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊

၁။ ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြစ်၍ မနာပါပုဒ် မပါသင့်၊ ဇိဝါဂါသုစသည်ဘုံကိုတောင်း။

၂။ စက္ခုဝိညာဏဉ္စနောက်၌ ထချောင်းပျစ် မပါမှီ၊ ထည့်ပါလေ။

ဖြစ်၏ - ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဣတ္ထန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ လျှောက်သားပြီ။

ဘန္တု၊ ရာ။ ကသံ၊ အသယ်သို့ ဖျဉ်း၊ ဓာဘုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ချမ်း။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နုခေါ၊ ပြစ်ပါသည်။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ချမ်း။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နုခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပေးလျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣ၊ ဤဘုရားသာသနာထေရ်၌။ ဘိက္ခု၊ ခံသည်။ စက္ခုနာ၊ ပြင့်။ မနာယံ၊ စိတ်နှလုံးကို ပျိုးစေတော်သော။ ရှပ်၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ချမ်း။ တေ၊ ဤရူပါရုံသည်။ ဣတ္ထန္တိ၊ ဤသို့ နှစ်သက်နှယ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သံ၊ စက္ခု-ဝိညာဏဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ဗုက္ခဝေဒနိယံ၊ ဗုက္ခဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿဉ္စ၊ ဖဿကို၎င်း။ ပဋိစ္စ၊ ချမ်း။ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ စက္ခုနာ ဝေ၊ ပြင့်သာလျှင်။ အာနာယံ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျိုးစေတော်သော။ ရှပ်၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ချမ်း။ တေ၊ ဤရူပါရုံသည်။ ဣတ္ထန္တိ၊ ဤသို့ နှစ်သက်နှယ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ဗုက္ခဝေဒနိယံ၊ ဗုက္ခဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ပဋိစ္စ၊ ချမ်း။ ဗုက္ခာဝေဒနာ၊ ဗုက္ခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ စက္ခုနာ ဝေ၊ ပြင့်သာလျှင်။ ဥပေက္ခာ ဌာနိယံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ရှပ်၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ချမ်း။ တေ၊ ဤရူပါရုံသည်။ ဣတ္ထန္တိ၊ ဤသို့ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏဉ္စ၊ ကို၎င်း။ အဗုက္ခမသုခဝေဒနိယံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ပဋိစ္စ၊ ချမ်း။ အဗုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ပ။ ၂။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ချမ်း။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ချမ်း။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣယံ၊ ၎င်း။

သတ္တံ၊ ရန်ဒုးမြောက်သောသုတ်သည်။

န-နကုလပိတုသုတ်

၁၃။ ဧကံ၊ ဘော။ သမာယံ၊ ချမ်း။ ဘာဝါ၊ သည်။ ဘဒ္ဒဂ္ဂသု၊ ဘဒ္ဒတိုင်း၌။ သုသုမာရဂီရေ၊ သုသုမာရဂီရ်မြို့၌။ မိဂဒါယ၊ သားတို့သားဘေး ပေးရာဖြစ်သော။ ဘေသကဋ္ဌာဝနေ၊ ဘေသကဋ္ဌာမည်သောထေရ်၌။ ဝိဟယတိ၊ မူ၏။ အထ ခေါ၊ ချမ်း။ နကုလပိတာ၊ နကုလသတို့သား၏ အဘဖြစ်သော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ဘကန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တု၊ ရား။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣ၊ ချမ်း။ ဧကဇ္ဇေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝိဇ္ဇေဝ ဓမ္မေ၊ ချမ်းသာလျှင်။ နော ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်သော ယေတု၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ ဘော ပစ္စယော၊ သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ ဘန္တု၊ ရား။ ယေန၊ ကြောင့်။ ဣ၊ ချမ်း။ ဧကဇ္ဇေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝိဇ္ဇေဝ ဓမ္မေ၊ ချမ်းသာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘော ယေတု၊ သည်။ ဝော ပန၊ နည်း။ ဘော ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ နည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ (အကြွင်းလွယ်၏။ စာပိုဒ် ၁၁၀- သက္ကပဉ္စသုတ်အတိုင်း ပေးလော) ဣတိ၊ ၎င်း။

သတ္တံ၊ ရန်ဒုးမြောက်သောသုတ်သည်။

၉-တောဟိစ္စသုတ်

၁၃၂။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သညံ။ အဝန္တိသု၊ ဘဝန္တိတိုင်း
 ဌံ။ မက္ကရကထေ၊ မက္ကရကထမည်သောမြို့ဌံ။ အရညကုဋိကာယံ၊ တောကျောင်းဌံ။ ဝိယရထိ၊ ဧ။
 အထ ခေါ၊ ဌံ။ လောဟိစ္စသ၊ လောဟိစ္စမည်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာ
 ကုန်သော။ အန္တေဝါသိကာ၊ အနီးနေ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ကဋ္ဌဟာရကာ၊ ထင်းကို ဆောင်ယူ
 တတ်ကုန်သော။ မာဏဝကာ၊ လုလင်တို့သည်။ ယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာတော မဟာကစ္စာနဿ၊ ဧ။
 အရညကုဋိကာ၊ တောကျောင်းကုဋိသည်။ (အတ္ထိ၊ ဧ။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ဂမိံသု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်
 ပြီ။ ဥပသင်္ဂမိတွာ၊ ကုန်ပြီ၍။ ကုဋိကာယ၊ တောကျောင်းကုဋိ၏။ ပရိတော ပရိတော၊
 ထက်ဝန်းကျင် ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အနုဓကံမန္တိ၊ အစဉ်အားဖြင့် သွားလာကြကုန်၏။ အနုဝိရန္တိ၊
 အစဉ်အားဖြင့် လှည့်လည်ကြကုန်၏။ “ဣမေ ပန၊ ဤသုတို့သည်ကား။ မုဏ္ဏကာ၊ ဦးပြည်းကုန်၏။
 သမဏကာ၊ ရဟန်းဟုတ်တို့သည်။ ဣဗ္ဗာ၊ ဆင်ထိန်းနှင့်တူကုန်၏။ ကဏှာ၊ မည်းညင်ကုန်၏။
 ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ၊ ဗြဟ္မာ၏ခြေဖမ်းမှ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဣမေ၊ ဤရဟန်းဟုတ်တို့ကို။) ဣမေသံ
 ဘရတကာနံ၊ ဤသုကြွယ်တို့သည်။ သက္ကတာ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်၏။ ဂရုကတာ၊ အလေး
 အမြတ်ပြုအပ်ကုန်၏။ မာနိတာ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်၏။ ပုဒိတာ၊ ပုဒေအပ်ကုန်၏။ အပဓိတာထိ၊
 အရိုအသေပြုအပ်ကုန်၏” ဟူ၍။ ဥစ္စာသဒ္ဓါ၊ မြင့်သောအသံ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာသဒ္ဓါ၊
 ကျယ်သောအသံ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာနိစိ ကာနိစိ၊ အချို့အချို့ကုန်သော။ သေလေယျကာနိ၊
 တယောက်သည် တယောက်၏ကျောက်ကုန်းတို့ကို ဆွဲကြကုန်လျက် ထိုမှ ဤမှ ခုံကျော်ပြေးလွှား
 ကစားခြင်းတို့ကို ။ ကဓောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သညံ။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ တေ မာဏဝကော၊ ထိုလုလင်တို့ကို။ ‘မာဏဝကာ၊ လုလင်တို့။ သဗ္ဗံ၊ အသံကို။
 မာအကတ္ထ၊ မပြုကြကုန်လင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သာသိယာမိတိ၊ ဟောပေအံ”
 ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပိန်တော်မူပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထေ၊ သော်။ တေ
 ‘မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ တု၊ သို့။ သိတ်သိတ်။ အပေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ
 မဟာကစ္စာနော၊ သညံ။ တေ မာဏဝကော၊ တို့ကို။ ဂါထာယံ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊
 ဟောတော်မူပြီ။ (ဧဝံ၊ အထယ်သို့။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဟောတော်မူသနည်း။) —

(မာဏဝကာ၊ လုလင်တို့။) ယေ (ဗြာဟ္မဏာ)၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပုရာထံ၊
 ရှေး၌ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတို့၏အကျင့်တရားကို။ သရန္တိ၊ အောက်မေ့ကြကုန်၏။ တေ
 ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သီလုတ္တမာ၊ သီလသျှင် အမြတ်ရှိကုန်သည်။ ပုဗ္ဗထရာ၊ အလွန်
 ရှေးကျကုန်သည်။ အပေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကောဓံ၊ အမျက်
 ဒေါသကို။ အသိဘုယျ၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်၍။ ဒွါရာနိ၊ စက္ခုသော ဒွါရတို့ကို။

၁။ ဥပဋ္ဌာနဝသေန ဣသံ ဟရန္တိတိ ဣဗ္ဗာ ဟတ္ထိဒါပါကာ။ ဤသို့။ ဥပဋ္ဌာနဝဂ္ဂ ဣသံ အရဟန္တိသိ ဣဗ္ဗာ
 ဟတ္ထိကတ္တာ၊ ဟိနဒိကသာယ ဟောတ ဣဗ္ဗာ ဝိဟာတိ ဣဗ္ဗာ။ မ-၆၂၊ ၃၂၁။ သိ-၆ ၄၊ ၂၉။
 သိ-၆သစ်-၂၊ ၂၄၉-တို့၌ တမျိုးဖွင့်၏။ ဝုလေ။

၂။ သေလေယျကာနိတိ အညမညဿ ပိဋိံ ဂဟေတွာ လင်္ဂိတွာ ဣတော ဝိတော စကံမနုလိဋ္ဌနာနိ။ (၆)
 သေလေယျကာနိတိ အညမညံ သိလိယနုလသိနုလိဋ္ဌနာနိ။ (၆)

ဂုတ္တာနိ၊ လျှိုဝံစေအပ်ကုန်သည်။ သုရက္ခိသာနိ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်။ အယောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ယေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပုရာသံ၊ ကိုး။ သရန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။
ဓမ္မေ င၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလကမ္မပထတရား၌၎င်း။ ဈာနေ စ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ္တိ
ဈာန်၌၎င်း။ ရုတာ၊ ဓမ္မသျှော်ကုန်သည်။ အာဟသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဣမေ စ၊ ဤပုတ္တာတို့သည်ကား။ ဝေါက္ကမ္ပ၊ (ဤဂုဏ်တို့မှ) ပဲရှောင်ကုန်၍။
ပေါမသေတိ၊ မန္တန်ကိုရွတ်ဆိုကုန်အံ့ဟု။ ဂေါတ္ထေန၊ အနွယ်ဖြင့်။ မတ္တာ၊ ယစ်ကုန်လျက်။
ကောဓာဘိသုတာ၊ အပျက်သည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပုထုအတ္တဒတ္တာ၊
ကိုင်ဆဲအပ်သော အထူးထူးအပြားပြားသော စွတ်လုံတန်၌ကုန်လျက်။ သတတောတယထာသု၊
တထာရှိသောသို့ တထာမရှိသောသို့။ ဝိရုဇ္ဈမာနာ၊ ဆန်ကျင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
ဝိသပံ၊ မည်မညွတ်သော ကိုယ်မှုစသည်ကို။ ဇရန္တိ၊ ပြုကျင့်ကုန်၏။

သုပိနေ၊ အိပ်မက်၌။ လဂ္ဂံ၊ ရအပ်သော။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ ဝိတ္တံ၊ (ပတ္တမြားပုလဲ
စသော အထူးထူးအပြားပြားသော) ဥစ္စာသည်။ (မောဏံ ဣဝ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သကဲ့သို့။
အဂုတ္တဒါဒဿ၊ မစောင့်စည်းအပ်သော ကျေစသောရွာရရှိသောသို့ (အကျင့်တို့သည်။)
မောဏာ၊ အချည်းနှီးတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနာသကာဓ၊ (တရက်၊ နှစ်ရက်
စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် တစ်တခုသော) အာဟာဒကို မစားခြင်း၎င်း။ ထဏှိလသာယိကာ
ဓ၊ စိမ်းသောသမန်းပြက်ဖြင့် ဇင်းအပ်သောမြေ၌ အိပ်ခြင်း၎င်း။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌
သာလျှင်။ သိနာနဉ္စ၊ ရေချိုးခြင်း၎င်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝေဒါ စ၊ ဝေဒကျမ်း
တို့ကိုသင်ခြင်း၎င်း။ ခဆာဇိနဉ္စ၊ ကြမ်းတန်းသောအထွေရှိသော သစ်နက်ရေကိုဆောင်ခြင်း
၎င်း။ ဇဋ္ဌာ စ၊ ဆံကျစ်ထားခြင်း၎င်း။ ပဒကံာ စ၊ သွားချေးထားခြင်း၎င်း။ မန္တ- စ၊
မန္တန်ရွတ်ခြင်း၎င်း။ သီလဗ္ဗတံ၊ ဆိတ်နွားတို့၏ အလေ့အကျင့်၎င်း။ (အယံ၊ ဤအလုံးစုံ
သည်။) တပေါ၊ ပုတ္တာတို့၏ အကျင့်မည်၏။ ကုဟနာ စ၊ အံ့သွယ်သရဲကို ပြုခြင်း၎င်း။
ဝကံဒတ္တာ စ၊ ကောက်သောခုတ်ကို ကိုင်ဆောင်ခြင်း၎င်း။ ဥဒကာစမနာနိ စ၊ ရေဖြင့်
မျက်နှာကို ဆေးကြောခြင်း၎င်း။ ဧတေ၊ ဤသည်တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုတ္တာပု၎်၏။
ဂင်္ဂိက္ခဘာဝနာ၊ အနည်းငယ်သော အာမိသကို ပွားစေခြင်းငှါ။ ဂထာ၊ ပြုအပ်ကုန်
သော။ ဝတ္တာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့မည်ကုန်၏။

(ထေသံ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရွေး၍ဖြစ်ကုန်သော ပုတ္တာတို့၏။) ဝိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း။
သုသမာဟိသာံ၊ အလွန်တည်ကြည်ပြီ။ ဝိပွသန္တံ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်၏။ အနာဇိလံ၊
မနောက်ကျ။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ အခိလံ၊ ဒေါသဟူသော
ဆိုးငြောင့်မရှိ။ ဝါ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ သော၊ ထိုကျင့်စဉ်သည်။ ဗြဟ္မပတ္တိယာ၊ မြတ်သော

၁။ ဤ၌ 'ဝိရုဇ္ဈမာနာ' ဟု ရှိသော်လည်း "အဝိရုဇ္ဈာ ဝိရုဇ္ဈသု" ဟူသော သံ ၁ ဂုဏ် နှာ ထောက်ပြီး
'ဝိရုဇ္ဈမာနာ' ငြင်း၍ အမှန်လိုက်သည်။ တထာ ရှိ မရှိ သတ္တဝါဟူသမျှတို့၌ ဆန်ကျင်ကြကုန်၍ ဆဲရေးခြင်း
သည်ကိုပြုကုန်၏ ဟုလိုသည်။ သျှ-မူ နှာ ငရဂ ၌လည်း ဣမေ စ ဝေါက္ကမ္ပ ဖဟာမသေတိ၊ ဂေါတ္ထေန မတ္တာ
ဝိသပံ ဇရန္တိ။ ကောဓာဘိသုတာ သုပုထုအတ္တဒတ္တာ၊ ဝိရုဇ္ဈမာနာ တထာဝရေသု- ဟု "ဝိရုဇ္ဈမာနာ" ပင်
ရှိသည်။

ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ ရောက်ခြင်းငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းစဉ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗျဘာသိ၊ ဟောထော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တေ မာဏဝကော၊ ထိုလူလင်တို့သည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ မိမိစိတ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သော စိတ်မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ လောဟိစွော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိသု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသက်မိတော၊ ၌။ လောဟိစုံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကိုး။ “ယဇ္ဇေ၊ ထိုက်တုန်းပါ၏။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဇာနေယျ၊ သိပါလော။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ မဒန္တ၊ ဘေဘိကိုး၊ ကေသန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အပဝဇတိ၊ ကဲ့သို့ဖြစ်တတ်ပါ၏။ ပဋိသက္ခာသဘိသိ၊ ပယ်မြှုပ်နှံ”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါရံ၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထေ၊ သော်။ လောဟိစွော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကုပိတော၊ သည်။ အနတ္တမနော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ လောဟိစွဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၎င်း။ “ယောဟံ၊ အကြွဲငါသည်။ အညာတ္ထု၊ စင်စစ်။ မာဏဝကောနံယောဝ၊ လူလင်တို့၏သာလျှင်။ (ဝစနံ၊ ကိုး။) သုဘွာ၊ ကြား၍။ သမဏံ၊ သော။ မဟာကစ္စာနံ၊ ကိုး။ အက္ခောသေယံ၊ ဆဲရေးငြားအံ့။ ပရိဘာသေယံ၊ ရေရွတ်ငြားအံ့။ တေ၊ ဤသို့ဆဲရေး၊ ရေရွတ် ခြင်းသည်။ န ခေါ၊ ပန ပတိဂ္ဂဟံ၊ မလျှောက်ပတ်။ အဟံ၊ သည်။ (သမဏံ၊ သော။ မဟာ ကစ္စာနံ၊ သို့။) ဥပသက်မိတော၊ ၌။ ပုစ္ဆေယံ၊ မေးရမူကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစွတကား” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ လောဟိစွော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တေဟိ မာဏဝေဟိ၊ ထိုလူလင် တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ၊ မဟာကစ္စာနံ၊ ကိုး။ “ဘော ကစ္စာန၊ အရှင် ကစ္စာန။ အမှာကံ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏။ သမ္ပဟုလော၊ ကုန်သော။ အနုဘိသိကာ၊ ကုန်သော။ ဂဠဟာ ရကာ၊ ကုန်သော။ မာဏဝကော၊ တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ အာဂမံသု န ခေါတိ၊ လာကုန် ပါသလော”ဟူသော။ တေ၊ ကိုး။ အဝေါဓ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ သမ္ပဟုလော၊ ကုန်သော။ အန္တေဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ကဠဟာရကာ၊ ကုန်သော။ တေ၊ သင်၏။ မာဏဝကော၊ တို့သည်။ ဣဓ၊ သို့။ အာဂမံသု ခေါ၊ လာကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောတော ကစ္စာနဿ၊ အရှင် ကစ္စာန၏။ တေဟိ မာဏဝေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကောစံဒေဝ၊ တစုံတယူသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကဏာသလ္လာပေါ၊ စကား ပြောဟောခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ မေ၊ ငါ၏။ တေဟိ မာဏဝေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကောစံဒေဝ၊ သော။ ကဏာသလ္လာပေါ၊ သည်။ ဇဟု ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ကထံ ပန၊ အတယ်သို့လျှင်။ (ယထာကား အနက်မဲ့။) ဘောတော ကစ္စာနဿ၊ ၎င်း။ တေဟိ မာဏဝေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကဏာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တာ။ မေ၊ ၎င်း။ “သီလုတ္တမာ ပုပ္ဖာရာ အဟေသံ။ပ။ ဘော မဂ္ဂေါ ဗြဟ္မပတ္တိယာတိ၊ သီလုတ္တမာ ပုပ္ဖာရာ အဟေသံ။ပ။ ဘော မဂ္ဂေါ ဗြဟ္မပတ္တိယာ”ဟူ၍။ ဝေ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေဟိ မာဏဝေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကဏာ သလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အာကားဂေါကျပါ ဂါထာများအနက်ပေးပြီး။)

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တာ။ မေ၊ ၎င်း။ ဝေ ခေါ၊ လျှင်။ တေဟိ မာဏဝေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကဏာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဆံ ကစ္စာနော သည်။ အဂ္ဂတ္တဒ္ဓါဇောတိ၊ မစောင့်စည်းအပ်သော စက္ခုစသော ဒွါရရှိ၏ဟူ၍။ အာယ၊ ပြောဆို၏။ သော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန၊ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အဂ္ဂတ္တဒ္ဓါဇော၊ သည်။ ဟောထိ န ခေါ၊ ဖြစ်ပါသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣ၊ ဤ လောက၌။ ဇောစော၊ အချို့သောသူသည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဂ္ဓပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပိယဂ္ဂပေ၊ ချစ်အပ် သာယာအပ်သော သဘောရှိသော။ ဂ္ဓပေ၊ အဆင်း၌။ အခံမုစ္စတိ၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်း အားဖြင့် နှလုံးသွင်း၏။ ဝါ၊ တပ်မက်၏။ အပိယဂ္ဂပေ၊ မချစ်အပ် မသာယာအပ်သော သဘော ရှိသော။ ဂ္ဓပေ၊ ၌။ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်၏ (အမျက်ထွက်၏ဟုလို)။ အနု ပဋိတကာယထာတိ စ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ မတည်သော ကာယဂတာထာတိ ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ပရိတ္တစေတသော၊ (ညစ်ရှမ်းသော စိတ်ဖြင့်) ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းဖြတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိယရတိ၊ နေ၏။

ယတ္ထ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၌။ (နိဂ္ဂဇ္ဈန္တိစပ်။) အထ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ် ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ အာရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိဂ္ဂဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တဉ္စ စေတောဝိမုတ္တိံ ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၎င်း။ တဉ္စ ပညာဝိမုတ္တိံ ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို၎င်း။ ယထာဘူဘိ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇောနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် မသိ။ (သောထေန သဒ္ဓံ သုတျာပ၊ နိဂ္ဂဇ္ဈန္တိ၊ ပေးပြု။) ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဝေ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဂ္ဂတ္တဒ္ဓါဇော၊ သည်။ ဟောထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန၊ အစ္စရိယံ၊ အံ့ဘုယ်ရှိပေစွ။ သော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန။ အဗ္ဗုတံ၊ မဖြစ်ဘူးပြင်ပေစွ။ သော- တာ ကစ္စာနော၊ သည်။ ယာဝ စ၊ အလွန်သာလျှင်။ (ဣဒံ အနက်ပ)။ အဂ္ဂတ္တဒ္ဓါဇော၊ မစောင့် စည်းအပ်သော စက္ခုစသော ဒွါရရှိသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂတ္တဒ္ဓါ- ဇောတိ၊ မစောင့်စည်းအပ်သော စက္ခုစသော ဒွါရရှိသူဟူ၍။ အက္ခာတော၊ ဟောကြားအပ်၏။

☞ ဆံ ကစ္စာနော၊ သည်။ ဂ္ဂတ္တဒ္ဓါဇောတိ၊ စောင့်စည်းအပ်သော စက္ခုစသော ဒွါရရှိသူဟူ၍။ အာယ၊ ၏။ သော ကစ္စာန၊ အရှင်ကစ္စာန။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဂ္ဂတ္တဒ္ဓါဇော၊ သည်။ ဟောထိ န ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣ၊ ဤသာသနာဘော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဂ္ဓပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပိယဂ္ဂပေ၊ သော။ ဂ္ဓပေ၊ ၌။ နာမိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းအားဖြင့် နှလုံးမသွင်း။ ဝါ၊ မတပ်မက်။ အပိယဂ္ဂပေ၊ သော။ ဂ္ဓပေ၊ ၌။ န ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်။ (အမျက် မထွက်ဟုလို)။ ဥပ္ပဋိတကာယထာတိ စ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်သော ကာယဂတာထာတိရှိသည်ဖြစ်၍ လည်း။ အပ္ပမာဏစေတသော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာမရှိသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိယရတိ၊ နေ၏။ (အကြွင်းလွယ်၏ ပေးပြု။)

၁။ ပရိတ္တစေတသောတိ ဇနပဋိတသဘိဘာသ သံကိလေသဒိက္ခေန ပရိတ္တဒိက္ခာ။ ဥ။ ပရိတ္တဒိက္ခာတိ ပရိထော ခတ္ထိတဒိက္ခာ။ ဝိကာ။ ပရိတ္တစေတသော၊ လာသတ္တံ၊ အပ္ပမာဏာသဒသောတ္တိံ။ သ-ကား သမာသန္တ သာဂမတည်း။ ပရိတ္တစေတသော ယထာ၊ အပ္ပမာဏာ စေတသော ယထာ-ဟု ဝါကျခင်း။ သ-ကမ ဖြစ်ကြောင်း၊ သုဒ္ဓိတိ ဗေမာလာ-နာ ၆၆၂-၅။

သဝံ ကဇ္ဇာနော၊ သညံ၊ ဣက္ခရကဇတ၊ မက္ခရကထမည်ဒသ၊ မြို့၌၊ ဥပါသကကုဏာနိ၊ ဒါယကာ
 တို့၏အိမ်တို့၌။ ဥပသကံမတိ ယထာ စ၊ ချဉ်းကပ်သကဲ့သို့လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤတို့သာလျှင်။
 လောဟိစ္စကုလံ၊ လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏အိမ်၌။ ဥပသကံမတု၊ ချဉ်းကပ်ဝေ၊ ပူပါလော့။ တတ္ထ၊ ထို
 လောဟိစ္စပုဏ္ဏား၏အိမ်၌။ ယေ မာဏဝကာ ဝါ၊ အကြင်လူလင်ပျိုတို့သည်၎င်း။ ယာ မာဏဝကာ
 ဝါ၊ အကြင်လူမပျိုတို့သည်၎င်း။ သဝန္တံ ကဇ္ဇာနံ၊ အရှင်ကဇ္ဇာနကို။ အသိဝါဒေသန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်
 လတ္တံ။ ပစ္စုဋ္ဌံသန္တိ၊ ခရီးဦးကြိုပြုကုန်လတ္တံ။ အာသနံ ဝါ၊ နေရာကို၎င်း။ ဥပကံ ဝါ၊ ရေကို၎င်း။
 ဒသန္တိ၊ ပေးကုန်လတ္တံ။ တံ၊ ထိုသို့ ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်း၊ နေရာပေးခြင်း၊ ရေပေးခြင်းသည်။
 တေသံ၊ ထိုလူလင်ပျို၊ လူမပျိုတို့၏။ ဣက္ခတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိထာယ၊ အစား
 အပွားအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ပြစ်လတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။

နဝမံ ကိုးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဝေရဟစွာနိသုတ်

၁၃၃။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယံ၊ အရှင်ဥဒါယံသည်။ ကာမဏ္ဍာယံ၊
 ကာမဏ္ဍမြို့၌။ တောဒေယျဿ၊ တောဒေယျအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ အပ္ပဝနေ၊
 သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေရဟစွာနိဂေါတ္တာယ၊ ဝေရဟစွာနိအနွယ်
 ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏။ အန္တေငါယံ၊ အနီးနေတပည့်ဖြစ်သော။ မာဏဝကော၊
 လူလင်သည်။ ယေန၊ ၌။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသန္တံ၊ ထိုင်နေသော။ တံ မာဏဝကံ၊ ထိုလူလင်ကို။
 အာယသ္မာ ဥဒါယံ၊ သညံ၊ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်စပ်ယှဉ်သော။ ကသာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္တယေသံ၊
 ကောင်းစွာပြုပြီ။ သမာဒေပသီ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာ
 ထက်စေပြီ။ သမ္ပဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာရှင်စေပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သောမာဏဝကော၊ သညံ။
 အာယသ္မာ ဥဒါယံနာ၊ သညံ၊ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္တယိတော၊ ကောင်းစွာ
 ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမာဒေပိတော၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။
 သမုတ္တေဒိတော၊ ကောင်းစွာ ထက်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သမ္ပဟံသိတော၊ ကောင်းစွာရှင်စေ
 အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ ၌။ ဝေရဟစွာနိဂေါတ္တာ၊ သော။
 ဗြာဟ္မဏံ၊ သညံ။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ပြီး၍။ ဝေရဟစွာနိ
 ဂေါတ္တာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကိ။ “ဘောတိ၊ အရှင်မ။ ယက္ခေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊
 သိပါလော့။ သမဏေ၊ သော။ ဥဒါယံ၊ သညံ။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်းရှိသော။
 မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလည်၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်း
 ရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သဗျူနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကောလပရိပုဏ္ဏံ၊
 အလုံ စုံပြည့်စုံစွာသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်စွာသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊
 ဟောဘော်မှု၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဘည်းဟူသော ဖြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိတိ၊ ထင်ရှား
 ပြတော်မူ၏” ဟူသော။ ဝေ၊ ဤကားကို။ အဒဝါ စ၊ ပြောဆိုပြီး မာဏဝက၊ လူလင်။ တေနဟိ၊
 သို့သို့ဖြစ်မှု။ တံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ သမထံ၊ သော။ ဥဒါယံ၊ ကိ။

၁။ ဝိ-ဋ္ဌ ၁၁၆-၀-နာ အစွင့်အရ ပေးသောအနက်တည်း။ ဝိ-ဋ္ဌ-၁-၉၉-နာ အစွင့်အရ အာဒိကလျာဏံ
 မဇ္ဈေကလျာဏံ ပရိယောသာနကလျာဏံ-သုံးပုဒ်ကို ဓမ္မံ ဝိသေသန။ သာတ္ထံ၊ ပ။ ပရိသုဒ္ဓံ-၁-ယပုဒ်ကို ဗြာဟ္မဇရိယံ
 ၏ ဝိသေသနအဖြစ်ဖြင့်လည်း အနက်ပေးသည့်။

သွားကား၊ နှစ်ပြန်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပီတိသောမနဿဖြစ်ပွားခြင်းငှါ။ သတ္တေ၊ ဆွမ်းပြင်း၊
 နိမိဒ္ဓဟိ၊ ပင့်သိလ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ သော မာဏဝကော၊ သည်။ “သောတိ၊
 အရှင်မ။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ”။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေရဟစွာနိဂေါတ္တာယ၊ သော။
 ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏(ကော့ကို)။ ပဋိသုတော၊ ဝန်ခံ၍။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ သည်။
 (အတ္ထိ၊ ၏။) ဝေ၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။
 “သဝံ ဥဒါယိံ၊ သည်။ အမှကံ၊ အကျွန်ုပ်ဘို့၏။ အာရိယဘရိယာယ၊ ဆရာ၏မယားဖြစ်သော။
 ဝေရဟစွာနိဂေါတ္တာယ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ သတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။
 အဝိဝါသေတု ကိရုတိ၊ လက်ခံတော်မူပါလော့”ဟူသော။ ဝေ၊ ဤကော့ကို။ အဝေါ၊ လျှောက်
 ထားပြီ။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ သည်။ တုတိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ အဝိဝါသေသိ၊ လက်ခံ
 တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ သည်။ တာဏာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညှစ်၏။ အစုယေန၊
 လွန်သဖြင့်။ ဝါ၊ လွန်သောအခါ၌။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတော၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်
 ထင်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို။ ကာခါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ ၌။ ဝေရဟစွာနိဂေါတ္တာယ၊
 သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ ဆိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဝေ၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။
 ဥပသကံမိတော၊ ပြီး၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေပြီ။
 အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေရဟစွာနိဂေါတ္တာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။
 ပထိထေန၊ မှန်ပြတ်သော။ ခါဒနိယေန၊ ခဲဘွယ်ပြင်၎င်း။ ဘောဝနိယေန၊ ဘောဇဉ်ပြင်၎င်း။
 သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပေသိ၊ ရောင်ရဲစေပြီ။ သပ္ပဝါရေသိ၊ တန်ပြီဟု မြစ်စေပြီ။ အထ ခေါ၊
 ၌။ ဝေရဟစွာနိဂေါတ္တာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊
 ဆွမ်းစားပြီးသည်ကို။ ဩနိထပတ္တပါထိံ၊ သပိတ်မှ ဖ်အပ်သော လက်ရှိသည်ကို။ (သလ္လကေတော၊
 ကောင်းစွာမှတ်သား၍။) ပါဒကော၊ ခြေနင်းတို့ကို။ အာရေဟိတော၊ စီးလျက်။ ဥစ္စေ၊ မြင့်သော။
 အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိတော၊ ထိုင်နေ၍။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဩဂုဏ္ဍိတော၊ မြင့်၍။ အာယသ္မန္တံ
 ဥဒါယိံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ ဓမ္မံ၊ ဘုရားကို။ သဏာတိ၊ ဟောပါလော့”ဟူသော။ ဝေ၊ ဤကော့
 ကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြီ။ “ဘဂိနိ၊ နမ။ သမယော၊ သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သောအခါ
 သည်။ သဝိဿထိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့”ဟူ၍။ ဝတော၊ မိန့်တော်မူ၍။ အာသနော၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊
 ထ၍။ ပတ္တမိ၊ ဖဲဘူးပြီ။

စုတိယဓိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သော မာဏဝကော၊ သည်။^{၁၀} မာဏဝကော၊ လူလင်။
 ဝေသမဝံ၊ ဤသို့သလျှင်။ တံ၊ ငင်သည်။ သမဏဿ၊ သော။ ဥဒါယိံ၊ ၏။ ဝတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေး
 ဇူးကို။ သာသသိ၊ ပြောဆို၏။ သမဏော ပန ဥဒါယိံ၊ သည်ကား။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။
 သဏာတိ၊ ဟောပါလော့”ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ပြောဆိုအပ်သည်။ သမာနော၊ မြစ်သည်၌သော်။
 “ဘဂိနိ၊ နမ။ သမယော၊ သည်။ သဝိဿထိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့”ဟူ၍။ ဝတော၊ ပြောဆို၍။ အာသနော၊
 မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပတ္တမော၊ ဖဲဘူး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ သောတိ၊ အရှင်မ။ တဏာ
 (ထံဝန်)၊ ထိုကော့သည်။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ပါဒကော၊ ခြေနင်းတို့ကို။ အာရေ-
 ဟိတော၊ စီးလျက်။ ဥစ္စေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသိဒ္ဓိတော၊ နေ၍။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။
 ဩဂုဏ္ဍိတော၊ မြင့်၍။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သဏာတိ၊ ဟောပါလော့”ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။
 အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဝေ သဝန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ ဓမ္မဂရုနော၊ တရား၌

၁၀။ အဝေါ-၌ တုယောကဖြစ်၍ ဟိယုတ္တနိ ဩ-ကို အ-ပြုထား၏။

အလေးအမြတ်ပြုကုန်၏။ ဓမ္မဂါရဝါ၊ တနာဒံ အရိအသေပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ မာဏဝက၊ လူလင်။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေ၊ စကားဖြင့်။ သမာဓိ ဥဒါယံ၊ ကို။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ ဘတ္တေန၊ ဖြင့်။ နိမန္တေယံ၊ ယော။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ သော မာဏဝကော၊ သည်။ “ဘေတိ၊ အရှင်မ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ” ဣတိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေရဟစွာနိဂေါတ္တာယ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿတော၊ ဤ။ ယေန၊ ဤ။ အာယသ္မာ ဥဒါယံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသသံမိ၊ ပြီ။ ဥပသသံမိတော၊ ပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယံ၊ ကို။ပ။

အထ ခေါ်၊ ဤ။ အာယသ္မာ ဥဒါယံ၊ သည်။ပ။ အထ ခေါ်၊ ဤ။ ဝေရဟစွာနိဂေါတ္တာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယံ၊ ကို။ ဘတ္တာပိ၊ ကို။ ဩနိတပတ္တပါဏိ၊ ကို။ (သလ္လကေတော၊ ဤ။) ပါဒကော၊ ခြေနင်းတို့ကို။ ဩရောဟိတော၊ ချွတ်၍။ နိဇေ၊ နိမ့်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိတော၊ ဤ။ သိသံ၊ ကို။ ဝိဝရိတော၊ ဖွင့်၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို။ ပညပေန္တိ န ခေါ်၊ အပြားအားဖြင့် သိစေတတ်ကုန်သနည်း။ ဝါ၊ ပညတ်ကုန်သနည်း။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ န ပညပေန္တိ န ခေါ်တိ၊ အပြားအားဖြင့် မသိစေတတ်ကုန်သနည်းဟူသော။ ဝါ၊ မပညတ်ကုန်သနည်း” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘဂိနိ၊ နမ။ စက္ခုသ္မိံ။ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ အရဟန္တာ၊ တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ စက္ခုသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ အရဟန္တာ၊ တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ န ပညပေန္တိ၊ ကုန်။ပ။ န ပညပေန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဝေရဟစွာနိဂေါတ္တာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယံ၊ ကို။ (အကြွင်း ရွေးနည်းအတိုင်းလေးလေး) ဝေမေဝံ၊ ဤအတူသာ လျှင်။ အယျေန ဥဒါယံနာ၊ အရှင်ဥဒါယံသည်။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ခေမ္မာ၊ ကို။ ပကာသိ-
 တော၊ ထင်ရှားပြတော်မူအပ်ပြီ။ အယျ၊ ဒါယံ၊ အရှင်ဥဒါယံ။ သော၊ ဤတည်းတော်မူသည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုရင်း။ ဓမ္မော၊ ကိုရင်း။ သိက္ခသံဆဋ္ဌာ၊ ကိုရင်း။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ။ အယျောဥဒါယံ၊ အရှင် ဥဒါယံသည်။ ဧ၊ တည်းတော်မူကို။ အဗ္ဗတဒဂ္ဂ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါကုပေတံ၊ ၍။ သရဏံ ဂတံ၊ သော။ ဥဒါယံ၊ ဒါယံ၊ ကာမဟူ၍။ ဧဝေတုမှတ်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။ (ဣတိ၊ ၏။)

ဧသမံ၊ ထပ်မံပြောဆိုသောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သုံးခုပြောဆိုသော။ ဂဟပတိဝဂ္ဂေါ၊ ဂဟပတိဝဂ်သည်။
 နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဂဟပတိဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား—
 ဝေသာလီ စ၊ ဝေသာလီသုတ်၎င်း။ ဝဇ္ဇိ ဇ၊ ဝဇ္ဇိသုတ်၎င်း။ နာဠန္ဒာစ၊ နာဠန္ဒာသုတ်၎င်း။
 ဘာရုဒ္ဓါဇ စ၊ ဘာရုဒ္ဓါဇသုတ်၎င်း။ သောဏော စ၊ သောဏသုတ်၎င်း။ ဝေသာသိတော စ၊

ထောသိတသုတ်၎င်း။ ဟာလိဗ္ဗိကော စ၊ ဟာလိဗ္ဗိကာနိသုဘ်၎င်း။ နကုလပိဏာ စ၊ နကုလပိဏသုဘ်၎င်း။ လောဟိဇ္ဇော စ၊ လောဟိဇ္ဇသုဘ်၎င်း။ ဝေရဟစ္စာနိ င၊ ဝေရဟစ္စာနိ သုဘ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿ၊ အယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆိုရာကား ထရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

(၁၄) ၄-ဒေဝဒဟဝဂ်

၁ ဒေဝဒဟသုတ်

၁၃၄။ ဂေဝံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘာဝါ၊ သည်။ သဒက္ခသု၊ သက္ခတိုင်း၌။ ဒေပ-
ဧဟံနာမ၊ ဒေဝဒဟမည်သော။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊
ပို၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။) ဝိဟရတိ၊ နေဘော်ပူ၏။ တတြ၊ ထိုသို့နေဘော်ပူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊
သည်။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ ဘိက္ခူနံ၊
အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ အသု၊ ၆-ပါးကုန်သော။ ဖဿ၊ ယတနေသု၊ ဖဿ၊ ယတန
တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သောသတိဖြင့်။ ဣရဏီယန္တိ င၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍လည်း။ န ဝဒါမိ၊
ဟောတော်မူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုသည်သာလျှင်။
အသု၊ ကုန်သော။ ဖဿ၊ ယတနေသု၊ တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ န ဣရဏီယန္တိ င၊ မပြုအပ်
ဟူ၍လည်း။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။
အရဟန္တာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးကုန်၏။ ဝိဘာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါတရားရှိကုန်၏။
ဝုယိတဝန္တော၊ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံးပြီးကုန်၏။ ဣတဣရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော (၁၆)
ပါးသော မင်္ဂလိဗ္ဗိကုန်၏။ ဩဟိဘဘာရာ၊ ချာတအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသော ဝန်ရှိကုန်၏။
အနုပ္ပတ္တသဒတ္တာ၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်အပ်သော ပိပိအကျိုးတည်းဟူသော အရဟတ္တဖိုလ်
ရှိကုန်၏။ ပဒိုက္ခိဏဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘာသံယောဇဉ် ရှိကုန်၏။ သမ္မာ၊
ကောင်းစွာ။ အညာ (အညာယ)၊ သိကုန်၍။ ဝိပုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ အဟံ၊ သည်။ ထေသံ သိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အသု၊ ကုန်သော။ ဖဿ၊ ယတနေသု၊
တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ န ဣရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါ။ တံ၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူခြင်းသည်။
ကိစ္ဆ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်နည်း။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပမာ-
ဒေန၊ မမေ့မလျော့သောသတိဖြင့်။ ကဘံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပမဇ္ဇိတုံ၊ မေ့လျော့
ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ စ ခေါ တေ
ဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သေက္ခာ၊ ကျင့်ဆိုပြစ်ကုန်၏။ အပ္ပတ္တမာနသာ၊ မဆုတ်သေးသော
အရဟတ္တဖိုလ် ရှိကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏
ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္တမာနာ၊ တောင်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဘရန္တိ၊ နေကုန်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ တေသံ သိက္ခူနံ၊ ထိုသေက္ခာဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
အသု၊ ကုန်သော။ ဖဿ၊ ယတနေသု၊ တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ ဣရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါ။ တံ၊
ထိုသို့ဟောတော်မူခြင်းသည်။ ကိစ္ဆ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မနောရမာပိ၊ စိတ်နှလုံးကို
မေ့လျော့စေတတ်သည်လည်း။ ဖြစ်ကုန်သော။ အမနောရမာပိ၊ စိတ်နှလုံးကို မေ့လျော့စေတတ်
သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓူပါ၊ ဓူပါရုံတို့

သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ထေ၊ ထိုဂ္ဂပါရုံတို့သည်။ အာယ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝါ၊ သို့။ ဝုဿ
 ဖုဿ၊ တွေထံ၌ တွေထံ၌။ ဝါ၊ ရောက်၍ ရောက်၍။ ပရိယာဝါယ၊ ကုန်စေ၍။ န တိဋ္ဌန္တိ၊ မတည်ကုန်။
 စေတသော၊ စိတ်ကို။ အပရိယာဝါနာ၊ မကုန်စေသောကြောင့်။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်။ အာရုံ၊
 အားထုတ်အပ်သည်။ အသလ္လိနံ၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သထိ၊ သတိသည်။
 ဥပဋ္ဌိတာ၊ အာရုံသို့ ကပ်၍ တည်သည်။ အသမ္ပုဋ္ဌာ၊ မပျောက်ပျက်သည်။ (ဟောတိ၊ ။)
 ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ပဿဒ္ဓါ၊ ဝုပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းသည်။ အသာဒေဝေါ၊ ဝုပန်ခြင်းမရှိသည်။
 (ဟောတိ၊ ။) စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတံ၊ အာရုံ၌ ကောင်းစွာထားအပ်သည်။ ဧကဂ္ဂံ၊
 တခုတည်းသောအာရုံ၌သည်။ (ဟောတိ၊ ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။) သိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊
 ငါဘုရားသည်။ ဣမံ ဝေါ ဝုမာဒဇလံ၊ ဤမပေမလျော့ခြင်း၏ အကျိုးကို။ သမ္ပဿမာနော၊
 ကောင်းစွာမြင်ထော်မှုသည်ဖြစ်၍။ ထေသံ သိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အထု၊ ကုန်သော။
 ဝဿာယတနေထု၊ တို့၌။ အပ္ပမာဒေန၊ မြင့်။ ကရတိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။ (အကြွင်း
 လွယ်၏ နည်းတူပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ထော်မှုပြီ။ ဣတိ၊ ။

ပဌမံ၊ ဓမ္မဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အသုတ်

၁၃၅။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ လာဘာ၊ အရတော်ကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊
 သင်တို့သည်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပေ၏။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဗြဟ္မဓရိယဝါသယ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းငှါ။ ဧထော၊ အခါအခွင့်ကို။ ပရိလဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပေ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊
 ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗဿာယတနိကာ နာမ၊ သဗ္ဗဿာယတနိက မည်ကုန်သော။ နိရယာ၊ ရဲ
 တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒရဲတို့၌။ ဧက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ
 တစုံ တခုသော။ ဝှပ်၊ ဝှပ်ပါရုံကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အနိဋ္ဌဗ္ဗပယေဝ၊ အလိုမရှိအပ်သော ဝှပ်ပါရုံကို
 သာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣဋ္ဌဗ္ဗပံ၊ အလိုရှိအပ်သော ဝှပ်ပါရုံကို။ နော ပဿတိ၊ မမြင်။
 အကန္တဗ္ဗပယေဝ၊ မနှစ်သက်အပ်သော ဝှပ်ပါရုံကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကန္တဗ္ဗပံ၊ နှစ်သက်
 အပ်သောဝှပ်ပါရုံကို။ နော ပဿတိ၊ မမြင်။ အာနာပဗ္ဗပယေဝ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျိုးစေထင်သော
 ဝှပ်ပါရုံကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ မနာပဗ္ဗပံ၊ စိတ်နှလုံးကို ပျိုးစေထင်သော ဝှပ်ပါရုံကို။
 နော ပဿတိ၊ မမြင်။ ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်။ သဗ္ဗဿာယတနိကာ နာမ၊ မည်ကုန်သော။
 သဂ္ဂါ၊ နတ်ပြည်တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်တို့၌။ ဧက္ခုနာ၊ မြင့်။ ယံ ကိဉ္စိ၊
 သော။ ဝှပ်၊ ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣဋ္ဌဗ္ဗပယေဝ၊ အလိုရှိအပ်သော ဝှပ်ပါရုံကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊
 ။ အနိဋ္ဌဗ္ဗပံ၊ ကို။ နော ပဿတိ၊ မမြင်။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ ပေးပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်
 မူ၏။

ဇုထိယံ၊ နှစ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ သဗ္ဗဿာယတနိကာတိ အဟံ သဗ္ဗဿာယတနောဟံ အနိဋ္ဌသံစေဒနိယာ။ (ဒီကာ) ၎င်းဒီကာထရ
 ဝဿာယ အာယတနာနိ ဝဿာယတနာနိ၊ ထေဟိ စေဒနိယာ အသဗ္ဗဿာယတနိကာဟု၍ သဗ္ဗဿာယတနိကာ
 နာမ၊ ခြောက်ပါးသော ဝဿာယ တည်ရာ (အကြွင်း) တို့ဖြင့် အနိဋ္ဌာရုံကို ခံစားအပ်သည်မည်ကုန်သော
 ဟူ၍ ပေးလေ။

၃-ပဌမဗ္ဗပါရာမသုတ်

၁၃၆။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်။ ဗ္ဗပါရာမာ၊ ဗ္ဗပါရုံလျှင်
 မွေ့လျော်ရာရှိကုန်၏။ ဝုပရတော၊ ဝုပါရုံ၌မွေ့လျော်ထုတ်ကုန်၏။ ဝုပသမုဒ္ဓိတော၊ ဝုပါရုံ၌ဝမ်းမြောက်
 ထုတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့၊ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝုပဝိပရိကာမဝိရာဂနိဗ္ဗေဝာ၊ ဝုပါရုံ၌
 ဝောက်ပြန်ခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊
 နေကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့၊ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါရာမာ၊ သဒ္ဓါရုံလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိ
 ကုန်၏။ သဒ္ဓါရတော၊ သဒ္ဓါရုံ၌မွေ့လျော်ထုတ်ကုန်၏။ သဒ္ဓါသမုဒ္ဓိတော၊ သဒ္ဓါရုံ၌ ဝမ်းမြောက်ထုတ်
 ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့၊ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါဝိပရိကာမဝိရာဂနိဗ္ဗေဝာ၊ သဒ္ဓါရုံ၌
 ဝောက်ပြန်ခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊
 နေကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့၊ အရဟံ၊ တထောင်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူသော။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မတောက်မပြန်၊ သမမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်ဘော်ဘိုင်သာလျှင် အလုံးစုံ
 သောထုတုတို့ကို သိထော်မူသော။ ထထာဂတော စ ခေါ်၊ ငါဘုရားသည်ကား။ ဝုပါရုံ၊ ဝုပါရုံ
 တို့၏။ သမုဒ္ဓိတော၊ ဖြစ်ခြင်းကို၎င်း။ အတ္ထကမဉ္ဇ၊ ချုပ်ခြင်းကို၎င်း။ အသာဒဉ္ဇ၊ သာယာယုယံကို
 ၎င်း။ အာဒိနဉ္ဇ၊ အပြင်ကို၎င်း။ နိသရဉ္ဇ၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ဝိဒိတုာ၊ သိ၍။ ဝုပါရာမော၊ ဝုပါရုံလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဝုပရတော၊ ဝုပါရုံ၌မွေ့လျော်ထုတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝုပသမုဒ္ဓိတော၊ ဝုပါရုံ၌ ဝမ်းမြောက်
 ထုတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့၊ တထာဂတော၊ သည်။ ဝုပဝိပရိကာမဝိရာဂ-
 နိဗ္ဗေဝာ၊ ဝုပါရုံ၌ဝောက်ပြန်ခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင် ရှိသည်
 ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ ပ။ သဂေါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤ ဝုပါရာမာ ဘိက္ခုဝေ စသောစကားကို။
 အဝေါ၊ မိန့်ထော်မူပြီ။ သုဂထော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုထော်မူတတ်သော။ သတ္တာ၊
 နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်ထော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤဝုပါရာမာ ဘိက္ခုဝေ စသော
 စကားကို။ ဝတုာန၊ မိန့်ထော်မူပြီ၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှထပါးသော —

ဣဒ္ဓာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ ငိုတ်နှလုံးကို
 ပျိုးစေထုတ်ကုန်သော။ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ကေဝလာ၊ အလုံးစုံ
 ကုန်သော။ ဝုပါ စ၊ ဝုပါရုံတို့သည်၎င်း။ သဒ္ဓါ စ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်၎င်း။ ရသာ စ၊ ရသာရုံ
 တို့သည်၎င်း။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်၎င်း။ ဖဿာ စ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်၎င်း။ ဓမ္မာ စ၊
 ဓမ္မာရုံတို့သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုပတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဧထေ၊ ဤဣဒ္ဓံ၊ ကန္တံ၊ မနာပဖြစ်ကုန်သော ဝုပါရုံစသည်တို့ကို။ (ဝေါကာ၊ နိပါတ်မျှ။)
 သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်ထကူသော။ လောကဿ၊ သတ္တုငါအပေါင်းသည်။ သုသေဗ္ဗတော၊
 ချမ်းသာဟူ၍ သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ယတ္ထ စ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌ကား။ ဧတေ၊ ဤဣဒ္ဓံ၊ ကန္တံ၊
 မနာပဖြစ်ကုန်သော ဝုပါရုံ စသည်တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။
 ထေသံ၊ ထိုနတ်နှင့်ထကူသော လူတို့သည်။ ဒုက္ခသမ္မတံ၊ ဆင်းရဲဘူ၍ သမုတ်အပ်၏။

၁။ ဒုက္ခာထိ ဒုက္ခိတာ။ ၂။ ဒုက္ခာထိ ဒုက္ခဝန္တော။ ၃။ ဒုက္ခာ စသေသံ အတ္ထိတိ ဒုက္ခာဟုပြု။
 ၂။ ထုခေါကား သဒ္ဓါတို့ကိုသို့ သာသတ္တိတစိုက်ပုတ်တည်း။ သုခံရှိခိုက် သုခေတံ သပစ္စည်း ကိတ်ပုတ်၊
 သုခံ အာသ အတ္ထိတိ သုခေါ ဟု ဝိဂ္ဂဟ ပြု၍ သဒ္ဓါဝိသော အ-ဖြင့် ထပစ္စည်း သက်၍ သုခေါဟု ပြီးသည်။

သက္ကဋ္ဌာယဿ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၏။ နိဗ္ဗေဒနံ၊ ချုပ်ချုပ်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူ၍။ အရိယေတိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်၏။ ပဿတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ကုန်သော အရိယာပဉ္စာမို့။ ။ ဣဒံ၊ ဤသုခဟု မြင်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒလာကေန၊ အလုံးစုံသောလောကနှင့်။ ပစ္စနိကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယံ၊ အကြင်ဂ္ဂပါရုံစသည်ကို။ ပရေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှတစ်ပါးကုန်သော ပုထုဇ္ဇန်မိုက် တို့သည်။ သုခတော၊ ချမ်းသာဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ယံ၊ ထိုဂ္ဂပါရုံစသည်ကို။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ယံ၊ အကြင်ဂ္ဂပါရုံ စသည်တို့၏ချုပ်ချုပ်ချုပ်ချုပ်ကို။ ပရေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ တစ်ပါးကုန်သော ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ယံ၊ ထိုဂ္ဂပါရုံစသည်တို့၏ ချုပ်ချုပ် နိဗ္ဗာန်ကို။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သုခတော၊ ချမ်းသာဟူ၍။ ဝိဒူ၊ သိကုန်၏။

ဂုဏဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ့သော။ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောတရားကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော့။ အဝိဒ္ဓဿ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဣတ္ထိ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ သမ္ပုဉ္ဇော၊ တွေဝေကုန်၏။ နိဝုဇ္ဇာနံ၊ ကိလေသာ နိဝရဏသည် ပိတ်ပင် တားဆီးအပ်ကုန်သောသူတို့၏။ တမေခ၊ အမိုက်မှောင် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပဿတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်ကုန်သောသူတို့၏။ အန္ဓကာရော၊ အမိုက်တိုက်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)

သတဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ကား။ ပဿတံ၊ မျက်စိမြင်သူတို့၏။ အာလောကော ဣဝ၊ အရောင်အလင်းကဲ့သို့ ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝိသန္ဓံ၊ ဟင်းလင်းပွင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓမ္မဿ၊ အရိယမဂ်တရား၌။ ဝါသစွာ၊ ငါးတရား၌။ အကောဝိဒါ၊ မလိမ်မာကုန်သော။ မဂါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တိကော၊ နိုးပါလျက်။ နဝိဇာနန္တိ၊ မသိမမြင် နိုင်ကုန်။

ဘဝရာဂပရေတေဟိ၊ ဘဝရာဂသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ ဘဝရာဂါနုသဒရိဘိ၊ ဘဝရာဂသို့အစဉ်လိုက်ဘတ်ကုန်သော။ ဘရဗေယျာနုပန္နေဟိ၊ မာရ်၏တည်ရာဖြစ်သော တေဘူမကဝိန္ဒတရားသို့ အစဉ်ရောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤနိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသောတရားကို။ န သုသမ္ပုဉ္ဇော၊ လွယ်ကူစွာမသိအပ်။

☸ အရိယေတိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ဧကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သမ္ပုဉ္ဇော၊ ကောင်းစွာသိခြင်းငှါ။ အရဟတံ န၊ ထိုက်ပါအံ့နည်း။ ယံ ပဒံ၊ ယင်းနိဗ္ဗာန်ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာယ၊ သိကုန်၍။ အနာသဝါ၊ အာသဝေါဘရား မရှေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗန္တိတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်ခဲ့ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤဂါထာကောင်းကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တထိယံ သုံးဆူမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ပဿတံ မိဝိဋ္ဌ ဓမ္မော အရဟတာ မိဝိဋ္ဌကဲ့သို့၎င်း ဘုဒ္ဓသမိဝိဋ္ဌကဲ့သို့၎င်း ပဿတံ ဣဒံဟု ပုဒ်ဖြတ်လေ။
 ၂။ မဂဘူတာ ဇနာ-ဟု အဋ္ဌကထာပုဒ်သည်လိထောက်၍ မဂါ-ပုဒ်ကို 'သတ္တဝါတို့သည်'ဟု အနက်ပေးလိုက်၏။ မဂါဟူ၍သည်ကား အနက်ပရ။ သုတ္တန်၊ ၃၃၇-၌လည်း၍။

၄-ရုတိယဗ္ဗပါရာမသုတ်

၁၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဒေဝဒဟာ၊ နတ်လူတို့သည်။ ဗ္ဗပါရာမာ၊ ဗ္ဗပါရုံလျှင် မွေ့လျော်ရာ ခိုကုန်၏။ (ဤသုတ်သည် ပဌမဗ္ဗပါရာမသုတ်နှင့် အလုံးစုံတူ၏။ ပေးပြီ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပဌမနတုပ္ပာကသုတ်

၁၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ တုပ္ပာကံ၊ သင်ပို့၏ (ဥစ္စာသည်)။ န၊ မဟုတ်။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ ပဟေထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဟီတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ပြစ်လတ္တံ့။ (ဤသုတ်သည် စာပိုဒ် ၁၀၁-ပဌမနတုပ္ပာကသုတ်နှင့် အလုံးစုံတူ၏။ ပေးပြီ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ရုတိယနတုပ္ပာကသုတ်

၁၃၉။ (ဤသုတ်သည် စာပိုဒ် ၁၀၂-ရုတိယနတုပ္ပာက သုတ်နှင့်တူ၏။ ပေးပြီ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အဗျတ္တဗုဒ္ဓဟေတုသုတ်

၁၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပသာဒ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ပြစ်ခြင်းငှါ။ ယောပိ ဟေတု၊ အကြင်အကြောင်းရင်းသည်၎င်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြစ်သော အကြောင်းသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သောပိ၊ ထိုအကြောင်းသည်လည်း။ အနိစ္စော၊ မပြု။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ အနိစ္စသမ္ဘူတံ၊ အနိစ္စကြောင့်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ကုတော၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိစ္စံ၊ မြဲသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ပြစ်ပါအံ့နည်း။ (အကြောင်းလွယ်၏။ ပေးပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အဗျတ္တဗုဒ္ဓဟေတုသုတ်

၁၄၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ ယောပိ ဟေတု၊ သည်၎င်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သောပိ၊ သည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဒုက္ခသမ္ဘူတံ၊ ဒုက္ခကြောင့်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်ကြောင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ (အကြောင်းလွယ်၏။ ပေးပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌမံ၊ ဖြစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အဗ္ဗတ္တာနုတ္တဟေတုသုတ်

၁၄၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဓက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ဝါ၊ အစိုးမရ။ ဓက္ခုဿ၊ ဣ။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ ယောပိ ဟေတု၊ သည်၎င်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ဣ။) သောပိ၊ သည်လည်း။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ဝါ၊ အစိုးမရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ အနတ္တသမ္ပူတံ၊ အနတ္တကြောင့်ဖြစ်သော။ ဓက္ခု၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်ကြောင့်။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ (အကြွင်းလွယ်၏ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဗာဟိရာနိစ္စဟေတုသုတ်

၁၄၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဣပ၊ ဣပရံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ ဣပနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ငှါ။ ယောပိ ဟေတု၊ သည်၎င်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊ သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ဣ။) သောပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ အနိစ္စသမ္ပူတာ၊ ကုန်သော။ ဣပ၊ တို့သည်။ ကုတော၊ ကြောင့်။ နိစ္စာ၊ မြဲကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။ (အကြွင်းလွယ်၏ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ဗာဟိရုဂ္ဂဟေတုသုတ်

၁၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဣပ၊ တို့သည်။ ဇုက္ခာ၊ ကုန်၏။ (ဤသုတ်လည်း လွယ်၏။) ကောဒသမံ၊ တဆဲ့ဆဲခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ဗာဟိရာနုတ္တဟေတုသုတ်

၁၄၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဣပ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ (ဤသုတ်လည်း လွယ်၏။) ဒွါဒသမံ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ဧတုဇတ္တာ၊ သော။ ဒေဝဒဟဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဒေဝဒဟဝဂ်၏။ ဥပ္ပါနံ၊ ဥပ္ပါဒ်ကား—

ဒေဝဒယော စ၊ ဒေဝဒဟသုတ်၎င်း။ ဒဏော စ၊ ဒဏသုတ်၎င်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣပ၊ စ၊ ပဌမဣပရမသုတ်၊ ဒုတိယဣပရမသုတ်တို့၎င်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ နတုပ္ပာကမေဝစ၊ ပဌမနတုပ္ပာကသုတ်၊ ဒုတိယနတုပ္ပာကသုတ်တို့၎င်း။ ဒုဝေ၊ အဗ္ဗတ္တဗာဟိရာ၊ အဗ္ဗတ္တဗာဟိရာသဒ္ဓါနှစ်ခုဖြင့် မှတ်အပ်ကုန်သော။ ဟေတုနာပိ၊ ဟေတုသဒ္ဓါဖြင့်လည်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ တယောစ၊ အဗ္ဗတ္တာနိစ္စဟေတု ဗာဟိရာနိစ္စဟေတုသုတ်၊ အဗ္ဗတ္တရုက္ခဟေတု ဗာဟိရုဂ္ဂဟေတုသုတ်၊ အဗ္ဗတ္တာနုတ္တဟေတု ဗာဟိရာနုတ္တဟေတုသုတ်အားဖြင့် သုံးသုတ်တို့၎င်း။ (အစုံ အစုံသုံးသုတ်၊ အသီးအသီးအားဖြင့်ကား မြောက်သုတ်ဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

(၁၅) ၅-နဝပုရာဏဝဂ်

၁-ကမ္ပနိရောဓသုတ်

၁၄၆။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ နဝပုရာဏာနိ၊ အသစ်အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္ပာနိ စ၊ ကံတို့ကို
 ၎င်း။ ကမ္ပနိရောဓော၊ ကံ၏ချုပ်ထုန်ဗွာန်ကို၎င်း။ ကမ္ပနိရောဂေါမိနိ၊ ကံ၏ချုပ်ထုန်ဗွာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ စ၊ အကျင့်ကို၎င်း။ ဒေသေသာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ ထိုအသစ်
 အဟောင်းဖြစ်သော ကံ၊ ကံ၏ချုပ်ထုန်ဗွာန်၊ ကံ၏ချုပ်ထုန်ဗွာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို။
 သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းပွန်စွာ။ မနသိကရေထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်
 လော့။ ဘာသိသာမိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပုရာဏကမ္ပံ၊
 အဟောင်းဖြစ်သောကံသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။
 ပုရာဏကမ္ပံ၊ ကံဟောင်းမည်၏။ အဘိသင်္ခတံ၊ (တဏှာ အဝိဇ္ဇာ စသောအကြောင်းတရားတို့သည်)
 ကပ်၍ပြုပြင်စီရင်အပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊ ကံဟုဆိုအပ်သော စေတနာသည် စေ့ဆော်အပ်၏။
 ဝေဒနိယံ၊ ခံစားခြင်း၏အကြောင်းဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ (ဝိပဿနာပညာဖြင့်) ရှုအပ်၏။ ပ။ ငိုဝှါ၊ ငိုဝှါပသာဒ
 သည်။ ပုရာဏကမ္ပံ၊ မည်၏။ အဘိသင်္ခတံ၊ အပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊ အပ်၏။ ဝေဒနိယံ၊
 ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ပ။ မနော၊ (တောဘူမကသမ္ပသနာစာရ) စိတ်သည်။ ပုရာဏကမ္ပံ၊ မည်၏။
 အဘိသင်္ခတော၊ အပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတော၊ အပ်၏။ ဝေဒနိယော၊ ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ အပ်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသည်ကို။ ပုရာဏကမ္ပံ၊ ကံဟောင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ နဝကမ္ပံ၊ ကံသစ်သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ယခု
 အခါ၌။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မနသံ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ ယံ ကမ္ပံ၊
 အကြင်အမှုကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို။ နဝကမ္ပံ၊ ကံသစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ကမ္ပနိရောဓော၊ ကံ၏ချုပ်ထုသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။
 ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကာယကမ္ပံ၊ ဝစီကမ္ပံ၊ မနောကမ္ပံ၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၏။ နိရော-
 ဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိပုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ဖုသတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အယံ၊
 ဤအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ကမ္ပနိရောဓော၊ ကံ၏ချုပ်ထုဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ကမ္ပနိရောဂေါမိနိ၊ ကံ၏ချုပ်ထု အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း
 ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။
 အဋ္ဌကိကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊
 ဤမဂ်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၎င်း။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ၎င်း။
 သမ္မာဝါစာ၊ ၎င်း။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ၎င်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ၎င်း။ သမ္မာဝါယာမော၊ ၎င်း။
 သမ္မာသတိ၊ ၎င်း။ သမ္မာသမာဓိ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤမဂ်ကို။ ကမ္ပနိရော-
 ဂေါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုရာဏကမ္ပံ၊ ကံဟောင်းကို။
 ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နဝကမ္ပံ၊ ကံသစ်ကို။ ဒေသိတံ၊ အပ်၏။ ကမ္ပနိရောဓော၊ ကံ၏
 ချုပ်ထု အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒေသိတော၊ အပ်၏။ ကမ္ပနိရောဂေါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒါ။ ကို။
 ဒေသိတံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဟိတေသိနာ၊ အစိုးအပျိုးကို ရွာမှီးတော်မူလေ့ရှိသော။
 အနုကမ္ပုဏေန၊ အစဉ်သနားတော်မူထတ်သော။ သတ္တာဓာ၊ သရာဖြစ်တော်မူသော ငါဘုရားသည်။

သဘဝကာနံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော သင်တို့အား။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားတော်မူခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ယံ ကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြစ်သော အဆုံးအမသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စအဆုံးအမကို။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဣတံ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တောနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ ဝုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တောနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ သညာဂါဓနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇျာယထ၊ အာရပ္ပကုပနိဇ္ဈာနံ၊ လက္ခကုပနိဇ္ဈာနံဖြင့် ချုပ်ကြကုန်လော့။ မာ ပမာဒတ္ထ၊ မပေ့လျော့ကြကုန်လင့်။ ပစ္စာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အမှာကံ၊ ငါဘုရားတို့၏။ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ ဓမ္မဋ္ဌိစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အနိစ္စနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်

၁၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းအား လျှောက်ပတ်သော။ ဝါ၊ ကံလေသာငြိမ်းခြင်းအား လျှောက်ပတ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ကို။ ဒေသေသာမိ၊ ဟောထေခံပေအံ့။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယာ၊ သော။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စန္တိ၊ မပြုဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ရူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာတိ၊ ကုန်ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ စက္ခုသပ္ပယော၊ သည်။ အနိစ္စောတိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ (အကြွင်းလွယ်၏။ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဝေါ၊ ဤသည်လျှင်။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ တည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယံ နှစ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဝုက္ခနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်

၁၄၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ကို။ ဒေသေသာမိ၊ အံ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခု၊ သည်။ ဝုက္ခန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ (အကြွင်းလွယ်၏။ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးပြီ။) ဣတံ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ထတိယံ သုံးခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အနတ္တနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်

၁၄၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ကို။ ဒေသေသာမိ၊ အံ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ (အကြွင်းလွယ်၏။ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးပြီ။)

စတုတ္ထံ လေးခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယန္တိ နိဗ္ဗာနသ သပ္ပါယံ (၄) ။ နိဗ္ဗာနသာတိ နိဗ္ဗာနာဂေါပသ၊ ကံလေသ နိဗ္ဗာနသေဝ ဝါ (ရိက္ခာ)။

၅-နိဗ္ဗာနသပ္ပါယပဋိပဓါသုတ်

၁၅၀။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံ၊ သော။ ပဋိပဓံ၊ ကို။ ဒေသေသာပိ၊ အံ။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တံ၊ ယိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိ ' မညထ၊ အဘယ်သို့အောက်ပေ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ စက္ခု၊ သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မပြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မပြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။) (အကြွင်း လွယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဉ္စမံ ငါးခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အန္တဝါသိကသုတ်

၁၅၁။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အနန္တဝါသိကံ၊ အတုင်း၌ ကိန်းနေသော ကိလေသာတည်းဟူသော တပည့်မရှိသော။ အနာစရိယကံ၊ လွမ်းမိုး၍ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ဆရာမရှိသော။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သန္တဝါသိကော၊ အတုင်း၌ ကိန်းနေသော ကိလေသာတည်းဟူသော တပည့်ရှိသော။ သာစရိယကော၊ လွမ်းမိုး၍ဖြစ်တတ်သော ကိလေသာတည်းဟူသောဆရာ ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ န ဝိဟရတိ၊ မနေရ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အနန္တဝါသိကော၊ အတုင်းနေ ကိလေသာမရှိသော။ အနာစရိယကော၊ လွမ်းမိုး၍ဖြစ်တတ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ဆရာမရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ သန္တ- ဝါသိကော၊ သော။ သာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဒုက္ခံ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရသနည်း။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ န ဝိဟရတိ၊ မနေရသနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏သန္တာန်၌။ စက္ခုနာ၊ ပြင်။

၁။ အန္တ ဝသတိတိ အန္တဝါသိကော၊ အတုင်းနေတပည့်ကိုကောက်။ အန္တဝါသိကော'ဝိယ အန္တဝါသိကော' အတုင်း (စိတ်)၌ ကိန်းနေသောကိလေသာကိုကောက်။ နတ္ထိ အန္တဝါသိကော ယသိန္တိ အနန္တဝါသိကံ၊ ဗြဟ္မစရိယ ကိုကောက်။ အန္တသဒ္ဓါ သမိပတ္တုပြစ်ကြောင်း ရှိကား၌ ကိလေသာ ဟု အတိအာသန္တေ ဝသတိ အန္တန္တရတ္ထိ- တာယ'ဟု အကြောင်းပြစ်၍ ဤကား အန္တန္တရတ္ထ တိုက်ခိုက်ကြလိုက်၏။ အန္တဝါသိကံ၌ အန္တဝယ် ဝိသတ္တိ- အလောပ တည်း။

အာစရတိ သမုခါစရတိတိ ကာစရိယောလွမ်းမိုး၍ဖြစ်တတ်သော ဆရာကို ရ၏။ အာစရိယော ဝိယ အာစရိ- ယောလွမ်းမိုး၍ဖြစ်တတ်သော ကိလေသာကို ရ၏။ နတ္ထိ အာစရိယော ယသိန္တိ အနာစရိယကံ၊ ဗြဟ္မစရိယကိုရ၏။ ကိလေသာတပည့်၊ ကိလေသာဆရာမရှိသော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးအပ်၏ဟု ဆိုလိုသည်။

သန္တဝါသိကော သာစရိယကော၊ သန္တဝါသိကော အနာစရိယကော-ပုဂံ၌ ဘိက္ခုကို ကောက်။ အန္တ- ဝါသိကောန သဟ ယောတိ သန္တဝါသိကော ဟူ၍ သာစရိယကော၌ ဤနည်းပြီ။ နတ္ထိ သန္တဝါသိကော ယသိ- ယာပ ဝါတိ အနန္တဝါသိကော ဟူ၍ အနာစရိယကော၌လည်း ဤနည်းပြီ။

ဤ၌ အနန္တဝါသိကံ အန္တဝသနကကိလေသာဝိရဟိတံ၊ အနာစရိယကံ အာစရတကကိလေသာ ဝိရဟိတံ။ ဤ၌ အာစရတကကိလေသာဝိရဟိတံ သမုခါစရတကိလေသာဝိရဟိတံ ဟု မုချတ္ထုဖွင့်ကြ၏။ အနန္တ- ဝါသိကံ၊ အတုင်းနေကိလေသာမရှိသော။ အနာစရိယကံ၊ လွမ်းမိုး၍ဖြစ်သောကိလေသာမရှိသော-ဟု သဗ္ဗန်။

ဝှပ်၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ချ်။ သရသကံပွါ၊ ပြေးသွား၊ ကြံ့စည်တတ်ကုန်သော။ သညောဇနိယာ၊ နောင်ဖွဲ့
 ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ အဿ၊ ၊
 ရဟန်း၏။ အန္တော၊ အတွင်း(စိတ်)၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊
 ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အန္တော၊ အတွင်း(စိတ်)၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။
 ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သန္တေဝါသိကောတိ၊ သန္တေဝါသိကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေ၊
 ထိုကိလေသာတို့သည်။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက်တတ်ကုန်၏။ ပါပကာ၊
 ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွမ်းမိုး
 နှိပ်စက်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာစရိယကော၊ တိ၊ သာစရိယကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးတုံ။ ဘိက္ခုနော၊ ခါသန္တာန်၌။ ဇိဝါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အရသာ
 ကို။ သာယိတွာ၊ လျက်၍။ သရသကံပွါ၊ ကုန်သော။ သညောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊
 ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အဿ၊
 ၎င်း။ အန္တော၊ ၌။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။
 အဿ၊ ၎င်း။ အန္တော၊ ၌။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္တေဝါသိကောတိ၊ ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တေ၊ တို့သည်။ နံ၊ ကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။
 အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သာစရိယကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခုနော၊ ၌။ မနုဿာ၊ ပြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊
 သိ၍။ (အကြွင်း ပေးပြု။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သန္တေဝါသိကော၊ သော။
 သာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ စွာ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ဖာသု၊ စွာ။ န ဝိဟရတိ၊
 ပနေရ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနန္တေဝါသိကော၊ သော။ အနာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကထဉ္စ၊
 လျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊
 ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၌။ စက္ခုနာ၊ ပြင့်။ ဝှပ်၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ချ်။ သရသကံပွါ၊ ကုန်သော။ သညော-
 ဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
 မဖြစ်ကုန်။ တေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ အဿ၊ ၎င်း။ အန္တော၊ ၌။ န ဝသန္တိ၊ မနေကုန်။ ပါပကာ၊
 ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ၎င်း။ အန္တော၊ ၌။ န ဝသန္တိ၊
 မနေကုန်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနန္တေဝါသိကောတိ၊ အနန္တေဝါသိကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။
 တေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ နံ၊ ကို။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊
 ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ကို။ န သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာစရိယ-
 ကောတိ၊ အနာစရိယဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ပ။ (အကြွင်း လွယ်၏။ ပေးပြု။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ
 ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အနန္တေဝါသိကော၊ သော။ အနာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊
 ချမ်းသာစွာ။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနန္တေဝါသိကံ၊ သော။
 အနာစရိယကံ၊ သော။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သန္တေဝါသိကော၊
 သော။ သာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဖာသု၊

ချမ်းသာစွာ။ န ဝိဟရတိ။ မနေရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနန္တေဝါသိကော၊ သော။ အနာစရိယကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ အညံ။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ။ နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ထဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၇-ကိမတ္ထိယဗြဟ္မစရိယသုတ်၊

၁၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါးသော အယူ ရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗာဇတို့သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကိမတ္ထိယံ၊ အဘယ်အင်္ဂါး ၎င်း။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုဿတိတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တုမေ၊ ဆင်တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကောနံ၊ တို့အား။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကိ။ ဝုဿတိတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ပြေဆိုကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ တို့သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယဿ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ၎င်း။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကိ။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ထံ ဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်။ ကတမံ ပနာတိ၊ အဘယ်ပါနည်း” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ သော်။ တုမေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကောနံ၊ တို့အား—

☸ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏။ ဝုပ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆင်းရဲတို့ကို။ ပရိညာယ၊ ၎င်း။ ဘဂဝတိ၊ ၎်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကိ။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ စက္ခုပိညာဏံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၎်။ တဿ၊ ကိ။ ပရိညာယ၊ ၎င်း။ ဘဂဝတိ၊ ၎်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကိ။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ စက္ခုသမ္ပယော၊ သည်။ ဒုက္ခော၊ ၎်။ တဿ၊ ကိ။ ပရိညာယ၊ ၎င်း။ ဘဂဝတိ၊ ၎်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကိ။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယဿ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသည်ကို။ ပရိညာယ၊ ၎င်း။ ဘဂဝတိ၊ ၎်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကိ။ ဝုဿတိ၊ အပ်၏။ ဣဒံ ဝေါ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသည်လျှင်။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲမည်၏ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ သော်။ တုမေ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကောနံ၊ တို့အား။ ဝေံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာထ၊ ဖု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သတ္ထမံ၊ ချစ်ရာမြောက်သော သုတ်တည်း။

ဂ-အတ္ထိနုခေါပရိယာယသုတ်

၁၅၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ အညတြေဝ၊ ကြံ၍ သာလျှင်။ ဝရိယာ၊ အလိုကို။ အညတြ ဝေ၊ ကြံ၍ သာလျှင်။ အနုဿဝါ၊ သူတစ်ပါးတို့အထံမှ

တဆင့်ကြားခြင်းကို။ အညတြ ဝေ၊ ကြည်၍သာလျှင်။ အာကာရပရိဝိတက္ကဒ၊ အကြောင်းအရာကို ကြံည့်ခြင်းကို။ အညတြ ဝေ၊ ကြည်၍သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိယာ၊ စဉ်းစား၊ ထွေးကြံ့ လက်ခံ နှစ်သိမ့်သောအယူကို။ အညတြ ဝေ၊ ကြည်၍သာလျှင်။ ယံ ပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ “ဇာတိံ၊ သည်။ ခိကာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ အပ်ပြီ။ ကရဏိယံ၊ ကို။ ကတံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတ္တတ္ထာယ၊ ငှါ။ အပရံ၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာမိတိ၊ သိ၏”ဟူ၍။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ သော ပရိယာယော၊ ထို အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ သိအပ်သောတရားတို့သည်။ သဂဝံပုလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ သဂဝံနေတ္ထိကာ၊ မြ...စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ် သောသူရှိကုန်၏။ သဂဝံပရိဿရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ် ပို၍ရာရှိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာရ၊ ထောင်းပန်ပါ၏။ သာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ တေဿ၊ ထိုကောင်း၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ သဂဝန္တံ ယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ ပရိဘာထု၊ အဘို့ဖြစ်စေ တော်မူပါလော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သဂဝတော၊ ၏(ကောင်းကို)။ သုတ္တာ၊ ကုန်၍။ ဝေရေဿန္တိ၊ မှတ်ဆောင်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှ။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာရကံ၊ ကောင်းပန်စွာ။ မနသိကဓရာထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ သာသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူ၏။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ “ဘန္တေ၊ ရား၊ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ”။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သဂဝတော၊ ၏(ကောင်းကို)။ ပစ္စယောသံ၊ ဓမ္မရွှေ့နားထောင်ကုန်ပြီ။ သဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ သော ပရိယာယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏-ဟူသော။ တေ၊ ဤကောင်းကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဓါယ၊ ကို။ အညတြေ၊ ကြည်၍သာလျှင်။ ပ။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာ- နက္ခန္ဓိယာ၊ ကို။ အညတြေ၊ သာလျှင်။ ယံ ပရိယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဇာတိံ၊ သည်။ ခိကာ၊ ပြီ။ ပ။ ပဇာနာမိတိ၊ ဟူ၍။ အညံ၊ ကို။ ဗျာကရေထိ၊ ၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဝေ-၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ပြင်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိဿာ၊ ၍။ ဝါ၊ သော်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဝဂ္ဂဒေါသမောဟံ ဝါ၊ ဝဂ္ဂဒေါသမောဟကိုလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတုန်းသန္တာန်၌။ ဝဂ္ဂဒေါသမောဟော၊ ဝဂ္ဂဒေါသမောဟသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အသန္တံ၊ ထင်ရှား မရှိသော။ ဝဂ္ဂဒေါသမောဟံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ မေ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဝဂ္ဂဒေါသမောဟော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ပြင်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိဿာ၊ ၍။ ဝါ၊ သော်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ ယံ တံ ဝဂ္ဂဒေါသမောဟံ ဝါ၊ အကြင် ဝဂ္ဂ ဒေါသမောဟကိုလည်း။ မေ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဝဂ္ဂဒေါသမောဟော၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အသန္တံ၊ သော။ ယံ တံ ဝဂ္ဂဒေါသမောဟံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ မေ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဝဂ္ဂဒေါသမောဟော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ သဒ္ဓါယ ဝါ၊ သဒ္ဓါတရားပြင်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ အပိနု၊ သိအပ်ကုန်သလော။ ရူပိယာ ဝါ၊ အလိုပြင်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ အပိနု၊ သိအပ်ကုန်သလော။ အနုဿဝေန ဝါ၊ သူထပါးတို့

အထံမှ တဆင့်ကြားခြင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ အပိန၊ သိအပ်ကုန်သလော။ အာကာရပရိ-
 ဝိတက္ကေန ဝါ၊ အကြောင်းအရာကို ကြံစည်တွေးတော့ခြင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ အပိန၊ သိအပ်
 ကုန်သလော။ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနက္ခန္ဓိယာ ဝါ၊ စဉ်းစားတွေးကြံလက်ခံနှစ်သိမ်သော အယူဖြင့်လည်း။
 ဝေဒိတဗ္ဗာ အပိန၊ သိအပ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤသို့
 သိခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ ဓမ္မော၊ တို့ကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ နန၊ သိအပ်ကုန်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဤသို့ ပညာဖြင့် သိအပ်ကုန်သည် မှန်ပါ၏ဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊
 သည်။ ပ။ ပဇာနာမိတိ၊ ဟူ၍။ အညံ၊ ကို။ ဗျာကဓေတိ၊ ၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။
 အယံ ခေါ၊ ဤသည်သာလျှင်လည်း။ ပ။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းပိုး၍ ပေးကြလေ။) ဣတိ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဋ္ဌမံ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နသုတ်

၁၅၄။ အထ ခေါ၊ နှံ။ အညတဓော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပထကံမိ၊ ပြီးပ။ ကေမန္တံ၊ နှံ။ နိသိန္နော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။
 ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ “ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နော ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နောတိ၊ ပြည့်စုံသောဣန္ဒြေရှိ၏၊ ပြည့်စုံ
 သော ဣန္ဒြေရှိ၏”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နော၊
 ပြည့်စုံသော ဣန္ဒြေရှိသည်။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်းဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။
 အဝေါဓ၊ လျှောက်ထားပြီ။

သိက္ခာ၊ သည်။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ စက္ခုခြေနှံ။ ဥဒယဗ္ဗဟာနုပဏိ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုအပန်
 တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေ ဝိဟရန္တော၊ အကယ်၍ နေသည်ရှိသော်။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ နှံ။
 နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပ။ မနိန္ဒြိယေ၊ နှံ။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ (နိဗ္ဗိန္ဒန္တော)၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။
 ဝါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရုဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။
 ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ (မေ၊ ငါ၏။
 စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ “ဇာတိ၊ သည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။
 ကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်သော တဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို။ ကထံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္ထာယ၊
 ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ ထပါးသော ပြုဘယ်ကိစ္စသည်။ နာတိ၊ မရှိ”
 ဟူ၍။ ပဇာနာမိတိ၊ သိ၏။ ဣတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော
 ဣန္ဒြေရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဓမ္မကထိကပုစ္ဆသုတ်

၁၅၅။ အထ ခေါ၊ နှံ။ အညတဓော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပထကံမိ၊ ပြီးပ။ ကေမန္တံ၊ နှံ။ နိသိန္နော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊

သည်။ ဘကန္တံ၊ ကိံ၊ ဘန္တေ၊ ဘု။ “ဓမ္မကထိကော ဓမ္မကထိကောတိ၊ တထာကိုဟောတတ်
သောရဟန်း၊ တထာကိုဟောတတ်သောရဟန်း” ဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘု။ ကိတ္တာ-
ဝတာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မကထိကော၊ သည်။ ဟောတိနုခေါတိ၊ ပြစ်ပါသနည်းဟူသေး။ တေ၊ ဤကော-
ကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဓက္ခုဿ၊ ဓက္ခုပသာဒ၌။ ဝါ၊ ခါ။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝိရာဂါယ၊
တပ်ခြင်းကင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ တထာကို။ ဝေ ဒေသေတိ၊
အကယ်၍ဟောငြားအံ့။ ဓမ္မကထိကော၊ တတ်သော။ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝဇ္ဇနာယ၊
ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ ထိုက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဓက္ခုဿ၊ ဘု။ ဝါ၊ ခါ။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။
နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဝေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော၊ လောကုတ္တရာ
တထာ ကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်သော။ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝဇ္ဇနာယ၊ ငှါ။
အလံ၊ ထိုက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဓက္ခုဿ၊ ဘု။ ဝါ၊ ခါ။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဓက္ခုဿ၊ ခါ။
ဝိရာဂါ၊ ခြင်းကြောင့်၎င်း။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ အနုပါဒါ၊ လေးပါးသောဥပါဒါန်
တို့ဖြင့် တစုံတခုသော တထာကို မစုံလမ်းပူ၍။ ဝိပုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်။ ဝေ ဟောတိ၊
အံ့။ ဝိဇ္ဇဓမ္မနိဗ္ဗာနပုတ္တော၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ပင်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော။ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်း
ဟူ၍။ ဝဇ္ဇနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ ထိုက်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးကြလေ။) ဣတိ၊
ဤသို့ ပိန်တော်မူပြီ။

စသမ်၊ ဆယ်ခုမြောက်သောထုတ်တည်း။

ပဉ္စမော၊ သော။ နဝပုရာဏဝဂ္ဂေါ၊ သည်း
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုနဝပုရာဏဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား—

ကမ္ပံ စ၊ ကမ္ပနိရောဓသုတ်၎င်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သပ္ပါယာ စ၊ အနိစ္စ
နိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်၊ ဝုက္ခနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်၊ အနတ္တနိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်၊ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယ
ပဋိပဒါသုတ်တို့၎င်း။ အန္တေဝါသိ စ၊ အန္တေဝါသိကသုတ်၎င်း။^၂။ ကိမတ္ထိယာ စ၊ ကိမတ္ထိယ
ဗြဟ္မစရိယသုတ်၎င်း။ ဣန္ဒြိယကထိကော၊ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နသုတ်၊ ဓမ္မကထိကပုစ္ဆသုတ်နှင့်
တက။ အတ္ထိ နု ခေါပရိယာယော၊ အတ္ထိ နု ခေါပရိယာယသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်
တည်း။ (ဣတိ-တလုံး အကြေကြံ။)

သဋ္ဌာယထနဝဂ္ဂေါ၊ သဋ္ဌာယထနဝဂ်၌။ တတိယပတ္တာသကော၊
သုံးခုမြောက်သောပတ္တာသကသည်။ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၁။ နိဗ္ဗိဒါ ဝိရာဂါ နိရောဓာတိ နိဗ္ဗိဒါယ ဝေဝ ဝိရာဂေန ဝ နိရောဓေန စ၊ အနုပါဒါဝိပုတ္တောတိ စတုဟိ ဥပါဒါ-
နေဟိ ကိဋ္ဌိ ဓမ္မံ အနုပါဒိယိတာ ဝိပုတ္တော။ ဝိဇ္ဇဓမ္မနိဗ္ဗာနပုတ္တောတိ ဝိဇ္ဇဝ ဓမ္မံ နိဗ္ဗာနပုတ္တော။ အလံ ဝဇ္ဇနာယာတိ
ဝေ ဝတ္တဗ္ဗတံ အရဟတိ၊ ဟုတ္တော အနုစ္စဝိကောတိ အတ္တော။ (သံ-၄ ၂ စာပိုဒ် ၁၆၊ စာမျက်နှာ ၃၂။)

၂။ အနန္တေဝါသိဟုဆိုသည်ကား ပကောင်။ သို့ဖြစ်၍ အနန္တေဝါသိ ဟူသော ပါဠိကို အနက်ပေး၊ အန္တေဝါသိ
ဟု ရှိသင့်သည်ထင်၍ ပြင်၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။

တဿ၊ ထိုတတိယပဏ္ဏာသကဏ်။ ဝဂ္ဂုဒ္ဓါနံ၊ ဝဂ်ဥဒ္ဓါန်းကား—

ယောဂက္ခေမိ စ၊ ယောဂက္ခေမိဝဂ်၎င်း။ လောကော စ၊ လောကကာမဂုဏဝဂ်၎င်း။ ဂဟပတိ စ၊ ဂဟပတိဝဂ်၎င်း။ ဒေဝဒဟေန စ၊ ဒေဝဒဟသဒ္ဓါဖြင့်၎င်း။ နုပုရာဏေန စ၊ နုပုရာဏသဒ္ဓါဖြင့်၎င်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒေဝ၊ နှစ်ပါးသောဝဂ်တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ပဏ္ဏာသော၊ ပဏ္ဏာသကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤ။ ။

(၁၆) ၁-နန္ဒိက္ခယဝဂ်

၁-အဗ္ဗတ္တနန္ဒိက္ခယသုတ်

၁၅၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စယေဝ၊ မပြုသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဓက္ခု၊ ဓက္ခုပသာဒကို။ အနိစ္စန္တိ၊ မပြုဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှုမြင်၏။ သာ၊ ထိုသို့ ရှုမြင်ခြင်းသည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဿံ၊ ရှုမြင်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နန္ဒိက္ခယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဖုဂက္ခယော၊ ဖုဂ၏ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ။) ဖုဂက္ခယာ၊ ဖုဂ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်။ နန္ဒိက္ခယော၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ။) နန္ဒိဗ္ဗာဂက္ခယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း တပ်မက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ သုဝိပုတ္တန္တိ၊ ကောင်းစွာလွတ်ပြီဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စယေဝ၊ မပြုသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဇိဝှံ၊ ဇိဝှံပသာဒကို။ အနိစ္စန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ။ ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤ။ ။

ပဌမံ၊ ရွေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂- ဓာဟိရနန္ဒိက္ခယသုတ်

၁၅၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စယေဝ၊ မပြုသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝုပေ၊ ဝုပါရုံတို့ကို။ အနိစ္စာတိ၊ မပြုကုန်ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သာ၊ ထိုရှုမြင်ခြင်းသည်။ အဿ၊ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ (အကြွင်း လွယ်၏။ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ။

ဗုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃- အဗ္ဗတ္တဏနိစ္စနန္ဒိက္ခယသုတ်

၁၅၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓက္ခု၊ ဓက္ခုပသာဒကို။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကဓောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဓက္ခာနိစ္စတာဉ္စ၊ ဓက္ခုပသာဒ၏ မပြုသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမနုပံဿထ၊ ကောင်းစွာ အဖန်တလဲလဲရှုကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓက္ခု၊ ကို။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကဓောက္ခာ၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်။ ဓက္ခာနိစ္စတာဉ္စ၊ ဓက္ခုပသာဒ၏ မပြုသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။

ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမနုပဿန္တော၊ ကောင်းစွာအဟိတလဲလဲရှုသည်ရှိသော်။ စက္ခုသိပ္ပံ၊ စက္ခု-
 ပသာဒသံလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နန္ဒိက္ခယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဖုဂက္ခယော၊
 ဖုဂ၏ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဤ။) ဖုဂက္ခယော၊ ဖုဂ၏ ကုန်ခြင်းပျော့ငြိမ်း။ နန္ဒိက္ခယော၊
 နှစ်သက်ခြင်း၏ ကုန်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဤ။) နန္ဒိဖုဂက္ခယာ၊ နှစ်သက်ခြင်း ထပ်မံကုန်ခြင်း၏
 ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဝိတ္ထံ၊ စိတ်သည်။ ဝါ၊ ဂို။ သုဝိမ္မတ္တန္တိ၊ ကောင်းစွာလွတ်ပြီဟူ၍။ ဝုစ္စတိ
 ဆိုအပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

တကိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဗာဟိရဗာနိစ္စနန္ဒိက္ခယသုတ်

၁၅၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝုပေ၊ ဝုပါရုံတို့ကို။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။
 မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဝုပါနိစ္စတဉ္စ၊ ဝုပါရုံတို့၏ မပြုသည်၏ အပြစ်ကိုလည်း။
 ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမနုပဿထ၊ ကုန်လော့။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ အောက်သုတ်ကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

တေတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဇိဝကပ္ပဝနပသမာဓိသုတ်

၁၆၀။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဖုဂေဟေ၊
 ဖုဂပြိုဟ်ပြည်၌။ ဇိဝကပ္ပဝနော၊ ဇိဝက၏ သရက်တောဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။
 တတြခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူလောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ “ဘိက္ခဝေါတိ၊
 ရဟန်းတို့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမာဝိံ၊ သမာဓိကို။
 ဘာဝေထ၊ ပျိုးများကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမာဟိတဿ၊ တည်ကြည်သော။ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်း၏ ဉာဏ်၌။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ဩက္ခာယတိ၊ ထင်၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။
 ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဩက္ခာယတိ၊ ထင်သနည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စန္တိ၊ မပြုဟူ၍။
 ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဩက္ခာယတိ၊ ထင်၏။ ဝုပါ၊ ဝါသည်။ အနိဂ္ဂတိ၊ မပြုကုန်ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊
 စွာ။ ဩက္ခာယတိ၊ ထင်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စန္တိ၊ ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဩက္ခာယတိ၊
 ထင်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဇိဝကပ္ပဝနပဋိသတ္ထာနသုတ်

၁၆၁။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဖုဂေဟေ၊ ၌။ ဇိဝကပ္ပဝနော၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊
 ၌။ တတြခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊
 ခေါ်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိသတ္ထာနော၊ တယောက်အထီးတည်း ကိန်းအောင်းခြင်း၌။ ယောကံ၊
 အားထုတ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇထ၊ ရောက်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိသတ္ထိနဿ၊ တယောက်
 အထီးတည်းကိန်းအောင်းသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏ဉာဏ်၌။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဩက္ခာယတိ၊
 ထင်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ အောက်သုတ်ကို မှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ကောဠိကအနိစ္စသုတ်

၁၆၂။ အယ ခေါ၊ လိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာကောဠိကော၊ ကဗ္ဗင်မဟာကောဠိကသျှံ။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သင်္ဂါ။ သင်္ဂါ။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သျှံ။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒော၊ သော။ အာယသ္မာ ကောဠိကော၊ သျှံ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သ။ ဓ။ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ သတု၊ ကြားနာရ၍။ ဒကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝုပကဋ္ဌော၊ ဆိပ်ပြန်ရာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မပျေမလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိ၊ ကိလေသာတို့ကို ပုလောင်စေတတ်သော လှိုလှိုသို့သည်ဖြစ်၍။ ပဟံတကဏ္ဍော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ မလွတ်အပ်သော မိတ်သို့သည်ဖြစ်၍။ ပိဟရေယံ၊ နေရာ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ သိဗ္ဗိက္ခေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သျှံ။ မေ၊ အား။ ဒေသေဟူဝိ၊ ဟောတော်မူပါလော့”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ကောဠိက၊ ကောဠိက။ ယံ ခေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြေ။ တတြ၊ ထိုမပြေသောသဘောတရား၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္နော၊ ဆန္ဒရာကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ကောဠိက၊ က။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြေသနည်း။ ကောဠိက၊ က။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြေ။ တတြ၊ ထိုမပြေသောစက္ခုပသာဒ၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္နော၊ ဆန္ဒရာကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ဝူပါ၊ ဝူပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ တတြ၊ ထိုဝူပါရုံတို့၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္နော၊ ကိ။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မပြေ။ တတြ၊ ဌံ။ တေ၊ သည်။ ဆန္နော၊ ကိ။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ ပေးပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ၊ ရုစံရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ကောဠိကဓုက္ခသုတ်

၁၆၃။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ မဟာကောဠိကော၊ သျှံ။ ပ။ ကောဠိက၊ က။ ယံ ခေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ ဓုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တတြ၊ ထိုဆင်းရဲသောသဘောတရားတို့၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္နော၊ ကိ။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ကောဠိက၊ က။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ ဓုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသနည်း။ ကောဠိက၊ က။ စက္ခု၊ သည်။ ဓုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တတြ၊ ထိုဆင်းရဲသော စက္ခုပသာဒ၌။ တေ၊ သည်။ ဆန္နော၊ ကိ။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းပိုး၍ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ယတ္တမံ၊ ရုစံရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ကောဠိကအနတ္တသုတ်

၁၆၄။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ ပ။ ကောဠိက၊ က။ ယော ခေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ထိုအတ္တမဟုတ်သော သဘောတရား၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဆန္နော၊ ကိ။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ကောဠိက၊ က။ ကော စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်သနည်း။ ကောဠိက၊ က။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ထိုအတ္တမဟုတ်

သော စက္ခုပသာဒဉ္စ။ တေ၊ သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာထဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏။ နည်းပိုး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ။

နဝမံ၊ ကိုရုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်

၁၆၅။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ဂမိ၊ ပြီ။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိန္ဒော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတေ သိသောသုသည်။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သောသုသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ပဟိယတိ နုခေါတိ၊ ပယ်အပ်ပါ သနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤဖကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကျံ၊ စက္ခုပသာဒကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟူ၍။ ဝါ၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ ဇာနတော၊ သိသောသုသည်။ ပဿတော၊ မြင်သောသုသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ဝါ၊ ဖောက် ပြန်သောမြင်ခြင်းကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ရူပေ၊ တို့ကို။ အနိစ္စတော၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ အားဖြင့်။ ဇာနတော၊ သည်။ ပဿတော၊ သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ အပ်၏။ ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ သည်။ ဧဝံ သို့။ ပဿတော၊ သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟိယတိ ပယ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်

၁၆၆။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ “ဘန္တေ၊ ရှား။ ကထံ၊ လျှင်။ ဇာနတော၊ သည်။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတော၊ သည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို။ ဝါ၊ ပရမတ္ထ အားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌ မှားသောအယူကို။ ပဟိယတိ နုခေါတိ၊ ပယ်အပ် ပါသနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခု၊ ကို။ ဗုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍။ ဇာနတော၊ သည်။ ပဿတော၊ သည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏။ နည်းပိုး၍ ပေးပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူပြီ။

ကောဒသမံ၊ တဆယ့်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-အတ္တာနုဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်

၁၆၇။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ “ဘန္တေ၊ ရှား။ ကထံ၊ လျှင်။ ဇာနတော၊ သည်။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတော၊ သည်။ အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တသို့အစဉ်လိုက်၍ မြင်သော မှားသောအယူကို။ ပဟိယတိ နုခေါတိ၊ ပယ်အပ်ပါသနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စက္ခု၊ ကို။ အနတ္တတော၊ အတ္တမဟုတ်ဟူ၍။ ဇာနဿတ၊ သည်။ ပဿတော၊ သည်။ အတ္တနုဒ္ဓိ၊ ကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ပေးပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

စိုစသမံ၊ တဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌပေ၊ ရှေးဦးစွာသော။ နန္ဒိက္ခယဝစ္စေါ၊ သည်။
နိဋ္ဌိထော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုနန္ဒိက္ခယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်ကား—

နန္ဒိက္ခယေန၊ နန္ဒိက္ခယသဒ္ဓါဖြင့်။ (ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။) စတ္တာဇော၊ လေးသုတ်တို့၎င်း။ ဇိဝကမ္ပဝနေ၊ ဇိဝက၏ သရက်တောဥယျာဉ်၌။ (ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။) ဗုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့၎င်း။ ကောဋိကေန၊ ကောဋိကသဒ္ဓါဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ တယော၊ သုံးသုတ်တို့၎င်း။ မိစ္ဆာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်၎င်း။ သက္ကာယ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်၎င်း။ အတ္တနော၊ အတ္တနုဒ္ဓိပဟာနသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

(၁၇) ၂-သဒ္ဓိပေယျာလဝဂ်

၁-အဗ္ဗတ္တအနိစ္စဆန္ဒသုတ်

၁၆၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြွင်းသဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြေ။ တတြ၊ ထိုမပြေသော သဘောတရား၌။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဆန္နေ၊ ဆန္ဒကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြေပါသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မပြေ။ တတြ၊ ထိုမပြေသောစက္ခုပသာဒ၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္နေ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြွင်းစက္ခုပသာဒစသော သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြေ။ တတြ၊ ထိုမပြေ သော စက္ခုပသာဒစသော သဘောတရား၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္နေ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂-အဗ္ဗတ္တအနိစ္စရာဂသုတ်

၁၆၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြွင်းသဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြေ။ တတြ၊ ထိုမပြေသော သဘောတရား၌။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ရာဂေါ၊ ရာဂကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မပြေ။ တတြ၊ ၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ရာဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃-အဗ္ဗတ္တအနိစ္စတန္ဒရာဂသုတ်

၁၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မပြေ။ တတြ၊ ၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အားကြီးသောရာဂကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄-၆-ဗုက္ခဏန္ဓာဓိသုတ်

၁၇၁-၁၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ သည်။ ဗုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တတြ၊ ထိုဆင်းရဲသောသားက
တရား၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဘဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ဝ။ ။
ဆန္ဒုဗဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူပြီ။

၇-၉-အနတ္တဏန္ဓာဓိသုတ်

၁၇၄-၁၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။
တတြ၊ ထိုအတ္တမဟုတ်သောသဘောတရား၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊
အပ်၏။ ဘဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဆန္ဒုဗဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း
လွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၁၀-၁၂-ဗာဟိရာနိစ္စဏန္ဓာဓိသုတ်

၁၇၇-၁၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တတြ၊ ၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒော၊
ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဘဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဆန္ဒုဗဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊
အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္ဇ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝူပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊
ကုန်။ တတြ၊ ထိုမမြဲသောဝူပါရုံတို့၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။
ဘဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဆန္ဒုဗဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊
နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၁၃-၁၅-ဗာဟိရုဗုက္ခဏန္ဓာဓိသုတ်

၁၈၀-၁၈၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ သည်။ ဗုက္ခံ၊ ၏။ တတြ၊ ၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။
ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဘဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဆန္ဒုဗဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊
အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္ဇ၊ သည်။ ဗုက္ခံ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝူပါ၊ တို့သည်။ ဗုက္ခာ၊
ကုန်၏။ တတြ၊ ထိုဆင်းရဲသောဝူပါရုံတို့၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။
ဘဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဆန္ဒုဗဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊
ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၁၆-၁၈-ဗာဟိရာနတ္တဏန္ဓာဓိသုတ်

၁၈၃-၁၈၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တတြ၊ ထိုအတ္တမဟုတ်
သော သဘောတရား၌။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဘဂေါ၊ ကို။
ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဆန္ဒုဗဂေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ ရှေးနည်း
အတိုင်း ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၁၉-အဇ္ဈတ္တာတိတာနိစ္စသုတ်

၁၈၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ ဓက္ခ၊ ဓက္ခပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ပ။
အတိတာ၊ သော။ ဇိဝါ၊ သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ပ။ အတိတော၊ သော။ မနော၊ သည်။ အနိစ္စော၊

မမြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တိ၊ ဝေ၊ ဤသိ၊ ပဿ၊ ဝုပြင်သော။ သုထဝါ၊ အာဂမအဓိဂမ သထသိသော။ အရိယသဘဝကော၊ အရိယသဘဝကသည်။ စက္ခုသိပ္ပံ၊ စက္ခုပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ မြီးငွေ၏။ ပ။ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ မြီးငွေသည်ရှိသော်။ ဝိရုဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိဆုဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုတ္တတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စုဒ္ဓေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ယောတိ၊ ဤ။ “ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရုဏိယံ၊ ပြုအပ်သော တဆယံခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ ဤတဆယံခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအလိုငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နာတိ၊ မရှိ” ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂၀-အဗ္ဗတ္တာနာဂဏာနိစ္စသုတ်

၁၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ၊ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြ။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂၁-အဗ္ဗတ္တပစ္စုပ္ပန်နိစ္စသုတ်

၁၆၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြ။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂၂-၂၄-အဗ္ဗတ္တာတိတာမိဒုက္ခသုတ်

၁၆၉-၁၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ၊ အဘိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ ပေးမြ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂၅-၂၇-အဗ္ဗတ္တာတိတာမိအနတ္တသုတ်

၁၇၂-၁၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ၊ အဘိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ (အကြွင်း ပေးမြ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၂၈-၃၀-ဗာဟိဗုတိတာမိအနိစ္စသုတ်

၁၇၅-၁၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ၊ အတိတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝုပါ၊ ဝုပါရုံတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြကုန်။ (အကြွင်း ပေးမြ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၁-၃၃-ဗာဟိဗုတိတာမိဒုက္ခသုတ်

၁၇၈-၂၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ၊ အတိတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝုပါ၊ ဝုပါရုံတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ (အကြွင်း ပေးမြ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၄-၃၆-ဗာဟိဗုတိတာမိအနတ္တသုတ်

၂၀၁-၂၀၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ၊ အတိတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝုပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်ကုန်။ (အကြွင်း ပေးမြ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၉၇-အဇ္ဈတ္တာတိဗယဒနိစ္စသုတ်

၂၀၄။ ဘိက္ခုဝေ၊ တိ။ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ ဓက္ခ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ ယံ၊ အကြင် အတိတ်ဖြစ်သော ဓက္ခပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ တံ၊ ထိုမပြုသော ဓက္ခပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ အကြင်အတိတ်ဖြစ်သော ဓက္ခပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲသော ဓက္ခပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ အကြင် အတိတ်ဖြစ်သော ဓက္ခပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ “တေ၊ ဤဓက္ခပသာဒသည်။ မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာသည်)။ န၊ မဟုတ်။ သော၊ ဤဓက္ခပသာဒသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ န အသိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ဤဓက္ခပသာဒသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ နာထိ၊ မဟုတ် ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တံ တေ၊ ထိုအတ္တမဟုတ်သော ဓက္ခပသာဒကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ။ သမ္ပညာယ၊ ကောင်းသောဝိပဿနာပညာ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဓမ္မုတ်အပ်၏။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၉၈-အဇ္ဈတ္တာနာဂတယဒနိစ္စသုတ်

၂၀၅။ ဘိက္ခုဝေ၊ တိ။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ဓက္ခ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ ယံ၊ အကြင်အနာဂတ်ဖြစ်သော ဓက္ခပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ တံ၊ ထိုမပြုသော ဓက္ခပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ အကြင် အနာဂတ်ဖြစ်သော ဓက္ခပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲသော ဓက္ခပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ယံ၊ အကြင် အနာဂတ်ဖြစ်သော ဓက္ခပသာဒသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၉၉-အဇ္ဈတ္တပစ္စုပ္ပန်ယဒနိစ္စသုတ်

၂၀၆။ ဘိက္ခုဝေ၊ တိ။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ဓက္ခ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၀-၄၂-အဇ္ဈတ္တာတိတာဝိယံဒုက္ခသုတ်

၂၀၇-၂၀၉။ ဘိက္ခုဝေ၊ တိ။ အတိတံ၊ သော။ ဓက္ခ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနာဂတံ၊ သော။ (ဓက္ခ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။) ပစ္စုပ္ပန်၊ သော။ (ဓက္ခ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။) ယံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ (အကြွင်း လွယ်၏၊ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၁-၄၅-အဇ္ဈတ္တာတိတာဝိယဒနတ္ထသုတ်

၂၁၀-၂၁၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ တိ။ အတိတံ၊ သော။ ဓက္ခ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ အနာဂတံ၊ သော။ (ဓက္ခ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။) ပစ္စုပ္ပန်၊ သော။ (ဓက္ခ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။) (အကြွင်း ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၆-၄၈-ဗာဟိရာထိတာဝိယဒနိစ္စသုတ်

၂၁၃-၂၁၅။ သိက္ခဝေ၊ ထို့၊ အတိတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝှပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ အနာဂတာ၊ ကုန်သော။ (ဝှပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။) ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ (ဝှပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။) (အကြွင်း၊ ရှေးနည်း၊ အတိုင်း၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၉-၅၁-ဗာဟိရာထိတာဝိယဒုက္ခသုတ်

၂၁၆-၂၁၈။ သိက္ခဝေ၊ ထို့၊ အတိတာ၊ ကုန်သော။ ဝှပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အနာဂတာ၊ ကုန်သော။ (ဝှပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။) ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ (ဝှပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။) (အကြွင်း၊ ရှေးနည်း၊ အတိုင်း၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၂-၅၄-ဗာဟိရာထိတာဝိယဒနတ္တသုတ်

၂၁၉-၂၂၁။ သိက္ခဝေ၊ ထို့၊ အတိတာ၊ ကုန်သော။ ဝှပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ အနာဂတာ၊ ကုန်သော။ (ဝှပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။) ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ (ဝှပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။) (အကြွင်း၊ ရှေးနည်း၊ အတိုင်း၊ ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၅-အဗျတ္တာယထနအနိစ္စသုတ်

၂၂၂။ သိက္ခဝေ၊ ထို့၊ ဝက္ခ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၆-အဗျတ္တာယထနဒုက္ခသုတ်

၂၂၃။ သိက္ခဝေ၊ ထို့၊ ဝက္ခ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ၎်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၇-အဗျတ္တာယထနအနတ္တသုတ်

၂၂၄။ သိက္ခဝေ၊ ထို့၊ ဝက္ခ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္ထမဟုတ်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၅၈-ဗာဟိရာယထနအနိစ္စသုတ်

၂၂၅။ သိက္ခဝေ၊ ထို့၊ ဝှပါ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ပ။ ဣတိ၊ ပြီ။

၅၉-ဗာဟိရာယထနဒုက္ခသုတ်

၂၂၆။ သိက္ခဝေ၊ ထို့၊ ဝှပါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ပ။ ဣတိ၊ ပြီ။

၆၀-ဗာဟိရာယထနအနတ္တသုတ်

၂၂၇။ သိက္ခဝေ၊ ထို့၊ ဝှပါ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကုန်။ပ။ ဣတိ၊ ပြီ။

သဋ္ဌိပေယျာလော၊ သဋ္ဌိပေယျာလင်္ဂသည်။
သမတ္ထော၊ ပြီးပြည့်စုံပြီ။

တဏှံ၊ ထိုသဋ္ဌိပေယျာလင်္ဂ၏။ ဥစ္စါနံ၊ ဥစ္စါနံကား—

ဆန္ဒေန၊ ဆန္ဒသဒ္ဓါ နာမသဒ္ဓါ ဆန္ဒရာဂသဒ္ဓါဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌာရဿ၊ တသယံရှစ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထိတေန၊ အဘိတသဒ္ဓါ အနာဂတသဒ္ဓါ ပစ္စုပ္ပန်သဒ္ဓါဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ အပ်ကုန်သော။ ဧဝံ နဝ၊ ထဆဲ့ရှင်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယဒနိစ္စာ၊ ယဒနိစ္စသဒ္ဓါ ယံဒကုသဒ္ဓါ ယဒနတ္ထသဒ္ဓါဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ အပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌာရဿ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဗ္ဗတ္တဗာဟိနာ၊ အဗ္ဗတ္တသဒ္ဓါ ဗာဟိရသဒ္ဓါဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ အပ်ကုန်သော။ တဗယော၊ သုံးသုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဋ္ဌိကော၊ ခြောက်ဆယ်သောသုတ်ရှိသော။ ပေယျာလော၊ ပေယျာလင်္ဂ။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ် သတည်း။

သုတ္တန္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်။ သဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆယ်တည်း။

(၁၈) ၃-သမုဒ္ဓဝဂ်
၁-ပဌမသမုဒ္ဓသုတ်

၂၂၈။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမ သုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ “သမုဒ္ဓေါ သမုဒ္ဓေါတိ၊ သမုဒ္ဓာ သမုဒ္ဓာ” ဟူ၍။ ဘာသထိ၊ ပြောဆို၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော၊ ဤပုထုဇဉ်တို့ ပြောဆိုအပ်သော ပကတိသမုဒ္ဓာသည်။ အရိယဏှံ၊ ငါဘုရား၏။ ငိနယော၊ အဆုံး အမတော်၌။ န သမုဒ္ဓေါ၊ သမုဒ္ဓာမမည်။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော၊ ဤပုထုဇဉ်တို့ ပြောဆိုအပ်သော ပကတိသမုဒ္ဓာသည်။ မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကုရာသိ၊ ရေအစုတည်း။ မဟာ၊ ဤစွာသော။ ဥဒကဏ္ဍဝေါ၊ ရေအပြင်တည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသဏှံ၊ သတ္တဝါ၏။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သမုဒ္ဓေါ၊ သမုဒ္ဓာမည်၏။ တဏှံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒတည်းဟူသော သမုဒ္ဓာ၏။ ရူပမယော၊ ရူပါရုံ ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဂေါ၊ (ကိလေသာ) အဟုန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဟော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ရူပမယံ၊ သော။ တံ ဝေဂံ၊ ထို (ကိလေသာ) အဟုန်ကို။ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သဋ္ဌိမိ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) လှိုင်းတံပိုးတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သာဝဏ္ဏံ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) ဝဲသို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဂါဟံ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) ဖမ်းစားကတ်သော ငါးမကန်းတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သရက္ခသံ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) ဒက ရက္ခိသံတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ စက္ခုသမုဒ္ဓံ၊ စက္ခုပသာဒတည်းဟူသော သမုဒ္ဓာကို။ အတယိ၊ ကူးမြောက်ပြီးသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တိဏ္ဏော၊ သံသရာတည်းဟူသော ရောယာဉ်ကို ကူးမြောက်ပြီးသော။ ပါရဂံတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီးသော။ ထလေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်းကုန်းထက်၌။ ထိဋ္ဌတိ၊ တည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ အပုဂ္ဂိုလ်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသောရဟန္တာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (အကြွင်း နည်းမိုး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမံ၊ ဤတရားစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီးပေ။ သတ္ထံ၊ သည်—

၁။ ၄-ဒုနည်း၌ ကောဓ ဥပါယာသ ၂-ပါးကို ဦးမိ၊ ကာမဂုဏ် ၅-ပါးကို အာဝဏ္ဏံ မာတုဂါမံကို ဂါဟု၊ ရက္ခသဟု (၃ ၁-၂၇၁ မ ၂-၁၂၃၊ ဆံ ၁-၄၃၉)တို့ကို ကိုးကား၍ မိန့်ဆိုထား၏။

“ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဂါဟံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဖမ်းစားတတ်သော ငါးမကန်းထို့နှင့်ထကူဖြစ်သော။ သရက္ခသံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဒကရက္ခိသံထို့နှင့် ထကူဖြစ်သော။ သဉ္စိမံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော လှိုင်းတံပိုးနှင့်ထကူဖြစ်သော။ သာဝဇ္ဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဝဲတို့နှင့်ထကူဖြစ်သော။ သဘယံ၊ လှိုင်းတံပိုးတည်းဟူသော သေးနှင့်ထကူဖြစ်သော။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးနိုင်ခဲသော။ ဣမံ သမုဒ္ဒံ၊ ဤစက္ခုပသာဒစသော သမုဒ္ဒာကို။ အစူတရံ၊ ကူးမြောက်ပြီ။ သ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝဿိတဗြဟ္မစရိယော၊ ကျင့်သုံး အပ်ပြီးသော ဗြဟ္မစရိယောအကျင့်ရှိသော။ လောကန္တဂ္ဂ၊ သင်္ခါရလောက၏ အဆုံးသို့ရောက် သော။ ပါရဂတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သော။ ဝေဒဂ္ဂတိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိတိ၊ ဆိုအပ်၏”ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကို၊ အဝေါ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊ ဝေဠုစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ခုတိယသမုဒ္ဒသုတ်

၂၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ “သမုဒ္ဒေါ သမုဒ္ဒေါတိ၊ သမုဒ္ဒာ သမုဒ္ဒာ”ဟူ၍။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော၊ ဤပကတိသမုဒ္ဒရာသည်။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ န သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒာမမည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော၊ ဤပကတိသမုဒ္ဒာသည်။ မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကရာသိ၊ ရေအစုတည်း။ မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကဏ္ဍဝေါ၊ ရေအပြင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော။ ပိယဂ္ဂပါ၊ ချစ်အပ် သော သဒဿာရီကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ရဇနိယာ၊ တပ်မက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာတ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဂ္ဂပါ၊ ဂ္ဂပါရုံ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဂ္ဂပါရုံကို။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတ္ထံ၊ ဤဂ္ဂပါရုံဟူသောသမုဒ္ဒာ၌။ သဒေဝကော၊ အဂ္ဂပဗြဟ္မာထို့နှင့်ထကူဖြစ်သော။ သမာရကော၊ ကာမာဝစရနတ်ထို့နှင့်ထကူ ဖြစ်သော။ သဗြဟ္မကော၊ ဂ္ဂပဗြဟ္မာထို့နှင့်ထကူဖြစ်သော။ အယံ လောကော၊ ဤနတ်ဗြဟ္မာသတ္တ လောကသည်၎င်း။ သဿမထဗြာဟ္မဏိ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့် ထကူသော။ သဒေဝမနုဿာ၊ သမုတိ နတ်ဟု ဆိုအပ်သောမင်း၊ ကြွင်းသော လူနှင့်ထကူသော။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည် ၎င်း။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ သမုဒ္ဒာ၊ စိစုတ်နှစ်မြုပ်သည်ဖြစ်၍။ တန္တာကုလက- ဇာတာ၊ မိစ္ဆာချည်ထွေးကဲ့သို့ဖြစ်သော ဂ္ဂပထွေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုလကဏ္ဍိကဇာတာ၊ ယက္ကန်း သည်တို့၏ ကစိတင်အပ်သော ချည်ထုံးချည်မျှင်သဖွယ်ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ မုဉ္ဇပဗ္ဗဘူတာ၊ မြွေဆံမြက် ပြိတ်မြက်သဖွယ် ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းမှုပြုသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ အပါယံ၊ အပါယ်လေးပါးတည်းဟူသော။ သံသာရံ၊ သံသရာကို။ နာတိဝတ္ထတိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရာဂေါ စ၊ ရာဂကို၎င်း။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသကို၎င်း။ အဝိဇ္ဇာ စ၊ မောဟကို၎င်း။ ဝိဆုဒိဟာ၊ ကင်းပျက်စေအပ်ပြီ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။

၁-ဤ၌ အယံ လောကောအရ နတ်ဗြဟ္မာသတ္တလောကကိုယူ၊ သို့မှ သံသာရံ နာတိဝတ္ထတိ-ဟူသောပုဒ်နှင့် ထိလျော်မည်။ မ-၆ ၂-၄၁-နာ၌ ရှိလေ။

သဂါဟံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဝမ်းစားတတ်သော ငါးမကန်းတို့နှင့် ထက္ကုပြစ်သော။
 သရက္ခသံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဒဏရက္ခိယံတို့နှင့် ထက္ကုပြစ်သော။ သညီမိတယံ၊
 ကိလေသာတည်းဟူသော လှိုင်းထံပိုးသေးသျှမ်းတို့နှင့် ထက္ကုပြစ်သော။ ဓုတ္တရံ၊ ကူးမြောက်
 နိုင်ခဲ့သော။ ဣမံ သမုဒ္ဒံ၊ ဤအာရုံမြောက်ပါးတည်းဟူသော သမုဒြာကို။ အဝ္ဗတရိ၊ ကူး
 မြောက်ပြီ။

သင်္ဂါတိဂေါ၊ ရာဂစသော ကပ်ငြိတတ်သော တရားငါးပါးကို လွန်မြောက်ပြီးသော။
 မစ္စုဇဟော၊ ကိလေသမာရ်စသော မာရ်သုံးပါးတို့ကို စွန့်ပြီးသော။ နိရုပဓိ၊ ကိလေသုပဓိ-
 စသော သုံးပါးသော ဥပဓိမရှိသော။ (ယော၊ အကြွင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အပုနုဗ္ဗဝါယ၊
 နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲအား ဝါင်းကို။ ပဟာသိ၊
 ပယ်စွန့်ပြီ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထကံတော၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ ပုန၊
 တဖန်။ န တေ၊ ပြန်ပလာ။ မစ္စုရဗံ၊ သေမင်းကို။ အမောယယံ၊ တွေဝေစေပြီ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ရတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောထုတ်တည်း။

၃-ဗာဠိသိကောပမသုတ်

၂၃၀။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်တန်ရာ ဥပမာကား။ ဗာဠိသိကော^၁၊ ငါးမျှား
 ချိတ်ဖြင့် သွားလာလှည့်လည် တံငါသည်သည်။ အာမိသဂတဗဠိသံ၊ အစာတပ်သော ငါးမျှားချိတ်
 ကို။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသော။ ဥဒကရဟပေ၊ ရေဆိုင်၌။ ပက္ခိယေယျ၊ ပစ်ချရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုငါး
 မျှားချိတ်ကို။ အာမိသဗက္ခ၊ အစာ၌ မျက်စိအမြင် ရှိသော^၂။ အညတရော၊ တကောင်သော။
 မစ္စော၊ ငါးသည်။ ဂိလေယျ၊ မျှိုရာ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေယံ၊ ဤသို့လျှင် ဗာဠိသိကဿ၊
 တံငါသည်၏။ ဂိလိတဗဠိသော၊ ငါးမျှားချိတ်ကို မျှိုသော။ သော မစ္စော၊ ထိုငါးသည်။ ဗာဠိ-
 သိကဿ၊ ၏။ ယထာကာမကရဏိယော၊ အလိုရှိတိုင်း ပြုအပ်သည် ဖြစ်၍။ အနယံ၊ မကြီးပွားခြင်း
 ဆင်းရဲခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ ဗျဿနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။
 အနယယံ၊ မကြီးပွားခြင်း ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဝေယံ၊ သတ်ခြင်းအကျိုး
 ငှါ။ ဗဠိသံ၊ ဤငါးမျှားချိတ်တို့သည်။ ဣမေ သ၊ ဤမြောက်ပါးတို့တည်း။ ကထမေ သ၊
 နည်းဟူမူကား။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒ္ဓာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။
 ပိယဇ္ဈပါ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊
 ကုန်သော။ ဇ္ဈပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သိက္ခ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ဝေ အဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍
 နှစ်သက်အံ့။ ဝေ အဘိဝဒတိ၊ အကယ်၍ ချီးကျူးပြောဆိုအံ့။ အဇ္ဈောသာယ၊ မျိုမတတ် စွဲလမ်း
 ၍။ ဝေ တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ တည်အံ့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ မာရဿ၊ ကိလေသမာရ်

၁။ ဗာဠိသိကောတိ ဗဠိသံ ဂဟေတွာ စရမာနော မစ္စတာထကော (သံ-ဋ ၂-စာပိုဒ် ၁၅၇)။ ဗဠိသေန
 စရတိ၊ ပထန ဝါ ဇီဝတိတိ ဗာဠိသိကော။ တေနာယ “ဗဠိသံ ဂဟေတွာ စရမာနော”တိ (ဋီကာ)။
 ၂။ အာမိသဗက္ခတိ အာမိသေ စက္ခုဒဿနံ အဿာတိ အာမိသဗက္ခ (သံ-ဋ ၂-စာပိုဒ် ၁၅၇)။ သိက္ခာမိ-
 ကရဿာနမ္ပိ ဗာဟိရတ္ထာယမာသော ဟောတေဝါတိ အာယ “အာမိသေ စက္ခုဒဿနံ”န္တိ (ဋီကာ)။

၏။ ဂိလိတဗဠိသော၊ ငါးမျှားချိတ်ကိုမျှီသော။ ပါပိမတော၊ ကိလေသမာရ်၏။ ယထာကာမကရထိယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်သည် ဖြစ်၍။ အနယံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သော။ ဗျသနံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ပ။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဝူပါ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ၊ ကို။ စေနာဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်အံ့။ပ။ စေန တိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ မတည်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ မာရဏ၊ ၏။ န ဂိလိတဗဠိသော၊ ငါးမျှားချိတ်ကို မမျှီသော။ ဗဠိသံ၊ ကို။ အဘေဒိ၊ ဖျက်ဆီးပြီးသော။ ဗဠိသံ၊ ကို။ ပရိဘေဒိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖျက်ဆီးပြီးသော။ ပါပိမတော၊ ၏။ န ယထာကာမကရထိယော၊ အလိုရှိတိုင်း မပြုအပ်သည် ဖြစ်၍။ အနယံ၊ သို့။ န အာပန္နော၊ မရောက်သော။ ဗျသနံ၊ သို့။ န အာပန္နော၊ မရောက်သော။ပ။ ဘိက္ခု၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

တထိယံ သုံးခုပြောကံသောသုတ်တည်း။

၄-ခိရုက္ခောပမသုတ်

၂၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ ကထာစိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သံ၊ ဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ား၏၎င်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမ၏၎င်း။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ဝူပေသု၊ ဝူပါရုံတို့၌။ ယော ဓာဂေါ၊ အကြင်ဓာကသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သော၊ ထိုဓာကသည်။ (အပ္ပဟိနဋ္ဌေန၊ မပယ်အပ်သေးသောကြောင့်။) အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယော ဒေါသော၊ အကြင်ဒေါသသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ (အပ္ပဟိနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။) အတ္ထိ၊ ၏။ ယော မောဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ (အပ္ပဟိနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။) အတ္ထိ၊ ၏။ ယော ဓာဂေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်သေး။ ယော ဒေါသော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်သေး။ ယော မောဟော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ကို။ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်သေး။ ပရိတ္တာအပိ၊ သေးငယ်သည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဝူပါ၊ တို့သည်။ တထာ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမ၏။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒအား။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ စေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ ရောက်ကုန်ငြားအံ့။ (ဝေံ သတိ၊ ဘော်။) အထာ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒိယန္တော၊ ကုန်ခန်းစေကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ အဓိမတ္တာနံ၊ လွန်ကဲကုန်သော ဝူပါရုံတို့၏ (စိတ်ကိုကုန်ခန်းစေသည်၏အဖြစ်၌)။ ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာ ဆိုဘွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော ဓာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ ယော မောဟော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်သေး။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။) (အကြွင်း နည်းပို့၍ပေး။)

၁။ ဝူပါရုံသည် ဆောင်လောက်ပင်ရှိစေကာမူ နှစ်လိုထွယ် ထပ်စွန်းဘွယ် မဖြစ်ပေ။ ပရိတ္တ သေးငယ်သည်မည်၏။၄။
၂။ ပရိယာဒိယန္တိံ ပရိ+အာ+ဒါဓာတ် ဂယထတ္ထ၊ ပရိ+အာ+ဒိဓာတ် ဓယတ္ထ ၂မျိုးတို့တွင် ဤ၌ ပရိ+အာ+ဒိဓာတ် ဓယတ္ထနှင့် သက်ဆိုင်၏။ မ-၄၅ ၁၊ ၃၆၆။ မ-၄၆ ၂၊ ၄၆-လှိုင်း။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒဟဓော၊ ငယ်သော။ တရုဏော၊ ပျံမြစ်သော။
 ကောမာရကော၊ နုနယ်သော။ ခိရုက္ခော၊ အစေးရှိသော သစ်ပင်သည်။ အဿတ္ထော ဝါ၊
 ညောင်ပုဒ္ဓဟေပင်သည်သော်၎င်း။ နိဂြောဓော ဝါ၊ ပညောင်ပင်သည်သော်၎င်း။ ပိလက္ခော ဝါ၊
 ညောင်ကြင်ပင်သည်သော်၎င်း။ ဥဒုပ္ပဓော ဝါ၊ ရေသဖန်းပင်သည်သော်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။)
 ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ တမေနံ၊ ထိုအစေးရှိသောသစ်ပင်ကို။ တိဏှာယ၊ ထက်စွာသော။
 ကုဋ္ဌာရိယာ၊ ဓားမပြင့်။ ယတော ယတော၊ အကြင် အကြင်အရပ်၌။ အာဘိန္ဒေယျ၊ ခုတ်ဖြတ်
 ရှ၏။ တတော တတော၊ ထိုထိုခုတ်ဖြတ်ရာ အရပ်မှ။ ခိရံ၊ အစေးသည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊
 လာရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဤသို့ ခုတ်ဖြတ်ရာအရပ်မှ
 အစေးထွက်သည်ကား မှန်ပါ၏။ (ဣထိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။) တံ၊ ထိုသို့ပြောင်းသည်။ ကိဿ
 ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယံ ခိရံ၊ အကြင်
 အစေးသည်။ (ဟောတိ၊ ပြစ်၏။) တံ ခိရံ၊ ထိုအစေးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်
 တည်း။)

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယဿ ကဿစိ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ရှိ၎င်း။
 ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ရှိ၎င်း။ စက္ခုဝိညေယျသု၊ ကုန်သော။ ဝူပေသု၊ တို့၌။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။
 (ဟောတိ၊ ရှိ။) သော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ။ ပ။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ရှိ။) သော၊ ကို။
 အပ္ပဟိန္ဒော၊ မပယ်အပ်သေး။ ပ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ အကြွင်း နည်းမှီး၍ ပေးလော။)

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယဿ ကဿစိ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ရှိ၎င်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ရှိ၎င်း။
 စက္ခုဝိညေယျသု၊ ကုန်သော။ ဝူပေသု၊ တို့၌။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ရှိ။) သော၊ သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပ။ သော၊ ထိုမောဟသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ရှိ။) သော၊
 ကို။ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ပ။ သော၊ ထိုမောဟကို။ ပဟိန္ဒော၊ ပြီ။ အဓိမတ္တံ၊ ဘဝိ၊ လွန်ကဲ
 သည်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဝူပိ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း
 ယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမ၏။ စက္ခုဿ၊ အား။ အာပါထံ၊ သို့။ ဝေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အံ။ (ဝေ သတိ၊
 သော်။) အဿ၊ ရှိ။ ဗိတ္တံ၊ ကို။ နေဝ ပရိယာဓိယန္တိ၊ မကုန်ခန်းစေနိုင်ကုန်။ ပရိတ္တာနံ၊ သေးငယ်
 ကုန်သော ဝူပိရုံတို့၏ စိတ်ကို မကုန်ခန်းစေနိုင်သည်၏အဖြစ်၌။) ကော ပန ဝါ၊ အဘယ်မှာ
 ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။
 (ဟောတိ၊ ရှိ။) သော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ရှိ။) သော၊ ကို။
 ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ပ။ သော၊ ထိုမောဟကို။ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်
 တည်း။) ပ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုက္ခော၊ ခြောက်သော။ ကောလာပေါ၊ အနှစ်သာရ
 မရှိသော။ ဝါ၊ အခေါင်းပေါက်ရှိသော။ တေဓောဝဿိကော၊ နှစ်လွန်ပြီးသော။ ခိရုက္ခော၊

၁။ ကောဋ္ဌာပေတိ ဝါတေ ပဟရန္တေ အာကောရိတဿဗုံ ဝိယ မုဉ္ဇမာဓန နိဿာဓရ။ (ဇာတက-၄ ခု
 စာမျက်နှာ ၄၇၂။)

၂။ တေဓောဝဿိကောနိတိ အတိက္ကန္တသံဝစ္စရာနိ။ (အံ-၄ ခု၊ ၁၀၄-နှာ။) တေဓောဝဿိကောနိတိ တိဓာဝဿ-
 ဂတာနိ၊ တာနိ ယန သံဝစ္စရံ ဝိတိဝတ္တာနိ ဟောန္တိတိ အာယ 'အတိက္ကန္တသံဝစ္စရာနိ' တိ။ (အံ-၂ ခု၊ ၁၀၄-နှာ။)
 ဤအခွင့်ကို၌ တေဓောဝဿိကော၊ နှစ်လွန်သော။ ဝါ၊ နှစ်ချိန်ဖြစ်သော ဟူ၍ ပေးသည်။

သည်။ အာယတ္တော ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ နိဂြောဓော ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ ပိလက္ခော ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ ဥဒ္ဓမ္မဓော ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ပုရိသော၊ သည်။ တမေန၊ တိုအနှစ်သာရမရှိ နှစ်လွန်ပြီးသော သစ်ပင်ခြောက်ကို။ တိဏှာယ၊ သော။ ကုဋ္ဌာရိယာ၊ ဖြင့်။ ယတော ယတော၊ ဌံ။ အာဘိန္ဒေယျ၊ ရုဇိ။ တတော တတော၊ မှ။ ခိနံ၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးဘော်မှု၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ဤသို့ သစ်ပင်ခြောက်မှ အစေး ထွက်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။) တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ယံ ခိရံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ဇိ။) တံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။)

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယဿ ကဿစိ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ဇိ ၎င်း။ သိက္ခုနိယာ ဝါ၊ ဇိ၎င်း။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ ကုန်သော။ ဂ္ဂပေသု၊ တို့၌။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ဇိ။) သော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပ။ သော၊ ထိုမောဟသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယော ရာဂေါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ဇိ။) သော၊ ကိ။ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ပ။ သော၊ ထိုမောဟကို။ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) (ဇိဒ္ဓါဝိညေယျေသု၊ မနောဝိညေယျေသု မေဓေသုတို့၌ ရှေးနည်းကိုပိုး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧတတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ကောဠိကသုတ်

၂၃၂။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာကောဠိကော၊ အရှင်မဟာကောဠိကသည်၎င်း။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကဟု ဆိုအပ်သောဣသိတို့၏ ကျရောက်ရာ ပြစ်သောကြောင့် ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ပြစ်သောတော၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ မဟာကောဠိကော၊ သည်။ သာယနသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တယောက်အထီးတည်း ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတာ၊ ပြီး၍။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကု။ သမ္မောဒိ၊ ရောနှောမိပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏိယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်ထသော။ ဝါ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်ထသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒော၊ သော။ အာယသ္မာ မဟာကောဠိကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကိ—

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ဂ္ဂပါနံ၊ ဂ္ဂါရုံတို့၏။ သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ဟောတိ ကိနံ ခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဂ္ဂပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဿ၊ ဇိ။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိနံ ခေါ၊ လော။ ပ။ မနော၊ သည်။ မ္မောနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိနံ ခေါ၊ လော။ မ္မော၊ တို့သည်။ မနဿ၊ ဇိ။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိနံ ခေါ၊ ဖြစ်သလောဟူသော။ ဝေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အာရုသော ကောဠိက၊ က။ စက္ခု၊ သည်။ ဂ္ဂပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂ္ဂပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဏ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုဘယံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ၊ ဂ္ဂပါရုံနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယဉ္ဇ ခန္ဓရာဂေါ၊ အကြင်အားကြီးသောရာဂသည်။ ဘ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ (တတ္ထသဒ္ဓါအနက်မဲ့ နိပါတမတ္တသား) တံ၊ ထိုအားကြီးသော ရာဂသည်။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ၊ ဂ္ဂပါရုံနှစ်ပါးစုံ၏။ သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ပ။ မနော၊ သည်။ ဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မာရုံတို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မနဏ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒုဘယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္ဇ ခန္ဓရာဂေါ၊ သည်ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအားကြီးသောရာဂသည်။ တတ္ထ၊ ထိုမနောဒွါရ၊ ဓမ္မာရုံနှစ်ပါးစုံ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎်

အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဠိက။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ကာဠော၊ မည်နက်သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ စ၊ နွားလားဥသဘကို၎င်း။ (သံယုတ္တာ၌ စပ်။) ဝါ၊ နွားလားဥသဘသည်၎င်း။ (အဆုတ်စပ်။) သြဒါတော၊ ဖြူသော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ စ၊ ကို၎င်း။ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဧကေန၊ တချောင်းတည်းသော။ ဒါမေန ဝါ၊ နွားချည်ကြိုးဖြင့်၎င်း။ ယောက္ခေန ဝါ၊ ကြိုးဖြင့်၎င်း။ သံယုတ္တာ၊ ဖွဲ့ချည်ထားအပ်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ “ကာဠော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ သြဒါတဏှ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓဏှ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ န ခေါ၊ ဖြစ်သလော။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ ကာဠဏှ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓဏှ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ န ခေါတိ၊ ဖြစ်သလော” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျ န ခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဧတံ၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုသည် မမည်ပါ။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဠိက။ ကာဠော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ သြဒါတဏှ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓဏှ၊ ၏။ န ခေါ သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မဟုတ်ပါ။ သြဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ ကာဠဏှ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓဏှ၊ ၏။ န သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မဟုတ်ပါ။ ဧကေန၊ သော။ ယေန ဒါမေန ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ ယေန ယောက္ခေန ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ တေ၊ ထိုမည်နက်သော နွားလားဥသဘ၊ ဖြူသောနွားလားဥသဘတို့ကို။ သံယုတ္တာ၊ အပ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) တံ၊ ထိုကြိုးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)

အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဠိက။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ စက္ခု၊ သည်။ ဂ္ဂပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂ္ဂပါ၊ တို့သည်။ စက္ခုဏ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပ။ တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဠိက။ စက္ခု ဝါ၊ စက္ခုပသာဒသည်မူလည်း။ ဂ္ဂပါနံ၊ ဂ္ဂပါရုံတို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ အဘဝိဏှ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဂ္ဂပါ ဝါ၊ ဂ္ဂပါရုံတို့သည်မူလည်း။ စက္ခုဏ၊ ၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ အဘဝိဏှ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာဏ၊ ဆင်းရဲ၏ ကုန်ခြင်းငှါ။ ဣဒံ (သော) ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ ဤဖြစ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းသည်။ န ပညာယေထ၊ မထင်ရှားရာ။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ စက္ခု၊ သည်။ ဂ္ဂပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂ္ဂပါ၊ တို့သည်။

ဧကူဿ၊ ဇိ။ သံယောဇနံ၊ သည်း။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ တဒုဘယံ၊ ကိ။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယဉ္ဇ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇိ။ (ဤ၌လည်း တတ္ထသဒ္ဓါ အနက်မဲ့ကြံ။) တံ၊ သည်း။ တတ္ထ၊ ဇိ။ သံယောဇနံ၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ပ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဠိက။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ဧကူ၊ သည်း။ ဝူပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်း။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဝူပါ၊ တို့သည်။ ဧကူဿ၊ ဇိ။ သံယောဇနံ၊ သည်း။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ တဒုဘယံ၊ ကိ။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယဉ္ဇ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇိ။ (ဤ၌လည်း တတ္ထသဒ္ဓါအနက်မဲ့။) တံ၊ သည်း။ တတ္ထ၊ ဇိ။ သံယောဇနံ၊ သည်း။ (ဟောတိ၊ ဇိ။) ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဧတံ၊ ဤဒွါရအာရုံတို့၏ အနှောင်အဖွဲ့ မပြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဠိက။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ ဧကူ၊ သည်း။ သံဝိဇ္ဇတိ ခေါ၊ ရှိသည်သာ တည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ ဧကူနာ၊ ဖြင့်။ ဝူပံ၊ ကိ။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏သန္တာန်၌။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်း။ နတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာလွတ်သော စိတ်ရှိတော်မူ၏။ (သောတံ-စာနံ-ဇိဝါ-ကာယော ဝါကျ များကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဠိက။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ မနော၊ သည်း။ သံဝိဇ္ဇတိ ခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ မနသာ၊ မြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကိ။ ဝိဇောနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏သန္တာန်၌။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်း။ နတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ မူ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဠိက။ ယထာ၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်။ ဧကူ၊ သည်း။ ဝူပါနံ၊ တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သည်း။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဝူပါ၊ တို့သည်။ ဧကူဿ၊ ဇိ။ သံယောဇနံ၊ သည်း။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ တဒုဘယံ၊ ကိ။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယဉ္ဇ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်ကား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇိ။ (တတ္ထသဒ္ဓါ အနက်မရှိ။) တံ၊ သည်း။ တတ္ထ၊ ဇိ။ သံယောဇနံ၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ဧတံ၊ ဤဒွါရအာရုံတို့၏ အနှောင်အဖွဲ့မပြစ်ခြင်းကို။ ဣမိနာ ခေါ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (အကြောင်း နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဉ္စမံ၊ ငါ့ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ကမဘူသုတ်

၂၃၃။ ဣံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ စ အာနန္ဒော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ ကမဘူ၊ သည်၎င်း။ ကောသမ္ပိယံ၊ ကောသမ္ပိပြည်၌။ ဧဝာသိတာရာမေ၊ ဧဝာသိတာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ကမဘူ၊ အရှင်ကမဘူသည်။ သာယနသမယံ၊ ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ မှ။ ဝုပ္ပိတော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ပ။ ကေပန္တံ၊ ၌။ နံသိန္ဒော၊ သော၊ အာယသ္မာ ကမဘူ၊ သည်း။ အာယသ္မန္တံ အာနန္တံ၊ ကိ—

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဓက္ခ၊ သည်။ ဝူပါနံ၊ ထို၏။ သံယောဇနံ ကိံနု ခေါ၊ အနှောင်အဖွဲ့
 လော။ ဝူပါ၊ ထိုသည်။ ဓက္ခ၊ သာ၊ ၏။ သံယောဇနံ ကိံနု ခေါ၊ အနှောင်အဖွဲ့လော။ ပ။ မနော၊
 သည်။ ဓမ္မာနံ၊ ထို၏။ သံယောဇနံ ကိံနု ခေါ၊ လော။ ဓမ္မာ၊ ထိုသည်။ မနာ၊ ၏။ ငံ။ သံယောဇနံ
 ကိံနု ခေါ၊ အနှောင်အဖွဲ့လော ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤကော၊ ကိံ။ အဝေါ၊ လျှောက်ထား။

အာဝုသော ကာမဘူ၊ ငါ့ရှင်ကာမဘူ။ ဓက္ခ၊ သည်။ ဝူပါနံ၊ ထို၏။ နု ခေါ သံယောဇနံ၊
 အနှောင်အဖွဲ့မဟုတ်ပါ။ ဝူပါ၊ ထိုသည်။ ဓက္ခ၊ သာ၊ ၏။ နု သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မဟုတ်ပါ။
 ထာသယံ၊ ထိုဓက္ခပသာဒ၊ ဝူပါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဟဉ္စ၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်ကား။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (တတ္ထသမ္ဘိ အနက်မဲ့) တံ၊ ထိုဆန္ဒရာ သည်။ ထတ္ထ၊ ထိုဓက္ခပသာဒ၊ ဝူပါရုံ
 နှစ်ပါးစုံ၏။ သံယောဇနံ၊ မည်၏။ ပ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကာမဘူ။ သေယုထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ကာဠော၊ သော။
 ဗလိဗဒ္ဓေါ စ၊ ကိုရင်း။ ဩဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ စ၊ ကိုရင်း။ ဧကေန၊ သော။ ဒါဒမန ဝါ၊
 ပြင့်ရင်း။ ဟောတ္ထေန ဝါ၊ ပြင့်ရင်း။ သံယုတ္တာ၊ အပ်ကုန်သည်။ အာယု၊ ကုန်ရာ၏။ ဟော၊ သည်။
 “ကာဠော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဩဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓော၊ ၏။ သံယောဇနံ နု ခေါ၊
 လော။ ဩဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ ကာဠော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓော၊ ၏။ သံယောဇနံ
 နု ခေါ၊ လော” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ သော၊ သည်။ ဝဒမာနော၊ သော။
 သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျ နု ခေါ၊ ပြောဆိုရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (အကြွင်းတူ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူပြီ။

ထွံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ် ဝမ်း။

၇-ဥပါယိသုတ်

၂၃၄။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ နှစ်။ အာယသ္မာ စ နန္ဒာနော၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ
 ဥပါယိ၊ သည်ရင်း။ ကောသမ္ဘိယံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်။ သောသိတာရာမေ၊ သောသိတာရုံကျောင်း
 နှစ်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒ၊ ကိံ—

☞ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အယံ ကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို။ သဂဝတာ၊ သည်။ “အယံ
 ကာယော၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်၊ ကြောင့်
 လည်း။ ဝါ၊ ဤသို့ အနှစ်သာရမရှိခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနတ္တာတိ၊
 အနတ္တမည်၏” ဟူ၍။ အနောပရိယာယေန၊ တပါးမက များသောအကြောင်းပြင့်။ အက္ခာတော
 ယထေဝ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ဝိဝေဇာ ယထေဝ၊ ဖွင့်ပြတော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ပကာ-
 သိတာ ယထေဝ၊ ထင်ရှားပြတော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣဒံ ဝိညာဏမိ၊
 ဤဝိညာဏ်ကိုလည်း။ “ဣဒံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အနတ္တာတိ၊” ဟူ၍။
 အာစိက္ခိတံ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြားခြင်းငှါ။ ဒေသေတံ၊ ထင်ရှားပြု၍ ဟောခြင်းငှါ။
 ပညပေတံ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းငှါ။ ပဋ္ဌပေတံ၊ ဉာဏ်အဝ၌ ထားခြင်းငှါ။ ဝိဝေဇိတံ၊

စွန့်ပြုခြင်းငှါ။ ဝိဘဇိတုံ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှါ။ ဥတ္တာနိကာတုံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ န ခေါ်ထိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလောဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အာဝုသော ဥဒါယိ၊ ယိ။ အယံ ကာယော၊ ကိ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ “အယံ ကာယော၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အနတ္တာတိ၊ မည်၏”ဟူ၍။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အက္ခာတော ယထေ၊ သို့။ ဝိဝဇ္ဇော ယထေ၊ သို့။ ပကာသိတော ယထေ၊ သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဣဒံ ဝိညာဏံ၊ ကိုလည်း။ “ဣဒံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အနတ္တာ တိ၊ မည်၏”ဟူ၍။ အာစိက္ခိတုံ၊ ငှါ။ ဒေသေတုံ၊ ငှါ။ ပညာပသံ၊ ငှါ။ ပဋ္ဌပေတုံ၊ ငှါ။ ဝိဝရိတုံ၊ ငှါ။ ဝိဘဇိတုံ၊ ငှါ။ ဥတ္တာနိကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယိ။ စက္ခု၊ ကိုရင်း။ ရူပေ စ၊ ထိုကိုရင်း။ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စက္ခုပသာဒ၊ ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံကို စွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြစ်သည်ကား မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယိ။ စက္ခုဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ယော စ ဟေတု၊ အကြင်အကြောင်းရင်းသည်ရင်း။ ယော စ ပစ္စယော၊ အကြင်အထောက် အပံ့ဖြစ်သော အကြောင်းသည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော စ ဟေတု၊ သည်ရင်း။ သော စ ပစ္စယော၊ သည်ရင်း။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ။ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗံ၊ အခြင်းခပ်သိမ်း။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ နိဂ္ဂဇ္ဈေယျ၊ ချုပ်ငြားဆုံးစက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ ပညာယေထ အပိ န ခေါ်၊ ထင်ရှား ရာသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယိ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဣဒံနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ “ဣတိပိဒံ ဝိညာဏံ အနတ္တာ”တိ အနတ္တာ ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ အက္ခာတံ၊ အပ်၏။ ဝိဝဇ္ဇံ၊ အပ်၏။ ပကာသိတံ၊ အပ်၏။ ပ။ (အကြွင်း နည်းမိုး၍ ပေးပြီ။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယိ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ် ဖြင့် အလိုရှိသော။ သာရဂဝေသိ၊ အနှစ်ကို ရွာမိုးလေ့ရှိသော။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ကို ရွာမိုးခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သွားလာသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ တိဏံ၊ ထက်စွာသော။ ကုဋ္ဌာရိ၊ ဓားမကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝနံ၊ တောသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ဆု၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုတော၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒံ၊ ပြောင့်ဖွာသော။ နဒံ၊ နုသော။ အကုက္ကုကဇာတံ၊ ဖူးတံမဖြစ်သေးသော။ ကဝလိက္ခန္ဓံ၊ ငှက်ပျောဘုံးကို။ ပသေယျ၊ မြင် ရ၏။ တမေနံ၊ ထိုငှက်ပျောဘုံးကို။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဆိန္ဒယျ၊ ဖြတ်ရ၏။ မူလေ၊ ၌။ ဆေတု၊ ဖြတ်ပြီး၍။ အဂ္ဂေ၊ အဖျား၌။ ဆိန္ဒယျ၊ ဖြတ်ရ၏။ အဂ္ဂေ၊ ၌။ ဆေတု၊ ဖြတ်ပြီး၍။ ပတ္တဝနိ၊ အရွက်လိပ်ငှက်ပျော့ပတ်ကို။ ဝါ၊ ငှက်ပျော့ခွန် ငှက်ပျော့ပတ်ကို။ ဝိနိဗ္ဗုဇေယျ၊ ခွဲရ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုငှက်ပျော့ဘုံး၌။ ဖေဂ္ဂုမ္ပိ၊ အကာမျှကိုသော်လည်း။ နာဓိဂဇ္ဈေယျ၊

၁။ နိဒါ-၄၊ န-နာ၌ ထိုပုဒ်များအဖွင့် ရှိလေ။ အကုက္ကုကဇာတံ ဟော၍ အသဉ္စာတသနဒတ္ထကံ။ သံ-၄၊ ၂၊ စာပိုဒ် ၉၅။ ကုက္ကုကံ ဝုဇ္ဇတိ ကဝလိက္ခန္ဓဿ သဗ္ဗပတ္တဝနိနံ အဉ္စန္ဒရေ ဒဏ္ဍာနန္တိ အာယ “အကုက္ကုက- ဇာတံ အန္တော အသဉ္စာတသနဒတ္ထကံ”န္တိ။ သံ-၄၊ ၂၊ စာပိုဒ် ၉၅။

မရရာ၊ သာရံ၊ အနှစ်ကို၊ ကုတော အဓိဂစ္ဆေယျ၊ အသယ်မှာရရာအံ့နည်း။ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင် ဥဒါယီ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သိက္ခ၊ သည်။ ဆယု၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေသု၊ တို့၌။ အတ္တနံ၊ အတ္တဟူ၍။ နေဝ သမနုပဿတိ၊ မဂ္ဂ။ အတ္တနိယံ၊ အတ္တ၏ ဥစ္စာဟူ၍။ န သမနုပဿတိ၊ မဂ္ဂ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ အသမနုပဿန္တော၊ မဂ္ဂသည်ရှိသော်။ လောကော၊ ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောတရားကို။ န ဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ အနုပါဒိယံ (အနုပါဒိယန္တော)၊ မစွဲလမ်းသည်ရှိသော်။ န ပရိတဿတိ၊ မတောင့်တ။ အပရိတဿံ (အပရိတဿန္တော)၊ မတောင်းတသည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တညေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခိကာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ အပ်ပြီ။ ကရုဏိယံ၊ ကို။ ကတံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတ္တတ္တာယ၊ ငှါ။ အပရံ၊ သည်။ နာတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

ဂ-အာဒိတ္တပရိယာယဆုတ်

၂၃၅။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝေါ၊ သင်ထို့အား။ အာဒိတ္တပရိယာယံ၊ အာဒိတ္တပရိယာယမည်သော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားဒေသနာကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားဒေသနာကို။ (တုမေ၊ တို့သည်။) သုကာဏ၊ နာကြကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တပရိယာယော၊ သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ တရားဒေသနာ ဟူသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တာယ၊ ရဲရဲညီသော။ သမ္ပဇ္ဇလိတာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သော။ သဇောတိဘူတာယ၊ မီးတောက်မီးလျှံနှင့် တကွဖြစ်သော။ တတ္တာယ၊ လောလောပူသော။ အယောသလာကာယ၊ သံချောင်းဖြင့်။ စက္ခုန္ဒိယံ၊ စက္ခုန္ဒေကို (ပျက်စိကို)။ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ ဝှပေသု၊ ဝှပါရံတို့၌။ အနုဗျူနသော၊ အသေးစိတ်အမှတ်အသားအားဖြင့် နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ အပေါင်းအမှတ်အသားကို ယှံ့ခြင်းသည်။ န တေဝ ဝရံ၊ မမြတ်သည်သာတည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ နိမိတ္တဿာဒဂထိတံ၊ အပေါင်းအမှတ်အသား၌ သာယာခြင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ ကမ္မဝိပါက် ဝိညာဏ်သည်၎င်း။ အနုဗျူနဿာဒဂထိတံ၊ အသေးစိတ်အမှတ်အသား၌ သာယာခြင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ ကမ္မဝိပါက်ဝိညာဏ်သည်၎င်း။ တိဋ္ဌမာနံ၊ တည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ စေ ကရေယျ၊ အကယ်၍ပြုငြားအံ့။ (ဝေသတိ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။) နိရယံ၊ နိရယဟုဆိုအပ်သော။ ဂတိံ ဝါ၊ ဂတိသို့၎င်း။ တိရစ္ဆာနယောနိံ၊ သော။ ဂတိံ ဝါ၊ သို့၎င်း။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတိန္နံ၊ ဂတိတို့တွင်။ အညတရံ၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ ဂတိံ၊ ဂတိသို့။ ယံ ဂစ္ဆေယျ၊ အကြင်ရောက်ရာ၏။ တေံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမံ အာဒိနဝံ၊ ဤအပြစ်ကို။ ဝိသ္ဗာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တေန၊ ရဲရဲညီသော။ သမ္ပဇ္ဇလိတေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော။ သဇောတိဘူတေန၊ မီးတောက်မီးလျှံနှင့် တကွဖြစ်သော။ တိဋ္ဌေန၊ တည်ရာသော။ အယောသကုန်နာ၊ သံဆူး သံတံကျင်ဖြင့်။ သောတိန္ဒိယံ၊ သောတိန္ဒေကို(နားကို)။ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏။

သောထဝိညေယျေသု၊ သောထဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဓေသု၊ သဒ္ဓါရုံတို့၌။ အနု-
 ဗျူနသော၊ အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ န တေဝ ဝရံ၊ မပြတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 တို့။ နိမိတ္တဏာဒဂထိတံ၊ အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အနုဗျူနသောဒဂထိတံ၊ အပ်သော။
 ဝိညာဏံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ တိဋ္ဌမာနံ၊ တည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌေယျ၊ ဖု၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။
 ကာလံ၊ ကို။ စေ ကရေယျ၊ အံ။ (ဝေံ သတိံ၊ သော်။) နိရယံ၊ သော။ ဂတိံ ဝါ၊ သို့၎င်း။
 ထိရုစ္ဆာနယောနိံ၊ သော။ ဂတိံ ဝါ၊ သို့၎င်း။ ခိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဂတိနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊
 သော။ ဂတိံ ၊ သို့။ ယံ ဂစ္ဆေယျ၊ ဖု၏။ ထေံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိံ၊ ၎်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊
 သည်။ ဣမံ အာဒိနဝံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၌။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။

☞ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တေန၊ သော။ သမ္ပုဇ္ဇလိတေန၊ သော။ သဇောတိဘူတေန၊ သော။
 တိဏှေန၊ သော။ နခစ္ဆေဒနေ၊ လက်သည်းခြေသည်းလျှီးသောဓားဖြင့်။ ဟာနိန္ဒြိယံ၊ ကို
 (နှာခေါင်းကို)။ သမ္ပုဇ္ဇမဋ္ဌံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏။ သာန
 ဝိညေယျေသု၊ သာနဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓေသု၊ ဂန္ဓာရုံတို့၌။ အနုဗျူနသော၊
 အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ န တေဝ ဝရံ၊ မပြတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 နိမိတ္တဏာဒဂထိတံ၊ အပ်သော။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အနုဗျူနသောဒဂထိတံ၊ အပ်သော။
 ဝိညာဏံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ တိဋ္ဌမာနံ၊ သော်။ တိဋ္ဌေယျ၊ ဖု၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ကာလံ၊ ကို။
 စေကရေယျ၊ အံ။ (ဝေံ သတိံ၊ သော်။) နိရယံ၊ သော။ ဂတိံ ဝါ၊ သို့၎င်း။ ထိရုစ္ဆာနယောနိံ ၊
 သော။ ဂတိံ ဝါ၊ သို့၎င်း။ ခိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဂတိနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ သော။ ဂတိံ ၊ သို့။ ယံ
 ဂစ္ဆေယျ၊ ဖု၏။ ထေံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိံ၊ ၎်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အာဒိနဝံ၊
 ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၌။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တေန၊ သော။ သမ္ပုဇ္ဇလိတေန၊ သော။ သဇောတိဘူတေန၊ သော။
 တိဏှေန၊ ထက်စွာသော။ ခုရေန၊ သင်စုန်းဓားဖြင့်။ ဇီဝိန္ဒြိယံ၊ ကို(လျှာကို)။ သမ္ပုဇ္ဇမဋ္ဌံ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုးဖောက် ဖျက်ဆီးခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏။ ဇီဝိဝိညေယျေသု၊ ဇီဝိဝိညာဏ်
 ဖြင့် သိအပ် ကုန်သော။ ရသေသု၊ ရသာရုံတို့၌။ အနုဗျူနသော၊ အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊
 သည်။ န တေဝ ဝရံ၊ လျှင်တည်း။ ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဒိတ္တာယ၊ သော။ သမ္ပုဇ္ဇလိတာယ၊ သော။ သဇောတိဘူတာယ၊ သော။
 တိဏှာယ၊ ထက်စွာသော။ သတ္တိယာ၊ လှံဖြင့်။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ကို(ကိုယ်ကို)။ သမ္ပုဇ္ဇမဋ္ဌံ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မှ ထိုးဖောက်ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏။ ကာယဝိညေယျေသု၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်
 ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေသု၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌။ အနုဗျူနသော၊ အားဖြင့်။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။
 န တေဝ ဝရံ၊ လျှင်တည်း။ ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောတ္ထံ၊ အိပ်ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဇီဝိတာနံ၊
 အသက်ရှည်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သောတ္ထံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ဝဉ္စံ၊ အပြုဟူ၍။ ဝဒါမိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ဇီဝိတာနံ၊ တို့၏။ သောတ္ထံ၊ ကို။ အဝလံ၊ အကျိုးမရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။
 ဇီဝိတာနံ၊ တို့၏။ သောတ္ထံ၊ ကို။ မောမူဟံ၊ တေဝေခြင်းဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ မူ၏။ ယထာရူပါနံ၊
 အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော။ ဝိထက္ကာနံ၊ အကြံအစည်တို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂတော၊ လိုက်သည်
 ရှိသော်။ သံသံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္ဓေယျ၊ သင်းခွဲဖု၏။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။

ဝိတက္ကေ၊ အကြံအစည်တို့ကို။ န တေဝ ဝိတက္ကေယျ၊ မကြံစည်ဘဲ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝိဝိတာနံ၊ တို့၏။ ဝဉ္စ၊ မြို့သည်ဟုဆိုအပ်သော။ ဣမံ အာရိနဝံ၊ ဤအပြစ်ကို။ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်တော် မူ၍။ ဇေ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထတ္ထ၊ ထိုဘုရားတို့၌။ သုတဝါ၊ အာရမ္မအစိကမသုဘဋီသော။ အရိယသဘာဝကော၊ အရိယသဘာဝကေသည်။ အာပိတ္တာယ၊ သော။ သမ္ပန္နလိတာယ၊ သော။ သဘောတိဘူတာယ၊ သော။ တတ္တဿ၊ သော။ အယောသလကောယ၊ ပြင့်။ စက္ခုန္နိယံ၊ ကို။ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ထက်ဝန်ကျင်မှ ထိုးပေးကံခြင်းသည်။ တာဝ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဟန္တု၊ ယခု။ “ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပေါ်ပြီးလျှင် မရံခြင်းကွယ်ပျောက်အားခြင်းကြောင့်။ ကျေ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဂ္ဂဟံ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သော။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ စက္ခုသမ္ပယောဂ၊ သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ စက္ခုသမ္ပယပ္ပယောဂ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ အပ်သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ အကြင် သုခဝေဒနာသည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စန္တိ၊ မမြဲ” ဟူသော။ ဣဒမေဝ၊ ဤတရားကိုသာလျှင်။ မနသိ ကဏေမိ၊ နှလုံးသွင်းပါအံ့။

☞ အာဒိတ္တေန၊ သော။ သမ္ပန္နလိတေန၊ သော။ သဘောတိဘူတေန၊ သော။ တိက္ကေန၊ သော။ အယောသကံနာ၊ ပြင့်။ သောတိန္နိယံ၊ ကို။ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ကို။ တာဝ တိဋ္ဌတု၊ ထားသိဦး။ ပ။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စန္တိ၊ ဟူသော။ ဣဒမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ မနသိ ကဏေမိ၊ အံ့။ (ကြွင်းသော စာပိုဒ်များကို နည်းမှီး၍ ပေးကြလေ။)

သောတ္တံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသည်။ တာဝ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။ ဟန္တု၊ ယခု။ အဟံ၊ ငါသည်။ “ဣတိ၊ ကြောင့်။ မနော၊ စိတ်သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဝေဒ၊ သဘောတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ မနောဝိညာဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ မနောသမ္ပယောဂံ၊ သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ မနောသမ္ပယပ္ပယောဂ၊ ကြောင့်။ ဝေဒယိတံ၊ အပ်သော။ ယမ္ပိဒံ သုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ယမ္ပိဒံ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အနိစ္စန္တိ၊ မမြဲ” ဟူသော။ ဣဒမေဝ၊ ဤတရားကိုသာလျှင်။ မနသိ ကဏေမိ၊ နှလုံးသွင်းပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ဣတိ ပရိသဉ္စိက္ခတိ ပြန်စပ်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇေ၊ ဤသို့။ ပဏံ၊ ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊ ဋီသော။ အရိယသဘာဝကော၊ သည်။ စက္ခုသိပ္ပံ၊ စက္ခုပသာပဋိလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဂ္ဂဟေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၎င်း။ စက္ခုဝိညာဏေပိ၊ ဋီလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၎င်း။ စက္ခုသမ္ပယောဂံ၊ ဋီလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၎င်း။ ပ။ တသိမ္ပိ၊ တိုဘုရားဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၎င်း။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သည်၍သာ။ ဝိဇ္ဇေတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိဘုဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္ဆတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိပုတ္တသိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏံသည်။ ဟေတု၊ ၎င်း။ “ဇာတိ၊ သည်။ ခိကာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုသိတံ၊ အပ်ပြီ။ ကရသိသံ၊ ကိ။ ကတံ၊ အပ်ပြီး။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ငှါ။ အပရံ၊ သည်။ နာတိ၊ မရှိ” ဟူ၍။ ပဝေဒနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ခေါ်။ ဤသို့အပ်ပြီးသည်ကား။ အာရိက္ခပရိယောဂေ၊ ယာပိတ္တပရိယာယမည်သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ တရားဝေဒနာတော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။

ထဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုပြောကံသောသုတ်တည်း။

ဝု-ပဌမဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်

၂၃၆။ ဘိက္ခုဝေ၊ တိံ၊ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့သည်။ သတိ၊ မိဂ္ဂုန်လတ်သော်။ အာဒါန-
 နိက္ခေပနံ၊ ယုခြင်း၊ ချထားခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့သည်။
 သတိ၊ မိဂ္ဂုန်လတ်သော်။ အဘိက္ခမပဋိက္ခမော၊ ရွှေ့ဆိုတက်ခြင်း၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်။
 ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ပဗ္ဗေသု၊ အဆစ်တို့သည်။ သတိ၊ သော်။ သမိဉ္ဇနပသာရကံ၊ ကျေးခြင်း၊
 ဆန့်တန်းခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ၎င်း။ ကုဋ္ဌိသ္မိံ၊ ဝမ်းသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဇိဗ္ဗန္ဓာ၊
 အစာငတ်မှုတ်ခြင်းသည်။ ပိပါသာ၊ ရေသိပ်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တိံ၊
 ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ စက္ခုသမ္ပဿ-
 ပစ္စယာ၊ စက္ခုပသာဒကို ပို၍ဖြစ်သော ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊
 သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်။ ဝုက္ခံ၊ ဝုက္ခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်းပ။ မနသ္မိံ၊ သည်။ သတိ၊
 သော်ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်းပ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တိံ၊ ဟတ္ထေသု၊ တို့သည်။ အသတိ၊ မမိဂ္ဂုန်လတ်သော်။ အာဒါနနိက္ခေပနံ၊ ယုခြင်း၊
 ချထားခြင်းသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်ရှားပ။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဝုတိယဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်

၂၃၇။ (ဤသုတ်ကား ပဌမဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်နှင့် အသုံးစုံတူ၏။)

ဒသမံ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

သမုဒ္ဓဝဂ္ဂေါ၊ သမုဒ္ဓဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊
 ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

တဿ၊ ထိုသမုဒ္ဓဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား—

ဓမ္မေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သမုဒ္ဓါ စ၊ သမုဒ္ဓသုတ်တို့သည်၎င်း။ ဗာဠိသိကော စ၊
 ဗာဠိသိကောပမသုတ်၎င်း။ ဝိရုဂ္ဂေ၊ ဝိရုဂ္ဂေပမသုတ်နှင့်တကွ။ ကောဠိကော စ၊
 ကောဠိကသုတ်၎င်း။ ကာမဘူ စ၊ ကာမဘူသုတ်၎င်း။ ဥဒါယံ ဝေဝ၊ ဥဒါယံသုတ်၎င်း။
 အာဒိတ္တေန၊ အာဒိတ္တသဒ္ဓါပြင်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အဋ္ဌမဉ္ဇူရုဗျာဏံ
 သောသုတ်၎င်း။ ဓမ္မေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဟတ္ထပါဒုပမာ စ၊ ပဌမဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်၊
 ဝုတိယဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။) တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။

(၁၉) ၄-အာသိဝိသဓိ

၁-အာသိဝိသောပမသုတ်

၂၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဥဂ္ဂတေဇာ၊ ထက်သောတန်ခိုး
 ရှိကုန်သော။ စောရဝိသာ၊ ကြမ်းတန်းသောအဆိပ်ရှိကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးမျိုးကုန်သော။
 အာသိဝိသာ၊ လျှင်သောအဆိပ်ရှိသော မြေတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။
 ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အမရိတုကာမော၊ သေခြင်းငှါအလိုမရှိသော။
 သုခကာမော။ ချမ်းသာကိုအလိုရှိသော။ ဒုက္ခပ္ပုဂ္ဂိုလော၊ ဆင်းရဲကိုစက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊
 ယောက်ျားသည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ “အမ္မော ပုရိသံ အမောင်
 ယောက်ျား။ တေ၊ သင်သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာ၊ ကုန်သော။ စောရဝိသာ။
 ကုန်သော။ ဣမေ အာသိဝိသာ၊ တို့ကို။ ကာလေန ကာလံ၊ သင့်သောအခါ သင့်သောအခါ၌။
 ဝုဠာပေတဗ္ဗာ၊ ထစေအပ်ကုန်၏။ ကာလေန ကာလံ၊ ၌။ နှာပေတဗ္ဗာ၊ ရေချိုးစေအပ်ကုန်၏။
 ကာလေန ကာလံ၊ ၌။ သောဇေတဗ္ဗာ၊ ကျွေးမွေးအပ်ကုန်၏။ ကာလေန ကာလံ၊ ၌။ သံဝေ-
 သေတဗ္ဗာ၊ အိပ်စေအပ်ကုန်၏။ အမ္မော ပုရိသံ၊ အမောင်ယောက်ျား။ ယဒါ စ ခေါ၊ အကြင်အခါ
 ၌ကား။ တေ၊ သင်အား။ စတုနံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ စောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။
 ဣမေသံ အာသိဝိသာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရော ဝါ အညတရော ဝါ၊ တမျိုးမျိုးသောပြေသည်။
 ကုပ္ပိဿတိ၊ အမျက်ထွက်လတ္တံ့။ အမ္မော ပုရိသံ၊ အမောင်ယောက်ျား။ တတော၊ ထိုသို့အမျက်
 ထွက်သောအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့သော်၎င်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်ခွဲ-
 မျှသော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့သော်၎င်း။ နိဂစ္ဆသိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ အမ္မော ပုရိသံ၊ ကျား။ တေ၊
 သင်၏။ ယံ ကရဏီယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စကို။
 ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့”ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ စတုနံ၊
 ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ စောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။ အာသိဝိသာနံ၊ မြေတို့မှ။
 ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ယေန ဝါ တေန ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသောကုပ်သို့။
 ပလာယေထ၊ ပြေးရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ “အမ္မော ပုရိသံ၊ ကျား။ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်
 ကုန်သော။ ပစ္စတ္တိကာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ခေါ
 ဝကော၊ ဤသူသတ်သမားတို့သည်။ ‘ယတ္ထေဝ၊ အကြင်အရပ်၌သာလျှင်။ နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ပဿိ-
 အာမ၊ မြင်ကုန်အံ့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေထာမာတိ၊
 ချကုန်အံ့”ဟူ၍။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။
 အမ္မော ပုရိသံ၊ ကျား။ တေ၊ ၏။ ယံ ကရဏီယံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ကရောဟိတိ၊
 ပြုလော့”ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ စတုနံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊
 ကုန်သော။ စောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။ အာသိဝိသာနံ၊ တို့မှ။ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၎င်း။
 ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော။ ပစ္စတ္တိကာနံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုအလိုရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ရန်သူဖြစ်

၁။ အာသု သိထံ တေထာ ဝိသံ အာဂစ္ဆတိတိ အာသိဝိသော၊ ဝိ-ဋ္ဌာ၊ သက္ကန္တာ၊ သာရတ္ထရီ ၂၂၂ နှင့်
 ဤ ၄-ရီ တို့၌ အာသိဝိသုဒ္ဓိယျာကို ဝုဠာ။

ကုန်သော၊ ဝဏောနံ၊ သူသတ်သမားတို့မှ။ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ယေန ဝါ တေန ဝါ၊ သို့။ ပလာယေထ၊ ပြေးရ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ “အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျား။ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်မြောက်သော။ အန္တရစရော၊ အတွင်း၌လှည့်လည် သွားလာတတ်သော။ ဥက္ကိတ္တာသိကော၊ မြောက်ချီအပ်သော ဆန်လျက်ရှိသော။ အယံ ဝဇေကာ၊ ဤသူသတ်သမားသည်။ တေ၊ သင်၏။ ‘ယတ္ထေဝ၊ အကြင်အရပ်၌သာလျှင်။ နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ပဿိဿာမိ၊ မြင်ဆုံး။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ သိရော၊ ဦးခေါင်းကို။ ပါတေဿာမိတိ၊ ချအံ့’ ဟူ၍။ ပိဋိတော ပိဋိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်၏။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျား။ တေ၊ ၎င်း။ ယံ ကရဏိယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ခိုကုန်ရ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ တနည်း - အထ ပစ္စွာ၊ ထိုမှနောက်၌။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ စတုနံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဝောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။ အာသိဝိသာနံ၊ တို့မှ။ ဘိတော၊ ဖြစ်၍၎င်း။ ပဉ္စနံ၊ ကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဝဏောနံ၊ တို့မှ။ ဘိတော၊ ဖြစ်၍၎င်း။ ဆဋ္ဌဿ၊ သော။ အန္တရစရဿ၊ သော။ ဥက္ကိတ္တာသိကဿ၊ သော။ ဝဏေဿ၊ သူသတ်သမားမှ။ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ယေန ဝါ တေန ဝါ၊ သို့။ ပလာယေထ၊ ပြေးရ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ သုညံ၊ ကင်းဆိတ်သော။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရ၏။ ယညဒေဝ ဝရံ၊ အကြင်အကြင်အိမ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရ၏။ ရိတ္တကံယေဝ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သော အိမ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရ၏။ တုစ္ဆကံယေဝ၊ ဘာမျှမရှိသော အိမ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရ၏။ သုညကံယေဝ၊ ကင်းဆိတ်သော အိမ်သို့သာလျှင်။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရ၏။ ယညဒေဝ ဘာဇနံ၊ အကြင်အကြင် ခွက်ကိုသာလျှင်။ ပရိမသေယျ၊ သုံးသပ်ရ၏။ ရိတ္တကံယေဝ၊ အချည်းနှီးသောခွက်ကိုသာလျှင်။ ပရိမသေယျ၊ ရ၏။ တုစ္ဆကံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိမသေယျ၊ ရ၏။ သုညကံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိမသေယျ၊ ရ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ “အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သုညံ၊ ကင်းဆိတ်သော။ ဣမံ ဂါမံ၊ ဤရွာသို့။ ဂါမဗာထကာ၊ ရွာကိုလှယ်ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော။ စောရာ၊ ဦးသူတို့သည်။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျား။ တေ၊ ၎င်း။ ယံ ကရဏိယံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တံ၊ ကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုကုန်ရ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ စတုနံ၊ ကုန်သော။ ဥဂ္ဂတေဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဝောရဝိသာနံ၊ ကုန်သော။ အာသိဝိသာနံ၊ တို့မှ။ ဘိတော၊ ဖြစ်၍၎င်း။ ပဉ္စနံ၊ ကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဝဏောနံ၊ တို့မှ။ ဘိတော၊ ဖြစ်၍၎င်း။ ဆဋ္ဌဿ၊ သော။ အန္တရစရဿ၊ သော။ ဥက္ကိတ္တာသိကဿ၊ သော။ ဝဏေဿ၊ မှ။ ဘိတော၊ ဖြစ်၍၎င်း။ ဂါမဗာထကာနံ၊ ကုန်သော။ စောရာနံ၊ တို့မှ။ ဘိတော၊ ဖြစ်၍၎င်း။ ယေန ဝါ တေန ဝါ၊ သို့။ ပလာယေထ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကဏ္ဍံ၊ ရေပြင်ကျယ်ကို။ ဩရိမံ၊ ဤမှာဘက်၌ဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်းကို။ သာသကံ၊ ကြောက်ရွံ့ဘွယ် ရှိ၏ဟူ၍။ သပ္ပုဋိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်းရှိ၏ဟူ၍။ ပဿေယျ၊ မြင်ရ၏။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်၌ဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်းကို။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိဟူ၍။ အပ္ပုဋိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်းမရှိဟူ၍။ ပဿေယျ၊ ရ၏။

၁။ သောသည်။ မဟန္တံသော။ ဥဒကဏ္ဍံကို။ ပဿေယျ၊ ရ၏။ ဩရိမံတီရံ၊ သည်။ သာသကံ၊ ၎င်း။ သပ္ပုဋိဘယံ၊ ၎င်း။ ပါရိမံ တီရံ၊ သည်။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ အပ္ပုဋိ ဘယံ၊ မရှိဟူ၍သော်လည်းပေး။

သန္တာရဏီ၊ ကူးကြောင်းဖြစ်သော။ နာဝါ စ၊ လှေသည်လည်း။ န အဿ၊ မရှိရာ။ အပါရာ၊
 ဤမှာဘက်မှ။ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ ဂမနာယ၊ ကူးသွားခြင်းငှ။ ဥတ္တရသေတု ဝါ၊ ကူးမြောက်
 ကြောင်း တံတားသည်လည်း။ န အဿ၊ မရှိရာ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ထာပ ပုရိသဿ၊
 ။ “အယံ ဥဒကဏ္ဍဝေါ၊ သည်။ မဟာ၊ ကြီး၏။ ဩရိမံ၊ သော။ ထီရံ၊ သည်။ သာဘက် ၊ ။
 သပ္ပုဋိဘယံ၊ ။ ပါရိံ၊ သော။ ထီရံ၊ သည်။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ အပ္ပုဋိဘယံ၊ မရှိ။ သန္တာရဏီ၊
 သော။ နာဝါ စ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပါရာ၊ မှ။ ပါရိံ၊ သို့။ ဂမနာယ၊ ငှ။ ဥတ္တရသေတု ဝါ၊
 သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ မြက်ထင်းသစ်ခက်သစ်ရှက်
 ကို။ သံကဓိတော၊ စုရုံး၍။ ကုလ္လံ၊ ဖောင်ကို။ ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့၍။ တံ ကုလ္လံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှ၍။
 ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်၎င်း။ ပါဗေဟိ စ၊ ခြေတို့ဖြင့်၎င်း။ ဝါယမမာနော၊ အားထုတ်လျက်။
 သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ ပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရမှုကား။ ယန္တနာတိ၊
 ကောင်းလေစွ”ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ ကို။ သံကဓိတော၊
 ၍။ ကုလ္လံ၊ ကို။ ဗန္ဓိတော၊ ၍။ တံ ကုလ္လံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ပါဗေဟိ
 စ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ဝါယမမာနော၊ လုံ့လပြုလျက်။ သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ ပါရံ၊ ထိုမှာ
 ဘက်ကမ်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ တိဏ္ဍော၊ ကူးမြောက်ပြီးသော။ ပါရက်တော၊ ကမ်းတဘက်
 သို့ရောက်ပြီးသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ။ အပဗြုအပ်ပြီးသော ဆန်ကျင်ဘက် ရန်သူရှိသူသည်။ ဝါ၊
 အပြစ်လွတ်ကင်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သူသည်။ (ဟုတော၊ ဖြစ်၍။) ထလေ၊ ကြည်းကုန်းထက်၌။
 တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို။ ဝိညာပနာယ၊ အထူးသဖြင့် သိစေခြင်းငှ။ မေ၊ ငါဘုရား
 သည်။ အယံ ခေါ ဥပမာ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဥပမာကို။ ကတာ၊ ပြုထော်မှုအပ်ပြီ။ အယဉ္ဇ၊
 ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ ဣ၊ ဤဥပမာ၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ “စတ္တာရော အာသီဝိသာ ဥဂ္ဂတေဇာ ဘောရဝိသာတိ ဧတံ၊ စတ္တာရော အာသီ-
 ဝိသာ ဥဂ္ဂတေဇာ ဘောရဝိသာ”ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏၎င်း။
 အာပေါဓာတုယာ၊ ၎င်း။ တေဇောဓာတုယာ၊ ၎င်း။ ဝါယောဓာတုယာ၊ ၎င်း။ “တုန္ဒံ၊
 လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

☞ သိက္ခဝေ၊ တို့။ “ပဉ္စ ဝဏော ပစ္စတ္တိကာတိ ဧတံ၊ ပဉ္စ ဝဏော ပစ္စတ္တိကာ”ဟူသော ဤ
 အမည်သည်။ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်
 တည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထိုငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဟူသည် အဘယ်နည်းဟုမူကား။ ဂ္ဂုပါဒါ
 နက္ခန္ဓာ၊ ဂ္ဂုပါဒါနက္ခန္ဓာ၏၎င်း။ ဝေဒနပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၎င်း။ သညှပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၎င်း။
 သင်္ခါရပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၎င်း။ ဝိညာဏပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၎င်းတည်း။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ “ဆဋ္ဌော အန္တရစရော ဝဏော ဥက္ခိတ္တာသိကောတိ ဧတံ၊ ဆဋ္ဌော အန္တရစရော
 ဝဏော ဥက္ခိတ္တာသိကော”ဟူသော ဤအမည်သည်။ နန္ဒီရာဂဿ၊ နှစ်သက် ထပ်စွဲတတ်သော
 ရာဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ “သုညော ဂါမောတိ ဧတံ၊ သုညော ဂါမော”ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဆနံ၊
 ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဗ္ဗတ္တိကာနံ အာယတနာနံ၊ အဗ္ဗတ္တိကာယတနာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်

တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဗျတ္တော၊ လိမ်မာသော။ မေဓာဝီ၊ ထက်မြက်သောဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နံ၊ ထိုဆိတ်သုဉ်းသောရွာတည်းဟူသော အဇ္ဈတ္တကာယတနုဒြောက်ပါးကို။ စက္ခုတောပိ၊ စက္ခုပသာဒအားဖြင့်လည်း။ စေ ဥပပနိက္ခတိ၊ အကယ်၍ စူးစမ်းဆင်ခြင်ငြားအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။) ဝိတ္တကညေဝ၊ အလည်းကောင်းဟူ၍သာလျှင်။ ဓါယတိ၊ ထင်၏။ တဗ္ဘကညေဝ၊ ဘာပျံ့မရှိဟူ၍သာလျှင်။ ဓါယတိ၊ ထင်၏။ သုညကညေဝ၊ ဆိတ်သုဉ်းသည်ဟူ၍သာလျှင်။ ဓါယတိ၊ ထင်၏။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဗျတ္တော၊ သော။ မေဓာဝီ၊ သော။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ နံ၊ ကို။ မနုတောပိ၊ အားဖြင့်လည်း။ စေ ဥပပနိက္ခတိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) ပ။ သုညကညေဝ၊ သာလျှင်။ ဓါယတိ၊ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ “စောရာ ဂါမဃာတကာတိ ဧတံ၊ စောရာ ဂါမဃာတကာ”ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဆန္ဒ၊ ကုန်သော။ ဗာဟိရာနံ အာယတနာနံ။ ဗာဟိရာယတနတို့၏။ အဝိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ မနာပါမနာပေသု၊ စိတ်နှလုံးကိုပိုးစေတတ်၊ မပိုးစေတတ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရှိတို့သည်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ မနာပါမနာပေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မာရှိတို့သည်။ မနော၊ မနောဒွါရကို။ ဟညတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ “မဟာ ဥဒကဏ္ဍဝေတိ ဧတံ၊ မဟာ ဥဒကဏ္ဍဝေ”ဟူသော ဤအမည်သည်။ ကာမောဃဿ၊ ၎င်း။ ဘဝေါဃဿ၊ ၎င်း။ ဒိဋ္ဌောဃဿ၊ ၎င်း။ အဝိဝစာဃဿ၊ ၎င်း။ စတုနံ၊ ကုန်သော။ ဩဃာနံ၊ တို့၏။ အဝိဝစနံ၊ တည်း။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ “ဩရိမံ တီရံ သာသကံ သပ္ပုဋိဘယန္တိ ဧတံ၊ ဩရိမံ တီရံ သာသကံ သပ္ပုဋိဘယံ”ဟူသော ဤအမည်သည်။ သက္ကာယဿ၊ ထင်ရှားရှိသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၏။ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ “ပါရိမံ တီရံ ခေမံ အပ္ပုဋိဘယန္တိ ဧတံ၊ ပါရိမံ တီရံ ခေမံ အပ္ပုဋိဘယံ”ဟူသော ဤအမည်သည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အဝိဝစနံ၊ တည်း။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ “ကုလ္လန္တိ ဧတံ၊ ကုလ္လံ”ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌကိကဿ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သေယျထိဝံ၊ ထိုမဂ်ဟူသည် အဘယ်နည်းဟူမူကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိ၎င်းတည်း။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ “တဿ ဟတ္ထေဟိ စ ပါဒေဟိ စ ဝါယာမောတိ ဧတံ၊ တဿ ဟတ္ထေဟိ စ ပါဒေဟိ စ ဝါယာမော”ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ ဝီရိယကိုအားထုတ်ခြင်း၏။ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ “တိဏ္ဍော ပါရဂံတော ထလေ တိဋ္ဌတိ ဗြာဟ္မဏောတိ ဧတံ၊ တိဏ္ဍော ပါရဂံတော ထလေ တိဋ္ဌတိ ဗြာဟ္မဏော”ဟူသော ဤအမည်သည်။ အဒုဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ရထောပမထုတ်

၂၃၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဉာဏ်သာလျှင်။ သုခသောမနဿ-ဗဟုလော၊ များသောကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါထရားတို့၏။ ဝယာယ၊ ကုန်စေသော အရဟတ္တမဂ်အကျိုးငှါ။ ယောနိ စ၊ အကြောင်းကိုလည်း။ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ ထိဟိ၊ အဘယ်တရားသုံးပါးတို့နှင့်နည်း။ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဧကွဓသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရော၊ စောင့်စည်းအပ်သော တံခါးရှိသည်။ ဟောလိ၊ ။ ဘောဗနေ၊ ဘော ဧည့်၌။ မတ္တည၊ (ခံယူခြင်း၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌) အတိုင်းအရှည်ကို သသည်။ (ဟောတိ၊ ။) ဇာကရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းတည်းဟူသော လုံ့လကို။ အနုယုတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်အပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ။) (ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေမှ မနိန္ဒြိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိအထိ စာပိုဒ် ၂၀-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိ ဝိဟာရိကသုတ်အတိုင်းပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုဘူမိယံ၊ ညီညွတ်သော မြေ၌။ စာထုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခု၌။ ယုတ္တော၊ ကအပ်သော။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဩဓတ္ထ-ပတောဒေါ၊ (ရထား၏အလယ်၌ ဖိလာအားဖြင့် ချထားအပ်သော) နှင်တံရှိသော။ အာဇည-ပုထော၊ အာဇာနည်မြင်းရထားသည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းရထားကို။ ဒက္ခော၊ လိမ်မာသော။ ယောဂ္ဂါစရိယော၊ မြင်းတို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အဿဒမ္မသာရထိ၊ ဆုံးမ အပ်သောမြင်းတို့ကို သွားစေတတ်သော ရထားထိန်းသည်။ အဘိရဟိတွာ၊ တက်စီး၍။ ဝါမေန ဟတ္တေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ရသ္မိယော၊ ကြီးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္တေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်။ ပထောစံ၊ နှင်တံကို။ ဂဟေတွာ၊ ၌။ ယေနိစ္ဆကံ၊ အကြင် အကြင် အလိုရှိ အပ်သော လမ်းဖြင့်။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အကြင် အကြင် အလိုရှိတိုင်း။ သာဓုယျပိ သေယျထာပိ၊ နှောင့်နှောင့် ရှေးရှု သွားစေရာသကဲ့သို့။ ပစ္စာသာရေယျပိ သေယျထာပိ၊ နောက်သို့လည်း ဆုတ်စေရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆန္တံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့ကို။ အာရက္ခာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘိက္ခဝေ၊ ကျင့်၏။ သံယမာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းအကျိုးငှါ။ သိက္ခတိ၊ ။ ဒမာပဒ၊ ဆုံးမခြင်းအကျိုးငှါ။ သိက္ခတိ၊ ။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းအကျိုးငှါ။ သိက္ခတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရော၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ။

(ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေမှ ဇာသုဝိဟာရောစာတိ အထိ စာပိုဒ် ၁၂၀-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကသုတ် အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှ မသောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝကံ၊ အမာကို။ ရောဟနတ္ထာယ၊ အသားနုထက်ရန်အလို့ငှါ။ အာလိမ္မေယျ သေယျထာပိ၊ ဆေးကို လိမ်းကျံရာသကဲ့သို့၎င်း။ ပန၊ ဥပမာတနည်းသော်ကား။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဘာရဏ၊ ဝန်ကို။ နိတ္တရဏတ္ထာယ၊ ထုတ်ဆောင် ခြင်းအကျိုးငှါ။ အကံ၊ လှည်းဝင်ရိုးကို။ အဗ္ဗဇ္ဇေယျ သေယျထာ ဝါ၊ ဆီထည့်ရာသကဲ့သို့၎င်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘောဗနေ၊ ၌။ မတ္တည၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။

၁။ ယဝတိ တေန ဖလံမိသိတံ ဝိယ ဟောထိတိ ယောနိ၊ ကေန္တိကကာရကံ။ ဌိ။

(ကထာဝု သိက္ခဝေပု စိတ္တံ ပရိသောဓေတိ-အထိ စာပိုဒ် ၁၂၀-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကသုတ်အတိုင်း ပေးလော့။) သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ သိက္ခ၊ သည်။ ဇာကရိယံ၊ ကို။ အနုယုတ္တော၊ အပ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ထိယိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ သိက္ခ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ဌိသာလျှင်။ သုခသောမနဿဗဟုလော၊ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဿ၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ဓယာယ၊ ၄။ ယောနိ စ၊ ကိုလည်း။ အာရဒ္ဓါ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။) ;

ဒုတိယံ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ကုမ္ပောပမသုတ်

၂၄၀။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ကုမ္ပော၊ ကျောက်ကုန်း၌ထက်သော အရိုးရှိသော။ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်။ (ထနည်း-ကစ္ဆပေါ၊ လက်ကတီးကြားဖြင့် ရေကိုသောက်တတ် သော။ ကုမ္ပော၊ ဆီချိုလိပ်သည်။) သာယနသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ အနုနဒ္ဓိတိရေ၊ မြစ်ကမ်းနား ၌။ ဂေါစရပသုတော၊ ကျက်စားခြင်းငှါအားထုတ်သည်။ ဝါ၊ အစာရှာထွက်သည်။ အဟောသိ။ မြစ်ပြီ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သိင်္ဂါလောပိ၊ မြေခွေးသည်လည်း။ သာယနသမယံ၊ ၌။ အနုနဒ္ဓိတိရေ၊ ၌။ ဂေါစရပသုတော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ကစ္ဆပေါ၊ သော။ ကုမ္ပော၊ သည်။ သိင်္ဂါလံ၊ ကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ ဂေါစရပသုတံ၊ ကျက်စားခြင်းငှါ အားထုတ်သည် ကို။ ဝါ၊ အစာရှာထွက်သည်ကို။ အဒ္ဓသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိဿာန၊ မြင်ပြီး၍။ သောဏ္ဍိပဉ္စမာနံ၊ ဦးခေါင်းထည်။ ဟူသော နှာမောင်းလျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါတို့ကို။ သကေ ကပါလေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော လိပ်ခံတိုင်း၌။ သမောဒဟိတော၊ ကောင်းစွာထား၍။ အပ္ပေါသုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ တုတိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ သင်္ကသာယတိ၊ နေ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သိင်္ဂါ- လောပိ၊ မြေခွေးသည်လည်း။ ကစ္ဆပံ၊ သော။ ကုမ္ပံ၊ ကို။ ဒုရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ ဂေါစရပသုတံ၊ သည်ကို။ အဒ္ဓသာ ခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိဿာန၊ မြင်ပြီး၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ကစ္ဆပေါ၊ သော။ ကုမ္ပော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသ.ဘမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ဂ- မိတော၊ ပြီး၍။ ကစ္ဆပံ၊ သော။ ကုမ္ပံ၊ ကို။ “ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ကစ္ဆပေါ၊ သော။ အယံ ကုမ္ပော၊ သည်။ သောဏ္ဍိပဉ္စမာနံ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါတို့ထွင်။ အညတရံ ဝါ အညတရံ ဝါ၊ အမှတ် မထားတပါးပါးလည်းဖြစ်သော။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကို။ အဘိနိန္နာမေဿတိ၊ ရှေးရှုညွတ်စေလတ္တံ့ ။ ဝါ၊ အပြင်သို့ထုတ်လတ္တံ့ ။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်။ နံ၊ ထိုလိပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ဥဒ္ဓါလိတွာ၊ ခွါ၍။ ခါဒိဿာမိတိ၊ စားအံ့” ဟူ၍။ ပဗ္ဗုပဋိတော၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒါခေါ၊ အကြင် အခါ၌ကား။ ကစ္ဆပေါ၊ သော။ ကုမ္ပော၊ သည်။ သောဏ္ဍိ- ပဉ္စမာနံ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ ထို့ထွင်။ အညတရံ ဝါ အညတရံ ဝါ၊ သော။ အင်္ဂံ၊ ကို။ ။ အဘိ- နိန္နာမေတိ၊ ရှေးရှုညွတ်စေ။ ဝါ၊ အပြင်သို့မထုတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သိင်္ဂါလော၊ သည်။ ကုမ္ပော၊ လိပ်မှ။ ဩတရံ၊ အခွင့်ကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ ပက္ခာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေပေဝ ခေါ၊ ဤအဘူသာလျှင်။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော။ မာရော၊ ကိလေသ မာရ်သည်။ တုမေပိ၊ သင်တို့ကိုလည်း။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ “အဟံ၊ ငါသည်။

၁။ ဗောက်၊ ၃-ကစ္ဆ၊ ၆-သုတ်၌ အနုပုဗ္ဗံနှင့် သမာသိဖြစ်ပျားနှင့် အနက်များရှိလေ။

ဣမေသံ၊ ဤရဟန်းတို့၏။ စက္ခုတောဝါ၊ စက္ခုပသာဒမုလည်း။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ အပ္ပေဝ-
 နာမ လဘေယျံ၊ ရကောင်းရာ၏။ ပ။ ဇိဝှိတောဝါ၊ ဇိဝှိပသာဒမုလည်း။ ဩတာရံ၊ ကို
 အပ္ပေဝ နာမ လဘေယျံ၊ ရကောင်းရာ၏။ မနတောဝါ၊ စိတ်မှလည်း။ ဩတာရံ၊ အခွင့်
 ကို။ အပ္ပေဝ နာမ လဘေယျံ၊ ရကောင်းရာ၏” ဟူ၍။ ပစ္စုပဋိတော၊ ရွေးရွတ်သည်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣယ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု
 စသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရာ၊ စောင့်စည်းအပ်သော တံခါးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ နေကြ
 ကုန်လော့။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်။ ဝှံ၊ ဝှပါရံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ နိမိတ္တဂါဟိနော၊
 ကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အနုဗျူနဂါဟိနော၊ ကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊
 မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ ယတွာဓိကရထံ (ယတောအဓိကရထံ)၊ အကြင်စက္ခုကို မစောင့်စည်းခြင်း
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊
 နေသော။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အလိုကြီးခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်းဟု
 ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
 တရားတို့သည်။ အနာသဝေယျံ၊ အဖန်အလဲလဲ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြေကို။
 သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခထ၊
 စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ စက္ခုန္ဒြေ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇထ၊
 ထောက်ကြကုန်လော့။ သောတေန၊ ပြင့်။ သဒ္ဓံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၍။ (နိမိတ္တဂါဟိနော၊ ကုန်သည်။
 မာ အဟုဝတ္ထ၊ ကုန်လင့်။ ပ။ သောတိန္ဒြိယေ၊ သောတိန္ဒြေ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇထ၊ ကုန်လော့။
 (အကြွင်း နည်းမှီး၍ ပေးကြလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။
 ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရာ၊ ကုန်သည်။ (ဟုတွာ၊ မြစ်ကုန်၍။) ဝိဟရိဿထ၊
 နေကြကုန်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရာ၊ သည်။ တုမေဟိပိ၊ သင်တို့မှလည်း။
 ဩတာရံ၊ ကို။ အလဘမာနော၊ ဖြစ်၍။ သိင်္ဂါလော၊ သည်။ ကုမ္မမှာ၊ မှ။ ဗ။ မတိ ဣဝ၊ ဖဲသွား
 သကဲ့သို့။ နိဗ္ဗိဇ္ဇာ၊ ၍။ ပက္ကမိဿတိ၊ ဖဲသွားလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ကုမ္မော၊ လိပ်သည်။ အင်္ဂါနိ၊ ဦးခေါင်းတည်းဟူသော နှာမောင်းလျှင် ငါးခုမြောက်
 သော အင်္ဂါတို့ကို။ သဏေ ကပါလေ၊ မိမိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော လိပ်ခွံလှီး၍။ သမောဒဟံ၊
 ကောင်းစွာထားသည်ဖြစ်၍။ (သိင်္ဂါလဿ၊ ပြေခွေးအား။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ န ဒေတိ
 ဣဝ၊ မပေးသကဲ့သို့ရင်း။ သိင်္ဂါလော၊ သည်။ နံ၊ ထိုလိပ်ကို။ န ပသဟတိ ဣဝ၊
 မညှဉ်းဆဲနိုင်သကဲ့သို့ရင်း။) ဝေ၊ ဤအတူ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မနောဝိတက္ကေ၊ မိမိ၏
 စိတ်အကြံအစည်တို့ကို။ (သဏေ၊ မိမိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ အာရမ္မဏကပါလေ၊ အာရုံတည်း
 ဟူသော ခွက်၌။ သမောဒဟံ၊ ဖြစ်၍။ ကိလေသမာရဿ၊ ကိလေသမာရ်အား။ ဩတာရံ၊
 အခွင့်ကို။ န ဒေတိ၊ မပေး။ မာရာ စ၊ ကိလေသ မာရ်သည်လည်း။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။
 န ပသဟတိ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်။ အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကို မမှီသော။ အညံ၊ တပါးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟေဋ္ဌယာနော၊ မညှဉ်းဆဲသော။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကဉ္စိ၊ တစ်တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နုပဝဒေယျ (န ဥပဝဒေယျ)၊
 သီလအာစာရစသည်ဖြင့် မစွပ်စွဲရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

တဟိယံ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ပဌမဒါရုက္ခန္ဓောပမသုတ်

၂၄၁။ ဧဝံ၊ သော၊ သမယံ၊ ဣ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္ပိယံ၊ ကောသမ္ပိပြည်၌။ ဂင်္ဂါယ နဒီယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ ထိရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂင်္ဂါယ နဒီယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ သောတေန၊ ရေအလျဉ်ဖြင့်။ ဝုယုမာနံ၊ မျောဆပ်သော။ ဝါ၊ မျောသော။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ သစ်တုံးကို။ အဒ္ဓသာ ခေါ၊ မြင်တော်မူပြီ။ ဝိသ္ဗာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ (ပဿထ၌ စပ်။) နော၊ ငါတို့သည်။ ဂင်္ဂါယ နဒီယာ၊ ၏။ သောတေန၊ ဖြင့်။ ဝုယုမာနံ၊ သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အပံ ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ ဤမည်သော သစ်တုံးကို။ ပဿထ နော ပဿထ နုတိ၊ မြင်ကြကုန်၏လော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ထော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ဝား။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ဒါရုက္ခန္ဓော၊ သည်။ ဩရိမံ တီရံ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းသို့။ သစေ န ဥပဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ မကပ်ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ ပါရိမံ တီရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ သစေ န ဥပဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ မကပ်ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ မဇ္ဈေ၊ ရေ၏အလယ်၌။ သစေ န သံသီဒိဿတိ၊ အကယ်၍ မနစ်မြုပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်းထက်၌။ သစေ န ဥဿိဒိဿတိ၊ အကယ်၍ မထင်သည်ဖြစ်အံ့။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဆယ်ယူတတ်သောလူသည်။ သစေ န ဂဟေဿတိ၊ အကယ်၍ မဆယ်ယူသည်ဖြစ်အံ့။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဆယ်ယူတတ်သော လူမှ တပါးသော နတ်၊ ဘိလူးစသည်သည်။ သစေ န ဂဟေဿတိ၊ အကယ်၍ မဆယ်ယူသည်ဖြစ်အံ့။ အာဝဇ္ဇဂ္ဂါဟော၊ စုတ်ယူတတ်သော ဝဲသည်။ သစေ န ဂဟေဿတိ၊ အကယ်၍ မစုတ်ယူသည်ဖြစ်အံ့။ အန္တောပူတိ၊ အတွင်း၌ ပုပ်ဆွေးသည်။ သစေ န ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဟိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သော ဒါရုက္ခန္ဓော၊ သည်။ သမုဒ္ဒနိန္ဒော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ညွတ်သည်။ သမုဒ္ဒပေါဏော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ကိုင်းသည်။ သမုဒ္ဒပဗ္ဗာရော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ရှိုင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ထံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂင်္ဂါယ နဒီယာ၊ ၏။ သောတော၊ ရေအလျဉ်သည်။ သမုဒ္ဒနိန္ဒော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ညွတ်၏။ သမုဒ္ဒပေါဏော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ကိုင်း၏။ သမုဒ္ဒပဗ္ဗာရော၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ရှိုင်း၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တုမေဝိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဩရိမံ တီရံ၊ သို့။ သစေ န ဥပဂစ္ဆထ၊ အကယ်၍ မကပ်ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ပါရိမံ တီရံ၊ သို့။ သစေ န ဥပဂစ္ဆထ၊ အံ့။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သစေ န သံသီဒိဿထ၊ အကယ်၍ မနစ်မြုပ်ကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်းထက်၌။ သစေ န ဥဿိဒိဿထ၊ အကယ်၍ မထင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ သစေ န ဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ သစေ န ဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အာဝဇ္ဇဂ္ဂါဟော၊ သည်။ သစေ န ဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အန္တောပူတိ၊ အတွင်း၌ ပုပ်ဆွေးကုန်သည်။ သစေ န ဘဝိဿထ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ် ကုန်သည်ရှိသော်။ တုမေ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာနနိန္ဒော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်ကုန်သည်။ နိဗ္ဗာနပေါဏော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ကိုင်းကုန်သည်။ နိဗ္ဗာနပဗ္ဗာရော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းကုန်သည်။ ဘဝိဿထ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ထံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ နိဗ္ဗာနနိန္ဒော၊ ၏။ နိဗ္ဗာနပေါဏော၊ ၏။ နိဗ္ဗာနပဗ္ဗာရော၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညထရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဝား။

ဩရိမံ တီရံ၊ ဣပ္ပာဘက်ကမ်းဟူသည်။ ကိန္နု ခေါ်၊ အဘယ်ပါနည်း။ ပါရိမံ တီရံ၊ ဟူသည်။ ကိန္နု ခေါ်၊ နည်း။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သံသီဒေါ၊ ဟူသည်။ ကော န ခေါ်၊ နည်း။ ထလေ၊ ၌။ ဥဿာဒေါ၊ ဟူသည်။ ကော န ခေါ်၊ နည်း။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ကော န ခေါ်၊ နည်း။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ကော န ခေါ်၊ နည်း။ အာဝဂ္ဂဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ကော န ခေါ်၊ နည်း။ အန္တောပုထိဘာဝေါ၊ အတွင်း၌ ပုပ်ဆွေးသည်၏ အဖြစ်ဟူသည်။ ကော န ခေါ်တိ၊ အဘယ် ပါနည်း။ ဟူသော။ ထေ၊ ဣစ္စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “ဩရိမံ တီရန္တိ ခေါ် ထေ၊ ဩရိမံ တီရံ” ဟူသော ဣစ္စအမည်သည်။ ဆန္တံ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာနံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “ပါရိမံ တီရံ” ၌ ခေါ် ထေ၊ သည်။ ဆန္တံ၊ ကုန်သော။ ဗာဟိရာနံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “မဇ္ဈေ သံသီဒေါ” တိ ခေါ် ထေ၊ သည်။ နန္ဒိရာဂဿ၊ နှစ်သက် တတ်သောရာဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “ထလေ ဥဿိဒေါ” တိ ခေါ် ထေ၊ သည်။ အသ္မိမာနဿ၊ ငါဟူ၍တက်ကြွတတ်သော မာန၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဟူသည်။ ကာမမော စ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဣဉာဏ်တို့သောသောတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂိဟိဟိ၊ လူတို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ဧဝေနောသည် (ဖြစ်၍)။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သဟနန္တံ၊ အဘူတကုန်သက်ဝမ်းပြောက်ခြင်းရှိသည်။ သဟသော၊ အဘူတကုစိုးရိမ်ခြင်းရှိသည် (ဖြစ်၍)။ သုခိတေသု၊ (လူတို့သည်) ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဒုက္ခိတေသု၊ (လူတို့သည်) ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည် (ဖြစ်၍)။ ကိစ္စကရဏိယေသု၊ အမှုငယ်အမှုကြီးတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ တေသု၊ ထိုအမှုငယ်၊ အမှုကြီးတို့၌။ ယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဟူသည်။ ကာမမော စ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ တော်၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “အယံ၊ ငါသည်။ ဣဒိနာ သီလေန ဝါ၊ ဣ (စတု ပါရိသုဒ္ဓိ) သီလဖြင့်၎င်း ။ ဣဒိနာ ဝတေန ဝါ၊ ဣ သီလကံဆောက်တည်ခြင်း၊ စတင်ကိုကျင့်ခြင်းဝတ ဖြင့်၎င်း။ ဣဒိနာ တပေန ဝါ၊ ဣ ခြိုးခြံသော အကျင့်ဖြင့်၎င်း။ ဣဒိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ၊ ဣ ပေ ထုန်အကျင့်မှ ကြည်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၎င်း။ ဒေဝေါ ဝါ၊ ဘုန်းတန်းခိုးအားဖြင့် ထင်ရှားကျော်စောသောနတ်သည်လည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့။ ဒေဝညတရောဝါ၊ ဘုန်းတန်းခိုး အားဖြင့် မထင်ပေါ်သောနတ်သည်လည်း။ ဘဝိဿာမိတိ၊ ဖြစ်ရအံ့” ဟူ၍။ အညတံ၊ အမှတ် ကာမတပါးပါးသော။ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပဏိဓာယ၊ တောင်တ၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အာဝဂ္ဂဂ္ဂါဟောတိ ထေ၊ သည်။ ပဉ္စန္တံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

၁။ သုခိတေသု သုခိတော၊ ဒုက္ခိတေသု ဒုက္ခိတော-ပုဒ်တို့၏ အပွင့်ကို ဝဒ္ဓဝဂ္ဂဋ္ဌကထာ စာပိုဒ် ၃၊ ဟာလိဒ္ဓိကာနိသုတ်ကို ဝူလေ။
 ၂။ သီလေန ဝတေန စသော ပုဒ်တို့၏ အပွင့်ကို အံ-ဋ္ဌ ၃၊ ပဉ္စကနိပါတ် စာပိုဒ် ၂၀၆ (မဟာနိဒ္ဓေသ ဣန္ဒ-၁၆၈-နာ)ကို ဝူလေ။

သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ အန္တောပုတိဘာဝေါ၊ ဟူသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်
 ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ သိက္ခာ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓံလော၊ သီလမရှိသည်။ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော
 သဘောရှိသည်။ အသုစိ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်တို့ဖြင့် မစင်ကြယ်သည်။ သက်ဿရသမာစာဓော၊ သူတပါး
 တို့သည် ယုံမှားခြင်းဖြင့် တွေးတောအပ်သောအကျင့်ရှိသည်။ ပဋိစ္စန္ဒကမ္မန္တော၊ ပုံလွှမ်းအပ်
 သော မကောင်းမှုရှိသည်။ အဿမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်ဘဲလျက်။ သမဏပဋိညော၊ ရဟန်းဟု
 ဝန်ခံသည်။ အဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့်မရှိဘဲလျက်။ ဗြဟ္မစာရိပဋိညော၊ မြတ်သောအကျင့်
 ရှိ၏ဟု ဝန်ခံသည်။ အန္တောပုတိ၊ အတွင်း၌ပုပ်ဆွေးသည်။ အံဿတော၊ ဖုဂ်ဖြင့်စွပ်သည်။
 ကသမ္ပဇာတော၊ မြစ်သော ဖုဂ်စသော ကိလေသာတည်းဟူသော အမှိုက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ပြစ်၏။ သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ အန္တောပုတိဘာဝေါ၊ အတွင်း၌ပုပ်သည်
 ၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ထေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ နန္ဒော၊ နန္ဒမည်သော။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသား
 သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇရေ၊ အနီး၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊
 ၌။ နန္ဒော၊ သော။ ဂေါပါလကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဝား။ အဟံ ခေါ၊ သည်။
 ဩရိမံ တီရံ၊ သို့။ န ဥပဂစ္ဆာမိ၊ မကပ်ရောက်ပါ။ ပါရိမံ တီရံ၊ သို့။ န ဥပဂစ္ဆာမိ၊ ပါ။ မဇ္ဈေ၊ ၌။
 န သံသီဿာမိ၊ မနှစ်မြုပ်ပါအံ့။ ထလေ၊ ၌။ န ဥဿီဿာမိ၊ မတင်ပါအံ့။ မံ၊ ကို။ မနုဿဂ္ဂါဟော၊
 သည်။ န ဂဟေဿတိ၊ မဆယ်ယူပါအံ့။ အမနုဿဂ္ဂါဟော၊ သည်။ န ဂဟေဿတိ၊ အံ့။
 အာဝဇ္ဇဂ္ဂါဟော၊ သည်။ န ဂဟေဿတိ၊ အံ့။ အန္တောပုတိ၊ သည်။ န ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဘန္တေ၊
 ဝား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရလို့ပါ၏။
 ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျန္တိ၊ ရလို့ပါ၏” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊
 လျှောက်ထားပြီ။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှု။ တံ၊ သင်သည်။ သာမိကာနံ၊ နွားရှင်တို့အား။
 ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ နိယျာတေဟိ၊ အပ်နှင်းချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား။ ဝတ္ထဂိဋ္ဌိနိယော၊ နွားငယ်တို့၌ တပ်မက်ကုန်သော။ ဂါဝေါ၊ နွားမတို့သည်။
 ဂမိဿန္တိ၊ အလိုလိုသွားကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တံ၊ သည်။
 ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ သာမိကာနံ၊ နွားရှင်တို့အား။ နိယျာတေဟိ ဝေ၊ အပ်နှင်းသာလျှင်အပ်နှင်းချေလော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ နန္ဒော၊ သော။ ဂေါပါလကော၊ သည်။
 သာမိကာနံ၊ တို့အား။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ နိယျာတေတွာ၊ အပ်နှင်းပြီး၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊
 သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
 “ဘန္တေ၊ ဝား။ သာမိကာနံ၊ တို့အား။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ နိယျာတိတာ၊ အပ်နှင်းအပ်
 ကုန်ပါပြီ။ ဘန္တေ၊ ဝား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ လဘေယျံ၊ ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊
 ကို။ လဘေယျန္တိ၊ ရလို့ပါ၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ နန္ဒော၊ သော။ ဂေါပါလကော၊

၁။ သက်ဿရသမာစာဓော = သရိတဗ္ဗောတိ သဓော၊ သက်ယ သဓော သက်ဿဓော၊ သက်ဿဓော
 သမာစာဓော ယဿာတိ သက်ဿရသမာစာဓောဟုပြု။ သူတပါးတို့က မိမိအပေါ်၌ ယုံမှားခြင်းဖြင့် တွေးတော
 အောက်မေ့အပ်သော အကျင့်ရှိသောသူဟု ဆိုလို၏။

တနည်း-သမာစာရံ သရတိတိ သရသမာစာဓော၊ သက်ယ သရသမာစာဓော သက်ဿရသမာစာဓောဟုပြု။
 မိမိအပေါ်၌ သူတပါးတို့၏ တိုင်ပင်နေမှု ထမူထရာအကျင့်ကို တွေးထင်အောက်မေ့နေသူဟု ဆိုလိုသည်။
 ဤ၌ ဇွင်ကို ၅။

သည်။ သကဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကော၊ ဌ။ ပဗ္ဗတံ၊ ကိ။ အလတ္တ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကိ။ အလတ္တ ခေါ၊ ရပြီ။ အဓိဗ္ဗပသမ္ပဒန္တာ၊ ပဉ္စင်ခံ၍မကြာမြင့်သေးသော။ အာယသ္မာ၊ သော။ နန္ဒော၊ သည်။ ဧကော၊ တယောက်အထီးသည်။ ဝုပကဋ္ဌော၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်။ ၁။ အာယသ္မာ၊ သော။ နန္ဒော၊ သည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော၊ ၈ ပုဒ်၊ တယောက်အပါ အဝင်သည်။ အယောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဝုတိယစါရုက္ခန္ဓာပမသုတ်

၂၄၂။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝံ၊ သည်။ ကိမိလာယံ၊ ကိမိလာမည်သောမြို့၌။ ကင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ကင်္ဂါမြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်ပူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဧ။ သောတေန၊ ဖြင့်။ ဝုယုမာနံ၊ ပျောသော။ မဟန္တံ၊ ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ ကိ။ အဂ္ဂသာ ခေါ၊ ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ဌ။ သိက္ခူ၊ တို့ကို။ “သိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဇိ။ သောတေန၊ ဖြင့်။ ဝုယုမာနံ၊ သော။ မဟန္တံ၊ သော။ အမံ၊ ဒါရုက္ခန္ဓံ၊ ကိ။ ပဿထ နောတိ၊ လော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ပ။ ကိမိလ၊ ကိမိလ။ ဣ၊ ဌ။ သိက္ခူ၊ သည်။ ယထာဂ္ဂပါယ၊ အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ပရိဝါသံ၊ မာနတ်၊ အပ္ပာန်တို့ဖြင့် ထခြင်းသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အညတရံ၊ အမှတ်မထား တပါးပါး သော။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ကိမိလ၊ ကိမိလ။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ အန္တောပူတိဘာဝေါ၊ အတွင်း၌ ပုပ်သည်၏ အပြစ် ဟူ၍။ ဝုတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၆-အဝသုတပရိယာယသုတ်

၂၄၃။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်း၌။ ကပိလဝတ္ထုသို့။ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းထော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်ပူ၏။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ဌ။ ကပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ သက္ခာနံ၊ သာကီဝင် မင်းတို့၏။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္တာဂါရံ၊ ညီမျှခံရာစရပ်သည်။ (အပန်းဖြေစခန်း မင်းကုန်း နန်းသစ်သည် သော်လည်းပေး။) အဓိရကာရိတံ၊ ဆောက်လုပ်၍ မကြာမြင့်သေးသည်။ သမဏေန ဝါ၊ ရဟန်းသည်သော်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်သော်၎င်း။ မနုဿ ဣဏ္ဍာ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဧကနစိ ဝါ၊ တစ်စုံတယောက်သောသူသည်မူလည်း။ အနုဇ္ဈာဝုဋ္ဌံ၊ တက်ရောက်၍ မနေဘူးသေးသည်။ ဝါ၊ မသုံးဆောင်အပ်ဘူးသေးသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ကပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ခာ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ဌ။ ပ။ ဧကမန္တံ၊ ဌ။ နိသိန္ဒာ၊ ကုန်သော။ ကပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ခာ၊ တို့သည်။ သကဝန္တံ၊ ကိ။ “သန္တေ၊ ဝု၊ ဣ၊ ဌ။ ကပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သက္ခာနံ၊ တို့၏။ နဝံ၊ သော။ ယံ သန္တာဂါရံ၊ အကြင်ညီမျှခံရာ စရပ်သည်။ အဓိရကာရိတံ၊ ဆောက်လုပ်၍မကြာမြင့်သေးသည်။ သမဏေန ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ မနုဿဘူတေန၊ သော။ ဧကနစိ ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ အနုဇ္ဈာ- ဝုဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ သန္တေ၊ ဝု၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ၊ ကိ။ ပဉ္စမံ၊ ရှေးဦးစွာ။

ပရိဘူတု၊ သုံးဆောင်တော်မူပါလော့၊ ဘဂဝတော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ပရိဘူတ္တံ၊ သုံးဆောင်တော်
 မူအပ်ပြီးသည်ကို။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ခာ၊ တို့သည်။ ပစ္စာ၊ နောက်ကာလ၌။
 ပရိဘူတ္တိသန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသို့သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။
 သက္ခာနံ၊ တို့၏။ ဝိသရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေညဉ့်ပတ်လုံး။ ပဟိတယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါ။
 သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရာပါ၏”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊
 ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အမိဝါသေသိ၊ လက်ခံ
 တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ခာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၎်။ အမိဝါသနံ၊
 လက်ခံတော်မူခြင်းကို။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊
 ကို။ အဘိဝါဒေတော၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်၍။ ပဒကိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတော၊
 ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ နဝံ၊ သော။ သန္တာဂါရံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိံ သု၊
 ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ပြီး၍။ သန္တာဂါရံ၊ ကို။ သဗ္ဗသန္တရံ၊ အလုံးစုံခင်းသဖြင့်။ ဝါ၊ အခင်း
 ပြည့်အောင်။ သန္တရိတော၊ ခင်းစေကုန်၍။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတော၊ သတ်မှတ်
 ခင်းထားစေ၍။ ဥဒကမဏိကံ၊ ရေအိုးစသည့်ကြီးကို။ ပတိဋ္ဌာပေတော၊ တည်ထားစေ၍။ တေလပုဒိပံ၊
 ဆီမီးကို။ အာရောပေတော၊ ထွန်းညှိတင်ထားစေ၍။ ယေန၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုး။
 သန္တာဂါရံ၊ ကို။ သဗ္ဗသန္တရံ၊ သဖြင့်။ သန္တတံ၊ ခင်းစေအပ်ပါပြီ။ အာသနာနိ၊ နေရာ
 တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းစေအပ်ပါကုန်ပြီ။ ဥဒကမဏိကော၊ ကို။ ပတိဋ္ဌာပိတော၊ တည်ထား
 စေအပ်ပါပြီ။ တေလပုဒိပေါ၊ ကို။ အာရောပိတော၊ ထွန်းညှိတင်ထားစေအပ်ပါပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုး။ ဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယဿ၊ ယင်းကြွသွားတော်မူခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညတိတိ၊
 သိတော်မူပါ၏”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဝါသေတော၊ သင်္ကန်းကိုပြင်ဝတ်တော်မူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊
 မူ၍။ ဘိက္ခုသံဆေန၊ နှင်း။ သဗ္ဗိံ၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ နဝံ၊ သော။ သန္တာဂါရံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎်။)
 ထေန၊ သို့။ ဥပသကံမိံ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလေတော၊ ဆေးတော်မူ၍။
 သန္တာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတော၊ မူ၍။ မဇ္ဈိမံ၊ အလယ်၌ဖြစ်သော။ ထမ္မံ၊ တိုင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
 ပုရတ္တာဘိမုခေါ၊ အရွေ့အရပ်သို့ ရွေ့ရွေ့မျက်နှာမူလျက်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခုသံဆောပိ
 ခေါ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလေတော၊ ဆေး၍။ သန္တာဂါရံ၊ သို့။
 ပဝိသိတော၊ ၍။ ပစ္စိမံ၊ အနောက်အရပ်၌ဖြစ်သော။ ဘိတ္ထိံ၊ နံရံကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပုရတ္တာဘိ-
 မုခေါ၊ အရွေ့အရပ်သို့ရွေ့ရွေ့မျက်နှာမူလျက်။ ဘဂဝန္တံ ယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ပုရက္ခတော၊
 ရွေ့ပြု၍။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ခာ၊ တို့သည်။ ပါဒေ၊ တိကံ။
 ပက္ခာလေတော၊ ဆေးကုန်၍။ သန္တာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတော၊ ၍။ ပုရတ္ထိမံ၊ အရွေ့အရပ်၌ဖြစ်သော။
 ဘိတ္ထိံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီကုန်၍။ ပစ္စိမာဘိမုခါ၊ အနောက်အရပ်သို့ ရွေ့ရွေ့မျက်နှာမူလျက်။
 ဘဂဝန္တံ ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပုရက္ခတော၊ ရွေ့ပြုကုန်၍။ နိသီဒိံ သု၊ နေကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ကာပိလဝတ္ထဝေ၊ ကုန်သော။ သက္ခာ၊ တို့ကို။ ဗဟုဒေဝ ရတ္ထိံ၊ များစွာသော
 ညဉ့်ပတ်လုံးသာလျှင်။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ တရားနှင့်စပ်သောစကားဖြင့်။ သန္တဿေတော၊ ကောင်းစွာ
 ပြု၍။ သမာဒပေတော၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေ၍။ သမုတ္တေဇေတော၊ ကောင်းစွာထက်စေ၍။
 သမ္ပယံသေတော၊ ကောင်းစွာရှင်စေ၍။ “ဂေါတမာ၊ ဂေါတမအနွယ်တို့။ ရတ္ထိံ၊ မဇ္ဈိမယာမ်သည်။

အဘိက္ကန္တာ ခေါ်၊ လွန်ပြီ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။
 မညထာတိ၊ သိကြကုန်လော့”ဟူ၍။ ဥယျောဇေသိ၊ တိုက်ထွန်းတော်မူပြီ။ “ဘန္တေ၊ ဝား။ ဝေံ၊
 ကောင်းပါပြီ”။ ဣတိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝ-
 တော၊ ၎င်း(ကောင်းတော်ကို)။ ပဋိဿတော၊ ဝန်ခံ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။
 ဘဂဝန္တံ၊ ကံ။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးကုန်ပြီး၍။ ပဒကိံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍။ ပက္ခမိံ၊ သူ၊
 ဖဲသွားကုန်ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ကာပိလဝတ္ထဝသု၊ ကုန်သော။ သကျေသု၊ တို့သည်။ အစိရပက္ကန္တေသု၊
 ဖဲသွား၍မကြာမြင့်ကုန်မှီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ “မောဂ္ဂလ္လာန၊
 မောဂ္ဂလ္လာနံ။ ဘိက္ခုသံယော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေ ခေါ်၊ ကင်းသော ထိနမိဒ္ဓ
 ရှိ၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းသည်။ အာဂိလာယတိ၊
 ညောင်းညာ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုကျောက်ကုန်းကို။ အာယမိဿာမိ၊ ဆန့်ဦးအံ့။
 ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မိ၊ ကသာ၊ တရားနှင့်စပ်သောစကားသည်။ တံ၊ သင်၏ညာဏ်၌။ ပဋိဘာတူတိ၊
 ထင်စေပါလော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ “ဘန္တေ၊ ဝား။ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ”။ ဣတိ
 ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း(ကောင်းကို)။
 ပစ္စသောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သမံသံ၊ ဒုက္ခသက်န်းကြီးကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊
 လေးထပ်လေးလွှာ။ ပညပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ ဒက္ခိဏေန ပထေန၊ လကျာနံပါးဖြင့်။ ပါဒေ၊
 လကျာခြေ၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေကို။ အစွာဓာယ၊ စဉ်းငယ်လွန်သဖြင့် တင်ထား၍။ သတော၊
 သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇောနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊
 ထအံ့ဟူသောအမှတ်သည်ကို။ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သိဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်
 ခြင်းကဲ့သို့သော မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ တတြ ခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မာ
 မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “အာရုသော ဘိက္ခု သိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့”
 ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ “အာရုသောတိ၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလ္လာနံ”ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခု၊
 တို့သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၎င်း(ကောင်းကို)။ ပစ္စသောသိ၊ ရှေးရှု
 ဝန်ခံကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ “အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဝေါ၊ သင်
 တို့အား။ အဝဿုတပရိယာယဉ္စ၊ ကိလေသာမိုး စွတ်အပ်သူတည်းဟူသော ၆ ကြောင်း
 ပရိယာယ်ကို၎င်း။ အနဝဿုတပရိယာယဉ္စ၊ ကိလေသာမိုး မစွတ်အပ်သူတည်းဟူသော
 အကြောင်းပရိယာယ်ကို၎င်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားဒေသနာကို။ (တုမေ၊
 သင်တို့သည်။) သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရေထ၊
 နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ (အဟံ၊ သည်။) ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောပေအံ့”ဟူသော။ တေ၊
 ဤသွားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ “အာရုသော၊ လ္လာနံ။ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ”။ ဣတိ ခေါ်၊ လျှင်။
 တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၎င်း(ကောင်းကို)။ ပစ္စသောသိ၊
 ကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည် —

အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
 မိုးစွတ်အပ်သူသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာရုသော၊ တို့။ ဣစ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။
 စကျာနာ၊ ဖြင့်။ ဝှံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ပိယဂ္ဂပေ၊ ချစ်အပ် သာယာအပ်သော သဘောရှိသော။

၁။ အဝဿုတထ ပရိယာယ်၊ ၄။ ကိဿဟေတုကဲ့သို့ ဆဋ္ဌိဟေတုတ္ထေ မောဂ္ဂလ္လာနံသုတ်အရ ကြံလေ။

ဓမ္မပေ ဌံ။ အဓိမုစ္ဆတိ၊ ကိလေသာအစွမ်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်း၏။ ဝါ၊ တပ်မက်၏။ အပ္ပိယဓမ္မပေ၊
 သော။ ဓမ္မပေ ဌံ။ ဗျာသဇ္ဇတိ၊ ဒေါသဖြင့် စောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အနုပဋိတကာယသတိ၊
 အာရုံသို့ကပ်၍ပထည်သော ကာယဂတာသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိတ္တစေတသော၊ ကိလေသာ
 ထို့သည် ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းဖြတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၌။ အထာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။
 ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ ဓေ အကုသလာ မော၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။
 အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တဉ္စ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှ
 လွတ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိကို၎င်း။ တဉ္စ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှလွတ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်
 ပညာကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ။ ပ။ ဇိဝါယ၊ ဖြင့်။ ရသံ၊
 ကို။ သာယိတူ၊ လျက်၍။ ပ။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိညာယ၊ ၍။ ပိယဓမ္မပေ ဌံ။
 အဓိမုစ္ဆတိ၊ ၎်။ ပ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။
 စက္ခုဝိညေယျေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မပေသု၊ တို့၌။ အဝဿုဏော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမိုး
 စွတ်အပ်သောရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝံ ဝိဟာရိံ၊ ဤသို့
 နေလေ့ရှိသော။ နံ ဘိက္ခု၊ စ။ ထိုရဟန်းသို့လည်း။ မာရော၊ ကိလေသမာရ်၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်သည်။
 စက္ခုဏောပိ၊ မျက်စိမှလည်း။ ဧ ဥပသင်္ကမတိ၊ အကယ်၍မှလည်း ချဉ်းကပ်ငြားအံ့။
 (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) မာရော၊ သည်။ ဩဘာရံ၊ အခွင့်ကို။ လဘာတေဝ၊ ရသည်သာလျှင်တည်း။
 မာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ အကြောင်းကို။ လဘာတိ ဧဝ၊ ရသည်သာလျှင်တည်း။ ပ။ မာရော၊
 သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဘာတိ ဧဝ၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ သေယျဏာပိ၊ ကား။ သက္ကံ၊ ခြောက်သော။ ကောလာပံ၊ အနှစ်မရှိသော။
 ဝါ၊ အခေါင်းပေါက်ရှိသော။ တေရောဝသိကံ၊ နှစ်လန်ပြီးသော။ ယံ နုဠာဂါရံ ဝါ၊ အကြင်
 ကြူမိုးအိမ်သည်၎င်း။ ယံ တိဏာဂါရံ ဝါ၊ အကြင်မြက်မိုးအိမ်သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၎်။) ပုရိသော၊
 သည်။ နံ၊ ထိုကြူမိုးအိမ် မြက်မိုးအိမ်သို့။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယပိ၊ အရွှေအရပ်မှလည်း။
 အာဒိတ္တာယ၊ ရံရံငြိသော။ တိဏက္ကာယ၊ မြက်မိုးရူးဖြင့်။ ဧ ဥပသင်္ကမေယျ၊ အကယ်၍
 ချဉ်းကပ်ငြားအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဩဘာရံ၊ ကို။ လဘောထေဝ၊ ရသည်
 သာလျှင်တည်း။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဘောထ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ ပုရိသော၊ သည်။
 နံ၊ သို့။ ပစ္စိမာယပိ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်မှလည်း။ ပ။ ဥတ္တရာယပိ ဒိသာယ၊ မှလည်း။ ပ။
 ဒက္ခိဏာယပိ ဒိသာယ၊ မှလည်း။ ပ။ ဟေဋ္ဌိမတောပိ၊ မှလည်း။ ပ။ ဥပရိမတောပိ၊ မှလည်း။ ပ။
 ပုရိသော၊ သည်။ နံ၊ သို့။ ယတော ကုတောစိပိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသောအရပ်မှလည်း။ အာ-
 ဒိတ္တာယ၊ သော။ တိဏက္ကာယ၊ ဖြင့်။ ဧ ဥပသင်္ကမေယျ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဂ္ဂိ၊ သည်။
 ဩဘာရံ၊ ကို။ လဘောထေဝ၊ လျှင်တည်း။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဘောထ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။
 အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝေမေ ဝေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မာရော၊ သည်။ ဧဝံ ဝိဟာရိံ၊ သော။ နံ
 ဘိက္ခု၊ သို့။ စက္ခုဏောပိ၊ မျက်စိမှလည်း။ ဧ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) မာရော၊
 သည်။ ဩဘာရံ၊ ကို။ လဘာတေဝ၊ လျှင်တည်း။ မာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဘာတိ ဧဝ၊
 တည်း။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧဝံ ဝိဟာရိံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဓမ္မပါ စ၊ ဓမ္မပါရှိတို့သည်လည်း။

၁။ ပရိတ္တစေတသောတိ အကုသလဝိတ္တော။ (မ-ဋ္ဌ ၂၊ စာပိုဒ် ၄၀၉။) ပရိတ္တစေတသောတိ ကိလေသေယံ
 ပရိမတာ သတ္တိတဝိတ္တော။ ထေနာယ "အကုသလဝိတ္တော"တိ။ (မ-ဋ္ဌ ၂၊ စာပိုဒ် ၄၀၉။)

အဓိဘံသု၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝှပေ၊ ဝှပါရုံတို့ကို။ န အဓိဘောသိ၊ မလွမ်းမိုး
 မနှိပ်စက်နိုင်။ သဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အဓိဘံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဓေ၊ တို့ကို။
 န အဓိဘောသိ၊ မလွမ်းမိုး မနှိပ်စက်နိုင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ န အဓိဘောသိ၊ မလွမ်း
 မိုး မနှိပ်စက်နိုင်။ ကာဝုသော။ တို့။ ဝှပါရုံတို့ထော။ ဝှပါရုံတို့သည် လွမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။
 သဒ္ဓါခိဘူတော၊ အပ်သော။ ဂန္ဓာခိဘူတော၊ အပ်သော။ ရသာခိဘူတော၊ အပ်သော။ ဖောဠုဗ္ဗာ-
 ခိဘူတော၊ အပ်သော။ ဓမ္မာခိဘူတော၊ အပ်သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ အဓိဘူတော၊
 ဝှပါရုံစသည်တို့သည် လွမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်၏ဟူ၍။ အနဝိဘူ၊ ဝှပါရုံစသည်တို့ကို မလွမ်းမိုး မနှိပ်စက်
 နိုင်ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သံကိလေသိကာ၊ ငြိမ်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော။ ပေါနောဘ-
 ဝိကာ၊ တပန် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ (ဘဝသစ်ကိုပြုခြင်းအလေ့ရှိကုန်သော။) သဗရာ၊
 ဗုဒ္ဓခြင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသောဒုက္ခကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။
 အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။
 အဓိဘံသု၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်ပြီ။ အာဝုသော။ တို့။ ဝေံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဝဿုတော၊
 ကိလေသာတည်းဟူသောမိုးစုတ်အပ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အနဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မိုးမစုတ်
 အပ်သူသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဝှပါ-
 ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပိယဂ္ဂပေ၊ သော။ ဝှပေ၊ ၌။ နာခိမုစ္ဆတိ၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းအားဖြင့် နှလုံးမသွင်း။
 ဝါ၊ မတပ်မက်။ အပ္ပိယဂ္ဂပေ၊ သော။ ဝှပေ၊ ၌။ န ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်။
 ဥပဋ္ဌိတကာယဿတိ စ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်သော ကာယဂတာသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဏ-
 စေတသော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ကိလေသာမရှိသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိယရတိ၊
 နေ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၌။ သာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပ္ပနာ၊
 ကုန်သော။ ပါပကာ။ ကုန်သော။ တေ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ။
 အကြွင်းမဲ့။ နိဂ္ဂဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တဉ္စ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ကိုရင်း။ တဉ္စ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ကိုရင်း။
 ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၍။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ စက္ခုဝိညေ-
 ယေယုသု၊ ကုန်သော။ ဝှပေသု၊ တို့၌။ အနဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မိုးမစုတ်အပ်သော
 ရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ အပ်၏။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ မာရော၊ သည်။ ဝေံဝိဟာရိံ၊ သော။ နံ ဘိက္ခု၊
 သို့။ စက္ခုတေပိ၊ မှလည်း။ စေ ဥပသကံမတိ၊ အံ။ (ဝေံ သတိ၊ သော်။) မာရော၊ သည်။
 သြတာရံ၊ ကို။ နေဝ လဘတိ၊ မရသည်သာ။ မာရော၊ သည်။ အာရမ္မာနံ၊ ကို။ န လဘတိ ဝေ၊
 မရသည်သာ။ ပ။ န လဘတိ ဝေ၊ သည်သာ။

အာဝုသော၊ တို့။ သေယုထာပိ၊ ကား။ ဗဟလမတ္တိကာ၊ ထူထဲသောမြေပိုင်ရှိသော။ အဋ္ဌါ-
 ဝလေပနာ၊ စိုစွတ်သောညွန့်ပြောင်းဖြင့် လိမ်းကျံ (သွန်းလောင်း) အပ်သော။ ။ ကုဋ္ဌာဂါရံ ဝါ၊
 စုလစ်မွန်းချွန်တပ်သောအိမ်သည်ရင်း။ သာလာ ဝါ၊ စရပ်သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၍။) ပုရိသော၊
 သည်။ နံ၊ ထိုစုလစ်မွန်းချွန်တပ်သောအိမ်၊ စရပ်သို့။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယပိ၊ အရှေ့အရပ်မှလည်း။

၁။ အဋ္ဌါဝလေပနာ ဥပသကံသောဘိ စေတ္တ မနုဿာ ပါကာရပါပံ သော ဣဒါဠာနေန ဣဒါဠာဘိ စိနိဟူ၍
 ဥပရိ သုသာယ လိမ္မန္တိ၊ ဝေံ ကလာ ပါကာရပါပါ ဥပကာရိယာဘိ ဝုစ္ဆန္တိ၊ တာ တိန္ဒေန ဝလေပန သိတ္တာ
 အဋ္ဌါဝလေပနာ နာ၊ ဟောန္တိ။ (မဒ္ဒ ၁၊ အပိုဒ်-၁၆၈။)

အာဒိတ္တာယ၊ ရဲရဲညီသော၊ တိက္ခကာယ၊ မြက်မီးရှူးဖြင့်။ စေ ဥပသင်္ကမေယျ၊ အံ။ (စေ သတိ၊
 သော်။) အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဩဘာရံ၊ ကို။ နေဝ လဘောထ၊ မရဟသည်သာတည်း။ အဂ္ဂိ၊ သည်။
 အာရပ္ပထံ၊ ကို။ န လဘောထ ၊ တည်း။ပ။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ အာရပ္ပထံ၊ ကို။ န လဘောထ ဝေ၊
 တည်း။ အာရုသော၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ မာဏေ၊ သည်။ပ။ အာရုသော၊ တို့။ စေ
 ဝိဟာရံ၊ သော။ သိက္ခ၊ သည်။ ရူပေ၊ တို့ကို။ အဓိဘောသိ၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက်၏။ ရူပါ၊ တို့သည်။
 သိက္ခ၊ ကို။ န အဓိဘံသ၊ မလွမ်းမိုးမနှိပ်စက်နိုင်ကုန်။ပ။ အာရုသော၊ တို့။ ရူပါဝိဘူ၊ ရူပါရုံဘို့ကို
 လွမ်းမိုးနှိပ်စက်တတ်သော။ သဒ္ဓါဝိဘူ၊ သော။ပ။ ဓမ္မာဝိဘူ၊ သော။ အယံ သိက္ခ၊ ကံ။ အဓိဘူ၊
 ရူပါရုံသည်တို့ကို လွမ်းမိုးနှိပ်စက်နိုင်၏ဟူ၍။ အနုဓိဘူတော၊ ရူပါရုံသည်ဘို့သည် မလွမ်းမိုးမနှိပ်
 စက်နိုင်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ သံကိလေသိကော၊ ကုန်သော။ ပေါနောဘဝိကေ၊ ကုန်သော။ သဒေရေ၊
 ကုန်သော။ ဒုက္ခဝိပါကော၊ ကုန်သော။ အာယတိံ ၊ ဌ။ ဇာတိဇရာမရထိယေ၊ ကုန်သော။ ပါပကော၊
 ကုန်သော။ တေ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အဓိဘောသိ၊ ပြီ။ အာရုသော၊ တို့။ ခေ ခေါ၊
 လျှင်။ အနဝဿုတော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

☞ အထ ခေါ၊ ဌ။ သကဝါ၊ သည်။ ဥဠဟိတူ၊ ထတော်မူ၍။ အာယသ္မန္တံ မောဂ္ဂုလ္လာနံ၊ ကို။
 “မောဂ္ဂုလ္လာနံ၊ လ္လာနံ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ မောဂ္ဂုလ္လာနံ၊ လ္လာနံ။ သာဓု ခေါ၊
 ကောင်းစွာသာလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ သိက္ခ၊ ကံ။ တိအား။ အဝဿုတပရိယာယဉ္ဇ၊ ကိုင်း။
 အနဝဿုတပရိယာယဉ္ဇ၊ ကိုင်း။ အဘာသိတိ၊ ဟောပြီ”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနော၊ သည်။ သတ္တာ၊ သည်။ သမနုညော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်။
 ဝါ၊ တူသောအလိုရှိတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေ သိက္ခ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနာယ၊ ၏။ အာသိတိ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒ၊
 ၊ ဝန်နှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဒုက္ခဗ္ဗေသုတ်

၂၄၄။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သိက္ခ၊ သည်။ ယတော ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံ
 သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့၏။
 သမုဒယဉ္ဇ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကိုင်း။ အတ္တဂံမဉ္ဇ၊ ချုပ်ကြောင်း ချုပ်ငြင်းကိုင်း။ ယထာဘူတံ၊
 မှာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) ယတော၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။
 ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို။ ပဏတော၊ မြင်သော။ အဿ၊ ထိုလူတို့
 ၏ (သန္တာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယော ကာမစွန္ဒော၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်ကိုင်း။
 ယော ကာမသ္မေဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူသော အစေးသည်ကိုင်း။ ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊ အကြင်
 လိုချင်ခြင်းဟူသော တွေဝေခြင်းသည်ကိုင်း။ ယော ကာမပရိဂ္ဂဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူသော
 ပူလောင်ခြင်းသည်ကိုင်း။ (ဟောတိ၊ ၏။) သော၊ ထိုကာမစွန္ဒာသည်သည်။ နာနုသေတိ၊
 (မက်ဖြင့်ပယ်သောအားဖြင့်) မကိန်း။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဿ၊ ထို
 ရဟန်းသည်။ ကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ စရန္တံ၊ ကျင့်သောသူသို့။ ဝိပုရန္တံ၊

နေသောသို့။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အသိဇ္ဈာဗေဒါမနဿာ၊ အလိုကြီးခြင်း၊ နှလုံးမသာယာ
 ကြီးဟု ဆိုဖတ်ကုန်သော။ အကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနုဿဝန္တိ၊ အစဉ်လိုက်၌ မနှိပ်ငြိမ်းကုန်။
 ဝါပဿ၊ အားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စာရော စ၊ ကျင့်ခြင်းကို၎င်း။ ဝိယာရော စ၊ နေခြင်း
 ကို၎င်း။ အနုပုဒေဝါ၊ လျော်စွာ သိအပ်သည်။ ဝါ၊ အဖန်ဖန်သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊
 ကို၎င်း။ အတ္တကမ္မဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ “ဣတိ၊ ဤသည်ကား။
 ဣပံ၊ ငုပ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝုပဿ၊ ။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသည်ကား။ ဝုပဿ၊ ။ အတ္တကမော၊ ချုပ်ကြောင် ချုပ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။
 ဝေဒနာ၊ တည်း။ ပ။ ဣတိ၊ ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ။ အတ္တကမောတိ၊ ချုပ်ကြောင်းချုပ်ခြင်းတည်း”
 ဟူ၍။ (ပဇာနာတိ၊ ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊
 ကုန်သော။ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ကို၎င်း။ အတ္တကမ္မဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။
 ပဇာနာတိ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊
 ။ (သန္တာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယော ကာမစ္စန္ဒော၊ သည်။ ယော ကာမသေဟော၊ သည်။
 ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊ သည်။ ယော ကာမပရိတ္တာဟော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ။) သော၊ သည်။
 နာနုဿတိ၊ မကိန်း။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ ဝိဋ္ဌာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေယျထာပိ၊ ကား။ ဝိတစ္စိကာနံ၊ မီးတောက်မီးလျှံမှ ကင်းကုန်သော။
 ဝိတဓမ္မာနံ၊ မီးခိုးမှကင်းကုန်သော။ အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျီးတို့ဖြင့်။ ပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်သော။ သာဓိက-
 ပေါရိသ၊ အလွန်နှင့်တကွတသုအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျီးတိုင်းသည်။ (အဿ၊
 ။) အထ၊ ထို အခါ၌။ ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အမရိတုကာမော၊
 မသေလိုသော။ သုကောမော၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိသော။ ဒုက္ခပရိက္ခလော၊ ဆင်းရဲကိုစက်ဆုပ်
 သော။ ပရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဗလဝန္တော၊
 အားရှိကုန်သော။ ခော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပရိသ၊ ယောကျ်ားတို့သည်။ နာနာဗာဟာသု၊
 အသီးသီးသော လက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတု၊ ကိုင်၍။ တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ အင်္ဂါရကာသု၊
 မီးကျီးတိုင်းသို့။ ဥပကနေယျ၊ ဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဣတိစိတိဓေဝ၊
 ဤသို့ဤသို့သာလျှင်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ သန္တာမေယျ၊ ကောင်းစွာကိုင်ညွှတ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်
 ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်နည်းဟုမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ အဿ ပရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ (ဥတံ၌ ဆဋ္ဌဇတ္ထာစပ်။) “အဟံ၊
 သည်။ ဣမံ အင်္ဂါရကာသု၊ ဤမီးကျီးတိုင်းသို့။ စေ ပပတိဿာမိ၊ အကယ်၍ကျသည်ဖြစ်အံ့။
 တဒတာနိဒါနံ၊ ထိုသို့ကု ခြင်းတည်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ မရဟံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့သော်၎င်း။
 မဂဏမတ္တံ၊ သေလေးကံရုံမျှသော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့သော်၎င်း။ နိဂစ္ဆိဿာမိတိ၊ ရောက်ရ-
 အံ့”ဟူ၍။ ဥတံ၊ သိအပ်ပီ။ (ဧသု၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူ
 သောလျှင်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်
 ။) ကာမေသု၊ တို့၌။ ယော ကာမစ္စန္ဒော၊ သည်။ ယော ကာမသေဟော၊ သည်။ ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊

၁။ လာသတ္တံ ဝိတ္ထောဒု အမေး အဖြေ ဝါကုမ္ပာဒင့်လျော်ညီစေရန် သျှာဒုအတိုင်းပြင်၍ သပ္ပန်လိုက်သည်။
 “နာနုသေန္တိ” ဟု အားလုံးအညီပြင်လျှင်လည်း သင့်သည်ပင်။

သည်။ ယော ကာမပရိတ္တာဟော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ဇိ။) သော၊ ထိုကာမစွန္ဒရသည်သည်။ နာနုသေတိ၊ မကိန်းအောင်း။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ အဂါ ရုကာသုပမာ၊ မီးကျိုးတင်းလျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ရှအပ် ကုန်သည်။ ယောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထ္ဌာ၊ လျှင်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ စရန္တံ၊ သို့။ ဝိဟရန္တံ၊ သို့။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿ၊ ကုန်သော၊ အကုသလာ မွှော၊ တို့သည်။ နာနုသေဝန္တိ၊ အစဉ်လိုက်၍မနှိပ် စက်ကုန်။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ စာရောစ၊ ကို၎င်း။ ဝိဟာရောစ၊ ကို၎င်း။ အနုဗုဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယုတပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဗဟုကထုကံ၊ များစွာသော ဆူးရှိသော။ ဒါယံ၊ တောအုပ်သို့။ ပဝိသေယု၊ ဝင်ရာ၏။ တဿ၊ ထို ယောကျ်ား၏။ ပုရထေသပိ၊ ရွှေ့လည်း။ ကဏုကော၊ ဆူးသည်။ (အဿ၊ ဇိ။) ပစ္စတေသပိ၊ နောက် နှစ်လည်း။ ကဏုကော၊ သည်။ (အဿ၊ ဇိ။) ဥတ္တရတေသပိ၊ မြောက်ဘက်နှစ်လည်း။ ကဏုကော၊ သည်။ (အဿ၊ ဇိ။) ဒက္ခိတတေသပိ၊ တောင်ဘက်နှစ်လည်း။ ကဏုကော၊ သည်။ (အဿ၊ ဇိ။) ဟေဋ္ဌ- တေသပိ၊ အောက်နှစ်လည်း။ ကဏုကော၊ သည်။ (အဿ၊ ဇိ။) ဥပရိတေသပိ၊ အထက်နှစ်လည်း။ ကဏုကော၊ သည်။ (အဿ၊ ဇိ။) သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ “ကဏုကော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ မာ ဝိဇ္ဇိတိ၊ မစူးစေလင့်”ဟူ၍။ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သလျှင်။ အဘိက္ကမေယု သေယုတပိ၊ ရွှေ့သို့တက်ရာသက်သို့။ သတောဝ၊ သလျှင်။ ပဋိက္ကမေယု သေယုတပိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်ရာသက်သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ လောကော နှံ။ ယံ ပိယဇ္ဈံ၊ အကြင်ချစ်အပ်သော သဘောရှိသော ရုပ်သည်၎င်း။ ယံ သာတဇ္ဈံ၊ အကြင်သာယာအပ်သော သဘောရှိသော ရုပ်သည် ၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) အယံ၊ ဤပိယရုပ်သာတရုပ်ကို။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား ၏။ ဝိနယော၊ အဆုံးအမတော်၌။ ကဏုကောတိ၊ ဆူးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတု၊ သိ၍။ သံဝရော စ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို၎င်း။ အသံဝရော စ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကို ၎င်း။ ဝေဒိတဗော၊ သိအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထ္ဌာ၊ လျှင်။ အသံဝရော၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣ၊ ဤ ငါဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ (အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၂၄၃၊ အဝဿုတပရိယာယသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ၊ လျှင်။ အသံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထ္ဌာ၊ လျှင်။ သံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ (အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၂၄၃၊ အဝဿုတပရိယာယသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ၊ လျှင်။ သံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ စရတော၊ ကျင့်သော။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ တရံတခါ၌။ သတိသမ္မာသာ၊ သတိလှုပ်ကင်း၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကြောင့်။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ သရသကံပျိ၊ ကြံစည်တတ် ပြေးသွားတတ်ကုန် သော။ သံယောဇနိယာ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလာ၊ တို့သည်။ စေ ဥပ္ပဇန္တိ၊ အံ။ (ဝေသတိ၊ သော်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတုပ္ပါဒေါ၊ သတိ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒန္တော

နံ နှေး၏။ အထ ခေါ်။ စင်စစ်သော်ကား။ နံ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာ သာလျှင်။ ပဗောတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တိကဓေတိ၊ ကင်းသည်ကိုပြု၏။ (ကင်းအောင်ပြု၏လည်းဟူ။) အနဘာဝံ၊ တစန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဖိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ သန္တတ္ထေ၊ ပူလောင်သော။ အယောကဋ္ဌာယေ၊ သံဆိုးကင်း၌။ ဓမ္မေ ဝါ ဥဒကဗုသိတာနိ၊ နှစ်ခုသော ရေပေါက် တို့ကို၎င်း။ တိဏိ ဝါ ဥဒကဗုသိတာနိ၊ ဆုံးခုသော ရေပေါက်တို့ကို၎င်း။ (တနည်း) ဓမ္မေ ဝါ ထိထိ ဝါ ဥဒကဗုသိတာနိ၊ နှစ်ပေါက်၊ ဆုံးပေါက်သော ရေပေါက်တို့ကို။ နိပါဏေယျ၊ ချဏ်။ ဝါ၊ ချဏ်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒကဗုသိတာနိ၊ ရေပေါက်တို့၏။ နိပါတော၊ ကျခြင်းသည်။ ဒန္တော၊ နံ နှေး၏။ အထ ခေါ်။ စင်စစ်သော်ကား။ နံ၊ ထိုရေပေါက်သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာသာလျှင်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ သေယျထာပိ၊ ရောက်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ်။ ဤအတူသာလျှင်။ ဝေံ၊ သို့။ စရတော၊ သော။ ဝေံ၊ သို့။ ဝိဟရတော၊ သော။ တထ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကခါစိ ကရဟစိ၊ ၌။ သတိသမ္ပောသာ၊ ကြောင့်။ ပါပကော၊ ကုန်သော။ သရသကံပျါ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ အကု သလာ၊ တို့သည်။ စေ ဥပ္ပုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်အံ့။ (ဝေံသတိ၊ သော်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတုပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဒန္တော၊ ၏။ အထ ခေါ်။ ကား။ နံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်။ ပဗောတိ၊ ၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ၏။ ဗျန္တိကဓေတိ၊ ၏။ အနဘာဝံ၊ သို့။ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ ခေါ်။ ဤသို့လျှင်။ ယကော၊ အားဖြင့်။ စရန္တံ၊ သို့။ ဝိဟရန္တံ၊ သို့။ ပါပကော၊ ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒေါ၊ မနဏာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ မော၊ တို့သည်။ နာနုဏ္ဍိ၊ ကုန်။ (တထာ၊ အားပြီ။) ဘိက္ခုနော၊ သည်။ စာဓေ စ၊ ကို၎င်း။ ဝိဟာဓေ စ၊ ကို၎င်း။ အနုဗုဓေါ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ စရန္တံ၊ သော။ ဝေံ၊ သို့။ ဝိဟရန္တံ၊ သော။ ထံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဓုဇောနော ဝါ၊ မင်းတို့သည်၎င်း။ ဓုဇမဟာမတ္တာ ဝါ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့သည်၎င်း။ မိတ္တာ ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ ချစ်ကျမ်းဝင်သောသူတို့သည်၎င်း။ အမစ္စာ ဝါ၊ ထိုထိုအမှု ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့၌တကုဖြစ်သော သူတို့ သည်၎င်း။ ဉာတိ ဝါ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၎င်း။ သာလောဟိတာ ဝါ၊ သားချင်းတို့သည်၎င်း။ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ အဘိဟဋ္ဌါ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ “သော ပုရိသ၊ အမောင် ယောကျ်ား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တေ၊ သင်အား။ (အနုဒယန္တိဉ္စပံ။) ဝါ၊ သင်၏။ (ဣမေ ကာသာဝါဉ္စပံ။) ဣမေ ကာသာဝါ၊ ဤဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်တို့သည်။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ အနုဒယန္တိ၊ လောင်မြိုက်ကုန်၏။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မုဏ္ဍော၊ ဦးပြည်းကတိုး သည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။) ကပါလံ၊ မှက်ကို။ (ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍။) အနုစရသိ၊ လှည့်လည်ဘိ သနည်း။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ဟိနာယာဝတ္တိတွာ၊ လူထွက်၍။ ဘောဂေ စ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်း။ ဘူဉ္ဇာ၊ ခံစားလော့။ ပုညာနိ စ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း။ ကဓေဟိတိ၊ ပြုလော့”ဟူ၍။ စေ ပဝါရေယျ၊ အကယ်၍ ဘိတ်ကုန်ငြားအံ့။ (ဝေံသန္တေသု၊ ဤသို့ ဘိတ်ကုန်သော်လည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝတံ၊ စင်စစ်။ ဝေံ၊ သို့။ စရန္တော၊ သော။ ဝေံ၊ သို့။ ဝိဟရန္တော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဝါ၊ ချ၍။ ဟိနာယာဝတ္တိအတိတိ၊ လူထွက် လတ္တံ့ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၁။ အမစ္စာဘိ သုယဇ္ဇော။ ဉာတိတိ သဏ္ဍာယသုယုတ္တိကာ၊ သာလောဟိတာတိ သမာနလောဟိတာ သာတိ သင်္ဂါအာဒယော။ (အံ-ဋ္ဌ ၂-စာပိုဒ်-၇၆-နှင့် ၇၆-၇၇-ကား။)

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သေဿုထာပိ၊ ကာ။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ ပါစိနနိန္ဒာ၊ အရွှေအရပ်သို့ ညွှတ်၏။ ပါစိနပေါဏာ၊ အရွှေအရပ်သို့ကိုင်၏။ ပါစိနပဗ္ဗာရာ၊ အရွှေအရပ်သို့ ရွှင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာဇနကာယော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ကုဒ္ဒါလပိဋကံ၊ ပေါက်တူးချင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ဟူ၍။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမံ ဂင်္ဂါနဒီ” ဤဂင်္ဂါမြစ်ကို။ ပစ္စာနိန္ဒ၊ အနောက်အရပ်သို့ ညွှတ်သည်ကို။ ဝါ၊ အနောက်အရပ်သို့ ညွှတ်အောင်။ ပစ္စာပေါဏံ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ပစ္စာပဗ္ဗာရံ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ကရိယာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့” ဟူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တံ၊ ငါဘုရားဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကို။ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ သော မဟာဇနကာယော၊ သည်။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ကို။ ပစ္စာနိန္ဒ၊ ကို။ ပစ္စာပေါဏံ၊ ကို။ ပစ္စာပဗ္ဗာရံ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ကရေယျ အပိ န ခေါ၊ ပြုနိုင်စွမ်းလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးဘော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နောဟိ မသင့်ပါဘုရား။ တံ၊ ထိုသို့မပြုနိုင်ခြင်းသည်။ ကိယ ဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ သည်။ ပါစိနနိန္ဒာ၊ ၏။ ပါစိနပေါဏာ၊ ၏။ ပါစိနပဗ္ဗာရာ၊ ၏။ သာ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကို။ ပစ္စာနိန္ဒာ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ပစ္စာပေါဏာ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ပစ္စာပဗ္ဗာရာ၊ ကို။ ဝါ၊ အောင်။ ကာဘံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ န သုကရာ မလွယ်။ (တသျှ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။) သော မဟာဇနကာယော၊ သည်။ ကိလမထာ၊ ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဇာတထ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာဝဘာဂိ ဝေ စ ပန အဘိရိရုံသည်သာလျှင်။ အထ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဝေ၊ သို့။ ရေန္တံ၊ သော။ ဝေ၊ သို့။ ငိယရန္တံ၊ သော။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ရာဇော ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပ။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တံ၊ သည်။ ကိယ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယံ တံ ဝိဇ္ဇံ၊ အကြင်မိတ်သည်။ ဝိဇ္ဇတံ၊ ပတ်လုံး။ ဝိဝေကနိန္ဒ၊ ထဒဂံဝိဝေက၊ သမုစ္ဆေဝိဝေက၊ နိယရဏဝိဝေကသို့ ညွှတ်၏။ ဝိဝေကပေါဏံ၊ ကိုင်၏။ ဝိဝေကပဗ္ဗာရံ၊ ရွှင်း၏။ တထာ (တံ စိတ္တံ)၊ ထိုစိတ်သည်။ ဟိနာယာဝတ္ထိသထိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဣတိ၊ ပြီး။)

ထက္ကံ၊ သုစိသုဗျာကံသောသုတ်တည်း။

၈-ကိသုကောပမသုတ်

၂၄၅။ အထ ခေါ၊ ရှိ။ အညတရာ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်း ယေန၊ ရှိ။ အညတရာ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီး။ ဥပသကံမိဘူ၊ ရှိ။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဒဿနံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်အပြင်သည်။ ဝါ၊ သေဒါးသောမဂ်ဉာဏ်အပြင်သည်။ (အဋ္ဌကထာ၌ နှစ်နည်းပွင့်၏။) သုဝိသုဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ နခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မေးလျှောက်ပြီး။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယထော ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆန္တံ၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ အတ္တကမဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အာဝုသော၊

၁။ ယံ ဟိ တံ ဘိက္ခုဝေ စိတ္တန္တံ ဣဒံ ယသျှ စိတ္တံ အနာဝရန္တေ ပုဂ္ဂလသ အာဝုဇနံ နာမ နတ္ထိ၊ ဝေဉ္ဇပုဂ္ဂိုလ်တို့ အနာဝရန္တံ၊ တသျှ ဝတ္ထံ။ (၄)။ ရဟန်း၏စိတ်သည် လူ့ဘဝ မလည်သည်၌သော် ရဟန်းသည် လူ့ဘဝ မလည်နိုင်၊ သို့ဖြစ်၍ “စိတ်သည် လူမထွက်” ဟု ဆိုရတော့သည်။

ငါ့ရှင်၊ ဣတ္ထာဝတာ ခေါ၊ ဖြင့်၊ ဘိက္ခုနော၊ ဇိ၊ ဒဿနံ၊ သည်၊ သုဝိသုဗ္ဗံ၊ သည်၊ ဟောတိ၊ ဇိ။
ဣတိ၊ ဣသိ ဖြေဆို၏။

အထ ခေါ၊ ဣ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ ဇိ။ ပဉ္စဝေယျာကရဏေန၊ ပြဿနာကို
ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဣ။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊
သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သိ။ ဥပသကံမိ၊ ပြိ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဣ။ တံ ဘိက္ခု၊ ကိ။ “အာဝုသော၊
ငါ့ရှင်။ပ။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ နည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါ စ၊ ပြိ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။
ယတော ခေါ၊ ဣ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စနံ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ တံ၏။ပ။ ပဇောနာတိ၊ ဇိ။
အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣတ္ထာဝတာ ခေါ၊ ဖြင့်။ပ။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ဣတိ၊ ဣသိ ဖြေဆို၏။

အထ ခေါ၊ ဣ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယတော ခေါ၊ ဣ။ ဘိက္ခု၊ သည်။
“ယံ ကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားအပေါင်းသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။
သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ နိရောဓဓမ္မန္တံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏”ဟူ၍။ ယထာ-
ဘူတံ၊ စွာ။ ပဇောနာတိ၊ ဇိ။ပ။ ဣတိ၊ ဣသိ ဖြေဆို၏။

အထ ခေါ၊ ဣ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ ဇိ။ ပဉ္စဝေယျာကရဏေန၊ ဖြင့်။
အသန္တုဋ္ဌော၊ ဣ။ယေန၊ ဣ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣ၊ ဣ။ ယေန၊ ဣ။
အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သိ။ ဥပသကံမိ၊ ပြိ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဣ။
တံ ဘိက္ခု၊ ကိ။ ‘အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကိတ္တာဝတာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ဇိ။ ဒဿနံ၊ သည်။
သုဝိသုဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ နည်း’ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ မေးလျှောက်ပြီ။
ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သိ။ ဝုတ္တော၊ မေးလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ မံ၊ ထပ်ညွှန်
တော်ကို။ ‘အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယတော ခေါ၊ ဣ။ပ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏’ဟူသော။ တေ၊ ကိ။
အဝေါစ၊ ပြိ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အထ ခေါ၊ ဣ။ အဟံ၊ သည်။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အထ ခေါ၊ ဣ။
အဟံ၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ ဇိ။ ပဉ္စဝေယျာကရဏေန၊ ဖြင့်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ ဖြစ်၍။ ယေန၊
ဣ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သိ။ ဥပသကံမိ၊ ပြိ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊
ဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ဇိ။ ဒဿနံ၊ သည်။ သုဝိသုဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ နုခေါတိ၊ နည်း”ဟူသော။
တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျတာပိ၊ ကာ။ ပုရိသဿ၊ သည်။ ကိံသုကော၊ ပေါက်ပင်ကို။
အဓိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ ရွေး၍ မပြင်အပ်ဘူးသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ယေန၊
ဣ။ ကိံသုကဿ၊ ကိ။ ဒဿာဒိ၊ မြင်ဘူးသော။ အညတရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊
ဇိ။) တေန၊ သိ။ ဥပသကံမေယျ၊ ချဉ်းကပ်ရာ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဣ။ တံ ပုရိသံ၊ ကိ။ “ဘော
ပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ ကိံသုကော၊ သည်။ ကိံဒိသောတိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိပါသနည်း”
ဟူ၍။ ဝေ၊ ဣသိ။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ “အဗ္ဗော ပုရိသ၊ အမောင်
ယောက်ျား။ ကိံသုကော၊ သည်။ ဇ္ဈာမခါ၊ သေယျတာပိ၊ မီးလောင်တိုင်ငုတ်ကဲ့သို့။ ကာဠကော
ခေါတိ၊ မည်းနက်သည်သာလျှင်တည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ သိ။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန
ခေါ ပန သမယေန၊ ဣ။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုရွေး၍ မြင်ဘူးသော ယောက်ျား၏။ ဒဿနံ
ယထာဒိ၊ မြင်ခြင်းကဲ့သို့လည်း။ ကိံသုကော၊ သည်။ တာမိသောဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာ
လျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အထ ခေါ၊ ဣ။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တဿ

ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ပဉ္စဝေယျာကရဏေန၊ ပြင်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ ဤ။ ယေန၊ ဤ။ ကိသုကော၊ ကိသုကော၊ သော၊ အညတရာ၊ သော။ ပုဂ္ဂိုလော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံပေယျ၊ ရာဇ်။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဤ။ တံ ပုဂ္ဂိုလံ၊ ကိ။ “ဘော ပုဂ္ဂိုလ၊ ကျား။ ကိသုကော၊ သည်။ ကိသုကော၊ သည်။ နည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာဇ်။ သော၊ သည်။ “အဗ္ဗော ပုဂ္ဂိုလ၊ ကျား။ ကိသုကော၊ သည်။ မံသပေသိ သေယျထာပိ၊ သားတစ်ကဲ့သို့။ လောဟိတကော ငေါတိ၊ နိသော အဆင်းရှိသည်သလျှင်တည်း” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာဇ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဤ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဤ။ တံ ပုဂ္ဂိုလံ၊ ကိ။ “ဘော ပုဂ္ဂိုလ၊ ကျား။ ကိသုကော၊ သည်။ ကိသုကော၊ သည်။ နည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာဇ်။ သော ပုဂ္ဂိုလော၊ သည်။ “အဗ္ဗော ပုဂ္ဂိုလ၊ ကျား။ ကိသုကော၊ သည်။ သိရိသော သေယျထာပိ၊ ကုက္ကိပင်ကဲ့သို့။ ဩရိကဇာတော၊ တွဲရဲဆွဲဆွဲအပ်သော အမျှင်သဖွယ်သီး၏။ အာဒိန္နသိပိဋိကော၊ (အောက်သို့ မျက်နှာပြု၍) ဆွဲထားအပ်သော သန်လျက်အိမ်သဖွယ်သီး၏”။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာဇ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဤ။ သော၊ သည်။ “အဗ္ဗော ပုဂ္ဂိုလ၊ ကျား။ ကိသုကော၊ သည်။ နံဂြောဓော သေယျထာပိ၊ ပညောင်ကဲ့သို့။ ဗဟုပတ္တပလာသော၊ ထူထဲသော ရွက်နုရွက်ရင့်ရှိ၏။ သန္တုဋ္ဌာယောတိ၊ တစ်ထည်း စပ်သော အရိပ်ရှိ၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာဇ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဤ။ တဿ ပုဂ္ဂိုလဿ၊ ဤ။ ဝဿနံ ယထာပိ၊ လည်း။ ကိသုကော၊ သည်။ တာဒိသောတ၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရာဇ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေမေဝ ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဓိမုတ္တာနံ၊ နှလုံးသွင်းကုန်သော။ တေသံ သပ္ပုရိသာနံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့၏။ ဝဿနံ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်အမြင်သည်။ ဝါ၊ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်အမြင်သည်။ သုဝိသုဗ္ဗိ၊ ကောင်းစွာအထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တထာ ဣထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်း အရာအားဖြင့်။ ထေဟိ သပ္ပုရိသေဟိ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဗျာကတံ၊ ပြောဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ရညော၊ မင်း၏။ ဒဠုဒ္ဓါပံ၊ မြို့မြို့ခိုင်ခံ့သော တံတိုင်းခြေငိုသော။ ဒဠုပါကာရတောရဏံ၊ မြို့မြို့ခိုင်ခံ့သော တံတိုင်း၊ တုခိုက်တိုင်ငိုသော။ ဝါ၊ ဒဠုပါကာရတောရဏံ၊ မြို့မြို့ခိုင်ခံ့သော တံတိုင်း၊ တံခါးပေါင်ရှိသော။ ဧဒ္ဓါ၊ တံခါး ခြောက်ပေါက် ရှိသော။ ပစ္စန္နိမံ၊ အစွန်အနားဖြစ်သော။ နဂရံ၊ မြို့သည်။ (အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။) ဣတ္ထိ၊ ထိုမြို့။ အညာတာနံ၊ မသိကုန်သော သူတို့ကို။ နိဝါရေတာ၊ တားမြစ်တတ်သော။ ဉာတာနံ၊ သိကုန်သော သူတို့ကို။ ပဝေသေတာ၊ ဝင်စေတတ်သော။ (သွင်းတတ်သောလည်းဟူ၍) ပဏ္ဍိတော၊ ညာ ရှိသော။ ဗျတ္တော၊ လိမ်မာသော။ မေဓာဝီ၊ ထက်မြက်သော ပညာရှိသော။ ဒေါပါရိကော၊ တံခါးစောင့်သည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ သိသံ၊ လျှင်မြန်သော။ ဂူတယု၊ တားနိသည်အစုံ

၁။ ဝိကာအလိုကိသုကော၊ သည်။ သိရိသော သေယျထာပိ၊ သို့။ အာဒိန္နသိပိဋိကော၊ ဗုဒ္ဓပိ (သီးဏံ) သော သီကင်းတောင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဩရိကဇာတော၊ မြစ်သော တွဲရဲဆွဲဆွဲအပ်သော လျှော်မိုင် သဖွယ်ရှိ၏-ဟုပေး။ အဋ္ဌကထာ၌ သိပိဋိကာကို သန်လျက်အိမ်ဟော၊ ဝိကာ၌ သီကင်းတောင်ဟောကြ၏။

၂။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဒဠုဒ္ဓါပန္နိ ထိဝပါကာရံ ဟူ၍ ဖြစ်ရ၏။ ဗဟုပတ္တပလာသံ သုတ် ၄-စာ၌ ၃၇၈-စာတွင်သာ ၂၄၄ နှင့် ၂၄၅ ဝါဒီ ဒဠုဒ္ဓါပန္နိ ထိဝပါကာရံ-ဟူ၍သော်၎င်း သန္တုဋ္ဌာယောသုတ်သန္တုဋ္ဌာယော သောကတ္ထရ ဟန္တကော အတ္ထိကံသို့ ဒဠုဒ္ဓါပန္နိ ထိဝပါကာရံဟူ၍သော်၎င်း ရှိသည်။ ဤသို့ရှိသော ဒဠုဒ္ဓါပန္နိနှင့် ဒဠုပါကာရံဟူ၍ ဟန်လည်း ကြားသည်။ ဤဖြစ်၍ ဤနိဿယ၌ ဒဠုဒ္ဓါပံ၊ မြို့မြို့ခိုင်ခံ့သော တံတိုင်းခြေငိုသောဟူ၍ ဖော်ပြသည်။

သည်။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရွေ့အရပ်မှ။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ တံ ဒေါဝါရိကံ၊ ထိုတံခါးစောင့်ကို။ “ဘော ပုရိသ၊ ကျံ၊ ဣမဿ နဂရဿ၊ ဤမြို့၏။ နဂရဿာမိ၊ မြို့ပိုင်ရှင်သည်။ (သုကတဿ သုကတစိဝရံကံသို့ တည်း။) ကဟန္တိ၊ အဘယ်မှာနည်း” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဇေယျ၊ ရု၏။ သော၊ ထိုတံခါးစောင့်သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်။ ဧသော၊ ဤမြို့ပိုင်ရှင်သည်။ မဇ္ဈေ၊ မြို့လယ်၌။ သိဗံာဠကော၊ ခရီးလေးခုအဆင့်။ နိသိန္ဒောတိ၊ နေ၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဇေယျ၊ ရု၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သိဗံ၊ သော။ တံ ဒုတယုဂံ၊ သည်။ နဂရသာမိကဿ၊ အား။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော။ ဝစနံ၊ ကို။ နိယျာထေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍။ ယထာဂတမဂ္ဂံ၊ အကြင်လာအပ်သော ခရီးသို့။ ပရိ၊ ဇွေယျ၊ တန် ပြန်သွားရ၏။ (အကြွင်းပေးပြီ။)

☞ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အတ္တဿ၊ အနက်ကို။ ဝိညာဗနာယ၊ သိင်္ဃော၊ အကျိုးငှါ။ အယံ ဥပမာ၊ ဤဥပမာကို။ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ အယဉ္ဇ၊ ဤသို့အပ်လတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဥပမာ၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “နဂရန္တိ ဧတံ၊ နဂရံ” ဟူသော ဤအမည်သည်။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဿ၊ အမိအဘတို့ သက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော။ ဩဒနကုမ္မာသုာဓယဿ၊ ထမင်း ပုယောမုံတို့ဖြင့် ကြီးပွားသော။ အနိစ္စ၊ စွာစနပရိမဒ္ဒနသေဒန ဝိဒ္ဓသနဗ္ဗေဿ၊ မြေခြင်းလိမ်းကျံခြင်း ဆုတ်နယ်ခြင်း ပျက်စီးခြင်း ပရိပရေ၊ ဘျခြင်း သဘောရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊ လေးပါးသော မဟာဘူတတို့ကြောင့် ဖြစ်သော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “ဆဒ္ဓါရာတိ ဧတံ၊ ဆဒ္ဓါရာ” ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဆန္ဒ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဇတ္ထိကာနံ အာယတနာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “ဒေါဝါရိကောတိ ဧတံ၊ ဒေါဝါရိကော” ဟူသော ဤအမည်သည်။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “သိဗံဒုတယုဂန္တိ ဧတံ၊ သိဗံဒုတယုဂံ” ဟူသော ဤအမည်သည်။ သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထဝိပဿနာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “နဂရဿာမိဧတံ၊ နဂရဿာမိ” ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “မဇ္ဈေ သိဗံာဠကောတိ ဧတံ၊ မဇ္ဈေ သိဗံာဠကော” ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပထဝီတုယာ၊ နီရင်း။ ပ။ ဝါယောတုယာ၊ နီရင်း။ စတုနံ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “ယထာဘူတံ ဝစနန္တိ ဧတံ၊ ယထာဘူတံ ဝစနံ” ဟူသော ဤအမည်သည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ “ယထာဂတမဂ္ဂေါတိ ဧတံ၊ ယထာဂတမဂ္ဂေါ” ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကဿ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထိုမင်္ဂလာသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ နီရင်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိဿ၊ နီရင်းတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဇူဝိဏောပမသုတ်

၂၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိ ထင်တယောက်သော။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ နီရင်း။ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ၊ နီရင်း။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ ကုန်သော။ ဂ္ဂပေသု၊ တို့၌။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဆဒန္တာ ဝါ၊ လိုချင်ခြင်း (အားနည်းသောဘဏှာ) သည်၎င်း။ ရဂေါ ဝါ၊ တင်းနှစ်သက်ခြင်း (အားကြီးသောဘဏှာ) သည်၎င်း။ ဒေါသော ဝါ၊ အားနည်းသော အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၎င်း။ မောဟော ဝါ၊ ဝေ့ငေခြင်း၊ မသိခြင်းသည်၎င်း။ ပရိသံ ဝါ၊ အားကြီးသော အမျက်ထွက်ခြင်း

ဆည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ပြစ်ရာ၏။ တတော၊ ထိုစက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောဓမ္မပါရုံ အစရှိသည်
 တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ဆန္ဒရာဂစသည်တို့နှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ နိဝါရေယျ၊ တားမြစ်ရာ၏။ “သော
 မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းခရီးသည်။ သဘယော စ၊ ကြောက်ဖွယ်နှင့်လည်း တကွဖြစ်၏။ သပ္ပဋိဘယော စ၊
 သေးသန့်နှင့်လည်းတကွဖြစ်၏။ သကဏ္ဍကော စ၊ ရာဂစသော ဆူးငြောင့်တို့နှင့်လည်းတကွဖြစ်၏။
 သဂယန္တော စ၊ ရာဂစသော တောခြံတို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်၏။ ဥပ္ပဂ္ဂေါ စ၊ လူ့ နတ် နိဗ္ဗာန်သို့
 သွားကြောင်းခရီးလည်းမဟုတ်။ ကုမ္ပဂ္ဂေါ စ၊ ဒုက္ခစိဘာသို့ သွားကြောင်းဖြစ်၍ စက်ဆုပ်အပ်သော
 ခရီးလည်းမည်၏။ ဒုဟိတိကော စ၊ ဆင်းရဲ ဖြစ်ရာလည်း ဖြစ်၏။ နသော မဂ္ဂေါ၊ ကို။ အသပ္ပုရိသ-
 သေဝိတော စ၊ ကောကာလိကစသော သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည် မှီဝဲလည်း မှီဝဲအပ်၏။
 သော မဂ္ဂေါ၊ ကို။ သပ္ပုရိသေဟိ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ န စ သေဝိတော၊
 အပ်။ တံ၊ သည်။ ဝေံ၊ ဤခရီးသို့။ န အရဟံ၊ သွားခြင်းငှါမထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စက္ခု-
 ဝိညေယျေဟိ၊ ကုန်သော။ တတော ခူပေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဝါရေယေ၊ ရာ၏။ (အကြွင်း
 နည်းတူပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယုတာပိ၊ ကား။ ကိဋ္ဌံ၊ ကောက်စပါးသည်။ သမ္ပန္နံ၊ ကောင်းစွာပြီးပြည့်စုံပြီး။
 ကိဋ္ဌာရက္ခော စ၊ ကောက်စပါးကို စောင့်သော သူသည်လည်း။ ပမတ္ထော၊ မေ့လျော့၏။ ဂေါဏော
 စ၊ နွားသည်လည်း။ ကိဋ္ဌာဒေါ၊ ကောက်စပါးကိုစား၏။ အဒ္ဓံ ကိဋ္ဌံ၊ ထိုကောက်စပါးသို့။
 ဩတရိတာ၊ သက်ဆင်း၍။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ
 ၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။
 အာပုတဝါ၊ အာဂမ္မ အဓိဂမ္မာသောသုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ သယု၊ ကုန်သော။
 ဖဏာယတနေသု၊ တို့၌။ အသံဝုတကာရိ၊ စောင့်စည်းခြင်းကိုပြုလေ့မရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဉ္စသု၊
 ကုန်သော။ ကာမဂုဏေသု၊ တို့၌။ ယာဝဒတ္ထံ၊ တိုင်း။ မဒံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပမာဒံ၊ သို့။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယုတာပိ၊ ကား။ ကိဋ္ဌံ၊ သည်။ သမ္ပန္နံ၊ ပြီး။ ကိဋ္ဌာရက္ခော စ၊ သည်လည်း။
 အပ္ပမတ္ထော၊ မမေ့မလျော့။ ဂေါဏော စ၊ သည်လည်း။ ကိဋ္ဌာဒေါ၊ ၏။ အဒ္ဓံ ကိဋ္ဌံ၊ သို့။ ဩတ-
 ရေယျ၊ ရာ၏။ တပေနံ၊ ထိုနွားကို။ ကိဋ္ဌာရက္ခော၊ သည်။ နာသာယံ၊ နှာခေါင်းကြိုး၌။ သုဂ္ဂ-
 ဟိတံ၊ ကောင်းစွာကိုင်အပ်သည်ကို (ပြု၍)။ ဂဏေယျ၊ ကိုင်ရာ၏။ နာသာယံ၊ ၌။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကို။
 ဂယေတာ၊ ၌။ ဥပရိထဋ္ဌာယံ၊ ဦးချိုနှင့်ခုတို့၏အကြား၌။ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်အပ်
 သည်ကို (ပြု၍)။ နိဂ္ဂဏေယျ၊ နှိပ်ရာ၏။ ဥပရိထဋ္ဌာယံ၊ ၌။ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဟေတာ၊ ၌။
 ဒဏ္ဍေန၊ ဆောက်ပုတ်နှင့်တူသော ကြီးသောခုတ်ဖြင့်။ သုတာဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ ပုတ်ခတ်အပ်
 သည်ကို (ပြု၍)။ တာဇ္ဇေယျ၊ ပုတ်ခတ်ရာ၏။ ဒဏ္ဍေန၊ ဖြင့်။ သုတာဋ္ဌိတံ၊ ကို။ တာဇ္ဇေတာ၊ ၌။
 ဩသဇ္ဇေယျ၊ လွှတ်ရာ၏။ (ဒုတိယမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ တတိယမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ စသည်ပေးပြီ။)
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ ဤသို့ လွှတ်သည်ရှိသော်။ (ဟိကာ၊ နိပါတမတ္တံ။) ကိဋ္ဌာဒေါ၊ ကောက်စပါးကို
 စားသော။ သော ဂေါဏော၊ ထိုနွားသည်။ ဂါမဂတော ဝါ၊ ရွာသို့ကပ်ရောက်သည်၎င်း။
 အရဏ္ဍဂတော ဝါ၊ ထောသို့ကပ်ရောက်သည်၎င်း။ ဌာနဗဟုလော ဝါ၊ ရပ်ခြင်းများသည်၎င်း။
 နိသဇ္ဇဗဟုလော ဝါ၊ လမ်းခြင်းများသည်၎င်း။ အဿ၊ ပြစ်ရာ၏။ ပုရိမံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ တပေဝ
 ဒဏ္ဍသမ္ပယံ၊ ထိုခုတ်၏အထွေကိုသာလျှင်။ ဝါ၊ ထိုခုတ်ခတ်ရာဟောင်းကိုသာလျှင်။ သမန္တသရန္တော၊
 အစဉ်အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ တံ ကိဋ္ဌံ၊ ထိုကောက်စပါးသို့။ န ဩတရေယျ၊

မသက်ဝင်ရာ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ခါ။ ဝါ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ အသု၊ ကုန်သော။ ဇာယာယတနေသု၊ တို့၌။ ဥဒ္ဓဇိတံ၊ (အရိုန်အစော်မရှိသည်၏အပြစ်ကိုပြုသဖြင့်) အောင်အပ်သည်။ သုဒ္ဓဇိတံ၊ ကောင် ၁ (ဝေးသည်ကိုပြုသဖြင့်) အောင်အပ်သည် ။ ဟောတိ၊ ခါ။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) အဗ္ဗတ္တမေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌သာလျှင်။ သန္တိန္ဒတိ၊ (ပဌမဇ္ဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ကောင်းစွာတည်၏။ သန္တိသိဒ္ဓတိ၊ (ဒုတိယဇ္ဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ကောင်းစွာနစ်မြုပ်၍နေ၏။ ကောဒိ၊ (တတိယဇ္ဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) တခုတည်းသောအာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ သမာဓိယတိ၊ (တေုတ္တဇ္ဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ကောင်းစွာထားအပ်၏။ ဝါ၊ တည်ကြည်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ရုညော ဝါ၊ မ...သည်၎င်း။ ဗုဒ္ဓမဟာမတ္တဿ ဝါ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးသည်၎င်း။ ဝိဏာယ၊ စောင်း၏။ သဒ္ဓေါ၊ အသံကို။ အဿုတပုဗ္ဗော၊ ရွေး၌ မကြားအပ်ဘူးသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ (ထိုစောင်းသံကို ရွေး၌မကြားအပ်ဘူးသော) မင်း၊ မင်း၏အမတ်ကြီးသည်။ ဝိဏာသဒ္ဓံ၊ စောင်းသံကို။ သုဂေယျ၊ ကြားရ၏။ သော၊ သည်။ “အဗ္ဗော၊ မင်းချင်းယောက်ျား။ ဝေရဇနိယော၊ ဤသို့ စိတ်ကို တပ်စွန်းစေတတ်သော။ ဝေကမနိယော၊ ဤသို့စိတ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်သော။ ဝေမဒနိယော၊ ဤသို့စိတ်ကိုယစ်စေတတ်သော။ ဝေပုစ္ဆနိယော၊ ဤသို့ စိတ်ကိုတွေဝေစေတတ်သော။ ဝေဗန္ဓနိယော၊ ဤသို့စိတ်ကိုနှောင်ဖွဲ့စေတတ်သော။ ဝါ၊ ဤသို့နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ သော သဒ္ဓေါ၊ ဤအသံသည်။ ကဿ နု ခေါတိ၊ အဘယ်ဝတ္ထု၏ အသံနည်း” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရ၏။ တမေနံ၊ ထိုမင်း၊ မင်း၏ အမတ်ကြီးကို။ “ဘန္ဓေ၊ အရှင်။ ယဿာ၊ အကြင်ဝတ္ထု၏။ ဝေရဇနိယော၊ သော။ ဝေကမနိယော၊ သော။ ဝေမဒနိယော၊ သော။ ဝေပုစ္ဆနိယော၊ သော။ ဝေဗန္ဓနိယော၊ သော။ သော သဒ္ဓေါ၊ ဤအသံသည်။ (အတ္ထိ၊ မှီ၏။) သော ခေါ၊ ဤဝတ္ထုသည်ကား။ ဝိဏာ နာမာတိ၊ စောင်းမည်၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရ၏။ သော၊ ဝေရဇနိယော၊ မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်။ “ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ မေ၊ ခါ (အထံသို့)။ တံ ဝိဏံ၊ ထိုစောင်းကို။ အာဟရထာတိ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရ၏။ တဿ၊ ထိုမင်း၏ (အထံသို့)။ တံ ဝိဏံ၊ ကို။ အာဟရေယျ၊ ဆောင်ကုန်ရ၏။ တောနံ၊ ထိုမင်း၊ မင်း၏ အမတ်ကြီးကို။ “ဘန္ဓေ၊ အရှင်။ ယဿာ၊ ခါ။ ဝေရဇနိယော၊ သော။ ဝေကမနိယော၊ သော။ ဝေမဒနိယော၊ သော။ သော သဒ္ဓေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) သာ ဝိဏာ၊ သည်။ အယံ ခေါတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုမင်း၊ မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်။ “ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ မေ၊ ငါ့အား။ တာယ ဝိဏာယ၊ ထိုစောင်းဖြင့်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ တမေဝ သဒ္ဓံ၊ ထိုစောင်းသံကိုသာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏ (အထံသို့)။ အာဟရထာတိ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရ၏။ တမေနံ၊ ထိုမင်း၊ မင်း၏ အမတ်ကြီးကို။ “ဘန္ဓေ၊ အရှင်။ အယံ ဝိဏာ နာမ၊ ဤစောင်းမည်သည်ကား။ အနေကသမ္ဘာရာ၊ တပါးမက များသော အဆောက်အဦရှိ၏။ မဟာ-

၁။ ဥဒ္ဓဇိတံ၊ တို့ထံ သုဒ္ဓဇိတံ၊ သုဒ္ဓဇိတံ၊ ဝိတံ သုဒ္ဓဇိတံ၊ ပိ အတ္ထော ဥဒ္ဓ သုဒ္ဓတိ ဣဒံ ပန နိပါတမတ္တပေဝဋ္ဌ။ သုဒ္ဓဇိတံ၊ နိဗ္ဗိသေဝနဘာဝကရဏေန ဝိတံ။ သုဒ္ဓဇိတံ၊ သုဒ္ဓဇိတံ၊ သုဒ္ဓဇိတံ၊ တထာဘူတဉ္စ တနိတံ နာမ ယောတိတံ တထာ ဝတ္ထံ၊ ဝိ။ ဤ၌ ဥဒ္ဓဇိတံ၊ သုဒ္ဓဇိတံ၊ ပါဠိတော်ပါဠိအပိုင်း သံဝေဇ္ဇတဗ္ဗ (တည်ပါ၍) အပြစ်ဖြင့် ဖြစ်သင့်၏။ ဥဒ္ဓဇိတံ၊ ဥဒ္ဓဇိတံ၊ ဣဒံ ပန နိပါတမတ္တပေဝဟံ ဝိသင့်၏။ အဋ္ဌကသာဓု နည်းအလို- သုဒ္ဓဇိတံ၊ ခြိမ်းချောက်အပ်သည်။ သုဒ္ဓဇိတံ၊ ကောင်းစွာခြိမ်းချောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ခါ-ဟုပေး။

သမ္ဘာရာ၊ ကြီးသောအဆောက်အဦရှိ၏။ အနေကေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္ဘာရေဟိ၊ အဆောက်အဦတို့ဖြင့်။ သမာရစ္စါ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဝဒတိ၊ ရေးရင့်ကျည်ကျည် အသံမည်၏။ သေယျထိဝံ၊ ထိုများစွာသော အဆောက်အဦတို့ဟူသည် အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဒေါဏိဉ္စ၊ စောင်းခွက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ စမ္ပဉ္စ၊ စောင်းကြက်သော သားရေကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဒက္ခဉ္စ၊ စောင်းလက်တံကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဥပစာရဏေ စ၊ စောင်းကြိုးရစ်ရာတုတ်တံ တို့ကိုလည်း ။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တန္တိယော စ၊ စောင်းညှိ(စောင်းကြိုး)တို့ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ကောဏဉ္စ၊ လက်ခတ်ကိုလည်း။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ တဠံ၊ ထိုစောင်းတီးခြင်းအားလျော်သော။ ဝါယာမဉ္စ၊ လှံလကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (ဝဒတိ၊ ရေးရင့်ကျည်ကျည် အသံမည်၏။ ဣတိ ဣမေ ဤသည်တို့တည်း။) ဘန္တေ၊ အရှင်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ အယံ ဝိဏာ နာမ၊ ဤစောင်းမည်သည်ကား။ အနေကသမ္ဘာရာ၊ ၎င်း။ မဟာသမ္ဘာရာ၊ ၎င်း။ အနေကေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္ဘာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမာရစ္စါ၊ အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝဒတိတိ၊ ၎င်း ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုမင်း၊ မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်။ တံ ဝိဏံ၊ ထိုစောင်းကို။ ဒသစာ ဝါ၊ ဆယ်ပါးသော အဘို့အားဖြင့်သော်၎င်း။ ဝါ၊ ဆယ်စိတ်အားဖြင့်သော်၎င်း။ သတစာ ဝါ၊ တရာသောအဘို့အားဖြင့်သော်၎င်း။ ဝါ၊ တရာသော အစိတ်အားဖြင့်သော်၎င်း။ ဖာလေယျ၊ ခွဲရာ၏။ တံ၊ ထိုစောင်းကို။ ဒသစာ ဝါ၊ သော်၎င်း။ သတစာ ဝါ၊ သော်၎င်း။ ဖာလေတွာ၊ ခွဲ၍။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အစိတ်အစိတ်။ ကရေယျ၊ ရာ၏။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အစိတ်အစိတ်။ ကရိတွာ၊ ၍။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဒုပေယျ၊ ခွံ့မြှိုက်ရာ၏။ အဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်။ ဒုဟိတွာ၊ ခွံ့မြှိုက်ပြီး၍။ မသိ၊ မီးသွေးကို။ ကရေယျ၊ ရာ၏။ မသိ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍။ မဟာဝါတေ ဝါ၊ ကြီးစွာသောလေ့၌မူလည်း။ ဩရုနေယျ၊ ဖြန့်ကြဲရာ၏။ နဒိယာ၊ မြစ်၏။ သီယသောတာယ ဝါ၊ လျှင်မြန်သောရေအလျဉ်း၌ မူလည်း။ ပဝါဟေယျ၊ မျောရာ၏။ သော၊ ထိုမင်း၊ မင်း၏ အမတ်ကြီးသည်။ “သော၊ အိုမင်း ရျင်းထို့။ အယံ ဝိဏာ နာမ၊ ဤစောင်းမည်သည်ကား။ အသတိ ကိရ၊ ထင်ရှားမရှိတော့ယောင် ထကား။ အယံ ဝိဏာ နာမ၊ ဤစောင်းမည်သည်။ အသတိ ဟထေဝ၊ ထင်ရှားမရှိသကဲ့သို့။ ယံ

၁။ ဝဒတိတိ ဘေရိ ဝဒတိ၊ နာဒံ မုဉ္ဇတိတိ အတ္ထော။ (သဒ္ဓနီတိ ဓာထုပာလာ။)

၂။ ရွေးဟောင်းမှု သုဗ္ဗေတိဂိုက်နှင့် သျှာမုတ္တိ၌ ဥပစာရဏေဟူ၍ပင်ရှိ၏။ သို့သော် ဥပဝိဏေဟူ၍ ရှိသင့်ကြောင်းကို အဘိဓာန်နိဿယသင်္ဂဉ္စ ဥပဝိဏေတိ ဝေဌကေဟု ထုတ်ပြ၏။ အဘိဓာန်စာကိုယ်ဂါထာ(၁၃၈)၌လည်း ဥပဝိဏော ထု ဝေဌကော-ဟူ၍သည်။

၃။ အသတိ ၌ “သန္တိ အာပတ္တိ” ကဲ့သို့ အသဓာတ် အန္တ(ဣတ္ထိ)ဤပစ္စည်း။ နိ မှ နိ၊ နိ မှ တ မြကာ သတိဟု ပြီးသည်။ န ပဋိသေပြေငြိ ဖြစ်လျှင် အသတိ ဖြစ်သည်။ အသဓာတ် ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း အနက်ဟောကြ၍ အသတိ ကိရ၊ ထင်ရှားမရှိတော့ယောင်ထကား ဟု ပေးသည် ဤအနက်သည် ဥပမေယျတ္ထ နှင့် အလွန် သင့်လျော်သည်။

အဋ္ဌကထာ၌ အသတိ ပုဂံကို လာမိကတ္ထ ကြံ၍ အသတိ ဂိရာယန္တိ အသတိ ကိရ အယံ ဝိဏာ၊ လာမိကထာ အတ္ထော၊ အသတိတိ လာမကာမိဝဇ္ဇာမေတံ-ဟု ပွင့်၏။ အသတိ ကိရ၊ ယုက်ညှိလေ့စွထကား ဟု ပေး၊ ထိုနည်းလည်း ပျက်စီးယိုယွင်းတတ်သော ဇရာကို “မိ တံ ငမ္ပိ ဇရေ အတ္တ၊ ဒုဗ္ဗန္တကဒါစ ဇရေ”-(သံ-၃၊ ၁၉၁) ဟု မိ သဒ္ဓါဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချသကဲ့-၌ ရှုတ်ချခြင်းသဘောဖြစ်၍ အသင့်ပင်။

လက်ရှိပုဂံများ၌ အသတိ ကိရယံ ဝိဏာ နာမ-ဟု ရှိသော်လည်း ရိုကာသဒ္ဓတ္ထေရှိသော ပါဠိအဋ္ဌကထာ၌ အသံ ကိရယံ ဝိဏာ နာမ-ဟု ရှိဟန်တူ၏။

ကိစ္စိ၊ အလုံးစုံသောအရာဝတ္ထုဟူသမျှသည်။ ဝေ၊ ဤအတူတည်း။ အယံဒေနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ ဧတ္ထ စ ပန၊ ဤစောင်း၌။ အတိဝေလံ၊ ကာလအပိုင်းအခြားကို လွန်၍။ ပပတ္တော၊ မေ့လျော့၏။ ပလဋ္ဌိတောတိ၊ စပျယ်ကွန်မြူး၏။ ဝါ၊ ပျော်ရွှင်၏”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အယျ၊ ရုဏ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဝတာ၊ ဧပြင်မျှလောက်။ ဝူပဿ၊ ရုပ်၏။ ဂတိ၊ ပြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်။) ဝူပံ၊ ရုပ်ကို။ သမန္နေသတိ၊ ရှားမိုး၏။ (ဝေဒနံ၊ သည်။ သင်္ခါရေ၊ ဝိညာဏံ ဝါကျတို့ကို ပေးမြဲ။) တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယာဝတာ၊ လောက်။ ဝူပဿ၊ ဤ။ ဂတိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။ တာဝတာ၊ လောက်။) ဝူပံ၊ ကို။ သမန္နေသတော၊ ရှားမိုးသည်ရှိသော်။ (ဝေဒနံ၊ သည်။ သင်္ခါရေ ပေးမြဲ။) တဿ၊ သည်။ ယာဝတာ၊ လောက်။ ဝိညာဏဿ၊ ဤ။ ဂတိ၊ ပြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။ တာဝတာ၊ လောက်။) ဝိညာဏံ၊ ကို။ သမန္နေသတော၊ သော်။ (ဝူပါဒိယ၊ ရုပ်အား ချဲ့သည်တို့၌။) “အဟန္တိ ဝါ၊ ငါ”ဟူ၍ ၎င်း။ “မမန္တိ ဝါ၊ ငါ၏(ဥစ္စာ)”ဟူ၍ ၎င်း။ “အသ္မိတိ ဝါ၊ (ငါ)ပြစ်၏”ဟူ၍ ၎င်း။ ယမ္ပိ တံ၊ အကြင်တကာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မာနတို့ဖြင့် စွဲလမ်း၍ ယူခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။) (အဿ ကား အနက်မရှိ။) တမ္ပိ၊ ထိုတကာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မာနတို့ဖြင့် စွဲလမ်း၍ ယူခြင်းသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဣတိ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၁၄-အပ္ပါဏကောပမသုတ်

၂၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို။ သေယျထာပီ၊ ကား။ အရဂတ္တော၊ အနာနှင့်ပြည့်စုံသော ကိုယ်ရှိသော။ ပတ္တဂတ္တော၊ မှည့်သောအနာနှင့် ပြည့်စုံသော ကိုယ်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သရဝနံ၊ မြားမြက်တောသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ငြားဆုံး။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ကုသကဏ္ဍကဝေ၊ သမန်းမြက်၊ ဆူးတို့သည်လည်း။ ဝိဇ္ဇေယျ၊ စူးကုန်ရာ၏။ သရပတ္တာနိ စ၊ မြားရွက်တို့သည်လည်း။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ဝိလေခေယျ၊ ကုတ်ခြင်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို။ ဝေ ဟိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်စုကို။ ကိုယ်၏ ဘင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပရိသံဝေဒိယေထ၊ ခံစားရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝူ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ဣ၊ ဝူ။

ရှင်းဦးစွာ အကယ်၍ အသတိ ကိရယံ ဝိဇာ နာမ-ဟု အသတိသဒ္ဓါဖြင့်ရှိခဲ့သော် အသာ လောကီတ္ထိယော နာမဝေလာ တာသံ န ဝိဇ္ဇတိ-ဟူသော သာဓကနောက် ပါဠိနှင့် လိင်အားဖြင့်၎င်း အနက်အားဖြင့်၎င်း တူ၏။ ယင်းသို့ လိင် အနက်တူကြောင်းကိုလည်း “အသာတိ စေတ္တ အသတိတိ စ သမာဒတ္တော” ဟူသော သဗ္ဗနိတိ ပဒမာလာ နာ ၂၃၄-ဖြင့် သိအပ်၏။ အသာနှင့် အသတိ လိင်တူခဲ့လျှင် “အသတိ ကိရယန္တိ ပါဠိယံ လိင်ဝိပလ္လာသေန ဝတ္တန္တိ ယထာလိင်မေဝ ဝဒန္တော အသာတိ အာဟ”ဟု ဋီကာဆရာ ဇွင်စရာမလို၊ ပွင့်ကားပွင့်ခဲ့၏။ ထို ၇ ဇွင့်သည်ကို ထောက်လျှင် အသံ၊ အသန္တော အသန္တာ။ အသံ အသန္တိ၊ အသန္တေ။ အသတော၊ အသန္တေဟိ-စသည်ဖြင့် ဋီကာစဉ် နိုင်သော ပုံလိင်အသံသဒ္ဓါဖြင့် “အသံ ကိရယံ ဝိဇာ နာမ” ဟု ပါဠိ၌ အသံ ကိရယန္တိ အသာ ကိရ အယံ ဝိဇာ၊ လာခိကာထိ အတ္တော။ အသာတိ လာခိကာခိဝစနမေထံ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ရှိရာသည်။ ယင်းသို့ရှိမှသာ အထက်ပါ လိင်ဝိပလ္လာသေန ဝတ္တန္တိ ယထာလိင်မေဝ ဝဒန္တော အာဟ-ဟူသော ဋီနည်းသံ ဖြစ်၏။ ဋီကာဝါဒသာ မှန်သည်ဟု မဆိုလို။ အကယ်၍ ဋီကာနောက်၌ မလိုက်လျှင်လည်း ဝါ-လိင်ဝိပလ္လာသ မကြပ် အသတိပုဒ်ကိုပင် အထည်ပြုခဲ့လျှင်လည်း အသတိ ဟူသော သာဓကနာမနှင့် အသာ ဟူသော သာဓကစာတို့ ပို၍ ဖက်သောကြောင့် မှားသည်ဟု မဆိုသာ၊ သင့်မြတ်သည်ပင် ဖြစ်၏။

ကောစော၊ သော၊ သိက္ခ၊ သည် ဂါမဂတော ဝါ၊ ရွာသိုက်သည့်ဖြစ်၍၎င်း။ အရညဂတော ဝါ၊ တောသိုက်သည့်ဖြစ်၍၎င်း။ “အယဉ္ဇ သော အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်လည်း၊ ဝေကာရံ၊ ဤသို့ ပြုလေ့ရှိ၏။ ဝေသ္မာ၊ ဘရာ၊ ဤသို့သော ကျက်စားရာ အကျင့်ရှိ၏။ အသုစိဂါမဂဏကောတိ၊ မစင်ကြယ်သည့်ဖြစ်၍ ရွာသုတ်ကို စူးတတ်သော ဆူးငြောင့်သဘွယ်ဖြစ်၏” ဟူ၍။ ဝတ္တာရံ၊ ကဲ့ရဲ့ ဖြစ်တင်သောသုတ်။ လဘတိ၊ ရ၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ “ဝေသ္မာကောတိ၊ ဆူးငြောင့်သဘွယ်ဖြစ်သော သူ” ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတာ၊ သိပြီး၍။ ဝါ၊ သိပြီးသည်၌။ သံဝရော စ၊ စောင့်စည်း ခြင်းကို၎င်း။ အသံဝရော စ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကို၎င်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိတတ်၏။

(ကထာ သိက္ခဝေပ။ အပရိသေသာ နိရုဇ္ဈန္တိ ဝါကျတို့ကို စာပိုဒ် ၂၄၄-ရက္ခမေဃသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)။

သိက္ခဝေ၊ ထို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ နာနာဝိသယော၊ အထူးထူးသော အရပ်ရပ်ကုန်သော။ နာနာဂေါစရေ၊ အထူးထူးသောကျက်စားရာရပ်ကုန်သော။ ဆပ္ပါဏကော၊ ခြောက် ကောင်သောသတ္တဝါတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ဒဠာယ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော။ ရဇ္ဇယာ၊ ကြီးမြင့်။ ဗန္ဓေယျ၊ ချည်နှောင်ရာ၏။ အဟိ၊ မြေကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဒဠာယ၊ သော။ ရဇ္ဇယာ၊ မြင့်။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ သုသုမာရံ၊ မိကျောင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဒဠာယ၊ သော။ ရဇ္ဇယာ၊ မြင့်။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ ပက္ခံ၊ ငှက်ဆင်ကို။ ပ။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ ကုက္ကုရံ၊ ခွေးကို။ ပ။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ သိဂါလံ၊ မြေ ခွေးကို။ ပ။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ မက္ကဋံ၊ မျောက်ကို။ ပ။ ဗန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ ဒဠာယ၊ သော။ ရဇ္ဇယာ၊ မြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ၍။ မဇ္ဈေ၊ အလည်၌။ ဂတ္ထိံ၊ ထုံးပွဲခြင်းကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ ဩဿဇ္ဇေယျ၊ လွတ် လိုက်ရာ၏။ သိက္ခဝေ၊ ထို့။ အထ ခေါ၊ ၍။ နာနာဝိသယာ၊ အထူးထူးသောအရပ်ဒေသရပ်ကုန် သော။ နာနာဂေါစရာ၊ အထူးထူးသော ကျက်စားရာရပ်ကုန်သော။ တေ ဆပ္ပါဏကာ၊ ထိုခြောက် ကောင်သော သတ္တဝါတို့သည်။ သကံ သကံ ဂေါစရဝိသယံ၊ မိမိ မိမိတို့၏ ကျက်စားရာ အရပ်ဒေသသို့။ အာဝိဇ္ဇေယျ၊ ဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။ အဟိ၊ မြေသည်။ “ဝေဗ္ဗိကံ၊ တောင်ပိုသို့။ ပဝေက္ခာမိတိ၊ ဝင်ဆံ့” ဟူ၍။ အာဝိဇ္ဇေယျ၊ ဆွဲငင်ရာ၏။ သုသုမာရော၊ သည်။ “ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပဝေက္ခာမိတိ၊ ဝင်ဆံ့” ဟူ၍။ အာဝိဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ပက္ခံ၊ သည်။ “အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဇေဿမိတိ၊ ပျံဆံ့” ဟူ၍။ အာဝိဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ကုက္ကုရော၊ သည်။ “ဂါမံ၊ သို့။ ပဝေက္ခာမိတိ၊ ဝင်ဆံ့” ဟူ၍။ အာဝိဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ သိဂါလော၊ သည်။ “သိဝထိကံ၊ သုသေမြုပ်နံ၊ မြေ သုဏ္ဍာန်သို့”။ ပဝေက္ခာမိတိ၊ ဝင်ဆံ့” ဟူ၍။ အာဝိဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ မက္ကဋော၊ သည်။ “ဝနံ၊ တောသို့။ ပဝေက္ခာမိတိ၊ ဝင်ဆံ့” ဟူ၍။ အာဝိဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ သိက္ခဝေ၊ ထို့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေ ဆပ္ပါဏကာ၊ တို့သည်။ ဓုတ္တာ၊ (ဆာလောင်မှတ်သိတ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍) ပူလောင်ကုန်သည် ။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းကုန်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။

၁။ အသ သိဝထိကာ ဝတ္တာ၊ သုသာနသို့ ဟိ အာပဝက (အဘိဓာန် ဂါထာ-၄၀၆)။ ဆပါ ဝိယုဇ္ဈေတြ သိဝထိကာ၊ ဣ၊ ဆဏ သော၊ ထတ္တံ၊ ဣတ္ထု။ ဆဝထိကာဝိ၊ (အဘိဓာန်ဋီကာ)။ သိဝထိကာ၊ ဆဝသဗ္ဗူပ ပဒါ ဝိ-ဇာတ် ကျ-ပစ္စည်း ဆာရိ သပ္ပာ၊ သဗ္ဗံ အ ကိ ဣ ပြု၊ ဝေ ကိ တ ပြု၍ သိဝထိကံ ဟု ပြီးသည်။ ထို့ကြောင့် သိဝထိကံ ပါဠိကား ပါဠိပျက်။ သို့ဖြစ်၍ ဤ၌ မှန်သော သိဝထိကာပါဠိကို ယူ၍ ပေးလိုက်သည်။

၂။ ဓုဇပါ ဒါဟေ သိယာ ဘူ စု(ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ)။ ဓုတ္တာကာ၊ ဓုပ-ဇာတ် တ-ပစ္စည်း ပူလောင်ခြင်းအနက်ကို ဟော၏။

နေသံ ပါဏကာနံ၊ တို့တောင်။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဗလဝတရော၊ အထူးသဖြင့် အားကြီးသည်။ အဿ၊ ပြစ်ရာ၏။ တေ၊ ထိုအားနည်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ တဿ၊ ထိုအားကြီးသော သတ္တဝါ၏။ ဝသံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့။ အနုဝတ္တေယျ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်ရာ၏။ အနုဝိဓာယေယျ၊ အစဉ် တစိုက်လိုက်ရကုန်ရာ၏။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဝေဝ ခေါ်၊ သာလျှင်။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိ တစ်စုံတယောက်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို။ အဘာဝိတာ၊ မပျိုးစေအပ်။ အဗဟုလိကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ မပြုအပ်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ မနာပိယေသု၊ စိတ်နှလုံးကို ပျိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဂ္ဂပေသု၊ ဂ္ဂပါရုံတို့၌။ အာဝိဇ္ဇတိ၊ ဆွဲငင်၏။ အမနာပိယာ၊ ကုန်သော။ ဂ္ဂပါ၊ တို့ကို။ ပဋိက္ခလာ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ်၊ လျှင်။ အသံဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထု၊ အသို့လျှင်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ (ဣစ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု။ပ။ အပရိသေသာ နိဂ္ဂဇ္ဈန္တိ ဝါကျကို စာပိုဒ်-၂၄၃-ကထဉ္စာသုသော အနုဿုတော စသော ဝါကျအတိုင်းပေး။) ☸

(သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ပုရိသော ဆပ္ပါဏကေ။ပ။ ယဒါ ခေါ် တေ ဘိက္ခဝေ ဆပ္ပါဏကာ ဈတ္တာ အဿု ကိလန္တာ ဝါကျတို့ကား ရှေး အသံဝရော ဝါကျနှင့် မထူးပြီ။)

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဟမေဝ ခီလံ ဝါ ဥပ၊ ထိုငုတ်၏အနီး၌သော်၎င်း။ တမေဝ ထမ္ဘံ ဝါ ဥပ၊ ထိုတိုင် ၏အနီး၌သော်၎င်း။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ကုန်ရာ၏။ နိသီဒေယျ၊ ထိုင်ကုန်ရာ၏။ နိပဇ္ဇေယျ၊ အိပ်ကုန် ရာ၏။ (ဝေမေဝ ခေါ် မှ နပုဋိက္ခလာ ဟောန္တိ အထိ ရှေးအသံဝရော ဝါကျနှင့် မထူး။) နာဝိဇ္ဇတိ၊ မဆွဲငင်။ အမနာပိယာ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျိုးတိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ နပုဋိ က္ခလာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်မဟုတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ “ဒဋ္ဌေ ခီလေ ဝါ ထမ္ဘေ ဝါတိ၊ ထမ္ဘေ ဝါ”ဟူသော။ တေ၊ ဤအမည်သည်။ ကာယဂတာယ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ သတိယာ၊ ၏။ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣယ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ “ကာယဂတာ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သော။ သတိ၊ သတိကို။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်။ ဝါ၊ ပျိုးစေအပ်သည်။ ဗဟုလိကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုအပ်သည်။ ယာနိကတာ၊ အာဇာနည်ပြင်းကသောယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ ဝတ္ထုကတာ၊ သန့်ရှင်းပြီးသောမြေယာကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနုဋ္ဌိတာ၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ ဆောက်တည်အပ်သည်။ ပရိစိတာ၊ ထက်ဝန်းကွင်မှ ဆည်းပူးအပ်သည်။ သုသမာရုဒ္ဓါ၊ စိတ်ဖြင့် ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သည်။ ဘဝိဿဝိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိထမ္ပံ၊ ကျင့်ထိုက် ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သိက္ခိထမ္ပံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုထံ၊ နာခံ ပုတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ (ဝေ မေ သုထံ-မှ သုထံ-၌ ပြန်စပ်။) (ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ စသည်တို့၏အဖွင့်ကို နိဒါနသံယုတ် စာပိုဒ် ၂၂၅-၌ ရှုလေ။)

ဒဿံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ယဝကလာပီသုတ်

၂၄၈။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယဝကလာပီ၊ မုယောကောကလိင်္ဂစည်းပုံကို။ စာတုမဟာပထေ၊ လမ်း
လေးခွံ။ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်သည်။ အဿ၊ ပြုရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သ၊ ခြောက်ယောက်
ကုန်သော။ ပုရိသာ၊ ထိုသည်။ ဗျာဘဂီဟတ္ထော၊ လက်၌ထမ်းပိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊
လာကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုယောက်ျားခြောက်ယောက်တို့သည်။ ယဝကလာပီ၊ မုယောကောက
လိင်္ဂစည်းပုံကို။ ဆဟိ၊ ခြောက်ခုကုန်သော။ ဗျာဘဂီဟိ၊ ထမ်းပိုးတို့ဖြင့်။ ဟနေယျ၊ ရိုက်ပုတ်ကုန်
ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သဟိ၊ ခြောက်ခုကုန်သော။ ဗျာဘဂီဟိ၊ ထမ်းပိုး
တို့ဖြင့်။ ဟညမာနာ၊ ရိုက်ပုတ်အပ်လတ်သော်။ သာ ယဝကလာပီ၊ ထိုမုယောကောကလိင်္ဂစည်း
ပုံသည်။ သုဟတတရာ၊ ကောင်းစွာ ရိုက်ပုတ်အပ်ပြီးသည်။ အဿ၊ ပြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုနောက်။
သတ္တမော၊ ခုနစ်ယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဗျာဘဂီဟတ္ထော၊ လက်၌ထမ်းပိုး
ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ထမ်းပိုးကိုင်လုက်ဟူလို။) အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ သေ၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံ
ယဝကလာပီ၊ ထိုမုယောကောကလိင်္ဂစည်းပုံကို။ သတ္တမာယ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဗျာဘဂီဟာ
ဖြင့်။ ဟနေယျ၊ ရိုက်ပုတ်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ လျှင်။ သတ္တမာယ၊ သော။ ဗျာဘဂီဟာ
ဖြင့်။ ဟညမာနာ၊ သော်။ သာ ယဝကလာပီ၊ သည်။ သုဟတတရာ၊ အတိုင်းထက်အလွန် ရိုက်ပုတ်
အပ်ပြီးသည်။ (သုဠာတရံ ဟတာ၊ ဌ။) အဿ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူ
သာလျှင်။ အထုတဝါ၊ အာမအဓိကမဟူသော အကြားအမြင်မရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ကို။
စက္ခုသို့၊ စက္ခုပသာဒ၌။ မနာပါမနာပေဟိ၊ နှစ်သက်ဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော။
ဂ္ဂပေဟိ၊ ဂ္ဂပါရုံတို့ဖြင့်။ (ဥပမာနပကု၌ ဗျာဘဂီဟိ ဗျာဘဂီဟာတို့သည် ကရိုက်ဖြစ်သကဲ့သို့
ဂ္ဂပေဟိ သဇ္ဇေဟိ စသည်တို့သည်လည်း ကရိုက်သောဖြစ်သင့်၏။ ဌ-၌လည်း၊ ကရိုက်အဖြစ်ပွင့်၏။)
ဟညတိ၊ ရိုက်ပုတ်ရာ၏။ ဝေ။ ဇိဝါယ၊ ဇိဝါပသာဒ၌။ မနာပါမနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ရသေဟိ၊
ရသာရုံတို့ဖြင့်။ ဟည၊ ၏။ ပ။ မနသို့၊ စိတ်၌။ မနာပါမနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ဓမ္မာရုံ
တို့ဖြင့်။ ဟညတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထုတဝါ၊ သော။ သော ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ အာယတိ၊
နောင်အခါ၌။ ပုနဗ္ဗတိယ၊ နောက်ထပ်သဝအကျိုးငှါ။ သစေ စေထေတိ၊ အကယ်၍စေ့စော်အံ့။
ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သတ္တမာယ၊ သော။ ဗျာဘဂီဟာ၊ ဖြင့်။ ဟညမာနာ၊ ရိုက်ပုတ်အပ်သော။ သာ
ယဝကလာပီ၊ သေယုထာပီ၊ ထိုမုယောကောကလိင်္ဂစည်းပုံကို။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤအတူသာလျှင်။
သော မောဓပုရိသော၊ ထိုအချည်းနှီးသော ယောက်ျားသည်။ သုဟတတရာ၊ အတိုင်းထက်
အလွန် ရိုက်ပုတ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကိုဆိုအံ့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အသုရာစစ်ပွဲ
သည်။ သမုပဗျူဇ္ဇော၊ တကွတွေ့ဆုံတိုက်ခိုက်သည်။ ဝါ၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခိုက်သည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝေပစိတ္တိ၊ အသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိ

၁။ သမုပဗျူဇ္ဇောတိ ဥတိန္ဒံ သဟ စေ သမာဂဒဒာ ဘုသံ ဝါ ဗျူဇ္ဇောတိ အက္ခော ဟူသော သံန္နိ ၁ စာရှိ
၂၄၉ နှင့်အညီ ပေးသည်။ သဋ္ဌာကသာဒံ သမုပဗျူဇ္ဇောတိ သမုဏ္ဍိတော ခုသိဘူတောဟု ဖွင့်သည်ကား
သာဝတ္ထတည်း။ ထိုကြောင့် သံန္နိ ၁-စာရှိ ၂၄၅ ၌ ဘုသုပနဿ ဗျူဇ္ဇောတိ ဝိန္ဒံ သေနာနံ သမာဂဒဒာ ဝါပိတ္တိတ-
ဘာဝေနာတိ အာဟံ သမုဏ္ဍိတော ခုသိဘူတောတိ ဟု ဖွင့် ရှိ၏။ အံ-၌ ၄-စာရှိ ၃၉-၌ သမုပဗျူဇ္ဇော အဟော
သိတိ ပဗ္ဗုပဋ္ဌိတော အဟောသိဟု ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဘာဝတ္ထပင်။ သမုပဗျူဇ္ဇော ရှေးရှုထည်သည်ဟု အံ-၌
အလိုပေး။

အသုရိန်သည်။ အသုရော၊ အသုရာတို့ကို။ “မာရိသာ၊ (ငါ့ကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော) အချင်းတို့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေ၊ သည်။ သမုပဗျူဠေ၊ သော်။ အသုရာ၊ တို့သည်။ သစေ ဇိနေယျ၊ အကယ်၍ အောင်နိုင်ကုန်အံ့။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သစေ ပရာဇိနေယျ၊ အကယ်၍ ရှုံးကုန်အံ့။ ယေန၊ ယင်းသို့ အသုရာတို့နှင့်၍ နတ်တို့ ရှုံးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ နံ သတ္တံ၊ ထိုသို့ကြားကို။ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ လည်ပင်းလျှင် ငါးခုမြောက်၍ကုန်သော။ ဗန္ဓုနေဟိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတော၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ မမ၊ ငါအသုရာ၏။ သန္တိကော၊ အထံသို့။ အသုရပုရံ၊ အသုရာပြည်သို့။ အာနေယျာထာတိ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကောပိ၊ သိကြားသည်လည်း။ ဒေဝေ တာဝတိံ သေ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့ကို။ “မာရိသာ၊ တို့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေ၊ သည်။ သမုပဗျူဠေ၊ သော်။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သစေ ဇိနေယျ၊ ကုန်အံ့။ အသုရာ၊ တို့သည်။ သစေ ပရာဇိနေယျ၊ ကုန်အံ့။ ယေန၊ ယင်းသို့ နတ်တို့နှင့်၍ အသုရာတို့ရှုံးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေပစိတ္တိံ အသုရိန္ဒ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရာကို။ ပ။ သုဓမ္မံ ဒေဝသတံ၊ သုဓမ္မာနတ်သဘင်သို့။ အာနေယျာထာတိ၊ လော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိံ ခေါ ပန သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်ပွဲ၌။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဇိနံ သု၊ အောင်နိုင်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ တို့သည်။ ပရာဇိနိံ သု၊ ရှုံးကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာမ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါ တာဝတိံ သာ၊ တို့သည်။ ပ။ သုဓမ္မံ ဒေဝသတံ၊ သို့။ အာနေသံ၊ ဆောင်လာကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသုဓမ္မာနတ်သဘင်၌။ သုဒံ၊ စင်စစ်။ ဝေပစိတ္တိံ အသုရိန္ဒော၊ သည်။ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဗန္ဓုနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဒေါ၊ နှောင်ဖွဲ့ခံရသည်။ ဟောတိ၊ ခ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဝေပစိတ္တိယ အသုရိန္ဒယ၊ ခ်။ “ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိကာ၊ တရားစောင့်ကုန်၏။ အသုရာ၊ တို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ တရားမစောင့်ကုန်။ ဝါနိ၊ ပာရအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓေ ဒေဝပုရံ၊ ဤနတ်ပြည်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ ထောင်နေ၏”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။ အထ၊ (အကြံအစည်ဖြစ်ရာ) ထိုအခါ၌။ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဗန္ဓုနေဟိ၊ တို့မှ။ မုတ္တံ၊ လွတ်သော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သမနုပထာတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏။ ဒိဗ္ဗဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ စ၊ ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်း။ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာ ရောင်ရဲသည် ဖြစ်၍။ သမဂီသူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိဟာရေတိ၊ (ဣန္ဒြေကို) ဖြစ်စေ၏။ (နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစား၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒါ စ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဝေပစိတ္တိယ အသုရိန္ဒယ၊ ခ်။ “အသုရာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိကာ၊ ကုန်၏။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ ကုန်။ ဝါနိ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ တတ္ထေဝ အသုရပုရံ၊ ထိုအသုရာပြည်သို့သာလျှင်။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။

အထ၊ (အကြံအစည်ဖြစ်ရာ) ထိုအခါ၌။ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဗန္ဓုနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဒံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခံရသော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သမနုပထာတိ၊ ခ်။ ဒိဗ္ဗဟိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ စ၊ တို့မှလည်း။ ပရိဟာရေတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ၊ ဤမျှလောက်။ ဝေပစိတ္တိဗန္ဓုနံ၊ ဝေပစိတ္တိအနှောင်အဖွဲ့သည်။ သုဓမ္မံ၊ သိမ်မွေ့၏။ ကတော၊ ထိုဝေပစိတ္တိ၏

၁။ ဝေ ပဉ္စမေဟိ အာနေယျာသ အသုရပုရံ မမ သန္တိကော အသုရပုရံသည် ပုဂံချင်း ဝိဘဏ္ဍုချင်း ပတုသော်လည်း ဌာနချင်း တရားကိုယ်ချင်းကားမတူ။ ယင်းသို့မတူသော်လည်း သာမညဝိသေသအားဖြင့် ကျိုးပြားသောကြောင့် ပုဂံ ၂ခု ဟောထော်မှုအပ်သည်။

အနှောင်အဖွဲ့ထက်။ မာရဗန္ဓနံ၊ မာရ်၏အနှောင်အဖွဲ့သည်။ သုခုမတရံ၊ အထူးသဖြင့် သိမ်မွေ့၏။
 သိက္ခဝေ၊ တို့။ မညမာနော၊ (ခန္ဓာတို့ကို တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) အထင်မှားလတ်
 သော်။ မာရဏ၊ မာရ်၏ အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ဗဒ္ဒေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်၏။ အမညမာနော၊ (ခန္ဓာ
 တို့ကို တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့်) အထင်မှားလတ်သော်။ ပါပိမတေ၊ မာရ်၏အနှောင်
 အဖွဲ့သည်။ မုတ္တော၊ လွတ်အပ်၏။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ “အသ္မိတိ၊ ငါ့ဖြစ်၏” ဟူသော။ တေ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ မညိတံ၊ အထင်မှား
 တည်း။ (ဤကား တဏှာမညနာ။) “အယံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိတိ၊
 ဖြစ်၏” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ အထင်မှားတည်း။ (ဤကား ဒိဋ္ဌိမညနာ။)
 “သဝိဿန္တိ၊ ငါ့ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ အထင်မှားတည်း။
 (သဿတ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဒိဋ္ဌိမညနာ။) “န ဘဝိဿန္တိ၊ ငါ့မဖြစ်ရတော့လတ္တံ့” ဟူသော။ တေ၊
 သည်။ မညိတံ၊ တည်း။ (ဥစ္စေဒ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဒိဋ္ဌိမညနာ။) “ဓူပိ၊ ရုပ်ရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊
 ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ တည်း။ “အဇ္ဈပိ၊ ရုပ်မရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊
 ဖြစ်ရလတ္တံ့” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ တည်း။ “သညိ၊ သညာရှိသူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊
 ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ တည်း။ “အသညိ၊ သညာမရှိသူသည်။
 ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ တည်း။ “နေဝသညိနာသညိ၊
 သညာရှိသူလည်းမဟုတ် သညာမရှိသူလည်းမဟုတ်သူသည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်” ဟူသော။
 တေ၊ သည်။ မညိတံ၊ တည်း။ (ဓူပိ ဘဝိဿန္တိစသည်ကား သဿတဒိဋ္ဌိမညနာချဉ်းတည်း။) သိက္ခဝေ၊
 တို့။ မညိတံ၊ အထင်မှားမှုသည်။ ဧတေ၊ ဧတေ၊ တည်း။ မညိတံ၊ သည်။ ဂဇတ္တာ၊ အိုင်းအမာ
 တည်း။ မညိတံ၊ သည်။ သလ္လံ၊ ဆူးပြောင့်တည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ သင်တို့
 သည်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာဒေတံ၌။ “အမညမာနော၊ အထင်မှားမှုမရှိသော။ ဧတသ၊ ဝိတ်
 နှင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ နေကုန်အံ့” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိကမ္ပံ၊ ကျင်ထိုက်၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဝေ ဟိ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့တည်အတိုင်း။ ဝေ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိကမ္ပံ၊ ဤ။

၁။ မညမာနောတိ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနာနံ ဝေ သန ခန္ဓမညမညာ၊ ဗဒ္ဒေါ မာရဏာသိ မာရဗန္ဓနန ဗဒ္ဒေါ-
 ဟူသော ဌ နှင့် ည ဝေသည်။ ဂရုဏတ္ထေ ဝါ တေ သာသိဝဂ်နံ၊ ကိလေသမာရန ဗဒ္ဒေါဟိ အတ္ထော-ဟူသော
 ဌ-၄ ဝိသယသံယု မာရဏ၊ ကိလေသာမာရ်ဗြဲ။ ဗဒ္ဒေါ၊ ဤ-ဟူသော။

၂။ မုတ္တော ပါပိမတေတိ မာရဏ ဗန္ဓနေန မုတ္တော-ဟူသော၌ မာရဏ ဗန္ဓနာဟု ပဉ္စမန္တဖြင့် မပွင့်
 သောကြောင့်၎င်း အနုပါဗိယ အာသဝေဟိ ဝိပုဗ္ဗိသု၌ အာသဝေဟိ နိလည်း အပါပါမက္ခိ ဝိပုဗ္ဗိ-ဟုလည်း
 ကတ္ထုဓူပမကြပုံ အာသဝေဟိကိုလည်း အဘူကတ္ထာ ဝိပုဗ္ဗိသုကိုလည်း ကမ္ပုရ်အခြံဖြင့် သာရတ္ထိကာဆရာ
 ဇွင့်ပြသောကြောင့်၎င်း ပါပိမတေ၊ မာရ်၏အနှောင်အဖွဲ့သည်။ မုတ္တော၊ လွတ်အပ်၏ဟူသော။ ဂရုဏတ္ထေ
 ယေဝ ဝါ ဣဒံ သာသိဝဂ်နံ၊ ပါပိမတေ ကိလေသဗန္ဓနန မုတ္တောတိ အတ္ထော ဟူသော ဌ-၄ ဝိသယသံယုပါပိမတေ၊
 ကိလေသာဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ မုတ္တော၊ ဤဟူသော။ ပါပိမတေ၊ မု။ မုတ္တော၊ လွတ်၏ဟု-နိဿန္တတ္ထ
 လည်း ဝေလေ။

၃။ ဣ တသ္မာတိဟ ဝေ၊ သိက္ခဝေ “ဝေ သိက္ခိကမ္ပံ အမညမာနော ဧတသ ဝိဟရိဿာမာ” တိ။ ဝေ ဝေ
 ဟိ ဝေ၊ သိက္ခဝေ သိက္ခိကမ္ပံ ဟူ၍ ၂ဝါကျ ရှိရမည်။ ဤသုတ်၌ တသ္မာတိဟ သိက္ခဝေ “အမညမာနော ဧတသ
 ဝိဟရိဿာမာ” တိ ဝေ ဟိ ဝေ၊ သိက္ခဝေ သိက္ခိကမ္ပံ ဟု တဝါကျတည်း အနေဖြင့်ရှိ၏။ ဟင်းသို့သော် တသ္မာတိဟ
 ဝေ၊ သိက္ခဝေ ဝေ သိက္ခိကမ္ပံ “ကာယာတာပ။ သုသမာရျာ” တိ ဟူ၍၎င်း၊ ဝေ ဟိ ဝေ၊ သိက္ခဝေ သိက္ခိကမ္ပံ ဟူ၍၎င်း
 ရှိသော အပ္ပါကကောပသုတ် ပါပိဋ္ဌိနှင့်၎င်း တသ္မာတိဟ ဧတ ဂဟပတိ ဝေ သိက္ခိကမ္ပံ “န ဇက္ခံပ။ ဘဝိဿာ” တိ

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ “အသ္မိတိ၊ ငါပြစ်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဣဒြင်္ဂါအရာသည်။ ဣဒ္ဓိတံ၊ တုန်လှုပ်မှုတည်း။ “အယံ၊ ဣ (ခန္ဓာငါးပါး)သည်။ အယံ၊ သည်း။ အသ္မိတိ၊ ၏”ဟူသော။ ဝတံ၊ သည်း။ ဣဒ္ဓိတံ၊ တည်း။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဣဒြင်္ဂါသောတောင့်။ ဝေ၊ သင်တို့သည်။ “အနိဗ္ဗာနော၊ မတုန်လှုပ်သော။ စေတသ၊ ပြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ “အသ္မိတိ၊ ငါပြစ်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဣဒြင်္ဂါအရာသည်။ ဖန္ဒိတံ၊ လှုပ်ရှားမှု တည်း။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဣဒြင်္ဂါ။ ဝေ၊ တို့သည်။ “အနိဗ္ဗာနော၊ မလှုပ်ရှား သော။ စေတသ၊ ပြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ “အသ္မိတိ၊ ငါပြစ်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်း။ ပပဒ္ဓိတံ၊ ချဲ့ထွင်မှုတည်း။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဣဒြင်္ဂါ။ “နိဗ္ဗာနော၊ ချဲ့ထွင်မှုမရှိသော။ စေတသ၊ ပြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ “အသ္မိတိ၊ ငါပြစ်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်း။ မာနဂတံ၊ ထောင်လွှားမှု တည်း။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဣဒြင်္ဂါ။ “နိဟတမာနော၊ ပယ်သတ်အပ်ပြီးသော ထောင်လွှားမှုမရှိသော။ စေတသ၊ ပြင့်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (“အသ္မိ”တိ ဘိက္ခုဝေ ဣဒ္ဓိတမေတံမှ ဣသုတ်အဆုံးတိုင်အောင် တူးဖော်ကိုသာပေးလိုက်သည်။)

ကောဒသမံ၊ တဆယံတရုဗြောဟိတောသုတ်တည်း။

**အာသိဝိသဝဂ္ဂေါ၊ အာသိဝိသဝဂ်သည်။ စတုတ္ထော၊
ထေးရုဗြောဟိတောဝဂ်တည်း။**

တဿ၊ ထိုအာသိဝိသဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

အာသိဝိသော၊ အာသိဝိသသုတ်၎င်း။ ရဝေတ၊ ရထောပမသုတ်၎င်း။ ကုမ္ပော၊ ကုမ္ပော ပမသုတ်၎င်း။ ဓွေ၊ ၂-ခုကုန်သော။ ဒါရုက္ခန္ဓာ၊ ဒါရုက္ခန္ဓောပမသုတ်တို့၎င်း။ အဝဿုတော၊ အဝဿုတပရိယာယသုတ်၎င်း။ ဒုက္ခမ္ပော၊ ဒုက္ခမ္ပေသုတ်၎င်း။ ကိသုကာ၊ ကိသုကာပမ

ဟူ၍၎င်း။ ဝေ ဟိ ဧတ ဂဟပတိ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍၎င်းရှိသော မ-ခု အနာသိက္ခိအကောဝိသသုတ် စာပိုဒ် ၃၇၅-လာ ပါဠိစသည်နှင့်၎င်း ဆန့်ကျင်၏။ ၎င်းပြင် တာဝိကျတည်း၌ ဘိက္ခုဝေ ဟူသော အာလုပ် ၂-ပုဒ်ပါဒ်နဂြိုင်းတည်းဟူသော အပြစ်လည်းရောက်၏။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါ ပြဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ၂-ဝါကျသာ ရှိသင့်၏။ တဝါကျတည်း မရှိ သင့်။ နောက်နောင်သော ဝါကျနှိမ့်လည်း။ က၊ တသ္မာတိယ (ဝေါ) ဘိက္ခုဝေ ဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ အနိဗ္ဗာနော စေတသ ဝိဟရိဿာမာတိ။ ခ၊ ဝေ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံဟူ၍၎င်း။ က၊ တသ္မာတိယ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ ဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ “အနိဗ္ဗာနော စေတသ ဝိဟရိဿာမာ”တိ။ ခ၊ ဝေ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍၎င်း။ က၊ တသ္မာတိယ (ဝေါ) ဘိက္ခုဝေ ဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ “နိဗ္ဗာနော စေတသ ဝိဟရိဿာမာ”တိ။ ခ၊ ဝေ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍၎င်း။ က၊ တသ္မာတိယ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ ဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ “နိဟတမာနော စေတသ ဝိဟရိဿာမာ”တိ။ ခ၊ ဝေ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူ၍၎င်း။ ၂-ဝါကျနှင့်၎င်း မ-ခု စာပိုဒ် ၃၇၅-အလို တသ္မာတိယ ဝေါဟု ဝေါ-ကတ္တာပါရှိသည်။

သုတ်၎င်း။ ဝိဏာ၊ ဝိဏောပမသုတ်၎င်း။ ဓပ္ပိဏာ၊ ဓပ္ပိဏကောပမသုတ်၎င်း။ ယဝ
ကံလာပိ၊ ယဝကလာပိသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

သဠာယတနံ ဣဒ္ဓိ။ စတုတ္ထပဏ္ဍာသကော၊ ၄-ခုခမြောက်သော
ပဏ္ဍာသကသည်။ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသဠာယတနသံယုတ်၏။ ဝဂ္ဂုဒ္ဓါနံ၊ ဝဂ်ဥဒ္ဓါန်းကား—

နန္ဒိက္ခယော၊ နန္ဒိက္ခယဝဂ်၎င်း။ သဠိနယော၊ သဠိပေယျာလဝဂ်၎င်း။ သမုဒ္ဓေါ၊ သမုဒ္ဓဝဂ်
၎င်း။ ဥရဂေန စ၊ အာသိဝိသဝဂ်၎င်းတည်း။ ဧတေ စတုပဏ္ဍာသကော၊ ထို ၅၄-သုတ်တို့ကို။
နိပါတေသု၊ သဠာယတနသံယုတ်တို့၌။ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

သဠာယတနသံယုတ္တံ၊ သဠာယတနသံယုတ်သည်။
သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၂-ဝေဒနာသံယုတ်

ခ-သင်္ဂါထာဝဂ်

ခ-သမာဓိသုတ်

၂၄၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဏော၊ ဥ-ပါးကုန်သော။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့သည်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့တည်း။ ကတမာ တိဏော၊ အဘယ် ဥ-ပါးတို့နည်း။ သုခံ၊ သုခပြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၎င်း။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခပြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ခေါ၊ ဤသည်တို့သည်။ တိဏော၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

သမာဓိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသော။ သတော၊ ရှုမှတ်အောက်မေ့ထင်သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဇိ။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ (ဒုက္ခသစ္စာ၏အစွမ်းအားဖြင့်) သိ၏။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ သမ္ဘဝဉ္စ၊ ပြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ (သမုဒယသစ္စာ၏အစွမ်းအားဖြင့်) သိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တရား၌။ တော၊ ထိုဝေဒနာတို့သည်။ နိဂုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တဉ္စ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ (နိရောဓသစ္စာ၏အစွမ်းအားဖြင့်) သိ၏။ ယောဂါမိနံ၊ ဝေဒနာတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ (အဝိဘဝကို နှိပ်) မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းစဉ်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ (မဂ္ဂသစ္စာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်) သိ၏။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နိစ္စာတော၊ ကင်းသောတဏှာရှိသည် ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ (ကိလေသာဇာတ်သိမ်း၍) ထက်ဝန်းကျင်အေးငြိမ်း၏။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-သုခသုတ်

၂၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဏော၊ ဥ-ပါးကုန်သော။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့သည်။ ဝေဒနာ၊ တို့တည်း။ ကတမာ တိဏော၊ အဘယ် ဥ-ပါးတို့နည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ခေါ၊ ဤသည်တို့သည်။ တိဏော၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

သုခံ ဝါ၊ သုခဝေဒနာလည်းဖြစ်သော။ ယဒိ၊ ထိုပြီ။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာလည်းဖြစ်သော။ သဟ၊ သုခဒုက္ခဝေဒနာတို့နှင့်တကွ။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သုခလည်းမဟုတ် ဒုက္ခလည်းမဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာလည်းဖြစ်သော။ (ကိဉ္စိန္တဝံ) အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ စ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း။ (အဇ္ဈတ္တဉ္စ ဗဟိဒ္ဓါစာတိ အတ္ထနော စ ပရဿ စ၊ ဌ) ကိဉ္စိ၊ တစ်တခုသော။ ယံ ဝေဒိတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ဇိ။

မောသဓမ္မံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းသဘောရှိသော။ ပလောကိနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသော။ ဧတံ၊ ဤဝေဒနာကို။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲပါတကားဟူ၍။ ဥ တ္တာန၊ သိပြီး၍။ ဗုဿ

ပုဿ၊ ညဏ်ပြင့်ရောက်၍ ရောက်၍။ ခံ၊ ဣဒ္ဓိ။ ဝယံ၊ အပ္ပုဏ်ကို။ ပဿံ၊ ဝှလတ်သော်။
တတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာ၌။ ဝိရုဇတိ၊ ထပ်ခြင်းကင်း၏။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ဗုဒ္ဓံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပဟာနသုတ်

၂၅၁။ (ထိဿော ဣမာယု အဒုက္ခမသုခဝေဒနာအထိ မသုး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုခါယ၊
သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ဖုဂါနုသယော၊ ဖုဂါနုသယကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်ထိုက်၏။
ဗုဒ္ဓံ၊ ယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ပဋိစာနုသယော၊ ပဋိစာနုသယကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။
အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ ကိ။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ယတော ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ ဖုဂါ-
နုသယော၊ ကိ။ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ၌။
ပဋိစာနုသယော၊ ကိ။ ပဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊
၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ ကိ။ ပဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရုဒ္ဓယော၊
အနုသယမရှိသော။ သပ္ပန္နသော၊ ကောင်းသော အမြင်ရှိသော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဣဒ္ဓိရဟန်းကို။
တဏှံ၊ တဏှာ(အစစ် ၁၀၈)ကို။ အစ္စန္တိ၊ (သမုစ္စေဒပဟာနံပြင့်) ပယ်ပြုတ်ပြီ။ သံယောဇနံ၊
(၁၀-ပါးသော) သံယောဇနံကို။ ဝိဝတ္တယံ၊ ထက်အောက်ပြောင်းပြန် လည်စေပြီ။ (အမြင်မရှိ
အောင် ပြုပြီ ဟူလို။) သပ္ပာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မာနာဘိဒမယာ၊ (ဒဿနပဟာနံ
၂-ထပ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) မာနကို ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊
အဆုံးကို။ အကာသိတိ၊ ပြုပြီဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (အန္တ ၄-မျိုး ၅၅။)

သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကိ။ အပ္ပဇာနတော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒယမာနဿ၊
ခံစားသော။ အနိဿရဏဒဿိနော၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို မသိမြင်သူ၏ (သန္တာန်၌)။
သော ဖုဂါနုသယော၊ ထိုဖုဂါနုသယသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ပ။ အနိဿရဏ-
ဒဿိနော၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ ပဋိစာနုသယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ သန္တံ၊
ငြိမ်သက်၏ဟူ၍။ ဘူရိပညေန၊ (မြေကြီးနှင့်တူသော ပညာရှိသော) ပြတ်စွာဘုရားသည်။
ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တဉ္စာပိ၊ ထို(ငြိမ်သက်ပါသည် ဆိုအပ်သော) ဥပေက္ခာ-
ဝေဒနာကိုလည်း။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ (သော၊ ထိုနှစ်သက်သူသည်။) ဒုက္ခာ၊
ဆင်းရဲမှုမှ။ နေဝ ပပုဇ္ဇတိ၊ မလွတ်။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပိ၊
ပူပန်စေထတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇေ၊ အသိဉာဏ်သမုဇနံကို။ န ရိဉ္စတိ၊
မစွန့်။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သပ္ပာ၊
အလုံးစုံကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏။

၁။ ဝိဝတ္တယံ သံယောဇနန္တံ စသဝိဓမ္မိ သံယောဇနံ ပရိဝတ္တယံ နိဗ္ဗုလမကာသိ။
၂။ န ရိဉ္စတိ-ကို န ပဟတိ ဟု ၄-၌ ပွင့်သည်။ ရိဇော ရ ရိဉ္စဒန စ-ဘုဟူသော ဇာတ်ကျမ်းအလို "ကောင်းဆိတ်
စေ" ဟု သရဗ္ဗ ယေ။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်ခြားသိမြင်၍။ ဝိဇ္ဇေ ဓမ္မေ၊
 ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌။ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ မရှိသော။ ဓမ္မဋ္ဌော၊ ထရား၌ထည်သော။
 ဝေဓဂ္ဂ၊ ရဟန္တာသည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ နောက်၌။ သဗ္ဗံ၊
 ပုထုဇဉ်သေကွဟု ခေါ်ဆိုသမုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နောပေတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။
 ထယိယံ၊ သုံးခုပြောက်သောထုတ်တည်း။

၄-ပါတာလသုတ်

၂၅၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ အာဂမအဓိကမဟူသော အကြားအမြင် မရှိသော။
 ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ “မဟာသမုဓော၊ မဟာသမုဒြာ၌။ ပါတာလော၊ ထောက်တည်ရာမဲ့ ကျစွမ်းနိုင်
 သော ဗလဝါမှခဝဲကြီးသည်။ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏” ဟူသော။ ယံ ဝါစံ၊ အကြွင်ကေားကို။ ဘာသတိ၊ ပြော
 ဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ “အတ္ထိ မဟာသမုဓော ပါတာ-
 လောတိ၊ ပါတာလော” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အသန္တံ၊ မဟုတ်မမှန်သော။ အဝိဇ္ဇမာနံ၊ (အနက်
 သဘောအားဖြင့်) မသိအပ် မရအပ်သော။ တံ တေ ဝါစံ၊ ထိုကေားကို။ ဘာသတိ၊ ၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပါတာလောတိ၊ ပါတာလဟူသော။ ယဒိစံ၊ အကြွင်အမည်သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တေ၊
 ဤပါတာလဟူသော အမည်သည်။ သာရိရိကနံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာနံ ဝေဒနာနံ၊ ဒုက္ခ-
 ဝေဒနာတို့၏။ အဝိဝေဒနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ သာရိရိ-
 ကာယ၊ သော။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ ဇွေထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်
 သော်။ သောပတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ ငိုကြွေး၏။ ဥရုတ္တာဋ္ဌိံ၊
 ရင်ထု၍။ ကန္တာရံ၊ မြည်တမ်း၏။ သမ္ပောဟံ၊ ပြင်းစွာ တွေ့ဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ အယံ ပုထုဇ္ဇနော၊ ဤပုထုဇဉ်ကို။ ပါတာလော၊ ထောက်တည်
 ရာမဲ့ ကျစွမ်းနိုင်သော ဗလဝါမှခဝဲတည်းဟူသော ဒုက္ခဝေဒနာ၌။ န ပစ္စုပ္ပာသိ၊ မတည်ဘုံနိုင်။
 ဂါဓ္ဓော၊ ထောက်တည်ရာကိုလည်း။ နာဇ္ဈဂါ၊ မရနိုင်ဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သုတဝါ၊
 အာဂမ အဓိကမဟူသော အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝက

၁။ သဗ္ဗံ နောပေတိတိ ရဒတ္တာ ဒုဒဋ္ဌာ မုဒဋ္ဌာဘိ ပညတ္ထိံ န ဥပေတိ-ဟူသော ဤနှစ်နှင့် ဤရိကာ
 ပဒိကပ်၌၎်သည် ပေးသည်။ သဗ္ဗံ နောပေတိတိ ဝါ ဝိဇ္ဇေ ဓမ္မေ အနာသဝေါ ဓမ္မဋ္ဌော ဝေဓဂ္ဂ ကာယဿ
 ဘေဒါ မနုဿော ဒေဝေါယိဝ၊ ပညတ္ထိံ န ဥပေတိတိ အနုပါမိသေသနိဗ္ဗာနဝေသနပိ အတ္ထော ဝတ္ထုဇ္ဇော
 ဟူသော ဋီ-ဒု-ဝိ-ကပ်အလို “အနာသဝေါ၊ သော။ပ။ ဝေဓဂ္ဂ၊ သည်။ ကာယဿ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။
 သဗ္ဗံ၊ နတ်လူဟု ခေါ်ဆိုသမုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နောပေတိ၊ မရောက်” ဟု ပေး။ ကာယဿ ဘေဒါ
 ထောက်လျှင် အနုပါမိသေသနိဗ္ဗာန်ကို ရည်သော ရိကာရနည်းသည် ယတ္ထာသရ။

၂။ ပါတာယ အလံ ပရိသတ္ထော၊ နတ္ထိံ ဇ္ဈေ ဗတိဋ္ဌာဘိ ပါတာလော၌ ယံ လောကေ ဗလဝါမှခန္ဓိ
 ဝုဇ္ဇတိ၊ တံ သဗ္ဗာယ ဝေ ဝေတိ ဟူသော ဤကို ငွှေ ပေးသည်။ ပါတာလသစ္စါ ဟောအပ်သော ဝဲဂါး
 သာမန်ဝဲမဟုတ်၊ ထောက်တည်ရာ လုံးဝမရှိသော ဝဲတည်း။

၃။ အသန္တံ အဝိဇ္ဇမာနန္တိ အသမ္ပုတတ္ထံ အညာယာနတ္ထံ၊ န သမ္ပုတတ္ထံ၊ မုသာတိ အတ္ထောပ။ ။
 အသန္တန္တိ အဘုတ်။ အတ္ထတသန ယံ ဝါစာ အဘုတ် နာ။ ဋီတိနှင့်အညီပေးသည်။ အပညာယမာနတ္ထံ ဟူ
 သော ဇာ၌နှင့်အညီ ဝိဇ္ဇမာနကို ဝိဒေဝာတိ ဘဝါဓိကဏိကယပစ္စည်း မာနပစ္စည်းဟု ကြို၊ ဝိယထေတိ ဝိဇ္ဇမာနာ၊
 န ဝိဇ္ဇမာနာအပိဇ္ဇမာနာ၊ တံ အဝိဇ္ဇမာနံဟု ငိုဟူပြီ။ သန္တောတံ ဣဒံ သံပိဇ္ဇမာနာတံ ပဒေသဝ ဝေဝစနံပ။
 ဣဒ ပန ဝိဇ္ဇမာနာ ဥပသတ္တမာနာတံ အတ္ထော ဟူသော ၆-၄-၃ စာပိုဒ် ၄ ၌ကဲ့သို့ ဤအသန္တံ အဝိဇ္ဇမာနံ၌
 ဝိဇ္ဇမာနသဒ္ဓါသည်လည်း ဥပသတ္တမာနတ္ထမျှပင်တည်း။

သည်။ သာရိရိကာယ၊ သော၊ ဒုက္ခာယ၊ သော၊ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌော သည်။ သမာနော၊
 သော်။ နေဝ သောစတိ၊ မရီးရိမ်။ န ကိလမတိ၊ မပင်ပန်း။ န ပရိဒေဝတိ၊ မငိုကြွေး။ ဥဒတ္တံ ငွံ ၊
 ရင်ထု၍။ န ကန္တတိ၊ ငြိတ်တမ်း။ သမ္မောဟံ၊ သို့။ ၆ အာပဇ္ဇတိ၊ မထောက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 သုတဝါ၊ သော။ အယံ ဗျာယသာဝကော၊ ဤအရိယာဖြစ်သော သာဝကကို ။ ပါတာလေ၊ ဌံ။
 ပစ္စုဒ္ဓာသိ၊ တည်ဘုံနိုင်၏။ ဂါဓမ္မိ၊ ထောက်တည်ရာကိုလည်း။ အဇ္ဈဂါ၊ ရနိုင်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။
 ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဒုဗ္ဗလော၊ ဉာဏ်အားနည်းသော။ အပ္ပထာမကော၊ နည်းသောဉာဏ်စွမ်းရှိသော။ ယော၊
 အကြင်သူသည်။ ယာဟိ၊ အကြင်ဝေဒနာတို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေထိအပ်သည်ဖြစ်၍။
 ပဝေဝေတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ အက္ကန္တတိ၊ အဆက်မပြတ် ယောင်ယမ်းပြည်တမ်း၏။ (အနိဗ္ဗိ
 ဝိပုလသံ ဝိလပန္နော ကန္တတိ။ ဌ။) ပရောဒတိ၊ ပြင်းစွာငိုကြွေး၏။ သာရိရိကာ၊ ကိုယ်၌^၉
 ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏဟရာ၊ အသက်ကိုဘင် ဆောင်နိုင်ကုန်သော။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်လှာကုန်
 သော။ ဒုခါ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တော ဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ နာဓိဝိသေတိ၊
 သည်းမခံနိုင်။ သော၊ သည်။ ပါတာလေ၊ ထောက်တည်ရာမဲ့ ကျသွားနိုင်သော ဒုက္ခဝေဒနာ
 တည် ဟူသော ဝဲ၌။ န ပစ္စုဒ္ဓာသိ၊ မတည်ဘုံနိုင်။ အထော၊ ထိုပြင်။ ဂါဓမ္မိ၊ ထောက်တည်ရာ
 ကိုလည်း။ နာဇ္ဈဂါ၊ မရနိုင်။

ယော စ၊ သည်ကား။ ယာဟိ၊ တို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ ၍။ န ဝေဝေတိ၊ မတုန်လှုပ်။ သာရိရိကာ၊
 ကုန်သော။ ပါဏဟရာ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ဒုခါ၊ ကုန်သော။ တော ဝေဒနာ၊
 တို့ကို။ အဓိဝိသေတိ၊ သည်းခံနိုင်၏။ သ၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပါတာလေ၊ ဌံ။
 ပစ္စုဒ္ဓာသိ၊ တည် ဘုံနိုင်၏။ အထော၊ ထိုပြင်။ ဂါဓမ္မိ၊ ကိုလည်း။ အဇ္ဈဂါ၊ ခပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးရမြေ့ကံသောသုတ်တည်း။

၁။ ဣမသ္မိံ သတ္တေ အရိယသာဝကောတိ သောတာပန္နော၊ သောတာပန္နော ဟိ ဧတ္တ ရရံဋ္ဌ။ “အဏုတဝါ
 ပုထုဋ္ဌနော” တိ ဝတ္တာ “သုတဝါ အရိယသာဝကော” တိ ဝတ္တန္တာ “သောတာပန္နော ရရံ” န္တိ ဣတိ ဣဒေသု
 အရိယသာဝကောသု ဝတ္တန္တမေဝ နတ္ထိ ဣတိ နှင့် အညီ အရိယသာဝကောပုဒ်သည် ကမ္မစာရိတည်း။ ပနေအာ၊ ဖြင့်
 အရိယသာဝက ချစ်ယောက်ကိုကောက်။ ဗလဝဝိပဿကော။ ပ။ ယောဂါဝစအာပိ ငုတိဟူသော ဌ-နှင့်အညီ
 ဗလဝဝိပဿကပုထုဋ္ဌယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား အပဓာနအားဖြင့်ကောက်။

စကြဝဠာ မြင့်မိုင့်တောင်အထိ သို့မဟုတ် ဆယ်ဘူးနာ အမြင့်တိုင်အောင် လေအဟုန်ဖြင့် အထက်သို့
 သမုဒ္ဒရာရေ ထောင်ထက်၍ အသုတနုနက်သော ချောက်ကြိုးသဖွယ် အလွန်ကြီးကျယ်သော ဗလဝါမုခဝဲကြိုး
 သည် ရှိစေကာမူ ပါတယ အယံ ပရိသတ္တော၊ နတ္ထိ ဧတ္တ ပတိဋ္ဌာတိ ပါတာလော (ထောက်တည်ရာမရှိလောက်
 အောင် ကျသွားနိုင်သော ပါတာလ) ဟုကားမဆိုသင့်မဆိုနိုင်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သမုဒ္ဒရာ၏ ငါး လိပ် နတ်
 အသုတတို့၏တည်ရာ ချမ်းချမ်းသာသာနာရာဌာနအဖြစ် တည်ရှိနေသောကြောင့်တည်း။ ထိုကြောင့် သမုဒ္ဒရာရှိ
 ဗလဝါမုခဝဲကို ထောက်တည်ရာမဲ့ကျသွားနိုင်သော ပါတာလဟူသော အယံအနည်းသည် စင်စစ်မဟုတ်မမှန်သော
 ပုသားကားမဟုတ်။ အသိအမှတ် မပြုအပ်သော ဘက်အမှသာဖြစ်၏။ ထောက်တည်ရာမဲ့ ကျသွားနိုင်သော
 ပါတာလဟု စင်စစ်ခေါ်ဆိုသင့်သော အနာကား ဓမ္မာဒဘာနာသာဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဆိုပါ
 ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရသော အနာတဝါ ပုထုဋ္ဌသည် ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ပတ်သက်၍ ထောက်တည်ရာမရနိုင်
 သောကြောင့်တည်း။ သို့သော် သုတဝါ အရိယသာဝကတို့သည် ဓမ္မာဒဘာနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရသော်လည်း ငိုကြွေး
 ငြင်း ပူပန်ငြင်း စသည်မရှိတော့ပဲ ထောက်တည်ရာရ၏ဟူ၍။ ဤသုတ်၏ဝတ္တန္တရံကံသောကြောင့် ဌ-ငိုတို့နှင့်
 ညီ၍ အကျဉ်းချုပ်ကာ ရေးသားလိုက်သည်။

၅-ဓမ္မဗ္ဗသုတ်

၂၅၃။ (တိဿော ဣမာမှ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာအလိပေ၊ မြ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဝှအပ်၏။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ကို။ သလ္လတေ၊ ဆူးငြောင့်အားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘိက္ခုနေ၊ သည်။ သုခါဝေဒနာ၊ ကို။ ဒုက္ခတော၊ အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာ၊ ဝှမြင်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ကို။ သလ္လတော၊ အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာ၊ အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ကို။ အနိစ္စတော၊ အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တထော၊ ထိုကြောင့်။) သမ္ပန္နသော၊ ကောင်းစွာ ဝှမြင်တတ်သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပ။ ဒုက္ခဿ၊ ။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသိတိ၊ ပြုပြီးသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ။ (အစ္စန္တိ တထံ စသည် စာပိုဒ် ၂၅၁-၌ ပေးခဲ့ပြီ။)

ယော၊ အကြင်သူသည်။ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့် (ဟူ၍ဟု သော်လည်း ပေး)။ အဒ္ဓါ၊ ဝှမြင်ပြီ။ (အဒ္ဓါတိ အဒ္ဓဿ၊ ဌ။) ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို။ သလ္လတော၊ ဆူးငြောင့်အားဖြင့် (ဟူ၍ဟု သော်လည်း ပေး)။ အဒ္ဓကံ၊ ဝှမြင်ပြီ။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏။ နံ၊ ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ (ဟူ၍ဟု သော်လည်း ပေး။) အဒ္ဓကံ၊ ဝှမြင်ပြီ။ သမ္ပန္နသော၊ ကောင်းစွာ ဝှမြင်တတ်သော။ သ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ (သော ဝေဒနာ ပရိညာယ ဂါထာကို စာပိုဒ် ၂၅၁-၌ ရေးသားအပ်ခဲ့ပြီ။)

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သတ္တသုတ်

၂၅၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဏှဘဝါ၊ သော၊ ပုထုဋ္ဌနေ၊ သည်။ သုခမ္ပိ ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ ဒုက္ခမ္ပိ ဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ။ အဒုက္ခမသုခမ္ပိ ဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုထဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော အကြားအမြင်ရှိသော။ အဝိယသာဝကော၊ အဝိယာဖြစ်သော သာဝကသည်။ ပ။ အဒုက္ခမသုခမ္ပိ ဝေဒနံ၊ ကိုလည်း။ ဝေဒယတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ၂ ယောက်တို့၌။ ဝိသေသေ၊ အထူးသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ အဓိပ္ပယာသော၊ လွန်ကဲစွာ အားထုတ်ခြင်း လုံ့လ(ပယောဂ)သည်။ ကော၊ နည်း။ သုထဝတော၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော အကြား

၁။ ယုတ္တောနိယာဝင်္ဂိ သဗ္ဗေ ၅-ကဏ္ဍ ဝဂ္ဂ-သုတ် မောက္ခလ္လိဒ်အဆို ဝေဒိယတိ-ဟု ငိုဇုပည်။ သိလ္လမ္ပိလည်း ဝေဒိယတိ ပင် ငိုသည်။

၂။ အဓိပ္ပယာသောတိ အဓိကပ္ပယောဂေါ၊ အံ-ဌ ၂၈၁ နိ-၁၁၇။ အဓိကံ ပယသတိ ပယဂ္ဂတိ ဇေတနာတိ အဓိပ္ပယာသော၊ သဝိသေသံ ဣတိ ကတ္တဗ္ဗ ကိရိယာ၊ ထေနာယ “အဓိကပ္ပယောဂေါ” တိ၊ ၎င်း၌။ အဓိကံ သဝိသေ သံ ပယသတိ ပယဂ္ဂတိ ဇေတနာတိ အဓိပ္ပယာသော၊ ဝိ-၂၆ ပယောဂေါ၊ ထေနာယ “အဓိကပ္ပယောဂေါ” တိ၊ သံ-၉ ၂၁၅ တံ ဘေဒိ-၅၇ နှင့်အညီ ပေးသည်။ အဓိကသဗ္ဗုပယေ ပ ပုပ္ဖ ယသုဇာတ် တ-ပဋိည်း ကုဏ္ဍသား၊ လွန်ကဲသော လုံ့လ ပယောဂ အရကောဂံ။ အဓိကံ ၊ ယသနံ ပယဂ္ဂန္တိ အဓိပ္ပယာသော၊ အဓိကပ္ပယောဂေါ-ဟူသော မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်နိကာ စာပိုဒ် ၂၃၃-အလို လွန်ကဲစွာ အားထုတ်ခြင်းသည်ဟု ဘာဝသာန်ပေး။

အပြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝက၏။ အာဟုတဝတော၊ အကြား
 အပြင်မရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနေန၊ နှင့်။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီးပြုကြောင်းဖြစ်သော အထူးသည် ။
 ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပေးတေ ပူ၏။ သန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်
 တို့၏။ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ ဘဂဝံမူလကော၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိပါကုန်၏။ (အာဟုတဝါပု
 အာပဇ္ဇတိအထိ ပေးခဲ့ပြီ။) သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ကဿိကဉ္စ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော။ စေတသိကဉ္စ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဒွေ၊ ၂-ခုကုန်သော။ ဝေဒနာ၊
 တို့ကို။ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသံ၊ ကို။ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်။ ဝိဇ္ဇေယျ၊ ထိုး
 ဖောက်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုအပစ်ခံရာကို။ ဒုတိယေန၊ ၂-ခုမြောက်သော။ သလ္လေန၊ ဖြင့်။
 အနုဝေခံ၊ ၁-ခုထိုးဖောက်ခြင်းကို။ ဝိဇ္ဇေယျ၊ ထိုးဖောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့
 မြား ၂-ဆင့်ထိုးဖောက်ခံရသည်ရှိသော်။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဒွိသလ္လေန၊
 မြား ၂-ချောင်းဖြင့်။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယတိ သေယျထာပိ၊ ခံစားရသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ-
 မေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အာဟုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနေနော၊ သည်။ ပ။ တဿာယေဝ ခေါ
 ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ပုဋ္ဌော၊ တွေထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။
 ပဋိထဝါ၊ အမျက်ဒေါသရှိသည်။ ဟောတိ၊ ။ ခိ၊ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ကြောင့်။ တမေနံ ပဋိထ-
 ဝန္တံ အနု၊ ထိုဖြစ်သော အမျက်ရှိသူ၏။ (ပဋိထာနုသယောဒ္ဓံစပ်။) ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ။
 ယော ပဋိထာနုသယော၊ အကြင်ပဋိထာနုသယသည်။ (အတ္ထိ၊ ။) သော၊ ထိုပဋိထာနုသယသည်။
 သေတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအာဟုတဝါပုထုဇဉ်သည်။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ပုဋ္ဌော၊
 တွေထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ အဘိနန္ဒတိ၊
 မြော်လင့်တောင့်တ၏။ တံ၊ (ဒုက္ခနိပင်္ကေသည့်အတွက်) ထိုကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို မြော်လင့်
 တောင့်တခြင်းသော်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင့်
 ကြောင့်။ အာဟုတဝါ၊ သော။ သော ပုထုဇ္ဇနေနော၊ သည်။ ကာမသုခါ၊ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို။
 အညတြ၊ ကြည့်၍။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာကို။ န ပဇာ-
 နာတိ၊ မသိ။ ကာမသုခံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတော၊ မြော်လင့်တောင့်တသော။ တဿ စ၊ ထိုသူ၏
 လည်း။ (ရာဂါနုသယောဒ္ဓံစပ်။) သုခါယ ဝေဒနာယ၊ ။ ယော ရာဂါနုသယော၊ အကြင်
 ရာဂါနုသယသည်။ (အတ္ထိ၊ ။) သော၊ ထိုရာဂါနုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ကိန်း၏။ သော၊
 ထိုပုထုဇဉ်သည်။ တာသံ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အတ္တကံမဉ္စ၊
 ချုပ်ရာကိုလည်းကောင်း။ အာဟုတဝါ၊ သော။ သော ပုထုဇဉ်သည်။ အာဟုတဝါ၊ သော။ သော ပုထုဇဉ်သည်။

၁။ နာနာကရဏံကိုလည်း နာနာ ကရိယတိ ငထေနာတိ နာနာကရဏံ ဘေဒေါတိ အာဟ “ကိံ”
 နာနတ္ထံ” နှစ် ဟူသော မဟာဝဂ္ဂထံယုတ်၌ကော စာပိုဒ် ၂၃၃-နှင့်သည် ကရဏသာဓိပေါ်အောင် ပေးသည်။

၂။ အနုသေတိကြိယာသည် အကမ္မက အကမ္မက ၂မျိုးတို့တွင် “ဘု ဟု သိဌာ ဤလေးဖြာ ဗလာကံမရှိ”
 ဟုသော်နှင့်အညီ သိဇာတိဖြစ်သောကြောင့် အကမ္မကတည်း။ အကမ္မကဖြစ်လျှင် အနုသေတိကြိယာ၏ ကံ
 အဖြစ်ဖြင့် ပဋိထဝန္တံဟု မရှိနိုင်။ ပဋိထဝန္တံပုဂံလည်း ကမ္မတ္ထ အနက်မပေးနိုင်။

ထိုကြောင့် အနုသေတိပုဂံ၌ အနုသည် ဥပသာရမဟုတ် ကမ္မပုဂံစနိယ၊ ယင်းကမ္မပုဂံစနိယ အနု၏ အဟုတ်
 ဖြစ်သောကြောင့် “တမေနံ ပဋိထဝန္တံ၊ ။” ဟု ပြန်ဆိုသည်။ ပဋိထဝန္တံပုဂံနှင့် အနုသေတိကြားဝယ် “ယော
 ဒုက္ခာယ။ ပ။ သော”ဟူသော ပုဂံတို့ များစွာခြားသော်လည်း “ထံ ခေါ ပန ဘဂဝန္တံ ဂေါထပံ ခဝံ ကလျာ-
 သော အတ္ထဂ္ဂတော”၌ ဂေါထပံသည် အဘိဟူသော ကမ္မပုဂံစနိယ အဟုတ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ကောင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်းကောင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တာသံ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ပ။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အပ္ပဇာနတော၊ မသိသော။ တာသ၊ ထိုလူ၏။ (အဝိဇ္ဇာနုသယော-၌ စပ်။) အဒုက္ခမသုခါယ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒနာယ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌။ ယော အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ သည်။ (အတ္ထံ၊ ၏။) သော၊ ထိုအဝိဇ္ဇာနုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ကိန်း၏။ (ပြစ်၏ ဟူလို။) သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အကယ်၍ မခံစားဘဲ။ သညတ္ထော၊ ကိလေသာနှင့်ယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ နံ၊ ထိုသုခဝေဒနာကို။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အံ။ သညတ္ထော၊ ၍။ နံ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာကို။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အံ။ သညတ္ထော၊ ၍။ နံ၊ ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ အယံ ပုထုဇ္ဇနော၊ ကို။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းနှင့်။ ဇရာယ၊ (ရင့်ရော်) အိုမင်းခြင်းနှင့်။ မရဏေန၊ သေခြင်းနှင့်။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့နှင့်။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့နှင့်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းတို့နှင့်။ ဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းတို့နှင့်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းတို့နှင့်။ သညတ္ထော၊ ယှဉ်စပ်သူဟူ၍။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သညတ္ထော၊ ယှဉ်စပ်သူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (သညတ္ထော ဒုက္ခသ္မာတိ ကရဏတ္ထေ နိဿက္ကံ၊ ဒုက္ခေန သမ္ပယုတ္တောသိ အတ္ထော။၉။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။

☞ (သုတဝါ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ-မှ ဝိသညတ္ထော ဒုက္ခသ္မာတိ ဝဒါမိ-တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့၌ “န သောတေ၊ မစိုးရိမ်၊ န ဝိဇ္ဇေယျ၊ မထိုးဖောက်ရာ၊ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ကြောင့်။ တပေနံ အပ္ပဋိယဝန္တံ၊ ထိုအမျက်ဒေါသမရှိသူ၏။ပ။ သော၊ ထိုပဋိသန္ဓာနုသယသည်။ နာနုသေတိ၊ မကိန်းမပြစ်၊ ဝိသညတ္ထော၊ ကိလေသာနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဇာတိယာ၊ နှင့်။ပ။ ဥပါယာသေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိသညတ္ထော၊ မယှဉ်စပ်သူဟူ၍”ဟု ပေးသည်မှတစ်ပါး ကြွင်းမထူး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ အယံ၊ ကား။ အပ္ပိယာသော၊ လွန်ကဲစွာ အားထုတ်ကြောင်း လုံ့လပယောဂတည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ သုတဝတော၊ သော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာ သာဝက၏။ အဿုတဝတာ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနေန၊ နှင့်။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီးပြုခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော အထူးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

[အရိယသာဝကဿ၏အရ ရဟန္တာကို ပဓာနအားဖြင့် ကောက်။ အနာဂါမိကိုလည်း အပ္ပဓာနအားဖြင့် ယူနိုင်သည်။ ထိုကြောင့် ၉-၌ အရိယသာဝကေသု စ ခိဏာသဝေါတ္ထေ ဝရံ၊ အနာဂါမီပိ ဝန္တတိတိ ဝန္တန္တိ-ဟု မိန့်အပ်ပြီ။]

သပညော၊ ပညာရှိ(ရဟန္တာ)သည်။ သုခမ္ပိ၊ လည် ဖြစ်သော။ ဒုက္ခမ္ပိ၊ လည်း ဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ န ဝေဒယတိ၊ (ကိလေသာနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍)မခံစား။ ဗဟုဿတောပိ၊ (ပရိယတ်ပဋိဝေဓ-ဟူသော)အကြားအပြင်ရှိသူသည်လည်း။ န ဝေဒယတိ၊ (ကိလေသာနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍) မခံစား။ အယံ စ၊ ဤသည်ကား။ ဝိရဿ၊ အသိဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုသလဿ၊ လိမ်မာသူ(ရဟန္တာ)၏။ ပုထုဇ္ဇနေန၊ နှင့်။ မဟာဝိသေသော၊ ကြီးစွာသော ထူးခြားချက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

☞ သင်္ဂါထမ္ပေယျာ၊ သိအပ်ပြီးသောတရားရှိသော။ (သင်္ဂါထသည် သံပုဗ္ဗ ခါဇာတ် ထပစ္စည်း၊ ယင်းခါဇာတ်သည် ပဋိသင်္ဂါယောနိသော၌ ခါဇာတ်ကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓနတ္ထ၊ သင်္ချာ သစ်-၌ ခါဇာတ်ကဲ့သို့ ကထနတ္ထမဟုတ်၊ ။ ကြောင့် သင်္ဂါထမ္ပေယျာကို ဝိဒတမ္ပေယျာ-ဟု ငွေကထာရှင်ဆိုအပ်သည်။) ဗဟုဿတဿ၊ (ပရိယတ် ပဋိဝေဓ-ဟူသော) အကြားအမြင် ရှိသော။ ဣမဉ္စ လောကံ၊ ဤလောကကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗေ၊ တပါးသော လောကကို လည်းကောင်း။ ဝိပဿတော၊ ရှုမြင်သော။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဣဋ္ဌာ မ္ပေ၊ ဣဋ္ဌာရုံတရားတို့သည်။ န မထေန္တိ၊ မပေမ္မနောက်နိုင်ကုန်။ အနိဋ္ဌတော၊ အနိဋ္ဌာရုံကြောင့်။ ပဋိဇာထံ၊ အပျက်ထွက်ခြင်းသို့။ နော ဧတိ၊ မရောက်။

တဿ၊ ယု-မရိယာသာဝက(ရဟန္တာ)၏။ အနုရောဓာ ဝါ၊ လိုက်လျောမှု ထုကတို့သည် ၎င်း။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဝိရောဓာ ဝါ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်ဒေါသတို့သည်၎င်း။ ဝိဓူပိတာ၊ ချေဖျက်အပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထဂတော၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ န သန္တိ၊ မရှိတော့ကုန်။ ဝိရဓံ၊ ကိလေသာမြှောက်င်းရာဖြစ်သော။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်မှုမရှိရာ ဖြစ်သော။ ပဗ္ဗေ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဥတော၊ (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) သိပြီးသောကြောင့်။ ဘဝဿ၊ ၎င်း။ (ပါရဂူဝယ် ပါရ-ဟူသောပုဒ်တစ်စုံ စပ်။) ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက် သွားသူသည်။ (ပါရဂူတဘာဝံ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။) သမ္ပေ၊ ကောင်း စွာ။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။ (အံ ၃-အဋ္ဌက စာပိုဒ် ၅-၌ အလားတူပါရှိ၏။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမဂေလညသုတ်

၂၅၅။ ဧကံ၊ တခုသော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်၌။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ အထွဋ်တပ်သောကျောင်း၌။ ဝိပေရထိ၊ ၎င်း။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေရာအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယနသမယံ၊ ညနေအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ သတ္တ-သင်္ဂါရမှစ၍ တပါးလည်းကောင်း၊ တေး-ပူရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ဂိလာနသာလာ၊ လူနာနေသောကျောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ချဉ်းကပ်၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသမိ၊ ထိုင်နေပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ၊ ထိုင်နေ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သိက္ခူ၊ ထိုကို—

သိက္ခဝေ၊ ထို့။ သိက္ခူ၊ သည်။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနေ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ အာကမေယျ၊ စောင့်မြှော်နေရာ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမတည်း။

သိက္ခဝေ၊ ထို့။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ သိက္ခူ၊ သည်။ သတော၊ သတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ သိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သိက္ခူ၊ သည်။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿ၊ ရူပကာယကို အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ (ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍သော်လည်းပေး။) အာတာပိ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနေ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ (ဆင်ခြင်တတ်သောပညာရှိသည်ဖြစ်၍သော်လည်း

ပေး။) သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းထုတ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ ရုပ်လောက၌။ အသိဇ္ဈာ-
 ဒေါမနဿံ၊ သူများစည်းစိမ်ကို ကြံဖန်ခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ (ထဝင်၊ ဝိက္ခမ္ဘန
 ပဟာန်ဖြင့်) ပယ်ဖျောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ဝေဒနာသု၊ လောကီဝေဒနာတို့၌။ ဝေဒနာနုပဿိ၊
 ဝေဒနာကို အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ပ။ စိတ္တေ၊ လောကီစိတ်၌။ စိတ္တာနုပဿိ၊ စိတ်ကို အဖန်
 တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ တရားကိုအဖန်
 တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ (ဓမ္မအရ လောကီဖြစ်သော တရားတို့ကိုဟူ။) အာတာပိ၊ ၎င်း။ ပ။ လောကေ၊
 ဓမ္မလောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊
 ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတော၊ သတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်
 သိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိက္ကန္တေ၊
 ရွှေသိုတိုးလတ်သော်၎င်း။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရိ၊ အသိဉာဏ်
 ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာလောကီတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်လတ်သော်၎င်း။ ဝိလော-
 ကီလေ၊ စောင်း၊ ကြည့်လတ်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သမိဉ္စိတေ၊
 ကွေးလတ်သော်၎င်း။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်လတ်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
 သဗ္ဗာဋ္ဌိပတ္တစိဝရောရဏေ၊ ဒုက္ခသပိတ်သင်္ကန်းကိုသုံးဆောင်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရိ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။ အသိတေ၊ စားလတ်သော်၎င်း။ ပီတေ၊ သောက်လတ်သော်၎င်း။ ခါယိတေ၊
 ခဲစားလတ်သော်၎င်း။ သာယိတေ၊ လျက်လတ်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
 ဥစ္စာရပဿာဝကမ္ပေ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ပြုလတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
 ဂတေ၊ သွားလတ်သော်၎င်း။ ဌိတေ၊ ရပ်လတ်သော်၎င်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်လတ်သော်၎င်း။ သုတ္တေ၊
 အိပ်လတ်သော်၎င်း။ ဇာဂရိတေ၊ နိုးလတ်သော်၎င်း။ ဘာသိတေ၊ ပြောဆိုလတ်သော်၎င်း။
 တုက္ခိဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလတ်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္ပဇာနကာရိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဘိက္ခု၊ သည်။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။
 အာဂမေယျ၊ စောင့်မြော်ရာ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေ၊ တို့အား။ အမှာကံ၊ တို့၏။
 အနုသာသနိ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ သတဿ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနဿ၊ ကောင်းစွာအပြား
 အားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို
 လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၎င်း။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ စေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ “မေ၊ ငါ၏။ အယံ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ။
 သာ စ ခေါ၊ ထိုဝေဒနာသည်လည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ပြီ။) အပ္ပဋိစ္စ၊ မစွဲမှီ၍။ နော၊ မဖြစ်။
 ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣမပေဝ ကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို
 သာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊ ၎င်း။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ပြီ။) အယံ ခေါ၊ ကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ အနိစ္စော၊
 မမြဲ။ သင်္ခတော၊ အကြောင်းတရားတို့သည်ပေါင်း၍ ပြုစီရင်အပ်သောအရာတည်း။ ပဋိစ္စ-
 သမပ္ပန္နော၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောအရာတည်း။ အနိစ္စံ၊ သော။ သင်္ခတံ၊ သော။ ပဋိစ္စသမပ္ပန္နံ၊
 သော။ ကာယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၎င်း။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ နိစ္စာ၊ မြဲသည်။ ကုတော-

သဝိဿတိတိ၊ အတယ်မှာဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း”ဟူ၍။ ဝေံ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာယေ စ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌လည်းကောင်း။ သုခါယ စ ဝေဒနာယ၊
 ၌လည်းကောင်း။ အနိစ္စာနုပဿိ၊ ၌။ ဝိဟရေ၊ ၌။ ဝယာနုပဿိ၊ အပျက်ကို အဖန်တလဲလဲ
 ခြွသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၌။ ဝိရာဂါနုပဿိ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းကင်းအောင် အဖန်တလဲလဲ ခြွသည်
 ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၌။ နိရောဓာနုပဿိ၊ ချုပ်ခြင်း (သဘော)ကို အဖန်တလဲလဲ ခြွသည်ဖြစ်၍။
 ဝိဟရတိ၊ ၌။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊ စွန့်လွှတ်နိုင်အောင် အဖန်တလဲလဲ ခြွသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၌။
 ကာယေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ သုခါယ စ ဝေဒနာယ၊ ၌လည်းကောင်း။ အနိစ္စာနုပဿိနော၊ သည်
 ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ ဝယာနုပဿိနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ ဝိရာဂါ-
 နုပဿိနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ နိရောဓာနုပဿိနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊
 သော။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိနော၊ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ (ရာဂါ-
 နုပဿိနော) ကာယေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ သုခါယ စ ဝေဒနာယ၊ ၌လည်းကောင်း။
 ယော ရာဂါနုပဿိနော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၌။) သော၊ ထိုရာဂါနုပဿိသည်။ ပဟိယတိ၊ ကင်း၏။
 (ကတ္ထုရုပ်။)

(ခုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ခုက္ခဝေဒနာသည်။ ယော ပဋိဿာနုပဿိနော၊ အကြင် ပဋိဿာနုပဿိသည်။
 အတ္ထိ၊ ၌။ သော၊ ထိုပဋိဿာနုပဿိသည်ဟု ပေးသည်မှတစ်ပါး တဿ စေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ပဋိဿာ-
 နုပဿိနော သော ပဟိယတိ ဝါကျမထူး။)

☞ (အခုက္ခမသုခါ၊ ခုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။
 ယော အဝိဇ္ဇာနုပဿိနော၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာနုပဿိသည်။ (အတ္ထိ၊ ၌။) သော၊ ထိုအဝိဇ္ဇာနုပဿိ
 သည်ဟု ပေးသည်မှတစ်ပါး တဿ စေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အဝိဇ္ဇာနုပဿိနော သော ပဟိယတိ ဝါကျမထူး။)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အကယ်၍ခံစားအံ့။ သာ၊ ထို
 သုခဝေဒနာသည်။ အနိစ္စာတိ၊ မပြုဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၌။ အနုဇ္ဈောသိတာတိ၊ မျှိုမတတ်စွဲလမ်း
 အပ်သော အရာမဟုတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၌။ အနဘိနန္ဒိတာတိ၊ နှစ်သက်တောင်တအပ်သော
 အရာမဟုတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၌။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အံ့။ပ။ အခုက္ခ
 မသုခံ ဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အံ့။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊
 ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အံ့။ ဝိသညာတ္ထော၊ ကိလေသာနှင့် မဟုတ်သည်ဖြစ်၍။ နံ၊ ထိုသုခဝေဒနာကို။
 ဝေဒယတိ၊ ၌။ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ပဉ္စဒွါရိက ကာယလျှင် အဆုံးအပိုင်း
 အခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ပဉ္စဒွါရိကဝေဒနာကို။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားလတ်သော်။ ကာယပရိ-
 ယန္တိကံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ပဉ္စဒွါရိကဝေဒနာကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ခံစား၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၌။
 ဇီဝိတပရိယန္တိကံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေလျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ မနောဒွါရိကဝေဒနာကို။
 ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ ဇီဝိတပရိယန္တိကံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ခံစား၏
 ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၌။ (အံ-ဌ-စတုက္က စာပိုဒ် ၁၉၅နှင့် ၎င်းရှိ၍။) ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။

၁။ (သံ ၄-၂ စာပိုဒ် ၂၀ ၌ ဝိရာဂပဿိ ဝိရုဇ္ဇနကသဘာဝံ၊ ၎င်းနိကာ၌ ဝိရုဇ္ဇနကသဘာဝန္တိ ပလုဇ္ဇနက-
 သဘာဝံဟူ၍၎င်း။ ဝိသညာမဂ် ၄-၂ စာပိုဒ် ၅၇၀-၌ ဝိရုဇ္ဇနသဘာဝံ ပလုဇ္ဇနသဘာဝံ ဝိရာဂပဿိဟူ၍၎င်း။ နိဒါန
 သံယုတ်နိကာစာပိုဒ် ၃၄-၌ ဝိရုဇ္ဇနံ ပလုဇ္ဇနံဟူ၍၎င်း ပွင့်ဆို၏။ ဤ၌ကား ရန္တဓာတ်၏ ဓာတ်နက်အားလျော်စွာ
 ပေးလိုက်သည်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၏အပွင့်ကို အံ-ဌ-၃ သတ္တက စာပိုဒ် ၆၁-၅။)

ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ (ကောယဿ ဘေဒေန၊ အံ-ဋ္ဌ-ဝထုက္က စာပိဋံ ၁၉၅။) ဇိဝိတပရိယာဓါနာ၊ အသက်ကုန်ဆုံးသည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ဣဝေ၊ ဤဘဝ၌ပင်။ သဗ္ဗဝေဇယိတာနိ၊ အလုံးစုံခံပေးအပ်သော ဝေဒနာဟူသမျှတို့သည်။ အနဘိနန္ဒိတာနိ၊ နှစ်သက်အပ်သော အရာတို့မဟုတ်ကုန်သည်။ သိတိဘဝိဿန္တိတိ၊ ငြိမ်းအေးကုန်သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဤ။

သေယုယာပိ၊ ပြန်သင့်ဖြစ်ရာပဟာကိုဆိုအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေလဉ္စ၊ ဆီကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၌။ ဝဋ္ဋိံ စ၊ မီးစားဆိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၌။ တေလပုဗ္ဗိပေါ၊ ဆီမီးလျှံသည်။ ဈာယေယျ၊ တောက်လောင်ရာ၏။ တဿေဝ ဝေလဿ စ၊ ထိုဆီ၏သာလျှင်လည်းကောင်း။ တာယေဝ ဝဋ္ဋိယာ စ၊ ထိုမီးစား၏သာလျှင်လည်းကောင်း။ ပရိယာဓါနာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ အနာယာဓော၊ (အကြောင်းဖြစ်သော) လောင်စာမရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာယေယျ၊ ငြိမ်းရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောယပရိယန္တိကံ၊ ပဉ္စဒါရကောယလျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ပ။ သိတိဘဝိဿန္တိတိ၊ ငြိမ်းအေးကုန်သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ (ဣတိတလံးကြေ။)

သတ္တမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဗုဒ္ဓိယဂေလညသုတ်

၂၅၆။ (ဣမမေဝ ဝဿံ၊ ဤဝဿကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊ ၌။ ဥပ္ပနာ၊ ၏။ အယံ ခေါ ပန ဝဿော၊ ဤဝဿသည်ဟု ပေးသည်မှတစ်ပါး ကြွင်း ပဌမဂေလညသုတ်နှင့်တူ၏။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၉-အနိစ္စသုတ်

၂၅၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ သင်္ခတာ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် ပေါင်း၍ပြုစီရင်အပ်သော အရာတို့တည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပနာ၊ အကြောင်းကို၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝယဓမ္မာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ ပျက်ပြယ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ (ဝိရာဂဓမ္မန္တိ ဝိရုဇနကသဘာဝံ။ ဝိရုဇနကသဘာဝန္တိ ပလုဇနကသဘာဝံဟု အံ-ဋ္ဌ ၂၊ စာပိဋံ ၂၀၊ ၎င်းငိုတို့၌ ဝိပုဗ္ဗ ရဉ္စ ပလုဇနတ္ထ ပွင့်ဆိုအပ်ကုန်၏။) နိရောဓဓမ္မာ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ကတမာ တိဿော၊ အဘယ် ဉ္စ-ပါးတို့နည်း။ပ။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ခေါ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ပ။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ သိတိဘဝိဿန္တိကော၊ ဝေလိကရာတိ ဝေလိသိယာ ဝေလိသတိ-တို့ကဲ့သို့ သိတပုန်နှင့် ဘဝိဿန္တိ ဟူသော အာချာတ်ပုန်ကို သမာသိတို့စပ်ထားသော ပုန်တည်း။ အဘုတတတ္တာဝေ ကရာထဘူယောဂေ ဝိကာရာ စိ-ဟူသော မောဂ္ဂုလ္လာန် ၁၁၉-သုတ်ဖြင့် ဘူဝတ်၏အဟု၌ သိတနောင် စိပစ္စည်းသက်၍ ပြီးစေရာ၏။

၁၀-ဖဿပူလကသုတ်

၂၅၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဖဿဇော၊ ဖဿကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ ဖဿပူလကော၊ ဖဿလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိကုန်၏။ ဖဿနိဒါနာ၊ ဖဿလျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏။ ဖဿပစ္စယော၊ ဖဿလျှင် အထောက်အပံ့ ရှိကုန်၏။ ဂတမာ တိဿော၊ တို့သည်။ ပ။ အဒုက္ခမသုခေါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုခဝေဒနိယံ၊ သုခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ဖဿကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သုခေါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သုခဝေဒနိယဿ၊ သုခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ တဿော ဖဿဿ၊ ထို ဖဿ၏သာလျှင်။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ (နိရုဇ္ဈတိ၊ ဝုပသမ္ပတိ၌ပင်။) တဇ္ဇံ၊ ထိုဖဿ အားလျော်၍။ ယံ ဝေဇယိတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ (ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။) သုခဝေဒနိယံ၊ သုခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သုခေါ ဝေဒနာ၊ သည်း။ ဥပ္ပန္နော၊ ၏။ သာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သာ၊ သည်း။ ဝုပသမ္ပတိ၊ ချုပ်ငြိမ်း၏။ (ဒုက္ခဝေဒနိယံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခဝေဒနိယဿ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနိယံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနိယဿ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဟု ပေးသည်မှတစ်ပါး အထက်ပါ သုခဝေဒနာဝါကျနှင့် မထူး။)

☞ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဆုံး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗွိန္နံ၊ ၂-ချောင်းကုန်သော။ ကဋ္ဌာနံ၊ ထင်းတို့၏။ သဗ္ဗိန္ဒနသမောဓာနာ၊ ထိခိုက်မိ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့်။ ဥသ္မာ၊ အပူငွေ့သည်။ ဇောယတိ၊ ဖြစ်၏။ တေဇော၊ မီးသည်။ အဘိနိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ထေသံယေဝ ကဋ္ဌာနံ၊ ထိုထင်းချောင်းတို့၏သာလျှင်။ နာနာဘာဝါ၊ အသီးအသီး ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိနိက္ခေပါ၊ ထက်စီ ချထားခြင်းကြောင့်။ တဇ္ဇော၊ ထိုထင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ယာ ဥသ္မာ၊ အကြင်အပူငွေ့သည်။ (ဥပ္ပန္နော၊ ၏။) သာ၊ ထိုအပူငွေ့သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သာ၊ ထိုအပူငွေ့သည်။ ဝုပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ကျီအတူသာလျှင်။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဖဿဇော၊ ဖဿကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဖဿပူလကော၊ ဖဿလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ ဖဿနိဒါနာ၊ ဖဿလျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏။ ဖဿပစ္စယော၊ ဖဿလျှင် အထောက်အပံ့ရှိကုန်၏။ တဇ္ဇံ၊ ထို ဝေဒနာအားလျော်၍သော။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တဇ္ဇော၊ ထိုဖဿအား လျော်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တဇ္ဇဿ၊ ထိုဝေဒနာအား လျောက်ပတ်သော။ ဖဿဿ၊ ၏။ နိရောဓော၊ ကြောင့်။ တဇ္ဇော၊ ထိုဖဿအား လျော်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ဧသမံ၊ ဝယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ သုခဝေဒနိယန္တိ သုခဝေဒနာယ ပစ္စယဘူတံ ဟူသော ဋီနှင့်အညီ ပေးသည်။ ဝေဒနတ္ထင်္ဂါကာ၊ သုခဝေဒနာယ ဟိတံ သုခဝေဒနိယံ သော ပနေသ ဟိတကာဝေါ ပစ္စယဘာဝေနာတိ အာယ “သုခဝေဒနာယ ပစ္စယဘူတ”န္တိဟူသော ဋီအထိုင်းပြီ။

တဿ၊ ထိုသင်္ဂါတာဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

သမာဓိ၊ သမာဓိသုတ်၎င်း။ သုခံ၊ သုခသုတ်၎င်း။ ပဟာနေန၊ ပဟာနသုတ်နှင့်တကွ။ ပါတာလံ၊ ပါတာလသုတ်၎င်း။ ဓဋ္ဌဗ္ဗေန စ၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗသုတ်၎င်း။ သလ္လေန စေ၊ သလ္လသုတ်၎င်း။ ဂေလညာ၊ ဂေလညသုတ်၎င်း။ အနိစ္စဗဒ္ဓာယုလကာ၊ အနိစ္စသုတ် ဗဒ္ဓာယုလကာသုတ်တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ရဟောဂတစင်
၁-ရဟောဂတသုတ်

၂၅၉။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာ၌။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသော အရပ်အပို၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ပြီး။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို—

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣခ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ဖြစ်သော။ ပဋိသလ္လိနဿ၊ သတ္တ-သင်္ခါရတို့မှ ဖွဲ့၍ တပါးထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ မယံ၊ ၏။ (စေတသော ပရိဝိတက္ကော၌စသ်။) “တိဿော၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီး။ သုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာတို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီး။ ‘ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုဝေဒနာသည်။ ဒုက္ခသိန္နိ၊ ဒုက္ခတည်း’ဟူသော”။ တေ၊ ဤစကားတော်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ ခေါ် ပန၊ ပြီဟူသော။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံအစည်သည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီး။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသိန္နိ၊ ဒုက္ခသို့ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ ကိ၊ အသယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘာသိတန္တိ၊ ဟောကြားအပ်သနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီး။ (ထေဒဝေါစ၌ ပြန်ဝယ်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာရ သာရ၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီး။ သုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ပ။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီး။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသိန္နိ၊ ဒုက္ခသို့ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ ခေါ် ပန၊ အပ်ပြီး။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသိန္နိ၊ ဒုက္ခသို့ဟူသော။ တံ ခေါ် ပနေတံ၊ ထိုစကားကို။ မယာ၊ သည်။ သင်္ခါရာနယေဝ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏သာလျှင်။ အနိစ္စတံ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဘာသိတံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသိန္နိ၊ ဒုက္ခသို့ဟူသော။ တံ ခေါ် ပနေတံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ သင်္ခါရာနယေဝ၊ ကို၏သာလျှင်။ ဝယဓမ္မတံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပ။ ဝယဓမ္မတံ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပ။ ဝိရာဂဓမ္မတံ၊ ပျက်ပြယ်ခြင်း သဘောရှိသည်၏

၁။ “ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဒုက္ခသိန္နိ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ သဗ္ဗံ ဗုဒ္ဓန္တိ အတ္ထောဋ္ဌ။”

အပြစ်ကို။ပ။ နိရောဓဗ္ဗေတံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အပြစ်ကို။ပ။ ဝိပရိကာမဗ္ဗေတံ၊ ဖောက်
 ပြန်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အပြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဘာသိတံ၊ ပြီ။ (ရက္ခမည်သော ဝေဒနာတို့၏
 ချုပ်ခြင်းကိုသာ ဟောပါယလော မေး သိရှိ၍ အထ ခေါ် ပန စသည် ဟောအပ်ဘိသော်။)
 သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ အထ ခေါ် ကု၊ ဝေါ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မပြုသည်၏အပြစ် စသည်ကိုရည်၍
 ဟောအပ်သည်ဟု ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗသင်္ခါရနံ၊ အစဉ်အတိုင်း
 ဖြစ်သော (ဝိတက် ဝိစာရ ပီတိစသော) သင်္ခါရတရားတို့၏ ။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို။
 အက္ခာဟော၊ ဟောကြားအပ်၏။ (အနုပုဗ္ဗသင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ပုံကို ပြလိုရကား ပဌမံ ဈာန် သမာ-
 ပန္နဿ စသည် ဟောအပ်ဘိသော်။) ပဌမံ ဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသု၏။
 ဝါစာ၊ ကားပြောမှု ဝစီဝိညတ်သည်။ နိရုဇ္ဈါ၊ ချုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယံ ဈာန်၊ ဒုတိယ-
 ဈာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈါ၊ ချုပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 တတိယံ ဈာန်၊ တတိယဈာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။ နိရုဇ္ဈါ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ စတုတ္ထံ ဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ အသာသပဏာသာ၊ ထွက်လေ ဝင်လေ
 တို့သည်။ နိရုဇ္ဈါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန
 ဈာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ ဝုပသညာ၊ ကသိုက်ရပ်၌ဖြစ်သော သညာသည်။ (တနည်း-ဝုပဈာန်၌
 ဖြစ်သော သညာသည်ဟု သော်လည်းပေး။) နိရုဇ္ဈါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊
 ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ အာကာသာနဉ္စာယတနသညာ၊ အာကာသာနဉ္စာ
 ယတနဈာန်၌ ဖြစ်သော သညာသည်။ နိရုဇ္ဈါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။
 သမာပန္နဿ၊ ၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နေဝသညာ
 နာသညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ သမာပန္နဿ၊ ၏။ အာကိဉ္စညာယတနသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈါ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့။ သမာပန္နဿ၊ ရောက်
 သူ၏။ သညာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝေဒနာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ နိရုဇ္ဈါ၊ ချုပ်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ခိကာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ သိက္ခာနော၊ ၏။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ နိရုဇ္ဈါ၊
 ချုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသော၊ သည်။ နိရုဇ္ဈါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟော၊ သည်။
 နိရုဇ္ဈါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ အထ ခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယာ၊ ငါတုရား
 သည်။ အနုပုဗ္ဗသင်္ခါရနံ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော (ဝိတက် ဝိစာရ ပီတိစသော) သင်္ခါရတရားတို့၏။
 ဝုပသမော၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကို။ အက္ခာဟော၊ ၏။ (ကြွင်း သညာ စ ဝေဒနာ စ ဝုပသန္တာ ဟောန္တိ
 တိုင်အောင် မထူး။) ခိကာသဝဿ၊ သော။ သိက္ခာနော၊ ၏။ ရာဂေါ၊ သည်။ ဝုပသန္တာ၊
 ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသော၊ သည်။ ဝုပသန္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 မောဟော၊ သည်။ ဝုပသန္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့သည်
 ကား။ ဆ၊ ၆-ပါးကုန်သော။ ပဿဒ္ဓိယော၊ ငြိမ်းအေးခြင်းတို့တည်း။ ပဌမံ ဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို။

၁။ [အနုပုဗ္ဗသင်္ခါရနံ နိရောဓော၊ ဝါစာ နိရုဇ္ဈါ စသည်တို့၌ နိရောဓအရ ချုပ် ဟူသည် ဘင်အခိုက်အတန့်
 ချုပ်ခြင်းမျိုးစယုတ် ပဌမဈာန်ဝင်စားဆဲအား၌ ကစီဝိညတ် မဖြစ်ပေါ် မထင်ရှားပူ ဒုတိယဈာန်ဝင်စားဆဲအား၌
 ဝိတက် ဝိစာရတို့ မဖြစ်ပေါ် မထင်ရှားပေ စသည်ကို ဆိုလိုသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာတံ ဝိတက္ကဿ စ
 ဝိစာရဿ သာဝဿ ဣဒေဝ နိရုဇ္ဈာသမာ သမာပက္ခမာ၊ ဒုတိယဈာန်ကုသေ အာထုဘာဝါဝိ ဝတ္ထံ ဟောတိ
 ဟူသော ၂၁-ပုဒ်မှာ အဋ္ဌသာလိနံ ဒုတိယဈာန်အဖွင့်လာ ဝိတက် ဝိစာရချုပ်ပုံနှင့် အတူပင်တည်း။]

သမာပယုဿ၊ ဝင်စားသု၏။ ဝါစာ၊ ဝစီဝိညတ်သည်။ ပဋိပုဿဒ္ဓါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ (ကြွင်း သညာ စ ဝေဒနာ စ ပဋိပုဿဒ္ဓါ ဟောန္တိ တိုင်အောင်မထူး။) ဝိကာသဝဿ၊ သော။
 ဘိက္ခုနော၊ ။ ဓာဂေါ၊ သည်။ ပဋိပုဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ မောဟော၊
 သည်။ ပဋိပုဿဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုထံ၊
 နာယုမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ (ဣတိ-ဇာလုံးကြေ။)

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပဌမအာကာသသုတ်

၂၆၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ အာကာသေ၊ ကောင်း
 ကင်၌။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ၊ တိုက်ကုန်၏။
 ပုရတ္ထိမာပိ၊ အရှေ့အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ (ပုရတ္ထိမာတိ
 ပုရတ္ထိမတော အာဂတဝါတာ၊ မဟာဝဂ္ဂ-၄ စာပိုဒ်-၁၅၅။) ဝါယန္တိ၊ တိုက်ကုန်၏။ ပစ္စိမာပိ၊
 အနောက်အရပ်မှလာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဥတ္တရာပိ၊ မြောက်အရပ်မှ လာသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဒက္ခိကာပိ၊ တောင်အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သရဇာပိ၊ မြို့နှင့်
 လည်းတကွဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အရဇာပိ၊ မြို့ကင်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သီတာပိ၊ အေးသည်
 လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဥက္ကာပိ၊ ပူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ပရိတ္တာပိ၊ နည်းသည်လည်း ဖြစ်
 ကုန်သော။ပ။ အဓိမတ္တာပိ၊ လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါတာ၊
 လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ၊ တိုက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေပေဝဓေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣမသ္မိံ
 ကာယသ္မိံ ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
 ကုန်၏။ပ။ အဒုက္ခမသုခေါပိ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

☰

ပုရတ္ထိမာ၊ အရှေ့အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စိမာ စာပိ၊ အနောက်အရပ်
 မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥတ္တရာ၊ မြောက်အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 အထ၊ ထိုပြင်။ ဒက္ခိကာ၊ တောင်အရပ်မှ လာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထု၊ များစွာ
 ကုန်သော။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ အာကာသေ၊
 ကောင်းကင်၌။ ဝါယန္တိ ယထာပိ၊ တိုက်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

သရဇာ၊ မြို့နှင့်လည်းတကွဖြစ်ကုန်သော။ အရဇာ စာပိ၊ မြို့ကင်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်
 သော။ သီတာ၊ အေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥက္ကာ စ၊ ပူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ကေခါ၊ တခါတရံ၌။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကဲသောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ပရိတ္တာ စ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ (ပုထု-ဟု ရဿဖြင့်
 ရှိစေ။) မာလုတာ၊ လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ ယထာပိ၊ တိုက်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

ဟလေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဣမသ္မိံ ကာယသ္မိံ ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌။ သုခဒုက္ခသမုပ္ပတ္တိ၊
 သုခဒုက္ခတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယာ အဒုက္ခမသုခေါ စ၊ အကြင် ဥပေက္ခာ-
 ဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တာ ဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာတို့သည်။ သမုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
 ဖြစ်ပေါ် ကုန်၏။

ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပိ၊ ကိလေသာတို့ကိုပြင်းစွာ ပုံလောင်စေထုတ်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဇညံ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိသောအသိဉာဏ်ကို။ န ခိဉ္ဇတိ၊ မစွန့်။ တထော၊ .. ခါ၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဗ္ဗာ ဝေဒနာ၊ အလုံးစုံသော ဝေဒနာတို့ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ (သော ဝေဒနာ ပရိညာယဂါတာ စာပိုဒ် ၂၅၃-၌ ရေးသားအပ်ခဲ့ပြီ။)

နုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ရတိယအာကာသသုတ်

၂၆၁။ (၁၄၅မအာကာသသုတ်နှင့် မထူးပြီ။)

တထိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄ အဂါရသုတ်

၂၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယုထာပိ၊ အံ။ အာဂန္တုကာဂါရံ၊ ညွှန်သည်တည်းခိုဘို့ရာ (အိမ်) သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုညွှန်သည်တည်းခိုဘို့ရာအိမ်သို့။ ပုရတ္ထိမာပိ၊ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်မှလည်း။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ပစ္စိမာပိ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်မှလည်း။ ပ၊ ဥတ္တရာပိ ဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မှလည်း။ ပ၊ ဒက္ခိဏာပိ ဒိသာယ၊ တောင်အရပ်မှလည်း။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ခတ္ထိယာပိ၊ မင်းမျိုးထိုသည်လည်း။ ပ၊ ဗြာဟ္မဏာပိ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးထိုသည်လည်း။ ပ၊ ဝေဏာပိ၊ ကုန်သည်မျိုးထိုသည်လည်း။ ။ သုဗ္ဗိပိ၊ သူဆင်းရဲမျိုးထိုသည်လည်း။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပ၊ အဒုက္ခမသုခါပိ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သာမိသာပိ၊ ကာမဂုဏ်အာမိသနှင့် တက္ခလည်းဖြစ်သော။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပ၊ နိရာမိသာပိ၊ ကာမဂုဏ်အာမိသ မရှိသည်မှလည်းဖြစ်သော။ ဘုခါ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပ၊ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုထံ၊ နာခံမှတ်သားဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ပုရတ္ထိမာပိ ပုရတ္ထိမာယ၊ ဝေံ သဗ္ဗတ္ထု၊ ပုရတ္ထိမာပိ ဝိသာယာလောပေန နိဗ္ဗေသော၊ နိဿက္ခေ ဝါ ဝေံ ပဗ္ဗတ္တဝစနိ- ဤတို့ကိုထောက်၍ တတ္ထ ပုရတ္ထိမာပိ ဒိသာယ၊ ပစ္စိမာပိ ဒိသာယ စသည်ဖြင့် ပါဠိ၌ ရှိရမည်။ လက်ရှိပုဒ် ပုရတ္ထိမာပိ ဒိသာယ၊ ပစ္စိမာပိ ဒိသာယစသည်ဖြင့် ယ-တလုံးသုံးပါရှိနေသည်။

၂။ က၊ နိရာမိသာပိ သုခါ ဝေဒနာအရ မဟဂ္ဂုတ် ပ-ဒု-တ ဈာန်၊ ဝိပဿနာ၊ အနုဿတိ (ဥပစာရ ဈာန်)၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော သုခဝေဒနာကိုယူ။

၃။ နိရာမိသာပိ ဒုက္ခာ ဝေဒနာအရ မ-၊ ပိဿ နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဒေါမနဿ ပေဗနာကိုယူ။

၄။ နိရာမိသာပိ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာအရ မဟဂ္ဂုတ် စတုတ္ထဈာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ယူ။

၅-ပဌမအာနန္ဒာသုတ်

၂၆၃။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ယေန၊ အကြင်
 အရပ်၌။ ဘဂ္ဂံ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ထေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။
 ဥပသကံမိတု၊ ။ ချဉ်းကပ်ပြီ။ နေမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အပို၌။ နိသိဝိ၊ ထိုင်နေပြီ။ နေမန္တံ ၌။ နိသိန္ဒော၊
 ထိုင်နေသော။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂ္ဂန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
 သည်။ ကတမာ နှ ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာ သမုဒယော၊ ဝေဒနာ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကတမော၊
 နည်း။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ ချုပ်ကြောင်းသည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဝေဒနာနိရောဓ
 ဂါမိနိ၊ ဝေဒနာချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာ၊
 အဘယ်နည်း။ ဝေဒနာယ၊ ဇိ။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်သည်။ ကော၊ နည်း။ အာဒိနဝေါ၊
 အပြစ်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်ပြောက်ကြောင်းသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်နည်း”
 ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ထိဿော၊
 ဥပါးကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာတို့သည်။ သုခါ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊
 ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၎င်းတည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဖဿသမုဒယော၊ တွေ့ထိမှု
 (ဖဿ) ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ ခံစားမှု (ဝေဒနာ) ဖြစ်ခြင်းသည်။
 (ဟောတိ၊ ဇိ။) ဖဿနိရောဓော၊ တွေ့ထိမှု (ဖဿ) ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဒနာနိရောဓော၊
 ခံစားမှု (ဝေဒနာ) ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဇိ။) အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊
 အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းစဉ်သည်ပင်။ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနိ၊ ဝေဒနာ
 ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ သေယျထိဒံ၊
 အဘယ်သည်တို့နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မှန်ကန်သောအမြင်၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ မှန်ကန်ကောင်းမွန်
 သော တည်ကြည်မှု ၎င်းတည်း။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ပဋိစ္စ၊ ၌။ ယံ သုခံ၊ အကြင်ကိုယ်ချမ်းသာမှု
 (သုခ) သည်၎င်း။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်စိတ်ချမ်းသာမှု (သောမနဿ) သည်၎င်း။ ဥပ္ပဗ္ဗတိ၊
 ဇိ။ အယံ၊ ဤ သုခသောမနဿသည်။ ဝေဒနာယ၊ ဇိ။ အဿာဒေါ၊ သာယာဖွယ်တည်း။ ဝေဒနာ၊
 ဝေဒနာသည် ။ ယံ အနိစ္စာ၊ အကြင်မပြု။ ယံ ဒုက္ခာ၊ အကြင်ဆင်းရဲ၏။ ယံ ဝိပရိတာမဓမ္မာ၊
 အကြင် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤမပြုခြင်း ဆင်းရဲခြင်း ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော
 သည်။ ဝေဒနာယ၊ ဇိ။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။

ဝေဒနာယ၊ ဇိ။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်လိုခြင်စွဲမက်မှုကို ဖျောက်ရာနိဗ္ဗာန်သည် ။
 ယံ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင်လိုခြင်စွဲမက်မှုကို ပယ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ဣဝံ၊ ဤလိုခြင်
 စွဲမက်မှုကို ဖျောက်ပယ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ ဝေဒနာယ၊ ဇိ။ နိဿရဏံ၊ ထွက်ပြောက်ရာတည်း။

၁။ ဝေဒနာဟူသော နောက်ပုဒ်လိင်လိုက်၍ ယာ ဟု ဣတ္ထိလိင်ဖြင့် သိပ္ပံ၍၏။ ယင်းသို့ဆိုသော်
 အကြင် ဝေဒနာသည် မပြု၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဤဝေဒနာသည် ဝေဒနာ၏အာဒိနဝ ဟု
 အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်၏။ ဝါ၊ ဝေဒနာသည် ဝေဒနာ၏ အာဒိနဝ ဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်နေ၏။ ထိုကြောင့်
 ယာ ဝေဒနာ အနိစ္စာ ဟု ရှိသော သိပ္ပံ မသင့်၊ ယံ ဝေဒနာ အနိစ္စာ ဟု ရှိသော ဆန္ဒမူသာ သင့်မြတ်သော
 ကြောင့် ဆန္ဒအတိုင်း ယောနောအပ်သည်။

၂။ ဆန္ဒသုခသော၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနန္တံ နိဗ္ဗာန် အာဂ္ဂပ္ပ ပထဝီဓာတုယာ ဆန္ဒရာဂါ ဝိနိယထိ ဝေဝ
 ပဟိယတိ။ တသ္မာ နိဗ္ဗာနမဿာ နိဿရဏံ ဟူသော နိဒါနသံယုတ် ၄ စာပိုဒ် ၁၁၅-နှင့်အညီ ဖော်သည်။
 ဝေဒနာ ဟူသော ဝေဒနာတို့သည် ဤနည်းတူပင်အပ်၏။

(အထ ခေါ် ပနာနန္တ မယာ အနုပ္ပဗ္ဗသင်္ခါရာနိမ္မ အသုံးတိုင်အောင် စာပိုဒ် ၂၅၉-၅၅၅ ပေးလေ။
အာနန္ဒနှင့် သိက္ခာမျှသာထူးသော်။)

အံ့၊ ငါ့ရပြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ရုတိယအာနန္ဒသုတ်

၂၆၄။ (အထ ခေါ် အာယသ္မာ အာနန္ဒော မှ ကိံ နိဿရဏန္တိအထိ ပဌမအာနန္ဒသုတ်နှင့် တူ၏။) အန္တေ၊ ဖား။ နော၊ ထပည့်ထော်တို့၏။ မော၊ တရားတို့သည်။ ဘဂဝံပုလကာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားလျှင်အကြောင်းရင်းရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သူ ရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အားထားရာရှိပါကုန်၏။ အန္တေ၊ ဖား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ တေဿ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်။ ဘဂဝန္တညေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်။ ပဋိသာတု၊ ထင်လှပါစေသတည်း။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏ (တရားတော်ကို)။ သုတော၊ ကြားနာရသော်။ သိက္ခာ၊ ထိုသည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ထားကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေန ဟိ၊ ထိုဆောင်ထားကြမည်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ 'သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သုဏောဟိ၊ နာလော၊ မနသိကဓောဟိ၊ နလုံးသွင်းလော။ ဘာသိဿာပိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ အန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စုဆောသိ၊ နာယူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "တိဿော ဣမာ အာနန္ဒပ။ မောဟော ပဋိပ္ပဿေခွါ ဟောတိ"တိ ဟောတိ ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

☞ (တိဿော ဣမာ အာနန္ဒ ဝေဒနာမှ မောဟော ပဋိပ္ပဿေခွါ ဟောတိတိုင်အောင် ပဌမ အာနန္ဒသုတ်၌ပါခဲ့ပြီ။ တိဿော ဣမာ အာနန္ဒမှ ဣဒံ ဝေဒနာယ နိဿရဏံတိုင်အောင် ပဌမ အာနန္ဒသုတ်၅၅၅ ပေး။ ကြွင်း မောဟော ပဋိပ္ပဿေခွါ ဟောတိအထိ ရဟောဂတသုတ်၅၅၅ ပေးလေ။)

အံ့၊ ခြောက်ရပြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမသမ္ပဟုလသုတ်

၂၆၅။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ သိက္ခာ၊ ထိုသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှင်ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံပိ သု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသကံပိတာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခဲ့၍။ ဧကမန္တံ၊ တရသောအရပ်အသို့။ နိသိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒာ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ တေ သိက္ခာ၊ ထိုသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ကတမာ န ခေါ အန္တေ ဝေဒနာပ။ ကိံ နိဿရဏန္တိ၊ နိဿရဏံ"ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ (အာကာရဝါကျကို

၁။ ဘဂဝန္တညေဝ ကို သမ္ပဒါနတ္ထ သာမုတ္တ ကမ္ပတ္တ ၃-မျိုးပေးနိုင်သည်။ အကျယ်သိလိုက မ ၁-ပါဠိတော်နိဿယ စာပိုဒ် ၆၃-၅။

ပဌမအာနန္ဒသုတ်၌ ပေးခဲ့ပြီ။ တိဿော ဣမာ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာမှ ဣဒံ ဝေဒနာယ နိဿရုဏံ တိုင်အောင်လည်း ပဌမအာနန္ဒသုတ်၌ ပေးခဲ့ပြီ။ အထ ခေါ် ပန ဘိက္ခဝေ မယာ အနုပုဗ္ဗသင်္ခါရာနံမှ အ. ၁၀၀ ရဟောဂတသုတ်၌ ပေးအပ်ခဲ့ပြီ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဒုတိယသမ္ပဟုဏသုတ်

၂၆၆။ (အထ ခေါ် သမ္ပဟုလာဘိက္ခုမ္ပ ကိ နိဿရုဏန္တိအထိ ပဌမအာနန္ဒသုတ် နည်းပိုးပေး။ ဘဂဝံလကာမှ ဘဂဝတော ပစ္စယောသိအထိ ဒုတိယအာနန္ဒသုတ်နည်းပိုးပေး။ တိဿော ဣမာ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာမှ အဆုံးတိုင်အောင် ပဌမအာနန္ဒသုတ်နှင့် ရဟောဂတသုတ် ပိုး၍ပေး။)

အဋ္ဌမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဉ္စကင်္ဂသုတ်

၂၆၇။ အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ ပဲခွပ်စသော အင်္ဂါ ၅-ပါးရှိသောကြောင့် ပဉ္စကင်္ဂ အမည်ရှိသော။ ထပတိ၊ လက်သမားကြီးသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယိ၊ အရှင် ဥဒါယိသည်။ (အတ္ထိ၊ ဧ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ၌။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိကို။ အဘိဝါဒေတု၊ ရှိစိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အဖို့၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသော။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိ၊ ရှင်ဥဒါယိကို။ “ဘန္တေ ဥဒါယိ၊ အရှင်ဘုရားဥဒါယိ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ကတိနု ခေါ်တိ၊ အဘယ်မျှတို့ပါနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ “ထပတိ၊ လက်သမားကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိဿော ခေါ်၊ ၃-ပါးတို့သာတည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ ၎င်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၎င်းတည်း။ ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ ခေါ် တိဿော၊ ဤ ၃-ပါးတို့ပင် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ရှင်ဥဒါယိက မိန့်ဆိုအပ်သော်။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိကို။ “ဘန္တေ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ န ခေါ် တိဿော၊ သုံးပါးတို့မဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားဥဒါယိ။ ယာယံ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ အကြင်ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ (အတ္ထိ၊ ဧ။) သော၊ ဤဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ သန္တသ္မိ၊ ငြိမ်းအေးသော။ ပဏီတော၊ မှန်ပြတ်သော။ သုခေါ သုခဝေဒနာ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာတိ၊ ဧ”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဒုတိယမို့ ခေါ်၊ ၂-ကြိမ်မြောက်လည်း။ အာယသ္မာ ဥဒါယိ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ ထပတိ၊ ကို။ “ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ န ခေါ် ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့သာမဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိဿော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်း။

၁။ ဥဒါယိတိ ပဏ္ဍိတဥဒါယိတ္ထေရေ မ-ဋ္ဌ ၃၊ စာပိုဒ် ၈။ န ကာဠုဒါယိတ္ထေရော ၎င်း မ ၂-ရီ။ န ဇာဠုဒါယိ ယိတ္ထေရောသံ-ရီ။

အရက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊
 တို့သည်။ ဣမာ ခေါ် တိဿောတိ၊ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း။ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 ပြု။ ဓုတိယမ္ပိ ခေါ်၊ ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ
 ဥဒါယံ၊ အရှင်ဥဒါယံကို။ “န ခေါ် ဘန္တေ ဥဒါယံ။ ပ။ သော ပဏိတေ သုခေ ဝုတ္တာ ဘဂဝတာတိ၊
 ဘဂဝတာ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (အာကာရဝါကျပေးပြီ။)
 ဓုတိယမ္ပိ ခေါ်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ အာယသ္မာ ဥဒါယံ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂံ၊ သော။ ထပတိ၊ ကို။
 “န ခေါ် ထပတိ ခေ ဝေဒနာ။ ပ။ ဣမာ တိဿော ဝေဒနာ ဝုတ္တာ ဘဂဝတာတိ၊ ဘဂဝတာ”
 ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်ပြီ။ (အာကာရဝါကျပေးပြီ။) ဓုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊
 သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယံ၊ ကို။ “န ခေါ် ဘန္တေ ဥဒါယံ တိဿော ဝေဒနာ။ ပ။
 သော ပဏိတေ သုခေ ဝုတ္တာ ဘဂဝတာတိ၊ ဘဂဝတာ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်
 ထားပြီ။ အာယသ္မာ ဥဒါယံ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂံ၊ သော။ ထပတိ၊ ကို။ သညာပေတံ၊ နားလည်စိမ့်
 သောငှါ။ နေဝ သက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်သည်သာတည်း။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။
 အာယသ္မန္တံ ဥဒါယံ၊ ကို။ သညာပေတံ၊ ငှါ။ န ပနာသက္ခိ၊ တည်း။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊
 ရှင်အာနန္ဒာသည်။ အာယသ္မတော ဥဒါယံ၊ ရှင်ဥဒါယံ၏။ ပဉ္စကင်္ဂံ၊ သော။ ထပတိနာ၊ နှင့်။
 သမ္ပိ၊ ကူ။ ဣမံ ကထာသလ္လာပံ၊ ဤ(ဝေဒနာနှင့်စပ်သော)စကားပြောဆိုခြင်းကို။ အဿောသိ
 ခေါ်၊ ကြားသည်သာတည်း။

အထ ခေါ်၊ ဌ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန၊ ဌ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တေန၊
 သို့။ ဥပထကံမိ၊ ပြီ။ ပ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မတော ဥဒါယံ၊ ၎င်း။ ပဉ္စကင်္ဂံ။
 သော။ ထပတိနာ၊ နှင့်။ သမ္ပိ၊ ကူ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာဝတ-
 ကော။ အကြင်ရွှေလောက်။ အယောသိ၊ ပြီ။ တံ သမ္ပံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။
 အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်ထားအပ်သော်။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ “အာနန္ဒံ၊ နှာ။ သန္တညေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာဖြစ်သော။
 ပရိယာယံ၊ မိမိ၏အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကို။ (ပရိယာယတိ အတ္ထုနော ဇလံ
 ဝတ္ထေတံ၊ ပရိယာယော၊ ကာရဏံ၊ မ-ရီ ၃၊ စာပိဒ် ၈၉။) ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။
 ဥဒါယံ၊ အား။ နာဗ္ဗနုမောဒိ၊ ဝမ်းမမြောက်စေနိုင်။ သန္တညေဝ ပန၊ သော။ ပရိယာယံ၊ ကို။
 ဥဒါယံ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂံ၊ သော။ ထပတိနော၊ အား။ နာဗ္ဗနုမောဒိ၊ စေနိုင်။ အာနန္ဒံ၊ နှာ။
 မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဝေပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်ပြီ။ ပ။ တိဿောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါး
 လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ဆပိ၊ ခြောက်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ အဋ္ဌာရသာပိ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါး
 လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ဆတ္ထိံသာပိ၊ ၃၆-ပါးလည်း ဖြစ်သော။ ပ။ အဋ္ဌထတမ္ပိ၊ ၁၀၈-ပါးလည်း
 ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒံ၊ နှာ။ ဝေံ၊ သို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊
 တရားကို။ ပရိယာယဒေသိတော ခေါ်၊ ပရိယာယအားဖြင့် ဟောအပ်သည်သာတည်း။ အာနန္ဒံ၊
 နှာ။ ဝေံ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ဌ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။
 အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်ကို။ သုလပိတံ၊ ကောင်းစွာ
 ပြောကြားအပ်သည်ကို။ န သမနုမညိဿန္တိ၊ အညီအညွတ်လိုက်လျော၍ မမှတ်ထင်နိုင်ကုန်အံ့။ န
 သမနုဇာနိဿန္တိ၊ ခွင့်မပြုနိုင်ကုန်အံ့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ “ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်သောခိုက်ရန်

ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကလဟဒာတာ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံငြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန်ကျင်ဖက် ပြောဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ မုခသတ္တိဟိ၊ နှုတ်လုံတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွကုန်လျက်။ ဝိဟရိယန္တိတိ၊ နေရာကုန်လတ္တံ့။ "ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ ပါဠိကပ် ၊ အလိုရှိအပ်၏ ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဝေ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပရိယာယဒေသိ-
 ဇော ခေါ၊ တည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဝေ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိဇော၊ ဇော။ ဓမ္မော၊ နွာ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အညမညံ၊ ။ သုဘာသိတံ၊ ကို။ သုလပိတံ၊ ကို။ သမနုမညိယန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သမနုဇောနိယန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မောဒမာနာ၊ အတူတကွ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝိဝဒမာနာ၊ ဆန်ကျင်ဖက် မပြောကြားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခိရောဒကိဘူတာ၊ နို့ နှင့်ရေ ရောသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပိယစက္ခုဟိ၊ ချစ်ဖွယ်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ သပ္ပယန္တာ၊ ကောင်းစွာကြည့်ရှုကုန်လျက်။ ဝိဟရိယန္တိတိ၊ နေရာကုန်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ ပါဠိကပ် ၊ အလိုရှိအပ်၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမေဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဣဋ္ဌာ၊ ရွာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်ကို ပွားတိုးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယဇ္ဈပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမုပသံဟိတာ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနိယာ၊ တပ်စွဲအပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ စက္ခုဒွါရိကဝိညာဏ်တို့သည် သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ဂ္ဂပါ၊ ဂ္ဂပါရုံတို့ ၎င်း။ ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၎င်းတည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣမေ ပဉ္စ ကာမဂုဏေ တို့ကို။ ပရိစ္စ၊ စုံ၍။ ယံ သုခံ သောမနဿံ၊ အကြင်ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာမှုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။ ကာမသုခန္တိ၊ ကာမသုခဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ "(သတ္တာ၊ တို့သည်။) တေ ပရမိ၊ ဤကာမသုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။ ပရိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ခံစားကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာဒိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ။ တံ၊ ထိုခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်ကြောင့်နည်း။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤကာမသုခမှ။ ဝါ၊ ထက်။ အညံ၊ တပါးသော။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့် အလွန်နှစ်သက်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အလွန်ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ (အဘိက္ကန္တရန္တိ သုန္ဒရတရံ၊ ဌ။) ပဏိတတရဉ္စ၊ အလွန်မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုခံ၊ ပဌမဈာန်သုခသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။ ပဏိကဘရန္တိ အတပ္ပကတရံ၊ ဌ။) အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤကာမ

၁။ ဝိဟရိယန္တိဟု ရှိသော (ဣ၊ဣ၊က)မှအရ "တေသံ တို့သည်။ ဝေ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကို။ ပါဠိကပ် ၊ ။ "သတ္တနုဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ ပ။ ဝိဟရိယန္တိ၊ လတ္တံ့။"ဟု ပေး။

၂။ ပ-ဌ ၃-စာပိုဒ် ၂၁၅-အာရော၊ ပရမာပုဒ်၌ ပရမံကို ဥတ္တံ ဟု ဖွင့်သည်ကို မှီ၍ "ဤ၌ကာမသုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော"ဟု ပေးသည်။ ဒီ-ဌ ၂-စာပိုဒ် ၃၃၃-အာပရမာတံ တေ ပရမံ (မာ)ကံ ဒေဟသန္တိ အာပရမာဟူသော အပွင့်ကို မှီ၍ ပေးလျှင် "ဤကာမသုခလျှင် အဘိဝိသေသရှိသော"ဟု ပေးရမည်။

ထက်။ အညံ၊ သော။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ သော။ ပဏိတတရဉ္စ၊ သော။ သုခံ၊ ပဌမဈာန်သုခသည်။
 ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္တုကာမ
 ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ကင်းဆင်း။ ညည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကု
 သိုလ်တရားတို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ရှိသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရရှိသော။
 ဝိဝေကဗ္ဗံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဣဒံ၊ ဤ။ ပဌမ
 ဈာန်ကို။ ဉာသမဉ္စ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ထိုကာမသုခထက်။ (အဘိက္ကန္တတရံ၌ စပ်။ မှလည်း ပေးနိုင်
 သည်။ ဝေ သာ အညံ၌စပ်။) အညံ၊ တပါးသော။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့် အလွန်နှစ်သက်
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရဉ္စ၊ အလွန်မှန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ မထေဋ်ရဲနိုင်
 သည်လည်းဖြစ်သော။ သုခံ၊ ပဌမဈာန်သုခသည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။
 ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ “(သတ္တာ၊ တို့သည်။) တေ ပရမံ၊ ဤပဌမဈာန်သုခလျှင် အမြတ်
 အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။
 ပဋိသံဝေဒန္တိတိ၊ ခံစားကုန်၏”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊
 ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ တံ၊ ထိုခွင့်မပြုခြင်း
 သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤပဌမဈာန်
 သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့် အလွန်နှစ်သက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရဉ္စ၊
 အထူးသဖြင့် မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ ကပါးသော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ဧကံ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤပဌမဈာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။
 ပဏိတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သုခဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။
 အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။
 ဝပသမာ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုစွဲ၍ဖြစ်သော။ (နိယကဇ္ဈတ္တယူ။) သမ္ပသာဒနံ၊
 စိတ်ကို ကြည်ညိုစေတတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ (မြတ်သည်ဖြစ်၍ မြစ်

၂။ ဝိဝိတ္တိ ဝိဝေကော၊ နိရေကဝိဝေကောတိ အဝတ္တာ။ တတ္ထာ ဝိဝေကော ဇာတန္တိ ဝိဝေကဗ္ဗံ - ဟူသော
 အဖွင့်အရ ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ ဝိဝိဇ္ဇတ္ထာတိ ဝါ ဝိဝေကော၊ နိရေကော ဝိဝိဇ္ဇတ္ထော ဈာနသမ္ပယုတ္တဓမ္မရာသီတိ
 အတ္ထော။ တသ္မိံ ဝါ ဝိဝေကော ဇာတန္တိ ဝိဝေကဗ္ဗံ ဟူသော ဗုဒ္ဓိယဝိကပ်အလို နိရေကတို့သည် ကင်းဆိတ်စေ
 အပ်သော သမ္ပယုတ်တရားအစဉ်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ နိရေကတို့မှ ကင်းဆိတ်တတ်သော သမ္ပယုတ်တရားအစဉ်ဖြစ်သော
 ဟုပေး။ ပဌမံ ဈာန်၌ ဝိသေသန-သုစပ်။

အယဉ္စ ပီတိ ဣဉ္စ သုခံ အဿ ဈာနဿ သသ္မိံ ဝါ ဈာနေ အတ္ထိတိ ဣဒံ ဈာန် ပီတိသုခန္တိ ဝုဇ္ဇကိ
 ဟူသော ဋ္ဌ-နန်းအညီ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ အထ ဝါ ပီတိ စ သုခဉ္စ ပီတိသုခံ ဓမ္မဝိနယာဝယော ဝိယ
 ဝိဝေကဗ္ဗံ ဈာနဿ၊ အတ္ထိ ဝါ ဈာနေ အတ္ထိတိ ပီတိသုခဿ ဝေမိ ဝိဝေကဗ္ဗံ ပီတိသုခံ။ ပ။ တတ္ထာ ဧက-
 ပဝေနေဝ ဝိဝေကဗ္ဗံ ပီတိသုခန္တိ ဣတ္ထိ ဟူသော ဗုဒ္ဓိယဝိကပ်အလို ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော
 ပီတိသုခရှိသော။ ဝါ၊ နိရေကတို့သည် ကင်းဆိတ်သောအပ်သော သမ္ပယုတ်တရားအစဉ်ဖြစ်သော ပီတိသုခရှိသော
 ပါ-နိရေကတို့မှ ကင်းဆိတ်တတ်သော သမ္ပယုတ်တရားအစဉ်ဖြစ်သောဟုပေး။ (အဋ္ဌသာပိနိ ပဌမဈာန်ခင်း
 သေည်နှင့် ရင်းနှီးမှုကို၍။)

သော) သမာဓိကိုပွားစေတတ်သော ။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ ပဌမဈာန် သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ (သမ္ပယုတ်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော ဟုသော်လည်းပေး။) ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဒုတိယံ ဈာန်၊ ဒုတိယ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိပာဂတိ၊ နိ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤပဌမဈာန်သုခထက်။ အညံ၊ တပါးသော။ ဣဒံ ခေါ် သုခံ၊ ဤဒုတိယဈာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရော၊ နိ။ ပဏိတတရော၊ နိ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ်၊ အကြင်သူတို့သည်။ “တေ ပရမံ၊ ဤဒုတိယဈာန်လျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကိ။ ပရိသံဝေပေန္တိတိ၊ ကုန်၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ထု၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ တံ၊ တို့ခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤဒုတိယဈာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရော၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရော၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ တတိယဈာန်သုခသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ၊ ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤဒုတိယဈာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရော၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရော၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သုခဟူသည်။ ကတမ္ပ၊ အဘယ်နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓါဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝါ၊ နိ။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်သုပိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ။ ဝပသမာ စ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပေက္ခကော စ၊ အသင့်အားဖြင့်ရှုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သတော စ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။

၁။ သမ္ပသာဒနပုန်ကို ခွင့်ပြုသော ဌ-နှစ်ဝိကပ်တို့တွင် ပ-ဝိကပ်အလို သမ္ပသိဒ္ဓတီထိ သမ္ပသာဒနံပြု၊ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်လင်သောဟု ပေး။ ဂုဏုပစာအားဖြင့် ဈာန်ကို အရကောက်။ ဒု-ဝိကပ်အလို မုချအားဖြင့်ပင် ဈာန်အရကောက်။ စေတော သမ္ပသာဒယတီထိ သမ္ပသာဒနံဟု ဝစနတ္ထပြု။ ကြည်လင်စေတတ်သောဟုပေး။ ဧကောဓိပုန်ကို ဧကော သေဋ္ဌော အသဟာယော ဝါ ဟုတွာ ဥဒေတီထိ ဧကောဓိဟုပြု။ တနည်း သမ္ပယုတ္တဓမ္မ ဥဒါယတီထိ ဥဒါ၊ ဧကော သေဋ္ဌော စ သော ဥဒိ စာတိ ဧကောဓိဟုလည်းပြု။ သမာဓိအရကောက်။ ဧကောဓိဘာဝံကို တံ ဘာဝေတိ ဝဒေတီထိ ဧကောဓိဘာဝံဟုပြု။ ဒုတိယဈာန်အရကောက်။ ဧကောဓိသာဝံ၊ မြတ်သည်။ ဝါ၊ တပါးတည်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော သမာဓိကို ပွားစေတတ်သော။ တနည်း မြတ်သည်ဖြစ်၍ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော သမာဓိကိုပွားစေတတ်သောဟု အနက်ပေး။

စေတသောကို “ကို” ဟုလည်းပေးနိုင်သည်။ ယင်သို့ပေးသော် ဝပဗ္ဗာဝာဒနံ၌ ကမ္မ ကမ္မိဓိ။ “နိ” လေးသော် ဧကောဓိဘာဝံ၌ သမ္ပန် သမ္ပန္တိဓိ။ သမ္ပာဒနံကို ကြည်လင်သောဟု ကက္ခတ္ထပေးလျှင် စေတသော့ကိုနှင့် မည်သို့မျှမဖက်လင့် မပယ်နိုင်။ အဋ္ဌသာလိနိစသည်။ ။

၂။ ဤကား တတ္ထ ယဒါ ဝပသမမေဝ သမ္ပိဇ္ဇေတိ၊ တဒါ ပီတိယာ ဝိရာဂါ စ၊ ကိဉ္စ ဘိယျော ဝပသမာ စာတိ ဝေ ယောဇနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ပ။ တသ္မာ ပီတိယာ ဇိဂုစ္ဆနာ စ ဝပသမာ စာတိ ကယမက္ခော ဝဋ္ဌဗ္ဗော ဟူသော ဋ္ဌနှင့်ကညီပေးအပ်သော အနက်တည်း။

ကော ဂန္၊ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝပသမံ သမ္ပိဇ္ဇေတိ၊ တဒါ ပီတိယာ၊ စ ဝိရာဂါ ကိဉ္စ ဘိယျော ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၌ ဝပသမာဘိ ဝေ ဧကောဇနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ပ။ တသ္မာ ပီတိယာ စ သမတိက္ကမာ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝပသမာဘိ ကယမက္ခော ဝဋ္ဌဗ္ဗော ဟူသော ဋ္ဌာသို့ “ပီတိယာ စ၊ ပီတိကိုလည်း။ ဝိ-ရာဂါ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဝိတက္က-ဝိစာရာနံ၊ ဝိတက္ကဝိစာရာတို့၏နည်း။ ဝပသမာ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်” ဟု ပေး (အဋ္ဌသာလိနိစသည်။)

(သတိရှိဟု ပေးသော်လည်း သရတိတိ သတောဟု ကတ္ထုသစ်ပြု။) သပ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝိဟရတိ၊ ဇာ၊ သုဇ္ဈေ၊ စေတသိကသုခ ကာယိက သုခကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပ။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ အကြင်ချွန်ဟူ သော အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယချွန်နှင့် ပြည့်စုံသကဲ့။ အရိယာ၊ ဘုရားစသော အရိယာထိုသည်။ “ဥပေက္ခာကော၊ အသင့်အားဖြင့် (လျစ်လျူအားဖြင့်) ရှုနိုင်ပေသထူ။ သတိမာ၊ သတိရှိပေသထူ။ သုခဝိဟာရိတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသထူ” ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားကုန်၏။ တံ တတိယချွန်၊ ထိုတတိယချွန်ကို။ (ယံ တံ အရိယာ၌ ယံ၏အပက် နိယတ် အဖြစ်ဖြင့် တံ ထတိယချွန်၌ “တံ” ထည့်သည်။) ဥပသမ္ပဇာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ဇာ၊ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ၊ တေမှာ သုခါ၊ ဤထိုဒုတိယချွန်သုခထက်။ အဘိက္ခန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတ တရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤတတိယချွန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ “တေ ပရမံ၊ ဤတတိယချွန်သုခလျှင် အမြတ် အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်းအေးသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ကုန်၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ တံ၊ ထိုခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ၊ တေမှာ သုခါ၊ ဤတတိယချွန်သုခထက်။ အဘိက္ခန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ၊ တေမှာ သုခါ၊ ဤတတိယချွန်သုခထက်။ အဘိက္ခန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကထမဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒာ၊ နန္ဒာ။ ဣဒံ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ ဘည်။ သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပုဗ္ဗေဝ၊ (တတိယဇ္ဈာနပစာရ ဟူသော) တတိယချွန်မရမီ ရှေးအဖို့၌သာလျှင်။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပုဗ္ဗေဝ၊ (ပဌမဇ္ဈာနပစာရဟူသော) ပဌမဇ္ဈာန်မရမီ ရှေးအဖို့၌သာလျှင်။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ စေတသိကသုခ စေတသိကဒုက္ခတို့၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ (စတုတ္ထဇ္ဈာနပစာရ၊ ဒုတိယဇ္ဈာနပစာရဟူသော) စတုတ္ထချွန် ဒုတိယချွန်မရမီ ရှေး အဖို့၌သာလျှင်။ အတ္တကံမာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သောသတိ၏ ထက် ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ ချွန်၊ ကို။ ဥာသမ္ပဇာ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ဇာ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တေမှာ သုခါ၊ ထိုတတိယချွန်သုခထက်။ အဘိက္ခန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤစတုတ္ထချွန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ “တေ ပရမံ၊ ဤစတုတ္ထချွန်သုခလျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ကုန်၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ မူ။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤစတုတ္ထချွန်သုခထက်။

၁။ ချွန်ဝင်စားဆိုက် သုခံအရ စေတသိကသုခကိုကောက်၍ ကာယေန အရ ချွန်သမ္ပဇာဉ္စ နာမကာယ ကိုကောက်။ ချွန်မှထဆိုက် သုခံအရ ကာယိကသုခကိုကောက်၍ ကာယေနအရ ကာယိညာဏ်ဟူဝသာ နာမ ကာယကိုကောက်။ (အဋ္ဌသာသနီ သာရတ္ထင်္ဂီ သေည်၅။)

အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်ချမ်းသာထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်း။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣခ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်း။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ (ဣပသညာနံ၌ ဝိသေသန သျှစပ်။ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်-ဟု သော်လည်းပေး။ သမတိက္ကမာ၌စပ်။) ဣပသညာနံ၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌ဖြစ်သော သညာတို့ကို ။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိစသညာနံ၊ ဝတ္ထုအာရုံထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော သညာတို့၏ ။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္ထသညာနံ၊ အထူးထူးသောအာရုံ၌ဖြစ်သော သညာတို့ကို ။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ ကသိုဏ်း ၉-ပါးတို့တွင် တပါးပါးကိုခါ၍ ရအပ်သော ကောင်းကင်ပညတ်အာရုံသည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့စီးပြန်း၍ ရအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤစတုတ္ထဈာန် သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်း။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန် သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ “တေပရမံ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်လျှင် အမြတ်အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံ သောမနသံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ကုန်၏”ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်တ၏။ ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနသုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရဉ္စ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်း။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။

၁။ ဣပေ သညာ ဣပသညာ-ဟူ၍၊ ဣတ္ထိလိင် ကညာဓိကထိက၊ ကု, ဝိ, ကြိယာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဣပဈာန် ၁၅-ပါးကိုကောက်။ ဣပသညာဟု ဟောသည်ကား ပဒေသနည်းတည်း။ ဣပ သညာ နာမံ အာကာတိ ဣပသညာ-ဟူ၍။ နပုလိင် စိတ္တာဓိကထိက။ ဝုပအမည်ရှိသော ကသိုဏ်းအာရုံတို့ကို-ဟုပေး။ ပထဝီကသိုဏ်းစသော ကသိုဏ်းအာရုံရုပ်ပါးတို့ကိုကောက်။နိ။

၂။ ပဋိဟနနံ ပဋိစာတော၊ တေန ဥပဉ္စာ သညာ ပဋိစသညာ-ဟူ၍။ ပဋိစညာဏသညာ ၁၀-ပါးကောက်။

၃။ နာနတ္ထေ ဂေါစရေ ပဝတ္ထာ သညာ နာနတ္ထသညာဟူ၍။ တနည်း နာနတ္ထာ သညာ နာနတ္ထသညာဟူ၍။ အထူးထူးသော သညာတို့၏ ဟုပေး။ ကာမာဝစရကုသလသညာ စသော ၄၄-ပါးကောက်။ အကျယ် နိ-၅။

၄။ နဿ အနန္တာတိ အနန္တံ။ အာကာသံ အနန္တံ အာကာသာနန္တံ၊ အာကာသာနန္တပေဝ အာကာသာနဉ္စ၊ တံ အာကာသာနဉ္စံ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန အာယတနမဿ သသမ္ပယုတ္တဓမ္မဿ ဈာနဿ ဒေဝါနံ ဒေဝါယတနမိဝါတိ အာကာသာနဉ္စာယတနံ ဟူသော အဘိဋ္ဌာနီ နှင့်အညီ “အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော ကောင်းကင် ပညတ်လျှင် ထည်ရာအာရုံရှိသော ပဋိမာရူပဈာန်ကို”ဟု သော်လည်း သဒ္ဓတ္ထပေါ်အောင်ပေး။ နိ-၅။ အာကာသာနဉ္စာနှင့် အာယတနကို ကမ္မဓာရုံထူးသေး၏ ထိုသည် ဤနှင့် မဆိုင်။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ၊ ဣဒါ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမထိက္ကမ္ပ၊ လွန်
 ပြောက်၍။ “ဝိညာဏံ၊ ပဌမာရပ္ပဝိညာဏံသည်။ အနန္တန္တိ၊ အ အပိုင်အခြားမရှိ”ဟု စီးဖြန်း၍
 ရအပ်သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဗ္ဗ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ခ်။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ၊ တေမှာ သုခါ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရူ၊
 လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရူ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သုခဟူသည်။ ဣဒံ
 ခေါ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနသုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ၊ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ “တေ-
 ပရမံ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်သုခလျှင် အပြတ်အမှန်ရှိသော။ သန္တံ၊ သော။ သုခံသော
 မနဿံ၊ ကိ။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်၏”ဟူ၍။ ဝေ၊ သိ။ ဝဒေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အဟံ၊ သည်။ နာနုဇောနာမိ၊ မမူ။။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ၊ တေမှာ သုခါ၊
 ဤဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရူ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရူ၊
 လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ (ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။)

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ၊ တေမှာ သုခါ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရူ၊
 လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရူ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။
 အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ၊ ဣဒါ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊
 ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမထိက္ကမ္ပ၊ ၍။ ကိဉ္စိ၊ စီးစဉ်းမျှသောတင်ဟူသော အကြွင်းသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့စီးဖြန်း၍ရအပ်သော။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို။
 ဥပသမ္ပဗ္ဗ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ခ်။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ၊ တေမှာ သုခါ၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရူ၊
 လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရူ၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤ
 အာကိဉ္စညာယတနဈာန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ၊ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။

၁။ ဤ၌ကား အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို အညတ္တသမာဓိ ကမ္မဓာရဲသမာဓိ ၂-မျိုးတို့ပင်၍ ဈာန်၊
 အာရုံ ၂-ပါးစုံ ကောက်နိုင်၏။

၂။ နဿ အန္တောထိ အနန္တံ၊ အနန္တပေ အနန္တံ။ ဝိညာဏံ အနန္တံ ဝိညာဏဉ္စံ။ ဝိညာဏဉ္စံ
 အာယတနံ အဿ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေနာထိ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ-ဟု။ ဈာန်အရကောက်။ “အဆုံးအပိုင်အခြား မရှိ
 သော ဝိညာဏဟူသော ထည်ရာရှိသော ဒုတိယာရပ္ပဈာန်ကို”ဟု နိ-အပွင့်အတိုင်းသော်လည်းပေး။ ဝိညာဏဉ္စံ
 စ တံ အာယတနဉ္စာထိ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ-ဟုပြုသော် အာရုံရ၏။ သို့သော် ထိုသည် ဤနှင့် မဆိုင်။

၃။ ဤ၌ကား ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို အညတ္တသမာဓိ ကမ္မဓာရဲသမာဓိ ၂-မျိုးတို့ပင်၍ ဈာန်အာရုံ
 ၂-ပါးလုံးကို ကောက်နိုင်သည်။

၄။ နဿ ကိဉ္စန္တိ အကိဉ္စန္တံ၊ အကိဉ္စန္တဿ သာခေါ အာကိဉ္စညံ။ ပဌမာရပ္ပဝိညာဏံ၏ မရှိခြင်း
 နတ္ထိသော ပညတ်ကောက်။ အာကိဉ္စညံ အာယတနံ အဿ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေနာထိ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်
 အရကောက်။ “စီးစဉ်းသင်မျှ အကြွင်းမရှိသော နတ္ထိသောပညတ်လျှင် တည်ရာ အာရုံရှိသော ဈာန်ကို”ဟု
 နိ-အပွင့်နှင့်အညီသော်လည်းပေး။

အာကိဉ္စညံ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန ဣမိဿာ သညာယ အာယတနန္တိ အာကိဉ္စညာယတနံ-ဟု ကမ္မဓာရဲတည်း
 ပြုနိုင်သည်။ သို့သော် ထိုသည် ဤနှင့် မဆိုင်။

“တေ ပရမံ၊ ဤအာဂိဉ္ဇညာယတနသုလျှင် အပြတ်အမှန်ရှိသော။ ဆန္ဒံ၊ ယော။ သုခံ
 သောမနဿံ၊ ကိ။ ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ကုန်၏”ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဇေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊
 ထိုသူတို့၏။ ဣဒံ၊ ဤပြောဆိုခြင်းကို။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ နာနုဇာနာမိ၊ မမူ။ပ။ အာနန္ဒ၊
 နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤအာဂိဉ္ဇညာယတနဈာန် သုခထက်။ပ။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤအာဂိဉ္ဇညာယတနဈာန် သုခထက်။ အဘိက္ကန္တတရော၊
 ဂည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရော၊ လည်းဖြစ်သော။ အညံ၊ ယော။ သုခံ၊ သညံ။ ကတမဉ္ဇ၊
 နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဒံ၊ ဤ။ သိက္ခ၊ သည်း။ သပ္ပယော၊ အားဖြင့်။ အာဂိဉ္ဇညာယတနံ၊
 အာဂိဉ္ဇညာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာ-
 နာသညာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ၊ တေမှာ သုခါ၊ ဤအာဂိဉ္ဇညာယတန ဈာန်သုခထက်။ပ။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤ
 နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်သုခပင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။
 “တေ ပရမံ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနဈာန်သုလျှင် အပြတ်အမှန်ရှိသော။ပ။ ပဋိသံဝေ-
 ဒေန္တိတိ၊ ကုန်၏”ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဇေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤ
 နေဝသညာနာသညာယတန ဈာန်သုခထက်။ပ။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။
 (ဣတိ-ကြေ။)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတန ဈာန်သုခထက်။ပ။
 ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဒံ၊ ဤ။ သိက္ခ၊ သည်း။ပ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊
 သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ခြင်းသို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ
 သုခါ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတန ဈာန်သုခထက်။ပ။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်
 ပင်တည်း။

၁။ ဤ၌ကား အာဂိဉ္ဇညာယတနပုဂ္ဂိုလ်ကို အညတ္တသမာသံ ကပ္ပဓာရဲသမာသံ ၂-မျိုးတွဲပေါ်၍ ဈာန်၊ အာရုံ
 ၂-ပါးလုံး ကောက်နိုင်သည်။

၂။ နေဝ သညာ အဏာတိ နေဝသညံ။ နတ္ထိ သညာ အဏာတိ အသညံ။ န အသညံ နာသညံ။
 နေဝသညာ ဝိ နာသညာဋ္ဌာတိ နေဝသညာနာသညံ။ နေဝသညာနာသညာ ဝိ အာယတနဉ္ဇာတိ နေဝ-
 သညာနာသညာယတနံ-ဟု ပြု။ သသမ္ပယုတ္တဈာန်ကောက်။ ရှုရင်သော သညာမရှိ သိမ်မွေ့သောသညာ
 သို့သည် မဟုတ်သော ဈာန်ဟူသော အာယတနကို-ဟု နိဗ္ဗုဒ္ဓတိုင်းသော်လည်းပေး။

တနည်း နေဝ သညာ နေဝသညာ။ န သညာ အသညာ။ န အသညာ နာသညာ၊ နေဝသညာ
 စ သာ နာသညာ စာတိ နေဝသညာနာသညာ။ နေဝသညာနာသညာ စ သာ အာယတနဉ္ဇာတိ နေဝ-
 သညာနာသညာယတနံ ဟု ပြု။ စတုတ္ထာရပ္ပသညာကို ပဓာနအားဖြင့်ကောက်။ အပဓာနအားဖြင့် ထို
 သညာနှင့်ယှဉ်သော သသမ္ပယုတ္တဈာန် ဈာန်တို့ကိုလည်းအရကောက်။ “ရှုရင်သော သညာမဟုတ် သိမ်မွေ့သော
 သညာ”ဟု သည်မဟုတ်သော ကတမဉ္ဇသညာ ဟူသော တည်ရာကို”ဟု သော်လည်း နိဗ္ဗုဒ္ဓ-ဝိကပ်အစိုင်း
 ပေး။ သယံဂေါဟိတိဝိကပ်တို့လည်း ပဋိသံဝေဒယိ အလယ်ညီ၏ အ-ကို မိသဖြင့်။ သို့မဟုတ် န-ကိုမန်ပြု။
 သုပသညာ နာသညာ အဘာဝတ္ထ၊ နာသညံ၌ န အက္ခရာ အညတ္တ၊ အ-အက္ခရာ အဘာဝတ္ထ။ ဒု-ဝိကပ်၌
 ၇-၁-၃-၁-တို့သည် အညတ္တချည်းတည်း။

သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းကို။ (သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်ကို ဟု သော်လည်းပေး။) အာယ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ထဉ္စ၊ ထိုသညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ခြင်းကို ဟု သုံးသပ်၍။ သုခသ္မိံ၊ သုခဟူ၍။ ပညပေတိ၊ သိစေ၏။

တယိဒံ၊ ထိုသုခဟူသည်။ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း။ တယိဒံ၊ ထိုသုခဟူသည်။ ကထံသုတိ၊ အဘယ်သို့နည်း ဟူ၍။ ဧဝံ သ္မိံ၊ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာမှတစ်ပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိပ္ပာဇကော၊ တို့သည်။ ဝေဒယျ၊ ကုန်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧတံ ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပုပ္ဖာဇကော၊ တို့ကို။ (ဝစနိယာဉ်စပ်။) “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိပိုင်တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုခံယေဝ ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကိုသာလျှင်။ သန္တာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ သုခသ္မိံ၊ သုခဟူ၍။ န ပညပေတိ၊ သိစေတော်မူသည်မဟုတ်။ (အပိ စ၊ အဟုတ်သော်ကား။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိပိုင်တို့။ ယတ္ထ ယတ္ထ ယဟိံ ယဟိံ၊ အကြင်အကြင်အချင်း။ သုခံ၊ ဝေဒယိတသုခ အဝေဒယိတသုခကို။ ဥပလဗ္ဗတိ၊ ရအပ်သိအပ်၏။ တံတံ၊ ထိုထိုဝေဒယိတသုခ အဝေဒယိတသုခကို။ သုခသ္မိံ၊ သုခဟူ၍။ တထာဂတော၊ သည်။ ပညပေတိတိ၊ သိစေတော်မူ၏ဟူ၍။ ဝစနိယာ၊ ပြောဆိုထိုက်ကုန်သည်။ အာယ၊ ပြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ (ဤသုတ်သည် မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသပါဠိ ဗဟုဝေဒနိယသုတ်နှင့် အားလုံးတူ၏။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဘိက္ခုသုတ်

၂၆၈။ ဤသုတ်တသုတ်လုံးသို့ ပဉ္စကင်္ဂသုတ် ခေတု မဟာ အာနန္ဒ ဝေဒနာ ဝုတ္တာ ပရိယာယေနမှ သုတ်အဆုံးအထိနှင့်တူ၏။ အာနန္ဒဟူသော အာလုပ်နှင့် ဘိက္ခဝေ ဟူသောအာလုပ်မျှသာ ထူး၏။

ဧသမ္ပံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ရဟောဂတဝဂ္ဂေါ၊ ရဟောဂတဝဂ်သည်။ ဝုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်တည်း။

တဿ၊ ထိုရဟောဂတဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

ရဟောဂတံ၊ ရဟောဂတသုတ်၎င်း။ ဧဒူ အာကာသံ၊ ပဌမအာကာသသုတ် ဝုတိယ အာကာသသုတ်တို့၎င်း။ အဂါရံ၊ အဂါရသုတ်၎င်း။ ဧဒူ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ အာနန္ဒာ၊ ပဌမအာနန္ဒသုတ် ဝုတိယအာနန္ဒသုတ်ဟူ၎င်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဝုဝေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ သမ္ပဟုလော၊ ပဌမသမ္ပဟုလသုတ် ဝုတိယသမ္ပဟုလသုတ်တို့၎င်း။ ပဉ္စကင်္ဂေါ၊ ပဉ္စကင်္ဂသုတ်၎င်း။ ဘိက္ခုနာ၊ ဘိက္ခုသုတ်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လည်း။

၁။ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ ဗုက္ခန္တိန္တိ ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒယိတံ၊ တံ သဗ္ဗံ ဗုက္ခန္တိ အတ္ထော ဟူသော စာပိုဒ် ၂၅၉ ခု-ကိုဖိုး၍ သုခသ္မိံ ကိုပေးသည်။

၃-အဋ္ဌသတပရိယာယဝဂ်

၁-သီဝကသုတ်

၂၂၆။ ကောံ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓုဇဂဟော၊ ဓုဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရွှံ့နက်တို့အား အစာကြွေး၍ မွေးမြူရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ။ အထ ခေါ်၍။ မောဠိယသီဝကော၊ မောဠိယသီဝကမည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ နိ။) တေန၊ ထိုအရပ်၌။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ ဆဂဝတာ၊ နှင့်။ သန္တိံ၊ ကွ။ သပ္ပောဒိ၊ ကျန်းခံ၏လောစသည် ပြောလျက် ရောနှောမိပြီး။ (ဤပုဒ်နှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ကို မ-၂-နိ-စာပိုဒ် ၁-၅။) သပ္ပောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရကီယံ၊ အောက်ပေဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ တခုသော အရပ်အပို၌။ နိသီဒိ၊ ပြီး။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒောခေါ၊ ထိုင်နေသော။ မောဠိယသီဝကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဆဂဝန္တံ၊ ကို။ သော ဂေါတမ၊ မ။ အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အတ္ထဝါသည်။ သုခံ ဝါ၊ သုခမူလည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဒုက္ခမူလည်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ ဥပေက္ခာမူလည်းဖြစ်သော။ ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာကို။ ပရိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုဝေဒနာသည်။ ပုဗ္ဗေကတဟေတွာ၊ ရှေး၌ပူအပ်ပြီးသောကံဟူသော အကြောင်းရှိ၏ ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိံ၊ ကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ကိံ အာဟာတိ၊ အသို့ဟောကြားမည်နည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါဓ၊ လျှောက်ထားပြီး။

သီဝက၊ သီဝက။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ပိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိပိ၊ သည်းခြေလျှင် အကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကေစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဓ၊ ၌။ ပိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိပိ၊ ကုန်သော။ ကေစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ တို့သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သီဝက၊ က။ ဧတံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ သာမမ္ပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဝေဒိယဗ္ဗံ၊ သိထိုက်၏။ ဣဓ၊ ၌။ ပိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိပိ၊ ကုန်သော။ ကေစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ တို့သည်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သီဝက၊ က။ ဧတံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ လောကဿပိ၊ လူအပေါင်းသည်လည်း။ သစ္စသမ္ပတံ၊ အမှန်ဟုသမုတ်အပ်၏။ သီဝက၊ က။ တတြ၊ ထိုဝေဒနာတို့၌။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (ဝေဝါဒိနော၊ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ အတိဓာဝန္တိတို့၌စပ်။ ယေ၏အဖက်နိယတ်ကား တေသံ သမဏ ဗြာဟ္မဏာနံတည်း။) ‘ယံ ကိဉ္ဇာယံ။ ပ။ ပုဗ္ဗေကတဟေတွတိ၊ ပုဗ္ဗေကတဟေတွ’ ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်၏။ (အာကာရဝါကျအထက်၌ ပေးအပ်ခဲ့ပြီး။) ယဉ္ဇ၊ အကြင်အခြင်းအရာကိုလည်း။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဉာတံ၊ သိအပ်၏။ တဉ္ဇ၊ ထိုအခြင်းအရာကိုလည်း။ အတိဓာဝန္တိ၊ ကျော်လွန်ကုန်၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်အခြင်းအရာကိုလည်း။ လောကေ၊ ၌။ သစ္စသမ္ပတံ၊ နိ။ တဉ္ဇ၊ ထိုအခြင်းအရာကိုလည်း။ အတိဓာဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ သမဏ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ပိစ္စာတိ၊ အမှားဟူ၍။ ဝေါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သီဝက၊ က။ သေမှသမုဋ္ဌာနာနိပိ၊ သလိပ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ။ပ။ သီဝက၊ က။ ဝါတသမုဋ္ဌာနာနိပိ၊ လေလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ။ပ။ သီဝက၊ က။ သန္နိပတိကာနိပိ၊ သည်းခြေသလိပ်လေ စုပေါင်းကျရောက်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ။ပ။ သီဝက၊ က။ ဥတုပရိဏာမဇနိပိ၊ ဥတုပောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်လည်းဖြစ်ကုန်သော ။ သီဝက၊ က။ ဝိသမပရိဟာရဇာနိပိ၊ မညီမညွတ် ကိုယ်ကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်လည်းဖြစ်ကုန်သော ။ သီဝက၊ က။ သြပက္ကမိကာနိပိ၊ လုံ့လကြောင့်ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ။ သီဝက၊ က။ ဣဒါ ဣလောကဌံ။ ကမ္မဝိပါကဇာနိပိ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့်သာလျှင်လည်းဖြစ်ကုန်သော ။ ကေစွာနိ၊ အချို့ ကုန်သော ။ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ (သာမဗ္ဗိ ခေါ် တေံ သီဝက ဝေဒိတဗ္ဗံ မှ မိစ္ဆာတိ ဝဒါမိတိတိုင်အောင် ပေးခဲ့ပြီ။ ဝဒါမိတိ၌ ဣတိကို “ဣတိ၊ ဣသိဟောတော် မူပြီ” ဟု ပေး။) ဧဝံ၊ ဣသိ။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်။ မောဠိယသီဝကော၊ မောဠိယသီဝက မည်သော ။ ပရိဗ္ဗာဇဏော၊ (ဆန္ဒ) ပရဝိုင်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘော ဂေါတမ၊ ရှင်တော်ဂေါတမ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိစွာ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဘိက္ကန္တံ၊ စ။ ပ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ ရှင်တော်ဂေါတမသည်။ မံ၊ ထပညတော်ကို။ အဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက် တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အသက်ချည်သမျှကာလပတ်လုံး ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ သရတံ ဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုသော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေတူတိ၊ မှတ်တော်မူပါလော့” ဟုသော။ တေံ၊ ဤဖကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်ကောင်း။ သေမှသ၊ သလိပ်လည်းကောင်း။ ဝါတော စ၊ လေ လည်းကောင်း။ သန္နိပတိဘာ၊ သည်းခြေသလိပ်လေတို့ စုပေါင်း ကျရောက်ခြင်းလည်း ကောင်း။ ဥတုနိ စ၊ ဥတုပောက်ပြန်ခြင်းလည်းကောင်း။ (သန္နိပတိနှင့်ဥတုနိ ဝစန- ဝိပ္ပလ္လာသ။) ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်ကိုယ်ကို ဆောင်ခြင်းလည်းကောင်း။ သြပက္ကမိကံ၊ လုံ့လ ပယောဂလည်းကောင်း။ (ဏိသပစ္စည်းသုတ္တံ။) ကမ္မဝိပါကန၊ ကံ၏အကျိုးနှင့်တကွ။ အဋ္ဌမံ၊ ရှင်ရုဗြောဟ္မိသော အကြောင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤကားဝေဒနာဖြစ်ကြောင်းတည်း။

ပဌမံ၊ မျှော်စူးစွာသောသုတ်တည်း။

၁။ ဝိသမံ ကာယဏ ပရိဟာရဏဇောန ဇာတာနိဟူသော ဝိနည်းအညီပေးသည်။ မညီမညွတ်ကိုယ်ကို ဆောင်ဟူသည် အင်္ဂတေထောင်းခြင်းစသော အင်အားမမျှ ကြီးစွာသောဝန်ဆောင်မှု မညီမျှသော (အချိန်မဲ့ အခါ)၌ ဘူးလားမှ မညီညွတ်သောအရပ်သို့ သွားလားပတ်တည်း ထိုကြောင့် မဟာဘာရဟနသုခာ ကောဇ္ဇ နာဒိတော ဝါ အဝေလာယ စရန္တဿ သပ္ပုသံသကုပပါတာဝိတောဝါ ဝိသမပရိဟာရတော ဇာတာနိ၊ ဌ။ အသယု သဟန စဒေသ အကာလစရဏာဒိနာဟု ဝိန္တိ ပွင့်ဆိုအပ်ကြလေသည်။ ဌ၌ သပ္ပုသံသကုပပါတာဝိကား အကျိုး မညီမျှသော အပလောအခါ၌ သွားလားလှည့်လည်သောအားဖြင့် ကိုယ်ကိုဆောင်ခြင်းသည်ကား အကြောင်း။ အကြောင်းနှင့် အကျိုး မကင်းနိုင်သောကြောင့် သပ္ပုသံသနှင့် ကုပပါတာဝိကို အဝိနာဘဝနည်းအရ ထည့် ဖွင့်သည်။

၂။ အမည်ရင်းကား သီဝကတည်း။ ဦးခေါင်း၌ ဦးစွန်း (အမောက်)ရှိသောကြောင့် မောဠိယသဗ္ဗိဖြင့် အထူးပြု၍ မောဠိယသီဝကတင်၏။ ထိုကြောင့် ဌ-၌ သီဝကောတိ တဿ နာမံ။ ဣဿနဿ အတ္တိ တသ္မာ မောဠိယသီဝကောထိ ဝုဒ္ဓတိဟု မိန့်အပ်ပြီ။

၃။ အဗ္ဗတဂ္ဂေပုဒ်၏ အဆုံးအဖြတ်ကို မ-၂-နိ၊ စာပိုဒ် ၅၀-၅။ ပါဏုပေတံပုဒ်၏ အဆုံးအဖြတ်ကို မ-၃-နိ-၇၁-၅။

၂-အဋ္ဌသတထုတ်

၂၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်ထို့အား။ အဋ္ဌသတပရိယာယ်၊ ဝေဒနာ ထရဒုရုပ်ပါး၏ အကြောင်းပရိယာယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဓမ္မပရိယာယ်၊ အကြောင်းဖြစ်သော ပရိယတ္တိဓမ္မကို။ ဝေဒသောဏာမိ၊ ဟောကြားအံ့။ တံ၊ ထိုပရိယတ္တိဓမ္မကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဋ္ဌသတပရိယာယော၊ ဝေဒနာ ၁၀၈-ပါး၏ အကြောင်းပရိယာယ်ဖြစ်သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ အကြောင်းဖြစ်သော ပရိယတ္တိဓမ္မသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ (ဒေဝိ မယာ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ ဝုတ္တာ ပရိယာယေနမှ အဋ္ဌသတမ္ပိ မယာ ဝေဒနာ ဝုတ္တာ ပရိယာယေနတိုင်အောင် ပဉ္စကင်္ဂသုတ် စာပိုဒ် ၂၆၇-၌ ပေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ကာယိကာ စ၊ ပဉ္စဂါရုကာယ၌ဖြစ်သော ဝေဒနာ၎င်း။ စေတသိကာ စ၊ စိတ်၌ရှိသော ဝေဒနာ၎င်းတည်း။ (စတုဘူမိကဝေဒနာယူ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ဧ၊ ၂-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဏော၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ တို့နည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ပ။ အဋ္ဌကမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ တိဏော၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ တို့နည်း။ သုခိန္ဒြိယံ၊ သုခိန္ဒြေ၎င်း။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ ဒုက္ခိန္ဒြေ၎င်း။ သောမနသိန္ဒြိယံ၊ သောမနသိန္ဒြေ၎င်း။ ဒေါမနသိန္ဒြိယံ၊ ဒေါမနသိန္ဒြေ၎င်း။ ဥပေက္ခိန္ဒြိယံ၊ ဥပေက္ခိန္ဒြေ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ တို့နည်း။ စက္ခုသမ္ပယာဇော၊ စက္ခုသမ္ပယာဇောကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ပ။ မနောသမ္ပယာဇော၊ မနောသမ္ပယာဇောကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ဣ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဋ္ဌာရသ၊ ၁၈-ပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ဣ၊ ကုန်သော။ သောမနဿပဝိစာရာ၊ သောမနဿ (ဝေဒနာ)နှင့် ယှဉ်သော ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော တရားတို့၎င်း။ ဣ၊ ကုန်သော။ ဒေါမဿပဝိစာရာ၊ ဒေါမနဿ (ဝေဒနာ)နှင့် ယှဉ်သော ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော တရားတို့၎င်း။ ဣ၊ ကုန်သော။ ဥပေက္ခပဝိစာရာ၊ ဥပေက္ခာ (ဝေဒနာ) နှင့် ယှဉ်သော ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော တရားတို့၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ အဋ္ဌာရသ၊ ၁၈-ပါးကုန်သော။

၁။ ဤကား အဋ္ဌသတပရိယာယ်၌ အဋ္ဌသတဿ ကာရဏဘူတံ၊ ဓမ္မပရိယာယ်၌ ဓမ္မကာရဏံ ဟူသော ဌ နှင့် ဓမ္မကာရဏံ၌ ပရိယတ္တိဓမ္မဘူတံ ကာရဏံဟူသော ဋီတိနှင့်အညီ ပေးသည်။ အဋ္ဌသတပရိယာယ်ကို ဝေဒနာနှင့် အဋ္ဌာရဏံ သထံ၊ တဿ အဋ္ဌသတဿ တဋ္ဌာဝဿ ပရိယာယော ကာရဏံ ဧတ္ထ အတ္ထိတိ အဋ္ဌသတပရိယာယော၊ သတ္တံ ဟု ဘိန္နာဝိကရဏဗဟုဗ္ဗိယံသမာသံအဖြစ်ဖြင့် ဋီ ဆရာနှင့်ဆိုအပ်၏။ “ဝေဒနာအပြား ၁၀၈-ပါး၏ အကြောင်းပရိယာယ်ရှိရာဖြစ်သော” ဟု ဋီကလိုပေး။)

၂။ (သောမနဿပဝိစာရာ၊ ဥပေက္ခာပဝိစာရာ၊ သောမနဿပဝိစာရာ၊ ယထာ “အာဇညရထော”တိ အာဟ “သောမနဿန သမ္ပိ” န္တိအာဒိ ဟူသော မ-။ ၃-စာပိုဒ် ၃၀၅-နှင့် အညီ ပေးသည်။ ဣ သောမနဿပဝိစာရာတံ ဧတ္ထ ပန သောမနဿန သမ္ပိ ဥပေက္ခန္တိတိ သောမနဿပဝိစာရာ-ဟူသော မ ၄ ၄-စာပိုဒ် ၃၀၅-နှင့် သောမနဿန သဟ ဥပေက္ခန္တိတိ သောမနဿပဝိစာရာ-ဟူသော ဤငွေထိုလည်း အထက်ပါ မ-။ ၃-နှင့် အဓိပ္ပာယ်သဘောတူပင်။ သောမနဿပဝိစာရာစသော ၃-ပုဒ်တို့အရ ထပျုရိသံထိုးစံအတိုင်း နောက်

ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆတ္တိံ သ၊ ၃၆-ပါးသော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။
 ကတမာံ စ၊ နည်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဂေဟသိတာနိ၊ (အိုးအိမ်အလား ကာမဂုဏ်
 ငါးပါးကို မှီကုန်သော။ သောမနဿာနိ၊ သောမနဿဝေဒနာတို့၎င်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ နေ ဗ္ဗုသိ-
 တာနိ၊ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်ခွာပြန်ရာ (နိဗ္ဗာန်ကို) မှီကုန်သော။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဂေဟသိတာနိ၊
 ကုန်သော။ ဒေါမနဿာနိ၊ ဒေါမနဿဝေဒနာတို့၎င်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ နေက္ခမ္မသိတာနိ၊ ကုန်သော။
 ဒေါမနဿာနိ၊ တို့၎င်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဂေဟသိတာ၊ ကုန်သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ
 တို့၎င်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ နေက္ခမ္မသိတာ၊ ကုန်သော။ ဥပေက္ခာ၊ တို့၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ ဆတ္တိံ သ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 တို့။ အဋ္ဌသထံ၊ ၁၀၈-ပါးသော။ ဝေဒနာ၊ တို့ဟူသည်။ (ကမာံ စ၊ အထယ်နည်း။ အတိတာ၊
 အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဆတ္တိံ သ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့၎င်း။ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဆတ္တိံ သ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့၎င်း။ ပဗ္ဗုပ္ပန္နာ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဆတ္တိံ သ၊ သော။
 ဝေဒနာ၊ တို့၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်တို့ကို။ အဋ္ဌသထံ၊ သော။
 ဝေဒနာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ အဋ္ဌသထ-
 ပရိယာယော၊ ဝေဒနာအပြား တရားရှစ်ပါး၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မပရိယာယော၊ အကြောင်း
 ဖြစ်သော ပရိယတ္တိဓမ္မတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။)

ဇုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃- အညတရတိက္ခသုတ်

၂၇၁။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခူ၊ သည်။ ယေန၊ ဌံ။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
 “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ကတမာ န ခေါ၊ အထယ်ပါနည်း။ ဝေဒနာသမုဒယော၊
 ဝေဒနာ၏ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကတမာ န ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာသမုဒယဂါမိနိ၊ ဝေဒနာ၏ဖြစ်ခြင်း
 သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာ န ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာနိရောဓော၊
 ဝေဒနာ၏ချုပ်ခကြောင်းသည်။ ကတမာ န ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာနိရောဂါမိနိ၊ ဝေဒနာ၏
 ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ န ခေါ၊ နည်း။ ဝေဒနာယ၊
 ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာပယ်သည်။ ကော န ခေါ၊ နည်း။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော န ခေါ၊
 နည်း။ နိဿရတံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ ကိံ န ခေါတိ၊ နည်း” ဟူသော။ ထေ၊ ဤကားကို။
 အဝေါ၊ ပြီ။

ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ သုခါ၊ သုခ
 ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၎င်း။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊

ဖြစ်သော ဝိစာရစေတသိမ်ရ၏။ ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ အဋ္ဌာရထ ဝေဒနာဟူသော အမေဝါကျထောက်၍
 ဝိစာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လာသော်လည်း ဝိစာရနှင့်ယှဉ်သော ဝေဒနာကိုပင် ဖြေဆိုသည်ဟုမှတ်။ ထို့ကြောင့်
 အယံ ဝေဒနာ ဝိစာရဝေဒန အာဂတာ၊ တံ သဗ္ဗဟုတ္တာနံ ပန သောမနဿာဒိနိ ဝေဒန ဣဓ အဋ္ဌာရထ
 ဝေဒနာ ဝေဒိတဗ္ဗာဟု ဋ္ဌ-ဆရာ ဆိုအပ်ပြီ။ မ-နိ ၃ စာပိုဒ် ၃၀၅ ၌ သောမနဿနှင့်တကွဖြစ်သော ဆင်ခြင်
 သုံးသပ်ခြင်း၎င်းဟု ပေးခဲ့သည်။)

၁။ နေက္ခမ္မံ ပဌမဇ္ဈာနေ၊ ပဗ္ဗုပ္ပာယံ ဝိပုတ္တိယံ ဟူသော အနက်တို့တွင် ဤ၌ဝိပုတ္တိဟော၊ ထို့ကြောင့်
 နိဗ္ဗာန် ဥပုဿ ပဝတ္တိတတ္ထာ နေက္ခမ္မသိတသောမနဿာနိ-ဟု နိ-မိန့်အပ်ပြီ။

၎င်းတည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣမာ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့ကို။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဖဿသမုဒယော၊ ဖဿ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ ဝေဒနာ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဤ။) တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဝေဒနာ၊ ယဂါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်မည်၏။ ဖဿနိရောဓော၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ဤ။) အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်။ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ မည်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ ၎င်းတည်း။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်သုခ ဝေဒနာ သည်၎င်း။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင် သောမနဿ ဝေဒနာသည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဤ။ အယံ၊ ဤသုခဝေဒနာ၊ သောမနဿဝေဒနာသည်။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာပူယ်မည်၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ယံ အနိစ္စာ၊ အကြင်မပြု။ ယံ ဒုက္ခာ၊ အကြင်ဆင်းရဲ၏။ ယံ ဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ အကြင်ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ အယံ ဤသည်ကား။ ဝေဒနာယ၊ ဤ။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်မည်၏။ ဝေဒနာယ၊ ဤ။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်လိုချင်၊ စွဲမက်မှုကို ဖျောက်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်မှုကို ပယ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။) ဣဒံ၊ ဤလိုချင်စွဲမက်မှုကို ဖျောက်ရာ၊ ပယ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝေဒနာယ၊ ဤ။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

တတိယံ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ပုဗ္ဗသုတ်

၂၇၂။ ဘိက္ခဝေါ တို့။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗော၊ ရှေ့၌ သာလျှင်။ အနဘိသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သတော၊ သော။ မေ၊ ဤ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ကတမာ န ခေါ၊ ဤ။ ပ။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ကိ န ခေါတိ၊ နည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံအစည်သည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေါ တို့။ တဿ မယံ၊ အား။ “ဝေဒနာ တို့သည်။ ပ။ နိဿရဏန္တိ၊ တည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အယောသိ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ညဏသုတ်

၂၇၃။ ဘိက္ခဝေါ တို့။ “ဣမာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာတို့မည်ကုန်၏” ဟူ၍။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားမဖြစ်ခင် ရှေးအဘိဋ္ဌံ။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားအပ်ဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ညဏံ၊ သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဤ။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဤ။ ဝိဇ္ဇာ၊ အထူးသဖြင့် သိခြင်းသည်။ (ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းပင်။) ဥဒပါဒိ၊ ဤ။ အာလောကော၊ ပညာတည်းဟူသော အရောင်အလင်း သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဤ။ ဘိက္ခဝေါ တို့။ “အယံ၊ ဤတရားသည်။ ဝေဒနာသမုဒယောတိ၊ ဝေဒနာ၏ ဖြစ်ကြောင်းမည်၏” ဟူ၍။ မေ၊ ဤ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနနုဿုတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ စက္ခု၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဤ။ ပ။ အာလောကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဤ။ “အယံ၊ ဤတရားသည်။ ဝေဒနာသမုဒယဂါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒါတိ၊ အကျင့်မည်၏” ဟူ၍။ (အကြောင်းလွယ်၏။)

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သမ္ပဟုဏသီက္ခသုတ်

၂၇၄။ အထ ခေါ၊ နှံ။ ဝမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ယေန၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) ဗတန၊ သို့။ ဥပသကံမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ကုန်ပြီး၍ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (အကြွင်းလွယ်၏။)

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပဌမသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၂၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဣမာ၊ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တိသော၊ သုံးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သုခါ၊ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဝုက္ခာ၊ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ ဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကမိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၎င်း။ တိဿန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာသံဝေဒနာနံ၊ ဤဝေဒနာတို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း။ အတ္ထဂံမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကို၎င်း။ အသာဒဉ္စ၊ သာယာအပ်သောသဘောကို၎င်း။ အာဒိနဉ္စ၊ အပြစ်ကို၎င်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ သမဏာ ဝါ၊ တို့ကို၎င်း။ တေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့ကို၎င်း။ သမဏေသု ဝါ၊ ရဟန်းတို့၌မူလည်း။ န သမဏသမ္ပတာ၊ ရဟန်းဟု မသမုတ်အပ်ကုန်။ ဗြာဟ္မဏေသု ဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌မူလည်း။ န ဗြာဟ္မဏသမ္ပတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟု မသမုတ်အပ်ကုန်။ တေ အာယသ္မန္တော၊ ထိုအခွင်တို့သည်။ သာမညတ္ထံ ဝါ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးကို၎င်း။ ဗြဟ္မညတ္ထံ ဝါ၊ ဗြဟ္မဏ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးကို၎င်း။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌

၁။ သမဏာနံ အရိယာနံ သာဝေါ သာမညံ၊ မဂ်အရကောဂံ၊ အရိယဓတ ဥပဂမ္ပတေတိ အတ္တော၊ သာမညေန အတ္တော သာမညတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်အရကောဂံ၊ ထိုကြောင့် သံဠိ-မဟာဝဂ္ဂ-ဇာပိဝံ ၄၀-၌ ပရမတ္ထ-တော သမဏာ ဝုပ္ပန္တိ အရိယာ၊ သမဏာနံ သာဝေါ သာမညံ၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ ဝေဒန အရဏိယဓတာ ဥပဂန္တုဗ္ဗတော၊ သာမညတ္တော နိဗ္ဗာနန္တိ အာဟ သာမညတ္ထန္တိ နိဗ္ဗာနံ၊ တံ ဟိတိ အာဒိ-ဟု မိန့်ပြီ၊ ဤအလို အရိယာဖြစ်ကြောင်း မဂ်သည် သိအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ဟု ဝေ။

သာမညတ္ထံ ဝါ ဗြဟ္မညတ္ထံ ဝါတိ ဣတ္ထ အရိယမဂ္ဂေါ သာမညံ ဧဝံ ဗြဟ္မညဉ္စ၊ ဥဘယတ္ထာပိ ပန အတ္တော နာမ အရိယဓလံ ဝေဒိတဉ္စ-ဟူသော နိဒါနသံယုတ် ဋ္ဌကထာ ဇာပိဝံ ၁၃-နှင့် ၎င်းဂီတော ယေန သမန္နာ-ဂတတ္ထာ ပုဂ္ဂယော ပရမတ္ထတော သမဏော ဗြာဟ္မဏောတိ ဝုပ္ပတိ-တို့အလို သာမညနှင့် အတ္တကို ထတိယာ မထုံပဲ သာမညဿ အတ္တော သာမညတ္တော ဟု တုံ၊ ဖိုလ်ကို အရကောဂံ၊ အရိယာဖြစ်ကြောင်း မဂ်၏ အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်ကို ဟု ဝေ။

ဗြဟ္မညန္တိ သေဋ္ဌသာဝံနှင့်အညီ ဗြဟ္မဿ ဘာဝေါ ဗြဟ္မညံ ဟု ပြု၊ ဗြဟ္မပုဂ်ဇနာင် ဣ ပစ္စည်းထက် အနုဗျာဓိဗြာ န-လာ၊ ဣ ကိ ၂ ပြု၊ ယင်း ၂ ကို စိတ္တံ ပြု၊ မဂ်အရကောဂံ၊ ဗြဟ္မညတ္ထန္တိ နိဗ္ဗာနံ ဗြဟ္မညေန ဥပဂန္တုဗ္ဗတောနှင့်အညီ ဗြဟ္မညေန အတ္တော ဗြဟ္မညတ္တော-ဟု ထတိယာတုံ။ နိဗ္ဗာန်အရကောဂံ။ အတ္တော ၏ ဝေဒနတ္ထကော၊ အထက်နှင့်ထေ့။ ဗြဟ္မညတ္ထံ အဖြစ်ဟူသော မဂ်သည် သိအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ဟု ဝေ။ ဤကော မဟာဝဂ္ဂ သံယုတ် ၄-ဇာပိဝံ ၄၀-အလို။

နိဒါနသံယုတ် ၄-နှင့် ၎င်းဂီတော ယေန သမန္နာဂတတ္ထာ ပုဂ္ဂယော ပရမတ္ထတော သမဏော ဗြာဟ္မဏောတိ ဝုပ္ပတိ၊ တံ သာမညံ ဗြာဟ္မညဉ္စာတိ အာဟ အရိယပ။ ဗြာဟ္မညဉ္စာတိပ။ တဿ ဝေသန အဘိဇ္ဇောပိ ဝေနေယျဇ္ဈာသယတော စိဓာ ကတော ဝတ္ထု အရဟတိတိ ဝုတ္တံ ဥဘယတ္ထာပိတိ ဟူသော ဇာပိဝံ ၁၃-အလို

သလျှင်။ သယံ။ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ(အဘိညာယ)။ ထူးသောညာထိပြင့် သိ၍။ သစ္စိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသပ္ပဗ္ဗ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ န ဝ ပန ဝိဟရန္တိ။ မနေကြကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကမိ၊ ကျင့်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ။ တို့သည်၎င်း။ ပ။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနန္တိ။ သိကုန်၏။ ပ။ ဝိဟရန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သတ္ထမံ ခုနစ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ရုတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၂၇၆။ (ဤသုတ်ကား ပဌမသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်နှင့် အားလုံးတူ၏။)

သတ္ထမံ ခုနစ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-တတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၂၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကမိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ။ တို့သည်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ။ တို့သည်၎င်း။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ နပ္ပဇာနန္တိ။ မသိကုန်။ ဝေဒနာ သမုဒယံ၊ ဝေဒနာ၏ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို။ နပ္ပဇာနန္တိ။ ကုန်။ ဝေဒနာနိရောဓံ၊ ဝေဒနာ၏ ချုပ်စုကို။ နပ္ပဇာနန္တိ။ ကုန်။ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနိံ၊ ဝေဒနာ၏ ချုပ်စုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဓံ၊ အကျင့်ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ။ ကုန်။ ပ။ ဝိဟရန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ ကိုးခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-သုစိကသုတ်

၂၇၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိဏော၊ တို့တည်း။ ကတမာ တိဏော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၎င်း။ ဗုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ ခေါ တိဏော၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သထမံ ဆယ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-နိရာမိသသုတ်

၂၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သည်နှင့်တကွဖြစ်သော။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နိရာမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသော။ ပီတိ၊

ဗြာဟ္မဏဿ ဘာဝေါ ဗြာဟ္မညံ ဟုပြု မင်္ဂေါပင်ကောက်၊ ဗြာဟ္မဏပုန် ဣ ပဉ္စည်း၊ ဗြာဟ္မဏဿ အတ္ထော ဗြာဟ္မဏတ္ထော ဟုပြု၊ ဖိုလ်အရကောက်၊ အရိယာဖြစ်ကြောင်း၊ မင်္ဂ၏ အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်ကို ဟုပေး။ သာမညဗြာဟ္မဏပုန်နှင့်အတ္ထ တတိယာတို့ရိုက် အတ္ထကား အရောင် တ ပဉ္စည်း၊ အဋ္ဌတို့ရိုက် အထောက် တ ပဉ္စည်း။ ဗြာဟ္မဏပုန်လည်း ဗြာဟ္မပုန် ဣ ပဉ္စည်းကြံလျှင် ဗြာဟ္မဏ ဟု ရသဖြင့် ရှိစေ။ ဗြာဟ္မဏပုန် ဣ ပဉ္စည်းကြံလျှင် ဗြာဟ္မညံ ဟု ရသဖြင့် ရှိစေ။ မဟာဝဂ္ဂ နိဒါန ၂-နေရာလုံး၌ ရသဖြင့်ချည့် ရှိသည်။ စင်စစ်ကား နိဒါန ၌ ဗြာဟ္မဏ ဟု ရသဖြင့် မဟာဝဂ္ဂ ၌ ဗြာဟ္မဏ ဟု ရသဖြင့်ရှိမှ ဆိုင်ရာ ၆-ရံ တို့နှင့် ညီမည်။

၁။ ကိလေသေဟိ အာမသိတပ္ပတော။ ပ။ သာမိသာ၊ မ-ရီ ၁၊ ဤ ၆၊ ရီ ၅။

ပီတိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နိရာမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသည်ထက်။ နိရာမိသ-
 ထရာ၊ ကိလေသာတို့သည် အထူးသဖြင့် သုံးသပ်ခြင်း မရှိသော။ ပီတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။
 သာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသော။ သုခံ၊ သုခသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 နိရာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ နိရာမိသာ၊
 ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသည်ထက်။ နိရာမိသထရံ၊ ကိလေသာတို့သည် အထူးသဖြင့်
 သုံးသပ်ခြင်းမရှိသော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ သာမိသာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာသည်။
 အတ္ထိ၊ ၎င်း။ နိရာမိသာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသထရာ၊
 သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ သာမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခသည်။ အတ္ထိ၊
 ၎င်း။ နိရာမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ နိရာမိသာ၊ ထက်။ နိရာမိသထရာ၊
 သော။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသာ၊ သော။ ပီတိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ် ငါးပါး
 တို့နည်း။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို
 ပျိုးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယဂ္ဂပါ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမ-
 ဂုဏ်နှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ရဇနိယာ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခု-
 ဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်မြင်အပ်ကုန်သော။ ဓူပါ၊ ဓူပါရုံတို့၎င်း။ ပ။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ပ။
 ကာယဝိညေယျာ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၎င်းတည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤအာရုံငါးပါးတရားတို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊
 ကာမဂုဏ်တို့ မည်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကာမဂုဏေ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့
 ကို။ ပဋိစ္စ၊ ဤ။ ယာ ပီတိ၊ အကြင် ပီတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤငါးပါး
 အာရုံ ကာမဂုဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော ပီတိကို။ သာမိသာ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သည်နှင့်
 တကွဖြစ်သော။ ပီတိ၊ ပီတိဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိရာမိသာ၊ သော။ ပီတိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 တို့။ ဣ၊ ဤသဘာဝတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာကာမတို့မှ။
 ဝိဝိဇ္ဇေ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရား
 တို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇ ဝေ၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွ
 ဖြစ်သော။ ဝိဝေကဓံ၊ နိဝရဏမှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ နိဝရဏကင်းသော သမ္မယုတ်
 တရား၌ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပြည့်စုံစေ၍။
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝိတက္ကံ ဝိစာရနံ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့၏။ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊
 မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဓနံ၊ ကြည်လင်စေတတ်သော။ ဧကောဒိ-
 သာဝံ၊ (မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော) သမာဓိကိုပျိုးစေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော။
 အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိဓံ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ (တနည်းကား
 သမ္မယုတ်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။) ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို။
 ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤပဌမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်၌ရှိသော
 ပီတိကို။ နိရာမိသာ၊ သော။ ပီတိ၊ ပီတိဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗာမိသာ၊ ထက်။ နိဗ္ဗာမိသတရာ၊ သော။ ပီတိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဂါ၊ ရာဂ၊ မှ။ ဝိပုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။
 ဒေါသာ၊ ဒါသမှ။ ဝိပုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ သော။ ဟောဟာ၊ မောဟမှ။
 ဝိပုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ သော။ ခိဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော။
 (ဝါ၊ အာသဝေါတရား မရှိသော။ အဓိပ္ပါယ်တွင်) ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ယာ ပီတိ၊ အကြင်
 နှစ်သက်ခြင်း ပီတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ပီတိကို။
 နိဗ္ဗာမိသာ၊ ထက်။ နိဗ္ဗာမိသတရာ၊ သော။ ပီတိ၊ ပီတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသံ၊ သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ကတမေ ပဉ္စ၊ တို့နည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စ၊
 ကုန်သော။ ဣမေ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်သုခဝေဒနာသည်။ (အကြင်
 ကာယိကသုခသည်ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်သောမနဿဝေဒနာသည်။
 (အကြင်စေတသိကသုခသည်ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤငါးပါး
 အာရုံကာမဂုဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော သုခဝေဒနာ၊ သောမနဿဝေဒနာကို။ သာမိသံ၊ သော။ သုခံ၊
 ချမ်းသာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗာမိသံ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒေ ဌံ။
 ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ပီတိယာ စ၊ ပီတိ၏။ ဝါ၊ ကို။ ဝိရာဂါ စ၊ ကော်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။
 ဝပသမာ စ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပေက္ခကော စ၊ အသင့်အားဖြင့် ရှုသည်
 ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သတော စ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သပ္ပဇာနော စ၊ ကောင်းစွာ
 အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။
 သုခဉ္စ၊ ကာယိက သုခကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ အကြင်တတိယဈာန်ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ “ဥပေက္ခကော၊ အသင့်အားဖြင့်ရှုနိုင်သောသူ။ သတိမာ၊ သတိရှိသော
 သူ။ သုခဝိဟာရိတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသောသူ” ဟူ၍။ အာဇိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းစကား၊ ဖြက်ကြား
 ကုန်၏။ တံ တတိယံ ဈာန်၊ ထိုတတိယဈာန်ကို။ ဥပသပ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 တို့။ ဣဒံ၊ ဤပဌမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်ချမ်းသာကို။ နိဗ္ဗာမိသံ၊ သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာ
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗာမိသာ၊ ထက်။ နိဗ္ဗာမိသတရာ၊ သော။ သုခံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဂါ၊ မှ။ ဝိပုတ္တံ၊ သော။ ပ။ ခိဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ။ ယံ သုခံ၊
 သည်။ ယံ သောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ချမ်းသာကို။
 နိဗ္ဗာမိသာ၊ ထက်။ နိဗ္ဗာမိသတရာ၊ သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမိသာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ အကြင်လင်္ခလျှံ့ရှုခြင်း
 သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော လင်္ခလျှံ့
 ရှုခြင်းကို။ သာမိသာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗာနသုတ်၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။
 ဣဒ၊ နှိ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခ ကိုလည်း။ ပုဗ္ဗေဝ၊ တတိယဈာန် မရမီ
 ရှေးအဖို့၌သာလျှင်။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဇုက္ခ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပုဗ္ဗေဝ၊
 (ပဌမဇ္ဈာန်ပစာရဟူသော ပဌမဇ္ဈာန်ကို မရမီ) ရှေးအဖို့၌ ပင်လျှင်။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။
 သောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ စေတသိကသုခ၊ စေတသိကဒုက္ခတို့၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ စတုတ္ထဒုတိယဈာန်
 မရမီရှေးအဖို့၌ သာလျှင်။ အတ္တကံမာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊
 ဒုက္ခလည်းမဟုတ်၊ သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ တတြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာသည်
 ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ ဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇာ၊
 ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ။ ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤစတုတ္ထဈာန် ဥပေက္ခာကို။ နိဗ္ဗာနသုတ်၊
 သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗာနသုတ်၊ ထက်။ နိဗ္ဗာနသတရာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ပ။
 ခိဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ။ ။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ။ ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အယံ၊
 ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ လစ်လျူရှုခြင်းကို။ နိဗ္ဗာနသုတ်၊ ထက်။ နိဗ္ဗာနသတရာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သာမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။
 (အောက်ဝါကျများကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ဘိက္ခုဝေဟူသော အာလုပ်ပုဒ်ရှိရမည်။) ဂ္ဂုပပဋိသံယုတ္တော၊
 ရုပ်နှင့်စပ်ယှဉ်သော။ ဝိမောက္ခော၊ လွတ်မြောက်မှုသည်။ သာမိသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊
 မည်၏။

☞ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗာနသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။
 (ဤ၌လည်း ဘိက္ခုဝေဟူသော အာလုပ်ပုဒ်ရှိရမည်။) အဂ္ဂုပပဋိသံယုတ္တော၊ ရုပ်နှင့်စပ်ယှဉ်သော။
 ဝိမောက္ခော၊ သည်။ နိဗ္ဗာနသော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ မည်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗာနသုတ်၊ ထက်။ နိဗ္ဗာနသတရာ၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ ကတမာ စ၊
 နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပ။ ခိဏာသဝဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ။ ။ ယော ဝိမောက္ခော၊ သည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ။ ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိမောက္ခကို။ နိဗ္ဗာနသုတ်၊
 ထက်။ နိဗ္ဗာနသတရာ၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နိဗ္ဗာနသုတ်အပြီးသတ်သတည်း။ (ဣတိတလံးအကြေကြံ။)

ဧကာဒသမံ တဏှံတရုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ထတိယော၊ သော။ အဋ္ဌသတပရိယာယဝဂ္ဂေါ၊ အဋ္ဌသတ
 ပရိယာယဝဂ်သည်။ (နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။)

တဏှ၊ ထိုအဋ္ဌာယထနဝဂ္ဂသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

သီဝက၊ သီဝကသုတ်၎င်း။ အဋ္ဌာယထံ၊ အဋ္ဌာယထသုတ်၎င်း။ သိက္ခ၊ အညထရသိက္ခ
သုတ်၎င်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ပုဗ္ဗသုတ်၎င်း။ ညထဉ္စ၊ ညထသုတ်၎င်း။ သိက္ခန္တု၊ သမ္မဟုလသိက္ခ
သုတ်၎င်း။ တိဂီ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်ထို့၎င်း။
သုဒ္ဓိကဉ္စ၊ သုဒ္ဓိကသုတ်၎င်း။ နိရာမိသံ၊ နိရာမိသသုတ်၎င်းတည်း။ ဣထိ၊ ဤသည်တည်း။

ဝေဒနာသံယုတ္တံ၊ ဝေဒနာသံယုတ်သည်။
သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၃-မာတုဂါမသိယုတ်

၁-ပဌမပေယျာထဝဂ်

၁-မာတုဂါမသုတ်

၂၀၀။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်။ ပုရိသဿ၊ ဟောကျိား၏။ ဧကန္တအမနာပေါ၊ စင်စစ် စိတ်နှလုံးကိုမပွားစေဘဲ ဘဝသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထမေဟိ ပဉ္စဟိ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။ ရူပဝါ စ၊ အဆင်းရှိသည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘောဂဝါ စ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သီလဝါ စ၊ သီလရှိသည်လည်း။ (ရှေးဦးစွာ အိပ်ရာမှထလေ့ရှိသူ၏အပြစ်စသော ကိုယ်ကျင့် ထရားရှိသည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အလသော စ၊ ပျင်းရိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုလင်ယောက်ျား၏။ ပဇဉ္ဇ၊ (အမျိုးအနွယ်ကို တည်စေတတ်သော) သားသွီး ကိုလည်း။ န လသတိ၊ မရ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ အား။ ဧကန္တအမနာပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၎င်း။ ဧကန္တအမနာပေါ၊ စင်စစ်စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ကထမေဟိ ပဉ္စဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ ရူပဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဘောဂဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သီလဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဒက္ခော စ၊ လိမ်မာသည်၎င်း။ အနုလသော စ၊ ပျင်းရိခြင်းမရှိသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အဿ၊ ၎င်း။ ပဇဉ္ဇ၊ ကိုလည်း။ လသတိ၊ ရ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၎င်း။ ဧကန္တအမနာပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပုရိသသုတ်

၂၀၁။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၎င်း။ ဧကန္တအမနာပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ မာတုဂါမ သုတ်အစဉ်း ပေးရုံသာ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူပြီ။

ဓုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အာဇေတိကဓုက္ခသုတ်

၂၀၂။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ ဟောကျိားတို့ကို။ ဝါ၊ တို့မှ။ အညတြော၊ ကြည့်သာလျှင်။ ဝါ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ယဒိ၊ အကြင်ဆင်းရဲတို့ကို။

ပစ္စနဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ မာတုဂါမဿ၊ ၎င်း။ အာဝေဏိကာနိ၊ အသီးအခြားဖြစ်ကုန်သော။
 ဝါ၊ ယောကျ်ားတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန်သော။ ဣမာနိ ဝုက္ခာနိ၊ ဤဆင်းရဲတို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့
 တည်း။ ကတမာနိ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣ၊ ဤလောက၌။ မာတုဂါမော၊
 သည်။ ဒဟဏော၊ ငယ်သည်။ သမာနောဝ၊ ပြင်လျက်သာလျှင်။ ပတိကုလံ၊ လင်၏အိမ်သို့။
 ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ (လိုက်ရ၏။) ဉာတကေဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြေဝ၊ ကင်းသည်
 ဖြစ်၍သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဣဒံ၊ ဤငယ်စဉ်ကပင်လျှင်
 ဆွေမျိုးတို့နှင့် ခွဲခွါ၍ လင်၏ အိမ်သို့ လိုက်ရခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲသည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၎င်း။
 ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊
 တပါးတုံ။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဥတုနိ၊ ဥတုလာခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတု
 ဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနဘောတိ၊
 ခံစားရ၏။ ဣဒံ၊ ဤဥတုလာခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲသည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၎င်း။ ဒုတိယံ၊
 နှစ်ခုမြောက်သော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တုံ။ မာတုဂါမော၊
 သည်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။
 အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်ဝန်ဆောင်
 ရခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲသည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၎င်း။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ အာဝေဏိကံ၊
 သော။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တပါးတုံ။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဝိဇာယတိ၊
 သားဖွားရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြေဝ၊ သာလျှင်။
 ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ ဣဒံ၊ ဤသားဖွားရခြင်းတည်းဟူသော
 ဆင်းရဲသည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၎င်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊
 မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ တုံ။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသဿ၊ ၎င်း။ ပါရိစရိယံ၊ အလုပ်
 အကျွေး၏အဖြစ်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ထောက်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊
 တို့မှ။ အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ ယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနဘောတိ၊ ၎င်း။ ဣဒံ၊ ဤယောကျ်ား၏
 အလုပ်အကျွေးဖြစ်ရခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲသည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၎င်း။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်
 သော။ အာဝေဏိကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုရိသေဟိ၊
 တို့မှ။ အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ ယာနိ၊ အကြင်ဆင်းရဲတို့ကို။ ပစ္စနဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ မာတု
 ဂါမဿ၊ ၎င်း။ အာဝေဏိကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲတို့သည်။ ဣမာနိ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤ
 ငါးပါးတို့ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ထတိယံ သုံးခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၄-တိပိဓေမ္မဟိသုတ်

၂၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ကာယဿ၊ ဥပါဗိက္ခက
 ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ
 ၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသဖြင့် လားရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊
 ပျက်စီး၍ ကျထောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ထောက်ရ၏။ ကတမေဟိ ထိဟိ၊

အဘယ်သုံးပါးတို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣ၊ ဤလောက၌။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပုဗ္ဗကုသမ-
 ယံ၊ နှစ်အခါ၌။ ပစ္စေရမလပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးသည် လွမ်း
 မိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်။ အဂါရံ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ တနည်း
 ကား-အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေ၏။ မဇ္ဈိကသမယံ၊ မွန်းတည့်အခါ၌။
 (နေ့လယ်အခါ၌။) ဣဏာပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ငြူ၍ခြင်းသည် လွမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ စေတသ၊
 ဖြင့်။ အဂါရံ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ သာယနသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ကာမ-
 ဇာဂပရိယုဋ္ဌိတေန၊ ကာမရာဂသည် လွမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ စေတသ၊ ဖြင့်။ အဂါရံ၊ ၌။
 အဇ္ဈာဝသတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်။
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ယေဘုယျေန၊ အားဖြင့်။ ကာယဿ၊ ၎င်း။
 ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။
 နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးမူမြောက်သောသုတ်သည်။

၅-ကောဓနသုတ်

၂၂၄။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဇ္ဈေါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊
 ၎င်း။) တေန၊ သို့။ ဥပသကမိ၊ ပြီ။ ဥပသကမိတွာ၊ ပြီး၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိမိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။
 နိသိန္ဒော၊ သော။ အာယသ္မာ အနုရုဇ္ဈေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။
 ဣ၊ ဤလောက၌။ ဝိသုဒ္ဓန္တေန၊ အသူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏
 မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်မျက်စိဖြင့်။ ကာယဿ၊ ၎င်း။
 ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။
 နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တံ၊ ရောက်သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဝ၊ ၌။ ဘုရား။
 ကတိဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊
 သည်။ ကာယဿ၊ ၎င်း။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊
 သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ န ခေါတိ၊ ရောက်ပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊
 ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အနုရုဇ္ဈ၊ အနုရုဇ္ဈါ။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။
 မာတုဂါမော၊ သည်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ကံဘမေဟိ ပဉ္စဟိ၊ အဘယ်တရား ငါးပါးတို့နှင့်
 နည်း။ အဿဇ္ဈေါစ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အဟိရိကော စ၊ ကာယဒုစနိတ်
 စသည်တို့၌ ရှက်ခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အနောတ္တပ္ပိ စ၊ ကာယဒုစရိုက် စသည်တို့မှ
 လန့်ခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ကောဓနော စ၊ အပျက်ဒေါသ ထက်လေ့ရှိသည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဒုပ္ပညော စ၊ ပညာမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အနုရုဇ္ဈ၊ ၌။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။
 ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်သည်။

၁။ ဥပါဒ္ဓာဓျာဝသဿ-ဟူသော ပါးစိနိသုတ်နှင့် ဥက္ကန္တံ အဇ္ဈာဝသတိတိ ဥက္ကန္တနာမကေ နဂရေ
 ယေတိ။ အဘိဘဝိတွာ ဝါ အာဝသတိ၊ ဝိ-၄ ၁-၂၁၇-နှင့် ၎င်းတို့အရ ပေးသော အနက်သည်။

၆-ဥပနာဟိသုတ်

၂၀၅။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ၊ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာထုဂါမော၊ သည်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဣသံပဟိ၊ ပဉ္စဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ အာစော၊ စသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ အဟိဒ္ဓိကော၊ စသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ အနောတ္တပ္ပံ၊ စသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဥပနာဟိ၊ စ၊ ရန်ငြိုးပွဲခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဝပ္ပာညာ၊ စ၊ ပညာမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ၊ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဣဏ္ဍကီသုတ်

၂၀၆။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ၊ ပ။ ဣဏ္ဍကီ၊ စ၊ ဣဒ္ဓိ၊ စ၊ ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ (ဤမျှသာထူး၏၊ အကြွင်းအဘူတုပ်င်။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-မစ္စရီသုတ်

၂၀၇။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ၊ ပ။ မစ္စရီ၊ စ၊ ဝန်ထိုခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ (ဤမျှသာထူး၏၊ အကြွင်းတူပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အတိစာရီသုတ်

၂၀၈။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ၊ ပ။ အတိစာရီ၊ စ၊ လင်ကိုလှန်ကျူး၍ ကျင့်လေ့ရှိသည်လည်း။ ဝါ၊ လင်ငယ်ထားတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ (အကြွင်းတူ၏။) ဣတိ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုဏ္ဍိလသုတ်

၂၀၉။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ၊ ပ။ ဒုဏ္ဍိလော၊ စ၊ သီလမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ (အကြွင်းတူ၏။) ဣတိ၊ ပြီ။

ဒဿမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-အပ္ပဿတသုတ်

၂၁၀။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဒွါ၊ အပ္ပဿတော၊ စ၊ နည်းသောအကြားအပြင်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ (အကြွင်းတူ၏။)

ကောစသမံ၊ တဆယ့်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ကုသိတသုတ်

၂၉၁။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဓွါ၊ ပ။ ကုသိတော စ၊ ဖျင်းရိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ (အကြွင်းတူ၏။)
ဓူဒသမံ တဆယံနရံပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၃-မုဋ္ဌဏတိသုတ်

၂၉၂။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဓွါ၊ မုဋ္ဌဏတိ စ၊ လွတ်သောသတိ၌သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ (အကြွင်း
တူ၏။)
ထေရသမံ တဆယံနရံပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၄-ပဉ္စဝေရသုတ်

၂၉၃။ အနုရုဒ္ဓ၊ ဓွါ၊ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သော။ မာတု-
ဂါမော၊ သည်။ ပ။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ထောက်ရ၏။ ကတမေဟိ ပဉ္စဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ ပါဏာတိ-
ပါတိ စ၊ သူတပါး၏အသက်ကို လျှင်စွာချလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ အဓိန္နာဒါယံ စ၊ အရှင်သည်
ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။
ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ စ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌ ကိလေသာကာမဖြင့် မှားယွင်းစွာကျင့်လေ့ရှိသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဇိ။ မုသာဝါဒီ စ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ချွတ်ယွင်း
စောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ သုရာမေရယမဇ္ဇပုမာဒ-
ဋ္ဌာဟိ စ၊ မူးယစ်ပေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သုရာမေရယကို သောက်လေ့ရှိသည်လည်း။
ဝါ၊ မူးယစ်ခြင်းကိုဖြစ်တော်သော သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါးတို့ကို သောက်ကြောင်းဖြစ်သော
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာ၌ တည်လေ့ရှိ
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ (၎င်းအနက်များကို သံ-ဋ္ဌ ၂-စာပိုဒ် ၁၀၉-၁၁၁ အဖွင့်ကိုရှု၍ ပေးလိုက်
သည်။) အနုရုဒ္ဓ၊ ဓွါ၊ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သော။
မာတုဂါမော၊ သည်။ ကာယဿ၊ ဇိ။ သေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ အပါယံ၊ သော။
ဇုဂ္ဂတိ ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ထောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။
ဓူဒသမံ တဆယံထေရံပြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမပေယျာလဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမပေယျာလဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမပေယျာလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်ကား။ —

မာတုဂါမော စ၊ မာတုဂါမသုတ်၎င်း။ ပုရိသော စ၊ ပုရိသသုတ်၎င်း။ အာဝေဒိကာ စ၊
အာဝေဒိကသုတ်၎င်း။ ထိမ္မော စ၊ ထိဟိဓမ္မေဟိသုတ်၎င်း။ ကောဇော စ၊
ကောဇသုတ်၎င်း။ ဥပနာဟိ စ၊ ဥပနာဟိသုတ်၎င်း။ ဣဿကံ စ၊ ဣဿကံသုတ်၎င်း။

မစ္ဆရေန စ၊ မစ္ဆရိသုတ်၎င်း။ အတိစာရီ စ၊ အတိစာရိသုတ်၎င်း။ ခုဿိလော စ၊ ခုဿိလ
သုတ်၎င်း။ အပ္ပဿတော စ၊ အပ္ပဿတသုတ်၎င်း။ ကုသီတော စ၊ ကုသီတသုတ်၎င်း။
မုဋ္ဌာယတီ စ၊ မုဋ္ဌာယတီသုတ်၎င်း။ ပဉ္စဝေရံ၊ ပဉ္စဝေရသုတ်၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ကဏ္ဍပက္ခေ၊
ကဏ္ဍပက္ခန္တံ။ (စုဒ္ဓသ၊ တဆယံလေးသုတ်တို့ကို။) ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။

၂-ဗုဒ္ဓိယပေယျာလစဂ်
၁-အက္ခောဓနောသုတ်

၂၉၄။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။
(အတ္တိ၊ ခါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကမိ၊ ပြီ။ ဥပသကမိတွာ၊ ပြီး၍။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော၊ သော။
အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣ၊ ဣ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊
သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ မြင့်။ ကာယဿ၊ ခါ။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။
မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂ္ဂတိံ၊ ကောင်းသောလားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောစွာပါရှိစသည်တို့၏
ထည်ရာဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တံ၊ ရောက်သော။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ပဿာမိ၊
မြင်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကတိဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ရောက်ရသနည်း”
ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အနုရုဒ္ဓံ၊ ဒွါ။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊
ရောက်ရ၏။ ကတမေဟိ ပဉ္စဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ခါ။
ဟိသိမာ စ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့၌ ရှက်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ခါ။ ဩတ္တံ စ၊ ကာယ-
ဒုစရိုက်စသည်တို့မှ လန်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ခါ။ အက္ခောဓနော စ၊ အမ္ပကံထွက်ခြင်းမရှိ
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ခါ။ ပညာဝါ စ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ခါ။ အနုရုဒ္ဓံ၊ ဒွါ။ ပဉ္စဟိ၊
ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အနုပနာဟိသုတ်

၂၉၅။ အနုရုဒ္ဓံ၊ ဒွါ။ ပ။ အနုပနာဟိ စ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ခါ။ (အကြွင်း
တူ၏။)

ဗုဒ္ဓိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အနိဿုကီသုတ်

၂၉၆။ အနုရုဒ္ဓံ၊ ဒွါ။ ပ။ အနိဿုကီ စ၊ ငြူစွဲခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ခါ။ (ဤမျှသာ
ထူး၏။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အမဇ္ဈဒီသုတ်

၂၉၇။ အမဇ္ဈဒီ စ၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ပညဝါ စ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ပ။

ထေဏ္ဍိ၊ လေးခုပြောကံသောသုတ်တည်း။

၅-အနုတိစာရီသုတ်

၂၉၈။ အနုတိစာရီ စ၊ လင်ကိုလွန်ကျူး၍ ကျင့်လေ့မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ပ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုပြောကံသောသုတ်တည်း။

၆-သီလသီလသုတ်

၂၉၉။ သီလဝါ စ၊ သီလရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ပ။

ထေဏ္ဍိ၊ ခြောက်ခုပြောကံသောသုတ်တည်း။

၇-ဗဟုသုတသုတ်

၃၀၀။ ဗဟုသုတော စ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ပ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုပြောကံသောသုတ်တည်း။

၈-အာရဒ္ဓဝီရိယသုတ်

၃၀၁။ အာရဒ္ဓဝီရိယော စ၊ အားထုတ်အပ်သော လွန်လှီသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ပ။

ထေဏ္ဍိ၊ ရှစ်ခုပြောကံသောသုတ်တည်း။

၉-ဥပဋိတထာတီသုတ်

၃၀၂။ ဥပဋိတထာတီ စ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်သော သတိရှိသည်လည်း။ (ထင်သောသတိ ရှိသည်လည်း။) ဟောတိ၊ ဇိ။ ပညဝါ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ပ။

နဝမံ၊ ကိုးခုပြောကံသောသုတ်တည်း။

(သုတ္တန္တသင်္ခေါ၊ အကျဉ်းပြုအပ်သော သုတ်တို့သည်။ ဣမေ ထေဏ္ဍိ၊ ဤရှစ်သုတ်တို့တည်း။)

၁၀-ပဉ္စသီလသုတ်

၃၀၃။ အနုရုဒ္ဓ၊ ခွါ။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပ။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူတပါး၏ အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရ ဝ။ ရှောင်ကြဉ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ အနိဿာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော ဝ။ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌ ကိလေသာကာမဖြင့် မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော ဝ။ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ မုသာဝါဒါ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော ဝ။ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မူးယစ်မေ့လျော့ကြောင်းဖြင့် သာ သုရာမေရယကို သောက်ခြင်းမှ။ ဝါ။ မူးယစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော သုရာငါးပါး မေရယငါးပါးတို့ကို သောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာမှ။ ပဋိဝိရတော ဝ။ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ အနုရုဒ္ဓ၊ ခွါ။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ထောက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဒဿံ၊ ဆယ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယပေယျာလဝဂ္ဂေါ၊ နှစ်ခုပြောက်သော ဝဂ္ဂ်သည်။
 (နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။)

တဿ၊ ထိုဒုတိယပေယျာလဝဂ္ဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

ဒုတိယော၊ ဒုတိယပေယျာလဝဂ္ဂ်။ အက္ခောဓနော ဝ။ အက္ခောဓနသုတ်၎င်း။ အနုပနာဟိ ဝ။ အနုပနာဟိသုတ်၎င်း။ အနိဿာဒါ ဝ။ အနိဿာဒါသုတ်၎င်း။ အမစ္စရီ ဝ။ အမစ္စရီသုတ်၎င်း။ အနတိစာရီ ဝ။ အနတိစာရီသုတ်၎င်း။ သီလဝါ ဝ။ သုသီလသုတ်၎င်း။ ဗဟုဿုတော ဝ။ ဗဟုဿုတသုတ်၎င်း။ ဝိရိယဉ္စ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယသုတ်၎င်း။ သတိ ဝ။ ဥပဋ္ဌိတဿတိသုတ်၎င်း။ သီလဉ္စ၊ ပဉ္စသီလသုတ်၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခေ။ (ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့ကို။) ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။

၃-ဗထဝဂ်

၁-ဝိသာရဒသုတ်

၃၀၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ။ ဗလာနိ၊ အားတို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဣပဗလံ၊ အဆင်းတည်းဟူသောအား၎င်း။ ဘောဂဗလံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတည်းဟူသောအား၎င်း။ ဉာတိဗလံ၊ ဆွေမျိုးတည်းဟူသောအား၎င်း။ ပုတ္တဗလံ၊ သားသွီးတည်းဟူသောအား၎င်း။ သီလဗလံ၊ သီလတည်းဟူသောအား၎င်း။ ဝါ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားတည်းဟူသောအား၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဿ၊ ။ ဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဗလေဟိ၊ ထိုနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဝိသာရဒေါ၊ ရွှံ့ချာခြင်းကင်း

ရဲထင်းသည်ဖြစ်၍။ အင်္ဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဗျာဝသထိ၊ နေရ၏။ ထနည်းကား- အင်္ဂါရံ၊ အိမ်ကို။
အဗျာဝသထိ၊ စိုးအုပ်၍နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ရွှေဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ဗသယုသုတ်

၃၀၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စမိ၊ ကုန်ထော။ ဣမေဟိ ဗလေဟိ၊ တို့နှင့်။
သမန္တာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ ပသယု၊ လွမ်းမိုး၍။ အင်္ဂါရံ၊
ကို။ အဗျာဝသထိ၊ စိုးအုပ်၍နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အဘိဘုဗ္ဗသုတ်

၃၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ မာတုဂါမော၊ သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အဘိဘုဗ္ဗယု၊ လွမ်းမိုး၍။
ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ (လွမ်းမိုးနိုင်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ကေသုတ်

၃၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေန၊ တပါးသော။ ဗလေန၊ အားနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော။ ပုရိသော စ၊ ယောကျ်ားသည်လည်း။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ အဘိဘုဗ္ဗယု၊ လွမ်းမိုး၏။
ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ကသမေန၊ အဘယ်မည်သော။ ကေန၊ သော။ ဗလေန၊ အားနှင့်။
(သမန္တာဂတော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ အဘိဘုဗ္ဗယု၊ ၍။ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်ရ
ပါသနည်း။) ဣထာဒိယဗလေန၊ (ယောကျ်ား၏) အစိုးရခြင်းတည်းဟူသောအားသည်။ အဘိ-
ဘုဗ္ဗတံ၊ လွမ်းမိုးအပ်သော။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ဂူပဗလံ၊ အဆင်းတည်းဟူသောအားသည်။ နော
တာယတိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ဘောဂဗလံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတည်းဟူသောအားသည်။
န တာယတိ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ဉာတိဗလံ၊ ဆွေမျိုးတည်းဟူသောအားသည်။ န
တာယတိ၊ နိုင်။ ပုတ္တဗလံ၊ သားသွီးတည်းဟူသောအားသည်။ န တာယတိ၊ နိုင်။ သီလဗလံ၊
အကျင့်သီလ(ကိုယ်ကျင့်တရား)တည်းဟူသောအားသည်။ န တာယတိ၊ နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူပြီ။

တေတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အင်္ဂသုတ်

၃၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သီလဗလံ၊ အကျင့်သီလ(ကိုယ်ကျင့်တရား)တည်းဟူသောအား
ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဂူပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္တာဂတော စ၊ ပြည့်စုံ
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂဗလေန၊ နှင့်။ သမန္တာဂတော စ၊ သည်ကား။ န ဟောတိ၊
မဖြစ်။ ဝေ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုမာတုဂါမသည်။ တေနဂေန၊ ထိုဘောဂဗလတည်းဟူသောအင်္ဂါ

ကုလေ၊ အိမ်၌။ န ဝါသေန္တိ၊ မနေစေကုန်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပ။ သီလဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ နံ၊ ထိုမာတုဂါမဏိ။ နာသေန္တေ၊ တည်း။ ကုလေ၊ ၌။ န ဝါသေန္တိ၊ မနေစေကုန်။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ သီလဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝုပဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ နံ၊ ကို။ ကုလေ၊ ၌။ ဝါသေန္တေ၊ နေစေကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ န နာသေန္တိ၊ မနှင်ထုတ်ကုန်။ ပ။ ပုတ္တဗလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ သည်ကား။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ နံ၊ ကို။ ကုလေ၊ ၌။ ဝါသေန္တေ၊ နေစေကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ န နာသေန္တိ၊ ကုန်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဏ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ ထိုသည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ထိုတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဗေတုသုတ်

၃၁၀။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပ။ သီလဗလံ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဝုပဗလဟေတု ဝါ၊ အဆင်းအားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ဘောဂဗလဟေတု ဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ဉာတိဗလဟေတု ဝါ၊ ဆွေမျိုးအားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ပုတ္တဗလဟေတု ဝါ၊ သားသွီးအားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိဏ္ဍကပြစ်သောကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောလားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ ပြတ်သော (ကောင်းသော) ဝုပါရုံစသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ မရောက်ရ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမော၊ သည်။ သီလဗလဟေတု ဝေါ၊ အကျင့်သီလ (ကိုယ်ကျင့်တရား) အားတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ကား။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ မာတုဂါမဏ၊ ၏။ ဗလာနိ၊ ထိုသည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ထိုတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဆတ္တမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-ဌာနသုတ်

၃၁၁။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုမရှိသော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဌာနာနိ၊ ဤအရာတို့ကို။ ဒုလ္လဘာနိ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ရခဲကုန်၏။ ကတမာနိ ပဉ္စ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိဂ္ဂပေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇာယေယျန္တိ၊ ဖြစ်ရလို၏ဟူသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းတရားကို။ ဒုလ္လဘံ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့်ရအပ်၏။ ဝါ၊ ရခဲ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိဂ္ဂပေ၊ သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇာယိတှာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ပတိဂ္ဂပံ၊ သော။ ကုလံ၊ အမျိုးသို့။ ဂစ္စေယျန္တိ၊ ရောက်ရလို၏ဟူသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ ဒုလ္လဘံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိဂ္ဂပေ၊ သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇာယိတှာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ပတိဂ္ဂပံ၊ သော။ ကုလံ၊ အမျိုးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်ပြီး၍။ အသပတ္တိံ၊ လင်ထူ

မယားတည်းဟူသော ရန်သူမရှိသော။ ဝါ၊ မယားဝယ်တည်းဟူသော ရန်သူမရှိသော။ အဂါရုံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသေယုန္တိ။ လွမ်းမိုး၍နေလို၏ဟူသော။ တထိယံ၊ သုံးခုပြောက်သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ ဝုလ္လဘံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိဂ္ဂပေ၊ သော။ ကုလေ၊ ဌံ။ ဇာယိတော၊ ပြီး၍။ ပတိဂ္ဂပံ၊ သော။ ကုလံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ပြီး၍။ အသပတ္တိ၊ သော။ အဂါရုံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသန္တိ။ လွမ်းမိုး၍နေလျက်။ ပုတ္တဝတိ၊ သားသွီးရှိသော မိန်းမသည်။ အသန္တိ။ ပြစ်လို၏ဟူသော။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုပြောက်သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ ဝုလ္လဘံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိဂ္ဂပေ၊ သော။ ကုလေ၊ ဌံ။ ဇာယိတော၊ ပြီး၍။ ပတိဂ္ဂပံ၊ သော။ ကုလံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ပြီး၍။ အသပတ္တိ၊ သော။ အဂါရုံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသန္တိ။ လျက်။ ပုတ္တဝတိ၊ သည်။ သမာနာ၊ ပြင်လျက်။ ဘာမိကံ၊ လင်ယောကျ်ားကို။ အဘိဘုယျဝတ္တေယုန္တိ။ လွမ်းမိုး၍ပြစ်ရလို၏ဟူသော။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုပြောက်သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ ဝုလ္လဘံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဝုလ္လဘာနိ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ရခဲကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတပုညေန၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိသော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ သုလဘာနိ၊ လွယ်ကူသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ရလွယ်ကုန်၏။ ကတမာနိ ပဉ္စ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတပုညေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ပတိဂ္ဂပေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇာယေယုန္တိ၊ ပြစ်ရလို၏ ဟူသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ သုလဘံ၊ လွယ်ကူသဖြင့် ရအပ်၏။ (ရလွယ်၏။)

(အကြွင်းလွယ်၏နည်းမိုး၍ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဉ္စသီလသီလသုတ်

၃၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ သော။ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်။ ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသော၌။ ရွားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဂါရုံ၊ ဆိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေရ၏။ တနည်းကား။ အဂါရုံ၊ ဆိမ်ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေရ၏။ ကတမေဟိ ပဉ္စဟိ၊ အသယ်တရားငါးပါးတို့နှင့်နည်း။ (ပါဏာတိပါတာစသော ပါဠိကို စာပိုဒ် ၃၀၃-ပဉ္စသီလသုတ်အတိုင်းပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ဝိသာရဒေါ၊ ပြင်၍။ အဂါရုံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဝစိုသုတ်

၃၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝစိုဟိ၊ ကြီးပွားခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝစုမာနာ၊ ကြီးပွားသော။ အရိယသာဝိကာ၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်မသည်။ ဝါ၊ ငါးဘုရား၏တပည့်မသည်။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဝစိုယာ၊ ကြီးပွားခြင်းဖြင့်။ ဝစုတိ၊ ကြီးပွားသည်မည်၏။ ကာယဿ၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာ၏။ သာရာဒါယိနီ စ၊ (သီလသမာဓိစသော) အနှစ်ကိုယူလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊

ပြစ်၏။ ဝရာဒါယိနီ စ၊ (သီလသမာဓိစသော) အမြတ်ကို ယူလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
 ကထမေဟိ ပဉ္စဟိ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နှင့်နည်း။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဝနတိ၊ ကြီးပွား၏။
 သီလေန၊ အကျင့်သီလ(ကိုယ်ကျင့်တရား)ဖြင့်။ ဝနတိ၊ ၎င်း။ သုတေန၊ အကြားအမြင်ဖြင့်။
 ဝနတိ၊ ၎င်း။ စာဂေန၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်။ ဝနတိ၊ ၎င်း။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဝနတိ၊ ၎င်း။
 သိက္ခဓေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဝနီဟိ၊ ဤကြီးပွားခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝနမာနာ၊ ကြီးပွား
 သော။ အရိယသဘဝိကာ၊ သည်။ အရိယာယ၊ သော။ ဝနီယာ၊ ဖြင့်။ ဝနတိ၊ ကြီးပွားသည်မည်
 ၎င်း။ ကာယဿ၊ ၎င်း။ သာရာဒါယိနီ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝရာဒါယိနီ စ၊ သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ယာ ဥပါသိကာ၊ အကြင် ဒါယိကာမသည်။ သဒ္ဓါယ စ၊ သဒ္ဓါ
 တရားဖြင့်၎င်း။ သီလေန စ၊ အကျင့်သီလ(ကိုယ်ကျင့်တရား)ဖြင့်၎င်း။ ပညာယ စ၊ ပညာ
 ဖြင့်၎င်း။ စာဂေန စ၊ စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်၎င်း။ သုတေန စ၊ အကြားအမြင်ဖြင့်၎င်း။ ဥသယံ၊
 သာရဝရနှစ်ပါးစုံသည်။ ဝနတိ၊ ကြီးပွား၏။ တာမိသိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သီလဝတိ၊
 သီလရှိသော။ သာ ဥပါသိကာ၊ ထို ဒါယိကာမသည်။ ဣဓေ၊ ဤဘဝ၌ပင်လျှင်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာရံ၊ (သီလသမာဓိစသော) အနှစ်ကို။ အာဒိယတိ၊ ယူသည်မည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ထတိယော၊ သော။ ဗထဝေဂ္ဂါ၊ သည်။
 နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဗလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

ဝိသာရဒါ၊ ဝိသာရဒသုတ်၎င်း။ ပသယ၊ ပသယသုတ်၎င်း။ အဘိဘုယျ၊ အဘိဘုယျ
 သုတ်၎င်း။ ဧကံ၊ ဧကသုတ်၎င်း။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အဂေန၊ အဂ်သုတ်၎င်း။
 နာသေန္တိ၊ နာသေန္တိသုတ်၎င်း။ ဟေတု၊ ဟေတုသုတ်၎င်း။ ဌာနဉ္စ၊ ဌာနသုတ်၎င်း။
 ဝိသာရဒေါ၊ ပဉ္စသီလဝိသာရဒသုတ်၎င်း။ ဝနီနာ၊ ဝနီသုတ်၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဧသ၊
 ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။

မာတုဂါမသံယုတ္ထံ၊ မာတုဂါမသံယုတ်သည်။
 သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ဇမ္ဗူဒါဒကသီယုတ်

၁-နိဗ္ဗာနပဉ္စာသုတ်

၃၁၄။ ကေ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်။ မဂဓော၊ မဂတိုင်းတို့၌။ နာလကဂါမကေ၊ နာလကရွာငယ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဇမ္ဗူဒါဒကော၊ ဇမ္ဗူဒါဒကအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာ- ဇကော၊ အဝတ်ဝတ်သော ပရိဝတ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဇ သတ္ထာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။) တေန၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး။ ဥပသကံမိတော၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သမ္ပောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုပြီး။ သမ္ပောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပြင်စေတတ်သော။ သာရ- ထိယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသဒရေတော၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော၊ သော။ ဇမ္ဗူဒါဒကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို—

“အာရုသော သာရိပုတ္တံ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ နိဗ္ဗာနံ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာနံ နိဗ္ဗာနံဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ နိဗ္ဗာနံ နု ခေါ်တိ၊ နိဗ္ဗာနံ မည်ပါသနည်း”ဟူသော။ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီး။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင် ဇမ္ဗူဒါဒက။ ယော ဓာဂက္ခယော၊ အကြင်ဓာဂ၏ကုန်ရာသည်။ ယော ဒေါသက္ခယော၊ အကြင် ဒေါသ၏ကုန်ရာသည်။ ယော မောဟက္ခယော၊ အကြင်မောဟ၏ကုန်ရာသည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။) ဣဒံ၊ ဤ ဓာဂ ဒေါသ မောဟ၏ကုန်ရာကို။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာနံဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်း အကျိုးငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကြောင်းသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိလေသလော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗူဒါဒက။ တေဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္စိကိရိယာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ တည်း။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္စိကိရိယာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင် ဇမ္ဗူဒါဒက။ တေဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္စိကိရိယာယ၊ ငှါ။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အဟမေဝ ခေါ၊ ဤသည်သာလျှင်တည်း။ သေယျ- ထိဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်္ဂှစ်ပါးမဂ်တရားဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိ၎င်းတည်း။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင် ဇမ္ဗူဒါဒက။ တေဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္စိကိရိယာ- ယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤမဂ္ဂင်္ဂှစ်ပါးမဂ်တရားသည်သာလျှင်တည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤမဂ္ဂင်္ဂှစ်ပါးသည်သာလျှင်တည်း။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္စိကိရိယာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်း၏။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဘဒ္ဓိကော၊ ကောင်း၏။ အာရုသော သာရိပုတ္တံ၊ ရာ။ အပ္ပမာဒါယ၊ မပေးမလျော့ခြင်းငှါ။ အလ္လူ ပန၊

ဆင့်လျှော်စော့သည်သာလျှင်ထည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ ရှေးဦးစွာသောသုတ်ထည်း။

၂-အရဟတ္တပဉ္စာသုတ်

၃၁၅။ အာဝသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ အရဟတ္တံ အရဟတ္တန္တိ၊ အရဟတ္တပိုလ် အရဟတ္တပိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကတံ၊ အဘယ်သည်။ အရဟတ္တံ န ခေါ်၊ အရဟတ္တပိုလ်မည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်ပြီ။ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗူခါဒက။ ယော ဓာဂက္ခယော၊ အကြင်ရာဂ၏ ကုန်ရာသည်။ ယော ဒေါသက္ခယော၊ အကြင်ဒေါသ၏ ကုန်ရာသည်။ ယော မောဟက္ခယော၊ အကြင်မောဟ၏ ကုန်ရာသည်။ (အတ္ထံ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤရာဂ ဒေါသ မောဟ၏ ကုန်ရာကို။ အရဟတ္တန္တိ၊ အရဟတ္တပိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေဿ အရဟတ္တဿ၊ ဤအရဟတ္တပိုလ်ကို။ သစ္စိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ (အကြင်း လွယ်၏၊ နိဗ္ဗာနပဉ္စာသုတ်နှင့် တူပြီ။) ၂

ဓုတိယံ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ထည်း။

၃-ဓမ္မဝါဒီပဉ္စာသုတ်

၃၁၆။ အာဝသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ လောကေ၊ လောက၌။ ဧကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဓမ္မဝါဒီနော န ခေါ်၊ ထရားကို ဆိုလေ့ (ဟောလေ့) ရှိကုန်သနည်း။ လောကေ၊ ၌။ ဧကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ သုပ္ပုဋိပန္နာ န ခေါ်၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံကုန်သနည်း။ လောကေ၊ ၌။ ဧကေ၊ တို့သည်။ သုဂတာ န ခေါ်၊ ညက်တည်းဟူသော သွားခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာ သွားကုန်သနည်း။ ထနည်းကား-သုဂတာ န ခေါ်၊ ကောင်းစွာ သိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗူခါဒက။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓာဂပ္ပဟာနာယ၊ ဓာဂကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ ထရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဒေါသပ္ပဟာနာယ၊ ဒေါသကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ ထရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ မောဟပ္ပဟာနာယ၊ မောဟကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ ထရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ တေ၊ တို့သူတို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ ဓမ္မဝါဒီနော၊ ထရားကို ဟောလေ့ရှိသူတို့ မည်ကုန်၏။ (အာဝသော၊ ငါ့ရှင် ဇမ္ဗူခါဒက။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓာဂဿ၊ ဓာဂကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဒေါသဿ၊ ဒေါသကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နာ၊ ကုန်၏။ မောဟဿ၊ မောဟကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နာ၊ ကုန်၏။ လောကေ၊ ၌။ တေ၊ တို့သည်။ သုပ္ပုဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်သူတို့ မည်ကုန်၏။ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗူခါဒက။ ယေဿ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓာဂေါ၊ ဓာဂကိုပယ်နေရာ အကြောင်းပဲ့ ပယ်အပ်၏။ ဥစ္စိန္တုပလော၊ အမြစ်အရင်းကို ဖြတ်အပ်ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာ ကျင်းကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီ။ အနဘာဝံကတော၊ နောင်တဖန် မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်ပြီ။ အာယတိံ၊

၁။ တေ လောကေ သုဂတာတိ တေ ဓာဂါဒယော ပဟာယ ဂတတ္တာ သုဠု ဂတာတိ သုဂတာ၊ ဌ။ ပဟာယ ဂတတ္တာတိ အရိယမဂ္ဂေန ဖေတိတှာ ဥာဏဂမ္ဘေန ဂတတ္တာ။ သုဠုဂတာတိ သမ္မာ ဂတာ ပဋိပန္နာတိ သုဂတာ၊ ဋီကာ။ သုန္နရံ နိဗ္ဗာနံ ဂတော။ ဂတိံဘတိအာဒိသု ပန ဥာဏဂမ္ဘနံ။ သဗ္ဗနိတိမာတုမာလာ၌ ကံသို့ ဤသုဂတာဟူသောပါဠိ၌ ဂမု-ဝေကံ၊ ဥာဏဂမ္ဘကို ဟောသည်။

နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ တဖန်မပြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဧဝါသော၊ ဧဝါသကို။ ပဟိနော၊ ပြီးပ။ မောဟော၊ မောဟကို။ ပဟိနော၊ ပြီးပ။ အာယတိံ၊ ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ ရှိ၏။ လောကော၊ ။ တေ၊ တို့သည်။ သုဂတာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော သွားခြင်းဖြင့် ကောင် ။ သွားသုတ္တံ မည်ကုန်၏။ တနည်းကား- သုဂတာ၊ ကောင်းစွာသိသုတ္တံမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှင်သာရိပုတ္တရာ က မိန့်တော်မူပြီ။

အာရုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေဿ ဓာဂဿ၊ ဤဓာဂကို။ တေဿ ဒေါသဿ၊ ကို။ တေဿ မောဟဿ၊ ကို။ ပဟာနာယ၊ ငါ။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကြောင်းသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ တေဿ ဓာဂဿ၊ ကို။ ပ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ (အကြွင်းတူ၏။)

ထထိယံ သံ၊ ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ကိမတ္ထိယသုတ်

၃၁၇။ အာရုသော သာရိပုတ္တ၊ ဓာ။ ကိမတ္ထိယံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမအထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို။ ပရိညတ္ထံ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းအကျိုးငှါ။ သဂဇတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံထော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေဿ ဒုက္ခဿ၊ ဤဝဋ်ဆင်းရဲကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းအကျိုးငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်ပြီ။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ တေဿ ဒုက္ခဿ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ငါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ (အကြွင်းတူ၏။)

ဓတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အဿာသပ္ပတ္တသုတ်

၃၁၈။ အာရုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ “အဿာသပ္ပတ္တော အဿာသပ္ပတ္တောတိ၊ သက်သာရာသို့ရောက်၏ သက်သာရာသို့ရောက်၏ ဟူ၍။ ဝါ၊ တည်ရာသို့ရောက်၏ တည်ရာသို့ ရောက်၏”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ ဖြင့်။ အဿာသပ္ပတ္တော၊ သက်သာရာ(တည်ရာ)သို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ န ခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဇမ္ဗုခါဒက။ ယထော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဗဿာယတနာနံ၊ တွေ့ထိမှု၏တည်ရာ(ဗဿာယတန) တို့၏။ သမုဒယဉ္ဇ၊ ပြစ်ခြင်း ပြစ်ကြောင်းကို၎င်း။ အတ္ထဂံမဉ္ဇ၊ ချုပ်ခြင်းချုပ်ကြောင်း ကို၎င်း။ အဿာဒဉ္ဇ၊ သာယာပွယ်ကို၎င်း။ အာဒီနဝဉ္ဇ၊ အပြစ်ကို၎င်း။ နိဿရဏဉ္ဇ၊ ထွက် မြောက်ရာကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင် ဇမ္ဗုခါဒက။ တောဝတာ၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်။ အဿာသပ္ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ဣတိ၊

ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ တေဿ အဿာသဿ၊ ဤသက်သာရာ (တည်ရာ)ကို။ သစ္စိကိရိယာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ (အကြွင်းလွယ်၏။ နိဗ္ဗာနပညာသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။)

ပဏ္ဍိတံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ပရမဿာသပ္ပတ္တသုတ်

၃၁၉။ အာရုဿော သာရိပုတ္တရာ၊ “ပရမဿာသပ္ပတ္တော၊ ပရမဿာသပ္ပတ္တောတိ၊ လွန်မြတ်သော သက်သာရာ (တည်ရာ)သို့ ရောက်၏ လွန်မြတ်သော သက်သာရာ (တည်ရာ)သို့ ရောက်၏” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာရုဿော၊ ရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ပရမဿာသပ္ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ န ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ပ။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဝိမိတာ၊ သိ၍။ အနုပါဒါဝိမုတ္တော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တစုံတခုသောတရားကို မယူ(မစွဲလမ်း)ပူ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အကြွင်းတူ၏။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဝေဒနာပညာသုတ်

၃၂၀။ အာရုဿော သာရိပုတ္တရာ၊ “ဝေဒနာ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာ ဝေဒနာ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာရုဿော၊ ရာ။ ကတမာ၊ အတယ်တရားသည်။ ဝေဒနာ န ခေါ၊ ဝေဒနာမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်ဗျူခါဒက။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာ တိဿော၊ နည်း။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၎င်း။ စက္ကာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အရက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၎င်းတည်း။ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်ဗျူခါဒက။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။ အာရုဿော၊ ရာ။ ထိဿန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ထောသံ ဝေဒနာနံ၊ ဤဝေဒနာတို့ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအကျိုးငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်းတူ၏။)

သတ္ထိမံ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အာသဝပညာသုတ်

၃၂၁။ အာရုဿော သာရိပုတ္တရာ၊ “အာသဝေါ အာသဝေါတိ၊ အာသဝ အာသဝ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာရုဿော၊ ရာ။ ကတမော၊ အတယ်တရားသည်။ အာသဝေါ န ခေါ၊ အာသဝ မည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်ပြီ။ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်ဗျူခါဒက။ အာသဝေါ၊ တို့သည်။ ဣမေ တဿော၊ တို့တည်း။ ကာမာသဝေါ၊ ဇာမာသဝ၎င်း။ သဝါသဝေါ၊ ၎င်း။ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ ၎င်းတည်း။ အာရုဿော၊ က။ အာသဝေါ၊ တို့သည်။ ဣမေ တဿော၊ တို့တည်း။ အာရုဿော၊ ရာ။ စတေသံ အာသဝါနံ၊ ထိုအာသဝတို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်ပြီ။ (အကြွင်းတူ၏။)

ဆဋ္ဌိမံ ငှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အဝိဇ္ဇာပဉ္စာသုတ်

၃၂၂။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ခု။ “အဝိဇ္ဇာ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာ အဝိဇ္ဇာ” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အဝိဇ္ဇာ။ အာဝုသော၊ ခု။ ကတမာ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ န ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ က။ ဗုက္ခေ၊ ဗုက္ခသစ္စာ၌။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်း (မောဟ) သည်၎င်း။ ဗုက္ခသမုဒယေ၊ ဗုက္ခ၏ ပြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာ၌။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်း (မောဟ) သည်၎င်း။ ဗုက္ခနိရောဓေ၊ ဗုက္ခ၏ ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာ၌။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်း (မောဟ) သည်၎င်း။ ဗုက္ခနိရောဓ- ဂါမိနိယာ၊ ဗုက္ခ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်ဟု ဆိုအပ် သော မဂ္ဂသစ္စာ၌။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်း (မောဟ) သည်၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အယံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတို့၌ မသိခြင်း (မောဟ) ကို။ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အဝိဇ္ဇာ။ အာဝုသော၊ ခု။ တေဿာ အဝိဇ္ဇာယ၊ ဤအဝိဇ္ဇာကို။ ပဟာနာယ၊ ၎င်း။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်းတူ၏။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-တဏှာပဉ္စာသုတ်

၃၂၃။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ခု။ “တဏှာ တဏှာတိ၊ တဏှာ တဏှာ” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အဝိဇ္ဇာ။ အာဝုသော၊ ခု။ ကတမာ၊ သည်။ တဏှာ န ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ က။ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်။ ဣမာ တိဿော၊ တို့တည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်း။ ဘဝတဏှာ၊ ဓမ္မဘဝ အဓမ္မဘဝတို့၌ တပ်တတ်သော သဿတဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော တဏှာ၎င်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော တဏှာ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ တဏှာ၊ တို့သည်။ ဣမာ တိဿော၊ တို့တည်း။ အာဝုသော၊ ခု။ တောသံ တဏှာနံ၊ ဤတဏှာတို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ၎င်း။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်းတူ၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ဩဃပဉ္စာသုတ်

၃၂၄။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ခု။ “ဩဃော ဩဃောတိ၊ ဩဃ ဩဃ” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အဝိဇ္ဇာ။ အာဝုသော၊ ခု။ ကတမော၊ သည်။ ဩဃော န ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ က။ ဩဃာ၊ တို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ ကာမောဇော၊ ကာမောဇာ၎င်း။ ဘဝေါဇော၊ ၎င်း။ ဒိဋ္ဌောဇော၊ ၎င်း။ အဝိဇ္ဇောဇော၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဩဃာ၊ တို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ခု။ ဧတေသံ ဩဃာနံ၊ ဤဩဃလေးပါး တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ၎င်း။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်း တူ၏။)

ကောဒသမံ၊ ကဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၂-ဥပါဒါနပဉ္စာသုတ်

၃၂၅။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ခု။ “ဥပါဒါနံ ဥပါဒါနန္တိ၊ ဥပါဒါနံ ဥပါဒါနံ” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အဝိဇ္ဇာ။ အာဝုသော၊ ခု။ ကတမံ၊ သည်။ ဥပါဒါနံ န ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ က။

ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါနိတိသညံ။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တိတည်း။ ကာမုပါဒါနံ၊ ဝတ္ထုကာမကို စွဲလမ်းကြောင်း၊ စွဲလမ်းတတ်သော လောဘဟူသော ကာမုပါဒါနိ၎င်း။ ဒိဋ္ဌပါဒါနံ၊ ၆၂-ပါးသော မိစ္ဆာအယုကို စွဲလမ်းကြောင်း၊ စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူသော ဒိဋ္ဌပါဒါနိ၎င်း။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ နှားတို့၏ အလှူအကျင့်စသည်ကို စွဲလမ်းကြောင်း၊ စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူသော သီလဗ္ဗတုပါဒါနိ၎င်း။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ အတ္တဝါဒကိုစွဲလမ်းကြောင်း၊ စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူသော အတ္တဝါဒုပါဒါနိ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဥပါဒါနာနိ၊ တိသညံ။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တိတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ဖု။ တေသံ ဥပါဒါနာနံ၊ ဤလေးပါးသော ဥပါဒါနိတို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်း တူ၏။) ၉

ဒွါဒသမံ တဆဲဒုန်ရုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၃-အဝပဉ္စာသုတ်

၃၂၆။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဖု။ “ဘဝေါ ဘဝေါတိ၊ သဝ သဝ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ဖု။ ကထမော၊ အဘယ်သည်။ ဘဝေါ န ခေါ၊ ဘဝမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤ။ အာဝုသော၊ က။ သဝါ၊ တိသညံ။ ဣမေ တယော၊ တိတည်း။ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြစ်တတ်သော စေတနာဟုဆိုအပ်သော ကာမဘဝ၎င်း။ ဝုပဘဝေါ၊ ဝုပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြစ်တတ်သော စေတနာဟု ဆိုအပ်သော ဝုပဘဝ၎င်း။ အဝုပဘဝေါ၊ အဝုပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြစ်တတ်သော စေတနာဟု ဆိုအပ်သော အဝုပဘဝ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ သဝါ၊ တိသညံ။ ဣမေ တယော၊ တိတည်း။ ဣတိ၊ ဤ။ အာဝုသော၊ ဖု။ တေသံ သဝါနံ။ ဤသုံးပါးသော သဝတို့ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအကျိုးငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်း တူ၏။)

တေရသမံ တဆဲသုံးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၄-ဒုက္ခပဉ္စာသုတ်

၃၂၇။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဖု။ “ဒုက္ခံ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခ ဒုက္ခ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ ဖု။ ကထမံ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်။ ဒုက္ခံ န ခေါ၊ ဆင်းရဲမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဒုက္ခဘာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောတို့သည်။ ဣမာတိယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဒုက္ခဒုက္ခတာ၊ ဒုက္ခဟူ၍ သိအပ်သော ဆင်းရဲခြင်းသဘော၎င်း။ သင်္ခါရဒုက္ခတာ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းဟူ၍ သိအပ်သော ဆင်းရဲခြင်း သဘော၎င်း။ ဝိပရိကာမဒုက္ခတာ၊ သုခဝေဒနာ၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းဟူ၍ သိအပ်သော ဆင်းရဲခြင်း သဘော၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဒုက္ခတာ၊ တိသညံ။ ဣမာ ခေါ တိယော၊ တိတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ဖု။ တေသံ ဒုက္ခတာနံ၊ ဤဆင်းရဲခြင်းသဘောတို့ကို။ ပရိညာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်း တူ၏။)

စုဒ္ဓသမံ တဆဲလေးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁။ သဝတိ တေသွာတိ ဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝကို ဆရာကောက်။ သဝတိတိ သဝေါ၊ ဥပပတ္တိသဝကို ဆရာကောက်။ ကာမေ ဘဝေါ ကာမဘဝေါ ပြီ။ ကာမဘဝေါတိ ကမ္မဘဝေါ စ ဥပပတ္တိသဝေါ စ။ပ။ ဥဘယဒမ္မတမိစ “ကာမဘဝေါတိ” ဝုတ္တံ။ (မ-၄၄ ၁-စာပိုဒ် ၉၄။)

၁၅-သက္ကယပဉ္စာသုတ်

၃၂၇။ အာရုဿော သာရိပုတ္တ၊ ဓာ။ “သက္ကယော သက္ကယောတိ၊ သက္ကယ သက္ကယ” ဟူ၍။ ဝါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ အာရုဿော၊ ဓာ။ ကတမော၊ သည်။ သက္ကယော န ခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤ။ အာရုဿော၊ က။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့ကို။ သက္ကယော၊ သက္ကယဟူ၍။ ဝါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ ပြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သေယျထိဒံ၊ ဤငါးပါးသော၊ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း။ ဝုပ္ပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော ဝုပ္ပါဒ်ကွန်ဒာင်း။ ဝေဒနပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော ဝေဒနကွန်ဒာင်း။ သညပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော သညကွန်ဒာင်း။ သင်္ခါရပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံ ဖြစ်သော သင်္ခါရကွန်ဒာင်း။ ဝိညာဏပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သော ဝိညာဏကွန်ဒာင်းတည်း။ အာရုဿော၊ က။ ဣမေ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သက္ကယော၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤ။ အာရုဿော၊ က။ တေဿ သက္ကယဿ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ၄။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ (အကြွင်းတူ၏။)

ပဉ္စရသမံ၊ တဆွဲငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၆-ဇုက္ကရပဉ္စာသုတ်

၃၂၉။ အာရုဿော သာရိပုတ္တ၊ ဓာ။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကိံ၊ အဘယ် အမှုသည်။ ဇုက္ကရံ န ခေါ၊ ဆင်းရဲငြိငြင်သဖြင့် ပြုအပ်သနည်း။ ဝါ၊ ခဲယဉ်းသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင် ဇမ္ဗူဒါဒက။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ခေါ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ ဇုက္ကရာ၊ ဆင်းရဲငြိငြင်သဖြင့် ပြုအပ်၏။ ဝါ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုတော်မူ၏။ အာရုဿော၊ ဓာ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ဇုက္ကရံ ပန၊ အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤ။ အာရုဿော၊ က။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ သည်။ အဘိရတိ၊ အလွန်မေ့လျော့ခြင်း ကို။ ဇုက္ကရာ ခေါ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤ။ အာရုဿော၊ ဓာ။ အဘိရတေန၊ ရဟန်းအဖြစ်၌ အလွန် မေ့လျော့သောသူသည်။ ကိံ၊ ကိံ။ ဇုက္ကရံ ပန၊ အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤ။ အာရုဿော၊ က။ အဘိရတေန၊ သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မပရိပတ္တိ၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းသည်။ ဇုက္ကရာ ခေါ၊ အပ်သည်သာတည်း။ အာရုဿော၊ ဓာ။ ဓမ္မာနုဓမ္မပရိပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကိံ ဝိရံ ပန၊ အဘယ်မျှလောက်ကြာမြင့်သော ကာလ၌၊ အရဟံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဿ၊ ပြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာရုဿော၊ က။ နစိရံ၊ မကြာမြင့်မှီ။ (အရဟံ၊ သည်။ အဿ၊ ဓာ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

သောဋ္ဌသမံ၊ တဆွဲခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဇမ္ဗူဒါဒကသံယုတ္တံ၊ ဇမ္ဗူဒါဒကသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဗျူခါဒကသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနပဉ္စာသုတ်၎င်း။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တပဉ္စာသုတ်၎င်း။ ဓမ္မဝါဒီ စ၊ ဓမ္မဝါဒီပဉ္စာသုတ်၎င်း။ ကိမတ္ထိယံ၊ ကိမတ္ထိယသုတ်၎င်း။ အဿာသော စ၊ အဿာသပ္ပတ္တ သုတ်၎င်း။ ပရမဿာသော စ၊ ပရမဿာသပ္ပတ္တသုတ်၎င်း။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာပဉ္စာသုတ် ၎င်း။ အာသဝါဒီဇာ စ၊ အာသဝပဉ္စာသုတ်၊ အဝိဇ္ဇာပဉ္စာသုတ်တို့၎င်း။ တဏှာ စ၊ တဏှာ ပဉ္စာသုတ်၎င်း။ ဩဏာ စ၊ ဩဏပဉ္စာသုတ်၎င်း။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနပဉ္စာသုတ်၎င်း။ သဝေါ စ၊ သဝပဉ္စာသုတ်၎င်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခပဉ္စာသုတ်၎င်း။ သက္ကာယော စ၊ သက္ကာယပဉ္စာ သုတ်၎င်း။ ဣပသ္မိံ ဓမ္မဝိနယော၊ ဤသာသနာတော်၎င်း။ ဒုက္ခေ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သည်ကိုမေးသော ဒုက္ခရပဉ္စာသုတ်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။

၅-သာမဏ္ဍကသံယုတ်

၁-သာမဏ္ဍကသုတ်

၃၃၀။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ န္တံ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သညံ။ ဝဇ္ဇိသု၊ ဝဇ္ဇိတိုဝ်း၊ န္တံ။ ဥက္ကဏ္ဍလောယံ၊ ဥက္ကဏ္ဍလေဗ္ဗိန္ဒြိယံ။ ကင်္ဂါယနဒိယာ၊ ကင်္ဂါမြင်၏။ ထိရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ န္တံ။ သာမဏ္ဍကော၊ သာမဏ္ဍကအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဒကော၊ အဝတ် ဝတ်သော ပရိဗိုဇ်သည်။ ယေန၊ န္တံ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သညံ။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ထေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ပြီး၍။ (ဤသံယုတ်ကား ဖမ္မုခါဒကသံယုတ်နှင့် အလုံးစုံတူ၏။)

သာမဏ္ဍကသံယုတ္တံ၊ သာမဏ္ဍကသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၆-မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်

၁-ပဌမဈာနပဉ္စာသုတ်

၃၃၂။ ကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံသည်။ ဘာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရာမံဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ “အာရုသော သိက္ခဝတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းသို့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ “အာရုသောတိ၊ ငါ့ရှင်” ဟူ၍။ တေ သိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏ (ကောင်းကို)။ ပစ္စုသောသံ၊ ရွေးရွေးနာယူကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်—

အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣ၊ ဤအရပ်၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည် ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လိနဿ၊ တယောက်အထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ မယံ၊ ငါ၏။ “ပဌမဈာနံ ပဌမံ ဈာနန္တိ၊ ပဌမဈာနံ ပဌမဈာနံ” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာနံ သည်။ ကတမံ န ခေါတိ၊ အဘယ်ပါနည်းဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံအစည်သည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တဿ မယံ၊ ထို ငါ့အား။ “ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သိက္ခူ၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာကာမ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စဝ၊ သာလျှင်။ အကုသလဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ကိမှ။ ဝိဝိစ္စ ဝေ၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ သော။ သဝိစာရံ၊ သော။ ဝိဝေကဓံ၊ သော။ ပိတိသုခံ၊ သော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကိ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ပဌမံ ဈာနန္တိ၊ ပဌမဈာနံ” ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ (ဣတိထသုံး အကြေကြံ။) အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အာရုသော၊ တို့။ သော ခွဲဟံ (သော ခေါ်အဘံ)၊ ထိုငါသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ပ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရမိ၊ နေ၏။ အာရုသော၊ တို့။ ဣမိနာ ဝိဟာရေန၊ ဤပဌမဈာနံတည်း ဟူသော နေခြင်းဖြင့်။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ မယံ၊ ထိုငါ၏သန္တာန်၌။ ကာမသဟဂတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်း၊ နှလုံးသွင်းခြင်းတို့ သည်။ သမုဒါဓေန္တိ၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်၏။

အာရုသော၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂါ၊ သည်။ မံ၊ ငါသို့။ ဝါ၊ ငါထံသို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ဥပသကံပိတုာ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူ၍။ ဗြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ မောဂ္ဂလ္လာနံအနွယ်ဖြစ်သော။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ မောဂ္ဂလ္လာနံ။ (မောဂ္ဂလ္လာနံ၊ မောဂ္ဂလ္လာနံဟူ၍သော်လည်း ပေး။) ပဌမံ ဈာနံ၊ ကိ။ မာပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့လေလင့်။ ပဌမေ ဈာနော၊ ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သဏ္ဌာပဟိ၊ ကောင်းစွာတည်စေလော့။ ဝါ၊ ကောင်းစွာထားလော့။ ပဌမေ ဈာနော၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကိ။ ဧကောဒိံ၊ တည်ကြည်အောင်။ ကဏေဟိ၊ ပြုလော့။ ပဌမေ ဈာနော၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကိ။ သမာဒဟာတိ၊ ကောင်းစွာထားလော့ ဟူသော။ ဘေ၊ ဤကောင်းကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာရုသော၊ တို့။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ သော

ခွါဟံ (သော ခေါ် အဟံ)၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ပ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ အာရုသော၊ တို့။ “သတ္တာရာနုဂ္ဂဟိတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ခြီးမြှောက်အပ်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ မဟာဘိညတံ၊ ထူးမြတ်သော အဘိညာဏ်ရှိသည်၏ အပြစ်သို့။ ပတ္တောတိ၊ ရောက်၏”ဟူသော။ ယံ၊ အကြင်ကေားကို။ (ဟိ တံ တို့ကား အနက်မဲ့။) သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာ၏။ “သတ္တာရာနုဂ္ဂဟိတော၊ အပ်သော။ သာဝကော၊ သည်။ မဟာဘိညတံ၊ သို့။ ပတ္တောတိ၊ ရောက်၏”ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ မမံ၊ ငါ့ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ သော်။ ဝါ၊ သူသည်။ ဝဒေယျ၊ မည်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ ဝုဠာဠာသောသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယဈာနပဉ္စာသုတ်

၃၃၃။ “ဒုတိယံ ဈာနံ ဒုတိယံ ဈာနန္တိ၊ ဒုတိယဈာန် ဒုတိယဈာန်”ဟူ၍။ ဝုဠာတိ၊ အပ်၏။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဒုတိယံ ဈာနံ န ခေါ၊ ဒုတိယဈာန်မည်ပါသနည်း။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့ စေတသော၊ ၎င်း။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အာရုသော၊ တို့။ တဿ မယံ၊ ၎င်း။ “ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝုပသမာ၊ ကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သော။ စေတသော၊ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ သော။ ကောဒိသာဝံ၊ သော။ အဝိတက္ကံ၊ သော။ အဝိစာရံ၊ သော။ သမာဓိဇံ၊ သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒုတိယံ ဈာနန္တိ၊ ဒုတိယဈာန်မည်၏”ဟူ၍။ ဝုဠာတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ (ဣတိတလံ၊ အကြေကြံ။) အဟောသိ၊ ပြီ။ အာရုသော၊ တို့။ သော ခွါ ဟံ (သော ခေါ် အဟံ)၊ သည်။ ။ ဝိတက္ကသဟဂတာ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။

(အကြောင်းကို ပဌမဈာနပဉ္စာသုတ်ကို နည်းမှီး၍ ပေး။ ပဌမဈာန်အစား ဒုတိယဈာန်မျှသာ ထူးသည်။)

ဒုတိယံ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-တတိယဈာနပဉ္စာသုတ်

၃၃၄။ “တတိယံ ဈာနံ တတိယံ ဈာနန္တိ၊ တတိယဈာန် တတိယဈာန်”ဟူ၍။ ဝုဠာတိ၊ အပ်၏။ တတိယံ ဈာနံ၊ သည်။ ကတမံ န ခေါတိ၊ နည်းဟူ၍။ (ဝေ၊ ဤသို့။ပ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။)အာရုသော၊ တို့။ တဿ မယံ၊ ၎င်း။ “ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပီတိယာ စ၊ ကိုလည်း။ ဝိရာဂါ၊ ကြောင့်။ ဥပေက္ခကော စ၊ လည်းကောင်း။ သတော စ၊ လည်းကောင်း။ သမ္ပဇာနော စ၊ လည်းကောင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ကာယေန၊ ပြင့်။ သုခဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ၎င်း။ ယံ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ကို။ အရိယာ၊ တို့သည်။ “ဥပေက္ခကော၊ သူ။ သတိမာ၊ သူ။ သုခဓိယာရိတိ၊ သူ”ဟူ၍။ အာဇိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ တတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ဣဒံ၊ ကို။ တတိယံ ဈာနန္တိ၊ မည်၏ဟူ၍။ ဝုဠာတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဝေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာရုသော၊ တို့။ သော ခွါဟံ

(သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ပ။ ပီတိသယဂတာ၊ ပီတိနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊
တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်းကို ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)။

ထင်္ဂယံ သံရုဗြာဏသောသုတ်တည်း။

၄-စတုတ္ထဈာနပဉ္စာသုတ်

၃၃၅။ “စတုတ္ထံ ဈာနံ စတုတ္ထံ ဈာနန္တိ၊ စတုတ္ထဈာန် စတုတ္ထဈာန်”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။
စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ သည်။ကထမံ န ခေါတိ၊ နည်းဟူ၍။ (ဝေ၊ ဤသို့။ပ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊
တို့။ ဝသ မဟံ၊ ၏။ “ဣဓ၊ နှံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုဿ ဓ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။
ဗုက္ခဿ ဓ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ နှံပင်လျှင်။ ဝေ မနဿဒေါမနဿာနံ၊
တို့၏။ အတ္ထဂံမာ၊ ကြောင့်။ အဗုက္ခမသုခံ၊ ရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ရှိသော။ စတုတ္ထံ
ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပုဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ စတုတ္ထံ ဈာနန္တိ၊ မည်၏”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခေါဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊
သည်။ပ။ သုဿယဂတာ၊ သုခဝေဒနာနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။
သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

စတုတ္ထံ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အာကာသာနဉာယတနပဉ္စာသုတ်

၃၃၆။ “အာကာသာနဉာယတနံ အာကာသာနဉာယတနန္တိ၊ အာကာသာနဉာယတနဈာန်
အာကာသာနဉာယတနဈာန်”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကထမံ၊ အတယ်သည်။ အာကာသာ-
နဉာယတနံ န ခေါတိ၊ အာကာသာနဉာယတနဈာန် မည်ပါသနည်း ဟူ၍။ (ဝေ၊ ဤသို့။ပ။
ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ ထဿ မဟံ၊ ၏။ “ဣဓ၊ နှံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊
ဝေသိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဝေသိမ်းကုန်သော။ ဝုပသညာနံ၊ ကသိုဏ်းရုပ်နှံ
ဖြစ်သော သညာတို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဗသညာနံ၊ စက္ခုပသာဒ၊
ဝုပါရုံစသည်တို့၏ ထံမှ ဖြင်းကြောင့်ဖြစ်သောသညာတို့၏။ အတ္ထဂံမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊
ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္ထသညာနံ၊ အထူးထူးသော အာရုံနှံဖြစ်သောသညာတို့ကို။
အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ ‘အာကာသော၊ ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို
ခွဲ၍ရအပ်သော ကောင်းကင်ပညတ်အာရုံသည်။ အနန္တော၊ အဆုံး အပိုင်းအခြား မရှိ။ ဣတိ၊
ဤသို့ စီးဖြန်း၍ ရအပ်သော။ အာကာသာနဉာယတနံ၊ အာကာသာနဉာယတနဈာန်ကို။ ဥပ-
သမ္ပုဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ အာကာသာနဉာယတနန္တိ၊ အာကာသာနဉာ
ယတနဈာန်မည်၏”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။
သော ခေါဟံ (သော ခေါ အဟံ)၊ သည်။ပ။ ဝုပသယဂတာ၊ ကသိုဏ်းရုပ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။
သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဝိညာဏဉာယတနပဉ္စာသုတ်

၃၃၇။ “ဝိညာဏဉာယတနံ ဝိညာဏဉာယတနန္တိ၊ ဝိညာဏဉာယတနဈာန် ဝိညာဏဉာယတန
ဈာန်”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကထမံ၊ သည်။ ဝိညာဏဉာယတနံ န ခေါတိ၊ ဝိညာဏဉာယတန

ဈာန်မည်ပါသနည်းဟူ၍။ (ဝေ၊ ဤသို့။ ပ။ ဥပပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယံ၊ ၏။ “ဣဓ၊ ဣံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝါ၊ သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္ပ၊ လွန်ပြောက်၍။ “ဝိညာဏံ၊ ပဌ- ဝုပ္ပဝိညာဏံသည်။ အနန္တန္တိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ”ဟူ၍ စီးဖြန်း၍ရအပ်သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇာ၊ ဝေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဓံ၊ ကို။ ဝိညာဏဉ္စာယတနန္တိ၊ မည်၏”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဣတိ တေ၊ သည်။ အယောသိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ သော ခါဟံ (သော ခေါ် အဟံ)၊ သည်။ ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနသဟဂတာ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။) ၉

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခု၊ ၎င်းသောသုတ်တည်း။

၇-အာကိဉ္စညာယတနပဉ္စာသုတ်

၃၃၈။ “အာကိဉ္စညာယတနံ အာကိဉ္စညာယတနန္တိ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန် အာကိဉ္စညာယတနဈာန်”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကတမံ၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ န ခေါတိ၊ သနည်းဟူ၍။ (ဝေ၊ သို့။ ပ။ ဥပပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယံ၊ ၏။ “ဣဓ၊ ဣံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝါ၊ သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္ပ၊ ၍။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှသောဆင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့စီးဖြန်း၍ရအပ်သော။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇာ၊ ဝေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဓံ၊ ကို။ အာကိဉ္စညာယတနန္တိ၊ မည်၏”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဣတိ တေ၊ သည်။ အယောသိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ သော ခါဟံ (သော ခေါ် အဟံ)၊ သည်။ ပ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနသဟဂတာ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ ၁ ဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

သတ္ထမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-နေဝသညာနာသညာယတနပဉ္စာသုတ်

၃၃၉။ “နေဝသညာနာသညာယတနံ နေဝသညာနာသညာယတနန္တိ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန် နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ကတမံ၊ သည်။ နေဝသညာနာသညာယတနံ န ခေါတိ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်မည်ပါသနည်း ဟူ၍။ (ဝေ၊ သို့။ ပ။ ဥပပါဒိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယံ၊ ၏။ “ဣဓ၊ ဣံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝါ၊ သော။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္ပ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇာ၊ ဝေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣဓံ၊ ကို။ နေဝသညာနာသညာယတနန္တိ၊ မည်၏”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဣတိ တေ၊ သည်။ အယောသိ၊ ပြီ။) အာဝုသော၊ တို့။ သော ခါဟံ (သော ခေါ် အဟံ)၊ သည်။ ပ။ အာကိဉ္စညာယတနသဟဂတာ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်း ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပေးလေ။)

ဆဋ္ဌမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အနိမိတ္တပဉ္စာသုတ်

၃၄၀။ “အနိမိတ္တော စေတောသမာဓိံ အနိမိတ္တော စေတောသမာဓိတိံ၊ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှ ကင်းသော စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း (ဝိပဿနာသမာဓိ) နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှကင်းသော စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်း (ဝိပဿနာသမာဓိ)”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိံ၊ ဆိုအပ်၏။ ကတမော၊ အဘယ်သည်။ အနိမိတ္တော စေတောသမာဓိံ နု ခေါ်တိ၊ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှကင်းသော စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း (ဝိပဿနာသမာဓိ) မည်ပါသနည်း ဟူ၍။ (ဝေ၊ သို့။ပ။ဥဒပါဒါံ ပြီ။) အာရုသော၊ တို့။ တဿ မယံ၊ အား။ “ဣဓ၊ နှံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော နိစ္စသုခအတ္တနိမိတ်တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ နိစ္စနိမိတ်စသည်တို့မှကင်း သော။ စေတောသမာဓိံ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း (ဝိပဿနာသမာဓိ)ကို။ ဥပသမ္ပဗ္ဗ၊ ဧဋ္ဌေ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ အနိမိတ္တော စေတောသမာဓိတိံ၊ မည်၏”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိံ၊ အပ်၏။ (ဣတိ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။) အာရုသော၊ တို့။ သော ခူဟံ (သော ခေါ် အဟံ)၊ သည်။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ ကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ သော။ စေတောသမာဓိံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဗ္ဗ၊ ဧဋ္ဌေ။ ဝိဟရမိ၊ ၏။ အာရုသော၊ တို့။ ဣမိနာ ဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ မယံ၊ အား။ နိမိတ္တာနုသာရိ၊ နိစ္စသုခအတ္တနိမိတ်တို့သို့ အစဉ်လျှောက်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာရုသော၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ သို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ နှံ။ “ဗြာဟ္မဏ၊ သော။ မောဂ္ဂုလ္လာန၊ သော။ မောဂ္ဂုလ္လာန၊ လ္လာနံ။ (မောဂ္ဂုလ္လာနံ မောဂ္ဂုလ္လာနံ ဟူ၍သော်လည်းပေး။) အနိမိတ္တံ၊ သော။ စေတောသမာဓိံ၊ ကို။ မာ ပမာဒေါ၊ လင့်။ အနိမိတ္တော၊ သော။ စေတောသမာဓိသို့၊ နှံ။ စိတ္တံ၊ ကို။ သက္ကပေဟိ၊ လော့။ အနိမိတ္တော၊ သော။ စေတောသမာဓိသို့၊ နှံ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ကောဒိံ၊ အောင်။ ကဒရာဟိ၊ လော့။ အနိမိတ္တော၊ သော။ စေတောသမာဓိသို့၊ နှံ။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဒဟာတိ၊ လော့”ဟူသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ အာရုသော၊ တို့။ သော ခူဟံ (သော ခေါ် အဟံ)၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ နှံ။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ ကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ သော။ စေတောသမာဓိံ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း (အထက်မဂ်ဖိုလ်သမာဓိ) ကို။ ဥပသမ္ပဗ္ဗ၊ ဧဋ္ဌေ။ ဝိဟာသိံ၊ နေပြီ။ (အကြွင်းတူ၏။)

နမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-သက္ကသုတ်

၃၄၁။ အထ ခေါ်၊ နှံ။ အာယသ္မာ မောဂ္ဂုလ္လာနော၊ သည်။ (ပါတုရဟောသိ၌ စပ်။) ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္စိတံ၊ ကျွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ လက်မောင်းကို။ ပသာရေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ဆန့်တန်းရာသကဲ့သို့၎င်း။ (နာမသဒ္ဓါအနက်မဲ့။) ပသာရိတံ၊ ဆန့်တန်းအပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဉ္စေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ကျွေးရာသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမော၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ တာဝတိံ - သေသု ဒေဝေသု၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်ကို၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ နှံ။ ဒေဝါနမိဉ္စော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ပဉ္စဟိ ဒေဝတာသထေဟိ၊ ငါးရာသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ထက္က။ ယေန၊ နှံ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနော၊ သည်။

(အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို။ ဥပသကံမိ၊ ပြိ။ ဥပသကံမိတု၊ ပြိ၌။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတု၊ အလွန်ရိုသေစွာရိုဝိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ ခွံ။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ခွံ။ ဌိတံ၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်- ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသောသိကြားမင်း။ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ မင်း။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနဟေတု၊ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ သေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ ဆေးသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ သုဂတိံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုသောသူ၏ လားရာဖြစ်သော။ သက္ကံ၊ မြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဝါ၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်၏။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ မင်း။ ဓမ္မသရဏဂမနံ၊ တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ မင်း။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မသရဏဂမနဟေတု၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ခွံ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ဇိ။ သေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ခွံ။ သုဂတိံ၊ သော။ သက္ကံ၊ သော။ လောကံ၊ ခွံ။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ မင်း။ သံဃသရဏဂမနံ၊ သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ မင်း။ ဝေံ၊ သို့။ သံဃသရဏဂမနဟေတု၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ခွံ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ဇိ။ သေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ခွံ။ သုဂတိံ၊ သော။ သက္ကံ၊ သော။ လောကံ၊ ခွံ။ ဥပပဇ္ဇန္တိတိ၊ ကုန်၏ဟူသော။ တေံ၊ ဤကောင်းကို။ အဝေါ၊ မိန့်ဆိုပြီ။

မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ အချင်းမောဂ္ဂလ္လာနံ။ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ (ဗုဒ္ဓသရဏဂမနဟေတု ခေါမှ သက္ကံ လောကံ ဥပပဇ္ဇန္တိအထိ တူပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့သိကြားမင်းက ပြန်၍လျှောက်ထားပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သဟိ ဒေဝတာသတေဟိ၊ ခြောက်ရာသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကံ။ပ။ အထ ခေါ၊ ခွံ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သတ္တဟိ ဒေဝတာသတေဟိ၊ ခုနစ်ရာသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကံ။ပ။ အထ ခေါ၊ ခွံ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ အဋ္ဌဟိ ဒေဝတာသတေဟိ၊ ရှစ်ရာသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကံ။ပ။ အထ ခေါ၊ ခွံ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ အသိတိယာ ဒေဝတာသဟသေဟိ၊ ရှစ်သောင်းသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကံ။ ယေန၊ အကြင်အပုပ်၌။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ခွံ။ ဌိတံ ခေါ၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်—

ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ မင်း။ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ပ။ လောကံ၊ ခွံ။ ဥပပဇ္ဇန္တိတိ၊ ကုန်၏ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ အချင်းမောဂ္ဂလ္လာနံ။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြန်၍လျှောက်ထားပြီ။

အထ ခေါ် ချီး၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော၊ သက္ကော၊ သည်းပ၊ အာယသ္မာ မဟာ-
မောဂ္ဂုလ္လာနော၊ သည်—

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ “သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့အလုံးစုံသော
ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာ ဝေးတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်
မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန် သယမ္ပူဇာတ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်
ထော်တိုင်သာလျှင် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊
ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးဟုဆိုအပ်သော အသိဉာဏ်၊ စရဏတထေဟ်ငါးပါးဟု ဆိုအပ်သော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။
သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအရပ်သို့ ကြွသွားတော်မူ
တတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။
ဣတိပိ၊ ဤသို့ သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောကတည်းဟူသော လောကသုံးပါး
ကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓါ၊ လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။
သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အတုမရှိ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဆုံးမထိုက်သော လူယောကျ်ား၊
နတ်ယောကျ်ား၊ တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။
အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊
သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်၊ လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာ
ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အလုံး
စုံသော ဥေယျတရား (သိအပ်သောတရားဟူသမျှ)ကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်
လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဣဿရိယ ၃၅ ယသ
သီရိ ကာမ ပယတ္တ တည်းဟူသော ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။
အဝေဇ္ဇပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာကမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။
သာဓု ခေါ်၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊
မြတ်စွာဘုရား၌။ အဝေဇ္ဇပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတယေတု၊ ကြောင့်။ ဣ၊ ဤလောက၌။
ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊
၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ “ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးရပ် ဖိုလ်လေးတန်
နိဗ္ဗာန် ပရိယတ်ဟု ဆိုအပ်သော ၁၀-ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို။ သွာက္ခာတော (သု+အက္ခာ-
တော)၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ
ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားသည်။ သဒ္ဓိဋ္ဌိကော၊
ကိုယ်တိုင် သိမြင်ခြင်းဖြင့် အောင်တော်မူတတ်၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သွာက္ခာတော၊ သော။
ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါးဟုဆိုအပ်သော တရားတော်သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အရိယဖိုလ်
ဟူသော အကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သွာက္ခာတော၊ သော။ ဓမ္မော၊

၁။ ၎င်းန ဇယထိတိ ရထိကော-ကဲ့သို့ သဒ္ဓိဋ္ဌိယာ ဇယထိတိ သဒ္ဓိဋ္ဌိကောဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၅ ၁
ဇာပိမ် ၁၄၈ ဇာမျက်နှာ ၂၀၉။)

မဂ်လောရပ် ဖိုလ်လောထန် နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်
 သည်။ ဟေပသိကော၊ လာလော့ ဂ္ဂလော့ ဟူသော အစီ အရင်ကို ခံတော်မူထိုက်၏။
 ဘဂဝတော၊ သည်။ သွာက္ခာတော၊ သော၊ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်
 သော ကိုးပါးသော တရားတော်သည်။ ဩပနေယျိကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကပ်၍ဆောင်တော်မူတတ်၏။
 ဘဂဝတော၊ သည်။ သွာက္ခာတော၊ သော၊ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်
 သော ကိုးပါးသော တရားတော်ကို။ ဝိညဟိ၊ ဥက္ကဋ္ဌိတည အစရှိသော ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊
 မိမိတို့၏စိတ်၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မော၊ တရားတော်၌။
 အဝေဇ္ဇပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂမနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။
 ဝေ၊ သို့။ ဓမ္မော၌။ အဝေဇ္ဇပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတ ဘတု၊ ကြောင့်။ ဣဝ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊
 ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊
 သော။ သဂုံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ “ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ ထပည့်သားသံဃာ
 တော်သည်။ သုပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တော်မူထိုက်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊
 သည်။ ဥပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ ပြောင်မတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်တော်မူတတ်၏။ ဝါ၊ ပြောင်မတ်စွာကျင့်
 တော်မူတတ်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဉာယပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ
 ကျင့်တော်မူတတ်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သာမိပိပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်မဂ်
 ဖိုလ်ကို စာလိုရှိသောသူတို့၏ အရှိအသေပြုထိုက်အောင် ကျင့်တော်မူတတ်၏။ ယဒိဝံ (ယာနိ
 ဣမာနိ)စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင်အစုံအားဖြင့် လေးစုံတို့သည်။ ယဒိဝံ (ယေ ဣမေ) ဧဋ္ဌ-
 ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ အကြင် အသီးအားဖြင့် ရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ငှိကုန်၏။)
 ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘေ (ဘေဝ) သာဝကသံဃော၊ ဤလော့ ရှစ်ယောက်သော ထပည့်သား
 သံဃာတော်သည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်ယူ၍ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူ
 အပ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်၏။ ပါဟုနေယျော၊ အထူးထူးသောအရပ်မှလာသော
 ချစ်နှစ်သက်အပ်သော ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေတို့၏ အကျိုးငှါ ရှိသေစွာစီရင်အပ်သောအလှူကို
 ခံတော်မူထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သောအလှူကို
 ခံတော်မူထိုက်၏။ အာလိကရဏီယော၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောကသည် ပြုအပ်သော
 လက်အုပ်ချိမီး ဝှိုခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်၏။ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ အနုတ္တရံ
 (အနုတ္တရော)၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ (ပုညက္ခေတ္တော)၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော
 မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးကြံ့ချရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃော၊
 သံဃာတော်၌။ အဝေဇ္ဇပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂမနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ သံဃော ၌။ အဝေဇ္ဇပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဟေတု၊
 ကြောင့်။ ဣဝ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။
 မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂုံ၊ သော။ လောကံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ဟေ ပဿ ဝိဒိံ အရဟတံ ဟေပသိကောပူ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၄ ၁-၁၁၆-၁၅၀။)
 ၂။ အထ ဝါ နိဗ္ဗာန် ဥပဒနတိတိ အရိယာဂေါ ဥပဒနသော။ သစ္စိကာထာဗ္ဗထံ ဥပဒနတဗ္ဗောတိ ဖလနိဗ္ဗာန
 ဓမ္မော ဥပဒနယျော။ ဥပဒနယျော ဝေ ဩပနေယျိကော။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၄ ၁-၁၁၆-၁၅၁။)

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း၊ အဝေဇ္ဇေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ အတ္ထိဇ္ဇေဟိ၊ မပေါက်ကုန်သော၊ အသ-
 ဗလေဟိ၊ မကျားကုန်သော၊ အကမ္မာသေဟိ၊ မပြောက်ကုန်သော၊ ဘုဇိဿေဟိ၊ တဏှာ၏
 ကျန်အဖြစ်မှ လွတ်စေ၍ ပြုစင်သူ၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော^၁။ ဝိညပ္ပသတ္တေဟိ၊ ဘုရား
 စသော ပညာရှိတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော။ အပရာမဋ္ဌေဟိ၊ တဏှာခံငွေတို့ဖြင့် မှားသော
 အားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်ကုန်သော။ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ ဥပစာရသမာဓိ၊ အပ္ပနာသမာဓိကို
 ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မဂ်သမာဓိ၊ ဖိုလ်သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ အရိယကန္တေဟိ၊
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့နှင့်။ သမန္နာဂမနံ၊
 သည်။ သာဓု ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ အရိယကန္တေဟိ၊
 ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဟေတု ခေါ၊ ကြောင့်။ ဣ၊ ခွဲ။ ဧကဇ္ဇေ၊ ကုန်သော။
 သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဝါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ခွဲ။ သုဂတိ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ခွဲ။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊
 သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ခွဲ။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

(သာဓုခေါ် မာရိသ မောက္ခလ္လာန ပုဗ္ဗေ အဝေဇ္ဇပုဿာဒေနမှ စာမျက်နှာ ၄၆၇ ထောဝေါစ
 အထိ မထူးပြီ။ ရှေးနည်းအတိုင်းပေးလေ။)

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ပ၊ ဣ၊ ဤလောက၌။ ဧကဇ္ဇေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊
 ၏။ ဘေဝါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ခွဲ။ သုဂတိ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ ခွဲ။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဝေ၊ ထိုနည်းတို့သည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒေဝေ၊ ထိုကို။ ဝိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော။
 အာယုနာ၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဝိဗ္ဗေန၊ သော။ ဝက္ခေန၊ အဆင်းလှခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဝိဗ္ဗေန၊
 သော။ သုခေန၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဝိဗ္ဗေန၊ သော။ ယသေန၊ အခြံအရံများခြင်းဖြင့်၎င်း။
 ဝိဗ္ဗေန၊ သော။ အာဓိပတေယေန၊ အစိုးရသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ဝိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ဝူပေဟိ၊
 ဝူပါရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဝိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ သဇ္ဇေဟိ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဝိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ဂန္ဓေဟိ၊
 ဂန္ဓာရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဝိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ရသေဟိ၊ ရသာရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဝိဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။
 ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဝေဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊
 အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဓိကဏ္ဍိ၊ လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၏။

☞ (ကြွင်းသောပါဌ်များကို နည်းမှီး၍ပေးပါလေ။ ရှင်မောက္ခလ္လာန်နှင့် သိကြားမင်း အပြန်အလှန်
 ပြောကြသဖြင့် အာရုပ်ပုဂ်များသာ ထူးပါသည်။)

ဓာမံ ဓယ်ရမြောက်သောထုတ်တည်း။

၁၁-စန္ဒနသုတ်

- ၃၄၂။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ စန္ဒနော၊ စန္ဒနမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ပ။
- အထခေါ၊ ခွဲ။ သုယာမော၊ သုယာမမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ပ။
- အထခေါ၊ ခွဲ။ သန္တုသိတော၊ သန္တုသိတမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ပ။
- အထခေါ၊ ခွဲ။ သုနိမ္မိတော၊ သုနိမ္မိတမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ပ။
- အထခေါ၊ ခွဲ။ ဝသဝတ္တိ၊ ဝသဝတ္တိမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ပ။

၁။ တာနိယေဝ တဏှာဒါသဗ္ဗတော မောဇောဘုဇိဿသာကရဏေန ဘုဒ္ဓိဿာနိ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၄ ၁-
 စာပိုဒ် ၁၅၈-စာမျက်နှာ-၂၅၅။) ဝှဟံ ဘုဇိဿ။ ဘုပေါလနဇ္ဈောဟာရေသု ဣသော၊ ဝိတ္ထံ။ (အထိစာန်ရိုက်က
 ဂါသာ၅၁၆။)

(သက္ကသုတ္တံ၊ သက္ကသုတ်ကို။ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗံ ယထာ၊ ချွဲအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဣမေ ပဉ္စပေယျာလာ၊ ဤငါးပါးကုန်သော ပေယျာလထို့ကို။ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗာ၊ ချွဲအပ်ကုန်၏။)

ကောဒသမံ၊ တဆယံတရုဗြောက်သောသုတ်တည်း။

မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ္တံ၊ မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တထာ၊ ထိုမောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

သဝိထက္ကာဝိတက္ကဉ္စ၊ ပတက်ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော ပဌမဈာနပညာသုတ်၊ ဝိထက်
ဝိစာရမရှိသော ဒုတိယဈာနပညာသုတ်၎င်း။ သုခေန စ၊ သုခဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော
တတိယဈာနပညာသုတ်၎င်း။ ဥပေက္ခာကော စ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော စတုတ္ထ
ဈာနပညာသုတ်၎င်း။ အာကာသဂ္ဂေဝ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနပညာသုတ်၎င်း။ ဝိညာဏဉ္စ၊
ဝိညာဏဉ္စာယတနပညာသုတ်၎င်း။ နေဝသညီနာ၊ နေဝသညာနာသညာယတနပညာသုတ်
နှင့်။ (သဟ၊ တက္က။) အာကိဉ္စ စ၊ အာကိဉ္စညာယတနပညာသုတ်၎င်း။ အနိမိတ္တော စ၊
အနိမိတ္တပညာသုတ်၎င်း။ သက္ကော စ၊ သက္ကသုတ်၎င်း။ ကောဒသမေန၊ တဆယံတရုဗြောက်
သော။ စန္ဒနဉ္စ၊ စန္ဒနသုတ်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။

၇-စိတ္တသံယုတ်

၁-သံယောဇနသုတ်

၃၄၃။ ဧကံ သော။ သမယံ ဌံ။ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ထေရာ၊ ပြုပြင်ခိုင်ခံ့
 တည်တံ့သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတတ်သော သီလအစရှိသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်။ မစ္ဆိကာသတ္ထေ၊ မစ္ဆိကာသက္ကမမည်ရှိသော တောအုပ်၌။ အပ္ပာဋကဝနေ၊
 ဝေးပင်တော၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။
 ပစ္စာသတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ပိတ္တပါတပဋိက္ခန္ဓာနံ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲကုန်ပြီး၍။
 မတ္တလမာဠေ၊ တန်ဆောင်းဝန်းသတ္တာန် ဆောက်လုပ်အပ်သော ဆွမ်းစားစရပ်၌။ သဒ္ဓိသိန္နာနံ၊
 အညီအညွတ်နေကုန်သော။ သမ္ပိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သော။ သမ္ပဟုလာနံ၊
 များစွာကုန်သော။ ထေရာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ “အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။
 သံယောဇနန္တိ ဝါ၊ သံယောဇဉ်ဟူ၍ ၎င်း။ သံယောဇနိယာ၊ နောင်စွဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်
 သော။ ဝါ၊ သံယောဇဉ်၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာတိ ဝါ၊ တရားတို့ဟူ၍ ၎င်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊
 ဤတရားတို့သည်။ နာနတ္တာ၊ ထူးသော အနက်ရှိကုန်သလော။ နာနာ ဗျဉ္ဇနာ၊ ထူးသော သဒ္ဓါရှိ
 ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဧကတ္တာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊
 သဒ္ဓါမျှသည်သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူးသလော”ဟူသော။ အန္တရာ၊ ကမ္ပဋ္ဌာန်ကို နှလုံးသွင်းခြင်း၊
 ပရိယတ်ကို မေးခြင်းစသည်တို့၏ အကြား၌ဖြစ်သော။ အယံ ကထာ၊ ဤကောသလသည်။ ဥဒပါမိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်ပြီး ထပြု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ဧကစ္စေဟိ၊ အချို့ကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ ကုန်သော။
 ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ “အာရုသော၊ တို့။ သံယောဇနန္တိ ဝါ၊ ၎င်း။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။
 ဓမ္မာတိ ဝါ၊ တို့ဟူ၍ ၎င်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနတ္တာ စေဝ၊ အထူးထူးသော အနက်လည်း
 ရှိကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စာတိ၊ အထူးထူးသော သဒ္ဓါလည်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဧဝံ ဤသို့။ ဗျာကတံ၊
 ပြောဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကစ္စေဟိ၊ ကုန်သော။ ပ။ ဧကတ္တာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်၏။
 ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဓါမျှသည်သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူး၏”ဟူ၍။ ဧဝံ ဤသို့။ ဗျာကတံ၊ အပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။

ထေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ စိတ္တော၊ စိတ္တအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။
 မိဂပထကံ၊ မိဂပထကရွာသို့။ ဧကနစိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏိယေန၊ ပြုဘွယ်

၁။ ထေရာတိ ထိရသာဝပ္ပတ္တာ ထေရကာရဏေဟိ ဂုဏဟိ သမန္နာတာ။ (ဝိ-ဋ ၂-ဇာမျက်နှာ ၁၁၆)
 ထိရသာဝပ္ပတ္တာတိ သာသနေ ထိရသာဝံ အနိဝတ္ထိတသာဝံ ဥပကတာ။ ထေရကာရဏေဟိတိ ထေရသာဝ
 သာဧကေဟိ သီလအစိရဏေဟိ အသေက္ခမေပဟိ။ (ဝိ-ဝိ ၂-မျက်နှာ ၁၂၆။)

၂။ မတ္တလမာဠေတိ သောဇနသာလာယ။ (အံ-ဋ ၃-မျက်နှာ ၁၀၂။) မတ္တလသတ္တာနမာဠေသင်္ခေပေန
 ကထာ သောဇနသာလာ မတ္တသမာလာတိ အခိပုတာတိ အာဟ “သောဇနသာလာယာ”တိ။ (အံ-ဝိ
 ၃-မျက်နှာ ၁၀၃။)

၃။ အန္တရာကထာတိ ကမ္ပဋ္ဌာနပနသိကာဠေဒေသပရိပုစ္ဆာပိနံ အန္တရာ အညာ ဧကော ကထာ။ (ဝိ ၆ ၁
 မျက်နှာ ၅၀။)

ကိစ္စပြင့်။ အနုပုတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့် ထောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၊ ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ “ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဌံ၊ ပ။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူး၏” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဗျာကတံ၊ ပြောဆိုအပ်သော စကားကို။ အသောသိ ခေါ်၊ ကြားသည်သ ျှင်ထည်း။

အထ ခေါ်၊ ဌံ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယေန၊ ဌံ။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ (အတ္တံ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ပြီး၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အဘိဝါဒေတော၊ အလွန်ရှိသောစွာ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိပိ၊ နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိပန္နာ ခေါ်၊ ပြီးသော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဝေံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အဝေါစ၊ နည်း။) “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဌံ၊ ပ။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူး၏” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဗျာကတံ၊ ပြောဆိုအပ်၏။ ဣတိ ဝေံ၊ ကိံ။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ (ဣတိ ဝေံ၊ ကိံ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပြန်စပ်။) ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဝေံ၊ ဤသို့ ကြားဟိုင်းမှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မထေရ်တို့က ပိန်ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံယောဇနန္တိ ဝါ၊ ၎င်း။ သံယောဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာတိ ဝါ၊ ၎င်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနတ္ထာ စေဝ၊ အထူးထူးသော အနက်လည်းရှိကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာ စ၊ အထူးထူးသော သဒ္ဓါလည်းရှိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ (အဟံ၊ သည်။) ဝေါ၊ တို့အား။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရိယာမိ၊ ပြုပေအံ့။ ဣစ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ပိည၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ ယောက်ျားတို့သည်။ ဥပမာယ၊ ဥပမာအားဖြင့်။ (ဥပမာယမိဓေကစ္စေ ဟု ပါဠိရှိရမည်။) ဘာသိတဿ၊ ပြောဆိုအပ်သောစကား၏။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သေယျဏာပိ၊ ကား။ ကာဠော၊ မည်းနက်သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ စ၊ နွားလားဥသဘကို၎င်း။ ဩဒါတေ ၊ ပြုသော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ စ၊ နွားလားဥသဘကို၎င်း။ ဧကေန၊ တဒေချောင်းတည်းသော။ ဒါမေန ဝါ၊ နွားချည်ကြိုးဖြင့်၎င်း။ ယောတ္တေန ဝါ၊ ထမ်းပိုးကြိုးဖြင့်၎င်း။ သံယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ယှဉ်စေအပ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ချည်ထားအပ်ကုန်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ “ကာဠော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဩဒါတဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓဿ၊ ကိံ။ သံယောဇနံ န ခေါ်၊ နောင်ဖွဲ့လေသလော။ ဩဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ ကာဠဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓဿ၊ ကိံ။ သံယောဇနံ န ခေါ်တိ၊ “နောင်ဖွဲ့လေသလော” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဝဒမာနော၊ သူသည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒေယျ န ခေါ်၊ ဆိုသည် မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ခမားလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ကာဠော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဩဒါတဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓဿ၊ ကိံ။ န ခေါ် သံယောဇနံ၊ မနောင်ဖွဲ့။ ဩဒါတော၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓေါပိ၊ သည်လည်း။ ကာဠဿ၊ သော။ ဗလိဗဒ္ဓဿ၊ ကိံ။ န သံယောဇနံ၊ မနောင်ဖွဲ့။ တေ၊ ထိုနှစ်ကောင်သော နွားတို့ကို။ ဧကေန၊ သော။ ယေန ဒါမေန ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ ယေန ယောတ္တေန ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ သံယုတ္တာ ခေါ်၊ ကောင်းစွာ ယှဉ်စေအပ်ကုန်သည်သာလျှင်ထည်း။ တံ၊ ထိုနွားချည်ကြိုး၊ ထမ်းပိုးကြိုးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်တို့၌။ သံယောဇနံ၊ နောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ။) ဣတိ၊ ဤသို့

၁။ ဒါမာတိ ဝစ္စကာနံ ဗန္ဓန နာယ ကတာ ဂန္တိတပါသယုတ္တာ ရဠုဗန္ဓနဝိသေသာ။ (သုတ္တန်ပါဠိ-၄၁ မျက်နှာ ၃၆။) ယောတ္တန္တိ ရဠုဗန္ဓနံ။ တံတိဝိခံ ဤသာယ သဟ ယုဂဿ ဗန္ဓနံ၊ ယုဂေန သဟ ဗလိဗဒ္ဓါနံ ဗန္ဓနံ၊ သာရထံနာ သဟ ဗလိဗဒ္ဓါနံ ကောဘန္ဓနန္တိ။ (သံ-၄၄ ၁-မျက်နှာ ၂၃၁-၂၃၂။ သုတ္တန်ပါဠိ-၄၁ မျက်နှာ ၃၃။)

ပိန်တော်ပုဏ်၊ သန္တ၊ ဘုရား၊ ဝေပေဝ ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်။ ကျွ၊ ကျွပသာဒသည်။ ဝှပါနံ၊ ဝှပါရုံတို့ကို။ န သံယောဇနံ၊ မနှောင်ဖွဲ့။ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့သည်မမည်။ ဝှပါ၊ ဝှပါရုံတို့သည်။ ကျွဿ၊ ကို။ န သံယောဇနံ၊ မနှောင်ဖွဲ့။ တတ္ထ၊ ထိုကောရပ်၌။ တရုဿ၊ ထိုကျွပသာဒ၊ ဝှပါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ စုံ၍။ ယဉ္ဇ ဓနုရာဂေါ၊ အကြင်ပြင်းစွာ တပ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇာ၊ တတ္ထ၊ ထိုကျွပသာဒ၊ ဝှပါရုံနှစ်ပါးစုံတို့၌။ တံ၊ ထိုသို့ပြင်းစွာတပ်ခြင်းသည်။ သံယောဇနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း မည်၏။ (သောတစသည်နည်းများ၍ပေးလေ။) မနှော၊ သည်။ ဝှောနံ၊ ဝှောရုံတို့ကို။ န သံယောဇနံ၊ မနှောင်ဖွဲ့။ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့သည်မမည်။ ဝှော၊ တို့သည်။ မနဿ၊ ကို။ န သံယောဇနံ၊ မမည်။ တတ္ထ၊ ၌။ တရုဿ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္ဇ ဓနုရာဂေါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇာ၊ တတ္ထ၊ တို့၌။ တံ၊ သည်။ သံယောဇနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယဿ တေ၊ အကြင် သင်၏။ ပညာစက္ခု၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိသည်။ ဂမ္ဘိရေ၊ အနက်သဒ္ဓါ နှစ်ပါးစုံအားဖြင့် နက်နဲသော။ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်၌။ ကမတိ၊ ဆောင်စွမ်းနိုင်၏။ ဝါ၊ ပြင်၏။ (တဿ) တေ၊ ထိုသင်၏ အတွက်။ ထာဿ၊ အရတော်ပေကုန်စွ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ (တဿ) တေ၊ ထိုသင်၏ အတွက်။ သုဗ္ဗေ၊ ကောင်းစွာလှလှ ရပေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါရံ၊ မထေရ်တို့က ပြောဆိုကုန်ပြီ။)

ပဌမံ ဝှောဉ္စိစွာသောသုတ်တည်း။

၂-ပဌမဗျူဟာသီရိတ္ထသုတ်

၃၄၄။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ သမ္ပဟုဿ၊ ကုန်သော။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ သိက္ခူ၊ တို့သည်။ မစ္ဆိကာသတ္ထေ၊ ၌။ အမ္မာရကဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ သိက္ခူ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ပြီး၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ သိက္ခူ၊ တို့ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာမိန့်၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဝိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဝေ၊ သော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ သိက္ခူ၊ တို့ကို။ “သန္တ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ထေရာ၊ တို့သည်။ သူတနာယ၊ နက်မြန် ကုသိုလ် ကောင်းမှု ပီတိသောမနဿမြစ်ပွားခြင်းအကျိုးငှါ။ မေ၊ ဇာ၊ သတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဘိဝါသေန္တူတိ၊ သည်းခံတော်ပုပါကုန်လော့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ သိက္ခူ၊ တို့ သည်။ ထုတိသာဝေန၊ သိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဘိဝါသေသု ခေါ၊ လက်ခံကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ထေရာနံ၊ ကုန်သော။ သိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အဘိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်ပုခြင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ သိက္ခူ၊ တို့ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရပ်လှည့်လည်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပတ္တာမိ၊ ဝဲသွားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ သိက္ခူ၊ တို့သည်။ တဿာ ရတ္ထိယာ၊ ထိုည၌၏။ အစူယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ပုပ္ဖဏုသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်း ပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ စိတ္တဿ၊ သော။ ဂဟပတိဿ၊ ၍။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇာ၊) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ ပညတ္ထေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဝိ သု၊ ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ပ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ (ထိုပထေရ်ထို့တွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သော) မဟာထေရ်ကို။ “ဘန္တေ ထေရ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရ်။ ဓာတုနာနတ္ထံ ဓာတုနာနတ္ထံ။ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ပြောဆို အပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မဟာထေရ်။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓာတုနာနတ္ထံ၊ ကို။ ဝုတ္ထံ န ခေါတိ၊ ဟောထော်မှုအပ်ပါသနည်း”ဟူသော။ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ ထေရော၊ သည်။ တုက္ခိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဇုတိယမ္ပိ တတိယမ္ပိ ဝါကျများ နည်းတူပေးလေ။)

ထေန ခေါ ပန သမယန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဣသိဒတ္တော၊ အရှင်ဣသိဒတ္တသည်။ တသ္မိံ သိက္ခသံဃေ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်း၌။ ဝါ၊ တွင်။ သဗ္ဗနဝကော၊ အလုံးစုံတို့အောက်ငယ်သည်။ ဝါ၊ အငယ်ဆုံးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ဣသိဒတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ “ဘန္တေ ထေရ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရ်။ အဟံ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ ဝေံ ပဉ္စ၊ ဤအမေး ပြဿနာကို။ ဗျာကရောမိတိ၊ ဖြေဆိုပါအံ့”ဟူသော။ ထေ၊ ဤ စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာရုသော ဣသိဒတ္တ၊ ဣ။ တံ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ၏။ ဝေံ ပဉ္စ၊ ကို။ ဗျာကရောဟိ၊ ဖြေဆိုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ထော်မှု၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တံ၊ သင်သည်။ “ဘန္တေ ထေရ၊ ထေရ်။ ဓာတုနာနတ္ထံ ဓာတုနာနတ္ထံ။ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်၊ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ထေရ်။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓာတုနာနတ္ထံ၊ ကို။ ဝုတ္ထံ န ခေါတိ၊ နည်း”ဟူ၍။ ဝေံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးလေသလော။ (ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်ဣသိဒတ္တကပေး၏။) ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရားဣသိဒတ္တ။ ဝေံ၊ ဤသို့မေးအပ်သည် မှန်ပါ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဣဓံ ခေါ ဓာတုနာနတ္ထံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သာ ဓာတ်တို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝုတ္ထံ၊ အပ်၏။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်၎င်း။ ပ။ မနောဝိညာဏဓာတု၊ မနောဝိညာဏဓာတ်၎င်းတည်း။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓာတုနာနတ္ထံ၊ ကို။ ဝုတ္ထံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မတော ဣသိဒတ္တဿ၊ ၏။ အာသိတံ၊ ဟောကြားအပ်သောတရားကောကို။ အဘိနန္ဒိတော၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ သိက္ခ။ ထိုကို။ ပထိထေန၊ မှန်ပြတ်သော။ ဝါဒနိယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်၎င်း။ ဘောဇနိယေန၊ ဘောဇနီဖြင့်၎င်း။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပေသိ၊ ဂောင်းစွာရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္ပဝါရေသိ၊ တန်ပြီဟု တားမြစ်စေပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ထေရော၊ ကုန်သော။ သိက္ခ။ ထိုသည်။ ဘုတ္တာဝိဒနာ၊ ဆွမ်းစားပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩသိတပတ္တပါဏိနော၊ လက်မှချအပ်ပြီးသောသပိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိံ သု၊ ခဲသွားကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ထေရော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဣသိဒတ္ထံ၊ ကို။

“အာရုသော ဣသိဒတ္တ၊ ဣ။ သာဓ၊ ကောင်းပေစူ။ သော ပဉ္စော၊ သည်။ တံ၊ သင်၏။ ပဋိဘာသိ၊ ဉာဏ်အားရှေးရှုပြစ်ပြီ။ (ဝါ) တံ၊ အား။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။ (တနည်း) တံ ပဋိ၊ သင်၏ ဉာဏ်၌။ ဘာသိ၊ ထင်ပြီ။ သော ပဉ္စော၊ သည်။ မံ၊ ငါ၏။ န ပဋိဘာသိ၊ ဉာဏ်အားရှေးရှုမထင်။ အာရုသော ဣသိဒတ္တ၊ ဣ။ ထေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အညထာပိ၊ ထပါးဂသာအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ဝေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပဉ္စော၊ သည်။

အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာဇ်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့အမေးပြဿနာလာရာ၌။ တညေဝ၊ သင်၏သာလျှင်။ ပရိဘာသေယျ၊ ဉာဏ်အားထင်စေပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့အရှင်မဟာထေရ်က မိန့်တော်မူပြီ။

ရုတိယံ နှင်ဒုပြောဂံသောသုတ်တည်း။

၃-ရုတိယဗျူဟာသိက္ခာသုတ်

၃၄၅။ ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဇ္ဇော၊ သော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ထေရော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘန္တေ၊ တို့။ ထေရာ၊ တို့သည်။ သာတနာယ၊ ၎်။ ပေ၊ ၏။ သတ္တံ၊ ကို။ အဝိဝါသေန္တူတိ၊ သည်းခံပါကုန်လော့”ဟူသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီးပ။ ပညတ္ထေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဇိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ပ။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ “ဘန္တေ ထေရာထေရ်။ လောကော၊ လောက၌။ အနေကဝိဟိတာ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော။ ‘လောကော၊ လောကသည်။ သာတနာယတိ ဝါ၊ ပြစ်’ဟူ၍၎င်း။ ‘လောကော၊ သည်။ အသဿတောတိ ဝါ၊ မပြု’ဟူ၍၎င်း။ ‘လောကော၊ သည်။ အန္တဝါတိ ဝါ၊ အဆုံးရှိ’ဟူ၍၎င်း။ ‘လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါတိ ဝါ၊ အဆုံးမရှိ’ဟူ၍၎င်း။ ‘တံ၊ ထိုကိုယ်သည်။ ဇိဝံ၊ အသက်မည်၏။ တံ၊ ထိုဇိဝံသည်။ သရီရန္တိ ဝါ၊ ကိုယ်မည်၏’ဟူ၍၎င်း။ ‘ဇိဝံ၊ အသက်သည်။ အညံ၊ တပါးသာတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညန္တိ ဝါ၊ တပါးသာတည်း’ဟူ၍၎င်း။ ‘တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ ဟောတိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏’ဟူ၍၎င်း။ ‘တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ န ဟောတိတိ ဝါ၊ မဖြစ်’ဟူ၍၎င်း။ ‘တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ ဝါ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ န ဝ ဟောတိတိ ဝါ၊ မဖြစ်လည်းမဖြစ်’ဟူ၍၎င်း။ ‘တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်။ န န ဟောတိတိ ဝါ၊ မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်’ဟူ၍၎င်း။ အနေကဝိဟိတာ၊ တပါးမက များသောအပြားရှိကုန်သော။ ယာ ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ အကြင်များသောအဟုတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗြဟ္မဇာလေ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌။ ယာနိ ဝိမာနိ ခုခါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အကြင်ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအဟုတ်ကို။ ဘဏိတာနိ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရ်။ ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ တို့သည်။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်ထုတ်သည်။ သထိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဟောန္တိ န ခေါ်၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကိသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ န ဟောန္တိ န ခေါ်တိ၊ မဖြစ်ပါကုန်သနည်း”ဟူသော။ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထေ၊ မေးလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ ထေရော၊ သည်။ တုထိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ရုတိယဗျူဟေ တတိယဗျူဟေ သော သောထေရော ထုတိ အဟောသိ အထိတုပြီ။)။

ထေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံ၊ ၏။ (ယာ ဣမာ ဂဟပတိမှ ဗြဟ္မဇာလေ ဘဏိတာနိ အထိပေးပြီ။) ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ ဝါ၊ ပရမတ္ထ

၁။ အာယသ္မန္တံ ယေဝေတ္ထ ဥပပါနံ ပရိဘာသေယျာတိ ဧတ္ထ ဘာဝတာ ဧ ဧဝံ တေဒဓာကာရကံ ထာရဋ္ဌ ဥဂါယဇေ အာယသ္မတောယေဝ ဥပပါနာယ ပရိဝေနေံ ပရိဘာတု ဥပဋ္ဌာတုတိ ဧပေတိ။ (ထံ ၄ ၃ ၅၉။) သတ္တမိယျေဝိသထံ အဝဇ္ဇသနတ္ထ၊ သတ္တမိယျေဝိသထံသည် အဝဇ္ဇသနတ္ထ ထိုက်တုန်းခြင်း အနက်၌သက်၏။

အားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌ မှားသောအယူသည်။ သတိ၊ ခိုလှယ်သော်။
ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ ခေါ်၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သက္ကယဒိဋ္ဌိယာ၊ သည်။
အသတိ၊ သော်။ (ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ တို့သည်။) ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားဣသိဒတ္တ။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သက္ကယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ အရိယာနံ၊
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဒဿာဝိ၊ ဖူးမြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
တရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏တရား၌။ အဝိနိတော၊
မဆုံးမအပ်သော။ သပ္ပရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝိ၊ သော။ သပ္ပရိသဓမ္မဿ၊
သူတော်ကောင်း တို့၏တရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပရိသဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
တရား၌။ အဝိနိတော၊ သော။ အထုတဝါ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော အာဂမ အဓိဂမသတမရှိသော။
ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ဂ္ဂပံ၊ ရုပ်ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ ဝါ၊ အတ္တ၏အဖြစ်ဖြင့်။ သမနု-
ပဿတိ၊ အဖန် တလဲလဲရှု၏။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တကိုလည်း။ ဂ္ဂပဝန္တံ၊ ရုပ်ရှိ၏ဟူ၍။ (သမနုပဿတိ၊
၏။) အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ဂ္ဂပံ ဝါ၊ ရုပ်ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဂ္ဂပသ္မိံ၊ ရုပ်၌။ အတ္တာနံ
ဝါ၊ အတ္တ ဟူ၍သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဝေဒနံ၊ ကို။ အတ္တတော၊ မြင့်။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ပ။
သညံ၊ ကို။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ အတ္တတော၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ သမနုပဿတိ၊
၏။ အတ္တာနံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ဝိညာဏဝန္တံ၊ ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အတ္တနိ၊ ၌။ ဝိညာဏံ ဝါ၊
သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဝိညာဏသ္မိံ၊ ၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊
၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဝေံ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ သက္ကယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ ပန၊ လျှင်။ သက္ကယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝိ၊ ဖူးမြင်လေ့
မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ ၌။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ၌။ သုဝိနိတော၊ ကောင်းစွာ
ဆုံးမအပ်သော။ သပ္ပရိသာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝိ၊ ဖူးမြင်လေ့မရှိသော။ သပ္ပရိသဓမ္မဿ၊ ၌။
ကောဝိဒေါ၊ လိမ်မာသော။ သပ္ပရိသဓမ္မေ၊ ၌။ သုဝိနိတော၊ သော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယ
သာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်။ ဂ္ဂပံ၊ ရုပ်ကို။ အတ္တတော၊ ဟူ၍။ န သမနုပဿတိ၊
အဖန်တလဲလဲမရှု။ (ကြွင်းသောပါဠိများပေးပြီ၊ ပဋိသေနေသဒ္ဓါပါသည်သာ ထူးသည်။) ဂဟပတိ၊
သူကြွယ်။ ဝေံ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ သက္ကယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အယျော ဣသိဒတ္တော၊ အရှင်ဣသိဒတ္တသည်။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။
အာဂစ္ဆတိ၊ လာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဝန္တိယာ၊ အဝန္တိ
တိုင်းမှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဝန္တိယာ၊ အဝန္တိတိုင်း၌။
အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ အဒိဋ္ဌသဟာယော၊ မမြင်အပ်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။
ပဗ္ဗဒိသော၊ ရဟန်းပြုသော။ ဣသိဒတ္တာ နာမ၊ ဣသိဒတ္တအမည်ရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုး
ကောင်းသားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာယသ္မတာ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သော၊ ထိုဣသိဒတ္တအမည်ရှိ
သော အမျိုးကောင်းသားကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ဘူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။
ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဝေံ၊ ဤသို့မြင်အပ်ဘူးသည်ကားမှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ဆို၏။ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရားလူသိဒတ္တ။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟံ၊ အဘယ် အရပ်၌။ ဝိဟရတိနုခေါ၊ နေလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဝေဝတ္ထေ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်အပ်သည်၌သော်။ အာယသ္မာ လူသိဒတ္တော၊ သည်။ တုက္ကိ၊ ဆိပ်၊ နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သန္တေ၊ ဘုရား။ အယျော၊ သည်။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ လူသိဒတ္တော၊ လူသိဒတ္တလေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဝေ၊ မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ သန္တေ၊ ဘုရား။ အယျော လူသိဒတ္တော၊ သည်။ မစ္ဆိကာသဏှော၊ မစ္ဆိကာသဏှ အမည်ရှိသော ကောအုပ်၌။ ရမထိယံ၊ နှလုံးဇွေးလျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ (ယံ) အမ္မာဠကဝနံ၊ အကြင်ဝေးပင်တောသည်။ (အတ္ထိ၊ ခံ။ တတ္ထ၊ ထိုဝေးပင်တော၌။) အဘိရမတု၊ ဇွေးလျော်တော် မူပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ အယျာယ လူသိဒတ္တော၊ အား။ စိဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂီလာန- ပစ္စယသေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ သနာတို့အား လျှောက်ပတ်သော အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအတား အဆောက်အဦးဖြစ်သော ဆေးတို့ကို။ ဥဿက္ကံ၊ အားထုတ် ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသောစကားကို။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

(အထ ခေါမှ တညောဝေတ္ထ ပဋိသာသေယျာတိ အထိ စာပိုဒ် ၃၄၄-ပဌမလူသိဒတ္တသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ လူသိဒတ္တော၊ သည်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်း ဆိပ်ရာ နေရာကို။ သံသာပေတော၊ သိမှီးသိမ်းဆည်း၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မစ္ဆိကာသဏှမ္မာ၊ မစ္ဆိကာသဏှကောအုပ်မှ။ ပက္ကာမိ၊ ဝဲသွားလေပြီ။ ယံ၊ အကြင်သို့သော အခြင်း အရာအားဖြင့်။ မစ္ဆိကာသဏှမ္မာ၊ မှ။ ပက္ကာမိ၊ (အပြီးအပိုင်) ဝဲသွားပြီ။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပက္ကန္တောဝ၊ ဝဲသွားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပုန၊ တဖန်။ န ပစ္စာဂစ္ဆိ၊ ပြန်မလာ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသောသတည်း။

ထာသိယံ သံရုဗြောဏသောသုတ်တည်း။

၄-မဟာကပါဒ္ဒိဟာရိယသုတ်

၃၄၆။ (ကေံ သမယံမှ နိသီဝိံ သု အထိ ရှေးသုတ်အတိုင်းပေးမြို့။ သူတနာယ၊ ငှါ။ ဂေါ- ကုလေ၊ နွားခြံ၌။ ဂေါကုလံ၊ နွားခြံသို့ဟူ၍ ပေးသည်သာ ထူး၏။)

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟဂတိ၊ သည်။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဏီတေန၊ မှန်ပြတ်သော။ သပ္ပိပါယာမသန၊ ထောပတ်ဖြင့် ထောနှောအပ်သော နို့ယနာဆွမ်း ဖြင့်။ သဟတ္ထော၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပေသိ၊ ပြီ။ သပ္ပပါရေသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ထေရော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘုတ္တာဝိနော၊ ၌။ ဩနံတပတ္တပါဏိနော၊ ၌။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ ပက္ကမိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိပိ၊ သူကြွယ်သည်လည်း။ “သေသကံ၊ သမံ၊ ကြွင်းသမံ၊ ကျန်ကို။ ဝိသဇ္ဇေထာတိ၊ (သူတပါးတို့အား) ပေးကမ်းစွန့်ကြဲကြပါကုန် လော့”ဟူ၍။ ဝတော၊ မှာကြားပြောဆို၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဝါ၊ တို့သို့။ အနုဗန္ဓံ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ ဥက္ကံ၊ ပူသည်။ ကုသိတံ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘောဇနံ၊ သောဇဉ်ကို။ ဘုတ္တာဝိနော၊ သုံးဆောင်ပြီးကုန်သော သူတို့သည်။

ပဝေလိယမာနေန၊ ပင်ပန်းနှမ်းနယ်သော။ ဝါ၊ တွန့်တိုဆုတ်နှစ်သော ။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ ယထာ၊ သွားကုန်သကဲ့သို့။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ တေ စ ဘိက္ခု၊ တို့သည်လည်း။ ပဝေလိယမာနေန၊ ပင်ပန်းနှမ်းနယ်သော။ ဝါ၊ တွန့်တိုဆုတ်နှစ် သာ။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ မညော၊ ကြွသွားကုန်ရောင်တကား။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ။ အာယသ္မာ မဟကော၊ အရှင်မဟကသည်။ တသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်း၌။ သဗ္ဗနဝကော၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့အောက်ငယ်သည်။ ဝါ၊ အငယ်ဆုံးသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ အထ ခေါ်၊ ။ အာယသ္မာ မဟကော၊ သည်။ မာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ “ဘန္တေ ထေရ၊ အ ဘုရားမဟာထေရံ။ သီတကော၊ အေးသော။ ဝါတော စ၊ လေသည်လည်း။ ဝါယေယျ၊ လာဌားအံ့။ ဝါ၊ တိုက်ခတ်ဌားအံ့။ သာဓု ခေါ်၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရ၏။ အဗ္ဗသမ္ပိလာပေါ စ၊ မိုးတိမ်လွှာသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ (သာဓု ခေါ်၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။) ဒေဝေါ စ၊ မိုးသည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်။ ဗုသာယေယျ၊ တွေ့ထိရပါမူကား (ရွာပါမူကား)။ (သာဓု ခေါ်တိ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။)” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာရုသော မဟက၊ ငါ့ရှင်မဟက။ သီတကော၊ သော။ ဝါတော စ၊ လေသည်လည်း။ ယံ ဝါယေယျ၊ အကြင်လာရ၏။ ဝါ၊ အကြင် တိုက်ခတ်ရ၏။ (တေ၊ ဤသို့လာခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဤသို့တိုက်ခတ်ခြင်းသည်။) သာဓု ခေါ်၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရ၏။ အဗ္ဗသမ္ပိလာပေါ စ၊ သည်လည်း။ ယံ အဿ၊ အကြင်ဖြစ်ရ၏။ (တေ၊ ဤသို့မိုးတိမ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ်၊ သာလျှင်တည်း။) ဒေဝေါ စ၊ သည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်။ ယံ ဗုသာယေယျ၊ အကြင် ရွာရ၏။ တေ၊ ဤသို့မိုးရွာခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ်၊ သာလျှင်တည်း။ အထ ခေါ်၊ ။ အာယသ္မာ မဟကော၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင် သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (အဘိသင်္ခယမာနေ၊ ပြုပြင်ဖန်ဆင်းအပ်သည်ရှိသော်။) သီတကော၊ သော။ ဝါတော စ၊ သည်လည်း။ ဝါယံ၊ လာပြီ။ ဝါ၊ တိုက်ခတ်ပြီ။ အဗ္ဗသမ္ပိလာပေါ စ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရပြီ။ ဒေဝေါ စ၊ သည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်။ ဗုသိ၊ ပြီ။ တထာဂ္ဂံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အဘိသင်္ခါရံ၊ ပြုပြင်ဖန်ဆင်းအပ်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ။ စိတ္တံ၊ ဟေ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ အား။ “ယော ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ဤရဟန်းအပေါင်း၌။ သဗ္ဗနဝကော၊ အငယ်ဆုံးတည်း။ တဿ၊ ဇီ။ အယံ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ ဤတန်ခိုးအာနုဘော်သည်။ ဝေဂ္ဂပေါတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဇီ”ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သော အကြံအစဉ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ။ အာယသ္မာ မဟကော၊ သည်။ အာရာမံ၊ ကျောင်းသို့။ သမ္မာပုဏိတော၊ ရောက်၍။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ “ဘန္တေ ထေရ၊ အရှင်ဘုရားမဟာထေရံ။ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်။ အလန္တိ၊ သင့်တော်လောက်ပြီလော”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊လျှောက်ထားပြီ။ အာရုသော မဟက၊ က။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ အလံ၊ သင့်တော်ပြီ။ အာရုသော မဟက၊ က။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အာရုသော မဟက၊ က။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ပူဇိတံ၊ ပူဇော်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ယထာဝိဟာရံ၊ အကြင် အကြင်

၁။ ပဝေလိယမာနေနာဘိ ပဒ္ဓိလိယမာနေန (၄)။ ပဒ္ဓိလိယမာနေနာဘိ ပဒ္ဓိကံသေန ဝိသေသရနန ဝိလိယမာနေန ကာယေန (၄)။

မိမိ မိမိဘို့အား လျော်သောကျောင်းသို့။ အကမံသု၊ ကြွသွားကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာကောပိ၊ သည်သည်။ သကံ၊ မိမိနေရာဖြစ်သော။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားလေပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာ မဟာ... သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇ်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ မဟာကံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ဌံ။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသီဒော ခေါ၊ သော။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မာ မဟာကံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဣ၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အယျော မဟာကော၊ အရှင်မဟာကသည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဥတ္တရံမနုဿဓမ္မံ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော။ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာကို။ ဒဿေတုတိ၊ ပြတော်မူပါလော့”ဟူသော။ တေ၊ ဣမကားကို။ အဝေါစ၊ တောင်းပန် လျှောက် ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တံ၊ သည်။ အာလိန္န၊ ကျောင်းဦး၌။ ဥတ္တဗုသကံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်၌။ တိကကလာပံ၊ မြက်ထုံကို။ ဩကာသေဟိ၊ ဖရိုဖရဲဖြန့်ကြဲလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ခန့်ဘော်မူ၏။ “ဘန္တေ၊ ဣ၊ ဧဝံ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ ဟူ၍။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မာတော မဟာကဿ၊ ဇ် (စကားကို)။ ပဋိသုတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာလိန္န၊ ကျောင်းဦး၌။ ဥတ္တဗုသကံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်၌။ တိကကလာပံ၊ မြက်ထုံကို။ ဩကာသေသိ၊ ဖရိုဖရဲဖြန့်ကြဲလေပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ မဟာကော၊ သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သုစိဆဋိကံ၊ တံခါးကြည် မင်းတုတ် ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဝါ၊ ချ၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (အဘိသင်္ခရိယမာနေ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သည်ရှိသော်။) တာလန္တိဂ္ဂဋေန စ၊ သံကောက်ပေါက်(သော့ပေါက်)မှ၎င်း။ အဂ္ဂန္တရိကာယ စ၊ တံခါးကြားမှ၎င်း။ အဓိ၊ မီးလျှံသည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ တိသာနိ၊ မြက်ဘို့ကို။ ဈာပသိ၊ မီးလောင်စေ၏။ ဥတ္တရာသကံ၊ ကို။ န ဈာပသိ၊ မီးမလောင်စေ။ တသာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးပုဂံဝင်းခြင်းကို။ အဘိသင်္ခရိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဥတ္တရာသကံ၊ ကို။ ပပေါဋေတွာ၊ ခါ၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိပ်လန့်သည်။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ဖြစ်သောကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိသည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။) ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ မဟာကော၊ သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ စိတ္တံ၊ သော။ ဂဟပတိ၊ ကို။ “ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ စိတ္တောသော၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်။ အလံ၊ တော်ပြီလော”။ ဣတိ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ မဟာက၊ အရှင်ဘုရားမဟာက။ စိတ္တောသော၊ ဖြင့်။ အလံ၊ သင့်တော်ပြီ။ ဘန္တေ မဟာက၊ က။ စိတ္တောသော၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ မဟာက၊ က။ စိတ္တောသော၊ ဖြင့်။ ပုဇိတံ၊ ပြီ။ (အဘိရမတုမု ကလျာဏံ ဝုစ္စတိ ဂဟပတိတိ ဝါကျ။ အထ ခေါ မှ န ပုန ပစ္စာဂစ္စိတိ ဝါကျတို့ကို နောက် ဆုတ်အတိုင်းပေးလေ။)

စတုတ္ထံ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပဌမကာမဘူသုတ်

၃၄၇။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ကာမဘူ၊ အရှင်ကာမဘူသည်။ မစ္စိကာသဏ္ဍော၊ အပ္ပာဋကဝနေ၊ ဌံ။ ဝိဟာရတိ၊ ဇ်။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပ။ အာယသ္မာ ကာမဘူ၊ သည်။

၁။ အာလိန္နံ ပုဒံ။ အံ-ဋ္ဌ ၃၊ နှာ ၃၁၆။ ၂။ အဂ္ဂန္တရိ ကာရိန္။ အံ-ဋ္ဌ ၃၊ နှာ ၃၀၆။

“ဂဟပတိ၊ သုကြွယ်။ ‘နေလင်္ဂါ၊ အပြစ်ကင်းသောအင်္ဂါ(အစိတ်အပိုင်း)ရှိသော။ သေတပစ္စာဒေါ၊ ပြုသော အစိုးရှိသော။ ကောဇရာ၊ တခုသောအကန်ရှိသော။ ရထော၊ ရထားသည်။ ဝတ္တတိ၊ လည်၏။ အနိယံ၊ ဆ... မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆိန္ဒသောတံ၊ တဏှာ တည်းဟူသော အလျဉ်ကို ဖြတ်ပြီးသည် ဖြစ်၍။ အဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ မရှိသည်ဖြစ်၍။ အာယန္တံ၊ လာသောသူကို။ ပဿာတိ၊ ရှုပါလော့’ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ (ဘဂဝတာ သည်။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဂဟပတိ၊ သုကြွယ်။ (ဘဂဝတာ၊ သည်။) သံခိုတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဂမဿ၊ ဤဂါထာပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော န ခေါတိ၊ မှတ်သားအပ်ပါသနည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတံ ကိ န ခေါ၊ ဟောတော်မူအပ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သုကြွယ်။ ဧဝံ၊ မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေထော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ယာဝ၊ အကြင် မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ အဿ၊ ထိုဂါထာပါဠိ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ (အဟံ၊ သည်။) ပေက္ခာမိ၊ ရှုဆင်ခြင်ပါအံ့။ (တာဝ၊ လုံး။) မဟုတ္တံ၊ တစေ့မျှ။ (တံ၊ သည်။) အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ ခေါ၊ ဤ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ မဟုတ္တံ၊ တစေ့မျှ။ တုက္ခိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဟုတံ၊ ဖြစ်၍။ အာယသန္တံ ကာမဘုံ၊ ကို—

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ “နေလင်္ဂန္တိ ဧတံ၊ နေလင်္ဂ”ဟူသောဤအမည်သည်။ သီလာနံ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော သီလတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ “သေတပစ္စာဒေါတိ ဧတံ၊ သေတပစ္စာဒေါ”ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ “ကောရေတိ ဧတံ၊ ကောရေ”ဟူသောဤအမည်သည်။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ “ဝတ္တတိတိ ဧတံ၊ ဝတ္တတိ”ဟူသော ဤအမည်သည်။ အဘိက္ခမပဒိက္ခမဿ၊ ရွှေသို့ တက်ခြင်း၊ နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ “ရထောတိ ဧတံ၊ ရထော”ဟူသော ဤအမည်သည်။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဿ၊ အမိအဘတို့၏ သက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော။ ဩဒနကုမ္မာသုပယဿ၊ ထမင်း၊ မုဒယာ မှံတို့ဖြင့် ကြီးပွားစေအပ်သော။ အနိစ္စုစ္စာဒနပရိမဒ္ဒန ဘေဒန ဝိဒ္ဓိသန ဓမ္မဿ၊ မမြဲသော သဘော၊ မကောင်းသောအနံ့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ နံသာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော သဘော၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ ညောင်းညာကျင်နာခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ ဆုတ်နယ်အပ်သော သဘော၊ ပြိုကွဲ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊ လေးပါးသော မဟာဘူတတို့ဖြင့် ပြီးသော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဖုဂေါ၊ ဖုဂသည်။ နိဇော၊ ဆင်းရဲမည်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ နိဇော၊ ၎င်း။ မောဟော၊ မောဟသည်။ နိဇော၊ ၎င်း။ ဝိကာသဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါတများရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊

၁။ သေတော ပစ္စာဒေါ တေဿာတိ သေတပစ္စာဒေါ။ ပစ္စာဒေါတိ ရထာယ ဥပရိ အတ္တရိတဏှမ္ပလာဒိ။ ဝေကာ သတိသင်္ခါတော အရေ တေဿာတိ ကောရော။ ဝတ္တတိသိ ပဝတ္တတိ။ ပရိတ္တိသနံ၊ ဝေင်္ဂခြင်းအကျိုးငှါ ဝတ္တတိဟု ချီသည်။ ထိုကြောင့် ဝတ္တတိဟုပြင်၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။
 ရထောတိ ထေရဿ အတ္တဘာဝံ သန္ဓာယ ဝဒတိ။ အနိသန္တိ နိဇုက္ခံ။ ဝတ္တနံ ဝဒတိ။ (ဥဒါနံ ဋ္ဌမျက်နှာ ၃၃၃၊ ၃၃၄။)

ရဟန်းသည်။ တေး ထိုဆုဂဒေါသ မောဟတည်းဟူသော ဆင်းရဲတို့ကို။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်
 ကုန်ပြီ။ ဥစ္စိန္တုပုလား၊ အမြစ်အရင်းကိုဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ
 ကျင်းကဲ့သို့ပူအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံကတာ၊ တစန်မဖြစ်ခြင်းကိုပူအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိံ . . . နောင်
 အခါ၌။ အနုပ္ပိဒမော၊ မပြုခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ခိဏာသဝေါ၊ သော။
 ဘိက္ခု၊ ကို။ “အနိသောတိ၊ ဆင်းရဲမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်”ဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုန်း။
 “အာယန္တန္တိ တေ၊ အာယန္တ”ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။
 အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုန်း။ “သောတောတိ တေ၊ သောတ”ဟူသော ဤအမည်သည်။
 တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ခိဏာသဝော၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ သာ၊
 ထိုတဏှာကို။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခိဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။
 “ဆိန္ဒသောတောတိ၊ တဏှာတည်းဟူသောအလျှင်ကို ဖြတ်ပြီးသူ”ဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊
 ဘုန်း။ ဘုန်း။ သည်။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မည်၏။ ဒေါသော၊ သည်။ ဗန္ဓနံ၊ ၏။ မောဟော၊
 သည်။ ဗန္ဓနံ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခု၊ ကို။ “အဗန္ဓနောတိ၊ အနှောင်အဖွဲ့မရှိသူ”ဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။
 ဘန္တေ၊ ဘုန်း။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ “နေလဂေါ၊ ပ။ အဗန္ဓနန္တိ၊ နေလဂေါ၊ ပ။ အဗန္ဓနံ”
 ဟူသော။ ယံ တံ၊ အကြင်ဂါထာစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ (ဂါထာအနက်
 ပေးခဲ့ပြီ။)

ဘန္တေ၊ ဘုန်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ဣမဿ၊ ၏။
 အတ္ထံ၊ ကို။ (အဟံ၊ သည်။) ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့လျှောက်ထားပြီး။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပ။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်
 မူပြီ။

ပဉ္စမံ ဝါရုပျောက်သောသုတ်တင်

၆-စုတိယကာမဘူသုတ်

၃၄၈။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော၊ သော။ စိတ္တော၊ သော။
 ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ကာမဘုံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုန်း။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ကတိ
 နု ခေါတိ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိပါကုန်သနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊
 လျှောက်ထားပြီး။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရ
 ၎င်း။ ဝစီသင်္ခါရော၊ ဝစီသင်္ခါရ၎င်း။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ စိတ္တသင်္ခါရ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော ခေါ၊
 ဆုံးပါးထို့ပင်တည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့ပြောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ တလုံးအကြေကြံ။) “ဘန္တေ၊ ဘုန်း။ သုဇ္ဇတိ
 ခေါ၊ ကောင်းပပြီဘုရား”ဟူ၍။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မတော ကာမဘူထာ၊
 ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားကို။ အဘိနန္ဒိတော၊ ဇာလွန်နှစ်သက်၍။ အနမောဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်၍။
 အာယသ္မန္တံ ကာမဘုံ၊ ကို။ ဥတ္တရိံ၊ ထိုထက်အလွန်ဖြစ်သော။ “ဘန္တေ၊ ဘုန်း။ ကတမော၊ အဘယ်
 တရားသည်။ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရမည်ပါသနည်း။ ကတမော၊ သည်။ ဝစီသင်္ခါရော၊
 မည်ပါသနည်း။ ကတမော၊ သည်။ စိတ္တသင်္ခါရောတိ၊ နည်း”ဟူသော။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ အပုစ္ဆံ၊
 ဘေးလျှောက်ပြီး။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဿာသပဿာသာ၊ ထွက်သက်လေ၊ ဝင်သက်လေတို့သည်

(ဝိနည်း ၄ အလို)။ ဝါ၊ ဝင်သက်လေ၊ ထွက်သက်လေတို့သည် (သုတ္တန် ၄ နှင့် ဓာတ်ကျမ်းအလို)။ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရမည်၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ ဝိတကပ်ဝိစာရတို့သည်။ ဝေဓနာ၊ ဝေဓနာသင်္ခါရမည်၏။ သညာ စ၊ သညာသည်၎င်း။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာသည်၎င်း။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ စိတ္တသင်္ခါရမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရာဇး။ သာဓုတိ ခေါ၊ ဟူ၍။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ပ။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ “ဘန္တေ၊ ရာဇး။ ကသ္မာ၊ အဘယံ၊ ကြောင့်။ အဿာသပဿာသာ၊ တို့သည်။ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရမည်ပါသနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဝေဓနာ၊ ဝေဓနာသင်္ခါရမည်ပါသနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ စ၊ သည်၎င်း။ ဝေဒနာ စ၊ သည်၎င်း။ စိတ္တသင်္ခါရောတိ၊ စိတ္တသင်္ခါရမည်ပါသနည်း” ဟူသော။ ပဉ္စ၊ ကိ။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဿာသပဿာသာ၊ ဝင်သက်လေ၊ ထွက်သက်လေဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဧတေ ဓမ္မော၊ ထိုတရားတို့သည်။ ကာယိကာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်၏။ ကဿပဋိဗ္ဗော၊ ကိုယ်၌မို့ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿာသပဿာသာ၊ တို့သည်။ ကာယသင်္ခါရော၊ မည်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝိတက္ကတော၊ ကြံဆ၍။ ဝိစာရေတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ပစ္စာ၊ နေ့ကံမ။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘိန္တတိ၊ မြှောက်ဆို၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဝေဓနာ၊ ဝေဓနာသင်္ခါရမည်၏။ သညာ စ၊ သည်၎င်း။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာသည်၎င်း။ (ဣတိ၊ သိ။ ဒေ၊ ကုန်သော။) ဧတေ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ စေတသိကာ၊ စိတ်၌ယှဉ်ကုန်၏။ စိတ္တပဋိဗ္ဗော၊ စိတ်ကိုမို့၍ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ စ၊ သည်၎င်း။ ဝေဒနာ စ၊ သည်၎င်း။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ မည်၏။

ဘန္တေ၊ ရာဇး။ သာဓု၊ စူ။ ပ။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ “ဘန္တေ၊ ရာဇး။ ကထံ ပန၊ အဘယံသို့လျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓမာပတ္တိ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ချုပ်ပြစ်သော နိရောဓသမာပတ်သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း” ဟူသော။ ပဉ္စ၊ ကိ။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာ ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ချုပ်ပြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ “အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကိ။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ ဝင်စားအံ”။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ “အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကိ။ သမာပဇ္ဇာမိ၊ ဝင်စား၏”။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ “အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကိ။ သမာပန္နော၊ ဝင်စားပြီ”။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဝါ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝေဒနာမို့ ရှေးအဘို့၌ပင်လျှင်။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တထတ္တာယ၊ ထိုနိရောဓသမာပတ်အကျိုးငှါ။ ဥပနေတိ၊ ရှေးရှု့ဆောင်၏။ တထာ၊ ထိုပိုင်းခြားတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (တံ) စိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ကို။ ဝါ၊ သည်။ ဘာဝိတံ၊ ပူးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

၁။ အဿာသောတိ ဟေ နိက္ခာနဝါတော။ ပဿာသောတိ အန္တော ပဝိသနဝါတောတိ ဝိနယဉ္စကထာယံ ဝုတ္တံ။ သုတ္တန္တဉ္စကထာယု ပန ဥပ္ပုဒ္ဓါပါဠိယာ အာဂတံ၊ တတ္ထ သဗ္ဗေသမ္ပိ။ ပ။ ဝေဒိတော။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၄ ၁-မျက်နှာ ၂၆၃။)

သသ ပါဏနော၊ သသ၊ သသဓာတ်သည်။ ပါဏနော၊ ရှု၊ ရှိုက်ခြင်း၌ဖြစ်၏။ (ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ။) သသဓာတ် ရှု၊ ရှိုက်၍ ရစ်ရဲတို့ကိုဟော၏။ အာယုဉ္စ သသဓာတ်ကာ၊ မျှ။ အန္တောပဝိသနဝါတ တာယာ ဟော၏။ ပဗ္ဗေ၊ သောတလည်း ငိုက်၍ ဟေ၊ နိက္ခာနဝါတ တာကို ဟော၏။ ဝေ၊ ကြောင့် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ အလို အဿာ သကို ထွက်သက်လေ၊ ပဿာသကို ဝင်သက်လေဟုပေးသည်။ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာနှင့် ဝေထိကျမ်းအလို အဿာ သကို ဝင်သက်ပဿာသကို ထွက်သက်ဟုပေးသည်။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သာဓု၊ စူးပ၊ ဥတ္တရိံ၊ သော။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကိ။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဇိ။ ကသမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်သနည်း။ ယဒိ ဝါ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရသည်မှလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်လေသလော။) ယဒိ ဝါ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်မှလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ လော။) ယဒိ ဝါ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်မှလည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ လော”ဟူသော။ ဧတံ ပဌံ၊ ကိ။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီး၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကိ။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ဇိ။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ကာယသင်္ခါရော၊ သည်။ (နိရုဇ္ဈတိ၊ ဇိ။) တတော၊ မှ။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ဇိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သာဓု၊ စူးပ၊ ဥတ္တရိံ၊ သော။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ယွာယံ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မတော၊ သေ၏။ ကာလကံတော၊ သေခြင်းကိုပြုအပ်၏။ ယော စာယံ(ယော စ အယံ)ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကိ။ သမာပဇ္ဇော၊ ဝင်စား၏။ ဣမေသံ၊ ဤသုနစ်ဦးတို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အထူးသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်ပါနည်း”ဟူသော။ ပဌံ၊ ကိ။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီး၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယွာယံ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မတော၊ ဇိ။ ကာလကံတော၊ ဇိ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဇ္ဈော၊ ချုပ်ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဇ္ဈော၊ ငြိမ်းပြီ။ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဇ္ဈော၊ ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဇ္ဈော၊ ပြီ။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဇ္ဈော၊ ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဇ္ဈော၊ ပြီ။ အာယု၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ ပရိက္ခိဏော၊ ကုန်ပြီ။ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်သည်။ ဝုပသန္တာ၊ ငြိမ်းပြီ။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပရိဘိန္တာနိ၊ ဖရိုဖရဲပျက်စီးကုန်ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယော စ ခွါယံ(ယော စ ခေါအယံ)ဘိက္ခု၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကိ။ သမာပဇ္ဇော၊ ဇိ။ တဿပိ၊ ဇိလည်း။ ကာယသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဇ္ဈော၊ ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဇ္ဈော၊ ပြီ။ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဇ္ဈော၊ ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဇ္ဈော၊ ပြီ။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်။ နိရုဇ္ဈော၊ ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဇ္ဈော၊ ပြီ။ အာယု၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ အပရိက္ခိဏော၊ မကုန်။ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်သည်။ အဝုပသန္တာ၊ မငြိမ်း။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပရိဘိန္တာနိ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ကုန်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယွာယံ၊ သည်။ မတော၊ ဇိ။ ကာလကံတော၊ ဇိ။ ယော စာယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကိ။ သမာပဇ္ဇော၊ ဇိ။ ဣဓံ၊ ဤသည်ကား။ နေသံ၊ ထိုနစ်ဦးတို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အထူးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သာဓု၊ စူးပ၊ ဥတ္တရိံ၊ သော။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ကထံ ပန၊ လျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဠာနံ၊ ထခြင်းသည်။ ဟောတီတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း”ဟူသော။ ပဌံ၊ ကိ။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီး၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဠာဟန္တဿ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ဇိ။ “အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဠာဟံ၊ ထပါအံ”။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ “အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဠာဟာမိ၊ ထ၏”။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ “ဧဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဠိတော၊ ထအပ်ပြီ”။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဿ၊ အား။ ဝါ၊ ဇိ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို မဝင်စားမှီ ရှေးအဘိဉ္ဇာပင်လျှင်။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ တံ၊ ကိ။ တထတ္တာယ၊ ၎်။ ဥပနေတိ၊ ဇိ။ တထာ၊ အားဖြင့်။ (တံ)စိတ္တံ၊ ကိ။ ဝါ၊ သည်။ ဘာဝိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သာဓု၊ စူးပ၊ ဥတ္တရိ၊ သော။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ၊ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ဇီ။ ကတမေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပဌာ၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပြစ်ကုန်သနည်း။ ယဒိ ဝါ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရသည်မူလည်း။ ပဌာ၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။ ယဒိ ဝါ ဝစီသင်္ခါရော၊ မူလည်း။ ပဌာ၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။ ယဒိ ဝါ စိတ္တသင်္ခါရော၊ မူလည်း။ ပဌာ၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြင်သလော”ဟူသော။ ပဉ္စ၊ ကိ။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ၊ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ သည်။ ပဌာ၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇီ။ တတော၊ ထုံနှောင်မှ။ ကာယသင်္ခါရော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇီ။ တတော၊ မှ။ ဝစီသင်္ခါရော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သာဓု၊ စူးပ၊ ဥတ္တရိ၊ သော။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ၊ ဝုဋ္ဌတံ၊ တသော။ ဘိက္ခု၊ ကိ။ ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော။ ဖဿာ၊ ဖဿတို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေထိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (ပါဠိတော်၌ ဖဿာ ဖုသန္တိတိဟု ရှိရမည်။) ပဉ္စ၊ ကိ။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ၊ ဝုဋ္ဌတံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကိ။ သညတော၊ သညတမည်သော။ ဖဿာ၊ ဖဿ၎င်း။ အနိမိတ္တော၊ သော။ ဖဿာ၊ ၎င်း။ အပ္ပဏိဟိတော၊ သော။ ဖဿာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေထိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။ (ဣတိတလုံး-အကြေကြံ။)

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သာဓု၊ စူးပ၊ ဥတ္တရိ၊ သော။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ၊ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ဇီ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကံ နိန္နံ၊ အဘယ်၌ ညွတ်သည်။ ကိံ ပေါဏံ၊ အဘယ်၌ ကိုင်းသည်။ ကိံ ပဗ္ဗာရံ၊ အဘယ်၌ ရှိုင်းသည်။ ဟောတိတိ၊ ပြစ်ပါသနည်း”ဟူသော။ ပဉ္စ၊ ကိ။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ၊ ဝုဋ္ဌတဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဇီ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဝေကနိန္နံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ညွတ်သည်။ ဝိဝေကပေါဏံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ကိုင်းသည်။ ဝိဝေကပဗ္ဗာရံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ရှိုင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သာဓုတိ ခေါ၊ ဤ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မတော ကာမဘုဿ၊ ဇီ။ ဘာသိတံ၊ ကိ။ အဘိနန္ဒိတော၊ ဤ။ အနုမောဒိတော၊ ဤ။ အာယသ္မန္တံ ကာမဘုံ၊ ကိ။ ဥတ္တရိ၊ သော။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ အား။ ကတိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဗဟုပကားရတိ၊ များစွာကျေးဇူးပြုပါကုန်သနည်း”ဟူသော။ ပဉ္စ၊ ကိ။ အပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဗ္ဗါ၊ မချွတ်။ ပဌာ၊ စွာ။ ယံ၊ အကြင်ကားကို။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မေးထိုက်၏။ တံ၊ ကိ။ တံ၊ သင်သည်။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးလျှောက်၏။ အပိ စ၊ စင်စင်သော်ကား။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင်အား။ “ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ အား။

၁။ ဖလသမာပတ်သည် နိစ္စသုခစက္ခုသဘောမှ ကင်းဆိတ်သောကြောင့် သညတမည်၏။ ထိုဖလသမာပတ်၌ တကုန်ဖြစ်သော ဖဿကို သညတဖဿဟူ၍ ဆိုအပ်သည်။ တနည်း နိဗ္ဗာန်သည် ငှက်စသည်တို့မှ ကင်းဆိတ်သောကြောင့် သညတမည်၏။ ထိုသညတနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ပြစ်သော ဖလသမာပတ္တိသမ္ပဿသည်လည်း သညတမည်၏။ အနိမိတ္တ အပ္ပဏိဟိတဖဿမည်ပုံကိုလည်း သညတမည်ပုံကို နည်း၍ သော်၎င်း၊ ဥ-ရိ တို့ကို ရှု၍ သော်၎င်း သိလေ။

သမထော စ၊ သမထ၎င်း။ ဝိပဿနာ စ၊ ဝိပဿနာ၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒေ၊ ကုန်သော။
ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဗဟုပကာရာတိ၊ ကျေးဇူးပြုကုန်၏"ဟူ၍။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ပြေဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်ထော်ပူပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဂေါဒတ္တသုတ်

၃၄၉။ ဧဝံ၊ ဘော။ သမယံ၊ ဌံ။ ပ။ အာယသ္မာ ဂေါဒတ္တော၊ အရှင်ဂေါဒတ္တသည်။ (အတ္ထိ၊
၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ခါမိ၊ ပြီ။ ပ။ အာယသ္မာ ဂေါဒတ္တော၊ သည်။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။
အပ္ပမာဏာ၊ အပ္ပမာဏဟုဆိုအပ်သော။ ယာ စာယံ(ယာ စ အယံ)စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်ဇိတ်၏
ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းသည်၎င်း။ အာကိဉ္ဇညာ၊ အာကိဉ္ဇညဟု ဆိုအပ်သော။ ယာ စ စေတော
ဝိမုတ္တိ၊ သည်၎င်း။ သုညတ၊ သုညတဟုဆိုအပ်သော။ ယာ စ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်၎င်း။ အနိ-
မိတ္တာ၊ အနိမိတ္တဟုဆိုအပ်သော။ ယာ စ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣမေ
ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ နာနတ္တာ၊ ထူးသောအနက်ရှိကုန်သလော။ နာနာဗျူနာ၊ ထူးသော
သဒ္ဓါရှိကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဧကတ္တာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗျူနမေဝ၊
သဒ္ဓါမျှသည်သာလျှင်။ နာနန္တိ၊ ထူးပါသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မေးတော်
ပူပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ယံ ပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊
ဝံ၍။ နာနတ္တာ စေဝ၊ ထူးသောအနက်သည်းရှိကုန်၏။ နာနာဗျူနာ စ၊ ထူးသော သဒ္ဓါလည်းရှိ
ကုန်၏။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ယံ ပရိ-
ယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ရှိ။ ဧကတ္တာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်၍။ ဗျူနမေဝ၊ သာလျှင်။ နာနံ၊ ထူး၏။
(သော) ပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေဆိုပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ယံ ပရိယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ရှိ။ နာနတ္တာ စေ၊ ကုန်၏။
နာနာဗျူနာ စ၊ ကုန်၏။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊
ဘုရား။ ဣမေ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။
စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧဝံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ပရိတွာ၊ နှံ့စေ၍။ ဝိဟရတိ၊
နေ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအရပ်မျက်နှာကို။ တထာ၊ တူ။ တတိယံ၊ ကို။
တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ ကို။ (ပရိတွာ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၎င်း။ အဓော၊
အောက်၌၎င်း။ တိရိယံ၊ ဖိလား၌၎င်း။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသောအရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံ
သော သတ္တဝါတို့၌မိမိနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့နှင့် ယှဉ်သော။
သောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ် သို့ ရောက်
သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိ
သော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ပရိတွာ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ကရုဏာ
သဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ပ။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်
တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ပ။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊

၁။ သဗ္ဗတ္တတာယာထံ သဗ္ဗေသု ဟိနမဇ္ဈိကဋ္ဌာသတ္တပဗ္ဗတ္တာဝိပုသောဒေသု အတ္တတာယ။ "အယံ
ပရသတ္တော"ထံ ဝိဘာဂံ အကတော အတ္တသမတယာထံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သဗ္ဗာဝန္တံ သဗ္ဗသတ္တဝန္တံ သဗ္ဗ
သတ္တယတ္တံ အတ္တော။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၄ ၁-မျက်နှာ ၃၀၁၊ ၃၁၂။)

ပြင်းပင်္ဂဟရတိ၊ ဇိ၊ ဘန္တေ၊ ဘု၊ အယံ၊ ဤဗြဟ္မဝိဟာရတရားကို။ အပ္ပမာဏာ၊ ပျံ့နှံ့စေခြင်း၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ စိတ်၏လောသာတို့မှလွတ်ခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘန္တေ၊ ဘု၊ အာကိဉ္ဇညာ၊ သော။ ဇေ ှာဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ဘု၊ ဣ၊ ခန္ဓံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနဈာန်ကို။ သမေတိက္ကမ္မ၊ လွန်ပြောက်၍။ “ကိဉ္ဇိ၊ စိုးစဉ်းမျှသော အင်ကြင်းသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ”။ ဣတိ၊ ဤသို့ပါးစေ၍။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ အာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပန္တ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ၊ ဘန္တေ၊ ဘု၊ အယံ၊ ဤအာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်ကို။ အာကိဉ္ဇညာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘန္တေ၊ ဘု၊ သုညဘာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ဘု၊ ဣ၊ ခန္ဓံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဝညဂတော ဝါ၊ တောသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဓူက္ခမူလဂတော ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ သုညာဂါရဂတော ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ “ဣဒံ၊ ဤတေဘူမကသင်္ခါရတရားအပေါင်းသည်။ အတ္တေန ဝါ၊ (ငါ သူ တပါး ယောက်ျား မိန်းမဟု ဆိုအပ်သော)အတ္တမှ၎င်း။ အတ္တနိယေန ဝါ၊ (သင်္ကန်း သပိတ် ပရိက္ခရာ ကိုယ်အင်္ဂါ စသော)အတ္တ၏ ဥစ္စာမှ၎င်း။ သုညန္တိ၊ ဆိတ်၏”ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဇကုတံ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဘန္တေ၊ ဘု၊ အယံ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်ခြင်းကို။ သုညဘာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘန္တေ၊ ဘု၊ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ဘု၊ ဣ၊ ခန္ဓံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ ရာဂစသော အာရုံမရှိသော။ ဇေတောသမာဓိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ဥပသမ္ပန္တ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘန္တေ၊ ဘု၊ အယံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့် နေခြင်းကို။ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘု၊ ယံ ပရိယာယံ၊ ကိ။ အာဂမ္မ၊ ချံ။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနတ္တာ ဝေဝ၊ လည်း ရှိကုန်၏။ နာနာဗျုဉ္ဇာ စ၊ လည်းရှိကုန်၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည် ပင်တည်း။

ဘန္တေ၊ ဘု၊ ယံ ပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကေတ္တာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်၏။ ဗျုဉ္ဇနမေဝ၊ သစ္စါမျှသည်သာလျှင်။ နာနံ၊ ထူး၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ဘု၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ပမာဏကရဏော၊ အတိုင်းအရှည်ကို ပြုတတ်၏။ ဒေါသော၊ သည်။ ပမာဏကရဏော၊ တတ်၏။ မောဟော၊ သည်။ ပမာဏကရဏော၊ တတ်၏။ ဝိကာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ တေ၊ ထိုရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကို။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္စိန္တမူလာ၊ အမြစ်အင်းကိုပယ်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလာဝတ္ထု၊ ကတော၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကျင်းကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံကတော၊ တမန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယထိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘု၊ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ အပ္ပမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တာသံ၊ ထိုအပ္ပမာဏစေတောဝိမုတ္တိတို့တွင်။ အက္ခပ္ပံ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တ

ဇလစေတောဝိမုတ္တိကို။ အဂ္ဂံ(အဂ္ဂါ)၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အက္ခယ၊ သော။ သာ ခေါ် ပန စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ရာဂေ၊ ရာဂမှ။ သုညာ၊ ဆိတ်၏။ ဒေါသေန၊ မှ။ သုညာ၊ ၏။ မောဟေန၊ မှ။ သုညာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာဂေါ၊ သည်။ ကိဉ္ဇနံ၊ နိပ်စက်တတ်၏။ ဒေါသော၊ သည်။ ကိဉ္ဇနံ၊ ၏။ မောဟော၊ သည်။ ကိဉ္ဇနံ၊ ၏။ (တေ မှ အနုပ္ပါဒဓမ္မာအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ အာကိဉ္ဇညာ၊ နိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာအာရုံမရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ဟာသံ၊ ထိုအာကိဉ္ဇညစေတောဝိမုတ္တိတို့တွင်။ အက္ခယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တပလစေတောဝိမုတ္တိကို။ အဂ္ဂံ(အဂ္ဂါ)၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခယတိ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ နိမိတ္တကရဏော၊ သိကြောင်း အမှတ်နိမိတ်ကို ပြုတတ်၏။ ဒေါသော၊ သည်။ နိမိတ္တကရဏော၊ တတ်၏။ မောဟော၊ သည်။ နိမိတ္တကရဏော၊ တတ်၏။ (တေ မှ အနုပ္ပါဒဓမ္မာအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ယာဝတာ၊ ကုန်သော။ အနိမိတ္တာ၊ နိမိတ်မရှိတတ်သည့်တို့မှ ကင်းကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တာသံ၊ ထိုအနိမိတ္တစေတောဝိမုတ္တိတို့တွင်။ အက္ခယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ကို။ အဂ္ဂံ (အဂ္ဂါ)၊ ဟူ၍။ အက္ခယတိ၊ အပ်၏။ (သာ ခေါ် ပန မှ မောဟေနအထိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ယံ ပရိယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ဌံ။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဧကတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဗျုဒ္ဓနမေဝ၊ သာလျှင်။ နာနံ၊ ထူး၏။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ အယံ ခေါ်၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယဿ တေ၊ အကြင်သင်၏။ ပညာ စက္ခု၊ ပညာတည်းဟူသောမျက်စိသည်။ ဂမ္ဘိရေ၊ အနက် သဒ္ဓါ နှစ်ပါးစုံ အားဖြင့်နက်ခဲ့သော။ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်၌။ ကမတိ၊ ဆောင်စွမ်းနိုင်၏။ ဝါ၊ မြစ်၏။ (တဿ) တေ၊ ထိုသင်၏ အတွက် ။ လာသာ၊ အရတော်ပေစွ။ ပဟဂတိ၊ သူကြွယ်။ (တဿ) တေ၊ ထိုသင်၏ အတွက်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာလှလှပပစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

သတ္တမံ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသုတ်

၃၅၀။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋ၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ (ကိုယ်၏ရွှေအဘို့၌ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အဝတ်ရှိသော) နိဂဏ္ဌတက္ကတုန်းသည်။ မဟ-

၁။ ရာဂေါ ခေါ် ဘန္တေ ကိဉ္ဇနန္တိ ရာဂေါ ဥပ္ပဇိတ္တာ ပုဂ္ဂလံ ကိဉ္ဇတိ မဒ္ဓတိ ပလိဒန္တတိ၊ တသ္မာ ကိဉ္ဇနန္တိ ဝုတ္တော။ ပနဿာ ကိရ ဂေါဏဟိ ခလံ ဒွေါပေန္တာ "ကိဉ္ဇေဟိ ကပိလ၊ ကိဉ္ဇေဟိ ကာဠကာ"တိ ဝဒန္တိ။ ဧဝံ မဗ္ဗနဋော ကိဉ္ဇနဋောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ (၄။)

ကိဉ္ဇိ မဗ္ဗနေ။ ကိဉ္ဇေဟိ၊ ကိဉ္ဇယတိ။ ကိဉ္ဇနံ၊ အကိဉ္ဇဒနာ။ တတ္ထ ကိဉ္ဇနန္တိ ပလိဗောဓော၊ ကိဉ္ဇေဟိ သတ္ထေ မဒ္ဓတိတိ ကိဉ္ဇနံ။ ကိဉ္ဇနသဒ္ဓေါ မဗ္ဗနတ္ထေ ဝတ္တတိ။ (သဒ္ဓနိတိ ဓာတုမာလာ ၃-၂၉၁-၂။)

ကိဉ္ဇနသဒ္ဓါ မဗ္ဗနအနက်ကို ဟောသည်။ ကိဉ္ဇနံ ကိဉ္ဇေဟိ ယုပစ္စည်းသည် ကတ္တုသာဓန၌ သက်၏။ ကိဉ္ဇေဟိ သတ္ထေ မဒ္ဓတိတိ ကိဉ္ဇနံ၊ ကတ္တုသာသံ ဝိယုပ္ပလေ။

၂။ နိဂဏ္ဌောတိ ပရိမသာဂပဋိစ္စဒော။ (ထ-၄ ၃၊ နာ ၈၅။) အမှောက် ဂဏ္ဌနကိလေသော ပလိဒုဇ္ဈန-ကိလေသော နတ္ထံ၊ ကိလေသဂဏ္ဌနဟိတာ မယန္တိ ဧဝံ ဝါဒိတာယ လဒ္ဓနာမဝသေန နိဂဏ္ဌော။ နာဋဿ ပုတ္တောဟိ နာဋပုတ္တော။ (မ ၄ ၂၊ များနာ ၁၁၇။)

အမှောက် သညောဇနဂဏ္ဌော နတ္ထံတိ ဝါဒိနော ဗာဟိရဗုဇိတာ နိဂဏ္ဌော။ (ဒိ ၄ ၃၀ ၂၊ မျက်နှာ ၄၃။) နိဂဏ္ဌတက္ကတုန်းဟူသည် ကိုယ်၏ရွှေခိုင်း၌သာ အဝတ် ဝတ်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာစသော အနှောင်းအဖွဲ့ မရှိဟု အံ့ပျော်သော ဗာဟိရဗုဇိတသိက္ခိမျိုးတည်း။

တိယာ၊ များစွာသော။ နိဂဏ္ဍပရိသာယ၊ နိဂဏ္ဍတက္ကတုန်းပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ မဇ္ဈိကာသဏ္ဍိ၊ မဇ္ဈိကာသဏ္ဍိအမည်ရှိသောတောအုပ်သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ “နာဠုပ္ပတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဍော၊ သည်။ မဟတိယာ၊ သော။ နိဂဏ္ဍပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ မဇ္ဈိကာသဏ္ဍိ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော ကိဗုတိ၊ အစဉ်အားဖြင့်ရောက်သတဲ့” ဟူသော ဤစကားကို။ အသောသံ ခေါ်။ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထ ခေါ်။ ဤ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ သမ္ပဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဥပါသကေဟိ၊ ဒါယကာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ နာဠုပ္ပတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဍော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီး။ ဥပသကံမိတော၊ ပြီး၍။ နာဠုပ္ပတ္တေန၊ သော။ နိဂဏ္ဍေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သမ္ပောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဟောပြောပြီး။ နိဂဏ္ဍော၊ သည်။ “ဂဟပတိ၊ သုက္ကယ်၊ တံ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ အဝိတက္ကော၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရော၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရနံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ငြင်းသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏” ဟူ၍။ သဒ္ဓဟသိ၊ ယုံကြည်သလော။ ဣတိ တေ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါ၊ ပြောဆိုပြီး။ ဘန္တေ၊ ထူး။ တော၊ ဤအရာ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်သဖြင့်။ “အဝိတက္ကော၊ သော။ အဝိစာရော၊ သော။ သမာဓိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ခေါ်။ ဝိတက္ကဝိစာရနံ၊ တို့၏။ နိရောဓော၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏” ဟူ၍။ န ခေါ် ဂစ္ဆာမိ၊ မသိပါ။

ဝေါ၊ ဤသို့။ ငုတ္တော၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ နာဠုပ္ပတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဍော၊ သည်။ ဥလ္လောကေတော၊ မော်ကြည့်၍။ “ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့။ ဣဒံ၊ ဤစိတ္တသုက္ကယ်ကို။ ပဿန္တူ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်လော့။ စိတ္တော၊ သော။ အယံ ဂဟပတိ၊ ဤသုက္ကယ်သည်။ ယာဝ(အတိဝိယ)၊ အလွန်လျှင်။ ဥဇုကော စ၊ ပြောင့်မတ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ခေါ်။) စိတ္တော၊ သော။ အယံ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယာဝ(အတိဝိယ)၊ လျှင်။ အသဋ္ဌော စ၊ မစဉ်းလဲသည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ခေါ်။) စိတ္တော၊ သော။ အယံ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယာဝ(အတိဝိယ)၊ လျှင်။ အမာယာဝိစ၊ သူတပါးတို့ကို မလှည့်ပတ်တတ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ခေါ်။) ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရော၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို။ နိရောဓော၊ ချုပ်စေအပ်၏ဟူ၍။ မညေယျ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဇာလေန၊ ကုန်ယက်ဖြင့်။ ဝါ၊ ပိုက်ကုန်ဖြင့်။ ဝါတံ ဝါ၊ လေကိုမူလည်း။ ဗာစေတဗ္ဗံ မညေယျ၊ တားမြစ်အပ်၏ ဟူ၍ အောက်မေ့မှတ်ထင်ရာ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရော၊ တို့ကို။ နိရောဓော၊ ချုပ်စေအပ်၏ဟူ၍။ မညေယျ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ရာ၏။ သော၊ သည်။ သကမုဋ္ဌိနာ၊ မိမိ၏ လက်ဆုတ်ဖြင့်။ ကံ၊ ယ၊ ကံ၊ မြစ်၏။ သောတံ၊ ရေအလျဉ်ကို။ အာဝါရေတဗ္ဗံ မညေယျာတိ၊ ပိတ်ပင်တားဆီးအပ်၏ဟူ၍ အောက်မေ့မှတ်ထင်ရာ၏” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြောဆိုပြီး။ ဘန္တေ၊ ထူး။ တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကို။ (တံ၊ သည်။) ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်ပါသနည်း။ ယံ ဉာဏံ ဝါ၊ အကြင်ညာဏ်သည်၎င်း။ ယာ သဒ္ဓါဝါ၊ အကြင်သဒ္ဓါတရားသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ခေါ်။) တေသု၊ ထိုညာဏ်သဒ္ဓါနှစ်ပါးတို့တွင်။) ဣတမံ၊ အဘယ်တရားသည်။ ပဏိတတရံ န ခေါ်၊ အထူးသဖြင့်

၁။ ဘဂဝတော သဒ္ဓါယာတိ ဘဂဝတံ သဒ္ဓါယာနိ။ သက္ကမိသက္က ကုသလာဒိယောဂေ ၅ ဝါဒ-နာ အရ သဒ္ဓါယအယဉ် ဆဋ္ဌိကို အတ္ထမုတ္တံသက်၏။ ထို့ကြောင့် ဘဂဝတံ သိကာ ဖွင့်သည်။

၂။ ဂစ္ဆာမိတိ အာဂစ္ဆာမိ၊ ဗုဒ္ဓာပိတိ အတ္တော။ (၆)

၉-အစေလောကဿပသုတ်

၃၅၁။ တေန ခေါ ပန သမယော၊ ထိုအခါ၌။ စိတ္တဿ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ နိ။ ပုရာဏ-
 ဂိဟိသဟာယော၊ ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါ။ အဆူခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသော။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်
 သော။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ မဇ္ဈိကာသဏ္ဍံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ စိတ္တော၊
 သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပုရာဏဂိဟိသဟာယော၊ သော။ အစေလော၊
 သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ မဇ္ဈိကာသဏ္ဍံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော ကိရာတိ၊ အစဉ်အားဖြင့်ရောက်သတံ”
 ဟူ၍။ အသောသိ ခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထ ခေါ၊ နိ။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊
 သည်။ ယေန၊ နိ။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ နိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။
 ဥပသကံမိတော၊ ပြီး၍။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေန၊ နိ။ သဒ္ဓိ၊ တက္က။ သမ္မောဒိဝမ်းပြောက်
 ဝမ်းသာပြောဟောပြီ။ ပ။ အစေလော၊ သော။ ကဿပံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ ကဿပ၊ အရှင်ကဿပ။ ပဗ္ဗဇိ-
 တဿ၊ ရဟန်းပြုသော (သင်အား)။ ဂိဝ စိရန္တိ၊ အဘယ်မျှကြာမြင့်ပြီနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိ။
 အဝေါ၊ မေးမြန်းပြောဆို၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ သော။ မေ၊ ငါအား။ တိ သ-
 မတ္တာနိ၊ သုံးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝဿာနိ၊ နှစ်တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်ပြီ။) ဣတိ၊
 ဤသို့ပြောဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘော၊ အား။ တိ သမတ္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဝဿေဟိ၊
 ဤနှစ်တို့ဖြင့်။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ အငိုယာ၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းငှါ ခွမ်းနိုင်သော
 ဉာဏ်အမြင်အထူးရှိသော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဖြစ်သော။ မနုဿဓမ္မော၊
 လူ့ဘွဲ့၏ ကုသိုလ်ကမ္မာထတရား နယ်ပါးထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော
 တရားသည်။ အတ္ထိ ပန၊ နှိုပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးမြန်း၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တိ သမတ္တေဟိ၊
 ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဝဿေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ သော။ မေ၊ အား။ နဂ္ဂေယျာ စ၊ အချည်းနီး
 အဝတ်မဝတ်သည်၏အဖြစ်မှ၎င်း။ မုဏ္ဍေယျာ စ၊ ကတုံးဦးပြည်းသည်၏ အဖြစ်မှ၎င်း။ ပါဝဠုနိပ္ပေါဋ္ဌ-
 နာယ စ၊ နှိ၌ထိုင်သောသူအား တင်ပါးအရပ်၌ ကပ်ငြိကုန်သော မြေမှန်စသည်တို့ကို ခါကြောင်း
 ဖြစ်သော ဥဒေါင်းမြီးရည်းမှ၎င်း။ အညတြ၊ ကြည်ထား၍။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ သော။
 အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော။ မနုဿဓမ္မော၊
 ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဘော်။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အစေလော၊ သော။ ကဿပံ၊ ကိ။
 “ဘော၊ အရှင်ကဿပ။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ ဝါ၊ ကိ။ သွာက္ခာတတာ၊ ကောင်းစွာဟော
 ကြားတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ အစ္ဆရိယံ ဝံဘ၊ အံဘွယ်ရှိပေစွာကား။ ဘော၊ အရှင်ကဿပ။
 ဓမ္မဿ၊ နိ။ ဝါ၊ ကိ။ သွာက္ခာတတာ၊ သည်။ အပ္ပုတံ ဝံဘ၊ မဖြစ်ဘူးပြီဖြစ်ပေစွာကား။
 တိ သမတ္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ဝဿေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နဂ္ဂေယျာ စ၊ မှ၎င်း။ မုဏ္ဍေယျာ စ၊ မှ၎င်း။
 ပါဝဠုနိပ္ပေါဋ္ဌနာယ စ၊ မှ၎င်း။ အညတြ၊ ၍။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ ရှိသော။
 အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ မနုဿဓမ္မော၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ ယတြဟိ န
 အဘဝိယနာမာတိ၊ မဖြစ်ဘုံ၏ဘကား” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြောဆိုပြီ။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဥပါသကတ္တံ၊ ဥပါသက၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂတဿ၊ ကပ်ရောက်သော။
 တုယံ၊ သင်အား။ ဂိဝ စိရပန၊ အဘယ်မျှကြာမြင့်ပြီနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း၏။ ဘန္တေ၊ ရား။
 ဥပါသကတ္တံ၊ သို့။ ဥပဂတဿ၊ သော။ မယုဒ္ဓိ၊ ငါအားလည်း။ တိ သမတ္တာနိ၊ ကုန်သော။
 ဝဿာနိ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်ပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တိ သမတ္တေဟိ၊

ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဝဿေဟိ၊ တို့ပြင့်။ ထေ၊ သင့်အား။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော။
 သော။ အဓိဂတော၊ သော။ ဖာသုဝိယာရာ၊ သော။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။
 ကောပိ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဂိဟိနောပိ။
 လူအားသော်လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်ပေ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဟိ၊ ဖြစ်နိုင်သည်မှန်ပေ၏။ အဟံ၊
 သည်။ ယာဝဒေဝ၊ လုံး။ အာကခါမိ၊ အလိုရှိ၏။ (တာဝဒေဝ၊ သာလျှင်။) ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ပ။
 တေတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇာ၊ စေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊
 ထက်။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ သစေ ခေါ်ပန ကရေယံ၊ အကယ်၍ပြုရ၏။
 (ဝေ၊ သော်။) “ယေန သံယောဇနေ၊ အကြင်သံယောဇဉ်နှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။
 စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂစ္ဆေယျ၊
 လာရ၏။ တံ သံယောဇနံ၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။
 ယံ ဗျာကရေယျ၊ အကြင် ဟောကြားတော်မူရ၏။ တေ၊ ဤသို့ဟောကြားတော်မူခြင်းသည်။
 ခေါပန၊ စင်စစ်။ အနစ္စရိယံ၊ မအံ့ဩလောက်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဝေလော၊ သော။
 ကဿပေါ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ သော။ ဂဟပတိ”၊ ကို။ “ဘော၊ အချင်းသူကြွယ်။ ဓမ္မဿ၊ ၎င်း။ ဝါ၊ ကို။
 သွာက္ခာတတာ၊ သည်။ အစ္စရိယံ ဝတ၊ တကား။ ဘော၊ အချင်းသူကြွယ်။ ဓမ္မဿ၊ ၎င်း။ ဝါ၊ ကို။
 သွာက္ခာတတာ၊ သည်။ အဗ္ဗုတံ ဝတ၊ တကား။ သြဒါတဝသနော၊ အဝတ်ဖြူကိုဝတ်သော။ ဂိဟိ၊
 လူသည်။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ သော။ ဖာသုဝိယာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း
 ဖြစ်သော။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဈာန်မင်္ဂလိလ်
 တရားထူးကို။ ယဗြဟိ အဓိဂမိဿတိ နာမ၊ ရတုံဘိသေး၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အဟံ၊ သည်။
 ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို။ သဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဇ္ဇံ၊
 ပညွင်း၏အဖြစ်ကို။ လဘေယျန္တိ၊ ရလိုပါ၏”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြောဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အဝေလံ၊ သော။ ကဿပံ၊ ကို။ အာဒါယ၊
 ခေါ်ယူ၍။ ယေန၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေန၊ သို့။
 ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ပြီး၍။ ထေရေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရားတို့။ အဝေလော၊ သော။ အဟံ ကဿပေါ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပုရာဏဂိဟိသ ဘယော၊
 ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါက အဆွေခင်ပွန်းပါတည်း။ ထေရာ၊ တို့သည်။ ဣမံ၊ ဤအဝေလကဏ္ဍကို။
 ပဗ္ဗာဇေန္တု၊ ရှင်ပြုကြပါစေကုန်လော့။ ဥပသမ္ပာဒေန္တု၊ ရဟန်းပြုကြပါစေကုန်လော့။ အဟံ၊
 သည်။ အဿ၊ ထိုအဝေလကဏ္ဍ၏ အသို့ငါ။ စိဝရဝိဇ္ဇာပတိသေနာသနဂိလာနပုစ္ဆယ-
 ဘေသဒ္ဓပရိက္ခာရာနံ၊ တို့၏။ ဥဿက္ကံ၊ ကြောင့်ကြကို။ ဝါ၊ လုံ့လကို။ ကရိဿာမိဘိ၊ ပြုပါအံ့”
 ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အဝေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊
 သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇံ၊ ရဟန်း၏
 အဖြစ်ကို။ အလတ္ထ၊ ရပြီ။ ဓပန၊ ဆက်၍အထူး ပြဆိုဦးအံ့။ အစိဗ္ဗပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းပြု၍
 မကြာမြင့်သေးသော။ အာယတ္တာ ကဿပေါ၊ အရှင်ကဿပသည်။ ဧကော၊ တယောက်ထီး
 တည်း။ ဝုပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မပေ့မလျော့သော သတိ
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာတာပံ၊ ကိလေသာတို့ကိုပုန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊
 နိဗ္ဗာန်သို့လေ့လာအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ န စိရဿေဝ၊ မကြာ
 မြင့်မီသာလျှင်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဝိုလ်နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုး

ကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အင်္ဂါရသွာ၊ အိမ်ယာတည်ထောင်လှ၏
 ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။
 အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗြု၊ ဒိယပရိယောသာနံ၊ မင်္ဂတည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏
 အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ သို့။ ဝိဒ္ဓေဝ ဓမ္မေ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန်အတ္တဘော၌
 သာလျှင်။ ဝါ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ(အဘိညာယ)၊ ထူးသော
 ဉာဏ်ဖြင့်ဆို၍။ သစ္စိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဗ္ဗေ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍။ ဝိယာသိ၊
 နေပြီ။ “(မေ၊ ငါ၏။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ဝိတာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ သည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊
 ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏိယံ၊ ပြုအပ်သောတဆယ့်ခြောက်ပါးသောမင်္ဂလိကံ။ ကထံ၊
 ငြိမ်အပ်ပြီ။ ဣတ္တတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသောမင်္ဂလိကံအကျိုးငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဘွယ်
 ကိစ္စသည်။ နာတိ၊ မရှိပြီ”ဟူ၍။ အဗ္ဘညာသိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိပြီ။ အာယသ္မာ ကဿပေါ၊
 အရှင်ကဿပသည်။ အရဟတံ(အရဟန္တာနံ)၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတဓေ၊ စ၊ တယောက်
 အပါအဝင်သည်။ ဟည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဂိလာနဝသနသုတ်

၃၅၂။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုခါ၌။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာဗာ-
 မိကော၊ ဖျားနာခြင်းရှိသည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဗာဠုဂိလာနော၊ ပြင်းစွာ
 နာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ အာရာမဒေဝတာ၊
 အရာမခံစောင့်နတ်တို့သည်၎င်း။ ဝနဒေဝတာ၊ တောစောင့်နတ်တို့သည်၎င်း။ ဝုက္ခဒေဝတာ၊ ဝုက္ခစိုး
 နတ်တို့သည်၎င်း။ ဩသမိတိဏဝနပ္ပတိသု၊ ပန်ခါ၊ ဇီးဖြူ အစရှိသော ဆေးပင်၊ ဩသံမြက်ပြိတ်မြက်
 အစပျားသာ မြက်ပင်၊ တောစိုးသစ်ပင်တို့၌ ။ အခိဝတ္တာ၊ စိုးအုပ်ရုံနေကုန်သော။ ဒေဝတာ၊
 နတ်တို့သည်၎င်း။ သင်္ဂမ္မ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ သမာဂမ္မ၊ ထိုထိုဆရပ်မှ ကောင်းစွာလာကုန်၍။
 စိတ္တံ၊ သော။ ဂဟပတိ၊ ကိုး။ “ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော။ အခါနံ၊ ကလ၌။
 စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရာတနာကို လည်စေတတ်သော။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ အထံ၊ ဖြစ်လှ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပဏိဓေဟိပ၊ (တောင့်တသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) မိတ်ကိုထားလော့”ဟူသော။ တေံ၊
 ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ စိတ္တော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ တာ အာရာမဒေဝတာ၊
 ထိုအရာမခံစောင့်နတ်တို့ကို၎င်း။ တာ ဝနဒေဝတာ၊ တို့ကို၎င်း။ တာ ဝုက္ခဒေဝတာ၊ တို့ကို၎င်း။
 ဩသမိတိဏဝနပ္ပတိသု၊ တို့၌။ အခိဝတ္တာ၊ ကုန်သေး။ တာ ဒေဝတာ၊ တို့ကို၎င်း။ “တမံ၊ ထို

၁။ ဤအနက်ကား ဤအဋ္ဌကထာဖွင့်စာရပေးအပ်သောအနက်တည်း။ အံ-ဋ္ဌ ၃၊ သတ္တကနိပါတ် စာပိုဒ်
 ၆၆-၌ ဩသမိတိ ဩသဓေက္ခာယ ဩသမိသမ္ပါ၏ ဇာတ်ကို မဟောရာ၌ ရောဂါပျောက်ကြောင်း ဆေးပင်ဟော
 ဟု တိုက်ရိုက်ဖွင့်၏။ ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဇာတ်ဟော ဩသမိအဖွင့် မဟုတ်၊ ဇာတ်ကို မဟောသော
 ဩသမိသမ္ပါဟု ဆိုရ၏။ ထိုအရကိုလည်း ဇီးဖြူပန်ခါပင် သည်ကို ကောက်ပြတော်မူ၏။ အဘိဓာန် ၅၄၁-
 ၅၅၂-ပါထာတို့ကို ဝုလေ။ အံ-ဋ္ဌ ၃ သတ္တကနိပါတ် ၆၆-၌ တိဏထရ ထပ၌ အနုစိသော ထန်းပင် အနံ့ပင်
 စသည်တို့ကို ကောက်ယူ ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ၎င်း အံ-ဋ္ဌ ၃ အရ ဩသမိတိဏဝနပ္ပတိသု ဆေးပင်၊ ထပ၌ အနုစိ
 ရှိသော ထန်း၊ အနုစိ အစရှိသော သစ်ပင်၊ တောစိုးသစ်ပင်တို့၌ဟူ၍ ပေးလေ။

ကြောမင်း၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ အပြုမရှိ။ တမ္ပိ၊ ထိုကြောမင်း၏ အဖြစ်သည်လည်း။
 အဗ္ဗုဝံ၊ အပြုတည်ခြင်းသဘောမရှိ။ တမ္ပိ၊ ထိုကြောမင်း၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝါ၊ သည်လည်း။
 ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဂမနိယန္တိ၊ သွားထိုက်၏”ဟူသော။ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊
 ပြောဆိုပြီ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝိတ္တဿ၊ သော။ ဂဟပတိနော၊ ဤ။ မိတ္တာမစွာ၊
 အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျမ်းဝင်သောသူတို့သည်၎င်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ မိဆွေတမျိုးဖြစ်သော
 သူတို့သည်၎င်း။ စိတ္တံ၊ သော။ ဂဟပတိံ၊ ကို။ “အယုပုတ္တ၊ အရှင်သား။ သတိံ၊ သတိကို။
 ဥပဋ္ဌပေဟိ၊ အာရုံသို့ချော့ရွက်၍သည်အပါလော့။ မာ ဝိပ္ပလပီတိ၊ မမြည်ဘမ်းပါလင့်”ဟူသော။
 ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ “အယုပုတ္တ၊
 အရှင်သား။ သတိံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေဟိ၊ လော့။ မာ ဝိပ္ပလပီတိ၊ လင့်”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။
 ဝဒေထ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ (ယံကား နိပါတေဇ္ဇေ။) အဟံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။
 ဝဒါမိ၊ ပြောဆိုပါသည်။ အယုပုတ္တ၊ အရှင်သား။ တံ၊ သည်။ “တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပ။
 ဂမနိယန္တိ၊ သွားထိုက်၏”ဟူ၍။ ဝေ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝဒေသိ၊ ပြောဆိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုကုန်၏။ တသ္မာဟိ ပန၊ ထိုသို့ပြောဆိုခြင်း၏အကြောင်းကား၊ အာရာမဒေဝတာ၊ တို့သည်၎င်း။
 ဝနဒေဝတာ၊ တို့သည်၎င်း။ ခုက္ခဒေဝတာ၊ တို့သည်၎င်း။ ဩသင်္ဂတိဝေဒနပုတိသု၊ တို့၎။
 အဝိဝတ္တ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်၎င်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ “ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အနာဂတံ၊
 သော။ အဗ္ဗါနံ၊ ဌံ။ ဣဝတ္ထိ၊ သော။ ဝဒာ၊ သည်။ အဿံ၊ ပြစ်လိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပတိပေဟိတိ၊ တောင့်တပါလော့”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ အဟံ၊
 သည်။ တာ၊ ထိုနတ်ဘူကို။ “တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပ။ ဂမနိယန္တိ၊ ဤ”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။
 ဝဒါမိ၊ ပြောဆို၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။) အယုပုတ္တ၊ သား။ တာ အာရာမဒေဝတာ၊ တို့သည်
 ၎င်း။ ပ။ တာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်၎င်း။ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့သော။ အတ္တဝသံ၊ အကျိုးထူးကို။
 သမ္ပာယမာနာ၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ “ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပ။ ပတိပေဟိတိ၊
 လော့”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ တာသံ
 ခေါ အာရာမဒေဝတာနံ၊ တို့အား၎င်း။ ဝါ၊ တို့၏၎င်း။ ပ။ တာသံ ဒေဝတာနံ၊ တို့အား၎င်း။
 ဝါ၊ တို့၏၎င်း။ “စိတ္တော၊ သော။ အယံ ဂဟပတိ၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ကလျာဏ
 ဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိ၏။ အနာဂတံ၊ သော။ အဗ္ဗါနံ၊ ဌံ။ ဣဝတ္ထိ၊ သော။ ဇုဇာ၊
 သည်။ အဿံ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေ ပတိပေဟိသတိ၊ အကယ်၍ တောင့်တလတ္တံ။ (ဝေ၊ ဤသို့
 တောင့်တသည်ရှိသော်။) သီလဝေတာ၊ သော။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ အယံ စေတောပကိဝိ၊
 ဤစိတ်၏ တောင့်တခြင်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ သီလ၏ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဇ္ဈိယတိ၊
 ပြည့်စုံလတ္တံ။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်ယှဉ်သောသူသည်။ ဓမ္မိကံ၊ တရားအားလျော်သော။ ဖလံ၊
 အကျိုးတရားကို။ အနုပဿတိတိ၊ မြင်ရလတ္တံ”ဟူသော။ ဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။
 ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ တာ အာရာမဒေဝတာ၊ တို့သည်၎င်း။ ပ။ တာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်၎င်း။
 ဣပံ အတ္တဝသံ၊ ဤအကျိုးထူးကို။ သမ္ပာယမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ပ။ ပတိပေဟိတိ၊ လော့”ဟူ၍။ ဝေ၊
 ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ “တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပ။ ဂမနိယန္တိ၊ အပ်၏”
 ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

၂ အယုပုတ္တ၊ သား။ ဘေန ဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ အပေပိ၊ ငါတို့ကိုလည်း။ ဩဝဒါဟိ၊
 ဆုံးမပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ တသ္မာ ဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့

သည်။ “သော သဂဝါ၊ သည်၊ပ။ သဂဝါ၊ မည်တော်ပုဏ်။ ဣတိ၊ ဣသိ။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဌ။ အဝေဓပု-
 သာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂထာ၊ ကုန်သည်။ သဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ (ကုန်တော်အနက်များ
 စာပိုဒ် ၃၄၁၊ သက္ကသုတ်၌ပေးခဲ့ပြီ။)ပ။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ ထစုံ
 တခုသော။ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော လှူဘွယ်
 ဝတ္ထုကို။ သီလဝဇ္ဇေဟိ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေဟိ၊ ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ အပ္ပုဂ္ဂိုဝိသတ္တံ၊
 မဝေဘန်အပ်သည်။ သဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဣသိ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။
 ဝေ ဟိ၊ ဣသိလျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣဟိ၊ ဣသိဟော၏။ အထ၊
 ထိုမှနောက်၌။ စိတ္တာ၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ မိတ္တာမစေ၊ တို့ကို၎င်း။ ဉတိသာလောဟိထေ၊
 ယုံကို၎င်း။ ဗုဒ္ဓေ စ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၎င်း။ ဓမ္မေ စ၊ တရား၌၎င်း။ သံဗေ စ၊ သံဃာ၌၎င်း။
 စာဂေ စ၊ စွန့်ကြဲခြင်း၌၎င်း။ သမာဒပေတော၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေ၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။
 အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

စိတ္တသံယုတ္တံ၊ စိတ္တသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တထ၊ ထိုစိတ္တသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇနသုတ်၎င်း။ ဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဣသိဒတ္တာ စ၊ ပဌမဣသိဒတ္တ
 သုတ်၊ ဒုတိယဣသိဒတ္တသုတ်တို့၎င်း။ မဟကော စ၊ မဟာပရိနိဟာရိယသုတ်၎င်း။ (ဓမ္မေ၊
 ကုန်သော။) ကာမဘူပိ စ၊ ပဌမကာမဘူသုတ်၊ ဒုတိယကာမဘူသုတ်တို့၎င်း။ ဂေါဒတ္တာ စ၊
 ဂေါဒတ္တသုတ်၎င်း။ နိဂဏ္ဏော စ၊ နိဂဏ္ဏသုတ်၎င်း။ အစေလေန၊ အစေလကထာပသုတ်နှင့်။
 (သဟ၊ တကူ။) ဂီလာနဒဿနဉ္စ၊ ဂီလာနဒဿနသုတ်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးသတ်သတည်း။

ဂ-ဂါမဏိသံယုတ်

၁-စန္ဒာသုတ်

၂၅၁။ သာဝတ္ထိ နိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါး ဌံ။ စဏ္ဍော၊ စဏ္ဍာမည်ရှိသော။ ဝါ၊ ကြမ်းတန်းသော။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ ယေန၊ အကြင်အုပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီး။ ဥပသကံမိတွာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိဒ္ဓံ၊ ပြီး။ ကေမံ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒော၊ သော။ စဏ္ဍော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစော၊ အချို့သောသူသည်။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ စဏ္ဍော စဏ္ဍောတေဝ၊ ကြမ်းတန်းသောသူ ကြမ်းတန်းသောသူဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော န ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကော န ခေါ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဓ၊ ဌံ။ ကေစော၊ သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ သောရတော သောရတော တေဝ၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်သောသူ မွေ့လျော်သောသူဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ခေါ။ သော ဟေတု၊ သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အခါစ၊ လျှောက်သားပြီ။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီး။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစုဿ၊ အချို့သောသူသည်။ ဖုဂေါ၊ ဖုဂကို။ အပ္ပဟိန္ဒော၊ မပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ ဖုဂဿ၊ ဖုဂကို။ အပ္ပဟိန္ဒော၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ ကောပေန္တိ၊ အမျက်ထွက်စေတတ်ကုန်၏။ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ ကောပိယမာနော၊ အမျက်ထွက်အပ်သည်ရှိသော်။ ကောပံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ ပါတုကဓေတိ၊ ထင်စွာပြု၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝါ၊ ကို။ စဏ္ဍောတေဝ၊ သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ခေါ။ ဒေါသော၊ ဒေါသကို။ (အကြင်း နည်းမှီး၍ပေး။) မောဟော၊ ကို။ (အကြင်း နည်းမှီး၍ပေး။) ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီး။ ဣဓ၊ ဌံ။ ကေစော၊ သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ စဏ္ဍော စဏ္ဍောတေဝ၊ သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ခေါ။ သော ဟေတု၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

ပန၊ ကဏ္ဍပက္ခမုတပါး သက္ကပက္ခကိုဆိုပြီးအံ့။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီး။ ဣဓ၊ ဌံ။ ကေစုဿ၊ သည်။ ဖုဂေါ၊ ကို။ ယဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ ဖုဂဿ၊ ကို။ ယဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ န ကောပေန္တိ၊ အမျက်မထွက်စေတတ်ကုန်။ ပရေဟိ၊ တို့သည်။ ကောပိယမာနော၊ သော်။ ကောပံ၊ ကို။ န ပါတုကဓေတိ၊ ထင်စွာမပြု။ သော၊ သည်။ သောရတောတေဝ၊ သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ခေါ။ (ဒေါသော ယဟိန္ဒော မောဟော၊ ယဟိန္ဒောဝါကျများပေးမြဲ။) ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီး။ ဣဓ၊ ဌံ။ ကေစော၊ သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ သောရတော သောရတော တေဝ၊ သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ခေါ။ သော ဟေတု၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ပင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ အယံ၊ ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ စဏ္ဍော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလှန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစူ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလှန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစူ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ နိက္ခန္တိတံဝါ၊ မှောက်၍ထားအပ်သော ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ

သေယျထာပိ၊ လှန်ရာသကဲ့သို့၎င်း။ ပဋိစ္စနံ ဝါ၊ မြက်သစ်ရွက်စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော
 ၀တ္ထုကိုမူလည်း။ ဝိဝရေယျ သေယျထာပိ၊ ဖွင့်လှစ်ရာသကဲ့သို့၎င်း။ မုဋ္ဌဿ ဝါ၊ လမ်းမှားသော
 သူအားမူလည်း။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ သာဓိက္ခေယျ သေယျထာပိ၊ (လက်ကိုကိုင်ဆဲ ဤလမ်းဘဲဟု)
 ပြောကြားရာသကဲ့သို့၎င်း။ 'စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအပြင်ရှိသောသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။
 ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့။' ဣတိ၊ ဤသို့နုလုံးသွင်း၍။ အန္ဓကာရေ ဝါ၊ အမိုက်တိုက်မှုလည်း။
 တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆိမ်းတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျ သေယျထာပိ၊ ထွန်းညှိရာသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေ-
 မေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမက များစွာသော
 အကြောင်းပရိယာယ်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ပကာသိတော၊ ထင်ရှားပြုတော်မူအပ်၏။ သန္တေ၊
 ရာ သောဟံ (သော အဟံ)၊ ဤငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊
 ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်း။ (သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၎င်း။) ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်း။
 (သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၎င်း။) ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစ
 ပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်သက်ဆုံး။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးသို့။ ဂတံ၊
 ဆည်းကပ်သော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေဘူဘိ၊ မတ်ထင်တော်မူပါလော့? ဟူသော။
 တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။)

ပဌမံ ရှေးဦးစွာသောဆုတ်တည်း။

၂-တာလပုဋ္ဌသုတ်

၃၅၄။ ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟ၊ ဌံ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊
 ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝဒန၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းထော်၌။
 ဝိယဏ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ တာလပုဋ္ဌော၊ တာလပုဋ္ဌအမည်ရှိသော။ (တာလပုဋ္ဌ
 မည်ကြောင်းကို ဋီ-ဋီ-တို့ကို ရှုလေ။) နုဋ္ဌဂါမဏိ၊ ကချေသည်တို့၏ အကြီးအမှူးသည်။ ဝါ၊ ဇာတ်
 ဆရာသည်။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တေန၊ သိ။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။
 ဥပသကံမိတွာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ပြီး၍။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိဒ္ဓိ၊ ပြီ။ ဂေမန္တံ၊ ဌံ။
 နိသိန္ဒော ခေါ၊ သေ။ တာလပုဋ္ဌော၊ သော။ နုဋ္ဌဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊
 ရား။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ၊
 ဆရာ၏ ဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဘာသမာနာနံ၊ ပြောဆိုတတ်ကြကုန်သော။ နုဋ္ဌာနံ၊ ကချေသည်
 တို့၏။ ဝါ၊ ဇာတ်သမားတို့၏။ 'ယော သော နုဋ္ဌော၊ အကြင်ကချေသည်သည်။ ဝါ၊ အကြင်
 ဇာတ်သမားသည်။ ရဂံမဇ္ဈေ၊ ကရာအရပ်၏ အလယ်၌။ ဝါ၊ ဇာတ်ခုံအလယ်၌။ သမဇ္ဇမဇ္ဈေ၊
 သဘင်အလယ်၌။ ဝါ၊ ပရိသတ်အလယ်၌။ သစ္စာလိကေန၊ မှန်သောစကား မမှန်သောစကားဖြင့်။
 ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဟာသေတိ၊ ပျော်ရွှင်စေ၏။ ရမေတိ၊ မွေ့လျော်စေ၏။ သော၊ ထိုကချေ
 သည်သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဝါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌံ။ ပဟာသာနံ၊
 ပဟာသအမည်ရှိကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်သို့။
 ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်ရ၏'ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ (သုတံမေ တံ ကို
 သုတံ+မေ+တေံ ဟု ပုဒ်ဖြတ်။) ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာဟာတိ၊
 ဟောတော်မူပါသနည်း'ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဝါမဏိ၊
 ဇာတ်ဆရာ။ အလံ၊ မသင့်။ တေံ၊ ဤစကားကို။ တိဋ္ဌတု၊ ထားလော့။ ဝါ၊ ရပ်လော့။ တေံ၊

ဤစကားကို။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာ ပုစ္ဆိ၊ မမေးလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ထော်မှုပြီ။ (ဗုဒ္ဓိယမ္ပိ ခေါ မှ ဣစ ဘဂဝါ-ကိမာဟာတိ အထိ ပေးပြီ။)

ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ အဒ္ဓါ ခေါ၊ စင်စစ်သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဘ၊ အား။ “ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ အလံ၊ မသင့်။ ဘေံ၊ ကို။ တိန္ဒတု၊ လော့။ မံ၊ ကို။ ဘေံ၊ ကို။ မာ ပုစ္ဆိတိ၊ မမေး ပါလင့်”ဟူသော ဤစကားကို။ န လဘာမိ၊ ပြောဆို၍ မရခဲ့။ အပိ စ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဘေံ၊ သင်၏(အမေးစကားကို)။ ဗျာကရိဿာပိ၊ ပြောဆိုပါအံ့။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ ယေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ ၌။ အဝိတရာဂါ၊ မကင်းသေးသော ရာဂဂိကုန်၏။ ရာဂဗန္ဓနာဒ္ဓါ၊ ရာဂတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ (သန္တိကံ သို့။) နဇ္ဇော၊ သည်။ ရဂ်မဇ္ဇေ၊ ၌။ သမဇ္ဇမဇ္ဇေ၊ ၌။ ရဇနိယာ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ဘေံ၊ ထိုတရားတို့ကို။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်လွန်ကဲစွာ။ ဥပသံဟရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ (ယေ)သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ ၌။ အင်္ဂတဒေါသာ၊ မကင်း သေးသော ဒေါသဂိကုန်၏။ ဒေါသဗန္ဓနာဒ္ဓါ၊ ဒေါသတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ် ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ (သန္တိကံ သို့။) နဇ္ဇော၊ သည်။ ရဂ်မဇ္ဇေ၊ ၌။ သမဇ္ဇမဇ္ဇေ၊ ၌။ ဒေါသနိယာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ဘေံ၊ တို့ကို။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ စွာ။ ဥပသံဟရတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။ (ယေ)သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ ၌။ အဝိတဒမာဟာ၊ မကင်းသေးသောမောဟ ဂိကုန်၏။ မောဟဗန္ဓနာဒ္ဓါ၊ မောဟတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ (သန္တိကံ သို့။) နဇ္ဇော၊ သည်။ ရဂ်မဇ္ဇေ၊ ၌။ သမဇ္ဇမဇ္ဇေ၊ ၌။ မောဟနိယာ၊ မောဟ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ဘေံ၊ တို့ကို။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ စွာ။ ဥပသံဟရတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုကချေသည်သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ မတ္တော၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ ပမတ္တော၊ အပြားအားဖြင့် မေ့လျော့သည် ဖြစ်၍။ ပရေ၊ (ပွဲကြည့်သူဟု ဆိုအပ်သော) သူတပါးတို့ကို။ မဒေတွာ၊ မေ့လျော့စေ၍။ ပမာဒေတွာ၊ အပြားအားဖြင့် မေ့လျော့စေ၍။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေံ၊ ကြောင့်။ မရကာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ပဟာသော နာမ၊ ပဟာသမည်သော။ ငော နိရယော၊ အကြင်ငရဲသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုပဟာသငရဲ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ဝါ၊ ၏။ “ယော သောနဇ္ဇော၊ သည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်ရ၏”ဟူသော။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သောအယူသည်။ ဘစေ ခေါ ပန ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) အဿ၊ ထိုသူ၏။ သာ၊ ထိုအယူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ် ဆရာ။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ မှားသောအယူရှိသော။ ပုရိသပုဂ္ဂ လဿ၊ ဟောကျိားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိရယံ ဝါ၊ ငရဲသို့ရင်း။ တိရစ္ဆာနယောနံ ဝါ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အမျိုးသို့ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတိနံ၊ ဂတိတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ ဂတိံ၊ ဂတိကို။ (အဟံ၊ ငါတုရားသည်။) ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူပြီ။)

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တာလပုဏ္ဏော၊ သော။ နဇ္ဇဂါမဏိ၊ သည်။ ပရောဒိ၊ ငိုကြွေးပြီ။ အဿနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ ဂါမဏိ၊ ဇာတ်ဆရာ။

အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ “ဂါမဏိ၊ ဝါ၊ ပုဗ္ဗိတိ၊ မမေးလင့်” ဟူသော။ တေ၊ ဤကောင်းကို။ နာလတ္ထံ၊ ပြောဆို၍မရခဲ့။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ အပဉ်ထေင်ကို။ ယံ၊ အကြင်ကချေသည်တို့၏ ငရဲ တိရစ္ဆာန် နှင့်ငှာနှင့် ဖြစ်၏ဟူသော စကားကို။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တေ၊ ထိုယားရာဂတိနှစ်ပါးရှိသည်ကို ဟောတော်မူသော ကောင်းကို။ န ဝေဒါမိ၊ မျက်ရည်ကို မယိုထွက်စေပါ။ ဝါ၊ စီးယိုမျက်ရည်မပြည့်ထမ်းပါ။ အပိ စ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘန္တေ၊ ဝါ၊ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယေဟိ၊ ကုန်သော။ န ဝေဟိ၊ ကချေသည်တို့သည်။ ဒိဗရတ္တံ၊ ရွယ်မြင့်စွာသော နေညဉ့်ပတ်လုံး။ “ယောသော န ဝေဟိ၊ သည်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ထောက်ရ၏” ဟူ၍။ နိကတော၊ လိမ်လည်အပ်၏။ ဝဉ္စိတော၊ လှည့်ပတ်အပ်၏။ ပလုဒ္ဓေါ၊ အပြားအားဖြင့် တွေဝေစေအပ်၏။

(အဘိက္ခန္တံ ဘန္တေမှ ဘိက္ခုသံသဉ္စအထိ စက္ခုသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ဘန္တေ၊ ဝါ၊ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဤ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီး။ တာလပုဇ္ဇော၊ သော။ န ဝေဟိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဤ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အလတ္တ ခေါ၊ ရပြီး။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္တ၊ ရပြီး။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ တာလပုဇ္ဇော၊ သည်။ အရဟတံ၊ တို့တွင်။ အညာဏေ စ၊ သည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်သတည်း။

ဓုတိယံ နှစ်ရပြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ယောစာဇီဝသုတ်

၃.၅။ အထ ခေါ၊ ဤ။ ယောစာဇီဝေါ၊ ယောစာဇီဝအာည်ရှိသော။ ဝါ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော။ ဂါမဏိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ ပ။ ယောစာဇီဝါနံ၊ စစ်ထိုးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သောသုတို့၏။ ‘ယော သော ယောစာဇီဝေါ၊ သည်။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်ထိုးခြင်း၌။ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ တမေနံ၊ ထိုစစ်ထိုးခြင်းကို။ ဥဿဟန္တံ၊ သော်။ ဝါယမန္တံ၊ သော်။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ ဟနန္တိ၊ သတ်ကုန်၏။ ပရိယာပါဒေန္တိ၊ သေခြင်းသို့ ထောက်စေတတ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မပု၊ စာ၊ မ။ ပရံ၊ ဤ။ ပရဇိတာနံ၊ ပရဇိတအမည်ရှိကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်ရ၏ဟူသော။ တေ၊ ဤကောင်းကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣစ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ နည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤကောင်းကို။ အဝေါစ၊ ပြီး။ (ဓုတိယမ္ပိ တတိယမ္ပိ ဝါကျများပေးပြီး)

ဂါမဏိ၊ စစ်သူကြီး။ အဗ္ဗါ ခေါ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ပ။ ဗျာကရိဿာမိ၊ အံ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယော သော ယောစာဇီဝေါ၊ သည်။ သင်္ဂါမေ၊ ဤ။ ဥဿဟတိ၊ ၏။ ဝါယမတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုစစ်သူကြီး၏။ တံ စိတ္တံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ “ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဟညန္တူ ဝါ၊ သတ်မှုလည်းသတ်ကြကုန်လော့။ ပဗ္ဗန္တူ ဝါ၊ နောင်ဖွဲ့မှုလည်းနောင်ဖွဲ့ကြကုန်လော့။ ဥစ္ဆိဇန္တူ ဝါ၊ (လက်ခြေသည့်တို့၌) ဖြတ်မှုလည်းဖြတ်ကြကုန်လော့။ ဝိနဿန္တူ ဝါ၊ ဖျက်ဆီးမှုလည်းဖျက်ဆီးကြကုန်လော့။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်း။ မာ ဝါ အဟောသန္တိ၊ မဖြစ်ပါ

၁။ ဋီကာအလို န ဝေဒါမိ၊ သည်မခံနိုင်ပါ-ဟူ၍ပေး။ ဋီ-ရီ နှင့် သဒ္ဓနိတိတို့၌ အကျယ်ဆို၏ ချကြလေ။

စေကုန်လင့်”ဟူ၍။ ဂဟိတံ၊ ဟုအပ်၏။ ဒုက္ကဋံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်၏။ ဝုပ္ပတိဟိတံ၊ မကောင်းသဖြင့်ထားအပ်၏။ တပေနံ၊ ထိုစစ်ထိုးခြင်းကို။ ဥဿဟန္တံ၊ သော်။ ဝါယမန္တံ၊ သော်။ ပရေ၊ တို့ကို။ ဟနန္တံ၊ ကုန်၏။ ပရိယာပါဒေန္တံ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ပရိဇိတော နာမ၊ သော။ နိရ သာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဝါ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပြစ်ရ၏။ ဝါ၊ ရောက်ရ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။ (ကြွင်းသောပါဠိကို တာလပုဂ္ဂသုတ်ကို နည်းမှီး၍ပေးလေ၊ အမည်မျှလောက်သာ ထူး၏။)

တထိယံ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဟတ္ထာဓရာမသုတ်

၃၅၆။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဟတ္ထာဓရာမော၊ ဆင်းစီးသူရဲဖြစ်သော။ ဂါမဏိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ ယေန၊ ၌။ (အကြွင်းတူ၏။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အဿာဓရာမသုတ်

၃၅၇။ အထ ခေါ၊ ၌။ အဿာဓရာမော၊ မြင်းစီးသူရဲဖြစ်သော။ ဂါမဏိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဝေနေ၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ (ကြွင်းသော ပါဠိများ တာလပုဂ္ဂသုတ်အတိုင်း ပေးလေ၊ အမည်မျှသာ ထူး၏။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အသိဗန္ဓကပုတ္တသုတ်

၃၅၈။ ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝံ သည်။ နာဠန္ဒနာယံ၊ နာဠန္ဒမြို့၌။ ပါဝါရိကမ္မဝနေ၊ ပါဝါရိကသူဌေး၏သရက်တောဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ အသိဗန္ဓက၏သားဖြစ်သော။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ သော။ အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပစ္စာဘူမကာ၊ မဇ္ဈိမဒေသမှတစ်ပါးသောအရပ်၌ နေလေ့ရှိသူနိဗ္ဗာန်သော။ ဝါ၊ ပစ္စန္နရာဇ်အရပ်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော။ ကာမဏ္ဍလုကာ၊ ရေကမ်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သေဝါလမာလိကာ၊ မှော်ပန်းကိုပန်ဆင်ကုန်သော။ ဥဒကောဓရာမကာ၊ ညအခါ၌ ရေသို့သက်ဆင်းတတ်ကုန်သော။ အဂ္ဂိပရိစာရကာ၊ မီးကိုလုပ်ကျွေးတတ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုတ္တာတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဝေ၊ ထိုပုတ္တာတို့သည်။ ကာလကံတံ၊ သေခြင်းကိုပြုသော။ မတံ၊ သေသောသူကို။ ဥပပာပေန္တိ၊ အထက်ဗြာဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက်စေတတ်ကုန်၏။ သညာပေန္တိ၊ ကောင်းစွာနတ်ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဩက္ကာမေန္တိ၊ သက်ဝင်စေတတ်ကုန်၏။ (နာမသဒ္ဓါတို့ကားနိပါတ်မတ္ထ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် (ကာတဗ္ဗေ၊ ပြုအပ်သည် ရှိသော်။) သဗ္ဗော၊ သော။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရ၏။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ပဟောထိ ပနာတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော”ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊

လျှောက်ထားပြီ။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီး။ ထေနတ်၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤသင်မေးသောအရာ၌။ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာဒိ၊ တဖန်ပြန်၍မေးပေအံ့။ တေ၊ သင်သည်။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ထို ပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ပြောဆိုလေလေ ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီး။ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို။ (တံ၊ သည်။) ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်ပေ့မှတ်ထင်ပါသနည်း။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ယော ပုရိသော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူတပါး၏အသက်ကို လျှင်စွာချလေ့ရှိသည်။ ဧဒိန္နာဒါယိ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေး အပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိသည်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ မိစ္ဆာစာရီ၊ မှားယွင်းစွာကင်းလေ့ရှိသည်။ မုသ၊ ဝါဒိ၊ မမှန်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ ပိသုဏဝါစော၊ ချေးပစ်ကုန်း၌ ကင်းသော စကားရှိသည်။ ဖရုသပါစော၊ ရန်ရင်းကြမ်းတန်းသော စကားရှိသည်။ သမ္ပပ္ပလာပိ၊ အကျိုးမရှိ ပြန်ပျင်းသောစကားရှိသည်။ အဘိဇ္ဈာလု၊ များသောအဘိဇ္ဈာရှိသည်။ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသဖြင့်ဒေါက်ပြန်သောစိတ်ရှိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသောအမြင်ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မဟာဇနကာယော၊ များစွာသောလူအပေါင်းတည်း။ သင်္ဂမ္မ၊ စုဝေးကုန်၍။ သမာဂမ္မ၊ ထိုထိုအရပ်မှ ကောင်းစွာလာကုန်၍။ “အယံ ပုရိသော၊ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပဇ္ဇတုတိ၊ ဧရာဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဘက်သို့”ဟူ၍။ အာယာဇေယျ၊ တောင်းပန် ရာ၏။ ထောမေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ပဉ္စလိကော၊ လက်အုပ်ချီလျက်။ အနုပရိသက္ကေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှလိုက်ရာ၏။ (သက္ကဓာတ် ဂဘျတ္ထ။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကိံ၊ (တံ၊ သည်။) ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ မဟတော၊ သော။ ဇနကာယဿ၊ ၏။ အာယာဇနဟေတု ဝါ၊ တောင်းပန်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ထောမနဟေတု ဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ပဉ္စလိကော၊ လျက်။ အနုပရိသက္ကေ နဟေတု ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လိုက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ သော။ သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ။ သို့။ ဥပဇ္ဇေယျ အပိ န၊ ဧရာဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဘက်သို့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေ၊ ဤသို့ နတ်ပြည်သို့ရောက်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟတိံ၊ ကြီးစွာသော။ ပုထုသိလံ၊ ကျောက်ဖျားကြီးကို။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဥဒကရဟဗေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပေယျ၊ ချရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုကျောက်ဖျားကြီးကို။ မဟာဇနကာယော၊ သည်။ သင်္ဂမ္မံ၊ သမာဂမ္မံ။ “ဘော ပုထုသိလေ၊ ဆိုကျောက်ဖျား။ ဥဒ္ဓု၊ ပေါ်လော့။ ဘော ပုထုသိလေ၊ ဖျား။ ဥပ္ပဝ၊ တက်လော့။ ဘော ပုထုသိ- လေ၊ ဖျား။ ထလံ၊ ကြည်းကုန်းထက်သို့။ ဥပ္ပဝါတိ၊ တက်လော့”ဟူ၍။ အာယာဇေယျ၊ ရာ၏။ ထောမေယျ၊ ရာ၏။ ပဉ္စလိကော၊ လျက်။ အနုပရိသက္ကေယျ၊ ရာ၏။ ပ။ ဥပ္ပုဇ္ဇေယျ ဝါ အပိ န၊ ပေါ်မူလည်းပေါ်ရာသလော။ ဥပ္ပဝေယျ ဝါ အပိ န၊ တက်မူလည်းတက်ရာသလော။ ထလံ၊ သို့။ ဥပ္ပဝေယျ ဝါ အပိ န၊ တက်မူလည်းဘက်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေ၊ ဤသို့ ကျောက်ဖျားကြီး၏ပေါ်လာခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဝေမေဝ ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယော သော ပုရိသော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သည်။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) မဟာဇနကာယော၊ သည်။ တံ၊ ထိုယောက်ျား၏အထံသို့။

သင်္ကမ္မာ၊ ဤ။ သမာဂမ္မာ၊ ဤ။ “အယံ ပုရိသော၊ သည်။ပ။ ဥပပဇ္ဇတုတိ၊ ထောက်ပါစေသတည်း” ဟူ၍။ ကိဉ္ဇာပိ အယာစေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း တောင်းပန်ရ၏။ ကိဉ္ဇာပိ ထောမေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ချီးမွမ်းပြောဆိုရ၏။ ပဉ္စလိကော၊ လျက်။ ကိဉ္ဇာပိ အနုပရိသက္ကေယျ၊ အကယ်၍မူလကား ထက်ဝန်းကျင်မှလိုက်ရ၏။ အသ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကာယ... ၊ ။ ။ ခေါ၊ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပါယံ၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိဗ္ဗာန်ံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ပ။ ဣဒါ၊ ။။ ယော ပုရိသော၊ သည်။ မှီကာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြည်သည်။ပ။ အနာဘိဇ္ဈာလု၊ များသောအဘိဇ္ဈာမရှိသည်။ အဘျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသဖြင့် ဖောက်ပြန်သော စိတ်မရှိသည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ မှန်သောအယူရှိခြင်း။ အဿ၊ ရ၏။ (တမေနံမှ နောဟေတံ ဘန္တေအထံ ဝေဒနည်းအတိုင်းပေး။)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သပ္ပိကုမ္ဘံ ဝါ၊ ထောပတ်အိုးကို၎င်း။ တေလကုမ္ဘံ ဝါ၊ ဆီအိုးကို၎င်း။ ဂမ္ဘိရေ၊ နက်သော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ဩဂါဟေတုာ၊ သက်ဆင်း၍။ သိန္ဓေယျ၊ ခွဲရ၏။ (ဂမ္ဘိရံ ဥဒကရဟဒံသိလျှင် ပိဋ္ဌိကောင်း၏။) တတြ၊ ထိုထောပတ်အိုး ဆီအိုး၌။ ယာ သက္ကရာ ဝါ၊ အကြင်ကျောက်စရစ်သည်၎င်း။ ယာ ကဋ္ဌလာ ဝါ၊ အကြင်အိုးခြမ်းကဲ့သို့သည်၎င်း။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရ၏။ သာ၊ ထိုကျောက်စရစ် အိုးခြမ်းကဲ့သို့။ အခေကိမိ၊ အောက်သို့လားသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရ၏။ တတြ၊ ထိုထောပတ်အိုး ဆီအိုး၌။ ယဉ္စ ခေါ သပ္ပိ ဝါ၊ အကြင်ထောပတ်သည်၎င်း။ ယဉ္စ ခေါ တေလံ ဝါ၊ အကြင်ဆီသည်၎င်း။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရ၏။ တံ၊ ထိုထောပတ်ဆီသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဂါမိ၊ လားသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရ၏။ တမေနံ၊ ထိုထောပတ်ဆီကို။ မဟာဇနကာယော၊ သည်။ သင်္ကမ္မာ၊ ဤ။ သမာဂမ္မာ၊ ဤ။ “ဘော သပ္ပိထေလ၊ အိုထောပတ်ဆီ။ ဩသိဒ၊ နှစ်မြုတ်လော့။ ဘော သပ္ပိထေလ၊ ဆီ။ သံသိဒ၊ လော့။ ဘောသပ္ပိထေလ၊ ဆီ။ အခေဂစ္ဆာတိ၊ အောက်သို့ သွားလော့” ဟူ၍။ အာယာစေယျ၊ ရ၏။ပ။ အနုပရိသက္ကေယျ၊ ရ၏။ပ။ ဩသိဒေယျ ဝါ အပိ န၊ သလော။ သံသိဒေယျ ဝါ အပိ န၊ သလော။ အခေဂစ္ဆေယျ ဝါ အပိ န၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (အကြွင်း တူ၏ ပေးပြီ။)☸

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်သည်။

၇-ဇေတ္တုပမသုတ်

၃၂၉။ (ကေံ သမယံ မှ နိသီဝိအထိ ပေးပြီ။) ကေမန္တံ၊ ။။ နိသိန္ဒော၊ သော။ အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကံ။ “ဘန္တံ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ အစီးအပွားဖြင့် စောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ နန္ဒတိ၊ နေတော်မူပါသလော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီး ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တထာဂတော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်္ဃလျှောက်ထားသည့်အတိုင်း။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိ၊ ။။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တံ၊ ဘုရား။ အထ၊ ထိုသို့

၁။ ဤအနက်ကား ဟာထကို သက္ကရာ ကဋ္ဌလာ သားတို့ကို ထောက်၍ ယာ အဿဟုပုတ်ဖြင့် ပေးအပ်သော အနက်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ကား ယံ အဿဟု ဖွင့်၏။

ဖြစ်လျက်။ ကိစ္စရဟိ၊ အဘယံကြောင့်လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ ကေစွာနံ၊ အချို့သော သတ္တဝါ
 တို့အား။ သက္ကဋံ၊ ရှိသောစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပါသည်။ တထာ၊ ထိုမှ
 တပါး။ ကေစွာနံ၊ တို့အား။ သက္ကဋံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နော ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပါသည်။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှော့။ (တေန ဟိ မှ တံ ကိံ မညသိ ဂါမဏိအထိ ပေးပြီ။) ဣ၊ ဤ
 လောကဋ္ဌံ။ ကဿကဿ၊ လယ်သမားဖြစ်သော။ ဂဟပတိနော၊ အိမ်ရှင်အား။ ဧကံ၊ တခုသော။
 အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ခေတ္တံ၊ လယ်လည်းကောင်း။ ဧကံ၊ သော။ မဇ္ဈိမံ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော။
 ခေတ္တံ၊ လည်းကောင်း။ ဧကံ၊ သော။ ဟိနံ၊ ယုတ်သော။ ဧကံ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ဥိသရံ၊
 ဆပ်ပြာပေါက်သော။ ပိပဘူမိ၊ ယုတ်သောမြေဟု ဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ ယုတ်သော မြေအဘို့ရှိသော။
 ခေတ္တံ၊ လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တိဏိ၊ သုံးကွက်ကုန်သော။ ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့သည်။
 အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ (တံ ကိံ မညသိ ဂါမဏိ ပေးပြီ။) ဝိဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာ-
 ပေတုကာမော၊ တည်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ (သဒ္ဓတ္ထံ။) ဝါ-ကြံချခြင်းငှါ အလိုရှိသော။
 (ဝေါဟာရက္ခံ။) အသု၊ ဤအမည်ရှိသော။ ကဿကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်
 လယ်၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ တည်စေရာသည်။ ဝါ၊ ကြံချရာသည်။ အဒံ၊ ဤအမည်
 ရှိသော။ အဂ္ဂံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ အကြင်လယ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တတ္ထ ဝါ၊ ထိုလယ်၌ပူ
 လည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ တည်စေရာသလော။ ဝါ၊ ကြံချရာသလော။ လိက်၌ပေး။)
 အဒံ၊ သော။ မဇ္ဈိမံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တတ္ထ ဝါ၊ မူလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။
 ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ သလော။) အဒံ၊ သော။ ဟိနံ၊ သော။ ဧကံ၊ သော။ ဥိသရံ၊ သော။ ပိပဘူမိ၊
 သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တတ္ထ ဝါ၊ မူလည်း။ (ပဌမံ၊ စွာ။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ သလော။)
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝိဇာနိ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတုကာမော၊ သော။ အသု၊
 သော။ ကဿကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်း။ အဒံ၊ သော။ အဂ္ဂံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်း။
 (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တတ္ထ၊ ထိုမြတ်သောလယ်၌။ (ပဌမံ၊ စွာ။ ဝိဇာနိ၊ ကို။) ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ ရ၏။ တတ္ထ၊
 ထိုမြတ်သောလယ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတု၊ ပြီး၍။ အဒံ၊ သော။ မဇ္ဈိမံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်း။
 (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တတ္ထ၊ ၌။ (ဝိဇာနိ၊ ကို။) ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ ရ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတု၊ ပြီး၍ ။ ယံ
 ခေတ္တံ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တတ္ထ၊ ထိုယုတ်သောလယ်၌။ (ဝိဇာနိ၊ ကို။) ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ ပိ၊ ကြံချမူလည်း
 ကြံချရ၏။ နောပိ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ မကြံချမူလည်းမကြံချရာ။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ
 ဟေတု၊ နည်း။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်း အခြားအားဖြင့်။ ဂေါဘတ္တပိ၊ နွားစာမျှသည်
 သော်လည်း။ ဘဒိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။
 ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဒံ၊ သော။ အဂ္ဂံ၊ သော။ ယံ ခေတ္တံ၊ သည်း။ အတ္ထိသေယုထာပိ၊ ရှိရာသက်သို့။
 ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မသံ၊ ငါဘုရားအား။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းယောကျ်ား၊
 ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ား၊
 ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်
 ၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်
 ပြည့်စုံသော။ သဗျုဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဧကဝလပရိပုတ္တံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံစွာသော။ ပရိသဒ္ဓံ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာ
 တော်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေမိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဟောပြ
 တော်မူခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧတေ၊
 ထိုရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမ တို့သည်။ မံဒိပိ၊ ငါဘုရားလျှင် မှီခိုရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။

☞

မံလေတာ၊ ငါဘုရားလျှင် ပုန်းအောင်းရာ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ မံတာတာ၊ ငါဘုရားလျှင် စောင့်ရှောက်ဆုခံကုန်သည်ဖြစ်၍။ မံသရတာ၊ ငါဘုရားလျှင်ကိုးကွယ်ရာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အရံ၊ သော။ မဇ္ဈိမံ၊ သော။ ယံ၊ သေတ္တံ။ သည်း၊ အတ္တိသေယျထာပိ၊ သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ မယံ၊ အား။ ဥပါသကဉ္စ၊ သိကာယော၊ ဥပါသကာယောကျ်ား၊ ဥပါသိကာမိန်းမတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) အဟံ၊ သည်း။ တေသမ္ပိ၊ ထို ဥပါသကာယောကျ်ား၊ ဥပါသိကာမိန်းမတို့အားလည်း။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ တည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အရံ၊ သော။ ပ။ အတ္တိသေယျထာပိ၊ သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ မယံ၊ အား။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာမှတစ်ပါးသော အယူရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏပရိဗ္ဗာဏော၊ ရဟန်း၊ ပုဂ္ဂား၊ ပရိပိုင်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) အဟံ၊ သည်း။ တေသမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ ပ။ ပကာသေမိ၊ ခါ။ တံ၊ သည်း။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဧကံ ပဒမ္ပိ၊ တခုသောပု ျှကိုသော်လည်း။ အပ္ပေဝနာမ အာဇာနေယျ၊ သိကုန်တန်တင်။ တံ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်။ နေသံ၊ ထိုသာသနာမှတစ်ပါးသော အယူရှိသော ရဟန်း၊ ပုဂ္ဂား၊ ပရိပိုင်တို့အား။ ဒီဓာရတ္တံ၊ ရွတ်မြင့်စွာသောနေညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား အလှိုငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်တင်။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ပြီ။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသဿ၊ အား။ အတ္တိဇ္ဈေါ၊ အပေါက်မရှိသော။ အဟာရီ၊ အပသို့ယိုစီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ရေကို ဆောင်လေ့မရှိသော။ အပရိဟာရီ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယိုစီးလေ့မရှိသော။ ဧကော၊ တလုံးသော။ ဥဒကမဏိကော၊ ရေအိုးကြီးလည်းကောင်း။ အတ္တိဇ္ဈေါ၊ သော။ ဟာရီ၊ အပသို့ယိုစီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ရေကို ဆောင်လေ့ရှိသော။ ပရိဟာရီ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယိုစီးလေ့ရှိသော။ ဧကော၊ သော။ ဥဒကမဏိကော၊ လည်းကောင်း။ ဆိပ္ပေါ၊ ပေါက်သော။ ဟာရီ၊ သော။ ပရိဟာရီ၊ သော။ ဧကော၊ သော။ ဥဒကမဏိကော၊ လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တယော၊ သုံးလုံးကုန်သော။ ဥဒကမဏိကော၊ ရေအိုးကြီးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) (တံ ကိံ မည ဝိ ဂါမဏိ ပေးမြဲ။) ဥဒကံ၊ ရေကို။ နိက္ခိပိတုကာမော၊ ထည့်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အသု၊ ဤအမည်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်း။ အတ္တိဇ္ဈေါ၊ သော။ အဟာရီ၊ သော။ အပရိဟာရီ၊ သော။ ယော ဝါ သော ဥဒကမဏိကော၊ အကြင်ရေအိုးကြီးသည်လည်းကောင်း။ အတ္တိဇ္ဈေါ၊ သော။ ဟာရီ၊ သော။ ပရိဟာရီ၊ သော။ ယော ဝါ သော ဥဒကမဏိကော၊ လည်းကောင်း။ ဆိပ္ပေါ၊ သော။ ဟာရီ၊ သော။ ပရိဟာရီ၊ သော။ ယော ဝါ သော ဥဒကမဏိကော၊ လည်းကောင်း။ (ဣတ္ထိ၊ ခါ။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးလုံးသော ရေအိုးကြီးတို့တွင်။) ကတ္ထ၊ အဘယ်အိုး၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိက္ခိပေယျ၊ ထည့်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နိက္ခိပိတုကာမော၊ သော။ အသု၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်း။ ယော သော ဥဒကမဏိကော၊ သည်း။ အတ္တိဇ္ဈေါ၊ အပေါက်မရှိ။ အဟာရီ၊ မရှိ။ အပရိဟာရီ၊ မရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုး၌။ နိက္ခိပေယျ၊ ထည့်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ နိက္ခိပိတု၊ ထည့်ပြီး၍။ ယော သော ဥဒကမဏိကော၊ သည်း။ ပ။ တတ္ထ၊ ၌။ နိက္ခိပေယျပိ၊ ထည့်မှုလည်း ထည့်ရာ၏။ နောပိ နိက္ခိပေယျ၊ မထည့်လည်း မထည့်ဘဲ။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အန္တမသော၊ အားဖြင့်။ ဘဏ္ဍဝေဝနမ္ပိ၊ အိုးခွက်ဘဏ္ဍာဆေးရေမျှသည်သော်လည်း။ ဘဝိဿတိ။

၁။ မံစိ ဝါ မံလေတာ မံတာတာ မံသရတာဟုတို့ဝယ် အညတ္တသမာသံ၌ ဒီပ၊ ဂလဏ၊ တာဏ၊ သရဏ ဟူသော ရီရိက္ခကပစ္စည်းကားသော နောက်ပုဒ်ကြောင့် အမှတ်မှ သွါတို့ကို မံထံ ပြု၏။ တံ မမညတြိ မောင် ၃-ကတ္ထ၊ ၇၉-သုတ်ကြည့်။

လတ္တံ့။ (တဿာ၊ တို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ (အကြွင်းနည်း မှီ၍ ပေးလေ၊ ဥပမာ၊ ဥပမေယျ ဟပ်ရုံသာထူး၏။) ၂

သတ္တမံ ခုနစ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-သစ်မေသုတ်

၃၆၀။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ပ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌာ သာဝကော၊ နိဂဏ္ဌ၏ တပည့်ဖြစ်သော။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ ယေန၊ ဌံ။ ပ။ အသိဗန္ဓကပုတ္တံ သော။ ဂါမဏိ။ ကိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဂါမဏိ၊ ကြီး။ နာဂပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ကသံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဘွဲ့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ န ခေါထိ၊ ဟောပါသနည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပေးပြန်တော်မူပြီ။ သန္ဓေ၊ ရား။ နာဂပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ “ယော ကောစိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော သတ္တဝါသည်။ ပါဏိ၊ (ဥညတ်အားဖြင့်) သတ္တဝါ၊ (ပရမတ္ထအားဖြင့်) ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အတိပါဏေထိ၊ လျှင်စွာချုတ်တတ်၏။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ အပါယိကော၊ အပါယ်သို့ လားရလတ္တံ့။ နေရယိကော၊ ငရဲသို့လားရလတ္တံ့။” ယော ကောစိ၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ ပိုင်ရှင်သည် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို။ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သော၊ သည်။ အပါယိကော၊ လတ္တံ့။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့။ ယော ကောစိ၊ သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာကာမတို့၌။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သော၊ သည်။ အပါယိကော၊ လတ္တံ့။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့။ ယော ကောစိ၊ သည်။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်သောကားကို။ ဘဏတိ၊ ၏။ သဗ္ဗော၊ သော။ သော၊ သည်။ အပါယိကော၊ လတ္တံ့။ နေရယိယော၊ လတ္တံ့။ ယံ၊ အကြင်မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို။ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်မျှားစွာ။ (ကတော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။) ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ယံ၊ အကြင်မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ (ကတော၊ ၍။) ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေန၊ တေန၊ ထိုထိုမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံသည်။ နိယတိတိ၊ (အပါယ်ငရဲသို့) ဆောင်အပ်၏”ဟူ၍။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့ အား။ ဓမ္မံ၊ ကိ။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ သန္ဓေ၊ ရား။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ နာဂပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကိ။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယံ၊ ကိ။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ (ကတော စ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍လည်း။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ ယံ၊ ကိ။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ (ကတော စ၊ လည်း။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန တေန၊ သည်။ နိယတိ၊ အပ်၏။ နာဂပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ ၏။ ဝေနံ ယထာ၊ စကားကဲ့သို့ တည်း။ ဧဝံ သန္ဓေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အပါယိကော၊ သော။ နေရယိကော၊ သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသတ္တဝါသည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။

(တံ ကိ မညသိ ဂါမဏိ-ပေးမြဲ။) ယော သော ပုရိသော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ရတ္တိယာ ဝါ၊ ညဉ့်၌၎င်း။ ဒိဝဿာ ဝါ၊ နေ့၌၎င်း။ သမယာသမယံ၊ အခါဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို။

၁။ အပါယ် ဂစ္ဆိဿန္တိတိ အပါယ်ကား။ နိရယံ ဂစ္ဆိဿန္တိတိ နေရယိကား။ (အ-၄၅ ၂-စာမျက်နှာ-၂၃၃။) ၎င်းအဋ္ဌကထာဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ ဤသုတ်လာ အပါယ်ကော နေရယိကောတို့ငယ် အပါယ်ပုန် ထိက ပစ္စည်း။ နိရယာရ် ထိက-စွန်း ဂစ္ဆိဿတိ တစုံတကြံ၍ အပါယ် ဂစ္ဆိဿတိတိ အပါယ်ကော၊ နိရယံ ဂစ္ဆိဿ တိတိ နေရယိကော-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြီ။

ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူတပါး၏အသက်ကို လျှင်စွာချလေ့ရှိ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယံ ဝါ၊ အကြင်အခါ၌မူလည်း။ ပါဏံ၊ ကို။ အတိပါတေတိ၊ လျှင်စွာ။ နိ။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယံ ဝါ၊ အကြင်အခါ၌မူလည်း။ ပါဏံ၊ ကို။ နာတိပါဒတတိ၊ လျှင်စွာ မချ။ (ထေသု၊ ထိုသူတပါး၏ အသက်ကို သတ်သောအခါ၊ မသတ်သောအခါနှစ်ပါးတို့တွင်။) ကတမော သမယော၊ အဘယ်အခါသည်။ ဗဟုတရော၊ အထူးသဖြင့် များပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပေးထော်မှု၏။ သန္တေ၊ ရား။ ယော သော ပုရိသော၊ သည်း၊ ရက္ခိယာ ဝါ၊ နှိရင်း။ ဒိဝသဿ ဝါ၊ နှိရင်း။ သမယာသမယံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပါဏာတိပါတီ၊ ၎င်း။ သော၊ သည်။ ယံ၊ နှံ။ ပါဏံ၊ ကို။ အတိပါတေတိ၊ ၎င်း။ သော သမယော၊ ဝိ၊ သူတပါး၏ အသက်ကို သတ်သောအခါသည်။ အပ္ပတရော၊ အထူးသဖြင့် နည်း၏။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယံ၊ နှံ။ ပါဏံ၊ ကို။ နာတိပါဒတတိ၊ လျှင်စွာမချ။ သေဝ သမယော၊ ထိုသူတပါးအသက်ကို မသတ်သောအခါသည်သာလျှင်။ ဗဟုတရော၊ အထူးသဖြင့် များ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂါမတိ၊ ကြီး။ ယံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ (ကတွာ စ၊ လည်း။) ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ယံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ (ကတွာ စ၊ လည်း။) ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ တေန တေန၊ သည်း။ နိယတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ထေ၊ သင်သည်။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။) ဝေံ သန္တေ၊ သော်။ အာပါယိကော၊ သော။ နေရယိကော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်း။ န သဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ နာဂုပ္ပတ္တဿ၊ သော။ နိဂဏ္ဌဿ၊ ၎င်း။ ဝစန ယထာ၊ စကားကဲ့သို့တည်း။

☞ (ထံ ကိံ မညသိ ဂါမတိ-စသော နောက်သုံးဝါကျ၌ ပါဏာတိပါတီအစား အဒိန္နာဂါယိ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရံ မုသာဝါဒီပုဒ်တို့ ဝင်လာသည်သာ ထူး၏။ အကြွင်း ဝါကျများကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ဂါမတိ၊ ကြီး။ ဣခ၊ နှံ။ ကေစ္စော၊ သော။ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။ “ယော ကောစိ၊ သည်း။ပ။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့”။ ဣတိ ဝေံ ဝါဒီ၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဣတိ ဝေံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ ဂါမတိ၊ ကြီး။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ တသ္မိံ သတ္တဝါ၊ ထိုဆရာ၌။ အဘိပ္ပသန္တော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တဿ၊ ထို တပည့်အား။ “မယံ၊ ငါ၏။ သတ္တာ၊ သည်း။ ‘ယော ကောစိ၊ သည်း။ ပါဏံ၊ ကို။ အတိပါတေတိ၊ ၎င်း။ သစ္စော၊ သော။ သော၊ သည်း။ အာပါယိကော၊ လတ္တံ့။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့’။ ဣတိ ဝေံ ဝါဒီ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဝေံ ဒိဋ္ဌိ၊ ရှိ၏။ မယာ၊ သည်း။ အတိပါတော၊ လျှင်စွာချအပ်ပြီးသော။ ဝါ၊ သတ်အပ်သော။ ပါဏော၊ သတ္တဝါသည်။ အတ္တိ ခေါ ပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ အာပါယိကော၊ လတ္တံ့ သည်း။ နေရယိကော၊ လတ္တံ့ သည်း။ အမှီတိ၊ ပြစ်၏” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (ဣတိတလံး အကြေကြံး) ဒိဋ္ဌိံ၊ အယူကို။ ပဋိလသတိ၊ ရ၏။ ဝါ၊ ယူ၏။ ဂါမတိ၊ ကြီး။ တံ ဝါစံ၊ ထိုစကား ကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်ပျံ့။ တံ စိတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ တံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုအယူကို။ အပုဋိ- နိဿဋိတုာ၊ မစွန့်ပျံ့။ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ (အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကပ္ပေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။) နိရယေ၊ ငဲ့၍။ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ပ။ မယာ၊ သည်း။ အဒိန္နံ၊ ပိုင်ရှင်သည် မပေးအပ် သောသူတပါး၏ဥစ္စာကို။ အာဒိန္နံ၊ ခိုးယူခြင်းသည်။ အတ္တိ ခေါ ပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ပ။ မယာ၊ သည်း။ ကာမေသု၊ ထို၍။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအကျင့်ကို။ အာစိတ္တံ၊ လေ့ကျက်ခြင်းသည်။

အတ္တိ ခေါ် ပန၊ တည်း။ပ။မယာ၊ သည်။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မပျံ့သော စကားကို။
ဘဏ်တံ၊ ပြောဆိုခြင်းသည်။ အတ္တိ ခေါ် ပန၊ တည်း။ပ။ ဝေံ၊ တူ။ (အတ္တနော၊ ခါ။ ကမ္ပေန၊
သည်။ အာသတံ၊ ၂။) နိရယော ဌံ။ နိက္ခိတ္တော၊ အပ်၏။

☞ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣဒ ဝောကော၊ ဌံ။ အရဟံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သော။ တထာဂတော၊ သည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပွင့်တော်မူ၏။ (ဂုဏ်တော်အနက်များကို စာပိုဒ် ၃၄၁-သက္ကသုတ်၌ပေးခဲ့ပြီ။) သော၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမကများသောအကြောင်းဖြင့်။ ပါဏာတိ-
ပါတံကို။ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တတ်မူ၏။ ဝိဂရဟတိ၊ အထူးသဖြင့်ကဲ့ရဲ့တတ်မူ၏။ “ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။
ဝိရမထ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြကုန်လော့”။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ပ။
မုသာဝါဒံ၊ ကို။ ဂရဟတိ၊ ခါ။ ဝိဂရဟတိ၊ ခါ။ “မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ဝိရမထ၊ ကုန်လော့”။ ဣတိ စ၊
လည်း။ အာဟ၊ မူ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ခေါ် ပန၊ စင်စစ်။ တသ္မိံသတ္ထရိ၊ ဌံ။ သာဝကော၊ သည်။
အတိပ္ပသန္ဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ သော၊ ထိုတပည့်သည်။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကပရိယာ-
ယေန၊ ဖြင့်။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ ဂရဟတိ၊ ခါ။ ဝိဂရဟတိ၊ ခါ။ ‘ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝိရမထ၊
ကုန်လော့’။ ဣတိ စ၊ လည်း။ အာဟ၊ ခါ။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ပါဏော ဝါ၊
သတ္တဝါသည်လည်း။ (အတ္တိ၊ ခါ။) တာဝတကော၊ ထိုမျှလောက်သော။ မယာ၊ သည်။
အတိပါတော၊ သော။ ပါဏော ဝါ၊ သည်လည်း။ အတ္တိ ခေါ် ပန၊ တည်း။ ယာဝတကော၊ သော။
ပါဏော ဝါ၊ သည်လည်း။ (အတ္တိ၊ ခါ။) မယာ၊ သည်။ တာဝတကော၊ သော။
ပါဏော ဝါ၊ ကိုလည်း။ ခေါ် ပန၊ စင်စစ်။ ယော အတိပါတော၊ အကြင်လျှင်စွာချအပ်၏။ တံ၊
ထိုသူတပါး၏ အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းသည်။ န သုဋ္ဌ၊ မကောင်း။ တံ၊ သည်။ န သာဓု၊ မကောင်း။
အဟဉ္ဇေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ခေါ် ပန၊ စင်စစ်။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုသူတပါး၏ အသက်ကိုသတ်ခြင်း
တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝိပုဋ္ဌိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ အဿံ၊ ပြစ်ဆု၏။
မေ၊ ငါသည်။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော။ ဧတံ ကပ္ပံ၊ ဤမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံကို။ အကတံ၊ မပြု
အပ်သည်ကား။ န ဘပိဿတိတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့”ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။
သော၊ ထိုတပည့်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိယ၊ ဆင်ခြင်၍။ တဉ္ဇေဝ ပါဏာတိပါတံ၊
ကိုသ လျှင်။ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။ အာဟတိံ စ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။
ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ ဝေံ၊ သို့။ ပါပဿ၊ သော။ တေဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊
ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ ဝေံ၊ သို့။ ပါပဿ၊ သော။ တေဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ သမတိက္ကမော၊
ကောင်းစွာလွန်မြောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။

(အဒိန္နာဒါနံ၊ ကဿေသုမိစ္ဆာစာချံ၊ မုသာဝါဒံ စာပိုဒ်များ နည်းမှီး၍ပေးကြလေ၊ လိင်မျှသာ ထူးသည်။)

သော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ဟန်စွန့်၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊
ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ အဒိန္နာဒါနံ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။
ကာမေသု၊ တို့၌။ မိစ္ဆာစာချံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ မုသာဝါဒံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏံ၊
သော။ ဝါဒံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဖရုသံ၊ သော။ ဝါဒံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ သမ္ပပ္ပလာပံ၊ ကို။
ပဟာယ၊ ၍။ပ။ အဘိဇ္ဈံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ ဗျာပါဒပ္ပ-
ဒေါသံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ကြောင်း၊ ပျက်စီးတတ် ပျက်စီးစေတတ်သော ဒေါသကို။

ပဟာယ၊ ချံ။ အဗျာပနုပိတ္ထော၊ ဒေါသဗျာပါဒကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇ။ မိစ္ဆာဗိဇ္ဇိံ၊ မှားသောအယူကို။ ပဟာယ၊ ချံ။ သမ္မာဗိဇ္ဇိံကော၊ ပြောင့်မတ်သောအယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇ။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သ ခေါ သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဂတဘိဇ္ဇော၊ ကင်းသောအဘိဇ္ဇာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတဗျာပါဒေါ၊ ကင်းသောဗျာပါဒရှိသည် ဖြစ်၍။ အသမ္ပုဇ္ဇော၊ မတွေ့ဝေသည်ဖြစ်၍။ သမ္မဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိသော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယတော၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်သော / သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ မေတ္တာသဟာ ဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်ထက်မြက်သောပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ သင်္ခေ ဟာ၊ ရေသင်းမှတ်သောသူသည်။ အပ္ပကသိဇေ နေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသဖြင့်သာလျှင်။ စာတုဒ္ဓိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို။ ဝိညာပေယျ သေယျထာပိ၊ သိစေနိုင်ရာထက်သို့။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဧဝပေ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာဝိတာယ၊ ပွားစေအပ်သော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗဟုလိကတာယ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စိတ်၏ဆန့်ကျင်ဆက်ဖြစ်၍ ဗျာပါဒမှလွတ်ကြောင်းဖြစ်သော။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာချွန်ဖြင့်။ ပမာဏကတံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုပြုအပ်သော။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကာမာဝစရ ကံသည်။ အတ္ထိံ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုဥပ အဓ္မပကံ၌။ န အဝသိဿတိ၊ မကြွင်းကျန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုဥပ အဓ္မပချွန်၌။ န အဝတိဋ္ဌတိ၊ မတည်း။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သ ခေါ သော အရိယသာဝကော၊ သည်။ (အကြွင်းတူ၏ နည်းမှီး၍ပေးလေ။) အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဇ-ကုလသုတ်

၃၆၁။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ထို၌။ မဟတာ၊ အရေ အတွက်အားဖြင့်များသော။ ဝါ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သော။ ဘိက္ခုသံသေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ ကြွချီတော်မူသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ နာဠန္ဒာ၊ နာဠန္ဒမြို့သည်။ (အတ္ထိံ၊ ဇ။) တံ၊ ထိုနာဠန္ဒမြို့သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ တတြ၊ ထိုသို့ရောက်တော်မူသောအခါ၌။ (သုဒ္ဓံကားနိပါတမတ္ထ။)ဘဂဝါ၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒမြို့၌။ ပါဝါရိကပ္ပဝနေ၊ ပါဝါရိကသုဋ္ဌေး၏ သရက်တောဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ဇ။

တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ နာဠန္ဒာ၊ သည်။ ဒုဒ္ဓိက္ခာံ၊ ရခဲသောထမင်းရှိသည်။ ဝိဟိ ထိကာ၊ အသက်ရှင်ရပါကုန်အံ့လော၊ သေရပါကုန်အံ့လောဟူ၍ဖြစ်သော နှလုံးနှစ်ခုဖြစ်ခြင်း ရှိသည်။ သေတဒ္ဓိကာ၊ ဖွေးဖွေးပြုသော လူရိုးရှိသည်။ သလာကာဝုတ္တာ၊ နံတံ(အရိုးတံ)မျှသာ ဖြစ်သော စိုက်ပျိုးအပ်သော စပါးပင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာဠန္ဒုတ္ထော၊ သော။ နိဂဏ္ဏော၊ သည်။ မဟတိယာ၊ သော။ နိဂဏ္ဏပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။

၁။ ဒုဒ္ဓိက္ခာံ အဋ္ဌထာပိက္ခာံ၊ ၌။ ဒုဒ္ဓိ ဘိက္ခာံ ဧတ္ထာဘိ ဒုဒ္ဓိက္ခာံဟူ၍၊ ဗျာကရိမ်းဆရာတို့ကဲ့သို့ ဘိက္ခာံ ဝိဂတာ ဣဒ္ဓိံ ဒုဒ္ဓိက္ခာံဟု အသင်္ချာအဗျယ်သောပြု။ ဒုသဒ္ဓိကံပုဂံကဲ့သို့တည်း။
၂။ သေတာနိ အတ္ထိတာနိ ဧတ္ထာထိ သေထဒ္ဓိကာ။ ၌။
၃။ သလာကမတ္ထံ ဝုတ္ထံ ဧတ္ထာထိ သလာကာဝုတ္တာ။ ၌။

ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ်၊ ဌံ၊ ပ။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဍော၊ သည်။ “ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဟေ၊ လာ၊ ဘေ၊ တံ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ဒေါသကို။ အာရောပေဟိ၊ တင်ပေလော့။ ဝေံ၊ ဤသို့အပြစ်ဘင်သည်ရှိသော်။ တေ၊ အား။ ‘အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ သော။ ဂါမဏိနာ၊ သည်။ ဝေံ မဟိဒ္ဓိကဿ၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ ဝေံ မဟာနဘာဝဿ၊ ဤသို့ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒေါ၊ ကိုး။ အာရောပိတောတိ၊ တင်အပ်၏ဟူ၍။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဗဂ္ဂန္တိယတိတိ၊ ပျံ့နှံ့၍တက်လတ္တံ့”ဟူသော။ တေ၊ ကိုး။ အဝါစ၊ ပြီး။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝေံ မဟိဒ္ဓိကဿ၊ သော။ ဝေံ မဟာနဘာဝဿ၊ သော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ ကိုး။ အာရောပေဿာမိ၊ တင်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဟေ၊ လော့။ တံ၊ သည်။ ယေန၊ ဌံ၊ ပ။ သမဏိ ဂေါတမံ၊ ကိုး။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမကများလှစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ကုလာနံ၊ အမျိုးလေးပါးတို့အား။ အနုဒ္ဓယံ၊ အစဉ်ချင်ခြင်းကို။ (ဒယာတိ မေတ္တာပိ ဝုစ္ဆတိ ကရုဏာပိ။ သဒ္ဓနံတိ ဓာတုမာလာ ဓာမုဂ်နာ ၁၄၂။) ဝဇ္ဇောတိ န နု၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါလော့။ အနုရက္ခံ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ငဏ္ဍောတိ န နု၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါလော့။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ (ကပ ကရုဏာယံ သဒ္ဓနံတိ ဓာတုမာလာ ၁၂၀။) ဝဇ္ဇောတိ န နုတိ၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါလော့”ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ (တယာ၊ သည်။) ပုဋ္ဌော၊ မေးမြန်းအပ်သည်ရှိသော်။ “ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဝေံ၊ ဤသို့ သင်လျှောက်သား မေးမြန်းအပ်သည်အတိုင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ ပြင့်။ ကုလာနံ၊ တို့အား။ အနုဒ္ဓယံ၊ ကိုး။ ဝဇ္ဇောတိ၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုတော်မူ၏။ ပ။ ဝဇ္ဇောတိတိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သစေ ဗျာကဏေတိ။ အကယ်၍ ခြေဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ (ဝေံ၊ သော်။) တမေနံ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမကို။ တံ၊ သည်။ “ဘန္တေ၊ ရား။ အထ၊ ထိုသို့ချီးမွမ်းပြောဆိုအပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ ကိစ္ဆရဟိ၊ ကဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒုဗ္ဗိက္ခော၊ ရခဲသော ထမင်းရှိသောအခါ၌။ ဝိဟိတိကော၊ သေသက်ရှင်ရပါကုန်အံ့လော့၊ သေရပါကုန်အံ့လော့ ဟူ၍ဖြစ်သော နှစ်လုံးနှစ်ခုပြန်ခြင်းရှိသော အခါ၌။ သေတဋ္ဌိကော၊ ဖွေးဖွေးပြုသော လူချီးရှိသောအခါ၌။ သလာဏာဝုတ္တော၊ နှိတ်မျှသာ ဖြစ်သော စိုက်ပျိုးအပ်သော စပါးပင်ရှိသောအခါ၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံသေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓံ၊ က။ စာရိကံ၊ ကိုး။ စရတိ၊ နည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုလာနံ၊ တို့ကို။ ဥစ္စေဒါယ၊ ဖြတ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ပဋိပနော၊ ကျင့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုလာနံ၊ တို့၏။ အနယာယ၊ အစီးအပါး မရှိခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပနော၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုလာနံ၊ တို့ကို။ ဥပသာတာယ၊ ကပ်၍ ညှဉ်းဆဲခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပနောတိ၊ ကျင့်တော်မူ၏”ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဇ္ဇယျာသိ၊ ပြောဆိုလေလော့။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်သည်။ ဥဘဘောကောသိကံ၊ နှစ်ဘက်သောအစွန်းရှိသော။ ဣမံ ပဉ္စံ၊ ဤပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥဂ္ဂိလံတံ၊ ထွေးအန်ခြင်းငှါ။ နေဝ သက္ခာတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါလတ္တံ့။ ဩဂိလိဘံ၊ မျှီသိပ်ခြင်းငှါ။ နေဝ သက္ခာတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ အသိဗန္ဓကပုတ္တော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ နာဋပုတ္တဿ၊ သော။ နိဂဏ္ဍဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိအုတံ၊ ဌံ၊ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုး—

အန္တေ၊ ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ သည်းပ၊ ဝတ္ထေတိ နန၊ ချီးမွမ်း ပြောဆိုသည် ဖဟုတ်ပါလော။
 အနုရု၊ ကိ၊ ဝတ္ထေတိ နန၊ လော၊ အနုကမ္ပံ ကိ၊ ဝတ္ထေတိ နန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး
 လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး၊ ဝေ၊ ဤသို့သိသောသူသည်အတိုင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပ။
 ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဘော်မူ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ သော အဟံ၊ ထိုငါဘုရား
 သည်း။ ဣဒတာ၊ ဤသဒ္ဓကပ်ကမ္မာမှ။ ဧကနုတိကပေ၊ ကိုးဆယ့်တကမ္မာထက်၌။ ယံ ကုလံ၊
 အကြင်အမျိုးကို။ အနုသုဒ္ဓမိ၊ အစဉ်ဆောက်မဲ့တော်မူ၏။ (တဏှ၊ ထိုသို့အောက်မဲ့တော်မူသော
 အခါ၌။) ပက္ခာဘိက္ခာနုပ္ပဒါနမတ္တန၊ ကျွတ်ပြီးသောဆွမ်းကိုခံယူကာမျှဖြင့်။ ဥပယာတပုပ္ဖံ၊ ကပ်၍
 ဖျက်ဆီးအပ်ဘူးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ဘဝသော။ (တံ)ကုလံ၊ အမျိုးကို။ နာဘိဇာနာမိ၊ သိမြင်တော်
 မမူ။ အသ ဝေါ၊ စင်စင်သော်ကား။ အနာနိ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ မဟဒ္ဓနာနိ၊ မြင့် မြှုပ်ထား
 များသောဥစ္စာရှိကုန်သော။ မဟာဘောဂါနိ၊ ရှေ့ခွက်ခွက်အစရှိသော များသောအဆုံးအဆောင်
 ရှိကုန်သော။ ပဟုတဘာဝပရတောနိ၊ မြင့်မမြှုပ် ပြင်မှာသုပ်၍ထားအပ်သော များသောရွှေဒွေ
 ရှိကုန်သော။ ပဟုဘဝိတ္ထုပကရဏာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြား များစွာသောရွှေတန်ဆာ ရွှေခွက်
 ငွေခွက်စသော နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းရှိကုန်သော။ ပဟုကနေဉ္စောနိ၊ များစွာသော ဥစ္စာ
 စပါးရှိကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ကုလာနိ၊ အကြင်အမျိုးဘို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) သဗ္ဗာနိ၊ ပပ်အိမ်း
 ကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်။ ဒါနသမ္ဘူတာနိ ဝေ၊ ဒါနဖြင့် ကောင်းစွာ ဖြစ်ကုန်သည်
 လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) သစ္စသမ္ဘူတာနိ ဝေ၊ သစ္စာဖြင့်ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်သည်လည်း။ (ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။) သာမညသမ္ဘူတာနိ ဝေ၊ (သစ္စာမှတစ်ပါးသော) သီလဖြင့်ကောင်းစွာ ဖြစ်ကုန် သည်လည်း။
 (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) တနည်းကား— တာနိ၊ ထို အမျိုးတို့ကို။ ဒါနသမ္ဘူတာနိ ဝေ၊ ဒါနသည်
 ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) သစ္စသမ္ဘူတာနိ ဝေ၊ သစ္စာသည် ကောင်း
 စွာဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) သာမညသမ္ဘူတာနိ ဝေ၊ (သစ္စာမှတစ်ပါးသော)
 သီလသည် ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကုလာနိ၊
 တို့၏။ ဥပယာတပုပ္ဖံ၊ ဖျက်စီးခြင်းငှါ။ ယေတု၊ တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ ပဗ္ဗယာ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌ၊
 တို့တည်း။ ဖုတေတော ဝါ၊ မင်းကြောင့်လည်း။ ကုလာနိ၊ တို့သည်။ ဥပယာတံ၊ ဖျက်စီးခြင်းသို့။
 ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ စောရတေတော ဝါ၊ မိုးသူကြောင့်လည်း။ ကုလာနိ၊ တို့သည်။ ဥပယာတံ၊ သို့။
 ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိတေတော ဝါ၊ မီးကြောင့်လည်း။ ကုလာနိ၊ တို့သည်။ ဥပယာတံ၊ သို့။
 ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒကတေတော ဝါ၊ ရေကြောင့်လည်း။ ကုလာနိ၊ တို့သည်။ ဥပယာတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊
 ကုန်၏။ နိဟိတံ ဝါ၊ မြင့်မြှုပ်ထားအပ်သော ဥစ္စာသည်လည်း။ ဌာနာ၊ တည်ရာမှ။ ဝိဂစ္ဆတိ၊
 ပြောင်းရွှေ့၏။ ဝုပ္ပယုတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် ယှဉ်စေအပ်ကုန်သော။ ကမ္မန္တာ ဝါ၊ အမှလုပ်တို့
 သည်လည်း။ ဝိပဇ္ဇန္တိ၊ ဖျက်စီးစေကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တေ ဘောဂေ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာ
 တို့ကို။ ဝိကိရတိ၊ ပရိပရိဖြန်ကြဲ၏။ ဝိမေတိ၊ မှတ်လှင့်သကဲ့သို့ ဖျက်ဆီး၏။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်စီး
 စေ၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ သော ကုလဂါမေ ဝါ၊ ထိုအမျိုး၏ မီးကျိုးခံကဲ့သို့ ဖျက်ဆီးတတ်သော
 မျိုးဖျက်သည်မူလည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြင်၏။ (ဤ၌ ကုလဂါမေတိ ဟု ဣတိသဒ္ဓါနှင့် ရှိသည်ကား
 ကောင်းအံ့မထင်။) အနိစ္စတာ ယေဝ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်(ဖျက်စီးခြင်း)သည်ပင်လျှင်။ အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ခု
 ပြောက်သောအကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဘော်မူ၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ကုလာနိ၊ တို့၏။
 ဥပယာတပုပ္ဖံ၊ ဖျက်စီးခြင်းအကျိုးငှါ။ ယေတု၊ တို့သည်။ ဣမေ ဝေါအဋ္ဌ၊ ဤရှင်ပါးတို့ပင်တည်း။
 ပဗ္ဗယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ဝေါအဋ္ဌ၊ တည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ အဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု
 ယေတုသု၊ တို့သည်။ အဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ပဗ္ဗယေသု၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်

၂၀၉

ထတ်သော်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ သဂဝါ၊ သည်။ ပ၊ ပရိပစ္စေသယံ၊ ကျင့်ထော် မူ၏”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရ၏။

ဂါမဏိ၊ ကြား။ တံ ဝါစံ၊ ကိုး အပ္ပယာယ၊ ၍။ တံ ဝိတ္တံ၊ ကိုး အပ္ပယာယ၊ ၍။ တံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ကိုး အပ္ပုရိနိသဇ္ဇိတော၊ မစွန့်မူ၍။ အာသထံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ (အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကပ္ပေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ အာသထံ၊ ၍။) နိရယေ၊ ရဲ၍။ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ထော်မူ၏။ (ဧဝံ ဝုတ္တေ စသည်ကို ရှေးနှည်း အတိုင်းပေး။) ဣတိ၊ ဤ။

နဝမံ၊ ကိုးရပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-မဏိစူဠကသုတ်

၃၆၂။ ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ၍။ သဂဝါ၊ သည်။ ဖုဇဂယေ၊ ၍။ ကထန္တကနိဝါပေ၊ ရှုနက် တို့အား အစာပေး၍ ကျေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠဝနေ၊ ဝေဠဝန်ကျောင်းထော်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၍။ ထေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၍။ ဖုဇဂန္တေပုရေ၊ မင်း၏ နန်းထော်တွင်း၍။ ဖုဇပရိသာယ၊ မင်း၏ ပရိသတ်၍။ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်သော။ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန် သောသုတို့၏။ သက္ခယပုတ္တိယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားထော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဇာတဂ္ဂပရဇတံ၊ ရွှေငွေသည်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ သက္ခယပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ တို့သည်။ ဇာတဂ္ဂပရဇတံ၊ ကိုး သာဒိယန္တိ၊ သာယာကုန်၏။ သက္ခယပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ တို့သည်။ ဇာတဂ္ဂပရဇတံ၊ ကိုး ပဋိဂ္ဂဏန္တိတိ၊ ခံယူကုန်၏”ဟူသော။ အယံ အန္တရာ ကထာ၊ ဤမင်းမူကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၏ အကြား၌ဖြစ်သော ဤကောသလသည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

ထေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၍။ မဏိစူဠကော၊ မဏိစူဠကအမည်ရှိသော။ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီး သည်။ တထံ ပရိသာယံ၊ ထိုမင်းပရိသတ်၍။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၍။ အထ ခေါ်၊ ၍။ မဏိစူဠကော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ တံ ပရိသံ၊ ကိုး “အယျော၊ အရှင်တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပ၊ အဝုတ္တေ၊ မပြောဆိုကြကုန်လင့်။ သက္ခယပုတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ သမဏာနံ၊ တို့အား။ ဇာတဂ္ဂပရဇတံ၊ သည်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်ပ။ န သာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်ပ။ န ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ မခံယူကုန်။ သက္ခယပုတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ တို့သည်။ နိက္ခိတ္တမထိသုဝတ္တော၊ ချထားအပ် သော ပတ္တမြား ရွှေရှိကုန်၏။ အပေတဇာတဂ္ဂပရဇတတိ၊ ကင်းပြီးသော ရွှေ ငွေရှိကုန်၏” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤကောကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ မဏိစူဠကော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ တံ ပရိသံ၊ ကိုး သညာပေတံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ အသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အထ ခေါ်၊ ၍။ မဏိစူဠကော၊ သော။ ဂါမဏိ၊ သည်။ ပ။ သဂဝန္တံ၊ ကိုး “သန္တေ၊ ရား။ ဣဓ ဖုဇဂန္တေပုရေ၊ ဤမင်း၏ နန်းထော် တွင်း၍။ ပ။ ပဋိဂ္ဂဏန္တိတိ၊ ကုန်၏”ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကိုး အဝေါစ၊ ပြီး ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ တံ ပရိသံ၊ ကိုး ‘အယျော၊ တို့ပ။ အပေတဇာတဂ္ဂပရဇတတိ၊ ကုန်၏”ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကိုး အဝေါစံ၊ ပြီ။ သန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ တံ ပရိသံ၊ ကိုး သညာပေတံ၊ ငှါ။ အသက္ခိ၊ ခေါ်၊ မစွမ်းနိုင်သည်သာတည်း။ သန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကရမာဒနော၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သဂဝထော၊ ၍။ ဝုတ္တဝါဒိ စေဝ၊ ဟောထော်မူအပ်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ပြစ်ပါ၏

လော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ န ဝ အဗ္ဗာစိက္ခာမိ၊ စွပ်လည်း မစွပ်ပုံပါ၏လော၊ ဓမ္မာ စ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော စကား၏လည်း။ အနုဓမ္မံ၊ အဘူဖြစ်သောစကားကို ။ ဗျာကဓမ္မာ၊ ပြောဆိုပါသလော၊ ကောစိ၊ တစ်တခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူ အပ်သော စကားကို အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည် ။ ဂါရယံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သောအရာသို့။ န ဝ အာဂစ္ဆတိတိ၊ ထောက်လည်းမဆုတ်ပါသလော ။ ဟူသော။ ဝေ၊ ကိ၊ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂါမထိ၊ ကြီး။ ထဋ္ဌ၊ စင်စစ်။ တံ၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကဓမ္မာနော၊ သော်။ ဓမ၊ သည်။ ဝုတ္တဝါဒီ စေတ၊ ဝည်လည်း။ ဟောသိ၊ မြစ်၏။ (ဝုတ္တမာန်သိဝိဘတ်တည်း။) ဝံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘူတေန၊ ဖြင့်။ န ဝ အဗ္ဗာစိက္ခာမိ၊ စွပ်လည်းမစွပ်ပုံပါ။ ဓမ္မာ စ၊ ၎င်းလည်း။ အနုဓမ္မံ၊ ကိ။ ဗျာကဓမ္မာသိ၊ ၎င်းပ။ န ဝ အာဂစ္ဆတိ၊ ထောက်လည်းမဆုတ်။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ ဟိ၊ ထိုစကား သည် မှန်ပေ၏။ သက္ခပုတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ သမဏာနံ၊ တို့အား။ ဇာတဂ္ဂပရဇတံ၊ သည်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ပ။ န သာဓိယန္တိ၊ မသာယာကုန်းပ။ အပေတဇာကဂ္ဂပရဇဘာ၊ ကင်းပြီးသော ဓမ္မဋ္ဌေဂ္ဂိကုန်၏။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ ဝေါ၊ စင်စစ်။ ယထာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဇာတဂ္ဂပရဇတံ၊ သည်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ တထာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာပိ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်း။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ယထာ၊ အား။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ (တထာ၊ အား။ ဇာတဂ္ဂပရဇတံ၊ သည်လည်း။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ?) ဂါမထိ၊ ကြီး။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဝေ၊ ဤငါးပါးအာရုံကာမဂုဏ်တို့ကို အပ်ခြင်းကို။ “အသမဏာဓမ္မော၊ ရဟန်းမဟုတ်သူတို့၏ အကျင့်မည်၏။ အသက္ခပုတ္တိယဓမ္မောတိ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော် မဟုတ်သောသူတို့၏ အကျင့် မည်၏” ဟူ၍။ ဇာရေယျာသိ၊ မှတ်လေလော။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ “တိဏတ္ထိ-ကေန၊ မြက်ဖြင့်အလိုရှိသော ရဟန်းသည်။ တိဏံ၊ ကျောင်းကိုမှီးသောမြက်ကို၊ ပရိယေသိတမ္ပံ၊ ရှေးမှီးထိုက်၏။ ဒါရုတ္တိကေန၊ သစ်ဖြင့်အလိုရှိသောရဟန်းသည်။ ဒါရု၊ သစ်ကို၊ ပရိယေသိတမ္ပံ၊ ထိုက်၏။ သကဋ္ဌတ္တိကေန၊ လှည်းဖြင့်အလိုရှိသော ရဟန်းသည်။ သကဋ္ဌံ၊ လှည်းကို၊ ပရိယေသိ-

၁။ ဤအနက်မျှအကား ဓမ္မာ စ နှင့်အံ့ ဗျာကဓမ္မာန္တိတိ ဧတ္ထ ဓမ္မော နာမ ကထိတကထာ၊ အနုဓမ္မော နာမ ကထိတထာ ပဋိကထာနံ ဟူသော အံ-ဋ္ဌ ၂-ထိက စာပိုဒ် ၅၈-အရ ငေးဆပ်သော အနက်တည်း။

၂။ ဝါဒါနုဝါဒေါတိ ဘဂဝတော ဝုတ္တဝါဒော အနုဝါဒေါ။ “ဝါဒါနုပါဒတာ”တိဝိ ပါဒဌာ၊ သတ္တဝါဒော အနုပါဒတာ အနုပတနံ၊ အနုမနန္တိ အတ္ထော။ ဣဒံနာမိဝါဒံ အနုကတော ဝါဒေါယဝ မိတော ဟောထိ။ (သံ-ဋ္ဌ ၂-မျက်နှာ-၂ ဂ) အထက်ပါ အဋ္ဌကထာသွင်ကိုထောက်၍ ဝါဒါနုဝါဒေါ ဝါဒါနုပါဒတာ ဟူ၍ ရှေးအ ဆက်ဆက်အပင် ပါဠိကဲ့သို့ကြောင်း သိရသာ သည်။ အဋ္ဌကထာအစုကိုယ်တိုင် ပါဠိပြန်ဆိုသူများ ဖွင့်ခဲ့ရကား။ နှစ်ခုလုံးပင် သင့် သည်အားဖြင့်ပေးသည်။ ဝိ ဇု-ပါဠိအတော် သဒ္ဒါသားနိ ၈ ခုတို့၌ ဝါဒါနုဝါဒေါ ဟူ၍၎င်း ထိကုတ်ဘုရ ပါဠိ စာပိုဒ် ၅၈-၌ ဝါဒါနုပါဒတာ ဟူ၍၎င်း ထောက်ကြည့်ပါဠိ စာပိုဒ် ၃၀-၌ ပါဒါနုပါဒတာ ဟူ၍၎င်း မြို့မပါဠိ စာပိုဒ် ၅၁-၆၀ကဏသုတ်၌ ဝါဒါနုဝါဒေါ ဟူ၍၎င်း ရှိကြ၏။

၃။ တထာပိ ဇာတဂ္ဂပရဇတံ ကပ္ပတိ-ဟူသော နိယုတငါးကုကား သျှာကံ-မူတို့၌ မှီအကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ရှိသင့်၏။ ထို့ကြောင့် ထည့်၍ပေးလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် အဋ္ဌကထာ၌ ဧကံသေနတန္တိ ဝေ ပဉ္စကာမဂုဏ- ကပ္ပနံ-ဟု ဝှံ့သော ထေပုဒ်အစုံကြည့်လျှင် ယထာ ပဉ္စကားမဂုဏာ ကပ္ပန္တိ၊ တထာပိ ဇာတဂ္ဂပရဇတံ ကပ္ပတိ ဟူ၍ ရှိသော အပြန်ဝါကျများပင် မရှိသင့်။ ယထာ ဝေါ ဂါမထိ ဇာတဂ္ဂပရဇတံ ကပ္ပတိ၊ ပဉ္စပိ တထာ ကာမဂုဏာ ကပ္ပန္တိ-ဟူ၍ ရှိသင့်၏။ ထိုနိယုတဝါကျကိုပင် အဋ္ဌကထာ၌ ဝေ-အရ အစုံဖြစ်သ၏။

တဗ္ဗံ၊ ထိုက်၏။ ပုရိသတ္တိကေန၊ လက်သမားယောကျ်ားဖြင့်အလိုရှိသောရဟန်းသည်။ ပုရိသော၊ လက်သမားယောကျ်ားကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗောတိ၊ ရွာမှီးထိုက်၏”ဟူ၍။ (ဤနေရာ၌ ဣထိ သဒ္ဓါ ရှိသင့်၍ ထည့်ပေးလင့်ရ၏။) ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ “ကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဧထဝ္ဗပရထေ၊ ရွှေငွေကို။ သာဒိတဗ္ဗံ၊ သာယာထိုက်၏။ ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ၊ ရွာမှီးထိုက်၏”ဟူ၍။ န ထေဝ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ (တုသဒ္ဓါ ဝေသဒ္ဓါ အနက် မရှိ။) ဣတိ၊ ဤ။

ဧသံ၊ အယ်ရုဗြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-ဘဒြကသုတ်

၃၆၃။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မလ္လောယ၊ မလ္လတိုင်းတို့၌။ ဥရုဝေလကပ္ပံ နာမ၊ ဥရုဝေလကပ္ပအမည်ရှိသော။ မလ္လာနံ၊ မလ္လမင်းတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုမ်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုမ်း၌။) ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဒြကော၊ ဘဒြကအမည်ရှိသော။ ဂါမထိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ ပ၊ ဘဒြကော၊ သော။ ဂါမထိ၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကိုး “သန္တေ၊ ဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဝုက္ခဿ၊ ငွေဆင်းရဲ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း။ အတ္တင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကို၎င်း။ ဝါ၊ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၎င်း။ ဒေသေဘူတိ၊ ဟောတော်မူပါလော့”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီး။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ သင်အား။ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ အဗ္ဗါနံ၊ ကာလကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဝုက္ခဿ၊ ဤ။ သမုဒယဉ္စ၊ ကို၎င်း။ အတ္တင်္ဂမဉ္စ၊ ကို၎င်း။ “အတိတံ၊ သော။ အဗ္ဗါနံ၊ ၌။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ”ဟူ၍။ ဧ ဒေသေယံ၊ အကယ်၍ဟောငြားအံ့။ တတြ၊ ထိုသို့ဟောရာ၌။ တေ၊ သင်အား။ ကခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိမထိ၊ သို့လောသို့လော တွေးတောခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ အဗ္ဗါနံ၊ ကာလကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဝုက္ခဿ၊ ဤ။ သမုဒယဉ္စ၊ ကို၎င်း။ အတ္တင်္ဂမဉ္စ၊ ကို၎င်း။ “အနာဂတံ၊ သော။ အဗ္ဗါနံ၊ ကာလ၌။ ဝေ၊ ဤသို့။ တဝိဿာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့”ဟူ၍။ ဧ ဒေသေယံ၊ အံ့။ တတြာပိ၊ ထိုသို့ဟောရာ၌လည်း။ တေ၊ အား။ ကခါ၊ သည်။ သိယာ၊ ဤ။ ဝိမထိ၊ သည်။ သိယာ၊ ဤ။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ အပိ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဣဝေ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ နိဘိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသော။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧတ္ထေ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော။ တေ၊ သင်အား။ ဝုက္ခဿ၊ ဤ။ သမုဒယဉ္စ၊ ကို၎င်း။ အတ္တင်္ဂမဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သုဏာဟိ၊ လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ၊ မနသိကဓေဟိ၊ လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ဘဒြကော၊ သော။ ဂါမထိ၊ သည်။ သဂဝတော၊ ဤ (စကားကို)။ ပစ္စသောသိ၊ ပြီး။ ဘဂဝါ၊ သည်—

(တံ ကိံ မညသိ ဂါမထိပေးပြီ။) ယေသံ၊ အကြင်သူတို့ကို။ ဝနေ ဝါ၊ သတ်ခြင်း(ညှဉ်းခဲခြင်း) ကြောင့်၎င်း။ ဗန္တေန ဝါ၊ နောင်ဖွဲ့ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဇာနိယာ ဝါ၊ ဥစ္စာကိုဆုံးရှုံးစေခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဂရဟာယ ဝါ၊ (ဦးစွန်းငါးခုထုံးခြင်း စသည်ဖြင့်) ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းကြောင့်၎င်း။ သောက ပရိဒေဝ ဝုက္ခ ဒေါမနဿပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကျွေးပြည်တမ်းခြင်း၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ ပြင်းစွာ ပယ်ပန်းခြင်းတို့သည်။ တေ၊ အား။ ဥပ္ပဝေဗ္ဗယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဧ

မနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်။ တေ၊ ခါ။ ဥရုဝေလကပွေ၊ ဥရုဝေလကပွ နိဂုံး၌။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယေသံ၊ ထိုကိုးပ။ တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ခါ။
 ဥရုဝေလကပွေ၊ ၌။ အတ္ထိ၊ ရှိပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယေသံ၊ ထိုကိုးပ။
 တေ၊ အား။ နပ္ပဇ္ဇေယျု၊ မပြစ်ကုန်ရာ။ တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ တေ၊ ခါ။ ဥရုဝေလကပွေ၊ ၌။
 အတ္ထိ၊ ပန၊ ရှိပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ခါ။ ဘန္တေ၊ ဘုရားပ။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ခါ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။
 ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော။ ဥရုဝေလကပွိယာနံ၊ ဥရုဝေလ-
 ကပွနိဂုံး၌နေကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ ထိုကိုးပ။ တေ၊ အား။ ဣပ္ပဇ္ဇေယျု၊ ပြစ်ကုန်ရာ၏။ သော
 ယေတု၊ သည်။ ဧကံ န ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ဧကံ န ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဥရုဝေလကပွိယာနံ၊ ကုန်သော။ ယေသံ မနုဿာနံ၊ ထိုကိုး ပဝနေ ဝါ၊
 ကြောင့်ငင်းပ။ မေ၊ အား။ ဣပ္ပဇ္ဇေယျု၊ ပြစ်ကုန်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုသူတို့၌။ မေ၊ ခါ။ ဆန္ဒရာဂေါ၊
 ပြင်းစွာဘပ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ အားကြီးသောရာဂသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပန၊ အဘိတပါးကို ဆိုဦးအံ့။
 ဘန္တေ၊ ဘုရားပ။ နပ္ပဇ္ဇေယျု၊ မပြစ်ကုန်ရာ။ တေသု၊ တို့၌။ မေ၊ ခါ။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ သျှောက်၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တံ၊ သင်သည်။ (နေဟိန္ဒ္ဝစပ်။) ဒိဋ္ဌေန၊ ဉာဏ်တည်ဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်အပ်
 သော။ ဝိဒိတေန၊ ပညာဖြင့်သိအပ်သော။ အကာလိကေန ပတ္တေန၊ ကာလမခြားသဖြင့် ရောက်အပ်
 သော။ ပရိယောဂါဋ္ဌေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မြဲမြံစွာယူအပ်သော။ ဣဒိန္ဒာ ဓမ္မေန၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော
 တရားဖြင့်။ အတိတာနာဂတေ၊ အတိတ်ကာလ အနာဂတ်ကာလ၌။ နယံ၊ နည်းကို။ နေဟိ၊ ဆောင်ပါ
 လော့။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစ်ခုခုသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ပြစ်သည်ရှိသော်။
 အထိတံ၊ သော။ အပ္ပါနံ၊ ကာလ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပြစ်ပြီ။ သပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်။
 ဆန္ဒမူလကံ၊ ဆန္ဒလျှင် အရင်းမူလရှိ၏။ ဆန္ဒနိဒါနံ၊ ဆန္ဒလျှင်အကြောင်းရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဆန္ဒော၊
 ဆန္ဒသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝ ဝင်းရဲ၏။ မူလံ၊ အရင်းမူလမည်၏။ ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ယံ ကိဉ္စိ၊
 သော။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ အနာဂတံ၊ သော။ အပ္ပါနမ္ပိ၊ ကာလ၌လည်း။
 ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပြစ်လတ္တံ့။ သပ္ပံ၊ သော။ တံ၊ သည်။ ဆန္ဒမူလကံ၊ ခါ။ ဆန္ဒနိဒါနံ၊ ခါ။ ဟိ၊ မှန်၏။
 ဆန္ဒော၊ သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ခါ။ မူလံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အစ္စရိယံ၊
 အံ့ဘယ်ရှိပေစူ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဗ္ဗုဝံ၊ မပြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစူ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘူဝတော၊ သည်။
 “ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ခါ။ သပ္ပံ၊ သော။ တံ၊ သည်။
 ဆန္ဒမူလကံ၊ ရှိ၏။ ဆန္ဒနိဒါနံ၊ ရှိ၏။ ဟိ၊ ခါ။ ဆန္ဒော၊ သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ခါ။ မူလန္တိ၊ မည်၏”
 ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်
 မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မေ၊ ထပဉ္စတော်အား။ (အတ္ထိန္ဒဝစပ်။) ဝါ၊ ခါ။ (ကုမာရောဋ္ဌဝစပ်။) စိရ-
 ဝါသီ နာမ၊ စိရဝါသီအမည်ရှိသော။ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ အတ္ထိ၊ ခါ။ (သော၊ ထို
 သတို့သားသည်။) ဗဟိအာဝသထေ၊ မြို့၏အပ၌။ ပရိဝသတိ၊ နေ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သော

၁။ ဗဟိအာဝသထေ ပရိဝသတိ ဗဟိနဂဓေ ကိဉ္စိဒေဝ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဗျာန္တော ဝသတိ။ ၂။ ဤလက်ရှိ
 အဋ္ဌကထာနှင့်အလို အာဝသထေဗျာ မြို့ဟောဖြစ်သည်။ အဘိဓာန်တို့၌ကား မတူ။ အဋ္ဌကထာ၌ ဗဟိနဂဓေဖြင့်
 ဗဟိကိုနှင့်သည်။ ကိဉ္စိဒေဝ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဗျာန္တော ဝသတိဖြင့် အာဝသောနေ ပရိဝသတိကို ဖွင့်သည်ဟုယူ၍၊ ဗဟိ၊ မြို့၏
 အပ၌။ အာဝသောန၊ အတတ်ဘာသာအရားကျောင်း၌။ ပရိဝသတိ၊ နေ၏ဟု အနက်ပေးလျှင် အာဝသထေ၏
 အနာ၌ အာဝသောနေဟု ရှိသင့်၏။ ဗဟိအာဝါသနေ၊ ဗဟိအာဝါသဏေ၊ ဗဟိအာဝါသထေ-ဟူသော မူကွဲများ
 မှင်လည်း မည်သည့်ပါ၌ မှန်သည်ကို ဆင်ခြင်ကြပါကုန်။

ခွါဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ကာလဿေဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ဝုဏ္ဏာယ၊ ထ၍။ ပုရိသံ၊ မင်းချင်းယောက်ျားကို။ “ဘဏေ၊ အရင်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ စိရဝါသိံ၊ သော၊ ကုမာရံ၊ ကို။ ဇာနုဟိထိံ၊ သိပေါလော့” ဟူ၍။ (ဝတုာ၊ ပြောဆို၍။) ဥယျေဃေပိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယာဝကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကလပတ်လုံး။ သောပုရိသော၊ သည်။ နာဂစ္ဆတိ၊ မလာ။ (တာဝကံဝဂ္ဂ၊ ထိုမျှလောက်သော ကလပတ်လုံး။) တဿ မေ၊ ထိုတပည့်တော်အား။ “စိရဝါသိံ၊ သော။ ကုမာရဿ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသည်။ မာဟေဝ အာဗာယေတ္တာတိ၊ မနှိပ်စက်ပါကေုန်လင့်” ဟူ၍။ အညာဝတ္ထံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

(တံ ကိံ မညသိံ ဂါမဏိ ပေးမြဲ။) စိရဝါသိံ၊ သော။ ကုမာရဿ၊ ကို။ ဝဇေန ဝါ၊ (တစုံတယောက်သော သူ၏) သတ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ပြင်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၎င်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မေ၊ ၎င်း။ စိရဝါသိံ၊ သော။ ကုမာရဿ၊ ကို။ ဝဇေန ဝါ၊ (တစုံတယောက်သော သူ၏) သတ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပ။ ဂရဟာယ၊ (ဦးစွန်းငါးခုထုံးခြင်းစသည်ဖြင့်) ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းကြောင့်၎င်း။ (မေ၊ ၎င်း။) ဇိဝိတဿပိ၊ အသက်၏လည်း။ အညာဝတ္ထံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဏုပါယာသာ၊ တို့သည်။ မေ၊ အား။ ကိံ ပန နုပ္ပဇ္ဇိယန္တိ၊ အဘယ်မှာမဖြစ်ဘဲပျက်ဆုံးနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ “ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ပ။ မူလန္တိ၊ မည်၏” ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို၊ ဝေမိတမ္ပံ၊ သိအပ်၏။

(တံ ကိံ မညသိံ ဂါမဏိ ပေးမြဲ။) ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေ၊ သင်သည်။ စိရဝါသိံမာတာ၊ စိရဝါသိံမည်သော သတို့သား၏ အမိကို။ အဓိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်သည်။ အဏုတာ၊ မကြားအပ်သည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ (တဒါ၊ ၌။) တေ၊ အား။ စိရဝါသိံမာတုယာ၊ ၌။ ဆန္ဒော ဝါ၊ အားနည်းသောရာကသည်၎င်း။ ရာဂေါ ဓါ၊ အားကြီးသော ရာကသည်၎င်း။ ပေမံ ဝါ၊ ချစ်မြတ် နိုးခြင်းသည်၎င်း။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝါ၊ အား။ ဒဿနံ ဝါ၊ မြင်ခြင်းကို၎င်း။ သဝနံ ဝါ၊ ကြားခြင်းကို၎င်း။ အာဂမ္ပ၊ စွဲ၍။ ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ တေ၊ ၎င်း။ ဝေံ၊ ဤသို့။ စိရဝါသိံမာတုယာ၊ ၌။ ဆန္ဒော ဝါ၊ သည်၎င်း။ ရာဂေါ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ပေမံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အဟောသိံ၊ မြင်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် မှန်ပါ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။)

(တံ ကိံ မညသိံ ဂါမဏိ ပေးမြဲ။) စိရဝါသိံမာတုယာ၊ ကို။ ဝဇေန ဝါ၊ (တစုံတယောက်သော သူ၏) သတ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဗန္ဓနေန ဝါ၊ ၎င်း။ ဇာနိယာ ဝါ၊ ၎င်း။ ဂရဟာယ ဝါ၊ ၎င်း။ တေ၊ အား။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဏုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၎င်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ စိရဝါသိံမာတုယာ၊ ကို။ ပ။ ဂရဟာယ ဝါ၊ ၎င်း။ မေ၊ အား။ ဇိဝိတဿပိ၊ အသက်၏ လည်း။ အညာဝတ္ထံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၎င်း။ မေ၊ အား။ ပ။ ကိံ ပန နုပ္ပဇ္ဇိယန္တိ၊ အဘယ်မှာ မဖြစ်ဘဲပျက်ဆုံးနည်း။ ဣတိ၊ ၎င်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်လည်း။ “ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ပ။ မူလန္တိ၊ မည်၏” ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ ဝေမိတမ္ပံ၊ အပ်၏။ ဣတိ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ပြန်၍စပ်။)

ကောသမံ၊ ထဆုံးတရုပြောက်စသောသုတ်တည်း။

၁၂-ရာသီယသုတ်

၂၆၄။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာသီယော၊ ရာသီယအမည်ရှိသော၊ ဂါမင်္ဂါ၊ ရွာသူကြီးသည်။
 ယေန၊ ၌၊ ပ။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ ယညံတော်သည်။ ‘သမဏော ဂေါတမော၊
 ရဟန်းဂေါတမသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တပံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်
 ကို။ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တပယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသော။
 လူဇနိပိ၊ ခေါင်းပါး(ကြမ်းတန်း)သော အသက်မွေးခြင်းရှိသောသူကို။ ဧကံ၊ ဧကံ၊ စင်စစ်
 အားဖြင့်။ ဥပဝဒတိ၊ စွပ်စွဲ၏။ ဝါ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ဥပက္ခောသတိတိ၊ ဆဲရေး၏။ ဝါ၊ ပျက်ရယ်ပြု၏’
 ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေ ဝေ၊ အကြင်သူတို့သည်။
 ‘သမဏော ဂေါတမော၊ ကည်။ ပ။ ဥပက္ခောသတိတိ၊ ဆဲရေး၏။ ဝါ၊ ပျက်ရယ်ပြု၏’ဟူ၍။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစိ၊ အသိနည်း။ ဝေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 သဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိပါကုန်သလော။
 သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ န စ အပ္ပာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်လည်းမစွပ်စွဲပါ
 ကုန်၏လော။ ဓမ္မဿ စ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော တရား၏လည်း။ အနုဓမ္မံ၊
 အတူဖြစ်သောတရားကို။ ဗျာဏဓောန္တိ၊ ပြောဆိုပါကုန်၏လော။ ဧကောစိ၊ ထစုံထခုသော။
 သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူ
 အပ်သော စကားကို အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဂါရယံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော အရာသို့။
 န စ အာဂစ္ဆတိတိ၊ ရောက်လည်းမရောက်ပါသလော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊
 လျှောက်ထားပြီ။ ဂါမင်္ဂါ၊ ကြီး။ ယေ ဝေ၊ တို့သည်။ ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဝေ၊
 တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ကုန်သည်။ န(ဟောန္တိ)၊ မပြစ်ကုန်။ ဝေ၊ တို့သည်။
 မံ၊ ငါဘုရားကို။ အသတော၊ ထင်ရှားမရှိသော။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သော။ အဘူတေန၊ မဟုတ်
 မမှန်သောစကားဖြင့်။ အပ္ပာစိက္ခန္တိ စ၊ စွပ်စွဲလည်းမစွပ်စွဲကုန်၏။

ဂါမင်္ဂါ၊ ကြီး။ ပဗ္ဗင်တေန၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေ အန္တာ၊
 ဤအယုတ်တရားအစုတို့ကို။ န သေဝိတဗ္ဗာ၊ မပိုင်ထိုက်ကုန်။ ဟိနော၊ ယုတ်သော။ ဂဗ္ဗော၊ ရွာသူ
 တို့၏အကျင့်ဖြစ်သော။ ပေါထုဇ္ဇနိကော၊ ပုထုဇ္ဇနတို့၏ အလေ့အကျက်ဖြစ်သော။ အနုရိယော၊
 အရိယာတို့၏ဥစ္စာမဟုတ်သော။ အနုတ္တသံဟံတော၊ စည်းပူးချမ်းသာ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မစပ်သော။
 ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို အဖန်တလဲလဲ
 ခံစားခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ယော စာယံ (အန္တော)၊ အကြင်အဖို့သည်၎င်း။ ဒုက္ခော၊ ဆူးငြောင့်ကို
 မှီ၌ အိပ်ခြင်းသည်ဖြင့် ဆင်းရဲကို ဆောင်တတ်သော။ အနုရိယော၊ သော။ အနုတ္တသံဟံတော၊
 သော။ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ၊ မိမိကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို အဖန်တလဲလဲဖြစ်စေတတ်သော။
 ယော စာယံ (အန္တော)၊ အကြင်အဖို့သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဂါမင်္ဂါ၊ ကြီး။ ဧဝေ(ဝေ)
 ဥဘော အန္တေ၊ ထိုအယုတ်တရားနှစ်ပါးအဖို့တို့ကို။ အနုပက္ခ၊ မကပ်ရောက်မှု၍။ ထထာဂတေန၊
 ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္မုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ လိတော်မူအပ်သော။ စက္ခုကရဏိ၊ (အစွာလေးပါးကို
 မြင်တတ်သော) ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော။ ဉာဏကရဏိ၊ (အစွာလေးပါးကို) သိခြင်းကို
 ပြုတတ်သော။ မဇ္ဈိမာ၊ (နှစ်ပါးသော တရားအဖို့တို့၏) အလယ်၌ဖြစ်သော။ ပရိပဒါ၊ ကင်းဆင်းရဲမှ
 ထွက်မြောက်ခြင်းကို အလိုရှိသောသူတို့သည် ကျင့်အပ်သောအကျင့်သည်။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာ
 ငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထူးသောညစ်ဖြင့် သိခြင်းအကျိုးငှါ။

သဗ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာသိခြင်းအကျိုးငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဖျက်ပျောက်
ပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ပြစ်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တထာဂတေန၊ သည်။ ပ။ သာ၊ ပဋိပဒါ၊ သည်။
ကတမာစ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အနိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံ
သော။ အယမေဝ မဂ္ဂေ၊ ဤမဂ်သည်ပင်လျှင်တည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မက်တရားဟူသည်
အဘယ်ပါနည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်း၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်
ခြင်း၎င်းတည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တထာဂတေန၊ သည်။ ပ။ ဉာဏကရဏိ၊ သော။ အယံ ခေါ် သာ မဇ္ဈိမာ
ပဋိပဒါ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အလယ်အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ ဥပသမာယ၊
ငှါ။ ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ပြစ်၏။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ လောကဋ္ဌံ၊ သတ္တလောကဋ္ဌံ။ ကာမဘောဂီ၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားတတ်ကုန်
သော။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တော၊ သံဝိဘဇာတိ၊ ထင်ရှား
ရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။
ဣ၊ ဤလောကဋ္ဌံ။ ကာမဘောဂီ၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားတတ်သော။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။
အဓမ္မေန၊ တရားမဟုတ်သောအမှုဖြင့်။ သာဟသေန၊ နိုင်ထက်စီးနင်းပြုသောအမှုဖြင့်။ ဘောဂေ၊
စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ရွာမှီး၏။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။
ပရိယေသိတွာ၊ ရွာမှီး၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ န သုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ။ န ပီဏေတိ၊
မပြည့်စွမ်းစေ။ န သံဝိဘဇတိ၊ အဆွေခင်ပွန်းစသော သူတပါးတို့အား မဝေဖန်။ ပုညာနိ၊
အနာဂတ်ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို။ န ကဓေတိ၊ မပြု။ ပန၊ ထိုမှ
တပါး။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣ၊ ဤ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ပ။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေ၏။
ပီဏေတိ၊ မပြည့်စွမ်းစေ။ န သံဝိဘဇတိ၊ အဆွေခင်ပွန်းစသောသူတပါးတို့အား မဝေဖန်။ ပုညာနိ၊
တို့ကို။ န ကဓေတိ၊ မပြု။ ပန၊ ပါး။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ပ။ သံဝိဘဇတိ၊ အဆွေခင်ပွန်းစသောသူတပါး
တို့ အား မဝေဖန်၏။ ပုညာနိ၊ အနာဂတ်ဘဝ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို။
ကဓေတိ၊ ပြစ်၏။ (၁-၂၃။)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣ၊ ဤလောကဋ္ဌံ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ဧကစ္စော ပန၊ အချို့သော
သူသည်ကား။ ဓမ္မာဓမ္မေန၊ တရားသောအမှု မတရားသောအမှုဖြင့်။ သာဟသေနပိ၊ နိုင်ထက်စီး
နင်းပြုသောအမှုဖြင့်၎င်း။ အသာဟသေနပိ၊ နိုင်ထက်စီးနင်းမပြုသောအမှုဖြင့်၎င်း။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။
ပရိယေသတိ၊ ဤ။ ဓမ္မာဓမ္မေန ဖြင့်။ သာဟသေနပိ၊ ၎င်း။ အသာဟသေနပိ၊ ၎င်း။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။
ပရိယေသိတွာ၊ ၎်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ န သုခေတိ၊ စေ။ န ပီဏေတိ၊ စေ။ န သံဝိဘဇတိ၊ မဝေဖန်။
ပုညာနိ၊ တို့ကို။ န ကဓေတိ၊ မပြု။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣ၊ ဤ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ဧကစ္စော
ပန၊ သည်ကား။ ဓမ္မာဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟသေနပိ၊ ၎င်း။ အသာဟသေနပိ၊ ၎င်း။ ဘောဂေ၊
တို့ကို။ ပရိယေသတိ၊ ဤ။ ပ။ န ကဓေတိ၊ မပြု။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣ၊ ဤ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။
ဧကစ္စော ပန၊ ကား။ ပ။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကဓေတိ၊ ပြစ်၏။ (၄-၅-၆)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣ၊ ဤ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ဧကစ္စော ပန၊ ကား။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်
လျော်သောအမှုဖြင့်။ အသာဟသေန၊ နိုင်ထက်စီးနင်းမပြုသောအမှုဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။
ပရိယေသတိ၊ ဤ။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ အသာဟသေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ပရိယေသိတွာ၊ ၎်။ ပ။
န ကဓေတိ၊ မပြု။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ဣ၊ ဤ။ ကာမဘောဂီ၊ သော။ ဧကစ္စော ပန၊ ကား။ ပ။

အတ္တနံ၊ ကို၊ သုခေတိ၊ ခါ။ ပိဏေတိ၊ ခါ။ န သံဝိဘဇေတိ၊ မဝေဇနံ။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။
 န ကဏေတိ၊ မပြု။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ နှံ။ သံဝိဘဇေတိ၊ ခါ။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကဏေတိ၊ ခါ။
 တေ စ ဘောဂေ၊ ထိုညးဝိပ်ဥစ္စာထိုကိုလည်း။ ဂဓိတော၊ တပ်မက်မောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ။
 မုစ္ဆိတော၊ အားကြီးသောတဏှာဖြင့် တွေဝေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ။ အဇ္ဈောပန္နော၊ တဏှာဖြင့်
 လွန်စွာသက်ဝင်သည်ဖြစ်၍ ။ ဝါ၊ အာမိသန္တံ အလွန်ကပ်ငြိသည်ဖြစ်၍ ။ အနာဒိနဝဒယာဝိ၊ အပြစ်
 ကို ရှလေ့မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ အနိဿရဏပညော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာ
 ဉာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ပရိဘူတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ နှံ။ ကာမဘောဂိ၊ သော။
 ကေစ္စော ပန၊ ကားပ။ ကဏေတိ၊ ခါ။ တေ စ ဘောဂေ၊ ထိုကိုလည်း။ အဂဓိတော၊ တဏှာဖြင့်
 ထပ်မက်မောခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ။ အမုစ္ဆိတော၊ အားကြီးသော တဏှာဖြင့် တွေဝေခြင်းမရှိသည်
 ဖြစ်၍ ။ အနဇ္ဈောပန္နော၊ တဏှာဖြင့် လွန်စွာ သက်ဝင်သည်ဖြစ်၍ ။ ဝါ၊ အာမိသန္တံ အလွန်ကပ်ငြိ
 ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ။ အနာဒိနဝဒယာဝိ၊ အပြစ်ဟု ရှလေ့မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ အနိဿရဏပညော၊ ထွက်မြောက်
 ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ပရိဘူတိ၊ သုံးဆောင်၏။ (၇-၉)

၁။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ တဏှာ၊ ထိုကိုယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ကာမဘောဂိ၊ သော။ ဟူယံ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟဿေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ ထိုကို။ ပရိယေသတိ၊
 ခါ။ပ။ န ကဏေတိ၊ မပြု။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂိ၊ သော။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ထိဟိ၊
 ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဂါရယော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်
 သော။ ထိဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ပါသနည်း။ အဓမ္မေန၊ သော။
 သာဟဿေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ ထိုကို။ ပရိယေသတိတိ၊ ရှာမှီးသည်ဟူသော။ ပဌမေန၊ ရှေးဦး
 စွာသော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ဂါရယော၊ အပ်၏။ အတ္တနံ၊ ကို။ န သုခေတိ၊
 ဝေ။ န ပိဏေတိတိ၊ စေဟူသော။ ဗုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။
 ဂါရယော၊ အပ်၏။ န သံဝိဘဇေတိ၊ ဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ န ကဏေတိတိ၊ မပြုဟူသော။
 တထိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယော၊ အပ်၏။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂိ၊
 သော။ အယံ၊ ကို။ ထိဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယော၊ အပ်၏။ (၁)

ဂါမထိ၊ ကြီး။ တဏှာ၊ ထိုတွင်။ ကာမဘောဂိ၊ သော။ ဟူယံ၊ သည်။ပ။ အတ္တနံ၊ ကို။
 သုခေတိ၊ ချမ်းသာစေ၏။ ပိဏေတိ၊ ပြည့်မြှ်းစေ၏။ န သံဝိဘဇေတိ၊ ဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။
 န ကဏေတိ၊ မပြု။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ ကာမဘောဂိ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။
 ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယော၊ အပ်၏။ ကေန၊ သော။ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ပါသံသော၊ ချီးမွမ်း
 အပ်၏။ ကတမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယော၊ နည်း။
 အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဟဿေန၊ ဖြင့်။ ဘောဂေ၊ ထိုကို။ ပရိယေသတိတိ၊ သည်ဟူသော။ ပဌမေန၊
 သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယော၊ အပ်၏။ န သံဝိဘဇေတိ၊ ဖန်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။

၁။ ဂင်္ဂေသထိ ဂေဇာတော။ ဝိ-၄၊ ၃၊ စာပိုဒ်-၆၀။
 ၂။ မုစ္ဆိတောထိ ဗလဝတဏှာယ မုစ္ဆိတော သံမုဋ္ဌာယထိ ဟုတော။
 ၃။ အဇ္ဈောပန္နောထိ အာမိသေ အဘိသစ္စေါ၊ ဝိ-၄၊ ၃၊ စာပိုဒ်-၆၀။ အာဇ္ဈောပန္နောထိ တဏှာယ အဇ္ဈော
 ဂါဋ္ဌာ၊ မ-၄၊ ၂၊ စာပျက်နာ-၉၈။
 ၄။ အနိဿရဏပညောထိ နိဿရဏံ ဝုဇ္ဇထိ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံ၊ တေန ဝိရဟိတာ၊ မ-၄၊ ၂၊ စာပျက်နာ-၉၈။

အပြစ်ကိုပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ညက်အပြင် အထူးဟု ဆိုအပ်သော ဈာန် မဂ် ဖိုလ်တရားကို။ အပူဝ နာမ သစ္စိကရေယုန္တိ။ မျက်မှောက်ပြုငြားအံ့သည်မည်”ဟူ၍။ သစ္စါ (သစ္စါယ)။ သစ္စါ ယိုကြည်သဖြင့်”။ အဂါရသွာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ ဌံ၊ ဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ယောတိ၊ ခ်။ သော၊ ထိုသူသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အာတာပေတိ၊ ပြင်းစွာပုန်ပေတတ်၏။ ပရိတာပေတိ၊ ထက်ဝန်ကျင့်မှ ပုန်ပေတတ်၏။ ကုသလဉ္စ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကိုလည်း။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရ။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသဉ္စ၊ ကိုလည်း။ န သစ္စိကရေတိ၊ မျက်မှောက်မပြု။ (၁)

ဂါမထိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဌံ၊ တပဿိ၊ သော။ လူဇဇိဝိ၊ သော။ ဧကဇ္ဇော ပန၊ သည်ကား။ ပ။ ကုသလံ ယိခေါဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို။ လျှင်။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ခ်။ ပ။ န သစ္စိကရေတိ၊ မျက်မှောက် မပြု။ (၂)

ဂါမထိ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဌံ၊ ပ။ ကုသလဉ္စ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကိုလည်း။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသဉ္စ၊ ကိုလည်း။ သစ္စိကရေတိ၊ ခ်။ (၃)

ဂါမထိ၊ ကြီး။ ထဏှ၊ ထိုသုံးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ တပဿိ၊ သော။ လူဇဇိဝိ၊ သော။ ယှာယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပ။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ တပဿိ၊ သော။ လူဇဇိဝိ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ ထိယံ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယော၊ အပ်၏။ ပ။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အာတာပေတိ၊ ခေ၏။ ပရိတာပေတိတိ၊ စေတတ်သည်ဟူသော။ ပဌမေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယော၊ အပ်၏။ ကုသလဉ္စ ဓမ္မံ၊ ကိုလည်း။ နာဓိဂစ္ဆတိတိ၊ မရဟူသော။ ဝုတိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယော၊ အပ်၏။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသဉ္စ၊ ကိုလည်း။ န သစ္စိက ရေတိတိ၊ မပြုဟူသော။ ထတိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယော၊ အပ်၏။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ တပဿိ၊ သော။ လူဇဇိဝိ၊ သော။ အယံ၊ ကို။ ထိယံ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယော၊ အပ်၏။ (၁)

ဂါမထိ၊ ကြီး။ ထဏှ၊ တို့တွင်း။ ပ။ ဋီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါရယော၊ အပ်၏။ ဧကေန၊ သော။ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ပါသံသော၊ အပ်၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ပေးလော့) (၂)

ဂါမထိ၊ ကြီး။ ထဏှ၊ တို့တွင်း။ ပ။ ဧကေန၊ သော။ ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဂါရယော၊ အပ်၏။ ဋီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပါသံသော၊ အပ်၏။ (အကြွင်းလွယ်၏၊ နည်းမှီး၍ပေး လော့) (၃)

ဂါမထိ၊ ကြီး။ သန္နိန္ဒိကာ၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်အပ်ကုန်သော။ အကာလိကာ၊ အခါမလင့် အရိယ ဖိုလ်ဟူသော အကျိုးကိုပေးတတ်ကုန်သော။ ဟိပဿိကာ၊ လာလော့ရှုလော့ဟူသော အစီ အရင်ကို ခံထိုက်ကုန်သော။ ဩပနေယျိကာ၊ ကပ်၍ဆောင်ထိုက်ကုန်သော။ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိ တို့သည်။ ပစ္စန္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ခံစားအပ်ကုန်သော။ နိဇ္ဇရာ၊ အကြွင်း

၁။ မုလပစ္စာသပါဠိ ဇာပိန် ၃၄-အပဒေရဝသုတ်၌ သစ္စါ အဂါရသွာ စသည်ဖြင့် ရှိသောပါဠိ၊ သစ္စါထိ သစ္စါယ ဟုရှိသော အဋ္ဌကထာ တို့နှင့်အညီပင်တည်း။

မရှိသော ကိလေသာတို့ကိုပယ်ခြင်းတို့သည်။ ဣမာ တိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့သည်။ ကတမာ တိဿော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ ရုတ္တော၊ ထပ်နှစ်သက်တတ်သော။ ယံ (ယော)၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓာဂါဓိကရဏံ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အတ္ထု ဗျာဓောယပီ၊ မိမိကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ၊ စေတော်၏။ ပရဗျာဓာဓာယပီ၊ သူတပါးတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ၊ ၏။ ဥသယဗျာဓာဓာယပီ၊ မိမိ သူတပါးနှစ်ဦးသား၏ ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ၊ ၏။ (သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။) ဓာဂေါ၊ ဓာဂကို။ ယဟိနေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။ အဘ္ဘုဗျာဓာဓာယ၊ ငှါ။ နေဝ စေတေတိ၊ မစေတော်။ ပရဗျာဓာဓာယ၊ ငှါ။ န စေတေတိ၊ မစေတော်။ ဥသယဗျာဓာဓာယ၊ ငှါ။ န စေတေတိ၊ မစေတော်။ (အယံ၊ ဤသည်ကား။) သန္နိဋ္ဌိကာ၊ သော၊ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သော။ နိဇ္ဇရာ၊ အကြွင်းမရှိသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းမည်၏။ ဒုဋ္ဌော၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသော။ ယံ (ယော)၊ သည်။ ဒေါသာဓိကရဏံ၊ ဒေါသတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ပ။ (သော၊ သည်။) ဒေါသေ၊ ဒေါသကို။ ယဟိနေ၊ သော်။ပ။ (အယံ၊ ဤသည်ကား။) သန္နိဋ္ဌိကာ၊ သော၊ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သော။ နိဇ္ဇရာ၊ မည်၏။ မုဒဋ္ဌာ၊ မောဟပြင့်တော့ဝေသော။ ယံ (ယော)၊ သည်။ မောဟာဓိကရဏံ၊ မောဟတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ပ။ (သော၊ သည်။) မောဟေ၊ ကို။ ယဟိနေ၊ သော်။ပ။ (အယံ၊ ကား။) သန္နိဋ္ဌိကာ၊ သော၊ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သော။ နိဇ္ဇရာ၊ မည်၏။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ သန္နိဋ္ဌိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ နိဇ္ဇရာ၊ တို့သည်။ ဣမာ ခေါ် တိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တော၊ သော်။) ဓာသိယော၊ သော။ ဂါမထိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဓား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စူး။ပ။ ဓာရေတူတိ၊ လော့”ဟူသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

ဝေသယံ တဏှိယံရုဗြောဟိသောသုတ်တည်း။

ခဉ်-ပါဠိယသုတ်

၃၆၅။ ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောလိယေသု၊ ကောလိယတိုင်းတို့၌။ ဥတ္တရံ နာမ၊ ဥတ္တရမည်သော။ ကောလိယာနံ၊ ကောလိယမင်းတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂမ်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဌံ။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပါဠိယေ၊ ပါဠိယအမည်ရှိသော။ ဂါမထိ၊ ရွာသူကြီးသည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဓား၊ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ‘သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မာယံ၊ လှည့်ပတ်ပြားယောင်းခြင်းကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏’ဟူသော။ ထေ၊ ဤကောကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဓား။ ယေထေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ‘သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မာယံ၊ ကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏’ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဓား။ ကစ္စံ၊ နည်း။ တေ၊ တို့သည်။ပ။ န ဝ အာဂစ္ဆတိ၊ လော့။ ယိ၊ မှန်၏။ ဘန္တေ၊ ဓား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အနဗ္ဗာဓိက္ခိတုကာမာတိ၊ စွပ်စွဲခြင်းငှါ အလိုမရှိပါကုန်” ဟူသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ ယေထေ၊ တို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မာယံ၊ ကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏’ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော စေဝ၊ သည်လည်းမည်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ အဘူထေန၊ ပြင့်။ န ဝ အဗ္ဗာဓိက္ခန္တိ၊ ကုန်။

၂

၁။ တိဿော သန္နိဋ္ဌိကာ နိဇ္ဇရာတိ ဣတ္ထ ဧကောပိ မဝေါ ယိတ္ထံ ကိလေသာနံ နိဇ္ဇရာဏကာယ တိဿော နိဇ္ဇရာတိ ဝုတ္တောတိ။ ၂။ အင်္ဂုယပလ္လေန နိဿယသင်္ဂဟေသောနံ ပဗဟနာ နိဇ္ဇရာ။ ၃။

ဓမ္မာ ဝေ ဝိလည်း။ အနုဓမ္မံ ကိ။ ဗျာကဏေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ န စ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လည်း။ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘော၊ အရှင်ဘုရား။ မဟံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ တေသံ သမထဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်း။ မာယံ၊ ကိ။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏” ဟူသော။ သစ္စံယေဝ၊ မှန်သောစကားကိုပင်လျှင်။ န သဒ္ဓဟာမ ကိရ၊ မယုံကြည်မိကြပါကုန်။ “ဘော၊ အရှင်ဘုရား။ ခလု၊ စင်စစ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်း။ မာယာဝိတိ၊ လှည့်ပတ် ဖြားယောင်းထတ်သော မာယာရှိသူ”ဟူသော။ သစ္စံယေဝ၊ မှန်သောစကားကိုပင်လျှင်။ န သဒ္ဓဟာမ ကိရ၊ မယုံကြည်မိကြပါကုန်။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။) ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယော၊ သည်း။ “အဟံ၊ သည်း။ မာယံ၊ ကိ။ ဇာနာမိတိ၊ သိ၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ၎င်း။ ဘော၊ သည်း။ “အဟံ၊ သည်း။ မာယာဝိတိ၊ ၎င်း” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ န ခေါ်ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ (ဣတိ၊ ဤသို့ပေးတော်မူ၏။) သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ တထေဝ၊ ထိုအတိုင်း သာလျှင်။ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ သည်း။ တထေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဣ၊ ဤအရာ၌။ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးဦးဆုံး။ တေ၊ သင်သည်။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကဏေယျာသိ၊ ပြောဆိုလေလော့။

(တံ ကိ မညသိ ဂါမဏိ ပေးပြီ။) တံ၊ သည်း။ ကောလိယာနံ၊ ကောလိယမင်းတို့၏။ လမ္ပစူလကော၊ လမ္ပစူလကအမည်ရှိကုန်သော။ ဘဇ္ဇေ၊ သူစားတို့ကို။ ဇာနာသိ၊ သိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်း။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ လမ္ပစူလကော၊ ကုန်သော။ ဘဇ္ဇေ၊ တို့ကို။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ပ။ လမ္ပစူလကော၊ ကုန်သော။ ဘဇ္ဇာ၊ တို့သည်။ ကောလိယာနံ၊ တို့အား။ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ ယေ စ စောရာ၊ အကြင်စိုးသူတို့ သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေခေဘုံ စ၊ တားမြစ်ခြင်းအကျိုးငှါငှင်း။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ ယာနိ စ ဒူတေယျာနိ၊ အကြင်ကမန်သည်တို့၏ အမှုတို့သည်ငှင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တာနိ၊ တို့ကို။ ဝဟာဘုံ စ၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းအကျိုးငှါငှင်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဘန္တေ၊ ရား။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ လမ္ပစူလကော၊ ကုန်သော။ ဘဇ္ဇာ၊ တို့သည်။ တေဒတ္ထိယာ၊ ဤစိုးသူတို့ကို တားမြစ်ခြင်းအကျိုး တမန်သည်တို့၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းအကျိုးရှိပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ၎င်း။ ပ။ တံ၊ သည်း။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ သီလဝဂ္ဂေ ဝါ၊ သီလရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒုဿီလေ ဝါ၊ သီလမရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ လမ္ပစူလကော၊ ကုန်သော။ ဘေ ဘဇ္ဇေ၊ တို့ကို။ ဇာနာသိ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၎င်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်း။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ ဒုဿီလေ၊ သီလမရှိကုန်သော။ ပါပဓမ္မေ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိကုန်သော။ လမ္ပစူလကော၊ ကုန်သော။ ဘဇ္ဇေ၊ တို့ကို။ ဇာနာမိ၊ ၎င်း။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒုဿီလော၊ ကုန်သော။ ပါပဓမ္မော၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ လမ္ပစူလကော၊ ကုန်သော။ ဘဇ္ဇာ၊ တို့သည်။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရာ၊ တပါး(တဘို့ကစ)အပါ အဝင်ဖြစ်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ၎င်း။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ယော၊ သည်း။ (နခေါကား နိပါတမတ္ထေ။) “ပါဠိလိယော၊ ဘော။ ဂါမဏိ၊ သည်း။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ ဒုဿီလေ၊ ကုန်သော။ ပါပဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ လမ္ပစူလကော၊ ကုန်သော။ ဘဇ္ဇေ၊ တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ ၎င်း။ ပါဠိလိယော၊ ဘော။

ဂါမထိ၊ သည်လည်း။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိ။ ပါပဓမ္မောတိ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိ၏”ဟူ၍။
 ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရ၏။ (ဝေ၊ သို့။) ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော။ သော၊ သည်။
 သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျ န ခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤ။ သန္တေ၊ ရှား။
 တေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ သန္တေ၊ ရှား။ ကောလိယာနံ၊ တို့၏။ လမ္ပုစ္ဆကာ၊
 ကုန်သော။ သဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ အညေ၊ (တပည့်တော်မှ)တပါးတခြားတို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏)
 အဟံ၊ သည်။ အညော၊ (လမ္ပုစ္ဆကာသူစေားတို့မှ)တပါးတခြားသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ကောလိ-
 ယာနံ၊ တို့၏။ လမ္ပုစ္ဆကာ၊ ကုန်သော။ သဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ အညထာဓမ္မော၊ တပါးသောအခြင်း
 အရာအားဖြင့် ဖြစ်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဝါ၊ တပါးသော သဘောရှိကုန်၏။ (တာ-ပစ္စည်း
 အနက်မဲ့။) အဟံ၊ သည်။ အညထာဓမ္မော၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော သဘော
 ရှိသည်။ ဝါ၊ တပါးသော သဘောရှိသည်။ (တာ-ပစ္စည်းအနက်မဲ့ပင်။) အသ္မိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊
 ဤ။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ တံ ဟိ၊ သင်သည်သာလျှင်။ “ပါဠိလိယော၊ သော။ ဂါမထိ၊ သည်။ပ။
 ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပါဠိလိယော၊ သော။ ဂါမထိ၊ သည်။ န ဝ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသည်လည်း
 မဟုတ်။ ဝါ၊ သီလလည်းရှိ၏။ န ဝ ပါပဓမ္မောတိ၊ ယုတ်မာသောတရားလည်းမရှိ”ဟူ၍။ လစ္စသိ
 နာမ၊ ရတံဘိသေး၏။ တထာဂတော၊ သည်။ ကထွာ၊ ကြောင့်။ “တထာဂတော၊ သည်။ မာယံ၊
 ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တထာဂတော၊ သည်။ န ဝ မာယာဝီတိ၊ လှည့်ပတ်တတ်သူကားမဟုတ်
 ဟူ၍။ န လစ္စတိ၊ မရဘဲရှိပါသံ့နည်း။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ မာယာ၊ ကိုလည်း။
 ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ မာယာယ၊ ။ ဝိပါကဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ ယထာ၊ အကြွင်း
 သို့သော ငရဲသို့ကျရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ဖြင့်။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။
 မာယာဝီ စ၊ သည်လည်း။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒံ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဘာ၊
 သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဆင်းရဲ၏
 လည်းလျောင်းရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။
 ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရ၏။ တဉ္စ၊ ထိုငရဲသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ကိုလည်း။ ပဇာ-
 နာမိ၊ သိ၏။

ဂါမထိ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ ပါဏာတိပါတဉ္စ၊ သူတပါး၏အသက်ကို သတ်ခြင်းကိုလည်း။
 ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ ပါဏာတိပါတဿ၊ ။ ဝိပါကဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ ယထာ၊ မြင့်။
 ပဋိပန္နော၊ သော။ ပါဏာတိပါတံ စ၊ သူတပါး၏အသက်ကို သတ်တတ်သောသူသည်လည်း။ပ။
 ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဂါမထိ၊ ကြီး။ အဒိန္နာဒါနဉ္စ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို စိုးယူခြင်းကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊
 သိ၏။ အဒိန္နာဒါနဿ၊ ။ ဝိပါကဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ပ။ ကာမေသုခိစ္စာစာဉ္စ၊
 ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာကျင့်ခြင်းကိုလည်း။ပ။ မုသာဝါစဉ္စ၊ ချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်သော
 စကားကို ပြောဆိုခြင်းကိုလည်း။ပ။ ပိသုဏဝါစဉ္စ၊ ချော့ပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားကိုလည်း။ပ။
 ဖရုသဝါစဉ္စ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတန်းသော စကားကိုလည်း။ပ။ သမ္ပပ္ပလာပဉ္စ၊ အကျိုးမရှိ ပြန်ဖျင်း
 သော စကားကိုလည်း။ပ။ အဘိဇ္ဈာဉ္စ၊ သူတပါး၏စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရှေးရှင်တို့စည်ခြင်းကိုလည်း။ပ။
 အဘိဇ္ဈာလု စ၊ သူတပါး၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရှေးရှင် ကြံစည်ခြင်းရှိသော သူသည်လည်း။ပ။

၁။ ယထာ စ ပဋိပန္နောထိ ယေန မဂ္ဂေန ယာယ ပဋိပဒါယ ပဋိပန္နောထိ ဥဘယံ ဧကော ကထာ နိဒ္ဒိသထိ။

၂။ ဒုက္ခာယ ဂံတိ ပဋိသရဏန္တိ ဒုဂ္ဂတိ။ (၆-၄၅ ၁၊ ၈၁၆-၁၅၃။)

ဗျာပါပပဒေါသဉ္စ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ကြောင်း၊ ဖျက်စီးတတ် ပျက်စီးစေတတ်သော ဒေါသ ကိုလည်း။ပ။ ဗျာပန္နစိတ္တော စ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော စိတ်ရှိသောသူသည်လည်း။ပ။ မိစ္ဆာစိဋ္ဌိန္ဒြ၊ မှားသောအယူကိုလည်း။ပ။ မိစ္ဆာစိဋ္ဌိကော စ၊ မှားသောအယူရှိသောသူသည် လည်း။ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ဇာ။

ဂါမထိ၊ ကြီး။ “ဃော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါထံ၊ သတ္တဝါကို။ ဝါ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အတိပါထေတိ၊ လျင်စွာချ၏။ ဝါ၊ သတ်၏။ သော သဗ္ဗော၊ သည်။ ဝိဇ္ဇေဝ ဓမ္မေ၊ ဤသာလျှင်။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဏံ၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒယတိ၊ ခံစားရ၏။ ယာ ကောစိ၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို။ အာပိယတိ၊ ခိုးယူ၏။ သော သဗ္ဗော၊ သည်။ပ။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။ ဓရတိ၊ ကျင့်၏။ပ။ မုသော၊ ချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို။ ဘဏတိ၊ ပြောဆို၏။ပ။ ပဋိသံဝေဒယတိတိ၊ ခံစားရ၏”ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဝေဝိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်သော။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ဂါမထိ၊ကြီး။ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဣဝ၊ ဤလောက၌။ မာလိ၊ ပန်းရှိသော။ ကုဏ္ဍလိ၊ နားချောင်းရှိ သော။ သုနာထော၊ ကောင်းစွာရေချိုးအပ်ပြီးသော။ သုဝိလိတ္တော၊ ကောင်းစွာလိမ်းကျံအပ်ပြီး သော။ကပ္ပိတကေသမဿ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်ပြီးသော ဆံမှတ်ဆိတ်ရှိသော။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူ သည်။ ဣတ္ထိကာမေဟိ၊ မိန်းမ မိန်းမမှတပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ ပရိစာရေန္တော၊ တင့်တယ်စပွယ် လျက်။ ဝုဇော မညော၊ မင်းကဲ့သို့။ ဒိဿတိ ခေါ၊ ထင်သည်သာတည်း။ တမေနံ၊ ထိုသူကို။ “အဗ္ဗော၊ အချင်းတို့။ (ဃော ပုရိသော၊ သာ။) မာလိ၊ ပန်းရှိသည်။ ကုဏ္ဍလိ၊ သည်။ သုနာထော၊ သည်။ သုဝိလိတ္တော၊ သည်။ ကပ္ပိတကေသမဿ၊ သည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။) ဝုဇောမညော၊ မင်းကဲ့သို့။ ဣတ္ထိကာမေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိစာရေတိ၊ တင့်တယ်စပွယ်၏။ အယံ ပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ အကာသိတိ၊ ပြုခဲ့ပါသနည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်ပြီ။ တမေနံ၊ ထိုသူကို။ “အဗ္ဗော၊ အချင်းတို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ဝုဇော၊ မင်း၏။ ပစ္စတ္တိကံ၊ ဆန်ကျင်သင်္ဘောရန်သူကို။ ပသယု၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက်၍။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ချပြီ။ ဝေဏာ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ဝုဇော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဘိဟာရံ၊ ဝုဇော်သက္ကာကို။ ဝါ၊ ဆုကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ ထေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ မာလိ၊ သည်။ပ။ ကပ္ပိတကေသမဿ၊ သည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) ဝုဇောမညော၊ မင်းကဲ့သို့။ ဣတ္ထိကာမေဟိ၊ ထို့ဖြင့်။ ပရိစာရေတိတိ၊ ဇာ”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဂါမထိ၊ ကြီး။ ဣဝ၊ ၍။ ဣဿ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော။ ဝုဇုယာ၊ ကြီးပြင်း။ ပစ္စာဗာဟံ၊ လက်ပြန်။ ဂါဠုပန္နနံ၊ မြဲမြံစွာနေသံဖြစ်ခြင်းကို။ ဗန္တိတွာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ ဝုရုဏ္ဏံ၊ သင်ရန်းဖြင့် ဦးပြည်းသည်ကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ ဝုရဏ္ဏရေန၊ ကြမ်းတန်းသောအသံရှိသော။ ပဏဝေန၊ ထက်စည်ဖြင့်။ ဝုထိယာယ၊ ခရီးလမ်းတခုမှ။ ဝုထိယံ၊ ခရီးလမ်းတခုသို့။ သိသာဠကေန၊ ခရီးလမ်းဆုံတခုမှ။ သိသာဠကံ၊ ခရီးလမ်းဆုံတခုသို့။ ပရိနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဒက္ခိဏေန၊ ချွါရေန၊ ထောင်တံခါးမှ။ ဝါ၊ ဖြင့်။ နိက္ခာမေတွာ၊ ထွက်စေ၍။ ဝါ၊ ထုတ်၍။ နဂရဿ၊ မြို့၏။ ဒက္ခိဏတော၊ တောင်အရပ်၌။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ သိဠမာနော၊ ဖြတ်အပ်သော။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒိဿတိ ခေါ။

ထင်သည်သာတည်း။ ဝါ၊ ရွာအပ်သည်သာတည်း။ တပေန်၊ ကို။ “အဗ္ဗော၊ အရင်းတို့။ (ယထ ပုရိသဿ၊ ဇိ။ သီသံဂ္ဂံစပ်။) ဝဠာယ၊ သော၊ ပ။ နဂရဿ၊ ဇိ။ ဝက္ခိယတော၊ ဌ။ သီသံ၊ ကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ပြတ်၏။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ကိ၊ ကို။ အကာသီထိ၊ နည်း။ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တပေန်၊ ကို။ “အဗ္ဗော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ရာဇဝေရိ၊ မင်း၏ရန်သူလည်း။ ဣတ္ထိံ ဝါ၊ မိန်းမကိုရင်း။ ပုရိသံ ဝါ၊ ယောကျ်ားကိုရင်း။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိဘိန္ဒြေမှ။ ဝေါရာပေသိ၊ ချပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နံ၊ ကို။ ရာဇာနော၊ တို့သည်။ ဂယေတု၊ ဝမ်းယူ၍။ ဝေဓူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကမ္မကာရထံ၊ ညည်းဆဲခြင်းအမှုကို။ ကာရေန္တိထိ၊ ပြုစေကုန်၏”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

(ထံ ကိံ မညသိ ဂါမဏိ ပေးပြီ။) တော၊ သင်သည်။ ဝေဓူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောသူကို။ ဒိဋ္ဌံ ဝါ အပိ န၊ မြင်မှုလည်း မြင်အပ်လေသလော။ သုတံ ဝါ အပိ န၊ ကြားမှုလည်း ကြားအပ်လေ သလော။ ဣတိ၊ ဇိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ နော၊ တပည့်ထက်တို့သည်။ ဝိဠာ၊ မြင်လည်းမြင်အပ်ဘူး၏။ သုတာ၊ ကြားလည်းကြားအပ်ဘူး၏။ သယျိဿတိ စ၊ ကြားလည်းကြားအပ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဇိ။ ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တတြ၊ ထိုညွှန်ရန်ဂုမ်း၌။ ဝါ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ “ယော ကောဝိ၊ သည်။ ပ။ ပဋိသံဝေဒယတိထိ၊ ခံစားရ၏”ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ ဝေဝိဒ္ဓိနော၊ ကုန်သော။ ယေ ဝေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သစ္စံ ဝါ၊ မှန်သော စကားကိုလည်း။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်သလော။ မုဿာ ဝါ၊ ချွတ်လွဲသောစကားကိုလည်း။ အာဟံသု၊ လော။ ဣတိ၊ ဇိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ (တေ၊ တို့သည်။) မုဿာ၊ ကို။ (အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဇိ။) ယေ ပန တေ၊ တို့သည်။ တုစ္စံ၊ အချည်းနှီးသောစကားကို။ မုဿာ၊ ချွတ်လွဲသော စကားကို။ ဝိလပန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သီလဝန္တော ဝါ၊ သီလရှိသောသူတို့ လေလော။ ဝုဿီလာဝါ၊ သီလမရှိသောသူတို့လေလော။ ဣသိ၊ ဇိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝုဿီလာ၊ သီလမရှိသူတို့မည်ကုန်၏။ (ဣတိ၊ ဇိ။) ယေ ပန တေ၊ တို့သည်။ ဝုဿီလာ၊ ကုန်။ ပါပဗ္ဗော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာပဋိပနာ ဝါ၊ မှားယွင်းစွာကျင့်သောသူတို့ မည်ကုန်သလော။ သမ္မာပဋိပနာ ဝါ၊ မှန်ကန်စွာကျင့်သောသူတို့ မည်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဇိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မိစ္ဆာပဋိပနာ၊ မည်ကုန်၏။ (ဣတိ၊ ဇိ။) ယေ ပန တေ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာပဋိပနာ၊ မှားယွင်းစွာကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ ဝါ၊ မှားသော အယူရှိသူတို့ မည်ကုန် သလော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ ဝါ၊ မှန်သော အယူရှိသူတို့ မည်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဇိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မည်ကုန်၏။ ယေ ပန တေ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသော အယူရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုမှားသောအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ပသိဒိတံ၊ ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ န၊ သင့်ပါအံ့ လော။ ဣတိ၊ ဇိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။) (၁)

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ ပ။ တပေန်၊ ကို။ “အဗ္ဗော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ပစ္စတ္တိကဿ၊ ဆန်ကျင့်ဘက်ဖြစ်သော ရန်သူကို။ ပသယာ၊ လှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍။ ရတနံ၊ ရတနာကို။ အာဟာသိ၊ ဆောင်ယူပြီ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊ အား။ ပ။ ပရိစာရေထိဘိ၊ ဇိ”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

(ဒိဿတိခေါ ဂါမဏိမှ ဆိန္ဒတိတိအထိ ပေးပြီ။) တပေန်၊ ကို။ “အဗ္ဗော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ဂါမာ ဝါ၊ ရွာမှရင်း။ အရညာ ဝါ၊ တောမှရင်း။ အဒိန္နံ၊ ပိုင်ရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ပြင် မပေး

အပ်သော သူသပါး၏ဥစ္စာကို၊ ထေယျသင်္ခါသံ(ထေယျသင်္ခါတေန)၊ ခိုးလိုယူလိုသောသူ၏ အပြစ်
တည်းဟူသောပိတ်အပျဉ်း၊ အာဓိယံ၊ ဟူပြီ။ (အကြွင်းနည်းမှီး၍ပေးလေ။) (၂)

(ဒိဿတိ ခေါ် ဂါမဏိမှ ပရိစာရေတိတိအထိ ပေးပြီ။) တမေနံ၊ ကို။ “အမွှော၊ တို့။ အယံ
ပုရိသော၊ သည်။ ရညော၊ ၎င်းပေစွတ္တိကဿ၊ ၎င်း။ ဂါရေသု၊ သားမယားတို့၌။ စာရိတ္တံ၊ လွန်ကြူး၍
ကျင့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇံ၊ ဖောက်ပြီ။ (အကြွင်းပေးပြီ။)

≡ (ဒိဿတိ ခေါ် ဂါမဏိမှ ဆိန္ဒတိတိအထိပေးပြီ။) တမေနံ၊ ကို။ “အမွှော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊
သည်။ ကုလိန္တိသု၊ အမျိုးအိမ်ရှင်မိန်းမတို့၌။ ကုလကုမာရိသု၊ အမျိုးသတို့သွီးငယ်တို့၌။ စာရိတ္တံ၊
သို့။ အာပဇ္ဇံ၊ ပြီ။ (အကြွင်းနည်း မှီး၍ပေးလေ။) (၃)

(ဒိဿတိ ခေါ် ပန ဂါမဏိမှ ပရိစာရေတိတိအထိပေးပြီ။) တမေနံ၊ ကို။ “အမွှော၊ တို့။ အယံ ပုရိ-
သော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓာနံ၊ မင်းကို။ မုသာဝါဒေန၊ ချွတ်သွင်းစောက်ပြန်မမှန်သောစကားကို ပြော
ဆိုခြင်းဖြင့်။ ဟာသေသိ၊ ရှင်စေပြီ။ (အကြွင်းပေးပြီ။)

(ဒိဿတိ ခေါ် ဂါမဏိမှ ဆိန္ဒတိတိအထိပေးပြီ။) တမေနံ၊ ကို။ “အမွှော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော၊
သည်။ မုသာဝါဒေန၊ မုသားပြောဆိုသဖြင့်။ ဂဟပတိဿ ဝါ၊ သူကြွယ်၏၎င်း။ ဂဟပတိပုတ္တဿ ဝါ၊
သူကြွယ်သား၏၎င်း။ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ သဉ္စိ၊ ဖျက်ဆီးပြီ။ (အကြွင်းနည်းမှီး၍ပေးလေ။)

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အစ္စဂိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစူးဘန္တေ၊ ဘုရား။ အပ္ပုတံ၊ မပြစ်ဘူးပြီဖြစ်ပေစူး၊ ဘန္တေ၊
ဘုရား။ မေ၊ အား။ အာဝသထာဂါရံ၊ (ညှော်သည်တို့၏ချမ်းသာစွာ နေခြင်းအကျိုးငှါ ဆောက်လုပ်
အပ်သော) နေရာအိမ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိပါ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်၌။ မဉ္ဇကာနိ၊ ညောင်စောင်း ငယ်တို့
သည်။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့သည်။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒကမထိကော၊ ရေအိုး
ကြီးသည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။ တေလပွဒိပေါ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်သည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုနေရာအိမ်၌။
ယော သမဏော ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၎င်း။ ယော ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ အကြင်ပုတ္တားသည်၎င်း။ ဝါသံ၊
နေခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ တေန၊ ထိုသို့နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သောသူအား။ အယံ၊
ငါသည်။ ယထာသတ္တိ၊ သတ္တိအားလျော်စွာ။ ယထာမသံ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ။ သံဝိဘဇာမိ၊
ကောင်းစွာဝေဖန်ခြင်းကို ပြုပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘူတပုပ္ဖံ၊ ရွေး၍ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ နာနာဓိဋ္ဌိကာ၊
အထူးထူးသော အယူရှိကုန်သော။ နာနာဓန္တိကာ၊ အထူးထူးသော အလိုရှိကုန်သော။ နာနာရုစိကာ၊
အထူးထူးသော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သော။ စတ္တာဓော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ သတ္တာဓော၊ ဆရာ
တို့သည်။ တသ္မိံ၊ အာဝသထာဂါရေ၊ ၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပဂစ္ဆု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။

• ကော၊ တယောက်သော။ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။ “ဒိန္နံ၊ ပေးလှူ၊ အပ်သော အလှူ၏ အကျိုး
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယိဋ္ဌံ၊ ယင်ကြီးပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ ယင်ငယ်ပူဇော်
ခြင်း၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ် မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်
ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဇလံ၊ အကျိုးဆက်သည်။ ဝိပါကော၊ အကျိုး
ရင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံ လောကော၊ ဤလောက(ပစ္စုပ္ပန်လောက) သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁။ ထေနာယံ ယထာသတ္တိ ယထာမသံ သံဝိဘဇာမိတိ တဿာယံ အတ္ထုနော သတ္တိအနုဂ္ဂပေန စေတ
ဗလာနုဂ္ဂပေန စ သံဝိဘာဂံ ကဓောမိ၊ ၄။ သတ္တိအနုဂ္ဂပေနာတိ ဝိသဝသတ္တိအနုဂ္ဂပေန။ ဗလာနုဂ္ဂပေနာတိ
ပရိဝါရဗလာနုဂ္ဂပေန။ ၆။

ပရော လောကော၊ တပါးသောလောက(တမလွန်လောက)သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာ၊ အမိသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပိတာ၊ အဖသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းယုတ္တားတို့သည်။ ဣမဉ္စ လောကံ၊ ကိုရင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ ကိုရင်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သတ္ထိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။ သဗ္ဗဂ္ဂတာ၊ ကောင်းစွာသိကုန်သော။ သဗ္ဗာ ပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော။ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ နတ္ထိတိ၊ မရှိကုန်”ဟူ၍။ ဝေဝါပီ၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ဝေဝိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သောအယူရှိ၏။

ကော၊ သော။ သတ္တာ၊ သည်။ “မိန္နံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယိဋ္ဌံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ အတ္ထိတိ၊ ရှိကုန်၏”ဟူ၍။ ဝေဝါပီ၊ ၏။ ဝေဝိဋ္ဌိ၊ ၏။

ကော၊ သော။ သတ္တာ၊ သည်။ “ကဓရာဇေတော၊ ကိုယ်တိုင်ပြုသောသူသည်ရင်း။ ကာရ ယတော၊ သူတပါးကိုပြုစေသောသူသည်ရင်း။” ဆိန္ဒတော၊ (သူတပါးတို့၏) လက်ခြေ စသည်တို့ကို ကိုယ်တိုင်ဖြတ်သော သူသည်ရင်း။ ဆေဒါပယတော၊ (သူတပါးတို့ကို) ဖြတ်စေသောသူသည်ရင်း။ ပစတော၊ တုတ်လှံတံဖြင့်ကိုယ်တိုင် ညှဉ်းဆဲသူသည်ရင်း။ ပါစာပယတော၊ (သူတပါးတို့ကို တုတ်လှံတံဖြင့်) ညှဉ်းဆဲစေသူသည်ရင်း။ သောစယတော၊ သူတပါး၏ စိုးရိမ်ခြင်းကို ကိုယ်တိုင် ပြုသောသူသည်ရင်း။ သောစာပယတော၊ သူတပါး၏ စိုးရိမ်ခြင်းကို သူတပါးတို့ကို ပြုစေ သော သူသည်ရင်း။ ကိလမတော၊ (အာဟာရကို ဖြတ်ခြင်း၊ နှောင်အိမ်သို့ သွင်းခြင်းစသည် တို့ဖြင့်) ကိုယ်တိုင် ပင်ပန်းစေသော သူသည်ရင်း။ ကိလမာပယတော၊ (အာဟာရ ကို ဖြတ်ခြင်း၊ နှောင်အိမ်သို့သွင်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့်) သူတပါးတို့ကို ပင်ပန်းစေသော သူသည် ရင်း။ ဖန္ဒတော၊ ကိုယ်တိုင်တုန်လှုပ်သော သူသည်ရင်း။ ဖန္ဒာပယတော၊ သူတပါးကို တုန်လှုပ်စေ သော သူသည်ရင်း။ ပါဏံ၊ သူတပါး၏ အသက်ကို။ အတိပါတယတော၊ ကိုယ်တိုင်သတ်သောသူ၊ သူတပါးကိုသတ်စေသောသူသည်ရင်း။ အဒိန္နံ၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာကို။ အာဒိယတော၊ ကိုယ်တိုင် ယူသောသူ၊ သူတပါးကိုယူစေသောသူသည်ရင်း။ သန္နိံ၊ အိမ်ခြံစပ်ကို။ ဆိန္ဒတော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ် သောသူ၊ သူတပါးကို ဖြတ်စေသော သူသည်ရင်း။ နိလ္လောပံ၊ ကြီးစွာသော လုယက်ခြင်းကို။ (ကတော၊ ပြု၍။) ဟရတော၊ ကိုယ်တိုင်ဆောင်သောသူ၊ သူတပါးကိုဆောင်စေသောသူသည်ရင်း။ ကောဂါရိကံ၊ တအိမ်တည်းကိုသာလျှင် ဝိုင်းဝန်း၍ လုယက်ခြင်းကို။ ကဓရာတော၊ ကိုယ်တိုင် ပြုသောသူ၊ သူတပါးကိုပြုစေသောသူသည်ရင်း။ ပရိပန္နေ၊ လမ်းခရီး၌။ တိဋ္ဌတော၊ (လုယူ ဖျက်ဆီးရန်)ကိုယ်တိုင်တည်သောသူ၊ သူတပါးကို တည်စေသော သူသည်ရင်း။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး သားမယားကို။ ဂစ္ဆတော၊ ကိုယ်တိုင်သွားလာသောသူ၊ သူတပါးကို သွားလာစေသော သူသည် ရင်း။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းစောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို။ ဘဏတော၊ ကိုယ်တိုင်ပြောဆိုသောသူ၊

၁။ ကဓရာတောတိ သဟတ္တာ ကဓရာန္တဿ ကာရယတောတိ အာဏတ္ထိဿ ကာရေန္တဿ သံ-၄-၂-၃၁-၃၁၂ စာပိုဒ်-၂၁။

၂။ ပါဏပတိပါတယတောတိ ပါဏံ ဟနန္တဿပိ ဟနာပေန္တဿပိ။ ဝေ သဗ္ဗတ္ထ ကရဏ ကာရာပန ဝေသ- နေဝ အတ္တာ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သံ-၄-၂ စာပိုဒ်-၂၁။ အဘိပါဟယတောတိ ပဒံ သုက္ကတ္ထုအတ္ထ ဟေတုကတ္ထု အတ္ထ စ ဝတ္တတိဘိ အာပ “ဟနန္တဿပိ ဟနာပေန္တဿပိ” တိ။ သံ-၄-၂ ၃၁-၂၆၇။ အထက်ပါ ၄-ရီ-တို့နှင့်အညီ သုဒ္ဓကာရိကံ ၂-ချက်ခု ကေသိကံကြံ၍ ပေးသည်။

သုတပါးကို ပြောဆိုစေသော သူသည်၎င်း။ ပါပံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကဓောတော၊ ပြုသော်လည်း။
 န ကရိယထိ၊ ပြုအပ်သည်မမည်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝုပရိယန္တေန၊ ထက်သောသင်ရန်း
 သွားနှင့်တူသော အကွပ်ရှိသော။ စက္ကေန၊ စက်ပြင်း။ ဝါ၊ ဝုပရိယန္တေနစက္ကေန၊ သင်ရန်းသွား
 စက်ပြင်း။ ဣမိဿာ ပထဝိယာ၊ ဤမြေအပြင်၌။ ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ကေမံသခေ၊ တခုတည်း
 သော အသားကို။ ကေမံသပုဉ္ဇံ၊ တခုတည်းသောအသားပုံကို။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း
 ပြုလုပ်ငြားအံ့။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့တခုတည်းသော အသားစု အသားပုံကို ပြုခြင်းတည်း
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပဿ၊ ဇါ။
 အာဂမော၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယနန္တော၊ ကိုယ်တိုင်သတ်လျက်။ ဣာဓေတန္တော၊
 သုတပါးကို သတ်စေလျက်။ ဆိန္နန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်လျက်။ ခေဒါပေန္တော၊ သုတပါးကို ဖြတ်
 စေလျက်။ ပစန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ညှဉ်းဆဲလျက်။ ပါစာပေန္တော၊ သုတပါးကို ညှဉ်းဆဲစေလျက်။
 ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ ဒက္ခိဿံ ထံရံ၊ တောင်ဘက်ကမ်းသို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း
 သွားငြားအံ့။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့သတ်ခြင်းစသည်ကို ပြုလျက် ဂင်္ဂါမြစ်၏ တောင်ဘက်ကမ်းသို့
 သွားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပဿ၊ ဇါ။ အာဂမော၊
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒဒန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ပေးလှူလျက်။ ဒါပေန္တော၊ သုတပါးကိုပေးလှူစေလျက်။
 ယဇန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ယဉ်ကြီးပူဇော်လျက်။ ယဇာပေန္တော၊ သုတပါးကို ယဉ်ကြီးပူဇော်စေလျက်။
 ဂင်္ဂါယ၊ ဇါ။ ဥတ္တရံ တီရံ၊ မြောက်ဘက်ကမ်းသို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း သွားငြားအံ့။
 တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့ ပေးလှူခြင်းစသည်ပြုလျက် ဂင်္ဂါမြစ်၏ မြောက်ဘက်ကမ်းသို့ သွားခြင်း
 တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုညဿ၊ ဇါ။
 အာဂမော၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒါနေန၊ အလှူပေးခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဒမေန၊
 ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်း၊ ဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်းကြောင့်၎င်း။ (လုတ္တနိဗ္ဗိဋ္ဌ စသဒ္ဓါပြု၍ ဆည်းသည်။ဋီ။)
 သံယာမန၊ သီလကို ကောင်းစွာ စောင့်ထိမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း။ သစ္စဝဇ္ဇေန၊ မှန်သော စကားကို
 ဆိုခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပုညံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုညဿ၊ ဇါ။ အာဂမော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ
 ဟူ၍။ ဝေဝါဒီ၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ဝေဝိဒ္ဓိ၊ ဤသို့သော အယူရှိ၏။

ကော၊ သော။ သတ္တာ၊ သည်။ “ကဓောတော၊ ကိုယ်တိုင်ပြုသော သူသည်၎င်း။ပ။ တတော
 နိဒါနံ၊ ကြောင့်ပါပံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပါပဿ၊ ဇါ။ အာဂမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇါ။ပ။ အတ္ထိတိ၊
 ရှိ၏”ဟူ၍။ ဝေဝါဒီ၊ ဇါ။ ဝေဝိဒ္ဓိ၊ ဇါ။

သန္တေ၊ ဝား။ တဿ မယံ၊ ထိုတပည့်တော်အား။ “ဣမေသံ ဘဝထံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဤ
 ‘အရှင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ကောသု နာမ၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။
 အာဟ၊ ပြောဆိုလေသနည်း။ ကော(နာမ)၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ မုသ၊ ချွတ်ယင်း
 ဖောက်ပြန် မမှန်သောစကားကို။ အာဟာတိ၊ ပြောဆိုလေသနည်း”ဟူ၍။ ကင်္ဂါ၊ ယုံမှားခြင်း
 သည်။ ဝါ၊ နှလုံးနှစ်ခုဖြစ်ခြင်းသည်။ အဟုဓေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်
 မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ တွေးတောခြင်းသည်။ အဟု(ဓေ)၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

ဂါမဏိ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်အား။ ဂဝိတံ၊ ငါ။ အလံ၊ သင့်၏။ (ဟိကား အနက်ပဲ့။) ဝိစိကိစ္ဆိတံ၊
 ငါ။ အလံ၊ ဇါ။ တေ၊ သင်သည်။ ကင်္ဂါယော၊ ယုံမှားသင့်သော။ ဌာနေ၊ အကြောင်း၌။
 ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သန္တေ၊ ဝား။ အဟံ၊ သည်။

ဘဂဝတိ၊ ဣံ။ “ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် (ဟောတော်မူသည်ရှိသော်)။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဣံ ကင်္ဂါ ဓမ္မံ၊ ဤယုံမှားခြင်းသဘောကို။ ပဗဟေယျံ၊ စွန့်ထုတ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ။ ပဟောတိတိ၊ စွမ်းနိုင်၏”ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပသန္နော၊ ကြည်ညို(ယုံကြည်)သည်။ ဟောမိ၊ ၏။

ဂါမကီ၊ ကြီး။ ဓမ္မသမာဓိ၊ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်တရားတို့၌ တည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်တရားတို့၌ စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တတြ၊ ထို ဓမ္မသမာဓိ၌။ (ဌိတော၊ တည်သော။) တံ၊ သင်သည်။ စိတ္တသမာဓိ၊ (ဝိပဿနာနှင့်တကွ လေးပါးသော မဂ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို။ ဝေ ပဋိလဘေယျာသိ၊ အကယ်၍ငြေးအံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့ရသည်ရှိသော်။ တံ၊ သည်။ ဣံ ကင်္ဂါ ဓမ္မံ၊ ဤယုံမှားခြင်း သဘောကို။ ပဗဟေယျာသိ၊ စွန့်ထုတ်။ ဂါမကီ၊ ကြီး။ ဓမ္မသမာဓိ၊ သည်း ကာမော စ၊ အဘယ် ပါနည်း။ ဂါမကီ၊ ကြီး။ ဣံ၊ ဣံ။ အရိယသဘာဝကော၊ သည်။ (ပါဏာတိပါတံ ပဟာယမု အဗျာပဇ္ဇေန ပရိတွာ ဝိဟရတိ-အထိ စာပိုဒ် ၃၆၀၊ သင်္ခမ္ပသုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) သော၊ ထို “အရိယသဘာဝသည်းပ။ နုတ္တိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ ဝေံဝါဒိ၊ ၏။ ဝေံဒိဋ္ဌိ၊ ၏။ “တဿ ဘောတော သတ္တုနော၊ ထိုအရှင်ဆရာ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။ (ဝေံ၊ သော်။) မယံ၊ ငါ၏။ အယံ ပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်သည်။ အပဏ္ဏကတာယ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အပြစ်အလို့ငှါ။ ဝါ၊ မချွတ်ယွင်း မှန်သည်၏ အပြစ်အလို့ငှါ။ (သံဝတ္တတိ၊ ကောင်းစွာ ပြစ်၏။) ယူဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ တသံ ဝါ၊ ဓဋ္ဌရှားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ တဏှာနှင့်တကွ လည်းဖြစ်သော။ ၂။ တာဝရံ ဝါ၊ မဋ္ဌရှားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ တဏှာမရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဋ္ဌိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ န ဗျာဗာဓေမိ၊ မညှဉ်းဆဲ။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်စည်းအပ်သည်။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သံဝုတော၊ သည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သံဝုတော၊ သည်။ ယဉ္ဇမ္ပိ(ယဉ္ဇံ အမ္ပိ)၊ အကြင်ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ကာယဿ၊ ကိုယ်နှော၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ သုဂ္ဂတိံ၊ ကောင်းသောလားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ မြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ယဉ္ဇ ဥပပဇ္ဇိဿာမိ၊ အကြင်ဖြစ်လည်းဖြစ်လတ္တံ့။ ဥဘယံ (ဥဘယသ္မိံ)၊ နှစ်ပါး စုံသော။ ဧတ္ထ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်တမလွန်ဘဝ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ကဋ္ဌဂ္ဂါဟော၊ အောင်ဆုကိုယူခြင်းသည်။

၁။ အပဏ္ဏကတာယ မဟု၍ အယံ ပဋိပဒါ မဟု အပဏ္ဏကတာယ အနုပရာကတာယ ဝေ သံဝတ္တတိ အတ္ထာ၊ ဌ။

၂။ ဇေမံ စ ဓရံ ဝေတ၊ တသံ ညေယျံ စရာဓရံ။ (အဘိဓာန် ၇၀၀။) တဿ ဝုတ္တံ သထဏှာ။ (မ-ဋ္ဌ ၃ စာမျက်နှာ ၂၃၆။)

၃။ တာဝရော ဇေမာ အညော။ (အဘိဓာန် ၇၀၀။) တာဝရာ နိတ္တကော။ (မ-ဋ္ဌ ၃၊ မျက်နှာ ၂၃၆။)

၄။ ဤအနက်ကား လက်ရှိပါဠိကို ဖြစ်အောင်ကြံ၍သာပေးလိုက်သည်။ ဇယဂ္ဂါဟောတိ ဥဘယထာပိ မယံ ကာဝိ ဟနိ နုတ္တိ-ဟူ၍ ဋီကာဆရာ ဥဘယထာပိ-ဟု ထည့်၍ ဖွင့်ထားသည်ကို၎င်း၊ အက္ခရာဗိမ္ဘာပိဋကော် စာပိုဒ် ၄၅၊ မျက်နှာ ၃၁၁-၌ ဥဘယတ္ထ ကဋ္ဌဂ္ဂါဟော-ဟူ၍ ရှိသည်ကို၎င်း၊ မ ၂-ပါဠိ စာပိုဒ် ၉၅၊ မျက်နှာ ၆၅-၌ ဥဘယတ္ထ ကလိဂ္ဂဟော-ဟူ၍ရှိသည်ကို၎င်း ၎င်းပါဠိကို အဋ္ဌကထာဆရာ ကလိဂ္ဂဟောတိ ပရာဇယဂ္ဂဟော-ဟူ၍ ဖွင့်သည်ကို ဋီကာ၌ ကလိဂ္ဂဟောတိ အနတ္တပရိဂ္ဂဟော၊ သော ပန ယသ္မာ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ အဘိသမ္ပရာယဉ္ဇ

(ယောထိတိ ဖြစ်၏။) ဟူ၍၊ ဣတိ ဣသိ၊ ပဋိသန္ဓိကုတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တဿ၊ ထိုအရိယာဖြစ်
 သော တပည့်အား။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပမုဒိသဿ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ရှိသောသူအား။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်း(ပီတိ)သည်။ ဇာယတိ၊ ။ ပီတိ၊ နုဿ၊ ပီတိနှင့်
 ဟုဉ်သော စိတ်ရှိသောသူအား။ ဝါ၊ ။ ကာယော၊ နာမကာယ ဂ္ဂုပကာယသည်။ ပဿမ္မတိ၊
 ငြိမ်း၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသောနာမကာယ ဂ္ဂုပကာယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခံ၊ ကိုယ်၏
 ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းကို။ ဝေဒယတိ၊ ခံစားရ၏။ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော
 သူ၏။ စိတ္တံ၊ သည်း။ ဝါ၊ ကို၊ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဝါ၊ အာရုံ၌ကောင်းစွာထားအပ်၏။
 ဂါမထိ၊ ကြီး။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်လျှင်။ ဓမ္မသမာဓိ၊ မည်၏။ တဏှ၊ ထိုဓမ္မသမာဓိ၌။ (ဋီတော၊
 တည်သော။) တံ၊ သည်။ စိတ္တသမာဓိံ၊ ကို၊ စေ ပဋိဝေဒယယျာသိ၊ အံ့။ ဝေံ၊ သော်။ တံ၊ သည်။
 ဣမံ ကင်္ဂါဓမ္မံ၊ ကို၊ ပဗ္ဗေယျာသိ၊ ရ၏။

ဂါမထိ၊ ကြီး။ ပ။ ဝိယရတိ၊ နေ၏။ သော၊ သည်။ ပ။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဝေံဝါဒိ၊ ။ ဝေံဝိဋ္ဌိ၊
 ။ (ကြွင်းသောပါဠိများလွယ်၏ နည်းမှီ၍ပေးကြလေ။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွ
 ဖြစ်သော။ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသ၊
 ဖြင့်။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသ၊ ဖြင့်-ဟူ၍ ပေးရုံသာထူး၏။)

ထေရသမံ တဏှံသုရုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂါမထိသံယုတ္တံ၊ ဂါမထိသံယုတ်သည်။
 သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဂါမထိသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

စက္ကာ၊ စက္ကသုတ်၎င်း။ ပုဇ္ဇော၊ တာလပုဇ္ဇသုတ်၎င်း။ ယောဓာဇီဝေါ၊ ယောဓာဇီဝ
 သုတ်၎င်း။ ဟတ္ထသော၊ ဟတ္ထာရောဟသုတ် အဿာရောဟသုတ်၎င်း။ အသိဗန္ဓကော၊
 အသိဗန္ဓကပ္ပတ္တသုတ်၎င်း။ ဝေသနာ၊ လယ်ကိုဥပမာပြု၍ ဟောတော်မူသော ခေတ္တုပမ
 သုတ်၎င်း။ သင်္ခကုလံ၊ သင်္ခမေသုတ် ကုလသုတ်၎င်း။ မဏိဂ္ဂုဋံ၊ မဏိဂ္ဂုဋကသုတ်၎င်း။ သဗြဏ-
 သီဟပါရုလိ၊ သဗြဏသုတ် ရာသီဟသုတ် ပါရုလိယသုတ်တို့၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ပရာဇယော ယောထိတိ အာဟ ပရာဇယောယောထိဟု ဝှင့်သည်ကို၎င်း။ မ ၂ ပါဠိ စာပိုဒ် ၉၆၊ မှက်နာ
 မိန်-၌ ဥသယတ္ထ ကရုဏယောဟူ၍ မှီသည်ကို၎င်း။ ကရုဏယောထိ ယောဂါယော-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို
 ကရုဏယောထိ ကထံ သဗ္ဗသော သိမ္မိမေဝ ကတော ဂဟဏံ-ဟု ဋီကာဝှင့်သည်ကို၎င်း။ ထောက်၌ ဤ၌လည်း
 ဥသယတ္ထ ကရုဏါယော-ဟု မှီသင့်၏။ ဥသယတ္ထ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန် ထမလွန် နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌ဟူ၍ ပေးလေ။

၉-အသစ်တသိယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ကာယဂတာသတိသုတ်

၃၆၆။ သာဝတ္ထိ၊ သည်။ နိဂါနံ၊ တည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ (အဟံ၊ သည်။) ဝေါ၊ တို့အား။ အသင်္ခတဉ္စ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေသာမိ၊ အံ။ အသင်္ခတဂါမိံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းခရီးကိုလည်း။ ဒေသေသာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အသင်္ခတံ၊ သည်။ ကထမဉ္စ၊ နည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ ရာဂက္ခယော၊ အကြင်ရာဂ၏ကုန်ရာသည်။ ယော၊ ဒေါသက္ခယော၊ အကြင်ဒေါသ၏ ကုန်ရာသည်။ ယော၊ မောဟက္ခယော၊ အကြင်မောဟ၏ ကုန်ရာသည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤရာဂ ဒေါသ မောဟတို့၏ ကုန်ရာကို။ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ခါ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အသင်္ခတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ကာယဂတာသတိ၊ ဆံအစရှိသောရုပ် အပေါင်း၌ဖြစ်သော သတိတည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤကာယဂတာသတိကို။ အသင်္ခတဂါမိ မဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ခါ။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ အသင်္ခတံ၊ ကို။ ဒေသိတံ၊ အပ်၏။ အသင်္ခတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ကို။ ဒေသိတော၊ အပ်၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိတေသိနာ၊ အစီးအပျိုးကို ရွာမှီးတော်မူတတ်သော။ အနုကမ္ပကေန၊ အစဉ်သနားတော်မူတတ်သော။ သတ္တာရာ၊ သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ သာဝကနံ၊ သာဝကတို့အား။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ယံ ကရထိယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိုစွဲဖြစ်သော အဆုံးအမတော်သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) မယာ၊ ငါဘုရား သည်။ ဝေါ၊ တို့အတွက်။ တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိုစွဲဖြစ်သော အဆုံးအမတော်ကို။ ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ် ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ တောနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ ဓုက္ခမုလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသော ကျောင်း တို့တည်း။ တောနိ၊ တို့ကား။ သုညာဂါဆနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့တည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမော တို့သည်။) ဈာယထ၊ (အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာန်၊ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာန်ဖြင့်) ချွကြကုန်လော့။ မာ ပမာဒတ္ထ၊ မမေ့မလျော့ကြကုန်လင့်။ ပစ္စာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိကုန် သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မပြင်ကြကုန်လင့်။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဝေါ၊ တို့အတွက်။ အမှာကံ၊ ငါဘုရားရှင်တို့၏။ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ ဣတိ၊ ခါ။

ပဌမံ၊ ရွေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။

၂-အမထဝိပဿနာသုတ်

၃၆၇။ (ဤသုတ်ကားမထူး သမထော စ၊ သမထ၎င်း။ ဝိပဿနာ စ၊ ဝိပဿနာ၎င်းတည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသမထ ဝိပဿနာကို။ အသင်္ခတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ခါ။ ဟူ၍ ပေးသည်သာထူး၏။)

ဇုထိယံ၊ နှစ်ခုပြောဆိုသောသုတ်တည်း။

၃-အဝိတက္ကသဝိစာရသုတ်

၃၆၈။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အသင်္ခတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ သဝိတက္ကသဝိစာရော၊ ဝိတက်နှင့်လည်းကော၊ ဝိစာရနှင့်လည်းကော၊ ပြစ်ဒသော၊ သမာဓိ၊ ပဌမဇ္ဈာန်သမာဓိ၎င်း။ အဝိတက္ကသဝိစာရမတ္ထော၊ ဝိတက်ကားမရှိ ဝိစာရမ္ပုသာရိယော၊ သမာဓိ၊ ဓုတိယဇ္ဈာန်သမာဓိ၎င်း။ အဝိတက္ကသဝိစာရော၊ ဝိတက်လည်းမရှိ ဝိစာရလည်းမရှိသော၊ သမာဓိ၊ (ပဌမဇ္ဈာန်သမာဓိ ဓုတိယဇ္ဈာန်သမာဓိမုကြွင်းသော) တတိယဇ္ဈာန် စတုတ္ထဇ္ဈာန် ပဉ္စမဇ္ဈာန် သမာဓိ၎င်းတည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသမာဓိကို။ အသင်္ခတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ပ။

ထထိယံ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-သုညတသမာဓိသုတ်

၃၆၉။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အသင်္ခတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ သုညတော၊ ဇရာ အစရှိသည်တို့မှ ကင်းဆိတ်သော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိ၎င်း။ အနိမိတ္တော၊ ဇရာအစရှိသော အကြောင်းမရှိသော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိ၎င်း။ အပ္ပယိဟိတော၊ ဇရာအစရှိသော ထောင့်တခြင်း မရှိသော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိ၎င်းတည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤမဂ်သမာဓိကို။ အသင်္ခတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ပ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သထိပဋ္ဌာနသုတ်

၃၇၀။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အသင်္ခတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါး ကုန်သော။ သထိပဋ္ဌာနာ၊ သထိပဋ္ဌာန်တို့တည်း။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤလေးပါးသော သထိပဋ္ဌာန်ကို။ အသင်္ခတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ပ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သပ္ပပ္ပဓာနသုတ်

၃၇၁။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သပ္ပပ္ပဓာနာ၊ သပ္ပပ္ပဓာန်တို့တည်း။ ပ။

ဇဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ သမာဓိသု ပဌမဇ္ဈာန်သမာဓိ သဝိတက္ကသဝိစာရော၊ ပဉ္စမဇ္ဈာန် ဓုတိယဇ္ဈာန်သမာဓိ အဝိတက္ကသဝိစာရမတ္ထော၊ သောသော အဝိတက္ကသဝိစာရော၊ (ဒီ ၄၃၊ စာမျက်နှာ ၁၈၅) သောသောထိ ဝုတ္တာဝသောသော ပဉ္စမဇ္ဈာန်၊ စတုတ္ထဇ္ဈာန် စ တိယော သမာဓိ။ (ဒီ ၄၃၊ မျက်နှာ ၂၁၃)

၂။ မဂ္ဂသမာဓိ ပန ဇရာအစရှိသော သုညတော၊ သုညတော၊ အနိမိတ္တာဒိနံ အသာဝါ အနိမိတ္တာ၊ ဇရာပယိစိ အာဒိနံ အသာဝါ အပ္ပယိဟိတောထိ အယံ သဂုဏေတာ ကတော။ (ဒီ ၄၃ မျက်နှာ ၁၁၆)

၇-လှူပါးစုတ်

၃၇၂။ သိက္ခဝေ၊ ထို့ပ။ စတ္တာဓရာ၊ ကုန်သော။ လှူပါး၊ လှူပါးသို့တည်း။ ပ။
သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုပြန်သောသုတ်တည်း။

၈-လှူပိယသုတ်

၃၇၃။ သိက္ခဝေ၊ ထို့ပ။ ပဋိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသောလှူပိယသို့တည်း။ ပ။
ဓတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုပြန်သောသုတ်တည်း။

၉-ဗလသုတ်

၃၇၄။ သိက္ခဝေ၊ ထို့ပ။ ပဉ္စဗလာနိ၊ ငါးပါးသော ဗိုလ်သို့တည်း။ ပ။
နဝမံ၊ ကျီရုပြန်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်

၃၇၅။ သိက္ခဝေ၊ ထို့ပ။ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်္ဂသို့တည်း။ ပ။
ဓတ္တမံ၊ နောက်ခုပြန်သောသုတ်တည်း။

၁၁-မဂ္ဂင်္ဂသုတ်

၃၇၆။ သိက္ခဝေ၊ ထို့ပ။ အရိယော၊ ခြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။
မဂ္ဂေါ၊ မင်္ဂတည်း။

ကောဓသမံ၊ တဆုံးတခုပြန်သောသုတ်တည်း။

ထသစ်ထသံဟုတ္တဿ၊ အသစ်ထသံဟုတ်၏။ ပဌမော၊ သော။
ဂေဂေါ၊ တည်း။

တဿ၊ ထိုရွေးဦးစွာသောဝင်၏။ ဥဒ္ဓါနိ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ကာယော၊ ကာယဂတာသတိသုတ်၎င်း။ သမထော၊ သမထဝိပဿနာသုတ်၎င်း။
သဝိတက္ကော၊ သဝိတက္ကသဝိစာရသုတ်၎င်း။ သုညထော၊ သုညထသမာဓိသုတ်၎င်း။
သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်၎င်း။ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ သမ္ပပ္ပဓာနသုတ်၎င်း။ လှူပါး၊
လှူပါးသုတ်၎င်း။ လှူပိယဗလဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ လှူပိယသုတ် မလသုတ် ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်တို့၎င်း။
ကောဓသမံ၊ သော။ မဂ္ဂေန၊ မဂ္ဂင်္ဂသုတ်၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ကောဓသထုတ္တေ၊
တဆုံးတသုတ်တို့ကို။) တဿ၊ ထိုပဌမဝင်၏။ ဥဒ္ဓါနိ၊ ဥဒ္ဓါန်းဟူ၍။ ပဌမံ၊ ထိုအပို၏။

၂-ခုထိယဝဂ်

၁-အသင်္ခတသုတ်

၃၇၇။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ပ။ သမထော၊ သမထတည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသမထကို။ အသင်္ခတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆထိ၊ ခါ။ (အကြွင်းရှေးနည်းအတိုင်းပေး။) (၁)

☞ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ပ။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာတည်း။ (အကြွင်းရှေးနည်းအတိုင်းပေး။) (၂)

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ပ။ သဝိတက္ကော၊ ဝိထက်နှင့်ထက္ကဖြစ်သော။ သဝိစာရော၊ ဝိစာရနှင့် ထက္ကဖြစ်သော။ သမာဓိ၊ ပဌမဇ္ဈာန်သမာဓိတည်း။ ပ။ အဝိတက္ကော၊ ဝိထက်မရှိသော။ ဝိစာရမက္ကော၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိ၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်သမာဓိတည်း။ ပ။ အဝိတက္ကော၊ ဝိထက်မရှိသော။ အဝိစာရော၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိ၊ (ပဌမဇ္ဈာန် သမာဓိ၊ ဒုတိယဇ္ဈာန် သမာဓိမှကြွင်းသော) တတိယဇ္ဈာန်၊ စတုတ္ထဇ္ဈာန်၊ ပဉ္စမဇ္ဈာန် သမာဓိတည်း။ ပ။ (၃-၅)

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ပ။ သုညတော၊ ဖုဂအစရှိသည်တို့မှ ကင်းဆိတ်သော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိတည်း။ ပ။ အနိပိတ္တော၊ ဖုဂအစရှိသောအကြောင်းမရှိသော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိတည်း။ ပ။ အပ္ပထိဟိတော၊ ဖုဂအစရှိသော တောင့်ထခြင်းမရှိသော။ သမာဓိ၊ မဂ်သမာဓိတည်း။ ပ။ (၆-၈)

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အသင်္ခတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော လမ်းကြောင်းသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာထော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာတာပိ၊ (သုံးပါးသောသဝတိံ၌) ကိလေသာတို့ကို ဝုန်းစေတတ်သော ထုံးလရှိသည်ဖြစ်၍။ သပ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာသိခြင်း (သပ္ပဇည) ဟု ဆိုအပ်သော ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ ရုပ်လောက၌။ အဘိဇ္ဈာဓေါမနဿ၊ အလိုကြီးခြင်း (ဘုတပါး၏စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုရှေးရှုကြခြင်း) နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝိနယျ၊ ဖယ်ဖျောက်၍။ ကာယေ၊ ဆံသစရှိသော ကိုယ်အစဉ်။ ဝါ၊ ဆံအစရှိသော ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ဆံအစရှိသော ကိုယ်အစု (ရူပကာယ)ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ အသင်္ခတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆထိ၊ ခါ။ ပ။ ဝေဒနာသု၊ သုံးပါးသော ဝေဒနာတို့၌။ ဝေဒနာနုပဿိ၊ သုံးပါးသော ဝေဒနာတို့ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထိ၊ နေ၏။ ပ။ ဝိတ္ထော၊ လောကီစိတ်၌။ ဝိတ္တာနုပဿိ၊ လောကီစိတ်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထိ၊ ခါ။ ပ။ ဓမ္မေသု၊ လောကီဓမ္မတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ လောကီဓမ္မကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထိ၊ ခါ။ ပ။ (၉-၁၂)

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အသင်္ခတဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပ္ပနာနံ၊ မပြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ၊

၁။ အာတာပိတိ တီသု သဝေသု ကိလေသေ အာတပထိတိ အာတာပေါဝိရိယသောထံ နာမံ။ အာတာပေါ အသ အတ္တိထိ အာတာပိ။ (သံ-ဋ္ဌ ၃၊ စာပိုဒ် ၃၆၇၊ မျက်နှာ ၂၁၅)

၂။ သပ္ပဇာနောတိ သပ္ပဇညသင်္ခါတေန ဉာဏေန သမနာဂတော (သံ-ဋ္ဌ ၃-စာပိုဒ် ၃၆၇၊ မျက်နှာ ၂၁၅)

အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို ။ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဆန္ဒ၊ ကုသိုလ် ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံးလျှောက်၏။ ဝိရိယံ၊ ကာယိကစေတသိကဝိရိယကို။ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ စိတ္တံ၊ (ဝိရိယနှင့်တကွဖြစ်သော)စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏာတိ၊ ခြီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ ကြီးကုတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသည်ကို။ အသစ်ထကါမိမဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်းပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ပါယကာနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပယာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ ဌိတိယာ၊ ထည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ ဘိယျောသာဝါယ၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန်ပြောခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊ တိုးပွားစေခြင်းငှါ။ ပါရိပုရိယာ၊ ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၎င်းပ။ (၁၃-၁၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့ပ။ ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္တာဂတံ၊ ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသောသမာဓိ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူသော ဝိရိယဟုဆိုအပ်သော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပျိုးစေ၏ပ။ ဝိရိယသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္တာဂတံ၊ ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူသော ဝိရိယဟုဆိုအပ်သော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသောပ။ စိတ္တသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္တာဂတံ၊ စိတ်ပြဋ္ဌာန်းသောသမာဓိ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူသော ဝိရိယဟုဆိုအပ်သော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသောပ။ ဝိပိသသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္တာဂတံ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းသောသမာဓိ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူသော ဝိရိယဟု ဆိုအပ်သော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသောပ။ (၁၇-၂၀)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့ပ။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဝိဝေကကိုမို့သော ။ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂကင်းရာကိုမို့သော။ နိရာဂနိဿိတံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲတို့၏ ချုပ်ရာကိုမို့သော။ ဗဝါဿဂ္ဂပရိယာပိ၊ ကိလေသာတို့ကို စွန့်ရာလွတ်ရာသို့ညွတ်သော။ ဆဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ဆဒ္ဓိန္ဒြိယကို။ ဘာဝေတိ၊ ၎င်းပ။ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ကိုပ။ သတိန္ဒြိယံ၊ ကိုပ။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ ကိုပ။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ကိုပ။ (၂၁-၂၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့ပ။ သဒ္ဓါဗလံ၊ ကိုပ။ ဝိရိယဗလံ၊ ကိုပ။ သတိဗလံ၊ ကိုပ။ သမာဓိဗလံ၊ ကိုပ။ ပညာဗလံ၊ ကိုပ။ (၂၆-၃၀)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့ပ။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကိုပ။ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကိုပ။ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကိုပ။ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကိုပ။ ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကိုပ။ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကိုပ။ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကိုပ။ (၃၁-၃၇)

၁။ အနုပ္ပန္နာနံ ပါယကာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ-စသော ပါဠိတို့၏ အဖွင့်ကို(အံ-ဋ-ဝါ စာပိုဒ်-၃၉၄၊ မျက်နှာ ၃၀၃-၅)။
 ၂။ ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္တာဂတံ-စသော ပါဠိတို့၏ အဖွင့်ကို(အံ-ဋ-ဝါ စာပိုဒ်-၃၀၉-၄၀၀၊ မျက်နှာ ၃၀၇-မ-၄-၁-၁၈၉ စာပိုဒ် ၄၆၆-၂-၁၈၉-၅ ခုစလေ။
 ၃။ ဝိဝေကနိဿိတံ ဝိဝေကံ နိဿိတံ၊ ဝိဝေကံ ဝါ နိဿိတံ ဝိဝေကနိဿိတံ။ ။ အံ-ဋ-ဝါ စာပိုဒ်-၅၂၊ ၅၃-၄၅။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သမ္မာဓိဋ္ဌိံ၊ သမ္မာဓိဋ္ဌိကို။ပ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပံ၊ ကို။ပ။ သမ္မာဝါစံ၊ ကို။ပ။
သမ္မာကမ္မန္တံ၊ ကို။ပ။ သမ္မာအာဇီဝံ၊ ကို။ပ။ သမ္မာဝါယာမံ၊ ကို။ပ။ သမ္မာသထိံ၊ ကို။ပ။
သမ္မာသမာဓိံ၊ ကို။ပ။ (၃၈-၄၅)

ပဌမံ ဓမ္မဋ္ဌိံစာသောသုတ်တည်း။

၂-အနတသုတ်

၃၇၈။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနတဉ္စ၊ တဏှာ(တည်းဟူသော) ညွတ်ခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်
ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ အနတဂါမိံ၊ တဏှာ(တည်းဟူသော) ညွတ်ခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းကြောင်းကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ သုဏှာထ၊
ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အနတံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ (အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတသုတ်ကို။
ဝိတ္ထာရိတံ ယထာ၊ ချဲ့အပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။)

ဒုတိယံ နှစ်ခုပြောသော သုတ်တည်း။

၃-၃၂-အနာသဝါဒီသုတ္တ

၃၇၉-၄၀၈။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနာသဝဉ္စ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏
မရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ အနာသဝဂါမိံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါး
တို့၏ မရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကို။
သုဏှာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အနာသဝံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။
ဝေါ၊ တို့အား။ သစ္စဉ္စ၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ သစ္စဂါမိံ၊
ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။
တံ၊ ကို။ သုဏှာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သစ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊
တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ပါရဉ္စ၊ ဟိမ္မာသင်္ကပ္ပံတည်းဟူသောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။
ပါရဂါမိံ၊ ဟိမ္မာသင်္ကပ္ပံတည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။
ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ သုဏှာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါရံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊
နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိပုဏဉ္စ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။
ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ နိပုဏဂါမိံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊
ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ သုဏှာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ နိပုဏံ၊ သည်။
ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သုဗုဒ္ဓဉ္စ၊ အလွန်မြင့်နိုင်ခဲ့သော နိဗ္ဗာန်ကို
လည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ သုဗုဒ္ဓဂါမိံ၊ အလွန်မြင့်နိုင်ခဲ့သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း
ဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ သုဏှာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။
သုဗုဒ္ဓသံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အဇ္ဇေဉ္စ၊ ဆွေးမြေ့
ယိုယွင်း အိုမင်းခြင်း မရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ အဇ္ဇေရဂါမိံ၊ ဆွေးမြေ့ ယိုယွင်း
အိုမင်းခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊
ကို။ သုဏှာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇ္ဇေရံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊
တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဓုဝဉ္စ၊ မြဲမြံ ခိုင်ခံ့ တည်တံ့သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။
ဓုဝဂါမိံ၊ သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ သုဏှာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊

တို့၊ ခုဝံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေါ၊ တို့အား။ အပလောကီယဉ္စ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ (အပလုဇ္ဇာထာယ အပလောကီတံ။၄။) ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ အပလောကီထဂါမိံ။ ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကိ။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ အပလောကီတံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေါ၊ တို့အား။ အနိဒဿနဉ္စ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မမြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ အနိဒဿနဂါမိံ။ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မမြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကိ။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ အနိဒဿနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေါ၊ တို့အား။ နိပ္ပပဉ္စ၊ ပပဉ္စတရားသုံးပါးတို့၏မရှိရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ နိပ္ပပဉ္စ ဝိံ။ ပပဉ္စတရားသုံးပါးတို့၏ မရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကိ။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ နိပ္ပပဉ္စ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။

သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေါ၊ တို့အား။ သန္တဉ္စ၊ ငြိမ်သက်သောသဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ သန္တဂါမိံ။ ငြိမ်သက်သော သဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကိ။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ သန္တံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေါ၊ တို့အား။ အမထဉ္စ၊ သေခြင်း မရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ အမထဂါမိံ။ သေခြင်း မရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဂေဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကိ။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ အမထံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေါ၊ တို့အား။ ပဏီတဉ္စ၊ မရောင့်ရဲအပ် ပြတ်သောသဘော ရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ ပဏီတဂါမိံ။ မရောင့်ရဲအပ် ပြတ်သော သဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကိ။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ပဏီတံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေါ၊ တို့အား။ သိဝဉ္စ၊ ချမ်းအေးသော သဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ သိဝဂါမိံ။ ချမ်းအေးသော သဘောရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကိ။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ သိဝံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေါ၊ တို့အား။ ဒေမဉ္စ၊ ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ ဒေမဂါမိံ။ ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကိ။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဒေမံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေါ၊ တို့အား။ ထဏှာက္ခယဉ္စ၊ ထဏှာ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ ထဏှာက္ခယဂါမိံ။ ထဏှာ၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကိ။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ထဏှာက္ခယံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။

သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေါ၊ တို့အား။ အစ္စရိယဉ္စ၊ လက်ဖျစ်တီး၍ အံ့ချီးထိုက်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ အစ္စရိယဂါမိံ။ လက်ဖျစ်တီး၍ အံ့ချီးထိုက်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကိ။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ အစ္စရိယံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေါ၊ တို့အား။ အဗ္ဗုတဉ္စ၊ မပြစ်ဘူးသည်

၁။ စက္ခုဝိညာဏေန အပဿိတဗ္ဗက္ခာ အနိဒဿနံ။၄။ နတ္ထိ ထေဿ နိဒဿနန္တိ ဝါ အနိဒဿနံ-ဟူသော ဂိုဏ်းအရ-သင်္ခတလည်းပေးလေ။

သာယျင်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ။ ထစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်မဖြစ်သည်သာဖြစ်၍ ထင်ရှား
 ရှိသောနိဗ္ဗာန်ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ အဗ္ဗုထဂါမိ။ မဖြစ်ဘူးသည်သာယျင်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။
 ဝါ။ ထစုံတခုသောအကြောင်းကြောင့် မဖြစ်သည်သာဖြစ်၍ ထင်ရှားရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗ္ဗုထံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနိတိကဉ္စ၊
 ဆင်းရဲမရှိရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ အနိတိကဂါမိ။ ဆင်းရဲမရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိတိကံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ အသယ်နည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။
 အနိတိကဓမ္မဉ္စ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ အနိတိကဓမ္မဂါမိ။
 ဆင်းရဲခြင်းသဘောမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊
 အံ။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနိတိကဓမ္မံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ပ။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ တဏှာမရှိရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။
 နိဗ္ဗာနဂါမိ။ သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အဗျာဗဇ္ဈဉ္စ၊
 ဆင်းရဲမရှိရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ (ဗျာဗဇ္ဈံ ဝုဇ္ဈတိ ဒုက္ခံ၊ တဒတာဝေန အဗျာဗဇ္ဈံ၊ ဋီ။) ဒေသေဿာမိ၊ အံ။
 အဗျာဗဇ္ဈဂါမိ။ ဆင်းရဲမရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊
 အံ။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ပ။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဝိရာဂဉ္စ၊ ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။
 ဝိရာဂဂါမိ။ ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊
 အံ။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိရာဂေါ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သုဒ္ဓိဉ္စ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် စင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။
 ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ သုဒ္ဓိဂါမိ။ ပရမတ္ထအားဖြင့် စင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်
 သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ တံ၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 သုဒ္ဓိံ၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ မုတ္တိဉ္စ၊ သုံးပါးသောဘဝ
 တို့မှ လွတ်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ မုတ္တိဂါမိ။ သုံးပါးသောဘဝတို့မှ
 လွတ်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ ပ။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ အနာလယဉ္စ၊ ကာမတည်းဟူသော ကပ်ငြိခြင်းမရှိရာနိဗ္ဗာန်ကို
 လည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ အနာလယဂါမိ။ ကာမတည်းဟူသော ကပ်ငြိခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။
 ဒီပဉ္စ၊ မှီခိုရာကျွန်းသဖွယ်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ ဒီပဂါမိ။ မှီခိုရာကျွန်း
 သဖွယ်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။ ပ။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ အား။ လောဏဉ္စ၊ ပုန်းအောင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ။
 လောဏဂါမိ။ ပုန်းအောင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊
 အံ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ တာဏဉ္စ၊ ဇောင့်ရှောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊

၁။ အဘူတမေဝ သူတံ၊ အဇာတံ ဟုတော အတ္ထိတံ အဗ္ဗုထံ။ ဣတောပိ ပပ္ပယတော အနိဗ္ဗတ္တမေဝ
 ယုတော သူတံ ဝိဇ္ဇမာနံ။ တေနာယ "အဇာတံ ဟုတော အတ္ထိတံ။ ဋီ။

အံ့၊ တာဏဂါမိံ၊ စောင့်ရွှောက်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်စေသာ၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။
ဒေသေဿာမိ၊ အံ့၊ ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေါ၊ တို့အား။ သရဏဉ္စ၊ သောက္ခိယျက်သီးရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။
ဒေသေဿာမိ၊ အံ့၊ သရဏဂါမိံ၊ သောက္ခိယျက်သီးရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်စေသာ၊ မဂ္ဂဉ္စ၊
ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့၊ ပ။

ဗာတ္ထိံ သတိမံ၊ သုံးဆုံးနှစ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၃၃-ပရာယနသုတ်

၄၀၉။ သိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဝေါ၊ တို့အား။ ပရာယနဉ္စ၊ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။
ဒေသေဿာမိ၊ အံ့၊ ပရာယနဂါမိံ၊ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်
စေသာ၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ အံ့၊ တံ၊ ကိ၊ သုဏာထ၊ ကုန်လော့၊ သိက္ခဝေ၊ တို့၊
ပရာယနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ပ။

ထေတ္ထိံ သတိမံ၊ သုံးဆုံးနှစ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

ဓုတိဗယော၊ နှစ်ခုပြောက်သော၊
ခဏ္ဍိ၊ ဝဂ်တည်း။

တဿ၊ ထိုနှစ်ခုပြောက်သောဝဂ်၏၊ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား—

အသင်္ခတ၊ အသင်္ခတသုတ်၎င်း။ အနတဉ္စ၊ အနတသုတ်၎င်း။ အနာသဝဉ္စ၊ အနာသဝ
သုတ်၎င်း။ သစ္စဉ္စ၊ သစ္စသုတ်၎င်း။ ပါရဉ္စ၊ ပါရသုတ်၎င်း။ နိပုဏဉ္စ၊ နိပုဏသုတ်၎င်း။
သုဒ္ဓုဗ္ဗသဉ္စ၊ သုဒ္ဓုဗ္ဗသသုတ်၎င်း။ အဗ္ဗေရဉ္စ၊ အဗ္ဗေရသုတ်၎င်း။ ဓုဝဉ္စ၊ ဓုဝသုတ်၎င်း။
အပလောကိတဉ္စ၊ အပလောကိတသုတ်၎င်း။ အနိဗဿနဉ္စ၊ အနိဗဿနသုတ်၎င်း။ နိပ္ပဉ္စ၊
နိပ္ပသုတ်၎င်း။ သန္တဉ္စ၊ သန္တသုတ်၎င်း။

အမတဉ္စ၊ အမတသုတ်၎င်း။ ပဏီတဉ္စ၊ ပဏီတသုတ်၎င်း။ သီဝဉ္စ၊ သီဝသုတ်၎င်း။
ဓေမဉ္စ၊ ဓေမသုတ်၎င်း။ တဏှာက္ခယော စ၊ တဏှာက္ခယသုတ်၎င်း။ အစ္စရိယဉ္စ၊ အစ္စရိယ
သုတ်၎င်း။ အပ္ပုတဉ္စ၊ အပ္ပုတသုတ်၎င်း။ အနိတိကဉ္စ၊ အနိတိကသုတ်၎င်း။ အနိတိက
ဓမ္မဉ္စ၊ အနိတိကဓမ္မသုတ်၎င်း။ သုဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ယောကြား
တော်မူအပ်သော။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာနသုတ်၎င်း။ (တော်ကား အနက်မဲ့။)

အဗျာဗဇ္ဈော စ၊ အဗျာဗဇ္ဈသုတ်၎င်း။ ဝိရာဂေါ စ၊ ဝိရာဂသုတ်၎င်း။ သုဒ္ဓိံ စ၊ သုဒ္ဓိသုတ်
၎င်း။ မုတ္တိံ စ၊ မုတ္တိသုတ်၎င်း။ အနာလယော စ၊ အနာလယသုတ်၎င်း။ ဝိပေါ စ၊ ဝိပသုတ်
၎င်း။ လေဏဉ္စ၊ လေဏသုတ်၎င်း။ တာဏဉ္စ၊ တာဏသုတ်၎င်း။ သရဏဉ္စ၊ သရဏသုတ်
၎င်း။ ပရာယနဉ္စ၊ ပရာယနသုတ်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီး
သတ်သတည်း။

အသင်္ခတသံယုတ္တံ၊ အသင်္ခတသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ သယသရဏဋ္ဌနာတိ သယဿ ဟိ သနဋ္ဌန၊ ဣ။

၁၀-အဗျာကတသံယုတ်

၁-ဧမောသုတ်

၄၁၀။ (ကေံ သမယံမှ အာရာမေအထိပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ နှံ။ ခေမာ၊ ခေမာ အမည်ရှိသော။ သိက္ခာနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ၊ ဧဒသစာရိကံ။ စရမာနာ၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏။ အန္တရာ စ၊ အကြား၌၎င်း။ သာကေတံ၊ သာကေတမြို့၏။ အန္တရာ စ၊ အကြား၌၎င်း။ တောရဏဝတ္ထုသ္မိံ၊ တောရဏမည်သောအရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ အထ ခေါ၊ နှံ။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိသော။ ဖုဇော၊ သည်။ သာကေတာ၊ သာကေတမြို့မှ။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သာကေတံ၊ ၎င်း။ အန္တရာ စ၊ ၎င်း။ သာဝတ္ထိံ၊ ၎င်း။ အန္တရာ စ၊ ၎င်း။ တောရဏဝတ္ထုသ္မိံ၊ နှံ။ ဧကရတ္ထိဝါသံ၊ တည့်မျှနေခြင်းကို။ ဥပဂစ္ဆံ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ အထ ခေါ၊ နှံ။ ပသေနဒိ ကော သလော။ သော။ ဖုဇော၊ သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မထားတပါးပါးသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ “အပ္ပော ပုရိသ၊ အမောင်ယောက်ျား။ ဟေ၊ လာလော့။ တံ၊ သည်။ (ဇာနဉ္စပံ။) အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပယိရူပါသေယျ၊ ဆည်းကပ်စားလို၏။ တောရဏဝတ္ထုသ္မိံ၊ နှံ။ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သမဏံ ဝါ၊ ရဟန်းကို၎င်း။ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၎င်း။ ဇေနာတိ၊ သိလော့” ဟူ၍။ အာမန္တသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

“ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ရညော၊ ၎င်း (ကော၊ ကို)။ ပရိသုတော၊ ဝန်ခံ၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ တောရဏဝတ္ထု၊ တောရဏမည်သောအရပ်သို့။ အာဟိန္ဒန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိ သော်။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ဖုဇော၊ သည်။ ယံ၊ ကို။ ပယိရူပါသေယျ၊ ဖုဇံ။ တထာဂ္ဂပံ၊ သော။ သမဏံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ နာဒုဿ၊ မပြင်။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တောရဏဝတ္ထုသ္မိံ၊ နှံ။ ဝါသံ၊ သို့။ ဥပဂတံ၊ သော။ ခေမံ၊ သော။ သိက္ခာနီ၊ ကို။ အဗ္ဗုသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍။ ယေန၊ နှံ။ ပ၊ ဖုဇောနံ၊ ကို—

“ဒေဝ၊ ကြီး။ ဒေဝေါ၊ သည်။ ယံ၊ ကို။ ပယိရူပါသေယျ၊ ဖုဇံ။ တောရဏဝတ္ထုသ္မိံ၊ နှံ။ တထာဂ္ဂပေါ၊ သော။ သမဏော ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ သည်၎င်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေဝ၊ ကြီး။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ သာဝိကာ၊ တပည့်မိန်းမဖြစ်သော။ ခေမာနာမ၊ သော။ သိက္ခာနီ၊ သည်။ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင် ထည်း။ တဿာ အယျာယ၊ ထိုအရှင်မ၏။ ‘ပတ္ထိတာ၊ ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တာ၊ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာခြင်းရှိ၏။ မေဓာဝိနီ၊ ထက်မြက်သောပညာရှိ၏။ ဗဟုဿတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏။ စိတ္တကထာ၊ ဆန်းကြယ်သောစကားရှိ၏။ ကလျာဏပရိဘာနာတိ၊ ကောင်းသောညာဏ်ပညာ ရှိ၏’ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဓ္ဓေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ အပ္ပဂ္ဂတော၊ နဲ့၍တက်၏။ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ တံ၊ ထိုခေမာမည်သောသိက္ခာနီမသို့။ ပယိရူပါသတူတိ၊ ဆည်းကပ်စားတော်မူပါလော့” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤကော၊ ကို။ အဝေါ၊ သလျာက်ထားပြီ။

ထထ ခေါ၊ နှံ၊ ပသေနမိ ကောသလော၊ သော၊ ဝုဇော၊ သည်၊ ယေန၊ နှံ၊ ဝေမာ၊ သော။
 သိက္ခနိ၊ သည်၊ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တေန၊ သို့၊ ဥပသင်္ဂဟိ၊ ပြိ၊ ဥပသင်္ဂဟိတာ၊ နှံ၊ ဝေပံ၊ သော။
 သိက္ခနိ၊ ကိ၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသေစွာရှိခိုး၍၊ ကေပန္တံ၊ နှံ၊ နိသိမိ၊ ပြိ၊ ပ။ သိက္ခနိ၊
 ကိ၊ အယျေ၊ အရှင်မ၊ ကိ န ခေါ၊ အသို့နည်း။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊
 သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ ဟောတိတိ၊ ရှိသလော”ဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤကော၊ ကိ၊
 အဝေါ စ၊ လျှောက်ထားပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သဂဝတာ၊ သည်။ “တထာဂတော၊ သည်။
 မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နှံ၊ ဟောတိတိ၊ ရှိ၏”ဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤကော၊ ကိ၊ အဗျာကထံ၊ ဟောကြား
 တော်မူအပ်။ (ခေါ်ကား နိပါတမတ္တ။) အယျေ၊ မ။ ကိ န ခေါ၊ နည်း။ ပ။ န ဟောတိ န ခေါ၊
 မရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သဂဝတာ၊ သည်။ “တထာ-
 ဂတော၊ သည်။ ပ။ န ဟောတိတိ၊ မရှိ”ဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤကော၊ ကိ၊ သည်။ အဗျာကထံ၊ အပ်။
 (ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ ဣတိတလုံးအကြေကြုံ၏။) အယျေ၊ မ။ ကိ န ခေါ၊ နည်း။ ပ။ ဟောတိ စ၊
 ရှိလည်းရှိသလော။ န စ ဟောတိ၊ မရှိလည်းမရှိသလော။ ဣတိ၊ ခါ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သဂဝတာ၊
 သည်။ “တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နှံ၊ ဟောတိ စ၊ ခါ။ န စ ဟောတိတိ၊ ရှိ”
 ဟူသော၊ ဧတံ၊ ကိ၊ အဗျာကထံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ခါ။) အယျေ၊ မ။ ကိ န နည်း။ တထာဂတော၊
 သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နှံ၊ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိသည်လည်းမဟုတ်သလော။ န န ဟောတိ၊ မရှိ
 သည်လည်းမဟုတ်သလော။ ဣတိ၊ ခါ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သဂဝတာ၊ သည်။ “တထာဂတော၊
 သည်။ ပ။ န န ဟောတိ၊ မဟုတ်”ဟူသော၊ ဧတံ၊ ကိလည်း။ အဗျာကထံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ခါ။)

အယျေ၊ မ။ ကိ န ခေါ၊ နည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နှံ၊ ဟောတိ၊
 လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
 သဂဝတာ၊ သည်။ “တထာဂတော၊ သည်။ ပ။ ဟောတိတိ၊ ရှိ”ဟူသော၊ ဧတံ၊ ကိ၊ အဗျာကထံ၊
 အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဣတိတလုံးအကြေကြုံ။) ဝဒေသိ၊ ပြောဆို၏။ (ကိ န ခေါ၊ အယျေမှ ဝဒေသိ
 အထိ နည်းမှီး၍ပေးလေ။) အယျေ၊ မ။ သဂဝတာ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤကော၊ ကိ၊ ယေန၊ အကြင်
 ကြောင့်။ အဗျာကထံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်။ သော ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းရင်းသည်။
 ကော န ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့ဖြစ်သောအကြောင်းသည်။
 ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ခါ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေန န ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤသင်မေးသောအရာ၌။ တညေဝ၊ သင်ကို
 သာလျှင်။ ပဋိပုတ္တိဏာမိ၊ တဖန်ပြန်၍မေးပါအံ့။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။
 တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဝေမယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။
 နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကဓရယျာသိ၊ ဖြေဆိုလေလော့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကိ၊ ကိ မညသိ၊
 နည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌။ ဝါလုကံ၊ သင်ကို။
 “တ္ထေကာ ဝါလုကာ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက်သိရှိကုန်၏”ဟူ၍၎င်း။ “တ္ထေကာနိ ဝါလုကသတာနိ

၁။ ဤ ဟောတိ န ဟောတိစသည်တို့၌ အတ္ထိ သံဝိဇ္ဇတိ နတ္ထိ န ဥပလက္ခထိ-သေသည်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုသော
 ဥပနိ ဌ-ဥပဓမ္မ-မျက်နှာအရ ရှိသလော၊ မရှိသလောဟု အနက်ပြန်ဆို၏။ ဤလေးဝါဒတို့တွင် “ဟောတိ တထာ-
 ဂတော ပရံ မရဏာ”ဟုလျှင် သာသနာဓိဋ္ဌိဖြစ်၏။ “န ဟောတိ။ ပ။ မရဏာ”ဟုလျှင် ဥပစ္စေဒဓိဋ္ဌိဖြစ်၏။
 “ဟောတိ စ န စ ဟောတိ။ ပ။ မရဏာ”ဟုလျှင် ကေမုသဏထဝါဒနှင့်သတ္တသညိဝါဒအယူဖြစ်၏။ “နေဝ
 ဟောတိ န န ဟောတိ။ ပ။ မရဏာ”ဟုလျှင် အပရာဝိက္ခေပဝါဒအယူ ဖြစ်၏။

ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ဆဲ အရာရှိကုန်၏” ဟူ၍၎င်း။ “ဧတ္ထကာနိ ဝါလုကသဟဏာနိ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ဆဲ အထောင်ရှိကုန်၏” ဟူ၍၎င်း။ “ဧတ္ထကာနိ ဝါလုကသတသဟဏာနိ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ဆဲ အဆန်းရှိကုန်၏” ဟူ၍၎င်း။ ဂဏေတု၊ ရေတုက်ခြင်းငှါ။ ပယောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သော ဂဏကော ဝါ၊ ထိုဂဏန်းအတတ်၌ လိမ်မာသောသူသည်၎င်း။ သော မုဒ္ဓိကော ဝါ၊ ထိုလက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတုက်ခြင်း၌ လိမ်မာသောသူသည်၎င်း။ သော သင်္ခါယကော ဝါ၊ ထိုအပေါင်းကို ရေတုက်ခြင်း၌ လိမ်မာသောသူသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ အယျေ၊ မ။ တေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ဟော၊ သည်။ မဟာသမုဒ္ဓေါ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာ၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ “ဧတ္ထကာနိ ဥဒကဠကာနိ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ရေကွမ်းစား ရှိကုန်၏” ဟူ၍၎င်း။ ဧတ္ထကာနိ ဥဒကဠကသတာနိ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ရေကွမ်းစားအရာရှိ ကုန်၏” ဟူ၍၎င်း။ ဧတ္ထကာနိ ဥဒကဠကသဟဏာနိ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ရေကွမ်းစား အထောင်ရှိကုန်၏” ဟူ၍၎င်း။ “ဧတ္ထကာနိ ဥဒကဠကသတသဟဏာနိ ဣတိ ဝါ၊ ဤမျှလောက် ရေကွမ်းစား အဆန်းရှိကုန်၏” ဟူ၍၎င်း။ ဂဏေတု၊ ငှါ။ ပယောတိ၊ ၏။ ကောစိ၊ သော။ သော ဂဏကော ဝါ၊ သည်၎င်း။ သော မုဒ္ဓိကော ဝါ၊ သည်၎င်း။ သော သင်္ခါယကော ဝါ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ ပန၊ လော။ အယျေ၊ မ။ တေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ အယျေ၊ မ။ သမုဒ္ဓေါ၊ သည်။ မဟာ၊ ကျယ်၏။ ဂမ္ဘီရော၊ ယူဇနာရှစ်သောင်းလေးထောင် နက်၏။ အပ္ပမေယျော၊ ကွမ်းစားအရေအတွက်ဖြင့် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်။ ဒုပ္ပရိယောဂါဟော၊ ကွမ်းစား အရေအတွက်ဖြင့် အတိုင်းအရှည်ကို ယူခြင်းငှါ သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ မဟာ- ရာဇ၊ ကြီး။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယေန ရှုပေန၊ အကြင်ရှုပ်ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ သတ္တဝါ ကို။ ပညာပယမာနော၊ ပညတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ပညာပေယျ၊ ပညတ်ရာ၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ ဂ္ဂံ၊ ထိုရှုပ်ကို။ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလံ၊ အမြစ်အရင်းကိုဖြတ်အပ် ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတံ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကျင်းကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီ။ အနဘာဝံကတံ၊ တပန်မဖြစ်ခြင်း ကိုပြုအပ်ပြီ။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒေမ္ပံ၊ တပန် မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ရူပသင်္ခါယ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ (ဖြစ်ထိုက်)သော ရုပ်အဖို့မှ။ ဝါ၊ ရုပ်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမှ။ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်သော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာသမုဒ္ဓေါ၊ သေယျထာပိ၊ မဟာ သမုဒ္ဓရာကဲ့သို့။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်၏။ အပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်။ ဒုပ္ပရိယောဂါဟော၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ (ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ) န ဥပေတိ၊ မသင့်။ ပ။ ဣတိပိ၊ လည်း။ (ဝတ္ထု၊ ငှါ) န ဥပေတိ၊ မသင့်။

ယာယ ဝေဒနာယ၊ အကြင်ဝေဒနာဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ (အကြွင်းနည်းမှီး၍ ပေးလေ။)

ယာယ သညာယ၊ ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ ပ။ ယေဟိ သင်္ခါရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ (အကြွင်းနည်းမှီး၍ပေး။)

ယေန ဝိညာဏေန၊ ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ ပ။ ဣတိပိ၊ လည်း။ (ဝတ္ထု၊ ငှါ) န ဥပေတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟော၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝေမာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ သာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတော၊ ၌။ အနုမောဒိတော၊ ၌။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၌။ ခေမံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတော၊ ၌။ ပဒက္ခိတံ၊ ကို။ ကတော၊ ၌။ ပက္ခာမိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ နှံ။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ဗုဇော၊ သည်။ အပရေန၊ ထပါးသော။
သမယေန၊ အခါ၌။ ပ။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ (တေဒဝေါစမှ န ဥပေတီတိတိုင်အောင် ရွေးနည်းကိုမှီး၍
ပေးလေ။ ကောသလမင်းက ဘုရားကိုလျှောက်ထား၍ ဘုရားရှင်ကပြန်၍ ဘာတော်မူခြင်းသာ
ထူး၏။) ၉

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘုရား။ အစွရိယံ၊ အံ့ဘွယ်၌ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဗျုတံ၊ မပြစ်ဘူးပြုပြစ်ပေစွ။ ယဒိဒံ
အဂ္ဂပဒသ္မံ (ယံ ဣဒံ အဂ္ဂပဒံ)၊ အကြင်မြတ်သော ဒေသနာတော်သည်။ (အတ္ထံ၊ ၎င်း။) တယိဒံ
အဂ္ဂပဒသ္မံ၊ ထိုမြတ်သောဒေသနာတော်၌။ သတ္တုစေတ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၎င်း။ သာဝိကာယ စ၊
ထပည့်မ၏၎င်း။ အတ္တေန၊ အနက်နှင့်။ အတ္တော၊ အနက်သည်။ ဗျူနေန၊ သခွါနှင့်။ ဗျူနံ၊ သခွါ
သည်။ ယတြ ဟိ နာမ သံသန္နိသတိ၊ နီးနှော့ ဝိ၏။ ယတြ ဟိ နာမ သမေသတိ၊ ညီညွတ်တုံ့ဝိ၏။
ယတြ ဟိ နာမ န ငီရေသေသတိ၊ မဆန့်ကျင်တုံ့ဝိ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ကော၊ သော။
(ဣဒံကား အနက်ပဲ့) သမယံ၊ နှံ။ ခေါ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သို့။ ဥပသကံပိတွာ၊ ၎င်း။ တေမတ္ထံ၊
ဤအနက်ကို။ အပုစ္ဆံ၊ မေးလျှောက်ပြီ။ သာပိ အယျာ၊ ထိုအရှင်မသည်လည်း။ မေ အား။
ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကာသိ သေယုတာပိ၊ ဖြေကြားတော်မူသကဲ့သို့လည်း။ တေဟိ ပဒေဟိ၊
ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ တေဟိ ဗျူနေဟိ၊ ဤသခွါတို့ဖြင့်။ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား
တော်မူပြီ။ ပ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဟန္တု ဝါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြပါကုန်အံ့။
မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရကိယာ၊ များသောပြုဘွယ်ရှိကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာဗုဇော၊ ကြီး။ ဝါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ ယထာ၊ အကြင်
သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ နှံ။ ပ။
ပက္ခာမံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီ။

ပဌမံ ချေဠိ၊ ခွာသောသုတ်တည်း။

၂-အနုရာသုတ်

၎င်း။ ကော၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊
မဟာဝန်ဘော၌။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ အထွဋ်နှစ်ခုထပ်သော စရပ်ကျောင်း၌။ (အထွဋ်တခု
တပ်လျှင် ကုဋ္ဌာဂါရ၊ အထွဋ်နှစ်ခုလျှင် ကုဋ္ဌာဂါရသာလာဟုခေါ်၏။) (သံ-ဋ္ဌ-၂-၁၆) ဝိဟရတိ၊
၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ နှံ။ အာယသ္မာ အနုရာဓော၊ အရှင်အနုရာဓသည်။ သဂဝတော၊
၏။ အဝိဂ္ဂရေ၊ အနီး၌။ အရညကုဋိကာယံ၊ (ဘုရားနေတော်မူသော ကျောင်း၏) အစွန်အနား
ဖြစ်သော သစ်ရွက်မှီးသော တောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ အထ ခေါ၊ နှံ။ သဗ္ဗဟုလာ၊
များစွာကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ သောသနာမှတပါးသော အယုဂ္ဂိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗ္ဗာဇတို့
သည်။ ပ။ အာယသ္မန္တံ အနုရာဓံ၊ အရှင်အနုရာဓကို။ “အာဝုသော အနုရာဓ၊ ငါ့ရှင်အနုရာဓ။ ယော
သော တထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥတ္တမပုရိသော၊ မြတ်သောယောကျ်ားတည်း။
ပရမပုရိသော၊ လွန်မြတ်သောယောကျ်ားတည်း။ ပရမပတ္တိပတ္တော၊ လွန်မြတ်သောသုတို့သည်
ရောက်အပ်သောတရားသို့ရောက်သောသုတည်း။ သော တထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊
ထိုသတ္တဝါကို။ ‘တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ ပ။ ဟောတီတိ ဝါ၊ ရှိ၏’ ဟူ၍၎င်း။ ပ။ န နဟောတီတိ
ဝါ၊ မရှိသည်မဟုတ်’ ဟူ၍၎င်း။ စတုသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဌာနေသု၊ ဤအရာတို့၌။ ပညာပယ-
မာနော၊ ၎င်း။ ပညာပေတိတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေ (ပညတ်) ပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။

အဝေါရုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့ပ။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ ဤအရာ
 တို့မှ။ အညတြ၊ တပါးသောအရာ၌။ ပညာပယမာနော၊ ရှိ။ ပညာပေတိ၊ ခါ။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဝေံ၊ သို့။
 ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ တေ ပရိဗ္ဗာဏော၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရာဇံ၊
 ကို။ “သော စာယံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ နဝေါ၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ အစိရပဗ္ဗဇိတော၊ ပဉ္စင်းခံ၍
 မကြာသေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝါပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဗာလော၊ မိုက်သော။
 အဗျတ္တော၊ ပလိမ်မာသော။ ထေဓော၊ မထေရ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့”ဟူသော။ ဝေံ၊
 ကို။ အဝေါရုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ရှိ။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ တေ ပရိဗ္ဗာဏော၊ တို့သည်။
 အာယသ္မန္တံ အနုရာဇံ၊ ကို။ နဝေါဒေန စ၊ ပဉ္စင်းငယ်ဟူသောစကားဖြင့်၎င်း။ ဗာလဝါဒေန စ၊
 လူမိုက်ဟူသောစကားဖြင့်၎င်း။ အပသာဒေဏှော၊ မောင်းမဲ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊
 ထ၍။ ပက္ကမိံ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ရှိ။ အာယသ္မတော အနုရာဇော၊ ခါ။ အညတိတ္ထိယေသု၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာ-
 ဇကေသု၊ တို့သည်။ အစိရပက္ကန္တေသု၊ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်ကုန်မှီ။ “အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။
 တေ ပရိဗ္ဗာဏော၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥတ္တရိံ၊ ထိုထက်လွန်သော ပြဿနာကို။ သစေ ခေါ
 ပုစ္ဆေယျံ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ
 ပရိဗ္ဗာဏောနံ၊ တို့အား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။
 သဂဝတော၊ ခါ။ ဝုတ္တဝါဒီစေတ၊ ဟောတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း ပြောဆို(ပြောဆို)သည်လည်း။
 အထံ န ခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ န စ
 အပ္ပာစိက္ခေယျံ န ခေါ၊ မစွပ်စွဲလည်း မစွပ်စွဲရာအံ့နည်း။ ဓမ္မဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်
 မူအပ်သော တရားတော်၏။ အနုဓမ္မံ၊ အတုဖြစ်သောတရားကို။ ဗျာကရေယျံ စ န ခေါ၊ ဖြေဆို
 လည်း ပြောဆိုရာအံ့နည်း။ ကောစိ၊ တစ်စခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။
 ဝါဒါနဝါဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သည်သို့ အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။
 ဂါရယံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သောအရာသို့။ န စ အာဂစ္ဆေယျ န ခေါတိ၊ မထောက်လည်း မထောက်ရာ
 အံ့နည်း”ဟူသော။ ဝေံ၊ ဤအကြံသည်။ အယောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ရှိ။ အာယသ္မာ
 အနုရာဇော၊ သည်။ပ။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဣဇာဟံပ။ ဂါရယံ ဌာနံ အာဂစ္ဆေယျာတိ၊ ဣဇာဟံပ။
 ဂါရယံ ဌာနံ အာဂစ္ဆေယျ”ဟူသော။ ဝေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (အာကာရဝါကျ
 များကို ဆိုခဲ့ပြီး ဝါကျများကိုမိုး၍ သမ္ပန်။ အရှင်အနုရာဇက သူ့အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား
 အား ပြန်ကြားလျှောက်ထားခြင်းမျှသာ ထူး၏။)

အနုရာဇ၊ စ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဝှံ၊ ရုပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊
 မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ သန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်၏။) ယံ ပန၊ အကြင်ရုပ်သည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောရုပ်သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊
 ဆင်းရဲလေလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာလေလော။ ဣတိ၊ ခါ။ သန္တေ၊ ရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါဘုရား။
 (ဣတိ၊ ခါ။) ယံ ပန၊ ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိတာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း
 သဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲ ဆင်းရဲ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသောရုပ်ကို။ “ဝေံ၊ ဤရုပ်သည်။
 မမ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာတည်း)။ ဒေသော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိံ၊ ခါ။ ဒေသော၊ သည်။ မေ
 ၏။ အတ္တတိ၊ အတ္တတည်း”ဟူ၍။ သမနုပဿိသုံ၊ ကောင်းစွာ အဖန်ဖန်ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ န၊
 သင့်သလော။ (ဣတိ၊ ခါ။) သန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ဤသို့ရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။

(ဣတိ၊ ဇိ။) (ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရာ၊ ဝိညာဏံ၊ ဝါကျဗျာကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) အနုရာဓ၊ ဓ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣယ၊ ဤလောက၌။ အထိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အထိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ အဇ္ဈတ္တလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓလည်းဖြစ်သော။ သြဋ္ဌာရိကံ ဝါ၊ ရန်ရှင်းကြမ်းထမ်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုပံ ဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဟိနံ ဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတံ ဝါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ ဝှပံ၊ အကြင် အလုံးစုံသောဝှပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ယံ(ဝှပံ)၊ အကြင်ဝှပ်သည်။ ဒုရေ ဝါ၊ ဝေးလည်းဝေး၏။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးလည်းနီး၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တေ ဝှပံ၊ ထိုဝှပ်ကို။ (ဝေပေတံမှ၊ တေ) “တေ၊ သည်။ မမ၊ ဇိ။ န(သန္တကံ)၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ သော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ဇိ။ န အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်”ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ကောင်းသောဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဝှပုလ အပ်၏။ အထိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ သော။ ယာ ကာစိ၊ အကြင်အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ယာ ကာစိ၊ သော။ သညာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ယေ ကေစိ၊ ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ ထိုသည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) အထိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ သော။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ သော။ ပ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တေ (ဝိညာဏံ)၊ ကိ။ “တေ၊ သည်။ မမ၊ ဇိ။ န(သန္တကံ)၊ မဟုတ်။ သော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ဇိ။ န အတ္တာတိ၊ အတ္တ မဟုတ်”ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဇိ။ အနုရာဓ၊ ဓ။ ဝေံ၊ သို့။ ပဿံ (ပဿန္တော)၊ ဝှသော။ သုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမသုတရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဝှပသ္မိ၊ ဝှပ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝေဒနာယပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဇိ။ သညာယပိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဇိ။ သင်္ခါရေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဇိ။ ဝိညာဏသ္မိ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဇိ။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ငြီးငွေ့သောသူသည်။ ဝိရုဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောကြောင့်။ ဝိမုတ္တတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်ရှိသော်။ “ဝိမုတ္တမိတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏”ဟူ၍။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခကဉာဏံသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ “(မေ၊ အား။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ဇီကာ၊ ကုန်ပြီ။ (မေ၊ ငါသည်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏိယံ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသောမဂ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိုစွအကျိုးငှါ။ အပရံ၊ တပါးသောပြုဘွယ်ကိုစွသည်။ နာတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဇိ။

(တံ ကိံ မညသိ အနုရာဓ ပေးမြဲ။) ဝှပံ၊ ဝှပ်ကို။ တထာဂတောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍။ (တံ၊ သည်။) သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဇိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေ၊ ဤဝှပ်ကို သတ္တဝါဟူ၍ ဝှခြင်း သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။) (ဝေဒနံ၊ သည်၊ သင်္ခါရေ၊ ဝိညာဏံ၊ ဝါကျဗျာကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) အနုရာဓ၊ ဓ။ တံ၊ ကိ။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဝှပသ္မိံ၊ ဝှပ်၌။ တထာဂတောတိ၊ ဝှ။ (တံ၊ သည်။) သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဇိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ဘုရား။ (ဣတိ၊ ဇိ။) ဝှပံ၊ ဝှပ်ကို။ အညတြ၊ ကြည့်ထား၍။ တထာဂတောတိ၊ ဝှ။ (တံ၊ သည်။) သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဇိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ဘုရား။ (ဝေဒနာယ-စသည်ကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ။) ☸

(တံ ကိံ မညသိ အနုရာဓ ပေးမြဲ။) ဝှပံ၊ ကိ။ ဝေဒနံ၊ ကိ။ သည်၊ ကိ။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ဝိညာဏံ၊ ကိ။ တထာဂတောတိ၊ ဝှ။ ပ။ အယံ သော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ အဝှပံ၊ ဝှပ်မရှိ။

အဝေဒနော၊ ဝေဒနာမရှိ။ အညဉ်၊ သညာမရှိ။ အသင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရမရှိ။ အဝိညာဏော၊ ဝိညာဏ်မရှိ။ (တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။) တထာဂတောတိ၊ ရှိ။ (တံ၊ သည်) သမနုပဿသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ယဉ်။ နော ဟိ၊ ရား။ အနုရာဓ၊ ဓ။ ဧတ္ထ ဓ၊ ဤမေးတိုင်း မေးတိုင်းသော အရာဌာန၌လည်း။ တေ၊ သင်၏။ ဝါ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ပင်လျှင်။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါကို။ သစ္စတော၊ အမှန်အားဖြင့်။ ထေတတော၊ ခိုင်မြဲသော အားဖြင့်။ အနုပလတ္တိယမာနော၊ မရအပ်ပါလျက်။ (တထာဂတေ အနုပလတ္တိယမာနေဟု ရှိလျှင်။ လက္ခဏ၊ လက္ခဏဝန္တ ဝင်လေ။) တေ၊ ဤ။ “ယော သော။ ပံ။ ပရံ မရဏာတိ ဝါတိ၊ ယော သော။ ပ။ ပရံ မရဏာတိဝါ”ဟူသော။ တံ ဝေယျာကရဏံ၊ ထိုအဖြေသည်။ ကလ္လံ န၊ သင့်ပါ သလော။ (ဣတိ၊ ဤ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤအဖြေသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဣတိ၊ ဤ။) အနုရာဓ၊ ဓ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အနုရာဓ၊ ဓ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ ဓ၊ ဤမှရှေး၌၎င်း။ ထေရဟိ ဓ၊ ယခုအခါ၌၎င်း။ ဒုက္ခဉ္ဇေဝ၊ ဒုက္ခကိုလည်း။ (ဒုက္ခ သမုဒယပါယူ။) ပညာပေမိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ နိရောဓံ ဓ၊ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ (ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိ ပရိပဒါကိုပါယူ။) ပညာပေမိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုထံ၊ ပြီ။

ဣတိယံ သုံးရပြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-ပဌမသာရိပုတ္တကောဠိကသုတ်

၄၁၂။ ကေ၊ သော။ သမဟံ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဓ သာရိပုတ္တော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ ဓ မဟာကောဠိကော၊ သည်၎င်း။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသိပြည်၏အနီး၌။ ဣသိပတနေ၊ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာတို့၏ ကျရာဖြစ်သော။ ပိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော ထောင့်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (အထ ခေါ်မှ ကေမန္တံ နိသီဒိ တိုင်အောင် စာပိုဒ် ၂၃၂။ ကောဠိက သုတ်အတိုင်း ပေးလေ။) ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဇ္ဇော ခေါ်၊ သော။ အာယသ္မာ မဟာကောဠိကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အာရသော သာရိပုတ္တံ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကိံ န ခေါ်၊ အသို့နည်း။ (အကြောင်းကို စာပိုဒ် ၄၁၀၊ ဓမ္မောသုတ်ကို နည်းမှီး၍ ကော န ခေါ် အာရသော ယောဇနံ ကော ပစ္စယော၊ ယေနေထံ အဗျာကထံ သဂဝတာတိ-အထိ ပေးလေ။)

အာရသော၊ ငါ့ရှင်ကောဠိက။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ယောတိတိ ခေါ်၊ ရှိ၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤကေားသည်။ ရူပဂတံ၊ ရုပ်မျှသာတည်း။ ပ။ ဝေဒနာဂတံ၊ ဝေဒနာမျှ သာတည်း။ ပ။ သညာဂတံ၊ သညာမျှသာတည်း။ ပ။ သင်္ခါရဂတံ၊ သင်္ခါရမျှသာတည်း။ ပ။ ဝိညာဏဂတံ၊ ဝိညာဏ်မျှသာတည်း။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်း ကြောင့်။ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤကေားကို။ အဗျာကထံ၊ ယောကြား တော်မမူအပ်။ သော ယေတု၊ ထိုရုပ်သည်ကိုလွှတ်၍ မရအပ်သော သဘောဟူသောအကြောင်း ရှင်းသည်။ အယံ ခေါ်၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤ။

ဣတိယံ သုံးရပြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-စုတိယသင်္ခယပုတ္တကောဠိကသုတ်

၄၁၃။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ဣ။ပ။ (သာယေဝပုစ္ဆာ၊ ထိုပဌမသင်္ခယပုတ္တကောဠိကသုတ်၌ မေးအပ်သော အခမေးသာလျှင်တည်း။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယေန၊ ကြောင့်။ တေံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကထံ၊ အပ်။ သော ယေတု၊ သည်။ ကော န ခေါ၊ နည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ခ်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဠိက။ ဝှပံ ခေါ၊ ဝှပံကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ အဇာနတော၊ ဉာဏ်ဖြင့်မသိသေး။ အပဿတော၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မမြင်သော။ ဝှပသမုဒယံ၊ ဝှပ၏မြစ်ကြောင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဇာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ ဝှပနိရောဓံ၊ ဝှပ၏ချုပ်ရာကို။ပ။ အပဿတော၊ သော။ ဝှပနိရောဂေါမိနိံ ၊ ဝှပ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ပ။ အပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)။ “တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ နောက်၌။ ဟောတိတိပိ၊ ရှိ၏” ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ခ်။ အဿ၊ ခ်(သန္တာန်၌)။ “တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဣ။ န ဟောတိတိပိ၊ မရှိ” ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ခ်။ပ။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သည်။ ကို။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဇာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ ဝိညာဏသမုဒယံ၊ ဝိညာဏ်၏မြစ်ကြောင်းကို။ပ။ ဝိညာဏနိရောဓံ၊ ဝိညာဏ် ၏ချုပ်ရာကို။ပ။ ဝိညာဏနိရောဂေါမိနိံ ၊ ဝိညာဏ်၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဇာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ခ်(သန္တာန် ၌)။ “တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဣ။ ဟောတိတိပိ၊ ရှိ၏” ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ခ်။ အဿ၊ ခ်(သန္တာန်၌)။ပ။ “တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဣ။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိသည်လည်းမဟုတ်။ န န ဟောတိတိပိ၊ မရှိသည်လည်းမဟုတ်” ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ခ်။

အာဝုသော၊ က။ ဝှပဉ္စ ခေါ၊ ဝှပကိုပင်လျှင်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိသော။ ပဿတော၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်မြင်သော။ ဝှပသမုဒယံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ ဝှပနိရောဓံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ ဝှပနိရောဂေါမိနိံ ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ခ်(သန္တာန်၌)။ “တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဣ။ ဟောတိတိပိ၊ လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အကြွင်းကို နည်းမှီး၍ပေးလေ။)

ဇယုတ္တံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-တတိယသင်္ခယပုတ္တကောဠိကသုတ်

၄၁၄။ (ကေံ သမယံ။ပ။ ဘဂဝတာတိအထိ မဘူးပြီ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဠိက။ ဝှပ ခေါ၊ ဝှပ၌။ အဝိဂတရာဂဿ၊ မကင်းသော တပ်စုန်းခြင်းရှိသော။ အဝိဂတဆန္ဒဿ၊ မကင်းသော လိုလားခြင်းရှိသော။ အဝိဂတပေမဿ၊ မကင်းသောချစ်ခြင်းရှိသော။ အဝိဂတပိပါသဿ၊ မကင်းသောမှတ်သိပ်ခြင်းရှိသော။ အဝိဂတပရိတ္တဟဿ၊ မကင်းသော လောင်မြိုက်ခြင်းရှိသော။ အဝိဂတတဏှဿ၊ မကင်းသော တပ်ဖက်ခြင်းရှိသော။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏(သန္တာန်၌)။ “တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဣ။ ဟောတိတိပိ၊ ရှိ၏” ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ခ်။ပ။

အာဝုသော၊ က။ ဂူပေ ဝ ခေါ၊ ဌ်ပင်။ ဝိဂတရာဂဿ၊ ကင်းသော တပ်စုန်းခြင်းရှိသော။ပ။
(အကြွင်းလွယ်၏။)

ပဉ္စမံ ဝါရုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-စတုတ္ထသာရိပုတ္တကောဠိကသုတ်

၄၁၅။ (ကေံ သမယံ။ပ။ ဘဂဝတာတိ ပေးမြဲ။ ဤ၌ရှင်သာရိပုတ္တရာက ရှင်မဟာကောဠိကကို မေးသည်သာထူးသည်။) ☸

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဂူပါရာမဿ ခေါ၊ ရုပ်လျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသော ။ ဂူပရတဿ၊ ရုပ်၌မွေ့လျော်တတ်သော ။ ဂူပသမ္ပုဒိတဿ၊ ရုပ်ဖြင့်ဝမ်းမြောက်တတ်သော ။ ဂူပနိရောဓံ၊ ရုပ်၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဘာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။ “တထာဂတော၊ သည်း၊ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတီတိပိ၊ ရှိ၏”ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဝေဒနာရာမဿ၊ ဝေဒနာလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသော။ပ။
(အကြွင်းလွယ်၏။)

အာဝုသော၊ ရာ။ န ဂူပါရာမဿ ခေါ၊ ရုပ်လျှင်မွေ့လျော်ရာမရှိသော။ န ဂူပရတဿ၊ ရုပ်၌မမွေ့လျော်တတ်သော။ န ဂူပသမ္ပုဒိတဿ၊ ရုပ်ဖြင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိသော။ ဝါ၊ ရုပ်နှင့်ပေါင်းဆုံခြင်းမရှိသော။ ဂူပနိရောဓံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။ “တထာဂတော၊ သည်း၊ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတီတိပိ၊ ရှိ၏”ဟူ၍လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ (နေဝ ဟောတိ မှ ဘဂဝတာတိအထိ လွယ်၏။)

အာဝုသော၊ က။ ယေန၊ အကြွင်းအကြောင်းကြောင့်။ ဝေံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်း။ အဗျာကတံ၊ ဟောကြားတော်မမူအပ်။ အညောသိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ (သော) ပရိယာယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ သိယာ ပန၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘဝါရာမဿ ခေါ၊ ဘဝလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသော။ ဘဝရတဿ၊ ဘဝ၌မွေ့လျော်တတ်သော။ ဘဝသမ္ပုဒိတဿ၊ ဘဝဖြင့် ဝမ်းမြောက်တတ်သော။ ဘဝနိရောဓံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဘာနတော၊ သော။ အပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏(သန္တာန်၌)။ “တထာဂတော၊ သည်း၊ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတီတိပိ၊ ရှိ၏”ဟူ၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ န ဘဝါရာမဿ ခေါ၊ ဘဝလျှင် မွေ့လျော်ရာမရှိသော။ န ဘဝရတဿ၊ ဘဝ၌ မမွေ့လျော်တတ်သော။ န ဘဝသမ္ပုဒိတဿ၊ ဘဝဖြင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိသော။ ဝါ၊ ဘဝနှင့်ပေါင်းဆုံခြင်းမရှိသော။ ဘဝနိရောဓံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ဇာနတော၊ သော။ ပဿတော၊ သော။ အဿ၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ “တထာဂတော၊ သည်း၊ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတီတိပိ၊ ရှိ၏”ဟူ၍လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ယေန၊ ကြောင့်။

၁။ အာရပတိ ဧတ္ထာတိ အာဘုမာ၊ ရှပ် အာဘုမော တေဿာတိ ဂူပါရာမံ။
၂။ တဒတာ ဝေ တဒ္ဓိဒ္ဓာဘောန ဂူပပ ရတန္တိ ဂူပရတံ။
၃။ တေန သမ္မောဒပ္ပတ္တိယာ ဂူပေန သမ္ပုဒိတံ။ မ-ဒီ ၃။ ဇာပိင် ၂၀၉။ နာ ၁၀၄။

ထေ၊ ကိ၊ ဘဂဝတာ၊ သည်၊ အဗျာကထံ၊ အပ်။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်၊ အယမ္ပိ ခေါ၊ ဤသည့်လျှင်ထည်း။ ဣတိ၊ ဇိ။

(သိယာ ပနာဝုသော မှ သိယာ အာဝုသောအထိပးပြု။) အာဝုသော၊ ခု။ ဥပါဒါနာရာမဿ ခေါ၊ ဥပါဒါနံလျှင် မွေလျော်ရာရှိသော။ ဥပါဒါနရတဿ၊ ဥပါဒါနံ၌ မွေလျော်တတ်သော။ ဥပါဒါနသမ္ပုဒိတဿ၊ ဥပါဒါနံဖြင့် ဝမ်းမြောက်တတ်သော။ ဝါ၊ ဥပါဒါနံနှင့် ပေါင်းဆုံခြင်းရှိ သော။ ဥပါဒါနနိရောဓံ၊ ဥပါဒါနံ၏ ချုပ်ရာကို။ ပ။ ဟောထိ၊ ဇိ။ အာဝုသော၊ ခု။ န ဥပါဒါနာ ရာမဿ ခေါ၊ ဥပါဒါနံလျှင် မွေလျော်ရာမရှိသော။ န ဥပါဒါနရတဿ၊ ဥပါဒါနံ၌ မမွေလျော်တတ် သော။ န ဥပါဒါနသမ္ပုဒိတဿ၊ ဥပါဒါနံဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိသော။ ဝါ၊ ဥပါဒါနံနှင့် ပေါင်း ဆုံခြင်းမရှိသော။ ဥပါဒါနနိရောဓံ၊ ကိ။ ပ။ အယမ္ပိ ခေါ၊ ထည်း။ ဣတိ၊ ဇိ။

(သိယာ ပနာဝုသော မှ သိယာ အာဝုသောအထိပးပြု။) အာဝုသော၊ ခု။ တဏှာရာမဿ ခေါ၊ တဏှာလျှင် မွေလျော်ရာရှိသော။ တဏှာရတဿ၊ တဏှာ၌ မွေလျော်တတ်သော။ တဏှာ သမ္ပုဒိတဿ၊ တဏှာဖြင့်မွေလျော်ခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ တဏှာနှင့်ပေါင်းဆုံခြင်းရှိသော။ တဏှာ နိရောဓံ၊ ကိ။ ပ။ အာဝုသော၊ ခု။ န တဏှာရာမဿ ခေါ၊ တဏှာလျှင် မွေလျော်ရာမရှိသော။ ပ။ အယမ္ပိ ခေါ၊ ထည်း။ ဣတိ၊ ဇိ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဠိက။ ယေန၊ ကြောင့်။ ထေ၊ ကိ၊ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကထံ၊ အပ်။ အညောပိ၊ သော။ (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ သိယာ ပန၊ မြစ်ရာသလော။ (ရှိရာ သလော လည်းဟူ။) ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ခု။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဣတ္ထ၊ ဤအမေး၌။ ဣတော၊ ဤအကြောင်းထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်သော။ ကိ၊ အဘယ် (မည်သော အကြောင်း)ကို။ (တံ၊ သည်။) ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိဘိသနည်း။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ခု။ တဏှာ သင်္ခယဝိပုတ္တဿ၊ တဏှာကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ လွတ်မြောက်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ပညာယနာယ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ပညတ်ခြင်းငှါ။ ဝနံ၊ ဝန်ထရား သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်ထည်း။

၇-မောဂ္ဂုတ္တာနသုတ်

၉၁၆။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ် သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂုတ္တာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂုတ္တာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံပိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသကံပိတော၊ ၌။ အာယသ္မတာ မဟာမောဂ္ဂုတ္တာနောနှင့်။ သမ္ပိ၊ တကွ။ သမ္ပောဒိ၊ ခန့်ကျန်း၏လော စသည်ပြောလျက် ရောနှောမိပြီ။ ဝါ၊ ဝမ်းမြောက်မိပြီ။ သမ္ပောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေထုတ်သော။ သာရဏိယံ၊ တထက် ပတ်လုံး အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ အပြစ်ခြောက်ပါးကင်း၍ သင့်ထင်လျောက်ပတ်စွာ။ နိသိဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက် ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ ထိုင်(နေ)ပြီးသော။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ကာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂုတ္တာနံ၊ ကိ—

ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ အိ အရင်မောဂ္ဂလ္လာနံ။ လောကော၊ လောကသညံ။ သဿတော ကိံ န ခေါ၊ မြိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ “လောကော၊ သညံ။ သဿတောတိ၊ ဝိန္ဒိ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဗျာကတံ ခေါ၊ မဟော အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။) ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာနံ။ လောကော၊ သညံ။ သဿတော ကိံ ပန၊ မမြိသလော။ ဣတိ၊ ဤ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ “လောကော၊ သညံ။ သဿတောတိ၊ မမြိ” ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤစကားကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သညံ။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ဤ။) ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာနံ။ လောကော၊ သညံ။ အနန္တဝါ ကိံ န ခေါ၊ အဆုံး ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ “လောကော၊ သညံ။ အနန္တဝါ၊ အဆုံးရှိ၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိံ။ ဘဂဝတာ၊ သညံ။ အဗျာကတံ ခေါ၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ဤ။) ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာနံ။ လောကော၊ သညံ။ အနန္တဝါ ကိံ ပန၊ အဆုံးမရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ “လောကော၊ သညံ။ အနန္တဝါ၊ အဆုံးမရှိ” ဟူသော။ ဧတေ၊ ကိံလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သညံ။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာနံ။ တံ ဝိဝံ၊ ထိုအသက်သည်ပင်။ တံ သရီရံ ကိံ န ခေါ၊ ထိုကိုယ် မည်သလော။ ဣတိ၊ ဤ။ (ဝိဝံ သရီရံ ကေမေဝါတိ ဥပ္ပန္နိဇ္ဇိ။ သံ-၄၂၊ နှာ ၃၁၆) ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ “တံ ဝိဝံ၊ ထိုအသက်သည်ပင်။ တံ သရီရံ၊ ထိုကိုယ်ဖြစ်၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိံ။ ဘဂဝတာ၊ သညံ။ အဗျာကတံ ခေါ၊ အပ်။ ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာနံ။ ဝိဝံ၊ အသက်သည်။ အညံ ကိံ ပန၊ ကိုယ်မှတစ်ပါးတခြားလော။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညံ ကိံ ပန၊ အသက်မှတစ်ပါးတခြားလော။ ဣတိ၊ ဤ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ “ဝိဝံ၊ သညံ။ အညံ၊ တည်း။ သရီရံ၊ သညံ။ အညန္တိ၊ တည်း” ဟူသော။ ဧတေ၊ ကိံလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သညံ။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာနံ။ တထာဂတော၊ သညံ။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နှံ။ ဟောတိ ကိံ န ခေါ၊ ရှိလေသလော။ ဣတိ၊ ဤ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ “တထာဂတော၊ သညံ။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နှံ။ ဟောတိ၊ ရှိ၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိံ။ ဘဂဝတာ၊ သညံ။ အဗျာကတံ ခေါ၊ အပ်။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ “တထာဂတော၊ သညံ။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နှံ။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိလည်းမရှိ။ န န ဟောတိ၊ မရှိသည်လည်းမဟုတ်” ဟူသော။ ဧတေ၊ ကိံလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သညံ။ အဗျာကတံ၊ အပ်။

ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာနံ။ ယေန၊ ကြောင့်။ “လောကော၊ သညံ။ သဿတောတိ ဝါ၊ မြိသလော” ဟူ၍၎င်း။ ပ။ “တထာဂတော၊ သညံ။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နှံ။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ န န ဟောတိ ဝါ၊ လော” ဟူ၍၎င်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာနံ၊ မေးအပ်ကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်မှ ထွက်သောအယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဏေန၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဖြေဆိုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ (သော) ဟေတု၊ သညံ။ ကော န ခေါ၊ နည်း။ (သော) ပစ္စယော၊ သညံ။ ကော၊ နည်း။ ဘော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာနံ။ ယေန၊ ကြောင့်။ “လောကော၊ သညံ။ သဿတောတိ ဝါ၊ မြိသလော” ဟူ၍၎င်း။ ပ။ “တထာဂတော၊ သညံ။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နှံ။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ န န ဟောတိ ဝါ၊ လော” ဟူ၍၎င်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာနံ၊ မေးအပ်သော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ သညံ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊ သညံ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (သော) ဟေတု၊ သညံ။ ကော ပန၊ နည်း။ (သော) ပစ္စယော၊ သညံ။ ကောတိ၊ အဘယ်နည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကိံ။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဏော ခေါ၊ တို့သည်။ ဧကံ၊ ဧကုပသာဓကို။ “ဧတံ၊ ဤဧကုပသာဓသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာတည်း)။ ဒေသော၊ သညံ။ အဟံ၊ သညံ။ အသိံ၊ ဤ။

ဧဝော၊ သည်။ မေ၊ ဇိ။ အတ္တတိ၊ အတ္တတည်း”ဟူ၍။ သမနုပဿန္တိ၊ အစန်စန်ရှုကြကုန်၏။ပ။
 ဇိဝံ၊ ဇိဝိပသာဒကို။ “တေ၊ ဤဇိဝိပသာဒသည်။ပ။ အတ္တတိ၊ တည်း”ဟူ၍။ သမနုပဿန္တိ၊
 ကုန်၏။ပ။ မနံ၊ စိတ်ကို။ “တေ၊ ဤစိတ်သည်။ပ။ အတ္တတိ၊ အတ္တတည်း”ဟူ၍။ သမနုပဿန္တိ၊
 ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ ဝါ၊ သလော”ဟူ၍၎င်း။ပ။
 တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌံ။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိလည်းမရှိသလော။ န န ဟောတိတိ
 ဝါ၊ မရှိသည်လည်းမဟုတ်သလော”ဟူ၍၎င်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဂ္ဂာနံ၊ ကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာနံ၊
 ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောနံ၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ဝစ္စ၊ ဝစ္စ။
 အရဟံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာတို့၏ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော
 တရားတို့ကို မဖောက်မပြန်သယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်ဆိုင်သိတော်မူပြီးတော် မူ၍။ တထာ-
 ဂတော စ ခေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ ဝက္ခံ၊ ကို။ “တေ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ န၊ မဟုတ်။
 ဧဝော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧဝော၊ သည်။ မေ၊ ဇိ။ န အတ္တတိ၊ အတ္တ
 မဟုတ်”ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ဇိ။ပ။ မနံ၊ ကို။ပ။ သမနုပဿတိ၊ ဇိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 “လောကော၊ သည်။ သဿတောတိပိ၊ မြဲသလော”ဟူ၍၎င်း။ပ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊
 မှ။ ပရံ၊ ဌံ။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ န န ဟောတိတိပိ၊ လော”ဟူ၍၎င်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဂ္ဂာယ၊ သော။
 တထာဂတဿ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်ဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဝစ္စဂေါတ္ထော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။
 ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ ဌံ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ဝစ္စ၊ ဣ။ “တထာဂတော၊
 သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌံ။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။ န န ဟောတိတိ၊ လော”ဟူသော။ တေမ္ပိ၊
 ကိုလည်း။မယာ၊ ငါတုရားသည်။အဗျာကတံ ခေါ၊သာတည်း။ (ကော န ခေါဘော ဂေါတမ ယေတု
 မှ နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ” တိပိတိ အထိ အာ...ပုန်မျှသာ
 ထူး၏ အကြွင်းတူ၏။)☸

(အစ္စရိယံ ဘောဂေါတမ မှ စ၍ ယဒိဒံ အဂ္ဂပဒသ္မိံ အထိ စာပိုဒ်၊ ၎င်း၊ ဝေမာသုတ် အတိုင်း
 ပေးလေ။သာဝကဿ စ၊ တာညှိခိုင်းဟုပေးရုံသာထူးသည်။)ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ‘ဣတိနိ၊ ယခုအခါ
 ဌံ။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ သို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။
 ထေမတ္တံ၊ ကို။ အပုစ္ဆံ၊ ပြီ။ သမဏောပိ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်လည်း။ မေ၊ အား။ ဘဝံ ဂေါတမော၊
 ရှင်ဂေါတမသည်။ဗျာကာသိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧတေဟိ ပဒေဟိ၊ ထို့ဖြင့်။ဧတေဟိ ဗျူနေဟိ၊
 ထို့ဖြင့်။ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဗျာကာသိ၊ ပြီ။ပ။ဣတိ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊ ရန်ခဲမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-ဝစ္စဂေါတ္ထသုတ်

၎ာဂူ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘော ဂေါတမ၊ မ။ လောကော၊ သည်။
 သဿတော ကိ န ခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဇိ။ ဝစ္စ၊ ဣ။ “လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ ဇိ”
 ဟူသော။ တေ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ အဗျာကတံ ခေါ၊ သာတည်း။ပ။ (ကိ ပန ဘော ဂေါတမ
 နေဝ ဟောတိ မှ ပရံ မရဏာတိပိတိ အထိ ရွှေနှင့်တူပြီ။)

ဝစ္စ၊ ဣ၊ အညတိတ္တိယာ၊ ကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော ခေါ၊ တို့သည်။ ဝှပ်၊ ရှပ်ကို။ အတ္တတော၊
 အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿန္တိ၊ အပန်တလဲလဲရှကုန်၏။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ဝှပ်ဝန္တံ ဝါ၊ ရှပ်ရှိ၏ဟူ၍
 သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တိ၊ ကုန်၏။) အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ဝှပ် ဝါ၊ ရှပ်ဟူ၍သော်လည်း။ (သမနု-
 ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။) ဝှပ်သို့၊ ရှပ်၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တိ၊ ကုန်၏။)
 ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ပ။ သညံ၊ သညာကို။ ပ။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ကို။ အတ္တ-
 တော၊ ဟူ၍။ သမနုပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ဝိညာဏဝန္တံ ဝါ၊ ဝိညာဏ်ရှိ၏ဟူ၍
 သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တိ၊ ကုန်၏။) အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ဝိညာဏံ ဝါ၊ ဝိညာဏ်ဟူ၍ သော်လည်း။
 (သမနုပဿန္တိ၊ ကုန်၏။) ဝိညာဏသို့၊ ၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍သော်လည်း။ (သမနုပဿန္တိ၊
 ကုန်၏။) တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပ။ ဝစ္စ၊ ဣ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ တထာဂတော
 စ ခေါ၊ သည်ကား။ ဝှပ်၊ ကို။ အတ္တတော၊ ၌။ န သမနုပဿတိ၊ မဂ္ဂ။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ အတ္တ-
 တော၊ ဟူ၍။ န သမနုပဿတိ၊ မဂ္ဂ။ ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “လောကော သညံ။ သဿတောထိပိ၊
 သလော”ဟူ၍၎င်း။ ပ။ “တထာဂတော၊ သညံ။ မရဏာ၊ ပှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ လော။
 န န ဟောတိ။ ပိ၊ လော”ဟူ၍၎င်း။ ဝေံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ သညံ။ ဝေံ၊
 သို့။ ဝေယျာကရဏံ၊ သညံ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ပြီ။ (အကြွင်းလွယ်၏။) ၉

အဝှပ်၊ ရှပ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ကုတူဟလသာလာသုတ်

၄၁၈။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပ။ ဘကဝန္တံ၊ ကို—

“သော ဂေါတမ၊ မ။ ပုရိမာနိ၊ ယမန်နေဖြစ်ကုန်သော”။ ပုရိမတရာနိ၊ ယမန်ဒနုမုရွှေ၌
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊ နေတို့၌။ ကုဘူဟလသာလာယံ၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက် ဖြစ်ရာ
 အရပ်၌။ သနိသိန္ဒာနံ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကြကုန်သော။ သနိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ်
 စည်းဝေးကြကုန်သော။ သမ္မဟုလာနံ၊ များစွာကုန်သော။ နာနာတိတ္တိယာနံ၊ အထူးထူးသော
 အယူရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောနံ၊ ပရိဗ္ဗာဇတို့၏။
 (အန္တရာကထာ၌စပ်။) ဝါ၊ တို့အား။ (ဥပပါဒိ၌စပ်။) “ပုရဏော၊ ပုရဏအမည်ရှိသော။ အယံ ခေါ
 ကဿပေါ၊ ဤကဿပသည်။ သဿိ ဝေဝ၊ တပည့်အပေါင်း(သံဃာထု)လည်းရှိ၏။ ဂဏီ စ၊ ဂိုဏ်း
 အဖွဲ့အစည်းလည်းရှိ၏။ ဂဏာစရိယော စ၊ ဂိုဏ်းဆရာလည်းဖြစ်၏။ ဉာတော၊ ထင်ရှား၏။
 ယသဿိ၊ အကျော်အစောရှိ၏။ တိတ္ထကဏော၊ အယူကိုပြုသုပ်တတ်၏။ ဗဟုနေဿ၊ များစွာသော
 လူသည်။ သာဓုသမ္ပတော၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်၏။ သောပိ၊ ထိုပုရဏကဿပသည်
 လည်း။ အဗ္ဗတိထံ၊ လွန်သော်ပြီသော။ ကာလကံတံ၊ သေပြီးသော။ သာဝကံ၊ တပည့်ကို။
 ဥပပတ္တိသု၊ ဖြစ်ရာဘဝတို့၌။ ‘အသု၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်။ အမုတြ၊ ဤအမည်ရှိသောဘဝ၌။
 ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်၏။ အသု၊ သည်။ အမုတြ၊ ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ၌ဟူ၍။ ဗျာကဏေတိ၊
 ဖြေကြား၏။ အဿ၊ ထိုပုရဏကဿပ၏။ ဥတ္တမပုရိသော၊ မြတ်သော ဟောကျိားဖြစ်သော။
 ပရမပုရိသော၊ လွန်သောဟောကျိားဖြစ်သော။ ပရမပတ္တိပတ္တော၊ လွန်သောသူတို့သည် ရောက်

၁။ ဟိဗျော ဝိသေ ပုရိမံ နာမ၊ တတော ပရံ ပုရိမထရံ၊ ဒိ-၄၁။ ဘေပိဒိ-၃၆၄-၃၆၅။ “အဇ္ဇာ”တိ ဝတ္ထုဝိ-
 သတော အတိတမနန္တရံ ဟိဗျော ဝိသေ ပုရိမံ နာမ၊ ထတာ “ဟိဗျော”တိ ဂုတ္တဝိသတော ပရံ ပုရိမထရံ
 အတိသယေန ပုရိ-တ္တာ ဣတိ ဣမေသု ဒွိသု ဝိသေသု ဒိ-ဝိ-နဝ။ ၂။ စာပိုင်း၊ ၃၆၃။

အပ်သော အရာသို့ ရောက်သော ။ ယောပိ သာဝကော၊ အကြင်သာဝကသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အဗ္ဘတိတံ၊ သော။ ကာလင်္ဂံ၊ သော။ တမ္ပိ သာဝကံ၊ ကိုလည်း။ ဥပပတ္တိသု၊ တို့၌။ အသု၊ သည်။ အမုတြ၊ ၌။ ဥပပန္နော၊ ၏။ အသု၊ သည်။ အမုတြ၊ ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဗျာကထေတိ၊ ပြေကြား၏။

ဂေါသာလော၊ (နှားခြံ၌ မွေးဖွား၍) ဂေါသာလအမည်ရှိသော။ အယမ္ပိ ခေါ် မက္ခလိ၊ ဤမက္ခလိသည်လည်း။ ပ။ နာဠုပုတ္တော၊ နာဠု၏သားဖြစ်သော။ အယမ္ပိ ခေါ် နိဂစ္ဆော၊ ဤနိဂစ္ဆ (ကိလေသာ အသုံးအပွဲမရှိဟု ယူသော တက္ကဒ္ဒန်း) သည်လည်း။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေလဋ္ဌ၏သားဖြစ်သော။ အယမ္ပိ ခေါ် သဗ္ဗယော၊ ဤသိဗ္ဗည်းသည်လည်း။ ကစ္စာနော၊ ကစ္စည်း၏ အနွယ်ဖြစ်သော။ အယမ္ပိ ခေါ် ပကုဓော၊ ဤပ.ကုသေသည်လည်း။ ကေသကမ္မလော၊ (လူဆံပင်တုံပြင် ရက်အပ်သော ကမ္မလာကိုဆောင်၍) ကေသကမ္မလအမည်ရှိသော။ အယမ္ပိ ခေါ် အဇိတော၊ ဤအဇိတသည်လည်း။ သဃိ စေတ၊ ရှိ၏။ ပ။ ဗျာကထေတိ၊ ၏။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်တော်ဖြစ်သော။ အယမ္ပိ ခေါ် သမဏော၊ သည်လည်း။ သဃိ စေတ၊ အပေါင်းသံသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂဏီ စ၊ ဂိုဏ်းလည်း ရှိ၏။ ပ။ န ဗျာကထေတိ၊ မပြေကြား။ အပိ စ ခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကာ။ နံ (သာဝကံ)၊ ထိုထပည့်ကို။ 'တဏှံ၊ တဏှာကို။ အစ္စေစ္စံ၊ ဖြတ်ပြီ။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇနံကို။ ဝိဝတ္တယိ၊ မလည်စေပြီ။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မာနာဘိသမယာ၊ မာန်ကို မြင်သောအားဖြင့် သိခြင်း ပါသောအားဖြင့် သိခြင်းကြောင့်။ ခုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသိတိ၊ ပြုပြီဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကထေတိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တဿ မယံ၊ ထိုထပည့်တော်အား။ 'သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကထံ နာမ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ အဘိညေယျောတိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သနည်း'ဟု။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ အဟုဒ္ဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ (သို့လော သို့လော ကြံတူးတောလျက်) မဆုံးဖြတ်နိုင်သောသဘောသည်။ အဟု၊ တည်း။ ဝစ္စ၊ စွ။ တော သင်အား။ ဝါ၊ သည်။ ကင်္ခိတံ၊ ယုံမှားခြင်းငှါ။ အလံ ဟိ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိစိကိစ္စိတံ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းငှါ။ အလံ၊ သင့်၏။ တော၊ သင်သည်။ ကင်္ခနိယေ၊ ယုံမှားအပ်သော။ ဌာနေ စ၊ အရာ၌လည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပနာ၊ ဖြစ်၏။ ဝစ္စ၊ စွ။ သဥပါဒါနဿ ခေါ်၊ ဥပါဒါန် (စွဲလမ်းမှု) ရှိသော သူအား။ အဟံ၊ သည်။ ဥပပတ္တိံ၊ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ အနုပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန် (စွဲလမ်းမှု) မရှိသော သူအား။ ဥပပတ္တိံ၊ ကို။ နော ပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ။ ဝစ္စ၊ စွ။ သဥပါဒါနော၊ မီးစာ(လောင်စာ) ရှိသော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ တောက်ပသကဲ့သို့။ အနုပါဒါနော၊ မီးစာ(လောင်စာ) မရှိသော။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ နော ဇလတိ သေယျထာပိ၊ မတောက်ပသကဲ့သို့။ ဝစ္စ၊ စွ။ ဝေမေဝ ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်။ သဥပါဒါနဿ၊ အား။ အဟံ၊ သည်။ ဥပပတ္တိံ၊ ကိုး ပညာပေမိ ၏။ အနုပါဒါနဿ၊ အား။ နော ပညာပေမိ မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ ဝါတေန၊ လေသည်။ ခိတ္တာ၊ ပစ်လွှင့် (တိုက်ခတ်) အပ်သော။ အဂ္ဂိ၊ မီးလျှံသည်။ ဒုရမ္ပိ၊ (အာဘဿသြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်) ဝေးသော

၁။ ငရံပစ္စနိကံ မာရေတိတိ ပရံ။ ပရသစ္စုပပဒ၊ မဒု ဇာတ်၊ တပစ္စည်း။ ပကဋ္ဌဘာဝေ ရမတိတိ ဝါ ပရမံ။ ဤ၌ ဂုမာတ်။ ပဋိတဗ္ဗာထိ ပတ္တိံ။ ပရမေဟိ ပတ္တိံ ပရမာတ္တိံ၊ ပရမပတ္တိံ ပတ္တော၊ ပရမပတ္တိပတ္တော-ဟုပြု။
၂။ မာနာဘိသမယာထိ မာနဿ ဒဿနာဘိသမယာ ပဟာနာဘိသမယာ စ။ မ-ဋ္ဌ ၁၊ စာပျက်နာ စွဝ။

အရပ်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဣမဿ ပန၊ ဤမီးကိုကား။
 ကိံ ဥပါဒါနသ္မိံ၊ အဘယ်မည်သော မီးစာ(လောင်စာ)ကြောင့်။ ပညာပေတိ၊ ပညတ်ပါသနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ပေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ခွ။ ယသ္မိံ ခေါ သမယော၊ ခွ။ ဝါထေန၊ သည်။ ဒိတ္တာ၊ သော။
 အစုံ၊ သည်။ ဗုရမ္ပိ၊ သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမီးကို။ ဝါတူပါဒါနံ၊ လေလျှင်မီးစာ
 (လောင်စာ) ရှိ၏ဟူ၍။ ဝါ၊ ရှိသည်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပညာပေမိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဝစ္ဆ၊ ခွ။
 တသ္မိံ သမယော၊ ခွ။ အဿ၊ ထိုမီး၏။ ဝါတော၊ သည်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။
 သော ဂေါတမ၊ မ။ ယသ္မိံ စ ပန သမယော၊ ကား။ ဣမဉ္စ ကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။
 နိက္ခိပတိ၊ သေသည်၏ အစမ်းပြင်ပစ်ချ၏။ သတ္တော စ၊ သတ္တဝါသည်ကား။ အညတရံ၊ တပါးပါး
 သော။ ကာယံ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်သို့။ အနုပပန္နော၊ မကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမဿ ပန၊
 သတ္တဝါအားကား။ သဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိံ ဥပါဒါနသ္မိံ၊ အဘယ်မည်သော ဥပါဒါန
 (စုံလမ်းမှု) ကြောင့်။ ပညာပေတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ခွ။ ယသ္မိံ ခေါ သမယော၊ အကြင်
 အခါ၌။ ဣမဉ္စ ကာယံ၊ ကိုလည်း။ နိက္ခိပတိ၊ ၏။ သတ္တော စ၊ သည်ကား။ အညတရံ၊ သော။
 ကာယံ၊ သို့။ အနုပပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ ထဏှုပါဒါနံ၊ တဏှာလျှင်
 ဥပါဒါနံ (စုံလမ်းမှု) ရှိ၏ဟူ၍။ ဝါ၊ ရှိသည်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ၏။
 ဝစ္ဆ၊ ခွ။ တသ္မိံ သမယော၊ ခွ။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ တဏှာ၊ တပ်မက်မှု (တဏှာ)သည်။ ဥပါဒါနံ၊
 ဥပါဒါနံ (စုံလမ်းမှု) သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

နဝမံ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်သည်။

ဝေ-အာနန္ဒသုတ်

၄၁၉။ အထ ခေါ၊ ခွ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုး “ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ အတ္တိ
 ကိံ န ခေါတိ၊ ရှိလေသလော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါဓ၊ လျှောက်ထား၏။ ဝေါ
 သ္မိံ၊ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားသည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီ။ သော ဂေါတမ၊ မ။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ နတ္ထိ ကိံ ပန၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ပေးလျှောက်၏။ ဗုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။
 အဟောသိ၊ ပြီ။ အဇ္ဇံ ခေါ၊ ခွ။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိပ္ပာဇကော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။
 ဥဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထ ခေါ၊ ခွ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော
 သော။ ပရိပ္ပာဇကော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲသွား၍မကြာမြင့်မှီ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုး “ဘန္တေ၊
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တဿ၊ သော။ ပရိပ္ပာဇကဿ၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေး
 အပ်သည်ရှိသော်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ဗျာကောသိ န ခေါတိ၊ မပြေကြားပါသနည်း”ဟူသော။
 ဧတံ၊ ကိုး။ အဝေါဓ၊ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝစ္ဆဂေါတ္တဿ၊ သော။ ပရိပ္ပာဇကဿ၊ သည်။
 (ပုဋ္ဌော၌စပ်။) “အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ အတ္တိတိ၊ ရှိသလော”ဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။
 သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ “အတ္တာ၊ သည်။ အတ္တိတိ၊ ၏”ဟူ၍။ အဟဉ္စ၊ ငါဘုရားသည် သာ
 လျှင်။ ဗျာကရေယျံ၊ ပြေဆိုငြားအံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သဿတဝါဒါ၊ (လောကသည်၎င်း သတ္တ
 သည်၎င်း)မြဲ၏ ဟု အယူရှိကုန်သော။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုသဿတ အယူရှိကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ (လဒ္ဒိယာ၊ အယူနှင့်။)
 သစ္စိံ၊ တကူ။ ဧတံ၊ ဤအတ္တရှိ၏ဟူသောစကားသည်။ (ဂေံ၊ တူမျှသည်။) အသဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒ၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဏေဿ၊ အာ။ (ဗျာကရေယံ ဌိဝံ။) ဝါ၊ သည်။
 (ပုဋ္ဌော ဌိဝံ။) “အတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိသလော” ဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊
 သော်။ “အတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ” ဟူ၍။ အာဗ္ဗ၊ သာသျှင်။ ဗျာကရေယံ၊ အံ။ အာနန္ဒ၊
 နန္ဒ၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒါ၊ သေလျှင်ပြတ်၏ဟု အယူရှိကုန်သော။ ယေ တေ သမဏဗြဟ္မဏာ၊ တို့သည်။
 (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ တို့၏။ (လဒ္ဓိယာ၊ နှင်း။) သဒ္ဓိံ၊ ထကူ။ တေ၊ ဤအတ္တမရှိဟူသော
 စကားသည်။ (ကေံ၊ သည်။) အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒ၊ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ အံ။ အာနန္ဒ၊
 နန္ဒ၊ မေ၊ ခါ၊ တံ (ဗျာကရဏံ)၊ ထိုအပြေသည်။ “သဗ္ဗဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော တရာ၊ တို့သည်။
 အနတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်” ဟူ၍။ ဉာဏဿ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အနုလောမံ၊
 လျော်သည်။ အဘဝိဿ အပိ န၊ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့လော။ (ဣတိ၊ ဤသို့မေ့တတ်မှု၏။) ဘန္တေ၊
 ရား။ တေ၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ်အားလျော်စွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်သည်သာလျှင်
 တည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒ၊ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ အံ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒ၊ သဗ္ဗုဋ္ဌဿ၊ ပြင်းစွာတော့ဝေသော။
 ဝစ္ဆဂေါတ္တဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဏေဿ၊ အာ။ “မေ၊ ငါ့အား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့။ အတ္တာ၊ အတ္တ
 သည်။ နန္ဒ၊ စင်စစ်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ သော၊ ထိုအတ္တသည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ နတ္ထိတိ၊
 မရှိ” ဟူ၍။ သိယျော၊ လွန်စွာ။ သဗ္ဗောဟာယ၊ တော့ဝေခြင်းငှါ။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 (ဣတိ၊ ခါ)။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်ဆောသုတ်တည်း။

၁၁-သင်္ဘယ်ကဏ္ဍနသုတ်

၄၂၀။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ကဏ္ဍာနော၊ ကဏ္ဍ၏အနွယ်ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ
 သသိယော၊ ရှင်သင်္ဘယ်သည်။ ဉာတိကေ၊ ဉာတိကဋ္ဌာ၌။ (ဥပစာရတ္ထ။) ဝါ၊ ဉာတိကဋ္ဌာ၏အနီး၌။
 (မုချတ္ထ။) ဂိဉ္ဇကာဝသထေ၊ အုတ်ဖြင့်ပြီးသောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပ။
 အာယသ္မန္တံ သဘိယံ၊ ကိ။ (တေဒဂေါဓမ္မ နေဝ ဟောတိ။ ပ။ မရဏာတိ၊ အထိ စာပိုဒ် ၄၁၆။
 မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်ကို မှီး၍ပေးလေ။) “ဘော ကဏ္ဍာန၊ န။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။
 ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ ကိံ န ခေါတိ၊ ရှိလေသလော” ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊
 သော်။ “ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤစကား
 ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကထံ ခေါ တိ၊ သာတည်း” ဟူ၍။ (တံ၊ သည်။) ဝဒေသိ၊ ပြောဆို
 ၏။ ပ။ “ဘော ကဏ္ဍာန၊ န။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိလည်း
 မရှိသလော။ န န ဟောတိ ကိံ ပနာတိ၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်သလော” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊
 သည်။ သမာနော၊ သော်။ “ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ ရှိ။
 န န ဟောတိ၊ ဟုတ်။ တေမှိ၊ ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကထံ ခေါ တိ၊ သာတည်း” ဟူ၍။
 (တံ၊ သည်။) ဝဒေသိ၊ ၏။ ဘော ကဏ္ဍာန၊ န။ ယေန၊ အကြင်ကြောင့်။ တေ၊ ကိ။ သမဏေန
 ဂေါတမေန၊ သည်။ အဗျာကထံ၊ အပ်။ (သော) ဟေတု၊ သည်း။ ကော န ခေါ၊ နည်း။ (သော)
 ပစ္စယော၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ “ဓူပိတိ ဝါ၊ ရုပ်ရှိဟူ၍၎င်း။
 အဓူပိတိ ဝါ၊ ရုပ်မရှိဟူ၍၎င်း။ (နာမ်ရှိဟူ၍သော်လည်းပေး။) သညိတိ ဝါ၊ သညာရှိဟူ၍၎င်း။
 အသညိတိ ဝါ၊ သညာမရှိဟူ၍၎င်း။ နေဝသညိ နာသညိတိ ဝါ၊ သညာရှိသည်လည်းမဟုတ်
 သညာမရှိသည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍၎င်း”။ ပညာပနာယ၊ ပညတ်ခြင်းငှါ။ ယော စ ဟေတု၊ အကြင်

အကြောင်းသည်၎င်း။ ယော စ ပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) သော စ
 ယောတု၊ သည်၎င်း။ သော စ ပစ္စယော၊ သည်၎င်း။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်းပေါင်သိမ်း။ သဗ္ဗဏာ သဗ္ဗံ၊
 အခါခပ်သိမ်း။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈေယျ၊ ချုပ်ရာ၏။ ဧကန၊ အဘယ်သို့သော
 အကြောင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ “ရူပိတိ ဝါ၊ ၎င်း။ အဋ္ဌပိတိ ဝါ၊ ၎င်း။ ပ။ နေဝသညီ နာသညီတိ
 ဝါ၊ ၎င်း။” ပညာပယမာနော၊ ပညတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ပညာပေယျ၊ ရာအံနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 (သင်္ဘယ်ကဏ္ဍက) ပြောဆို၏။ ခကန၊ အဘယ်သူသည်။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပ။
 ဣတိ၊ ဇိ။ ဟူ၍သော်လည်းပေးလေ။) ဘော ကဏ္ဍန၊ အိုရှင်ကဏ္ဍန။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု
 သည်မှ။ (ရဟန်းပြုသောဆင်သည်ဟုသော်လည်းပေး။) ကိဝစိရံ၊ အဘယ်မျှကြာမြင့်သည်။ အသိ၊
 ဖြစ်ပါသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်ဝစ္ဆ။ န စိရံ၊ မကြာမြင့်သေးပါ။ ဝီဏိ
 ဝဏာနိ၊ သုံးနှစ်တို့သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ဆို၏။ အာဂုသော၊ န။ ယဿ ပိ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဧတ္ထဧကန၊ ဤမျှလောက်သော အချိန်ဖြင့်။ ဧတ္ထကမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်ဖြစ်
 သော။ ယေံ၊ ဤပြဿနာကိုဖြေဆိုခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ တမ္ပိ၊
 ထိုဖြေဆိုခြင်းသည်လည်း။ ဗဟု၊ များသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အဘိက္ကန္တေ၊ လွန်လွန်
 ကံကံ ဟောဆိုရာ၌။ ဧကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဆိုဘွယ်ရာရှိပါတော့အံ့နည်း။ (ဇတ္ထဗ္ဗမေဝ၊
 ဆိုဘွယ်သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။) ဣတိ၊ ပြီ။

ဧကောဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

အဗျာကတသံယုတ္တံ၊ အဗျာကတသံယုတ်သည်။
 သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုအဗျာကတသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား—

ဓမ္မာထေရီ၊ ဓမ္မာသုတ်၎င်း။ အနုရာဓော၊ အနုရာဓသုတ်၎င်း။ သာရိပုတ္တောတိ-
 ဧကောဋ္ဌိကော၊ ပဌမသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ် ဒုတိယသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ် တတိယ
 သာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ် စတုတ္ထသာရိပုတ္တကောဋ္ဌိကသုတ်၎င်း။ မောဂ္ဂလ္လာနော စ၊
 မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်၎င်း။ ဝစ္ဆော စ၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တသုတ်၎င်း။ ကုတုယလသာလာနန္တော၊
 ကုတုယလသာလာသုတ် အာနန္ဒသုတ်၎င်း။ ဧကောဒသမံ၊ အဆယ့်တခုမြောက်ဖြစ်သော။
 သဘိယော၊ သင်္ဘယ်ကဏ္ဍနသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်
 သတည်း။

စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။ သဠာယတနဝဂ္ဂေါ၊ သည်။
 သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသဠာယတနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား—

သဠာယတနဝေဒနာ၊ သဠာယတနသံယုတ်၊ ဝေဒနာသံယုတ်တို့၎င်း။ မာတုဂါမော၊
 မာတုဂါမသံယုတ်၎င်း။ ဓမ္မုခါဒကော၊ ဓမ္မုခါဒကသံယုတ်၎င်း။ သာမဏ္ဍကော၊ သာ-

မတ္တကသံယုတ်၎င်း။ မောက္ခလ္လာဒေနာ၊ မောက္ခတ္ထသံယုတ်၎င်း။ ဝိတ္ထော၊ ဝိတ္ထသံယုတ်
 ၎င်း။ ဂါမဏိ၊ ဂါမဏိသံယုတ်၎င်း။ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတသံယုတ်၎င်း။ (ပုဂံမဠြတ်ပ
 ဂါမဏိသင်္ခတံ၊ ဂါမဏိသံယုတ်၊ အသင်္ခတသံယုတ်၎င်းလည်းပေ။) အဗျာကထံ၊ အဗျာကထ
 သံယုတ်၎င်း။ ဣတိ (ဣမေ)၊ ဣသံယုတ်တို့သည်။ အသဓာ၊ ဓယပါးအပြားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဣသံယုတ်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

သဠာယတနသံယုတ္တပါဠိ၊ သဠာလာတနသံယုတို့
 ပါဠိသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။